Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

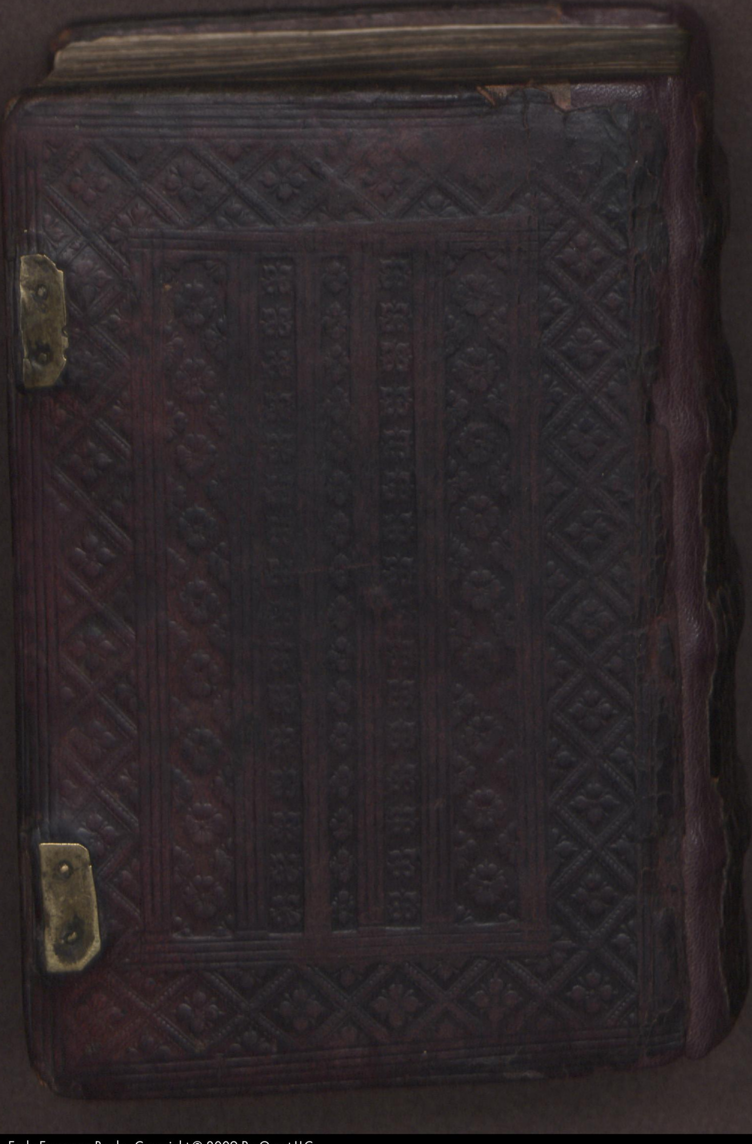

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

678

13b

8°

No. 1156.

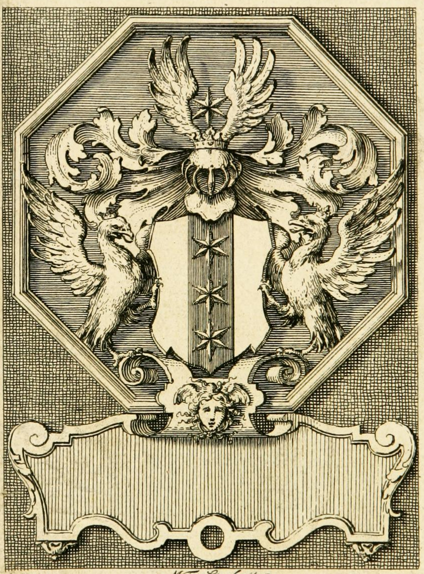

M. Tuscher fecit

LN 33 ex. 2

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

450 Blatt. 35 Linien cpl. Parisiis 1512

Signatur.

Aa. 4 Bl.

A – 8

a – l à 8

m – 6.

A – K à 8.

L – 4.

Aa – Mm à 8

N n – 4

aa – vv. à 8.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Liber Breuiariꝰ scđz ordinarium ritũ ac cõsuetudinẽ ecclesie et diocesis Sleszuiceñ

Iohannes Thomas

Anno 1534

Adam. Henr. Lackmanni

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

REuerēd⁹ in xp̄o pater et dn̄s: dominus Godschalcus de Aleuelde: dei et apostolice sedis gratia ep̄us eccl'ie Sleszuiceñ. Attendens in sua diocesi libroꝝ breuiarioꝝ paucitatem: et ex hoc clericis iuxta ordinarium dicte diocesis horas canonicas legere debentibus oriri turbationem ꝛ defectum. Quib⁹ pastorali cura mederi cupiēs hec breuiaria scd̄m ordinariū prefate sue ecclesie ꝛ diocesis correcta et impressa auctoritate ordinaria approbauit ꝛ confirmauit. Ac oībus ꝛ singulis xp̄ifidelib⁹ cōfessis et contritis ex eisdem libris horas canonicas cōmuniter aut diuisim deo oīpotenti p suā diocesim rite quātum poterint persoluētibus totiens quotiēs de omnipotentis dei misericordia: ac beatorum petri et pauli apostolorum eius auctoritate cōfisus quadraginta dies indulgentiarum de iniunctis ipsis et cuilibet ipsorum penitētiis misericorditer in domino relaxauit. Anno domini Millesimo quingentesimo duodecimo.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

¶ Sequunt̄ ꝑparatoria misse.

Adiutoriū nostrū i noīe dn̄i. Qui fe. Sit nomē dn̄i benedictū. Ex hoc. Per signū crucis de inimicis nostris libera nos. Sequentia.

Sancti spirit⁹ assit nobis gr̄a. Que corda nr̄a sibi faciat habitaculū. Expulsis inde cū-ctis vitijs spiritalib⁹. Spūs alme illustrator hoīm. Horridas nr̄e mētis purga tenebras Amator scte̅ sensator̄ sēp cogitatuū Infūde vnctionē tuā clemēs nr̄is sensib⁹ Tu purificator oim flagitior̄ spūs. Purifica nr̄i oculū interioris hoīs Ut videri suprem⁹ ꝓgenitor possit a nobis. Mundi cordis quē soli cernere possunt oculi. Sine quo ꝓces oēs casse creduntur ⁊ indigne dei auribus. Ergo nos supplicātes tibi exaudi ꝓpici⁹ sancte spūs. Amē.

Domine labia. De⁹ i adiutoriū. an. Ueni scte̅ spūs ps. Quam dilecta. lxxxiii. ps Bn̄dixisti. lxxxiiij. ps. Inclina. lxxxv. ps Credidi. cxv. ps De profundis. cxxix. an. Ueni scte̅ spūs reple tuor̄ corda fideliū: et tui amoris i eis ignē accēde: qui ꝑ diuersitatē liguarū cūctarū gētes in vnitate fidei congregasti all'a all'a. Kyriel. Xpe el. Kyriel. Pater nr̄. ℣. Emitte spiritū tuū ⁊ creabunt ℞. Et re. ℣. Cor mūdū crea in me de⁹. Et spm̄. ℣. Ne ꝓiicias me a facie tua. Et spm̄. Redde mihi leticiā salutaris tui. Et spū. Cōfirma hoc de⁹ qđ opat⁹ es in nobis. A tēplo scto tuo qđ est i hierl'm. Dn̄e exau. Et cla. Dn̄s vobiscū. Et cū. Oremus.

Deus q̄ corda fideliū scti spūs illustratiōe docuisti: da nobis i eodē spū recta sapere: et de ei⁹ cōsolatiōe semꝑ gaudere. Per xp̄m. Oremus.

Aures tue pietatis mitissime de⁹ inclina precib⁹ nr̄is et gr̄a scti spūs corda nr̄a illumina: vt tuis mysterijs digne ministrare: teq̄ eterna charitate diligere mereamur

Adsit nobis q̄s dn̄e vt⁹ spūsscti que ⁊ corda nr̄a clemēter expurget: et ab oib⁹ semꝑ tueat̄ aduersis. Per xp̄ꝫ

Ure igne sctispūs renes nr̄os ⁊ cor nr̄m dn̄e vt tibi casto corꝑe seruiam⁹ et mūdo corde placeam⁹. Per xp̄m

Deus cui omne cor patet et ois volūtas loquit̄: et quē nullū latet secretū purifica ꝑ infusionē sctispūs cogitatiōes cordis nr̄i vt te ꝑfecte diligere ⁊ digne laudare merea

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

mur. Per xp̄m. Oremus.

COnsciētias nr̄as q̄s dn̄e visitādo purifica vt veniēs fili⁹ tuus dn̄s noster iesus xp̄s cū oib⁹ sctīs suis paratā sibi i nobis inueniat māsionem. Qui te. Ad lauādū man⁹ oro.

EXue me dn̄e veterē hoiez cū actib⁹ suis ꝛ indue me nouū hoiem q̄ scd̄m deū creat⁹ est i iusticia ꝛ sctītate veritatis Per xp̄m. ps. Iudica me dn̄e quoniam ego in innocentia. ps xxv. an. Lauabo inter innocētes man⁹ meas ꝛ circūdabo altare tuū dn̄e. kyriel. Pr̄ nr̄. Et ne nos. ℣. Sacerdotes tui induātur iusticia. Et scti. Non nobis dn̄e nō nobis. Sed. Dn̄e exau. Dn̄s vobiscū. Oremus.

LArgire sensib⁹ nr̄is q̄s oп̄s de⁹ vt sicut hic exterius abluūtur inq̄namēta manuum: sic a te interi⁹ mūdētur pollutiōes mētiū et crescāt in nobis augmēta sctārū ꝩtutū.

DEle dn̄e oēs iniq̄tates meas: vt tua mysteria possim digne tractare. [Per x. Per xp̄m. Oratio āte missam

MIserere miserere miserere mei dn̄e ꝑ incarnationē vnigeniti dn̄i nr̄i iesu xp̄i Rogo te vt a me repellas cuncta nociua vt ꝑ introitū ad sancta sctōꝝ omnia facinora mea mihi ꝑcul remittas: vt ꝑ hoc sacrosctm̄ mysteriū cōsciētiam meā purifices: vt hoc terribile mysteriū nō sinas mihi fieri ad iudiciū: vt istud inestimabile sacramētū mūd⁹ sumā mēte et corpore: vt indulgētiā oim pctōꝝ meoꝝ ꝑ hoc cōsequar vt ꝑ hoc tibi inherere valeā: ꝛ in te manere merear vt corp⁹ et sāguinē filij tui dn̄i nr̄i iesu xp̄i ad exitū aie mee placata deuotiōe ꝛ reuerētia digne ꝑcipere valeā: da mihi dn̄e per hui⁹ sacramēti sumptionē: remissionē oim pctōꝝ meoꝝ et spū sctō repleri. Per eūdē xp̄m. Oratio de dn̄a.

OGloriosissima [dei genitrix virgo maria omi laude dignissima q̄ filiū altissimi de spūsctō i vētro tuo mūdissimo cōcepisti: et sine ꝯgitatis amissiōe eūdē genuisti: cui⁹ sacrosctm̄ corp⁹ et sanguis i altari offert: per eiusdē sacrosctē oblatiōis ꝩtutē sctiq̄ʒ nois tui gl'osissimā inuocationē: obtine mihi mūdiciam ꝛ puritatē aie et corpis: vt caro ex te sumpta cū vera deuotione digne a me ꝑcipiat i hac missa: et post hāc vitā ipsi⁹ dulci pn̄tia merear satiari ꝑ secula. Amen. ℣. In omi tribulatiōe. ꝛc. Oremus.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Precamur te piissima dei
genitrix virgo maria per
amorē dñi nři iesu xpi vt nō de
reliquas nos miserrimos pctō
res sine tuo adiutorio. Sed ad
iuua nos ⁊ cōforta vt securi ve
niamꝰ ad portas paradisi ante
ꝓspectū dilecti filij tui: vt ipm
letāter mereamur videre ⁊ cū
eo i leticia sempiterna sine fine
gaudē. Qui viuit. Ad amictū.

Humeros meos ⁊ pectus
meū dñe spūsscti grā pro
tege: renesqꝫ meos (vicijs oibꝰ
expulsis) precinge ad seruiēdū
tibi deo viuēti i scl'a sclo⁊ amē.

Omps s. d. te [Ad albam.
O suppliciter exoro: vt frau
de oim vicio⁊ exutꝰ / alba qꝫ
veste indutus te merear sequi
ad regna vbi vera sunt gaudia
Per xpm. Ad zonam.

Precinge me dñe zona iu
sticie ⁊ cōstringe i me verā di-
lectionē dei et ꝓximi mei. P.

Da dñe [Ad manipulū.
virtutē manibꝰ meis ad
abstergēdā oēꝫ maculā immū
dam: vt sine pollutione mētis
et corporis tibi iugiter seruire
valeā. Per xpm. Ad stolam.

Stola iusticie circūda dñe
ceruicē meā: et ab omni
corruptiōe pcti purifica mētē
meā: quatinꝰ inter ꝓspa ⁊ ad-
uersa tibi creatori meo iugiter
valeā inherere. P. Ad casulā

Iugum
[Adue me dñe vestimēto
hūilitatis pacie ⁊ chari-
tatis vt vndiqꝫ munitꝰ virtuti-
bus possim resistere vicijs ⁊ ho
stibꝰ mētis ⁊ corpis. P. Oro.

Fac me qͣso ops deus ita
iusticia indui: vt i scto⁊ū
tuo⁊ merear exultatiōe letari
quatinꝰ emūdatꝰ ab eibꝰ sordi
bus pctō⁊ consortiū adipiscar
tibi placentiū sacerdotū: meqꝫ
pie deꝰ tua mia a vicijs oibus
exuat quē reatus ꝓprie cōscie
grauat ⁊ accusat. Per x. Oro

Deduc me dñe in via tua
et ingrediar i veritate tua
letet cor meū vt timeat nomē
tuū. Uolūtarie sacrificabo tibi
et cōfitebor noi tuo dñe qm̄ bo
nū est. Qm̄ ex omi tribulatiōe
eripuisti me et super inimicos
meos despexit oculꝰ meꝰ. an.
Introibo. ps. Iudica me deꝰ
et discer. xc. xlij. an. Introibo
ad altare dei ad eū q̄ letificat
iuuētutē meā. Deinde dicitur
Adiutoriū nostrū in noie dñi.
Post officiū legitur euāgeliū
In pricipio erat vbū. V. Ciba
uit eū dñs pane vite ⁊ intelle-
ctus. Et aqua sapiētie saluta-
ris potauit illū. Oremꝰ.

Ecclīam tuā q̄s dñe beni

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

gnus illustra: vt beati iohānis
apl'i tui ⁊ euāgeliste illuminata
doctrinis ad dona perueniat
sēpiterna. Per. Deinde dr ān.
Triū pueroꝝ. ps. Bñdicite oia
Laudate dñm de ce. Nūc di
mittis. ān. Triū pueroꝝ cāte-
mus hymnū quē cātabāt i ca-
mino ignis laudātes ⁊ bñdicē-
tes dñm. Kyriel. Pat nr̄. Et
ne. Cōfiteant tibi dñe oia opa
tua. Et sancti tui bñdicāt tibi.
Sacerdotes tui induātur iu-
sticia. Et scti. Exultabūt sācti
in glia. Letabūtur. Dñe exau.
Dñs vobiscū. Oremus.
Deus q̄ tribꝰ pueris mi-
tigasti flāmas igniū: ꝓcede q̄s
vt nos famulos tuos nō exu-
rat flāma vicioꝝ. Per x. Oro
Da nobis qs ops deꝰ vi
cioꝝ nr̄oꝝ flāmas extin
guere q̄ beato laurētio tribui-
sti tormētoꝝ suoꝝ incēdia supe
rare. Per xpz. Oratio
Actiones nr̄as qs dñe
aspirādo preueni et adiuuādo
ꝓsequere: vt cūcta nr̄a opatio
oratio et actio a te incipiat: et
ꝑ te incepta finiat. Per xpm.
Obtineāt nobis qs dñe
oēs sancti tui penitentie
locū: indulgētie fructū: viteq3
eterne consortium. Per dñm.
Oratio post missam.

Omnipotens sempiterne deꝰ do
mine iesu xpe: esto propi-
cius pctis meis ꝑ assumptionē
corpis ⁊ sanguinis tui. Tu em
loquens dixisti. Qui mādūcat
meā carnē et bibit meū sangui
nem in me manet ⁊ ego in eo.
Ideo te supplex deprecor vt in
me cor mūdū crees: et spm re-
ctū in visceribꝰ meis innoues:
et spū principali me cōfirmare
digneris: atq3 ab oībꝰ insidiis
diaboli ac viciis emūdes: et in
me per grām maneas: vt gau
dioꝝ celestiū merear esse par-
ticeps. Qui viuis ⁊ regnas.
Oratio de dña post missam
Serenissima ⁊ immacula
ta vgo mat dñi nr̄i iesu
xpi scta maria q̄ eūdē creatorē
oim creaturaꝝ in tuo sctissimo
vtō digna fuisti portare. Cuiꝰ
veracissimū ⁊ sacrosctm corpꝰ
et sanguinē ego indignissimus
sumere ꝓsūpsi. Rogo te clemē
tissima mater ad ipz ꝓ me idi
gno ⁊ misero intcedere digne
ris: vt quicqd in eius ineffabi-
li sacrificio ignorāter negligē
ter vel accidenter aut indigne
cōmisi vel omisi tuis sacratissi
mis ꝓcibꝰ vnigenitꝰ filiꝰ tuus
dñs noster iesus xps mihi indi
gno pctōri indulgere dignet.
Qui viuit et regnat.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

¶ Tabula ad inueniendum festa mobilia.

¶ Nota q̄ hec regula siue tabula infra notata nunq̄ fallit neq̄ in bissexto neq̄ sine bissexto. Cum pro numero aureo habetur. j. Tunc numerentur dies. xxvj. a crastino epyphanie. Et dñica prima seq̄ns erit septuagesima: altera sexagesima: et sic consequenter. Cum vero pro numero aureo habentur

ij.	numerentur dies	xv.
iij.	numerentur dies	xxxiij.
iiij	numerentur dies	xxiij.
v.	numerentur dies ∴	xij.
vj.	∴ numerentur dies	xxxj.
vij.	numerentur dies	xx.
viij.	numerentur dies ∴	xxix.
ix.	∴ numerentur dies	xxviij.
x.	numerentur dies	xvij.
xj.	numerentur dies ∴	xxxviij.
xij.	numerentur dies	xxv.
xiij.	∴ numerentur dies	xiiij.
xiiij.	numerentur dies	xxxiij.
xv.	numerentur dies ∴	xxij.
xvj.	∴ numerentur dies	xj.
xvij.	numerentur dies	xxx.
xviij.	numerentur dies	xix.
xix.	numerentur dies	xxxviij.

Dñica seq̄ns erit septuagesima: et altera sexagesima: et sic consequenter.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Aureus nũerus. **KL** Januarius habet dies.xxxi. Luna vero.xxx.

A	iij	A		Circũcisio dñi.	ix.l.
b		b	iiij N	Octa.stephani.	ix.l.
c	xi	c	iij o	Octa.iohãnis euãge.	ix.l.
d		d	ij n	Octa.innocẽtum.	ix.l.
e	xix	e	Nonas	Vigilia.	
f	viij	f	viij idus	Epyphania dñi.	ix.l.
g		g	vij idus	Kanuti ducis & mar.	ix.l.
h	xvi	A	vi idus		
i	v	b	v idus		
k		c	iiij idus		
l	xiij	d	iij idus		
m	ij	e	ij idus		
n		f	Idus.	Octa.epyphanie.	ix.l.
o	x	g	xix kl	Felicis in pincis.	iij.l.
p		A	xviij kl		
q	xviij	b	xvij kl	Marcelli pape.	ix.l.
r	vij	c	xvi kl	Anthonij confessoris.	ix.l.
s		d	xv kl	Prisce virginis.	iij.l.
t	xv	e	xiiij kl		
v	iiij	f	xiij kl	Fabiani & sebastiani.	ix.l.
x		g	xij kl	Agnetis virginis.	ix.l.
y	xij	A	xi kl	Vincentij martyris.	ix.l.
z	i	b	x kl		
ꝛ		c	ix kl		
ꝫ	ix	d	viij kl	Conuersio pauli.	ix.l.
ꝰ		e	vij kl		
ꝰ	xvij	f	vi kl		
A	vi	g	v kl	Octaua agnetis.	x.l.
b		A	iiij kl		
c	xiiij	b	iij kl		
d	iij	c	ij kl		

15

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Aureus nūerus. **KL** Februarius habet dies. xxviij. Luna vero. xxix.

e		d				
f	xi	e	iiij	No	Purificatio marie.	ix.l.
g	xix	f	iij	n	~~Anscharij et~~ Blasij.	ix.l.
h	viij	g	ij	n		
i		A	Nonas		Agathe virginis.	ix.l.
k	xvj	b	viij	idus	Dorothee virginis.	ix.l.
l	v	c	vij	idus		
m		d	vi	idus		
n	xiij	e	v	idus	Appollonie virginis.	iij.l.
o	ij	f	iiij	idus		
p		g	iij	idus		
q	x	A	ij	idus		
r		b	Idus			
s	xviij	c	xvj	kl	Ualentini martyris.	iij.l.
t	vij	d	xv	kl		
v		e	xiiij	kl		
x	xv	f	xiij	kl		
y	iiij	g	xij	kl		
z		A	xj	kl		
ꝛ	xij	b	x	kl		
ꝯ	i	c	ix	kl		
∘		d	viij	kl	Cathedra petri apostoli.	ix.l.
ꝯ	ix	e	vij	kl	Vigilia.	
A		f	vj	kl	Mathie apostoli.	ix.l.
b	xvij	g	v	kl		
c	vj	A	iiij	kl		
d		b	iij	kl		
e	xiiij	c	ij	kl		

Pro numero dieꝝ cuiuslibet mensis.

Junius aprilis septēber et ipse nouember
Dāt triginta dies: reliquis supaddit vnꝰ
De quorū numero februarius excipiatur
Nāqꝫ quater septem fertur habere dies
Sed cū bissextus fuerit supadditur vnus.

Aureus nũerus. KL Marcius habet.xxxj.dies. Luna vero.xxx.

f	iij	d			
g		e	vj M		
h	xj	f	v o		
i		g	iiij n	Lucij pape ⁊ martyris.	ix.l.
k	xix	A	iij a		
l	viij	b	ij s		
m		c	Nonas	Thome de aquino.	ix.l.
n	xvj	d	viij idus		
o	v	e	vij idus		
p		f	vj idus		
q	xiij	g	v idus		
r	ij	A	iiij idus	Gregorij pape ⁊ cõfessoris.	ix.l.
s		b	iij idus		
t	x	c	ij idus		
v		d	Idus		
x	xviij	e	xvij kl		
y	vij	f	xvj kl	Gertrudis virginis.	ix.l.
z		g	xv kl		
⁊	xv	A	xiiij kl		
ꝯ	iiij	b	xiij kl		
ꝰ		c	xij kl	Benedicti abbatis.	ix.l.
ꝰ	xij	d	xj kl		
ꝰ	j	e	x kl		
A		f	ix kl		
b	ix	g	viij kl	Annūciatio marie virginis.	ix.l.
c		A	vij kl		
d	xvij	b	vj kl		
e	vj	c	v kl		
f		d	iiij kl		
g	xiiij	e	iij kl		
h	iij	f	ij kl		

6

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Aureus nūerus. **KL** Aprilis habet .xxx. dies. Luna vero .xxix.

i		g			
k	xi	A	iiii N		
l		b	iij o		
m	xix	c	ij n	Ambrosij confessoris.	ix. lec.
n	viij	d	Nonas		
o	xvi	e	viij idus	Nota festū cōpassionis marie virginis qȝ cadit sexta feria post Quasi modo geniti.	
p	v	f	vij idus		
q		g	vi idus		
r	xiij	A	v idus		
s	ij	b	iiij idus		
t		c	iij idus		
v	x	d	ij idus		
x		e	Idus		
y	xviij	f	xviij kl	Tiburcij et Ualeriani.	iij. l.
z	vij	g	xvij kl		
ꝛ		A	xvi kl		
&	xv	b	xv kl		
ꝯ	iiij	c	xiiij kl		
ꝰ		d	xiij kl		
A	xij	e	xij kl		
b	i	f	xi kl		
c		g	x kl		
d	ix	A	ix kl	Georgij martyris.	ix. l.
e		b	viij kl		
f	xvij	c	vij kl	Marci euangeliste.	ix. l.
g	vi	d	vi kl		
h		e	v kl		
i	xiiij	f	iiij kl	Uitalis martyris.	iij. l.
k	iij	g	iij kl	Petri martyris.	ix. l.
l		A	ij kl		

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Aureus nūerus. KL Maius habet.xxxj.dies.
Luna vero.xxx.

m	xj	b	KL		Philippi et Jacobi.	ix.l.
n		c	vj.	N		
o	xix	d	v	o	Inuētio sancte crucis.	ix.l.
p	viij	e	iiij	n		
q		f	iij	a		
r	xvj	g	ij	s	Johis ante portā latinā.	ix.l.
s	v	A	Nonas			
t		b	viij	idus.		
v	xiij	c	vij	idus.		
x	ij	d	vj	idus.	Gordiani ꝛ Epimachi.	iij.l.
y		e	v	idus.		
z	x	f	iiij	idus.	Nerei et Achillei.	iij.l.
ꝛ		g	iij	idus.		
ꝫ	xviij	A	ij	idus.		
ʳ	vij	b	Idus.			
ꝯ		c	xvij	kl.		
A	xv	d	xvj	kl.		
b	iiij	e	xv	kl.		
c		f	xiiij	kl.		
d	xij	g	xiij	kl.		
e	i	A	xij	kl.		
f		b	xj	kl.		
g	ix	c	x	kl.		
h		d	ix	kl.		
i	xvij	e	viij	kl.	Urbani martyris.	iij.l.
k	vj	f	vij	kl.		
l		g	vj	kl.		
m	xiiij	A	v	kl.		
n	iij	b	iiij	kl.		
o		c	iij	kl.		
p	xj	d	ij	kl.		

	Aureus nūerus.		KL		Junius habet. xxx. dies. Luna vero. xxix.	
q		e			Nicomedis martyris.	iij. l.
r	xix	f	iiij	N	Marcellini et petri.	iij. l.
s	viij	g	iij	o	Erasmi martyris.	ix. l.
t		A	ij	n		
v	xvi	b	Nonas.			
x	v	c	viij.	idus.		
y	xiij	d	vij	idus.		
z	ij	e	vj	idus.		
ꝛ		f	v	idus.	Primi et feliciani.	iij. l.
ꝯ	x	g	iiij	idus.		
ꝰ		A	iij	idus.		
ꝰ	xviij	b	ij	idus.	Basilidis Cirini Naboris ꝛc.	iij. l.
ꝰ	vij	c	Idus.		Anthonij confes.	ix. l.
A		d	xviij	kl		
b	xv	e	xvij	kl	Viti et Modesti.	ix. l.
c	iiij	f	xvj	kl	wilhelmi abbatis.	ix. l.
d		g	xv	kl	Botulphi abbatis.	ix. l.
e	xij	A	xiiij	kl	Marci et marcelliani.	iij. l.
f	i	b	xiij	kl	Geruasij et Prothasij.	iij. l.
g		c	xij	kl		
h	ix	d	xj	kl	Albani marty. tm̄ suffrag. in missa.	
i		e	x	kl	Decē miliū militū.	ix. l.
k	xvij	f	ix	kl	Vigilia.	iij. l.
l	vj	g	viij	kl	Johannis baptiste.	ix. l.
m		A	vij	kl	kanuti ducis ꝛ martyris.	ix. l.
n	xiiij	b	vj	kl	Johānis et pauli.	ix. l.
o	iij	c	v	kl		
p		d	iiij	kl	Vigilia.	iij. l.
q	xi	e	iij	kl	Petri et Pauli apłoꝝ.	ix. l.
r		f	ij	kl	Cōmemoratio sancti pauli.	ix. l.

18

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Aureus nũerus. **KL** Julius habet .xxxi. dies. Luna vero .xxx.

s	xix	g		Octaua iohãnis baptiste.	ix.l.
t	viij	A	vj N	Visitatio marie virginis.	ix.l.
v		b	v o	Marini martyris.	ix.l.
x	xvj	c	iiij n		
y	v	d	iij a		
z		e	ij s	Octaua petri et pauli.	ix.l.
ꝛ	xiij	f	Nonas.	Eufrosine et Florentie.	ix.l.
ꝫ	ij	g	viij idus.		
ꝰ		A	vij idus.	Octaua visitationis marie.	ix.l.
ꝯ	x	b	vj idus.	Kanuti regis et martyris	ix.l.
A		c	v idus.	ketilli confes.	ix.l.
b	xviij	d	iiij idus.		
c	vij	e	iij idus.	Margarete virginis.	ix.l.
d		f	ij idus.		
e	xv	g	Idus.	Diuisio aplorum.	ix.l.
f	iiij	A	xvij kl.		
g		b	xvj kl.		
h	xij	c	xv kl.	Ansueri et sociorum.	ix.l.
i	i	d	xiiij kl.		
k		e	xiij kl.		
l	ix	f	xij kl.	Praxedis virginis.	iij.l.
m		g	xj kl.	Marie magdalene.	ix.l.
n	xvij	A	x kl.	Appollinaris martyris.	iij.l.
o	vj	b	ix kl.	Vigilia.	iij.l.
p		c	viij kl.	Jacobi apostoli.	ix.l.
q	xiiij	d	vij kl.	Christoferi martyris.	ix.l.
r	iij	e	vj kl.		
s		f	v kl.	Marthe hospite christi.	ix.l.
t	xj	g	iiij. kl.	Olaui regis ꝛ martyris.	ix.l.
v		A	iij kl.	Abdon et Sennen.	iij.l.
x	xix	b	ij kl.		

19

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Aureus nūerus. **KL** Augustus habet.xxxj.dies. Luna vero.xxix.

y	viij	c			Petri ad vincula.	ix.l.
ȝ	xvj	d	iiij	N	Stephani pape ꝛ martyris.	ix.l.
ꝛ	v	e	iij	o	Inuentio sancti stephani.	ix.l.
ꝫ		f	ij	n		
ꝭ	xiij	g	Nonas.		Dominici confessoris.	ix.l.
ꝯ	ij	A	viij	idus.	Sixti et sociorū.	ix.l.
A		b	vij	idus.	Transfiguratio xp̄i.	ix.l.
b	x	c	vj	idus.	Ciriaci ꝛ socioꝝ.	iij.l.
c		d	v	idus.	Vigilia.	iij.l.
d	xviij	e	iiij	idus.	Laurentij martyris.	ix.l.
e	vij	f	iij	idus.	Tiburcij martyris.	iij.l.
f		g	ij	idus.		
g	xv	A	Idus.		Ipoliti et sociorū	ix.l.
h	iiij	b	xix	kl.	Vigilia.	iij.l.
i		c	xviij	kl.	Assumptio marie virginis.	ix.l.
k	xij	d	xvij	kl.		
l	i	e	xvj	kl.	Octaua laurētij.	ix.l.
m		f	xv	kl.	Agapiti martyris.	iij.l.
n	ix	g	xiiij	kl.		
o		A	xiij	kl.		
p	xvij	b	xij	kl.		
q	vj	c	xj	kl.	Octaua assumptiōis marie.	ix.l.
r		d	x	kl.	Vigilia.	iij.l.
s	xiiij	e	ix	kl.	Bartholomei apostoli.	ix.l.
t	iij	f	viij	kl.	Rochi confessoris.	ix.l.
v		g	vij	kl.		
x	xj	A	vj	kl.		
y	xix	b	v	kl.	Augustini ep̄i.	ix.l.
ȝ		c	iiij	kl.	Decollatio iohis baptiste.	ix.l.
ꝛ	viij	d	iij	kl.	Felicis et Adaucti.	iij.l.
ꝫ		e	ij	kl.		

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Aureus nūerus. KL September habet dies.xxx. Luna vero.xxx.

ꝯ	xvj	f		Egidij abbatis.	ix.l.
ꝯ	v	g	iiij No		
A		A	iij No		
b	xiij	b	ij n		
c	ij	c	Nonas.		
d		d	viij idus.		
e	x	e	vij idus.		
f		f	vj idus.	Natiuitas marie virginis	ix.l.
g	xviij	g	v idus.	Dedicatio ecclie slesv.	ix.l.
h	vij	A	iiij idus.		
i		b	iij idus.	Prothi et Jacinthi.	iij.l.
k	xv	c	ij idus.		
l	iiij	d	Idus.		
m		e	xviij kl.	Exaltatio sancte crucis.	ix.l.
n	xij	f	xvij kl.	Octaua natiuitatis marie.	ix.l.
o	i	g	xvj kl.	Eufemie virginis.	iij.l.
p		A	xv kl.		
q	ix	b	xiiij kl.		
r		c	xiij kl.		
s	xvij	d	xij kl.	Vigilia.	iij.l.
t	vj	e	xj kl.	Mathei apostoli.	ix.l.
v		f	x kl.	Mauricij et sociorū.	ix.l.
x	xiiij	g	ix kl.		
y	iij	A	viij kl.	Festū reliquiarū ecclie slesv.	ix.l.
z		b	vij kl.		
ꝛ	xj	c	vj kl.		
ꝫ		d	v kl.	Cosme et damiani.	ix.l.
ꝯ	xix	e	iiij kl.		
ꝯ	viij	f	iij kl.	Michaelis archangeli.	ix.l.
ꝯ		g	ij kl.	Hieronymi confessoris.	ix.l.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Aureus nũerus. **KL** October habet.xxxj.dies. Luna vero.xxix.

A	xvj	A		Remigij epi.	ix.l.
b	v	b	vj N		
c	xiij	c	v o		
d	ij	d	iiij n	Francisci confess.	ix.l.
e		e	iij a		
f	x	f	ij s		
g		g	Nonas.	Marci pape.	ix.l.
h	xviij	A	viij idus.		
i	vij	b	vij idus.	Dionysij et socior.	ix.l.
k		c	vj idus.	Gereonis et socior.	ix.l.
l	xv	d	v idus.		
m	iiij	e	iiij idus.		
n		f	iij idus.		
o	xij	g	ij idus.	Kalixti pape.	ix.l.
p	i	A	Idus.		
q		b	xvij kl.		
r	ix	c	xvj kl.		
s		d	xv kl.	Luce euãgeliste.	ix.l.
t	xvij	e	xiiij kl.		
v	vj	f	xiij kl.		
x		g	xij kl.	Undecim miliũ virginũ.	ix.l.
y	xiiij	A	xj kl.		
z	iij	b	x kl.		
⁊		c	ix kl.		
ꝫ	xj	d	viij kl.		
ꝛ		e	vij kl.		
ꝯ	xix	f	vj kl.	Vigilia.	iij.l.
A	viij	g	v kl.	Symonis ⁊ Jude aplor.	ix.l.
b		A	iiij kl.		
c	xvj	b	iij kl.	Theodogari cõfessoris.	ix.l.
d	v	c	ij kl.	Vigilia.	iij.l.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Aureus nũerus. **Kl** Nouember habet .xxx. dies. Luna vero .xxx.

e		d			Omnium sanctorum.	ix.l.
f	xiii	e	iiii	N	Omnium animarum.	ix.l.
g	ii	f	iii	o		
h		g	ii	n		
i	x	A	Nonas.			
k		b	viii	idus.		
l	xviii	c	vii	idus.	Octaua oim sanctorũ.	ix.l.
m	vii	d	vi	idus.	~~wilbadi~~ confesso. 8 Mar	ix.l.
n		e	v	idus.	Theodori martyris.	iii.l.
o	xv	f	iiii	idus.		
p	iiii	g	iii	idus.	Martini epi et confesso.	ix.l.
q		A	ii	idus.		
r	xii	b	Idus.		Brictij confes.	ix.l.
s	i	c	xviii	kl.		
t		d	xvii	kl.		
v	ix	e	xvi	kl.		
x		f	xv	kl.		
y	xvii	g	xiiii	kl.	Octaua martini.	ix.l.
z	vi	A	xiii	kl.	Elizabeth vidue.	ix.l.
ꝛ		b	xii	kl.	Berwardi epi.	ix.l.
ꝝ	xiiii	c	xi	kl.	Presentatiõis marie ṽginis	ix.l.
ꝰ	iii	d	x	kl.	Cecilie virginis.	ix.l.
ꝯ		e	ix	kl.	Clemẽtis martyris.	ix.l.
ꝯ	xi	f	viii	kl.	Crisogoni martyris.	ix.l.
A		g	vii	kl.	katherine virginis.	ix.l.
b	xix	A	vi	kl.		
c	viii	b	v	kl.		
d		c	iiii	kl.		
e	xvi	d	iii	kl.	Vigilia.	iii.l.
f	v	e	ii	kl.	Andree apostoli.	ix.l.

Pro aduẽtu. Andree festo vicinioꝛ ordine quo vis
Aduentum domini prima colit feria.
Si cadat in lucem domini celebratur ibidem.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Aureus nũerus. **KL** December habet. xxxj. dies. Luna xo. xxx.

g		f			
h	xiij	g	iiij N.		
i	ij	A	iij o		
k	x	b	ij n	Barbare virginis.	ix. l.
l		c	Nonas.		
m	xviii	d	viij idus.	Nicolai epi et confesso.	ix. l.
n	vij	e	vij idus.	Octaua andree.	ix. l.
o		f	vj idus.	Cõceptio marie virginis.	ix. l.
p	xv	g	v idus.	Anne matris marie.	ix. l.
q	iiij	A	iiij idus.		
r		b	iij idus.		
s	xij	c	ij idus.		
t	i	d	Idus.	Lucie virginis.	ix. l.
v		e	xix kl.		
x	ix	f	xviij kl.		
y		g	xvij kl.		
z	xvij	A	xvj kl.	O sapientia.	
ꝛ	vj	b	xv kl.		
ʒ		c	xiiij kl.		
~	xiiij	d	xiij kl.	Vigilia.	iij. l.
ꝯ	iij	e	xij kl.	Thome apostoli.	ix. l.
A		f	xj kl.		
b	xj	g	x kl.	Vigilia vigilie.	iij. l.
c	xix	A	ix kl.	Vigilia natiuitatis dñi.	iij. l.
d		b	viij kl.	Natiuitas xpi.	ix. l.
e	viij	c	vij kl.	Stephani pthomartyris.	ix. l.
f		d	vj kl.	Johis apo. et euãgeliste.	ix. l.
g	xvj	e	v kl.	Innocẽtũ martyrũ.	ix. l.
h	v	f	iiij kl.	Thome archiepi.	ix. l.
i		g	iij kl.		iv. l.
k	xiij	A	ij. kl.	Siluestri pape.	ix. l.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Tabula signorũ.

i	ii	iii	iiii	v	vi	vii	viii	ix	x	xi	xii	xiii	xiiii	xv	xvi	xvii	xviii	xix	Aure⁹ nũer⁹
ꝫ	p	e	y	m	b	t	i	ꝯ	q	f	z	n	c	v	k	ꝰ	r	g	Aries bonũ
ꝯ	q	f	z	n	c	v	k	ꝰ	r	g	⁊	o	d	x	l	a	s	h	Aries bonũ
ꝰ	r	g	⁊	o	d	x	l	a	s	h	ꝫ	p	e	y	m	b	t	i	Thau.malũ
a	s	h	ꝫ	p	e	y	m	b	t	i	ꝯ	q	f	z	n	c	v	k	Thau.malũ
b	t	i	ꝯ	q	f	z	n	c	v	k	ꝰ	r	g	⁊	o	d	x	l	Gemi.malũ
c	v	k	ꝰ	r	g	⁊	o	d	x	l	a	s	h	ꝫ	p	e	y	m	Gemi.malũ
d	x	l	a	s	h	ꝫ	p	e	y	m	b	t	i	ꝯ	q	f	z	n	Cācer mediũ
e	y	m	b	t	i	ꝯ	q	f	z	n	c	v	k	ꝰ	r	g	⁊	o	Cācer mediũ
f	z	n	c	v	k	ꝰ	r	g	⁊	o	d	x	l	a	s	h	ꝫ	p	Cācer mediũ
g	⁊	o	d	x	l	a	s	h	ꝫ	p	e	y	m	b	t	i	ꝯ	q	Leo malum
h	ꝫ	p	e	y	m	b	t	i	ꝯ	q	f	z	n	c	v	k	ꝰ	r	Leo malum
i	ꝯ	q	f	z	n	c	v	k	ꝰ	r	g	⁊	o	d	x	l	a	s	Virgo malũ
k	ꝰ	r	g	⁊	o	d	x	l	a	s	h	ꝫ	p	e	y	m	b	t	Virgo malũ
l	a	s	h	ꝫ	p	e	y	m	b	t	i	ꝯ	q	f	z	n	c	v	Libra bonũ.
m	b	t	i	ꝯ	q	f	z	n	c	v	k	ꝰ	r	g	⁊	o	d	x	Libra bonũ.
n	c	v	k	ꝰ	r	g	⁊	o	d	x	l	a	s	h	ꝫ	p	e	y	Scorp.međ.
o	d	x	l	a	s	h	ꝫ	p	e	y	m	b	t	i	ꝯ	q	f	z	Scorp.međ.
p	e	y	m	b	t	i	ꝯ	q	f	z	n	c	v	k	ꝰ	r	g	⁊	Scorp.međ.
q	f	z	n	c	v	k	ꝰ	r	g	⁊	o	d	x	l	a	s	h	ꝫ	Sagit.bonũ
r	g	⁊	o	d	x	l	a	s	h	ꝫ	p	e	y	m	b	t	i	ꝯ	Sagit.bonũ
s	h	ꝫ	p	e	y	m	b	t	i	ꝯ	q	f	z	n	c	v	k	ꝰ	Capcor.ma.
t	i	ꝯ	q	f	z	n	c	v	k	ꝰ	r	g	⁊	o	d	x	l	a	Capcor.ma.
v	k	ꝰ	r	g	⁊	o	d	x	l	a	s	h	ꝫ	p	e	y	m	b	Aqua.bonũ
x	l	a	s	h	ꝫ	p	c	y	m	b	t	i	ꝯ	q	f	z	n	c	Aqua.bonũ
y	m	b	t	i	ꝯ	q	f	z	n	c	v	k	ꝰ	r	g	⁊	o	d	Piscis međ.
z	n	c	v	k	ꝰ	r	g	⁊	o	d	x	l	a	s	h	ꝫ	p	e	Piscis međ.
⁊	o	d	x	l	a	s	h	ꝫ	p	c	v	m	b	t	i	ꝯ	q	f	Piscis međ.

¶ Nota versus super tabulam signoꝝ.

Titellus pater el ydus mater bona tantum.
Inuidus est quartus fortioꝛ zelo nisi cultoꝛ.
Virtus karine concoꝛdat rex galilee.
Ar.li.de vena bene fundunt vrna sagitta.
Can.scoꝛ.pis.media: sed cetera dic fore mala.
Estas ver dextras: autumnus hyemsq; sinistras.

¶ Nota alios ꝟsus.

¶ Ad inueniendum aureum numerum siue ciclum lunarem quod idem est. Primo prehabēdi sunt anni incarnationis dñi scz mille quīgēta. xij. Postea numerētur anni residui i tabula sequētī: ponēdo. xiij. super. xiij. xiiij. super. xiiij. Et sic cōsequenter annis dñi incarnationis aureum numerū applicādo tabule vsq3 ad finem.

xiij. xiiij. xv. xvi. xvij. xviij. xix.
j. ij. iij. iiij. v. vj. vij. viij. ix. x. xi. xij.

¶ Ciclum solarem ꝛ litterā dñicalem atq3 bissextū sic inuenis Computa annos dñi: scz Mille quingēta. xiij. dādo huic anno principium huius tabule sequentis. x. cum littera dñicali. B. Et sic cōsequēter annis dñi numerū tabule sequētis adiūgēdo vsq3 ad finē: sub quo directe inferius reperies litterā dñicalem cum bissexto.

x. xi. xij. xiij. xiiij. xv. xvi. xvij. xviij. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiiii.
b ag f fe d c b ag f e d cb a g f
xxv. xxvi. xxvii. xxviii. i. ii. iii. iiii. v. vi. vii. viii. ix.
ed c b a gf e d c ba g f e dc.

¶ Ad inueniēdum indictionem notandū q in anno: videlicet Millesimo quingētesimo terciodecimo: indictio erit in primo numero tabule sequētis. Et in anno decimoquarto in secūdo numero: et sic consequēter. Et non excedit tabula quindecim: sed cum fuerit finita reincipietur.

¶ Sequitur.

i. ii. iii. iiii. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiiii. xv.

¶ Pro collectis finiendis.

Si collecta patrem prenominet ꝛ tamen infra.
Mentio fit prolis in fine legas per eundem.
Mentio nulla sit prolis: tunc per dñm dic.
Si precedat in hac nomen nati sine patre.
Qui cum patre deo viuis concluditur illa.
Eiusdem dicas si spiritus intus habetur.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

¶ Scđm hāc tabulam inuenitur interuallum cū cōcurrētib⁹ hoc modo. In linea in qua stat littera que erit dn̄icalis noui anni: descēde vsq; ad aureū numerū eiusdē anni noui: et numerus inuētus in eadē linea ostēdit tibi interuallū. Sed cōcurrētes cōsidera iuxta numerum signatū supra litterā dn̄icalem.

Aure⁹ nūer⁹	o	i	ij	iij	iiij	v	vj	Concurrentes.
	A	B	C	D	E	F	G	Litere dn̄icales.
i	viii	viii	viij	viii	vii	vij	vij	
ij	vj	vj	vj	vj	vj	vj	vj	
iij	ix	ix	ix	ix	ix	viii	viij	
iiij	viij	vij	vij	vij	vij	vij	vij	
v	vi	vj	vj	vi	v	v	v	
vj	ix	ix	viij	viij	viij	viij	viij	
vij	vij	vij	vij	vij	vij	vj	vj	
viij	x	x	x	ix	ix	ix	ix	
ix	viij	viij	viij	viij	viij	viij	vij	
x	vij	vij	vj	vj	vj	vj	vj	
xi	ix	ix	ix	ix	ix	ix	ix	
xij	viij	viij	viij	vij	vij	vij	vij	
xiij	vj	vj	vj	vj	vj	vj	v	
xiiij	ix	ix	ix	ix	viij	viij	viij	
xv	vij	vij	vij	vij	vij	vij	vij	
xvj	vj	vj	vj	v	v	v	v	
xvij	ix	viij	viij	viij	viij	viij	viij	
xviij	vij	vij	vij	vij	vj	vj	vj	
xix	x	x	ix	ix	ix	ix	ix	

¶ De numero aureo. v̄sus.

Aureus hic numerus: his versibus est manifestus.
Ternus vndin nod octo sex quinq; tred ambo decem doct.
Septem quind quater dud iota nouem dest sextus quad.

¶ Pro situatione.

Est sine din febrū / sine to prīl / iunius augus
October sine q; / bo vult q; december abesse.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

¶ Tabula ad inueniẽdum feſta mobilia. Hoc modo. Syllaba ſub littera dominicali reſpectu interualli oſtẽdit feſtum mobile.

Lre dn̄icales	A	B	C	D	E	F	G.
Quinqꝫ pro interuallo.							
Septuageſima	li	mar	an	priſ	ca	fab	ang
Quadrageſima	ag	dor	fe	bru	ap	ſco	laſ
Paſcha	al	ba	be	ne	iunc	ta	ma
Rogationum	ge	or	mar	ci	qꝫ	vi	ta
Penthecoſten	han	la	tin	e	pi	ne	ſer
Sex pro interuallo.							
Septuageſima	vin	cen	ti	pau	po	no	bi
Quadrageſima	ti	ca	va	lent	iu	li	con
Paſcha	ri	a	ge	ni	tri	ce	A
Rogationum	lis	Phi	lip	crux	flor	got	io
Penthecoſten	et	ſoph	Ma	ius	in	hac	ſe
Septem pro interuallo.							
Septuageſima	le	lu	men	Bri	pur	bla	ſus
Quadrageſima	iun	ge	tunc	pe	trũ	ma	thi
Paſcha	pril	in	am	bro	ſi	j	feſ
Rogationum	han	la	tin	e	pi	ne	ſer
Penthecoſten	ri	e	te	net	vr	ban	in
Octo pro interuallo.							
Septuageſima	Ag	dor	fe	bru	ap	ſco	laſ
Quadrageſima	am	in	de	Mar	ci	us	a
Paſcha	tis	o	ugat	at	qꝫ	ti	bur
Rogationum	et	ſoph	Ma	ius	in	hac	ſe
Penthecoſten	pe	de	criſ	can	Mic	mar	cel
Nouem pro interuallo.							
Septuageſima	ti	ca	va	lent	iu	li	con
Quadrageſima	dri	a	per	de	co	ra	tur
Paſcha	ci	Et	va	ler	ſanc	ti	qꝫ
Rogationum	ri	e	te	net	vr	ban	in
Penthecoſten	li	bo	ni	dat	iun	pri	mi
Decem pro interuallo.							
Septuageſima	iun	ge	tunc	pe	trũ	ma	thi
Quadrageſima	gre	go	ri	o	cir	ger	trud
Paſcha	Ge	or	mar	ci	qꝫ	vi	ta
Rogationum	pe	de	criſ	can	Mic	mar	cel
Penthecoſten	bar	ci	ri	ni	vi	te	qꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

¶ Dñica .j. aduēt⁹. Ad vespe. añ. Bñdictus. cū cetis. Capi.

FRatres. Sciētes qꝛ hora est iā nos de sōno surgere nūc em̄ p̄pior ē nr̄a salus q̄ꝫ cū credidim⁹ Deo. ℟. Ecce dies veniūt dič dñs: ꝛ suscitabo dauid germen iustū: ꝛ regnabit rex et sapiēs erit ꝛ faciet iudiciū ꝛ iusticiā in t̄ra. Et h̄ ē nomē qđ vocabūt eū dñs iust⁹ nr̄. ℣. In dieb⁹ ilł saluabit iuda: ꝛ isrł habitabit ꝯfidēter. Et. Hymn⁹. Conditor alme. ℣. Rorate celi desup et nubes pluant iustū. Aperiatur terra et germinet saluatorem. Magt. Ecce nomē dñi venit de lōginquo: et claritas ei⁹ replet orbē terrarū. Collecta

EXcita dñe potētiā tuam et veni: vt ab imminētibus pctōꝝ nostroꝝ periculis te mereamur ꝑtegēte eripi: et te liberāte saluari. Qui cū patre. Ad cōpleto. añ. Ueni dñe visitare nos i pace vt letemur corā te corde pfecto. ps Cū iuoca. cū cete. Ca. Tu i nob. Hy⁹ Ueni redēp. absq ℣. Presepe. ℟ Custodi nos: Ad nūc dimit. Quit vētur⁹ est veniet ꝛ nō tardabit iā nō erit timor i finib⁹ nostris. Cetera solito more. Post cōple. añ. Ecce cōcipies ꝛ paries filiū: ꝛ vocabis nomē ei⁹ iesus: hic erit magn⁹: et fili⁹ altissimi vocabit. ℣. Ecce ancilla dñi. Fiat mihi scđm verbū tuū. col. Deus qui de beate marie virginis vtero. ifra. B. iij. Inuit. Ecce venit rex. Occurramus obuiam saluatori nr̄o. Uenite. hy⁹ Uerbū supnū. In .j. noc. a. Scientes qꝛ hora est iā nos de somno surgere: nunc em̄ ꝑpior est nr̄a salus q̄ꝫ cuz credidimus nox p̄cessit dies autē appropinquabit. ps. Btūs vir. cū ceteris. ℣. Ex syon species decoris ei⁹. De⁹ nr̄ manifeste veniet. Le. j.

UIsio isaye filij amos quā vidit sup iudā ꝛ hierłm in dieb⁹ osye ioathan achas et ezechie regū iuda. Audite celi ꝛ auribus ꝑcipe terra qm̄ dñs locut⁹ est. Filios enutriui ꝛ exaltaui ipi aūt spreuerūt me. Cognouit bos possessorē suū: ꝛ azinus p̄sepe dñi sui. Isrł aūt me nō cognouit: ꝛ ppłs me⁹ nō intellexit. Hec dicit dñs de⁹: cōuertimini ad me: ꝛ salui eritis. Deo. ℟. Aspiciēs a longe ecce video dei potētiā venietē ꝛ ne-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

bulā totam terrā tegentē. Ite obuiā ei ꝛ dicite. Nūcia nobis si tu es ipē. Qui regnatur⁹ es in pplo isrł. ℟. Quiqꝫ terrigene et filij hoim simul i vnū diues et paup. Ite. ℣. Qui regis isrł intēde q̄ deducis velut ouē ioseph. Nūcia. ℣. Tollite portas pricipes vr̄as ꝛ eleuamini por te eternales et introibit. Qui. Glia pr̄i. Aspiciēs. vt̄s. Le. ij.

V E gēti peccatrici: pplo graui iniquitate semini neqꝫ filijs sceleratis. Dereliq̄rūt dn̄z blasphemauerūt sctm̄ isrł abalienati sunt retrorsum. Super quo pcutiaz vos vltra addētes puaricationē. Omne caput lāguidū: ꝛ omne cor merēs. A plāta pedis vsqꝫ ad verticem nō est in eo sanitas. Vulnus ꝛ liuor et plaga tumēs nō est circūligata: nec curata medicamine: neqꝫ fota oleo. Hec. ℟. Aspiciebam in visu noctis et ecce in nubib⁹ celi filius hois venit. Et datū ē ei regnū ꝛ honor et ois popul⁹ tribus et lingue seruiētei. ℣. Ecce dn̄ator dn̄s cū virtute veniet. Et. Lc. iij.

T Erra vestra deserta ciuitates vestre succense igni. Regionē vestram coram vobis alieni deuorant: et desolabitur sicut i vastitate hostili. Et derelinquet filia syō vt vmbraculū in vinea et sicut tugurium in cucumerario. Et sicut ciuitas que vastatur. Nisi dn̄s exercituum reliquisset nobis semen: quasi zodoma fuissemus: et quasi gomorra siles essemus Hec. ℟m. Missus est angelus gabriel ad mariā ꝟginē despōsatam ioseph: nūciās ei verbū: et expauescit virgo de lumine ne timeas maria iuenisti grām apud dn̄m. Ecce cōcipies ꝛ paries filium et vocabit altissimi filius. ℣. Aue maria gratia plena dn̄s tecū. Ecce. Glia patri Ecce. In scd̄o nocturno an̄.

H ora est iā nos de somno surgere: et aperti sunt oculi nostri surgere ad xp̄m: q2 lux ꝟa ē fulgēs i celo. ℣. Cōserua. ℟. Egrediet virga de radice yesse. Et flos de radice ei⁹ ascēdet. L. iiij.

P Ropicia diuinitate fratres dilectissimi iam adueniunt dies: in quibus natalē dn̄i saluatoris cum gaudio desideramus celebrare. Et ideo rogo et admoneo: vt quantum possum⁹ cum dei adiutorio laboremus: vt in illo die cum sincera ꝛ pura cōsciētia: et mundo corde ꝛ casto corpore ad altare dei possim⁹ accedere: ꝛ corpus eius sacrum ꝛ sanguinem

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nō ad iudiciuꝫ sed ad remediū
aīe nostre mereamur sumere.
Tu. ℞. Aue maria gratia ple
na dñs tecū spūssctūs superue-
niet in te ꝛ virtꝰ altissimi obū-
brabit tibi: quod ei nascet̄ ex te
sanctū vocabitur. Filius dei. ℣.
Tollite portas. Filius. Lec. v.
IN xp̄i ei corpore vita no
stra cōsistit sicut ꝛ ip̄e di
xit. Nisi mādu caueritis carnē
filij hoīs et biberitis eiꝰ sangui
nem nō habebitis vitā i vobis.
Mutet ergo vitam qui habe-
re vult vitam eternā. Nam si
non vitā mutauerit: ad iudiciū
accipiet vitā: magis ex ip̄a cor
rumpetur q̄ꝫ sanetur. Magisq̄ꝫ
occidetur q̄ꝫ viuificet̄. Aposto-
lus sic ait. Qui mānducat corpꝰ
dñi et bibit sanguinē eius indi
gne: iudiciū sibi manducat ꝛ bi
bit. Tu. ℞. Saluatorē expe-
ctamus dñm iesum xp̄m. Qui
reformabit corpꝰ humilitatis
nostre: configuratū corpori cla
ritatis sue. ℣. Preoccupemꝰ fa
ciem dñi in confessione: et i psal
mis iubilemꝰ ei. Qui. Lec. vj.
ET licet nos fr̄es om̄i tp̄e
bonis opibꝰ ornatos ac
splēdidos esse cōueniat. Preci
pue tñ i die natalis dñi: sicut in
euangelio ip̄e dixit: lucere de-
bēt hoībꝰ op̄a vestra. Cōside-
rate q̄so fratres qñ aliquis ho-
mo potens aut nobilis: natale
suum aut filij sui celebrare de-
siderat: quāto studio ante plu
res dies q̄cq̄d in domo sua sor-
didū viderit ordinat emunda-
ri: quicq̄d ineptū et incongruū
proijci: quicquid vtile ꝛ necessa
rium precipit exhiberi. Tu. ℞.
Audite verbuꝫ dñi gentes et
annūciate illud in finibus ter-
re. Et in insulis que ꝑcul sunt
dicite saluator nr̄ aduenit. ℣.
A solis ortu ꝛ occasu ab aq̄lōe
et mari. Et. In .iij. noctur. an.
Nox p̄cessit dies autē appro-
pinq̄bit: abijciamꝰ ergo op̄a te
nebrarū et induamur arma lu-
cis sic vt i die honeste ambule-
mus. ℣. Celi enar. ℣. Egrediet̄
dñs de loco sctō suo: vēiet ꝛ sal
uū faciet pp̄lm suū. Lectio scti
euāgelij secūdum matheū. xxj
IN i. t. Cū appropinq̄sset
iesus hierosolymis ꝛ ve-
nisset bethphage ad mōtē oliue
ti: tūc misit duos de discipulis
suis dicēs. Ite i castellū qd̄ cō-
tra vos est ꝛ statim inuenietis
asinā alligatā ꝛ pullū cum ea.
Soluite et adducite mihi. Et
reliqua. Augustini. Bethpha-
ge domus bucce siue domꝰ ma
xillarū interp̄tat̄. Qui sacerdo
tū viculus erat ꝛ cōfessiōis por

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tabat typũ. Et erat situs i mõ
te oliueti vbi lumẽ scientie vbi
laboꝝ et doloꝝ reqes est. Duo
discipuli qui mittunt: duo ordi
nes sunt p̃dicatoꝝ: vn⁹ in gen=
tes et alter in iudeos. Qui re=
cte duo mittũt: siue ꝑpter sciẽ
tiã veritatis et oꝑatiõis mũdi
tiã: siue ꝑpt̃ gemie dilectiõis
dei ⁊ ꝑximi sacramẽtũ toto or
bi p̃dicãdũ. Tu. ℟. Ecce ꝟgo
concipiet et pariet filium dicit
dñs: et vocabitur nomen eius
admirabilis Deus fortis. ℣.
Tollite portas De⁹. Lec. viij.

ITe in castellũ qđ contra
vos est. Cõtra aplos eni
erat: nec iugũ doctrinarũ acci
pere volebat. Missi isti discipu
li doctores significãt: quos vt
idocta ac barbaroꝝ toti⁹ orbis
loca q̃si ꝯ positi castelli menia
euãlegizãdo penetrarẽt desti=
nauit. Et statim inuenietis asi
nã alligatã ⁊ pullũ cũ ea: solui
te ⁊ adducite mihi. Introeun=
tes mũdũ p̃dicatores scti: inue
nerũt pplm nationũ: ꝑfidie vin
culis irretitũ. Funiculis enim
pctõꝝ suoꝝ vnusq̃sq ꝯstrictus
erat: nõ solũ nationũ: verũ etiã
iudeoꝝ. Oẽs eni peccauerũt ⁊
egent gr̃a dei Tu. ℟. Obsecro
dñe mitte quẽ missurus es vi=
de afflictionem ppli tui Sicut
locut⁹ es veni et libera nos. ℣.
A solis ortu. Sicut. Lectio. ix.

SAluator nr̃ fr̃es asellũ
sedẽs hierosolimã tẽdit
qñ vniuscuiusq fidelis aiaꝝ iu
mẽtum videlicet suũ regẽs: ad
pacẽ visiõis itime ducit. Iumẽ
tũ sedet cũ sctẽ ecclie vniuersali
ter p̃sidet. Cũq i supne pacis
desideriũ accẽdit. Frõdes vel
ramos de arborib⁹ cedũt q̃ in
doctrina ꝟitatis ꝟba atq sen=
tẽtias de eloq̃o patrũ excepe=
rũt: ⁊ hec in via dei aim veniẽ=
tes auditoris hũili p̃dicatione
submittunt. Tu. ℟. Letent ce=
li ⁊ exultet terra iubilate mon
tes laudẽ q2 dñs nr̃ veniet. Et
pauperũ suoꝝ miserebit. ℣. Ec
ce dñator Et. Post gl̃a pri ℟.
repetit: q2 Te deũ nõ dicit. ℟.
Mõtes isrl̃ ramos vr̃os expã=
dite ⁊ florete et fructum facite
Prope ẽ vt veniat dies dñi. ℣.
Rorate celi desup ⁊ nubes plu
ant iustũ apiat terra et germi=
net saluatorẽ. Prope. An laudes
℣. Emitte agnũ dñe dña=
torem terre. De petra deserti
ad montem filie syõ. Laudes.

IN illa die stillabũt mon
tes dulcedinem ⁊ colles
fluẽt lac ⁊ mel alla. ps Dñs re
gnauit. cũ ceteris. an. Iocũda
re filia syon ⁊ exulta satis filia

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

hierl'm all'a. Añ. Ecce dñs venit et ⁊ oēs scti ei⁹ cū eo ⁊ erit i die illa lux magna all'a. Añ. Oēs sicientes venite ad aquas querite dñm dū iueniri potest all'a Añ. Ecce veniet propheta magnus et ipse renouabit hierl'm [all'a. Cp.

Abijciam⁹ ergo opa tenebrap ⁊ iduamur arma lucis sicvt i die honeste ambulem⁹. Deo. Hy⁹ Vox clara. ℣ Vox clamātis i deserto parate viā dñi rectas facite semitas dei nri. Bñd⁹. Sptūsſctūs in te descēdet maria ne timeas habebis in vtero filiū dei all'a. Coll. vts ¶ Ad primā Hy⁹ Jam lucis. An Dicite filie syō ecce rex tu⁹ venit tibi syō noli timere ecce rex tuus veniet. p De⁹ de⁹ me⁹ res. cū ceteris. Cetera solito more. ¶ Ad. iij. ā Veni ⁊ libera nos de⁹ noster. Cap. Abijciam⁹ ḡ opera. ℟ Veni ad liberādum nos Dñe de⁹ ꝟtutū. ℣ Et ostē de faciē tuā ⁊ salui erim⁹ Dñe. ℣ Timebūt gentes nomen tuū dñe Et oēs reges terre gl'iam tuā. Collca. vts ¶ Ad. vj. an. Tuā dñe excita potētiā et veni ad saluandū nos. Capitulū

Nox pcessit dies aūt appropiquabit/abijciam⁹ ḡ opa tenebrap ⁊ iduamur arma luc[is] sic vt i die honeste ambulem⁹ Deo. ℟ Ostēde nobis dñe Miam tuā. ℣ Et salutare tuū da nob[is]. Miam. ℣ Memēto nri dñe in bñplacito ppli tui visita nos i salutari tuo. ¶ Ad ix. ān. In tuo aduētu erue nos [dñe. Cp.

Non i cōmes satiōib⁹ ⁊ ebrietatib⁹ nō i cubilib⁹ ⁊ i pudicicijs nō i ptētione ⁊ emulatiōe sed iduimini dñm iesum xpm Deo. ℟ Sup te hierl'm Oriet dñs. ℣ Et gl'a eius in te videbit Orietur. ℣. Dñe de⁹ virtutū cōuerte nos. Et oñde nobis faciē tuā ⁊ salui erimus. Hec añe ⁊ ℟ia. tam in dñicis q̄ in ferijs dicunt vsq ad vigiliā natiuitat[is] dñi nisi in festis sctōp. ¶ In scdis vesperis. Sede a dextris. cū ceteris. Cap. Sciētes qz. Hy⁹ Cōditor. ℣ Rorate. Magt. Ne timeas maria iuenisti grāz apd dñm ecce cōcipies et paries filium all'a Collecta vts. Post bñdicam⁹ de dña. ān. Spirit⁹ sanctus. vts. B. iij. ℣ Aue maria grā plena Dñs tecū. Coll.

Deus q̄ de btē marie virginis vtero ꝟbū tuū āgelo ānūciāte carnē suscipere voluisti: pſta supplicib⁹ tuis: vt q̄ vere eā dei genitricē credim⁹ eius apud te intercessionib⁹ ad

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

suuemur. Per eũd. xpm. Item de oibus sctis. an Ecce dñs ve niet. vts. in laudib9. ℣ Cogre gate illi sanctos eius Qui ordi nant testamentũ eius super sa crificia. Collecta.

Conscientias nostras qs dñe visitando purifica: vt veni ens filius tu9 dñs nr iesus chri stus cũ oib9 sanctis suis: para tã sibi i nobis inueniat mãsionẽ Qui tecũ. Hec suffra. ad matu ti. et ad vespas dicunt vsq ad vigiliaz natiuitatis dñi: nisi in festis sctoꝝ. Sic q in vesperis an. de domina sit Ne timeas. cum ℣ Aue maria. vsq dũ cã tatur O sapientia. Sed in ma tuti. an. Spiritus sanct9. cum ℣. Ecce ancilla ¶ Completo. vts. ¶ Feria. ii. Inuitato. Re gem venturũ dñm Venite ado remus. Venite. Hy9. Verbuz supnũ Nocturnus ferie cũ suis an. ℣. Ex syon spẽs. Qui ℣. di cunt vicissim i ferijs. Legẽde.

Audite verbũ dñi prin cipes zodomorũ. Per cipite aurib9 legẽ dei vestri po pul9 gomorre. Quo mihi mul titudinẽ victimarũ vestraꝝ di cit dñs. Plen9 sum. Holocau sta arietũ ⁊ adipem pinguiũ et sanguinẽ vitulorũ et agnorũ et hyrcorũ nolui. Cũ veniretis ant conspectũ meũ: quis quesiuit hec de manib9 vestris: vt ambula retis in atrijs meis. Ne offera tis vltra sacrificiũ frustra. In censum abhominatio est mihi. Neomeniã et sabbatũ ⁊ festiui tates alias nõ feram. Iniq sũt cetus vestri. Kalẽdas vestras et solennitates vestras odiuit aia mea: facta sunt mihi mole sta: laboraui sustinens. Et cum extẽderit[is] man9 vestras auer tam oculos meos a vobis: ⁊ cũ multiplicaueritis orationẽ nõ exaudiam. Manus eniz vestre sanguine plene sunt. Lauami ni mundi estote auferte malũ cogitationũ vestrarũ ab oculis meis. Quiescite agere peruer se: discite benefacere. Querite iudiciũ: subuenite oppresso: iu dicate pupillo: defendite vi duã: et venite ⁊ arguite me di cit dñs. Si fuerint peccata ve stra vt coccinũ quasi nix deal babuntur. Et si fuerint rubra quasi vermicul9 velut lana al ba erunt. Si volueritis ⁊ audi eritis me: bona terre comede tis. Quod si nolueritis ⁊ me ad iracundiã prouocaueritis: gla dius meus deuorabit vos: qa os dñi locutũ ẽ. Quõ facta est meretrix ciuitas fidelis: plena iudicij: iusticia habitauit in ea:

nũc aũt homicide. Argentum
tuũ versum est in scoriam: vinũ
tuũ mixtum est aqua Princi-
pes tui ifideles socij furũ. Oẽs
diligunt munera: sequũtur re-
tributiones. Pupillo non iudi
cant: et causa vidue non ingre-
dif ad illos. Propter hec ait
dñs deus exercituũ fortis isrl̃.
Heu ego consolabor super ho-
stib⁹ meis: et vindicabor de ini
micis meis. Et conuertã ma-
nũ meam ad te: et excoquã ad
purũ scoriam tuã: et auferam
omne stãnũ tuũ. Et restituam
iudices tuos sicut fuerunt p̃us
et consiliarios tuos vt antiqui
tus. Post hec vocaberis ciui-
tas iusti: vrbs fidelis. Syon in
iudicio redimetur: et reducent
eam in iusticiã. Et conteret sce
lestos et peccatores simul. Et
qui dñm dereliquerunt consu-
mentur. Confundentur eni ab
ydolis quibus sacrificauerunt
Et erubescet super ortis quos
elegerat cũ fuerit velut quer
cus defluẽtibus folijs: et velut
ortus absq̃ aqua. Et erit forti
tudo vestra vt fauilla stuppe:
et opus vestrũ quasi scintilla.
Et succendetur vtrũq̃ simul:
et non erit qui extinguat. Ver
bũ qđ vidit ysaias filius amos
super iudam ⁊ hierusalem. Et
erit in nouissimis dieb⁹ prepa-
ratus mons domus domini in
vertice mõtium: et eleuabitur
super colles Et fluent ad eum
omnes gentes: et ibunt populi
multi et dicent. Venite ascen-
damus ad montem domini: et
ad domũ dei iacob: et docebit
nos vias suas: et ambulabim⁹
in semitis eius: quia de syõ exi-
bit lex: et verbũ domini de hie-
rusalem. Et iudicabit gentes:
et arguet populos multos Et
conflabunt gladios suos in vo
meres: et lanceas suas in fal-
ces. Non leuabit gens contra
gentem gladiũ: nec exercebun
tur vltra ad prelium. Domus
iacob venite et ambulemus: in
lumine dei nostri. Proiecisti
enim populum tuũ domũ ia-
cob: quia repleti sunt vt olim: ⁊
augures habuerunt vt phili-
stijm: et pueris alienis adhe-
serunt. Repleta est terra auro
et argento: et non est finis the
saurorum eius. Et repleta est
terra eius equis: et innumera-
biles quadrige eius Et reple-
ta est terra ydolis. Opus ma-
nuũ suarũ adorauerũt: qđ fece
runt digiti coꝝ. Et incuruauit
se homo: et humiliatus est vir.
Ne ergo dimittas eis. Ingre
dere in petrã: et abscondere in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

fossa humo a facie timoris dñi
z a gloria maiestatis ei⁹. Ocu
li sublimis hois humiliati sũt
et incuruabitur altitudo viro-
rũ. Exaltabitur autem dñs so
lus in die illa: quia dies dñi ex
ercituũ sup oẽm supbũ z excel
sum: z super oẽm arrogantem
et humiliabitur. Et super oẽs
cedros libani sublimes et ere-
ctas: z sup oẽs quercus basan:
et sup oẽs montes excelsos. et
super omẽs colles eleuatos: z
sup oẽm turrim excelsam: z su-
per oẽz murũ munitũ: et super
oẽs naues tharsis: et sup omẽ
quod visu pulchrũ est. Et icur-
uabitur ois sublimitas homi-
nũ: z humiliabit altitudo viro
rum. Hec dicit. ℟. Aspiciebã.
cũ sequẽtibus. Capitula sequẽ
tia dicunt p totũ aduentũ in fe
riis. ℭ Ad matuti. Cp.

PRope feci iusticiã meaz
dicit dñs: z sal⁹ mea nõ mora-
bit. dabo in i syõ salutẽ: z i hie-
rusalẽ gliam meã. Deo. ℭ Ad
iij. Cp.

PAciẽtes estote
z ꝯfirmate corda vr̃a: qr
aduẽtus dñi appropinquabit.
Deo. ℭ Ad. vi. Capm.

ECce deus nr̃ vltionẽ ad-
ducet retributiõis: de⁹ ipe ve-
niet z saluabit nos. Deo grãs.
ℭ Ad nonam Capitulum.

GAudete i dño sp: iterũ di
co gaudete: modestia ve-
stra nota sit oib⁹ hoib⁹: dñs ei
ppe est. Deo. ℭ Ad vesp. Cp.

ECce deus nr̃ expectaui-
mus eũ et saluabit nos:
ecce dñs nr̃ sustinuim⁹ eũ: exul
tabim⁹ et letabimur i salutari
ei⁹. Deo. Hy⁹ ad laudes Vox
clara. ℣ Vox clamãtis i deserto.
Bñdict⁹ Angel⁹ dñi nũciauit
marie z ꝯcepit de spũ sctõ alla
Preces maiores ad matuti. z
ad vespas dicunt. Et minores
ad ceteras horas cũ coll. dñica
li. z Suffra. de dña: z de oibus
sctis vts ℭ Ad magt. ãn. Hie
rusalẽ respice ad orientẽ z vide
alla. ℭ Fer. iij. ad bñdict⁹. An
teq̃ ꝯuenirẽt iuẽta ẽ maria ha
bens in vtero de spũ sctõ alla.
Magt. Querite dñm dũ iueni
ri põt: iuocate eũ dũ ppe ẽ alla
ℭ Fer. iiij. ad bñd⁹. De syõ exi
bit lex et verbũ dñi de hierlm.
Magt. Veniet fortior me post
me cui⁹ nõ sum dign⁹ soluere
corrigiã calciamẽtoꝝ ei⁹ alla.
ℭ Fer. v. ad bñd⁹. Bñdicta tu
i mulierib⁹: z bñdict⁹ fruct⁹ vẽ
tris tui Magt. Expectabo dñz
saluatorez meũ et pstolabor eũ
dũ ppe ẽ alla. ℭ Fer. vi. ad bñ
dict⁹. Ecce veniet de⁹ z hõ de
domo dauid sedere in throno

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

allˀa. Magt Ex egypto vocaui filiũ meũ veniet et saluũ faciet pplm suũ. ¶ Sabbo ad bñdꝰ. Syon noli timere ecce deꝰ tuꝰ Existẽte [vẽiet allˀa.

A lr̃a dñicali vigilia natiuitat; dñi i dñicã diẽ occurret: ⁊ tũc i crastino btẽ lucie iponit᷑ vna de laudibꝰ thome: sc; ista. De syõ. cũ ceter; ¶ Ad. iij. ãn. Tu es q̇ vẽturꝰ es. ¶ Ad vj. ã. Cõsolamini. ¶ Ad. ix. ã. Letamini cũ hierusalẽ. Sup magt. ãn. Qui post me vẽit ¶ In sabbato subseq̃nti nocturnꝰ cũ suis ãis. lcões ꝺ̃ isaia: tria vltima ℟. de histo. Clama videlʒ Docebit. cũ ceter;. ¶ Laudes. Intuemini. ¶ Ad bñdꝰ. Erũpẽt ¶ Ad. ix. ãn. Leuauit. ¶ Dñica. iij. totũ vt i ordinario habet᷑ Sed añ. i scõis vespis. Ite dicite iohãni. dicẽda ẽ ad. ix. ¶ In ij. vespis eiusdẽ dñice tertie ℟. Festina. ¶ Ad magt. O sapiẽtia. ⁊ suffra. vsĩ. ¶ Fer. ij. Inuitato. Patiẽtes estote. ⁊ iponit᷑ historia clama cũ tribꝰ primis ℟ijs. ¶ Laudes. Ecce veniet. ¶ Ad. vj. ãn. Dicit dñs. ¶ Ad. ix. Btãm medicẽt Super magt. ã. O. adonay. ¶ Fe. iij. tria seq̃ntia ℟ia. de eadẽ historia. Laudes. Rorate. ¶ Ad vj. ãn. Cõsurge. ¶ Ad. ix. Eleuare. ¶ Fer. iiij. q̃ttuor tẽporũ. Omel. Missus ẽ. p duabꝰ lcõnibꝰ. p tertia Ego suʒ vitis cũ vij. viij. ⁊ ix. ℟. ꝺ̃ historia Clama. ¶ Laudes. Propter syõ. ¶ Ad. iij. ã. Ponã i syõ ꝺ̃. Ad vj. ã. Ponẽt. Nona ꝺ̃ sctõ thoma. ¶ Fer. vj. iiij. tpm Omel. Exurgens maria. cũ x. xj. xij. ℟. de histo. Clama. ¶ Laud. Cõstãtes. ¶ Ad. vj. ãn. Dies dñi. ¶ Ad. ix. ã Hoc ẽ testimoniũ. ¶ Sabbo. iiij. tpm. Inuitato. Vigilate. Omelia Anno q̇ntodecimo. p duabꝰ lcõnibꝰ p tertia Omel. Miserũt iudei cũ vltimis tribꝰ ℟. de. iiij. dñica. ¶ Laudes quarte dñice: sc; Canite tuba. ¶ Añ. sup canticũ vt i priori sabbo. Ad bñdꝰ. Dis vallis. Col. ꝺ̃. iiij. dñica. Post bñdicamus. ãn. Aue maria cũ coll. de dña. ¶ Ad. iij. ã. Quõ fiet istud. ¶ Ad. vj. Dabit illi. ¶ Ad. ix. Paratꝰ esto. ¶ In vigilia vigilie ad vs. Bñdictꝰ. cũ ceter;: vt i vigilia vigilie notat᷑. Ad matut. Inuita. [illegible] scietis. añe. vt i priorib꞉ dñicis. In j. nock. ℣. Hodie scieti[illegible] In. ij. nock. ℣. Iniq̇tates re[illegible] In. iij. nock. ℣. Expectet[illegible] Sex lcões de isaia cũ sex primis ℟ijs. de iiij. dñica. Cetera oia vt i vigil. notat᷑. Sʒ q̃rta ãn i laud. erit ꝺ̃

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

iiij. dñica scz illa Dñs veniet.

B Existẽte lr̃a dñicali i crastino lucie ℟. ð dñica ⁊ iponit vna ð laudib⁹ thome: scz ista Propt syõ. cũ cete. ¶ Ad ix. ãn Ponã i syõ. ¶ Sabbo post lucie ℟. de histo Clama. Laudes Intuemini. cũ ceter̃. ¶ Ad. vj. ã Quomõ fiet istud. ¶ Ad. ix Dabit illi dñs ¶ In vigil. thome ℟. de histo Clama. Laudes Rorate. cũ ceter̃

C ¶ Nona de apostolo.
Existẽte lr̃a dñicali. In crastino lucie ℟. ð dñica. Lau. thome scz Rorate celi. cũ ceteris ¶ Ad. ix. ã Cõsurge. ¶ Feria. vj. ℟. ð histo. Clama. Laudes Cõstãtes estote. ¶ Ad. vj ãn Dies dñi. ¶ Ad. ix. ã. Hoc ẽ testimoniũ. ¶ Sabbo laud. Intuemini. ¶ Ad. vj. ã. Quõ fiet istud ¶ Ad ix. ã. Dabit illi dñs. ¶ In vigil. thome ℟. de histo. Clama. Laud Ecce veĩet

D ¶ Nona de apostolo.
Existẽte lr̃a dñicali: fer. iij. p⁹ lucie ℟. ð dñica: et dicũt laudes thome: scz. Ecce veniet. ¶ Ad. ix. ã. Dicit dñs. Fer. v. ℟. de histo. Clama. Laud. De syõ. ¶ Ad vj. ãn. Cõsolamini. ¶ Ad. ix. Letamini. cũ hir̃lm. ¶ Fer. vj. laud. Cõstãtes estote ¶ Ad vj. ã. Dies dñi ¶ Ad ix. Hoc est testioniũ ¶ Sabbo habent due omel. Laud. Intuemini. ¶ Ad. iij. ãn Quõ fiet istð. ¶ Ad. vj. ã Dabit illi dñs

E ¶ Nona de apostolo.
Existẽte lr̃a dñicali: fer. ij post lucie ℟. de dñica: et dicũt laud. thome: scz Ecce veniet. ¶ Ad. ix. ã Dicit ð. ¶ Fer. iiij ℟. de histo. Clama. Laudes. Propter syõ. ¶ Ad. vj. ã. Ponã i syõ ¶ Ad. ix Ponẽt dño. ¶ Fer. v. laud. De syõ. ¶ Ad vj. ã. Cõsolami. ¶ Ad. ix. Letami. ¶ Fe. vj. laud. Cõstãtes ¶ Ad. vj. ãn. Dies dñi. ¶ Ad ix. Hoc ẽ testi ¶ Sabbo habetur due omel. Laud. Intuemi ¶ Ad. iij. ã. Quõ fiet. Ad. vj Dabit illi dñs ¶ Nona ð aplo

F Existẽte lr̃a dñicali i crastino lucie ℟. de dñica: ⁊ dicunt laud. thome: scz Intuemini. ¶ Ad. j. ã. Erũpent mõtes. ¶ Ad. iij. ã. Leuabit dñs. ¶ Ad. vj. Quõ fiet. ¶ Ad. ix. Dabit illi ð. ¶ Fer. iij. sequẽte laudes. Rorate. ¶ Ad. vj. ãn. Cõsurge. ¶ Ad. ix. Eleuare. ¶ Fer. iiij. laudes. Propt syõ. ¶ Ad. vj. ã. Ponã i syõ ¶ Ad ix. Ponẽt dño ¶ Fe. v. laudes De syõ. ¶ Ad. vj. Cõsolamini ¶ Ad. ix. Letamini. ¶ Fe. vj. habent due omel. Laudes Cõ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

stâtes. ¶ Ad.iij.ân. Dies dñi.
¶ Ad.vj. Hoc ẽ test. ¶ Nona
de aplo. ¶ In die thome ha-
¶ bentur due omelie.
G eriſtẽte lr̃a dñicali: i cra-
ſtio lucie ℟ ɗ dñica ⁊ dicũt lau.
thõe: ſc̃ Cõſtâtes. eſto. ¶ Ad
iij.ã. Dicite puſil. ¶ Ad.vj.ã.
Dies dñi. ¶ Ad.ix. Hoc ẽ teſ.
¶ Fer.ij. poſt lucie ℟. ɗ hiſto.
Clama. Laudes. Ecce veniet.
¶ Ad.vj.ã. Dicit dñs. ¶ Ad
ix. Beatã me. ¶ Fer.iij.laud.
Rorate. ¶ Ad.vj. Conſurge.
¶ Ad.ix. Eleuare. ¶ Fer.iiij.
laud. Propter ſyõ. ¶ Ad.vj.
Ponã i ſyõ. ¶ Ad.ix. Ponẽt
dño. ¶ Fer.v.laud. De ſyon.
¶ Ad.iij.ã. Cõſolami. ¶ Ad
vj.ã. Letami.cũ hierlm ¶ No-
na ɗ aplo. ¶ In die thome ha
bẽtur du⁊ omelie. ¶ Dñica.ij.
Benedictus. cũ ceteris. Cap.
F Ratres. Quecũq; ſcp̃ta
ſunt ad noſtrã doctrinã
ſcripta ſũt: vt ꝑ patiẽtiã ⁊ ɔſo-
lationẽ ſcripturarũ ſpem habe
amus. Deo. ℟ Rex nr̃. Hy.
Cõditor alme. ℣. Rorate celi.
Magt. Leua hierlm oclos tu-
os ⁊ vide potẽtiã reg: ecce ſal
uator venit ſoluere te a vīculis
E Xcita q̃s dñe ¶ Colla.
corda nr̃a ad ꝑparãdas
vnigeniti tui vias: vt ꝑ ei⁹ ad-
uẽtũ purificat tibi mẽtib⁹ fui-
re mereamur. Qui tc. Suffra.
vts. Inuita. Rex nr̃ adueniet
xp̃s Quẽ iohẽs p̃dicabat agnũ
eẽ vẽtur. Venite. Hymni añe. ⁊
E ℣. vt i p̃cedẽti dñica. L.j.
T eleuabit dñs ſol⁹ i die
illa ⁊ ydola penit⁹ ɔterent. Et
itroibũt i ſpelũcas petrarũ: ⁊ i
voragines terre a facie formi-
dinis dñi: ⁊ a glia maieſtat ei⁹
cũ ſurrexerit ꝑcutere t̃rã. In
die illa ꝓijciet hõ ydola argẽ-
ti ſui: ⁊ ſimulachra auri ſui q̃ fe
cerat ſibi: vt adoraret talpas ⁊
veſptiliões. Et igredicẽ ſciſſu-
ras petrarũ: ⁊ i cauernas ſaxo
rum a facie formidinis dñi: ⁊ a
gla maieſtat ei⁹: cũ ſurrexerit
ꝑcutere terrã. Hec. ℟. Hieru
ſalẽ cito veniet ſal⁹ tua: quare
merore ɔſumeris nũq̃d ɔſilia-
rius nõ ẽ tibi: q̃ inouabit te do
lor. Saluabo te et liberabo te
noli timere. ℣. Iſrl ſi me audie
ris nõ erit in tẽ de⁹ recẽs: neq;
adorabis deũ alienũ ego enim
dñs. Saluabo. Lctõ.ij.
Q Vieſcite ĝ ab hoie cui⁹
ſpũs i narib⁹ ei⁹ ẽ: q̃ excelſ⁹ re
putat⁹ ẽ ip̃e. Ecce eni dñator
dñs exercituũ auferet ab hirlz
⁊ ab iudea validũ ⁊ fortẽ. Et oẽ
robur panis: et oẽ robur aq̃: et
fortẽ: ⁊ virũ bellatorẽ: ⁊ iudicẽ:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

et ꝓphetā: et ariolum ⁊ senem
Principē sup quinquaginta: ⁊
honorabilē vultu: et cōsiliariū
et sapientem de architectis: et
prudētē eloquij mystici. Hec.
Rm. Ecce dñs veniet et omēs
scti eius cū eo: et erit in die illa
lux magna: ⁊ exibūt de hierl'm
sicut aqua mūda. Et regnabit
dñs ineternū super omēs gen-
tes. ℣. A solis ortu ⁊ occasu ab
aquilone et mari. Et. Lec. iij.
Et dabo pueros pricipes
eorum: et effemiati dñabun
tur eis. Et corruet ppl's vir ad
virū: et vnusquisq ad proximum
suum. Tumultuabit puer con-
tra senē: ⁊ ignobilis cōtra nobi
lem. Apprehēdet enim vir fra
trem suum domesticum patris
sui: et dicet. Vestimentum tibi
est: princeps esto noster ruina
autem hec sub manu tua. Hec.
R. Hierusalē surge et sta i ex-
celso ⁊ vide. Jocūditatem que
veniet tibi a deo tuo. ℣. Leua
in circuitu ocl'os tuos ⁊ vide et
contemplare. Jocunditatem.
In scdo noct. vt's. Lectio. iiij.
Sanctā et desiderabilem
gl'iosam ac singularē so-
lēnitatē: hoc est natiuitatē dñi
saluatoris fratres dilectissimi
deuotiōe fidelissima suscepturi
totis virib⁹ nos debem⁹ cū ip-
sius adiutorio ꝑparare et omēs
latebras anime nostre dilige-
ter aspicere: ne forte sit i nobis
aliqđ peccatū abscōditū: quod
et cōscientiā cōfundat ac mor-
deat: ⁊ ocl'os diuie maiestatis
offendat. Tu. R. Ciuitas hie-
rusalē noli flere: qm doluit do-
min⁹ super te. Et auferet a te
omnē tribulationē. ℣. Ecce do
minator dominus cum virtute
veniet. Et auferet. Lectio. v.
Nam licet christ⁹ dñs no
ster post passionem suā
resurrexit ⁊ in celum ascende-
rit: consideret tñ vt credimus:
et diligēter attēdat: qualiter sē
vnusquisq seruorum eius sine
auaricia: sine iracūdia: sine sup
bia: sine luxuria: ad celebrādā
eius festiuitatem studeat ꝑpa-
rare: atq ꝓponere. Et secūdū
ꝙ vnūquēq ornatū bonis ope
ribus et morib⁹ viderit: ita illi
grāz sue mie distribuet. Tu. R.
Ecce veniet dñs ꝓtector nr̄ san
ctus isrl'. Corona regni hñs in
capite suo. ℣. Ecce dñator dñs
cū virtute veniet. Coronā. L. vj
Si enī viderit dñs aliquē
charitat' luce vestitū: iu
sticie vel mie margaritis orna
tū: castū: humilē misericordē:
benignū ⁊ sobriū si talē agnoue
rit: corp⁹ et sanguinē suū ei non

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ad iudiciũ sed ad remediũ: p sa
cerdotũ suoꝝ ministeriũ dispẽ-
sabit. Si vero aliquem viderit
adulterũ: ebriosum: cupidũ: sup-
bũ: inuidũ: timeo ne hoc dicat
illi: qđ i euãgelio dñs ipe dixit
Amice quõ huc itrasti: nõ hñs
vestẽ nuptialem. Tu. ℟. Sicut
mater cõsolatur filios suos ita
consolaboꝛ vos dicit dñs: et de
hierl'm ciuitate quã elegi veniet
vobis auxiliũ. Et videbitis et
gaudebit coꝛ vr̃m. ℣. Deus a li
bano veniet ⁊ sctũs de mõte vm
broso ⁊ cõdenso. Et. Luce. xxi.

In illo tpe. d. i. d. s. Erũt
signa i sole ⁊ luna ⁊ stel-
lis: et i terris pssura gẽtiũ p cõ
fusiõe sonitꝰ maris ⁊ fluctuum.
Et reli. Grego. Dñs ac redẽ-
ptoꝛ nr̃ f. k. paratos nos iueni-
re desiderãs: senescẽtẽ mũdũ q̃
mala sequãt denũciat: vt nos
ab eiꝰ amoꝛe cõpescat. Appro-
pinquãte eiꝰ terminũ: quãte p-
secutiões pueniãt: inotescit. Ut
si deũ metuere i trãquillitate
nolumꝰ: saltẽ vicinũ eiꝰ iudiciũ
vel pcussiõibꝰ attriti timeamꝰ.
Huic ei lectõi euãgelij quã mõ
vr̃a fraternitas audiuit: paulo
supiꝰ dñs pmisit dicẽs. Exur-
get gens cõtra gentẽ et regnũ
aduersus regnũ: et erunt terre
motus magni p loca: ⁊ pestilẽ-
tie et fames. Tu. ℟. Hierusalẽ
plãtabis vineã in mõtibꝰ tuis
et exultabis: qꝛ dies dñi veniet
surge syon conuertere ad dñm
deũ tuũ: gaude et letare iacob.
Quia de medio gẽtiũ saluatoꝛ
tuus adueniet. ℣. Deꝰ a libano
veniet. vis Qr de. Lectio. viij.

Et quibusdã interpositis
hoc quod modo audistis
subiũxit. Erunt signa in sole et
luna ⁊ stellis. ⁊c. Ex quibꝰ pro
fecto omnibus: alia iam facta
cernimus: alia in pximo vẽtu-
ra formidamus. Nam gẽtem
supra gẽtem exurgere: earũq
pssuras i terris isistere: plus iã
in nr̃is tẽpoꝛibꝰ cernimꝰ: q̃ in
codicibꝰ legimꝰ. Qđ terremo-
tus vrbes inumeras subruat: ex
alijs mũdi partibꝰ scitis q̃ fre
quẽter audiuimꝰ. T. ℟. Egre
dietur dñs de samaria ad poꝛ-
tam q̃ respicit ad oꝛientẽ: et ve-
niet in bethleem ambulãs sup
aquas redẽptionis iude. Tũc
saluus erit oĩs hõ ecce veniet.
℣. Et pparabit in mĩa solũ eiꝰ
et sedebit sup illud in veritate
Pestilentias Tũc. lc. ix.

Pestilentias etiã sine cessatione pati-
mur. Signa ṽo in sole ⁊ luna ⁊
stellis adhuc apte minime vi-
dimꝰ. Sed qꝛ et hec q lõge nõ
sint: ex ipa iã aeris imutatione

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

colligimus q̄uis priusq̄ italia
gentili lōgobardoꝝ gladio fe-
riēda traderetur: igneas i celo
acies vidimus ꝛ ipm q̄ postea
humani gñis fusus ē sanguinē
choruscatē. Tu. ℟ Rex nr̄ ad-
ueniet xp̄s. Quē iohēs p̄dica-
bat agnum esse vētuꝝ. ℣ Ecce
agn⁹ dei ecce q̄ tollit pctā mū-
di. Quē. Post glia pri ℟. repe
tit. q: Te deū non dr̄. Laudes
Ecce i nubus celi dn̄s veniet
cū ptāte magna alla. aꝰ Urbs
fortitudis nr̄e syō saluator po-
net in ea mur⁹ et antemurale
aperite portas q: nobiscū deus
alla. aꝰ Ecce apparebit dn̄s et
nō mētiet si morā fecerit expe-
cta eū q: veniet et nō tardabit
alla. aꝰ Mōtes ꝛ colles cātabūt
corā deo laudē: ꝛ oia ligna syl-
uarū plaudēt manibus q̄m ve
niet dn̄ator dn̄s i regnū eternū
alla alla. aꝰ Ecce dn̄s nr̄ cū vir
tute veniet ꝛ illuminabit oclos
seruoꝝ suoꝝ alleluya. Capm.
Deus autem spei repleat
vos oi gaudio et pace in
credēdo: vt habūdetis in spe et
virtute spūsscti. Deo g. Hy⁹.
Uox clara. ℣ Uox clamātis.
Bndꝰ Sup soliū dauid et sup
regnū ei⁹ sedebit ieternū alla.
Collecta vts. Ad horas vi
in p̄cedēti dn̄ica. Ad. iij. cp̄z.

Fratres q̄cūq̄ scripta sūt. vts.
Deus aūt pa [Ad. vj. cp̄.
tiētie ꝛ solatij: det vobis
idipm sapere i alterutrū scdm
iesum xp̄m: vt vnanimes vno
ore honorificetis deū: et prēm
dn̄i nr̄i iesu xp̄i: p̄pter qd̄ susci-
pite inuicē sicut et xp̄s suscepit
vos i honorē dei. D. Ad. ix. ca.
Dico em̄ xp̄m iesum mini
strum fuisse circūcisiōis
p̄pter veritatē dei: ad ꝯfirmā
das p̄missiones patrū. Deo g.
In. ij. vespis Sede a dextris.
Capm Fratres q̄cūq̄ scripta.
hy⁹ Cōditor. ℣ Rorate. mgt.
Btā es maria q̄ credidisti pfi-
cient i te q̄ dicta sūt tibi a dn̄o
alla. Feria. ij. vts Legēde.
Et respōdebit i die illa di
cēs. Nō sum medic⁹: ꝛ in
domo mea non est panis neq̄
vestimētū. Nolite me cōstitue-
re principē ppl̄i. Ruit enī hie-
rusalē: ꝛ iuda cōcidit: q: lingua
eoꝝ et adinuētiōes eoꝝ cōtra
dn̄m: vt p̄uocarēt oculos ma-
iestatis ei⁹. Agnitio vult⁹ eoꝝ
respōdebit eis: ꝛ peccatū suum
quasi zodoma p̄dicauerūt nec
abscōderūt. Ue aie eoꝝ: quoniā
reddita sunt eis mala. Dicite
iusto quoniā bn̄ est qm̄ fructuz
adinuētionum suarū comedet.
Ue impio in malū. Retributio

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

eñ manuũ eius fiet ei: populũ
meũ exactores sui spoliauerũt:
et mulieres dñiate sunt eis: po-
pule me⁹ qui te beatũ dicũt: ipi
te decipiunt: ⁊ viam gressuum
tuorum dissipãt. Stat ad iudi-
candũ dñs: ⁊ stat ad iudicãdos
populos. Dñs ad iudicium ve
niet: cũ senioribus populi sui et
principibus eius. Uos eñ de-
pasti estis vineã meã et rapina
pauperis i domo vestra. Qua-
re atteritis populũ meũ: et fa-
cies pauperum ꝯmolitis: dicit
dñs deus exercituum. Et dixit
dñs deus. Pro eo ꝙ eleuate
sunt filie syon: et ambulauerũt
extento collo: et nutibus oculo
rum ibant: et plaudebãt et am
bulabant: et pedibus suis com-
posito gradu incedebãt decal-
uabit dominus verticem filia-
rum syon: et dominus crinem
earum nudabit. In die illa au
feret dñs ornamentũ calciamẽ
torum: et lunulas: et torques et
monilia: ⁊ armillas: et mitras
et discriminalia: et pichelidas
et murenulas: et olfactoriola:
et inaures: et anulos et gẽmas
in fronte pẽdẽtes: ⁊ mutatoria:
et palliola: et lintheamina: et
ac⁹: ⁊ specula: ⁊ sindões ⁊ vittas
et teristra. Et erit ꝓ suaui odo
re fetor: ⁊ ꝓ zona funiculus: ⁊ ꝓ
crispãte crine, caluiciũ: et ꝓ fa-
scia pectorali ciliciũ. Pulcher
rimi ꝙꝫ viri tui gladio cadẽt:
et fortes tui in prelio. Et mere-
bunt atqꝫ lugebũt porte eius: ⁊
desolata i terra sedebit. Et ap
prehẽdent septẽ mulieres virũ
vnũ in die illa dicẽtes. Panẽ
nřm comedem⁹: et vestimẽtis
nřis opiemur: tantũmõ inuoce
tur nomẽ tuũ super nos: aufer
opprobriũ nřz. In die illa erit
germẽ dñi in magnificentia: et
gł'ia et fructus terre sublimis
et exultatio his qui saluati fue
rint de isrł'. Et erit oĩs ꝗ relict⁹
fuerit i syõ et residu⁹ i hierł'm:
sctũs vocabit oĩs ꝗ script⁹ ẽ in
vita i hierł'm. Si abluerit dñs
sordes filiar syõ: ⁊ sãguinẽ hie-
rusalez lauerit de medio ei⁹ in
spũ iudicij ⁊ spũ ardoris. Et crea
bit dñs sup oẽm locũ mõtis syõ:
et vbi iuocat⁹ est nubẽ ꝑ diẽ: et
fumũ ⁊ splẽdorẽ ignis flãmãtis
in nocte. Sup oẽm ei gł'iam ꝓ
tectio: ⁊ tabernaculũ erit i vm-
braculũ diei ab estu: ⁊ in securi
tatẽ et abscõsionẽ: a turbine et
a pluuia. Cãtabo dilecto meo
cãticũ patruelis mei vinee sue
Uinea facta est dilecto meo: in
cornu filio olei. Et sepiuit eã: ⁊
lapides elegit ex illa. Et plãta
uit vineã electam: et edificauit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

turrim in medio eius:et torcu-
lar extruxit in ea. Et expecta-
uit vt faceret vuas:et fecit la-
bruscas. Nunc ergo habitato-
res hierl'm et viri iuda:iudicate
inter me et inter vineā meam.
Quid est qđ vltra facere debui
vinee mee:et nō feci. An quod
expectaui vt faceret vuas:et fe
cit labruscas. Et nūc ostēdam
vobis:qđ ego faciā vinee mee.
Auferā sepem eius:et erit ī di-
reptionē:diruā maceriā ei⁹:et
erit ī cōculcationē:et ponā eā
desertam. Nō putabit et nō fo
dietur:et ascendent super eā ve-
pres et spine. Et nubibus man
dabo:ne pluāt sup eam imbrē.
Vinea em̄ dn̄i exercituū dom⁹
isrl' est:et viri iuda germē eius
delectabile. Et expectaui vt fa
ceret iudiciū:et ecce iniquitas:
et iusticiā:et ecce clamor. Hec.
¶ Feria scđa ad benedictus.
De celo veniet dn̄ator dn̄s:et
in manu eius honor et imperiū.
Magt̄. Ecce rex veniet domi-
nus terre et ipse auferet iugum
captiuitatis vestre. ¶ Feria.
iij. ad bn̄dictus. Super te hie-
rusalē orietur dn̄s et gloria ei⁹
in te videbitur. Magt̄. Vox cla-
mātis ī deserto parate viā dn̄i
rectas facite semitas dei nr̄i.
¶ Feria quarta ad bn̄dictus.
Ecce ego mitto angelū meū q
pparabit viā meā an̄ faciē tuā
Magt̄. Syō renouaberis et vi
debis iustū tuū q̄ vētur⁹ est ī te.
¶ Feria. v. ad bn̄dictus Tu es
qui vētur⁹ es dn̄e quē expecta-
mus vt saluū facias pplm̄ tuū.
Magt̄ Qui post me venit ante
me fact⁹ est cui⁹ nō sū dignus
corrigiam calciamēti soluere.
¶ Feria. vj. ad bn̄dict⁹. Dicite
pusillanimes cōfortamini ecce
dn̄s de⁹ nr̄ veniet. Magt̄ Cā-
tate dn̄o canticū nouū laus ei⁹
ab extremis terre. Sabbato
ad bn̄dictus. Erumpēt mōtes
iocūditatem et colles iusticiam
qr lux mūdi dn̄s cū potētia ve-
nit. Ad. ix. ān. Leuabit dn̄s si-
gnū in nationib⁹ et cōgregabit
dispersos israel. ¶ Dn̄ica. iij.
Benedictus. cū ceteris. Capi.
Fratres sic nos existimet
hō vt ministros christi:et
dispēsatores mysterior dei:hic
iā querit inter dispēsatores:vt
fidelis qs inueniat. Deo. g. R.
Ecce radix yesse. Hy⁹. Condi
tor. V. Rorate. magt̄. Ante me
nō est format⁹ deus et post me
nō erit:qr mihi ī curuabit oē ge
nu et cōfitebit ois lingua. Col.
Aurē tuam qs dn̄e pci-
bus nostris accōmoda:
et mētis nr̄e tenebras:grā tue

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

visitatiõis illustra Qui cũ pře: Suffra.vtš.Inuitato. S ur- gite vigilem⁹ venite adorem⁹. Qr nescitis horã qñ veiet dñs. Veni. Cetera vtš.B.i. Lec.i.

V E qui cõiungitis domũ ad domũ:et agruʒ agro copulatis vsq₃ ad terminũ loci. Nũqd habitabitis vos soli: in medio terre. In auribus meis sunt hec dicit dñs exercituum. Nisi dom⁹ multe deserte fue- rit grãdes ⁊ pulchre:⁊ absq₃ ha bitatore. Decẽ autẽ iugera vi- neaꝝ:faciẽt lagũculã vnã:⁊ tri ginta modij semẽtis:faciẽt mo dios tres. Hec dt. ℟. Ecce ap parebit dñs sup nubẽ cãdidã ⁊ cũ eo sctõꝝ milia:hñs i vestimẽ to et i femore suo scriptũ. Rex regũ et dñs dñantiũ. ℣ſ⁹. Ecce dñator dñs cum ꝟtute veniet. Rex Lc.ij.

V E qui cõsur- gitis mane ad ebrietatẽ sectãdã:⁊ potãdũ vsq₃ ad vespe rã:vt vino estuetis. Cythara ⁊ lyra et tympanũ ⁊ tibia et vinũ in cõuiuijs vr̃is:et opus dñi nõ respicitis nec opa manuũ eius cõsiderat͛. Propterea captiu⁹ duct⁹ est ppl̃s me⁹ qr nõ habuit sciam:⁊ nobiles ei⁹ iterierũt fa me:⁊ m̃ltitudo ei⁹ siti exaruit: ꝓpterea dilatauit isern⁹ aiam suã:absq₃ vllo termio. Et descẽ dẽt fortes ei⁹:et ppl̃s ei⁹:⁊ sub limes gl̃iosiq₃ ei⁹ ad eũ. Hec. ℟. Bethleeʒ ciuitas dei sũmi: ex te exiet dñator isrl̃:⁊ egress⁹ ei⁹ sicut a pricipio dieꝝ eterni- tatis:⁊ magnificabit in medio vniuerse terre. Et pax erit in terra nr̃a dũ venerit. ℣. Deus a libano veniet ⁊ sctũs de mõ- te vmbroso ⁊ cõdẽso. Et. lc.iij.

E T incuruabit hõ ⁊ humi liabit vir:⁊ ocl̃i sublimiũ deprimẽtur. Et exaltabit dñs exercituũ in iudicio:⁊ de⁹ sctũs sctificabit in iusticia. Et pascen tur agni iuxta ordinẽ suũ:⁊ de- serta i vbertateʒ versa:aduene comedent ea. Ve qui trahitis iniqtatẽ in funiculis vanitatis et quasi vinculũ plaustri pctm̃. Qui dicitis festinet et cito ve- niat opus ei⁹ vt videam⁹ et ap propiet ⁊ veniat consiliũ sancti israel et sciem⁹ illud. Hec. ℟. Qui venturus est veniet ⁊ non tardabit:iã nõ erit tior in finib⁹ nr̃is. Qm̃ ipse est saluator nr̃. ℣. Ex syõ spẽs decoris ei⁹ de⁹ nr̃ manifeste veniet. Qm̃. l.iiij.

L Egim⁹ sctm̃ moysẽ pplo dei p̄cepta dãtẽ vbi dt. Audi isrl̃ dñs de⁹ tu⁹:de⁹ vn⁹ est. Nõ potest eẽ maior:nõ põt eẽ minor:⁊ nõ potest numerari dicẽte dauid ꝓpheta. Magn⁹

dñs nr̃ et magna virt⁹ ei⁹: et sapientie ei⁹ nõ est nũer⁹. Optie nostri ista f.k. q̃ corde fortiter tenetis catholicã ꝟitatẽ. Audite tñ breuiter qđ adiuuãte dño ꝓposui explanãdũ. De⁹ vn⁹ est pater: deus vn⁹ est filius: deus vnus est spũssctũs. Tu. ℟. Suscipe verbũ virgo maria quod tibi a dño ꝑ angelũ trãsmissuz est: cõcipies per aurẽ: deũ paries et hoiez. Ut bñdicta dicaris iter oẽs mulieres. ℣. Aue maria grã plena dñs tecũ. Ut. l.v. Non tñ tres dij: sed vnus est deus. Tres i vocabulis: vn⁹ i deitate substãtic. Sz dicet mihi hereticus. Ergo si vnũ sunt: oĩes incarnati sunt: nõ ad solum xp̃m ꝑtinet caro. Nẽpe aliud ẽ aia. aliud est rõ: tñ in aia est ratio ⁊ vna est aia. Sed aliud anima agit: aliđ ratio. Anima viuit: ratio sapit: et ad aiam ꝑtinet vita: ad rõnem ꝑtinet sapiẽtia. Et cũ vnũ sint anima sola suscipit vitaz: ratio sola suscipit sapiẽtiam. Tu. ℟. Egypte noli flere quia dñator tuus veniet tibi: ante cuius cõspectũ mouebũtur abyssi. Liberare ppl̃m tuũ de manu potẽtie. ℣. Ecce dñator. vtꝰ Libe. Et tñ nec aia sine Le.vj. rõne: nec rõ sine aia. Sic et pater et fili⁹ licet vnum sint et vnus deus sit: ad xp̃m soluz pertinet caro: sicut ad solaz rationẽ pertinet sapiẽtia: licet nõ recedet ab anima. Ecce aliud In sole calor et splẽdor: in vno radio sũt sz calor exsiccat: splendor illuminat. aliud suscipit calor: aliud splendor. Tu aũt. ℟. Prope est vt veniat tempus ei⁹: et dies ei⁹ nõ elõgabũt: miserebit dñs iacob. Et isrl̃ saluabit. ℣. Qui vẽtur⁹ est veiet: et nõ tardabit: iã nõ erit timor in finib⁹ nr̃is. Et. Mathei.xj.

In illo tpe. Cum audisset iohãnes in vinculis opa xp̃i: mittẽs duos de discipulis suis ait illi. Tu es q̃ vẽturus es an alium expectam⁹? Et reli. Grego. Querẽdũ nob̃ est f.k: Johãnes ꝓpheta et plusq̃ ꝓpheta: qui veniẽtẽ ad iordanis baptisma ostẽdit dñm dicens. Ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mundi. Qui et humilitatem suã: et diuinitatis ei⁹ potentiam cõsiderans: dicit. Qui de terra est de terra loquitur: qui aũt de celo venit sup oĩes est: cur in carcere posit⁹ mittẽs discipulos requirit. Tu es qui ventur⁹ es: an aliũ expectam⁹: tanq̃ si ignoret quẽ ostenderat et an ipe sit nesciat: quem ipm

esse prophetando: baptizando:
demõstrãdo clamauerat. Tu.
℟. Descẽdet dñs sicut pluuia
in vellus. Orietur in dieb⁹ ei⁹
iusticia ⁊ abũdantia pacis. ℣.
A solis ortu ⁊ occasu ab aquilo
ne et mari. Oriet. Lectio. viij.
SEd hec citi⁹ questio sol-
uitur: si rei temp⁹ ⁊ ordo
penset. Ad iordanis eni fluẽta
positus q̄ ip̄e redemptor mũ-
di esset asseruit: missus vero in
carcerem: an ip̄e veniat requi-
rit. Non quia ip̄m redempto-
rem mundi dubitet: sed querit
vt sciat si is qui per se in mũdũ
venerat: per se etiam ad infer
ni claustra descendat. Quem
enim p̄currens mundo nũcia-
uerat: hunc moriendo ad infe-
ros precurrebat. Tu autẽ. ℟.
Ueni dñe et noli tardare re-
laxa facinora plebis tue. Et re
uoca dispersos in terram suaz.
℣. A solis ortu. vts Et. Le. ix.
AIt ergo. Tu es qui vẽ-
turus es an aliuz expe-
ctamus. Ac si aperte dicat. Si
cut pro hominib⁹ nasci digna-
tus es: an etiam pro hominib⁹
descẽdere digneris: isinua: vt q̄
natiuitatis tue precursor extiti
descensionis etiam tue ad infe
ros p̄cursor fiam: et venturũ in
ferno denũciẽ: quẽ venisse mũ-
do iã enũciaui. Uñ ⁊ inquisitus
dñs: enũeratis potẽtie sue mi-
raculis: de mortis sue hũilitate
ꝓtinus respõdit dicẽs. Ceci vi
dẽt claudi ambulãt. ⁊c̃. Tu. ℟.
Ecce radix yesse ascẽdet i salu-
tem pplorũ ip̄m gẽtes dep̄ca-
bunt. Et erit nomẽ ei⁹ gl'iosum
℣. De⁹ a libano. vts Et ℟. re
petit q̄ Te deũ nõ dr Laudes
UEniet dñs et nõ tarda-
bit ⁊ illumiabit abscõdi
ta tenebrarum et manifestabit se
ad oẽs gentes all'a. ã. Hierl'm
gaude gaudio magno q̄ veniet
tibi saluator all'a. an. Dabo in
syon salutẽ et i hierl'm gloriam
meã all'a. ã. Mõtes et oẽs col-
les humiliabũtur ⁊ erũt praua
in directa ⁊ aspera in vias pla
nas veni domie ⁊ noli tardare
all'a. ã. Juste ⁊ pie viuam⁹ ex-
pectãtes btãz spẽ ⁊ aduẽtũ dñi
Capitulũ. Jtaqȝ nolite añ tp̄s
iudicare. itra. hy⁹. Uox clara.
℣⁹. Uox clamãtis. Bñdictus.
Johãnes aũt cũ audisset i vin
culis opa xp̄i mittẽs duos de
discipl'is suis ait illi: tu es q̄ vẽ
tur⁹ es an aliũ expectam⁹ all'a.
Coll' Aurẽ tuã. Suff. vts. Ad
MJhi aũt ꝓ mi- Prj. Cp̄.
nimo ẽ vt a vob' iudicer
aut ab hũano die: sȝ neqȝ meip
sũ iudico: nihil ei mihi ꝯsci⁹ suz

sed nō i hoc iustificat⁹ sū: q̄ aūt
iudicat me dñs ē. Deo. ¶ Ad
Itaqꝫ nolite añ ¶ ix. Cp.
tp̄s iudicare: quoadusqꝫ
veniat dñs: q̄ ⁊ illuminabit ab
scōdita tenebrarū: ⁊ manifesta
bit ꝯsilia cordiū: ⁊ tūc laus erit
vnicuiqꝫ a deo. Deo. ¶ In. ij.
vespis. Sede a dex. cū ceteris
Cap. Fres sic nos exi. vrs. hy⁹
Cōditor. ℣. Rorate celi. Mgt.
Ite dicite iohāni ceci vidēt: et
surdi audiūt: claudi curant: le-
prosi mūdant. Collctā. cū suf-
fra. vrs. ¶ Fer. ij. Inuita. Re-
gem venturū. vrs. Lectio. j.
Ve qui dicitis malū bo-
nū: ⁊ bonū malū ponen-
tes tenebras lucē: et lucē tene-
bras: ponētes amarū in dulce:
⁊ dulce in amarū. Ve qui sapi
entes estis in oculis vris: et co-
ram vobismetipsis prudentes.
Ve qui potētes estis ad biben-
dum vinū: et viri fortes ad mi-
scendā ebrietatē. Ve qui iustifi
catis impiū ꝑ muneribꝰ: et iu-
sticiā iusti aufertis ab eo. Hec
dicit. ℟. de dñica. Lectio scda
Propter hoc sicut deuo-
rat stipulā ⁊ ligna ignis
et calor flāme exurit: sic radix
eoꝝ quasi fauilla erit: ⁊ germē
eorū vt puluis ascendet. Abie-
cerūt eni legē dñi exercituū: et
eloquiū scti isrl' blasphemaue-
rūt. Ideo irat⁹ ē furor dñi i po
pulū suū: ⁊ extēdit manū suam
sup eū ⁊ ꝑcussit eū. Et ꝯturba-
ti sūt mōtes: ⁊ facta sūt mortici
nia eoꝝ quasi stercus in medio
platearū. Hec. Lcō. iij.
In oibus his nō est auer-
sus furor ei⁹: sꝫ adhuc man⁹ ei⁹
extēta. Et eleuabit signū i na-
tionibus ꝓcul: ⁊ sibilabit ad eū
de finibus terre: ⁊ ecce festinus
velociter veniet. Nō est defici
ens neqꝫ laborās i eo. Nō dor-
mitabit neqꝫ dormict: neqꝫ sol-
uetur cingulūꝫ renū eius: neqꝫ
rumpetur corrigia calciamēti
eius. Sagitte ei⁹ acute: et oēs
arcus eius extenti. Hec dicit.
Bñdict⁹. Dicit dñs penitētiā
agite: appropinquabit enim re
gnū celorū. Magt. Beatā me
dicēt oēs gñatōes q̄r ācillā hu
milē respexit dñs ¶ Fer. iij. L. j
Ungule equoꝝ eius vt si
lex: et rote ei⁹ quasi im
petus tēpestatis. Rugit⁹ eius
vt leonis: rugiet vt catuli leo-
num. Et frendet et tenebit pre
dā ⁊ āplexabit ⁊ nō erit q̄ eru-
at: ⁊ sonabit super eū in die illa
sicut sonit⁹ maris. Aspiciem⁹
in terram et ecce tenebre tribu
lationis: et lux obtenebrata est
in caligine eius. Hec. Lctō. ij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

In āno quo mortu⁹ ē rex
ozias: vidi dñm sedētem
sup soliū excelsum ⁊ eleuatū: et
plena erat dom⁹ a maiestate
ei⁹ ⁊ ea q̄ sub ipo erāt replebāt
templū. Seraphin stabāt sup
illud: sex ale vni ⁊ sex ale alteri
Duabus velabant faciem eius
et duabus velabant pedes ei⁹:
et duabus volabāt. Et clama
bant alter ad alterū: ⁊ dicebāt
Sanctus sctūs sctūs dñs deus
exercituū. Plena est om̄is ter
ra gloria eius. Hec. Lectio.iij.

Et cōmota sunt suplimi-
naria cardinū a voce cla
mātis: ⁊ dom⁹ repleta ē fumo
Et dixi. Ve mihi qꝛ tacui: quia
vir pollut⁹ labijs ego sum: ⁊ in
medio ppl'i polluta labia habē
tis ego habito: ⁊ regē dñm ex-
ercituū vidi oculis meis. Et vo
lauit ad me vnus de seraphin:
⁊ in manib⁹ eius calculus quē
forcipe tulerat de altari: ⁊ teti
git os meū: ⁊ dixit. Ecce tetigi
hoc labia tua: et auferetur ini-
quitas tua: et pctm̄ tuū mūda-
bitur. Hec. Bñdict⁹. Cōsurge
cōsurge induere fortitudinem
brachiū dñi. Aḡt. Eleuare ele
uare consurge hierusalē: solue
vincula colli tui captiua filia
syon. ¶ Fer.iiij. Luca.j.

In.i.t. Missus est āgelus
gabriel a deo i ciuitatem gali-
lee cui nomen nazareth ad vir
ginem desponsatā viro cui no-
men erat ioseph de domo da-
uid: et nomē v̄ginis maria. Et
reliq̄. Bede. Exordiū nr̄e re-
dēptiōis f.k. hodierna nob' scti
euāgelij lectio cōmēdat: q̄ āge
lū de celo a deo missuz narrat
ad v̄ginē: vt nouā i carne nati-
uitatē filij dei p̄dicaret: p quā
nos abiecta vetustate noxia: re
nouari atqꝫ inter filios dei cō-
putari possim⁹. Ut ergo ad p
missa salut' mereamur dona p
tingere: primordiū eius intēta
curemus aure pcipere. Missus
ē inq̄t āgel⁹ gabriel a deo. Tu.

Aptū pfecto hūa L.ij.
ne restaurationis p̄nci
piū: vt āgel⁹ a deo mitteret ad
v̄ginē partu cōsecrandā diui-
no: quia prima pditiōis hūane
fuit causa: cū serpēs a diabolo
mittebat ad mulierē: spū sup-
bie decipiendā: imo ipe diabo-
lus in serpēte veniebat: quo ge
nus humanū deceptis paren-
tib⁹ primis: imortalitatis glo-
ria nudaret. Tu. Lectio tertia

Uia ḡ mors itrauit p fe
minā: apte redit et vita
p feminā. Illa a diabolo sedu-
cta p serpētē: viro necis gustuz
obtulit: hec edocta a deo p āge

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

lum: mūdo salutis auctorē edi=
dit. Missus est ergo angel⁹ ga
briel a deo. Raro autē legim⁹
quia apparentes hominib⁹ an
geli: designant ex nomine. Ve
rum quotiēscunqȝ fit ideo vti=
qȝ fit: vt etiā nomine ipso quid
ministraturi veniant insinuēt.
Tu. Benedictus. Ponā in syō
salutem et in hierusalē gl'iam
meā all'a. Magt Ponent dño
gloriam ⁊ laudem eius in insu
lis nunciabunt: quia ecce veni=
et ⁊ non tardabit. ¶ Fer.v.l'.i.

ET audiui vocem dñi di=
centis. Quem mittam: ⁊
quis ibit nobis. Et dixi. Ecce
ego: mitte me. Et dixit. Vade:
et dices populo huic. Audite
audientes ⁊ nolite intelligere:
et videte visionem et nolite co
gnoscere. Excecā cor popl'i hu
ius: et aures eius aggraua: et
oculos eius claude: ne forte vi=
deat oculis suis: ⁊ auribus suis
audiat: et corde suo intelligat:
⁊ conuertatur et sanē eū. Hec.

ET dixi. Vsqȝquo [lc.ij.
dñe. Et dixit. Donec de
solētur ciuitates absqȝ habita=
tore: ⁊ domus sine homine. Et
terra relinquetur deserta: lon
ge faciet dñs homies. Et mul=
tiplicabitur que derelicta fue=
rat i medio terre. Et adhuc in
ea decimatio. Et conuertetur
et erit in ostensionē sicut tere=
bintus: et sicut quercus que ex
pādit ramos suos. Semē san=
ctū erit id'qđ steterit i ea. Hec.

ET factum est [Lcō.iij.
in diebus achas filij ioa=
than filij osye regis iuda. Ascē
dit rasin rex syrie et facee fili⁹
romelie rex israel in hierusalē
ad preliandū contra eam: ⁊ nō
potuerunt debellare eam. Et
nūciauerunt domui dauid: di=
centes. Requieuit syria super
effraim: et cōmotum est cor ei⁹
et cor populi ei⁹ sicut mouent
ligna siluarū a facie vēti. Hec.
Benedictus. Consolamini cō
solamini popule me⁹ dicit de⁹
vester. Magt. Letamini cum
hierusalem et exultate cum ea
omnes qui diligitis eā ineter=
nū. ¶ Fer.vi. Scđm Lucā.i.

IN illo tēpore. Exurgēs
maria: abijt in montana
cum festinatione in ciuitatē iu=
da: et intrauit domū zacharie:
et salutauit elizabeth. Et reli=
qua. Bede. Lectio sancti euā
gelij quā audiuimus fratres:
et redemptionis nostre nobis
semper veneranda primordia
predicat: et salutaria semp imi
tande humilitatis remedia cō
mēdat. Nam quia peste super=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

bie ad tactũ gen⁹ humanũ pi-
erat: decebat vt medicamentũ
humilitatꝭ quo sanaret: prima
mox incipientis salutis tẽpora
ꝓtenderet. Et qꝛ ꝑ temeritatẽ
seducte mulieris: mors ĩ mũdũ
introierat: cõgruum fuit vt ad
iudicium vite reuertentis: mu-
lieres se deuote humilitatis in
uicem ac pietatis preuenirent
obsequijs. Tu aũt. Lectõ scđa

Potior ergo nobis btã dei
genitrix maria ad subli-
mitatẽ patrie celestis iter ostẽ
dit humilitatꝭ: memor scriptu-
re ꝑcipiẽtis. Quãto magn⁹ es
humilia te in oĩb⁹. Non mi-
nus religionis q̃ꝫ castitatis ex
emplo venerabilis fuit. Siqdẽ
glia v̓ginei ⁊ itemerati corpo-
ris qualis sit vita supne ciuita
tis ad quã suspiram⁹ insinuat:
vbi non nubent neqꝫ nubentur
sed sunt sicut ãgeli dei in celis
atqꝫ virtutem mentis eximiã
qua ad hanc pertingere debe-
am⁹ indicat. Tu. Lectio tertia

Nam sicut ex precedẽte
sancti euãgelij lectione
cognouim⁹: postqꝫ ãgelica visi
one ⁊ allocutionẽ meruit cõso-
lari et sublimari: postq̃ꝫ se cele-
sti onustandã partu didicit: ne
quaq̃ꝫ se donis celestib⁹ quasi
hec a se essent extulit: sꝫ vt ma-
gis magisqꝫ donis eẽt apta di
uinis: in custodia humilitatis
gressum mentis fixit: ita euan-
gelizanti sibi archãgelo respõ-
dens. Ecce ancilla dñi fiat mi-
hi scđm verbum tuũ. Tu. Be-
nedictus. Dies dñi sicut fur ita
in nocte veniet: et vos estote
parati: quia qua hora nõ puta-
tis fili⁹ hoĩs veĩet. Magt. Hoc
est testimoniũ quod perhibuit
iohãnes: q̇ post me veniet ãte
me fact⁹ ẽ. ¶ Sabbo. Lucã. iij

Anno quĩtodecimo im-
perij tyberij cesaris: ꝓ
curãte poncio pylato iudeam:
tetrarcha autẽ galilee herode
philippo aũt fratre ei⁹ tetrar-
cha ituree ⁊ traconitidis regio
nis: ⁊ lisania abiline tetrarcha
sub ꝑ̃ncipibus sacerdotũ ãna ⁊
caypha. Et re. Grego. Redẽ
ptoris nr̃i ꝑcursor: quo tpe v̓bũ
ꝑ̃dicatiõis accepit memorato
romane reipublice ꝑ̃ncipe: ⁊ iu
dee regibus designat: cũ dicit
Anno q̇ntodecimo imperij ty
berij cesarꝭ ⁊c̃. factũ ẽ v̓bũ dñi
sup iohẽm zacharie filiũ in de-
serto. Quia eni illũ ꝑ̃dicare ve
niebat qui ex iudea quosdaꝫ: et
multos ex gentib⁹ redẽpturus
erat: per regẽ gentiũ ⁊ princi-
pes iudeoꝝ predicationis eius
tẽpora designant. Tu. Lcto. ij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Quia aũt gẽtilitas colligẽda erat: ꝛ iudea ꝓ culpa ꝑfidie dispgẽda Ipa quoqꝫ descriptio terreni ꝑncipatus ostẽdit. qm̃ ꝛ i romana republica vnꝰ ꝑfuisse describit: ꝛ in iudee regno per quartã partem plurimi ꝑncipabant. Uoce etenim redemptoris nostri dicit Omñe regnũ in seipm diuisum desolabit. Liquet ergo ꝙ ad finez regni iudea ꝑuenerat: q̃ tot regibꝰ diuisa subiacebat Tu. L. iij.

Apte q̃qꝫ nõ solũ q̃bus regibꝰ: sed q̃bꝰ etiã sacerdotibꝰ actũ sit demonstrat Ut qꝛ iohãnes illũ ꝑdicaret: q̃ simul rex et sacerdos existeret lucas euãgelista ꝑdicatõis eiꝰ tpa ꝑ regnũ ꝛ sacerdotiũ designat. Et venit in oẽm regionẽ iordanis ꝑdicãs baptismũ penitẽtie i remissionẽ pctõꝝ. Cũctis legẽtibꝰ liquet: qꝛ iohẽs baptismũ penitẽtie nõ solũ ꝑdicauit: verũetiã q̃busdã dedit: sed tñ baptismũ suũ i remissionem pctõꝝ dare nõ potuit. Tu. Bñdictꝰ. Quõ fiet istud ãgele dei qꝛ virũ in cõcipiendo nõ ꝑtuli: audi maria ꝟgo xpi. spũsctũs supueniet i te: et virtꝰ altissimi obumbrabit tibi. Ad. ix. Dabit illi dñs sedẽ dauid patris eiꝰ ꝛ regnabit ineternũ. ¶ Nota in quacunqꝫ huiꝰ diei vel subsequẽti hebdomade aliq̃ matutinales laudes canũtur eiusdez diei feriales añe. que ꝑscripte sũt ad tertiã / sextã / ꝛ nonã dicunt. ¶ Dñica. iiij. ad ves. ãn. Benedictus. cũ ceteris. Cap.

Fratres gaudete in dño semp iteꝝ dico gaudete: modestia vr̃a nota sit oibꝰ hoibus dñs ei ꝓpe ẽ. Deo. R. Rorate nobis. hyꝰ Cõditor. ꝟ. Rorate. Ad magt. Aña. q̃d occurrit.

Excita q̃s dñe po [Coll. tẽtiã tuã ꝛ veni: ꝛ magna nobis ꝟtute succurre: vt ꝑ auxiliũ grẽ tue q̃d nr̃a pctã ꝑpediũt idulgẽtia tue ꝓpiciatiõis acceleret Qui cũ pr̃e. Suffra. vts. Inuitat Uigilate aio In primo est dñs deꝰ noster Uenite. Cetera vts. B. j. Lctõ. j.

Et dixit dñs ad isaiam. Egredere in occursum achas tu ꝛ q̃ derelictꝰ est iasub filiꝰ tuꝰ ad extremũ aqueductꝰ piscine supioris i via agri fullonis: ꝛ dices ad eũ. Uide ne sileas. Noli timere: ꝛ cor tuum ne formidet a duabꝰ caudis titionũ fumigãtiũ istoꝝ i ira furoris rasin regis syrie: ꝛ filij romelie eo ꝙ cõsiliũ inierit cõtra te syria in malũ: ꝛ effraim ꝛ filiꝰ romelie: dicẽtes. Ascendamꝰ ad

ludam ꝛ suscitemus eũ: ꝛ euel=
lamus eũ ad nos: ꝛ ponamꝰ re
gẽ in medio eius filium tabeel
Hec. ℟. Canite tuba in syõ vo
cate gẽtes: ãnũciate ppl'is: ꝛ di
cite. Ecce deus saluatoꝛ nr̃ ad
ueniet. ℣. A solis oꝛtu et occasu
ab aquilone ꝛ mari. Ecce. L. ij.
HEc dicit dñs deus. Nõ
stabit ꝛ nõ erit illud: sed
caput syrie damascus: et caput
damasci rasin. Et adhuc sexa=
ginta ꝛ qnqꝫ ãni ꝛ desinet effra=
im esse ppl's. Et caput effraim
samaria: et caput samarie filiꝰ
romelie. Si nõ credideritis nõ
pmanebitis. Et adiecit dñs loq
ad achas: dicẽs. Pete tibi si=
gnũ a dño deo tuo i pfũdũ ifer
ni siue i excelsuz supra Hec. ℟.
Vicesima qrta die decimi mẽ=
sis ieiunabitis dicit dñs: ꝛ mit=
tã vobis saluatoꝛẽ et ppugna
toꝛem pro vobis: q vos pcedat
ꝛ itroducat. In terrã quã iura
ui prĩbꝰ vr̃is. ℣. Ego sum dñs
deꝰ vester q eduxi vos de terra
egypti. In. L. iij
ET dixit achas. Nõ petã ꝛ nõ
tẽtabo dñm. Et dixit. Audite
ẽ domꝰ dauid. Nũqd parũ vo=
bis ẽ molestos eẽ hoĩbꝰ: qꝛ mo=
lesti estis ꝛ deo meo. Propter
hoc dabit dñs ipe vobis signũ
Ecce virgo ꝯcipiet ꝛ pariet filiũ
et vocabit nomen eiꝰ emanuel.
Butyrũ ꝛ mel comedet: vt sci=
at reprobare maluz et eligere
bonũ. Quia ãteqꝫ sciat puer re
pbare malũ et eligere bonũ:
derelinquet terra quã tu dete=
staris a facie duoꝝ regũ suoꝝ
Hec. ℟. Nõ auferet sceptrum
de iuda: et dux de femoꝛe eius
donec veniat q mittẽdus ẽ. Et
ipse erit expectatio gẽtium. ℣.
Pulchriores sũt oculi eiꝰ vino
ꝛ dẽtes eiꝰ lacte cãdidioꝛes Et
VOs inqꝫ ꝓuenio L. iiij.
o iudei: q vsqꝫ in hodier
nũ diẽ negastis filiũ dei. Non=
ne vox vestra ẽ illa qñ eũ vide=
batis miracula faciẽtẽ: atqꝫ tẽp
tantes eũ dicebatis. Quousqꝫ
aĩas nr̃as suspendis? Si tu es
xp̃s dic nobis palam. Ille aũt
vos ad cõsideratione miracu=
loꝝ mittebat: dicens. Opera q
ego facio ipa testimoniũ perhi
bent de me: vt xp̃o testimoniũ
dicerẽt nõ verba sz facta. Tu.
℟. Me opoꝛtet minui illũ aũt
crescere Qui post me veniet añ
me factꝰ est cuiꝰ nõ sum dignꝰ
corrigiã calciamẽti eiꝰ soluere
℣. Hoc ẽ testimoniũ quod phi=
buit iohãnes Qui post. Lcõ v.
VOs aũt nõ agnoscẽtes
saluatoꝛẽ q opabat' salu
tẽ i medio terre vestre: adijciẽ=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tes in malo aistis. Tu de teipso testimoniū dicis: testimoniū tuum nō est verū. Sz ad hec. ille quid vobis responderit: aduertere noluistis. Nonne scriptuz est in lege vrā. q duoruz hominum testimoniū verū est. Preuaricatores legis attēdite legē. Testimoniū q̄ritis de xpo. in lege vestra scriptū ē. q duorū hoim testimoniū verum sit. Tu. ℟. Ecce iā veniet plenitudo tpis. in quo misit deus filiū suum in terris. natū de virgīe. factū sub lege. Ut eos qui sub lege erant redimeret. ℣. Propter nimiā charitatē q̄ dilexit nos de⁹ filiū suū misit in similitudinē carnis pcti. Ut. L. vj.

PRocedant ḡ ex lege: nō tm̄ duo: sz etiā plures testes xpi: z pdicāt auditores legis nō factores. Dic ysaia testimoniū de xpo. Ecce iquit vgo cōcipiet z pariet filiū: z vocabit nomē eius emanuel: qd̄ est interpretatū nobiscū deus. Accedat z alius testis. Dic z tu ieremia testimoniū de xpo. Hic est inquit deus noster: z nō est ali⁹ absq3 illo. Qui iuenit omnem viā scientie: et dedit eā iacob puero suo: z israel dilecto suo. Post hec in terris visus ē. z cū hoibus cōuersat⁹ est. Tu.

℟. Uirgo israel reuertere i ciuitates tuas vsq3quo dolens auerteris generabis dn̄m saluatorem oblationē nouā in terra. Ambulabūt hoies in saluationē. ℣. A solis ortu. vt supra. Ambulabunt ho. Johan. j.

IN il. t. Miserūt iudei ab hierosolimis sacerdotes z leuitas ad iohānē: vt interrogarēt eū. Tu q̄s es. Et rc. Grego. Ex hui⁹ nobis lcōnis vbis f. k. iohānis hūilitas cōmēdat. Qui cū tāte vtutis eēt vt xps credi potuisset: elegit solide subsistere in se: ne hūana opinione inaniter raperet sup se. Nā cōfessus ē z nō negauit. Cōfessus est qz nō sum ego xps. Sz qz dixit nō suz. negauit plane qd̄ nō erat: sed nō negauit qd̄ erat: vt vitatē loquēs ei⁹ mēbrū fieret: cui⁹ sibi nomē fallacit nō vsurparet. Tu āt. ℟. Juraui dicit dn̄s z vltra nō irascar sup terrā: mōtes em̄ z colles suscipiēt iusticiā meā Et testamētū pacis erit i hierl'm. ℣. A sol. ortu. Et. L. viij

UUm ḡ nō vult appetere nomē xpi fctūs ē mēbr xpi. Qz dū ifirmitatē suā studuit hūil'r agnoscere: illi⁹ celsitudinē meruit vacit obtinere. Sz cū ex lctiōe alia redēptoris nri snīa ad mētē reducit: ex hu-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ius nobis lcōnis ꝟbis q̄stio val de ꝑplexa gn̄at. Alio q̄ppe in loco inq̄sit⁹ a discipul' dñs de aduētu helie dixit. Helias iā venit ⁊ nō cognouer̄t eū: sȝ fece rūt in eū q̄cūq̧ voluerūt. Tu. ℟. Nō discedim⁹ a te viuificab nos: ⁊ nomē tuū iuocabim⁹ Et ostn̄de faciē tuā ⁊ salui erim⁹. ℣. Dñe de⁹ ꝟtutū ↄuerte nos Et.

Et si vultis scire [lc.ix. iohēs ipe ē helias. Req̄- sit⁹ aūt iohēs ait Nō sū ego he lias Quid ē hoc f.k. q̄ꝛ qđ ꝟitas affirmat: hoc ꝓpħa ꝟitatis ne gat. Valde nāq̧ inter se diuer sa sunt: ipe est: et nō sum. Quo- mō ergo ꝓpheta veritatis ē: si eiusdem veritatis sermonib⁹ cōcors nō est. Sȝ si subtilit ve- ritas ipa requirat: hoc qđ iter se cōtrariū sonuit: quō contra rium nō sit: iuenit. Tu. ℟. Na- scetur nobis paruul⁹ ⁊ vocabi tur deus fortis: ipe sedebit sup tronū dauid p̄ris sui ⁊ impera bit. Cui⁹ potestas sup humerū ei⁹. ℣. Ecce aduenit domina tor dñs: et regnū in manu eius et ptās ⁊ imperiū. Cui⁹. ℟. re petit q̄ꝛ Te deū nō dr̄ Laudes Canite tuba in syon q̄ꝛ ꝓpe ē dies dñi ecce veniet ad saluan dū nos alla alla. An̄. Ecce ve niet ⁊ desiderat⁹ cūctis gētib⁹ ⁊ replebit glia dom⁹ dñi alla: an̄. Erūt praua in directa ⁊ as pera in vias planas veni dñe ⁊ noli tardare alla. An̄. Dñs ve niet occurrite illi dicētes ma- gnū principiū ⁊ regni ei⁹ non erit finis de⁹ fortis dñator pri- ceps pacis alla. an̄. Omnp̄s ꝟmo tu⁹ dñe a regalib⁹ sedibus ve nit alla. Cap̄. vt̄s. Hymnus. Vox clara. ℣. Vox clamātis. Bn̄dict⁹. Aue maria gr̄a ple- na dñs tecū bn̄dicta tu in mu- lierib⁹. alla. Coll'. cū suffra. et ad ho. vt̄s. ¶ Ad vi. cap̄.

Nihil solliciti sitis: sȝ i oī oratiōe ⁊ obsecratiōe cū grar̄ū actiōe petitiōes vr̄e inotescāt apud deū. Deo. ¶ Ad.ix.cap̄.

Et pax dei q̄ exupat oēȝ sensū custodiat corda vr̄a ⁊ intelligētias vr̄as i xp̄o iesu dño nr̄o. Deo. ¶ Nota gene- raliter q̄ꝛ.xvi. klās ianuarij q̄- libet anno inchoāda est histo- ria Clama cū laudib⁹ ferie il- li⁹ ascp̄te. Et i scđis vespis eius dē diei cātabit ℟. Festina. Os dicēdū est vsq̧ ad vigiliā vigi- lie. Et eodē die. O sapiētia os imponi. Hoc inq̧ verū est: nisi vigilia i dñica euenerit. Tūc ei in.ij. vesp. dñice p̄cedentis. ℟. Festia ⁊ O sapiētia dr̄. Histo ria ꝓ Clama i sequēti.ij. fe. eīi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Inuitato. Patientes estote. et
laudes Ecce veniet cantabunt
Prouidẽdũ est aũt i qua feria
festũ bti thõe celebrat: vt i eadẽ
fe. priores hebdomade matutia
les laudes illi ferie ascripte. cũ
sua ãn. sup bñdict⁹ anticipent.
¶ In. ij. vespis ã. Sede a dex.
cũ ceteris. Capi. Hy⁹. et ℣. vt
supra. Ad magt ãn. de O que
occurrit ¶ Feria. ij. Inuitato.
Patiẽtes estote confirmãtes
corda vr̃a. Quia aduentus dñi
appropinquabit. Venite. Hy⁹
Verbũ supnũ. Nocturn⁹ ferie
cũ suis anti. ꝫ ℣⁹. vts̃. Legẽde.

Ecce duo testes idonei ex
lege vr̃a: ex quorũ testi-
monio nõ sũt compũcta corda
vestra. Sed et alij atqꝫ alij ex
lege xp̃i testes introducant: vt
frontes durissime inimicoꝝ cõ
terantur. Veniat ⁊ ille daniel
sctũs: iuuenis quidem etate: se-
nior ℣o scia ac mãsuetudine: et
cõuincat oẽs falsos testes: sicut
cõuicit seniores ipudicos. Ita
testimonio suo: xp̃i cõterat ini-
micos. Dic sãcte daniel: dic de
xp̃o qd̃ nosti. Cũ venerit iquit
sctũs sctõꝝ: cessabit vnctio vr̃a.
Quare ergo illo p̃sẽte: cui isul-
tantes dicebatis. Tu de teip̃o
testimoniũ dicis: testimonium
tuũ nõ est veꝝ. Quare cessauit
vnctio vr̃a: nisi qꝛ ip̃e est q̃ ve-
nerat sctũs sctõꝝ. Si vero vt
vos dicitis: nõdum venit: ꝫ ex-
pectat adhuc vt veniat: demõ
strate vnctionẽ. Si aũt veꝝ est
ꝙ cessauit vnctio vr̃a: agnosci-
te aduenisse sctm̃ sctõꝝ. Ip̃e est
em̃ lapis ille: abscisus de mõte
sine manibus cõscidẽtiũ. Idest
xp̃s nat⁹ de ℣gine: sine manib⁹
cõplectentiũ. Qui tantũ creuit
vt mõs magnus fieret: et vni-
uersam faciem terre impleret.
De quo mõte propheta dicit.
Venite ascendamus ad mõteꝫ
dñi. Et de quo mõte dauid di-
cit. Mõs dei mons vber: vt q̃d
suspicamini mõtes incaseatos
mõtẽ in quo placuit deo habi-
tare in eo. Cũ em̃ ip̃e dñs xp̃s
discipulos suos interrogaret:
quẽ eũ eẽ dicerẽt oẽs filiũ hois
rñderunt. Alij heliã: alij yere-
miã aut vnũ ex pphet. Et ille
vt q̃d suspicamini mõtes inca-
seatos: montem in quo placuit
deo habitare in eo. Hũc cogno
uit petrus dicẽs. Tu es christ⁹
filius dei. Agnouit mõtem et
ascẽdit in mõtem. Testimoniũ
dixit veritati: ⁊ dilect⁹ est a ve
ritate. Sup petraꝫ fundat⁹ est
petr⁹: vt morteꝫ susciperet: illũ
amando: quẽ ter negauerat ti-
mẽdo. Dic et tu moyses legis-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

lator: dux ppli isrl' testimonium de xpo. Prophetā vobis excitabit de⁹ de fratrib⁹ vr̃is. Omnis aia que nō audierit pphetam illū exterminabitur de pplo suo Prophetā aūt illū dictū: audi in euāgelio ipm xpz. Nō ē inqt ppheta sine honore: nisi in pria sua. Accedat aūt dauid sctūs: testis fidelis: ex cui⁹ semine ipe pcessit cui lex et pphete testionium dicūt. Dicat et ipse de xpo testimonium. Adorabūt inquit eū omes reges terre: oēs gentes seruiēt illi. Cui seruiēt? Velis audire cui. Dixit dñs dño meo sede ad dexterā meā: donec ponam inimicos tuos: scabellum pedū tuorū. Et expssi⁹ atqz nominatim. Quare iquit tumultuate sunt gentes: z populi meditati sunt inania. Astiterunt reges terre et principes conuenerunt in vnuz aduersus dñm et aduersus xpm ei⁹. Accedat et alius testis. Dic z tu abacuc propheta testimoniū xpo. Dñe inquit audiui auditū tuum et timui cōsideraui opa tua z expaui. Que opa dei iste mirat⁹ expauit. Nūquid fabricaz mundi iste mirat⁹ expauit. Absit. Sz audi qd expauit. In medio inquit duū aialium cognosceris. Opera tua deus: verbum caro factū est. In medio duū aialiū cognosceris: qui quousqz descēdisti: expauescere me fecisti. Verbū p qđ facta sunt oia: in p̄sepe iacuisti. Agnouit bos possessorem suuz: et asinus presepe dñi sui. In medio duū aialium cognosceris. Quid est i medio duū animaliū cognosceris: nisi in medio duoꝝ testamentoꝝz: aut in medio duorū latronum aut in medio moysi z helie cuz eo in mōte sermocinātiū. Ambulauit inquit verbum: et exiuit in campis. Verbū caro factum est et habitauit in nobis. Hoc z yeremias ait. Post hec in terris visus est: z cū hominibus cōuersatus est. Ecce quēadmodum conueniunt sibi testes veritatis ecce quemadmodum cōuincūt filios falsitatis. Eu. ℞. Festina ne tardaueris dñe. Et libera pplz tuū. ℣. Veni dñe z noli tardare relaxa facinora plebis tue. Et. Glia. Festina. ℞. Clama i fortitudie q̄ annūcias pacē in hierlm dic ciuitatib⁹ iude et habitatoribus syon. Ecce de⁹ nr̄ quē expectabam⁹ adueniet ℣. Ecce dñator dñs cū virtute veniet. Ecce. ℞. Orietur stella ex iacob z cōsurget hō de isrl' et cōfringet omnes duces alienigenarum. Et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

erit omnis terra possessio eius. ℣. Et adorabunt eũ oẽs reges omnes gentes seruient ei. Et. ℟. Modo veniet dñator dñs. Et nomen eius emanuel vocabitur. ℣. Ecce dñator. Et. ℟. Egrediet dñs et pliabitur cõtra gẽtes. Et stabũt pedes ei⁹ sup montes oliuarum ad orientem. ℣. Ex syon species decoris eius deus noster manifeste veniet. Et. ℟. Precursor p nobis ingreditur: agn⁹ sine macula scdm ordinem melchisedech Põtifex fact⁹ ineternũ et in seculũ sctl. ℣. Ecce dñator. Pontifex. ℟. Uidebũt gentes iustũ tuum et cuncti reges inclytum tuū. Et vocabitur tibi nomen nouũ quod os dñi nominauit. ℣. Et eris corona glie in manu dñi et diadema regni in manu dei tui. Et. ℟. Emitte agnū dñe dñatorem terre. De petra deserti ad mõtem filie syon. ℣. Ex syõ species. De. ℟. Rorate celi desup et nubes pluãt iustũ aperiat terra. Et germinet saluatorẽ. ℣. Emitte agnum dñe dñatorẽ terre de petra deserti ad mõtẽ filie syon. Et. ℟. Germinauerũt cãpi heremi germẽ odoris israel qz ecce deus nr̃ cũ virtute veniet. Et splẽdor eius cum eo. ℣. Ecce dñator. Et. ℟. Egrediet̃ virga de radice yesse et flos de radice eius ascẽdet. Et erit iusticia cingulũ lumborum eius ꝛ fides cinctorium renum eius. ℣. Ex syon spẽs. Et. ℟. Radix yesse qui exurget iudicare gẽtes in eũ gẽtes sperabunt. Et erit nomen eius bñdictũ in secula. ℣. Ex syon spẽs. Et. ℟. Intuemini quantus sit iste qui ingredit̃ ad saluandas gentes. Ipse est rex iusticie cuius generatio nõ habet finem. ℣. Et dñabitur a mari vsqꝫ ad mare: et a flumie vsqꝫ ad terminos orbis terrarum. Ipse. ℟. Docebit nos dñs vias: et ambulabim⁹ in semitis ei⁹. Quia de syon exibit lex et verbũ dñi de hierlm. ℣. Ex syõ spẽs. Qu. ℟. Annũciatum est per gabrielem archangelum marie virgini de introitu regis. Et ingressus est per splẽdidam regionē aurẽ virginis visitare palaciũ vteri: et egressus est per aureã portam virginis. ℣. Caste parẽtis viscera celestis itrat gratia: venter puclle baiulat secreta que nõ nouerat. Et. ℟. Ecce apparebit dominus et non mentietur: si moram fecerit expecta eum. Quia veniet et non tardabit. ℣. Ecce dominus noster cũ virtute veniet ꝛ illumi-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nabit oculos seruoꝝ suoꝝ. Or.

¶ Feria secunda. Laudes.

Ecce veniet dñs princeps
regū terre: btī q̄ parati sūt
occurrere illi. ps. Miserere. añ.
Dū venerit filius hoīs putas inue
niet fidem sup terrā. ps. Uerba
mea. añ. Ecce iā veniet plenitu-
do tpis: in quo misit de⁹ filium
suū i terris. ps. Deus de⁹ meus
añ. Haurietis aquas i gaudio
de fontibus saluatoris. ps. Con
fitebor. añ. Egredietur dñs de lo
co sctō suo: veniet vt saluet po-
pulū suū. ps. Laudate. Bñdict⁹.
Egredietur vga de radice yesse:
et replebitur omnis terra glo-
ria dñi et videbit oīs caro sa-
lutare dei. Feria.iij. Laudes.
Rorate celi desuper et nubes
pluant iustū: apiat terra ꝛ ger
minet saluatorē. ps. Miserere.
añ. Emitte agnū dñe dñatorē
terre de petra deserti ad mō-
tē filie syon. ps. Judica me de⁹.
añ. Ut cognoscam⁹ dñe in ter
ra viā tuam in oībus gentibus
salutare tuū. ps. Deus deus. añ.
Da mercedē dñe sustinētib⁹ te
vt pphete tui fideles iueniant
ps. Ego dixi. añ. Lex p moysen
data est: grā ꝛ veritas p iesum
xp̄m facta est. ps. Lauda. Be-
nedict⁹. Tu bethleem terra iu
da nō eris minima i princip̄b⁹
iuda: ex te eñ exiet dux: qui re-
gat pplm meū isrl. Feria.iiij.
Laudes. Propter syō nō tace
bo: donec egrediatur vt splendor
iustus eius. ps. Miserere. añ.
Prophete predicauerūt nasci
saluatorē: de virgine maria. ps.
Te decet. añ. Spūs dñi sup me
euāgelisare paupib⁹ misit me.
ps. Deus deus. añ. Ecce veniet
dñs: vt sedeat cū principibus: ꝛ
soliū glie teneat. ps. Exultauit.
añ. Annūciate pplis et dicite:
ecce de⁹ saluator nr̄ veniet. Be
nedict⁹. Missus est gabriel an-
gelus ad mariā virginē despō
satā ioseph. Feria.v. Laudes.
De syō veniet dñs oīps: vt sal-
uū faciat pplm suū. ps. Misere
re. añ. Cōuertere dñe aliquātu-
lū: et ne tardas venire ad suos
tuos. ps. Dñe refugi. añ. De syō
veniet qui regnaturus est dñs
emanuel magnū nomē ei⁹. ps.
Deus deus. añ. Ecce de⁹ meus
ꝛ honorificabo eum: deus pris
mei ꝛ exaltabo eū. ps. Cātem⁹.
añ. Dñs legifer noster dñs rex
nr̄: ipe veniet ꝛ saluabit nos. ps.
Laudate. Benedictus. Uigi-
late aīo in pximo est dñs deus
noster. Feria sexta. Laudes.
Constātes estote videbitis au
xiliū dñi sup vos. ps. Miserere
añ. Ad te dñe leuaui aīam meā

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

veni et eripe me dñe ad te con-
fugi. ps. Dñe exaudi. ij. an. Ve
ni dñe et noli tardare: relaxa
facinora plebis tue israel. ps.
Deus deus. an. Deus a libano
veniet et splendor eius sicut lu-
men erit. ps. Dñe audiui. an.
Ego aũt ad dñm aspiciã et ex-
pectabo deũ saluatorẽ meũ. ps.
Laud. Bñdict⁹. Ex quo facta
est vox salutatiõis tue in auri-
bus meis exultauit ĩfans ĩ gau
dio ĩ vtero meo all'a. Sabbato
Laudes. Intuemini quantus
sit gloriosus iste: q̃ ingredit᷑ ad
saluãdas gẽtes. ps. Miserere.
a. Veni dñe visitare nos ĩ pa-
ce: vt letemur corã te corde p-
fecto. ps. Bonũ est cõfiteri. an.
Rex pacificus magnificat⁹ est
cui⁹ vultũ desiderat vniuersa
terra. ps. Deus de⁹. a. Expecte
tur sicut pluuia eloquiũ dñi: et
descẽdet sup nos sicut ros de-
us nr̃. ps Audite celi. a. Leua
te capita vr̃a: ecce appropiqua
bit redẽptio vestra. ps. Laud.
Benedict⁹. Om̃is vallis imple
bitur: et omnis mons et collis
humiliabit᷑: et videbit om̃is ca
ro salutare dei nr̃i. Ad magt.
O Sapiẽtia q̃ ex ore altissi-
mi pdisti: attingens a fi-
ne vsq; ad finem fortiter suaui-
ter disponẽsq; oĩa: veni ad do-
cẽdũ nos viã prudẽtie. Suffra.
O virgo vt infra. Itẽ de om̃i
bus sctis vt supra. O adonay
dux et domus israel qui moysi
in igne flãme rubi apparuisti.
et ei ĩ syna legem dedisti: veni
ad redimẽdum nos in brachio
extẽto. O radix yesse qui stas
in signũ pplor: sup quem conti
nebunt gẽtes os suũ: quẽ gẽtes
depcabunt᷑: veni ad liberandũ
nos iã noli tardare. O clauis
dauid et sceptrũ dom⁹ isrl': qui
aperi et nemo claudit: claudis
et nẽo aperit: veni et educ vin-
ctos de domo carceris sedẽtes
in tenebris et vmbra mortis.
O oriens splẽdor lucis eterne
et sol iusticie: veni et illumina se-
dentes ĩ tenebris et vmbra mor
tis. O rex gentiũ et desiderat⁹
earũ: lapisq; angularis q̃ facis
vtraq; vnũ: veni et salua homi-
nem quem de limo formasti.
O emanuel rex et legifer nr̃:
expectatio gẽtiũ et saluator ear
veni ad saluãdũ nos dñe de⁹
noster. Sequẽs. an. dr p suffra.
post bñdicam⁹ ĩ vespis de dñica
loco Ne timeas vsq; ad vigiliã
cũ ps. et col. vts. O virgo virginũ
quõ fiet istd: qr nec primã silẽm
visa es nec hr̃e sequentem: filie
hrlm q̃d me admiramini diui
nũ ẽ mysteriũ hoc qd cernitis.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

¶ In vigilia vigilie ad vesperas sup ps feriales hec sola an. Parat' esto israel i occursum dñi quoniam venit. Capitulũ.

PRopter syõ nõ tacebo: et ppter hierl'm nõ qescaz: donec egrediat' vt splẽdor iust' ei': et saluator ei' vt lãpas accendat'. Deo. ℟. De illa occulta hitatiõe sua egress' est filius dei. Descẽdet visitare ⁊ cõsolari oẽs q̃ eũ de toto corde desiderabãt. ℣. Ex syõ spẽs decoris ei' de' nr̃ manifeste veniet. Descẽdet. hy' Cõditor. ℣ Rorate. Magt. O emanuel. vts. absq; pcibus. collecta dñicalis Mẽoria de dña ⁊ de oib' sctis. Inuitato Hodie scietis q2 veniet dñs. Et mane videbit' gloriã ei'. Venite. hy' Verbũ supernũ. Nocturn' ferie cũ suis. añis ẓ ℣ Hodie scietis quia veniet dominus et mane videbitis eius gloriam. Matheũ. j.

IN illo tpe. Cũ eẽt despõsata mr̃ iesu maria ioseph anteq̃ cõuenirẽt inuenta est in vtero hñs de spũscto. Et reli. Omel' origenis doctoris. Que fuit necessitas vt despõsata eẽt maria ioseph: nisi ppterea q̃tenus hoc sacramẽtũ diabolo celaret': ⁊ ille malign' fraudis cõmẽta aduers' despõsatã ꝟginẽ nulla penit' inuenisset. Vel ideo fuerat despõsata ioseph vt nato infanti vel ipi marie curam videret gerere ioseph: siue in egyptũ iens vel inde denuo rediens. Ideo despõsata fuit ioseph: nõ tñ in cõcupiscẽtia cõiuncta. Tu. ℟. Sctificamini hodie et estote pati. Qr die crastina videbitis maiestatẽ dei i vob'. ℣. Hodie sciet' q2 vẽiet dñs ⁊ mane videbitis gl'iam ei'. Qr. L. ij.

MAter inqt ei'. Mr imaculata mr̃ icorrupta mr̃ intacta. Mr ei'. Cui' ei'? Mr dei vnigeniti dñi et regis plasmatoris oim ⁊ creator' cũctorꝫ Illi' q̃ i celis ẽ sine mr̃e ⁊ i terris sine pr̃e. Ipi' q̃ i celis scd'm deitatẽ in sinu ẽ pris: ⁊ i terris scd'm corpis susceptionẽ in sinu est mr̃is. O magne admirationis gr̃a: o ienarrabil' suauitas: o ineffabile magnũq; sacramẽtũ. Tu. ℟. Cõstãtes estote videbitis auxiliũ dñi sup vos iudea ⁊ hirl'm nolite tiere. Cras egrediemini ⁊ dñs erit vobiscũ ℣ Vos q̃ i puluere estis expgiscimini ⁊ laudate ecce dñs vẽiet. cum salute. Cras. Lectio. iij.

IPsa eadẽ ꝟgo: ipa et mr̃ dñi: ipa genitrix: ipa ⁊ ancilla ei' plasmatio ei': ipa q̃ genuit. Quis vnq; ista audiuit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Quis vidit talia? Quis hoc excogitare potuit: vt mater virgo esset et intacta generaret: q̃ et virgo p̄mãsit ⁊ genuit? Sicut eñ quodã rub⁹ cõburi videbat et ignis eũ non tãgebat: ⁊ sicut tres pueri i camino inclusi habebant: et tñ eos nõ ledebat incẽdiũ: nec ardor fumi erat in eis Ita ⁊ hec sancta virgo genuit dñm: sed intacta p̄mansit. Tu. ℟. Sctificamini filij isrl̃ dicit dñs: i die crastina descẽdet dominꝰ. Et auferet a vobis oẽm lãguorẽ. ℣. Ecce dñs veniet vt saluos nos faciat et illumiabit abscõdita tenebrarũ. Et. Ante laud. ℣. Crastina die delebit. Laudes. Hodie scietis q2 veniet dñs: ⁊ mane videbit] gl'iã eius. ps. Miserere. cũ ceteris illiꝰ ferie ãn Crastina die erit vobis salus dicit dñs deꝰ exercituũ. ãn Crastina die delebit inquitas terre et regnabit sup vos saluator mũdi. ãn. cũ cãtico sicut i octaua hodie p̄terita ãn Leuate capita vr̃a ecce appropinq̃bit redẽptio vr̃a. Cp. Paulus seruꝰ iesu xp̄i vocatus apl'us: segregatus in euãgeliũ dei: qd ante p̄mise rat p̄ p̄phetas suos i scriptur] sctis de filio suo: qui factus est ei ex semine dauid scd'3 carnẽ. Deo. Hymnus. Uox clara. ℣. Crastina die delebit. Bñd⁹. Joseph fili dauid noli timere: accipere mariã coniugẽ tuam: quod eni in ea natũ est de spiritusãcto est all'a. Statim. Dñs vobiscũ. Oreꝰ. absq3 p̄cibꝰ. Col. Deus qui nos redẽptionis nr̃e ãnua expectatione letificas: p̄sta q̃sumus vt vnigenitũ tuũ quẽ redemptorẽ leti suscipimꝰ: venientẽ quoq3 iudicẽ securi videamꝰ. Dñ3 nr̃m. Suffra. silet. ¶ Ad primã ãn. Scitote quia p̄pe est regnum dei: amen dico vobis quia non tardabit. Cetera solito more. ¶ Ad .iij. ãn. Rex pacificꝰ magnificatꝰ est cuius vultũ desiderat vniuersa terra. Capitulũ. Uidebũt gentes iustum tuũ ⁊ cuncti reges inclytum tuũ: et vocabit tibi nomen nouum qd os dñi nominauit. Deo. ℟. Hodie scietis. Quia vẽiet dñs. ℣. Et mane videbit] gloriã eiꝰ. Quia. ℣. Iniquitas terre. Collecta vt s. ¶ Ad .vi. ãn Magnificatꝰ ẽ rex pacificꝰ sup oẽs reges vniuerse tre Ca. Non vocaberis vltra derelicta: et terra tua non vocabit amplius desolata: sed vocaberis volũtas mea in ea: et terra tua ihabit(a)bit quonia3

placuit dño in te. Deo. ℟. Ini
qtas tre delebit. Crastia die. ℣.
Et regnabit sup nos saluator
mũdi. Crastina. ℣. Expectet.
¶ Ad .ix. añ. Leuate capita.
vts. Capitu. Uidebũt gentes.
vts. ℟. Expectet sicut pluuia.
Eloqũ dñi. ℣. Et descẽdet sup
nos sicut ros de⁹ nr. Eloquiũ.
℣. Constãtes estote videbitis
auxiliũ dñi super vos. Nota si
hec vigil. i dñica euenerit qrat
notabile. B.v. ¶ Ad ves. añ.
IUdea ꝛ hirlz nolite
timere: cras egredie
mini ꝛ dñs erit vobis
cũ alla. H. Oia laud.
Añ. Orietur sicut sol saluator
mũdi. ꝛ descẽdet in vterũ vgi-
nis sicut imber sup gramẽ alla.
Añ. Dũ ortus fuerit sol de celo.
videbitis regẽ regũ pcedẽtẽ a
pre tanq̃ spõsũ de thalamo suo.
Añ. Gaude et letare hierusalẽ
ecce rex tu⁹ venit de quo pphe
te pdixerunt: quẽ angeli adora
uerũt: cui cherubin et seraphin
sctũs: sctũs: sctũs pclamãt. Añ.
Bethleẽ nõ es minima i prin-
cipibus iuda ex te eni exiet dux
qui regat pplm meũ israel: ipe
eni saluum faciet pplm suum a
pctis eor. Capi. Propter syõ
nõ tacebo. vt sup. ℟. Iudea ꝛ
hierusalẽ nolite timere. Cras
egrediemini ꝛ dñs erit vobiscũ.
℣. Constãtes estote videbitis
auxiliũ dñi sup vos. Cras. Hy⁹.
Ueni redẽptor. cũ ℣ su. Prese-
pe iá fulget. ℣. Hodie scietis.
Magt. Cũ esset despõsata ma-
ter iesu maria ioseph: anteq̃ pue
nirẽt: inuẽta est i vtero habens
quod eni in ea natum est de spi
ritu sctõ est alla. Coll. De⁹ qui
nos redẽptionis. vts. ¶ Ad cõ
pletoriũ añ. Tu bethleez terra
iuda nõ eris minima in pricipi
bus iuda: ex te ei exiet dux qui
regat pplm meũ isrl. Ps. Cum
inuocarẽ. cũ ceteris. Capi. Tu
in nobis. Hy⁹. Ueni redẽptor.
cũ ℣ su. Prese. ℣. Custodi nos.
Ad nunc dimittis. Bethleem
non es mima. vt supra. Cetera
solito more. ¶ Inuitatorium.
Xp̃us natus est nobis. Uenite
adorem⁹. Uenite. Hy⁹. Xp̃e re-
dẽptor oim. ¶ In primo noct.
Dñs dixit ad me: fili⁹ me⁹ es
tu ego hodie genui te. Ps. Qua
re fre. Añ. Tanq̃ spõsus dñs p
cedẽs de thalamo suo. Ps. Celi
enar. Añ. Diffusa ẽ gr̃a i labijs
tuis ppterea benedixit te de-
us in eternũ. Ps. Eructauit. ℣.
Tanq̃ sponsus. Lectio prima.
PRimo tẽpore alleuiata
est terra zabulon et ter-
ra neptalim. Et nouissimo ag-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

grauata est via maris trans
iordanē galilee gentiū. Popu
lus gētiū q̄ ambulabat in tene
bris vidit lucē magnā. Habitan-
tib⁹ i regiōe vmbre mortis lux
orta est eis. Multiplicasti gētē
nō magnificasti leticiam. Le-
tabunt corā te sicut qui letant
in messe: sicut exultāt victores
capta preda. qn̄ diuidūt spolia
Hec. ℟. Hodie nobis celorū
rex de ꝟgine nasci dignat⁹ est.
vt hoiem ꝑditū ad regna cele-
stia reuocaret. Gaudet exerci-
tus angelorū: q: salus eterna
hūano gn̄eri apparuit. ℣. Glo
ria i excelsis deo: et i terra pax
hoibus bone volūtatis. Gau-
det. Glia. Gaudet. lc. ij.
Consolamini ꝯsolamini
pp̄le me⁹ dicit de⁹ vester. Loq̄
mini ad cor ihrl'm et aduocate
eā: qm̄ ꝯpleta est malicia eius
dimissa est iniquitas illi⁹. Su
scepit de manu dn̄i duplicia ꝑ
omnib⁹ peccatis suis. Vox cla
mantis in deserto parate viā
dn̄i: rectas facite in solitudine
semitas dei nr̄i. Ois vallis im
plebitur: ⁊ oīs mons ⁊ collis
humiliabit: et erūt praua in di
recta: et aspera in vias planas
Et reuelabit gl'a dn̄i ⁊ videbit
omnis caro pariter q̄d os dn̄i
locutū ē. Hec. ℟. Hodie nobis
de celo pax vera descēdit. Ho
die ꝑ totū mundū melliflui fa-
cti sunt celi. ℣. Gl'a in excelsis.
vts Hodie. Glia. Hodie. l. iij.
Consurge ⁊ surge iduere
fortitudine tua syō. In-
duere vestimētis glorie tue hie
rusalē ciuitas scti: quia non ad
iiciet dn̄s vltra: vt ꝑtrāseat ꝑ
te incircuncisus ⁊ immundus
Excutere de puluere: cōsurge
sede iherusalem: solue vincula
colli tui captiua filia syon. Q:
hec dicit dn̄s. Gratis venūda-
ti estis ⁊ sine argēto redimemi-
ni. Hec. ℟. Descendit de celis
missus ab arce pr̄is: itroiuit ꝑ
aurē ꝟgis in regionē nostrā.
indutus stola purpurea. Et ex
iuit per auream portam lux ⁊
decus vniuerse fabrice mundi.
℣. Tanq̄ spōsus dn̄s ꝓcedēs
de thalamo suo. Et exiuit. Glo
ria pr̄i. Et exiuit. In. ij. noct.
Suscepimus deus mīam tuā
in medio templi tui. ps. Ma-
gn⁹ dn̄s. An̄. Orietur in diebus
dn̄i abundantia pacis et dn̄a-
bitur. ps. De⁹ iudiciū. an̄. Ve-
ritas de t'ra orta est: ⁊ iusticia
de celo ꝓspexit. ps. Bn̄dixisti.
Ipse iuocauit me l. iiij
Natalis dn̄i dies: ea de
cā a pr̄ib⁹ votiue solēnitatis in
stitutus est: q: in eo xp̄us ꝓ re-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

demptione mundi nasci corpo
raliter voluit: pdiēs ex virgi=
nis vtero: qui erat in pr̄is im=
perio. Cui⁹ suscepte carnis cā
hec est. Postq̄ enim inuidia
diaboli: parēs ille pm⁹ spe se=
ductus inani cecidit: cōfestim
exul et pditus in omni genere
suo radicē malicie et pcti trās=
duxit. Tu. ℟. Quē vidistis pa
stores dicite: ānūciate nobis in
terris quis apparuit. Natū vi
dimus in choro angelorum sal
uatorē dñm. ℣. Dicite quidnā
vidistis ⁊ annūciate christi nati
uitatem Natum. Lectio q̄nta

SAluator nr̄ dilectissimi
hodie nat⁹ ē gaudeam⁹
Nec̄ eni phas est cē locū tristi
cie: vbi natalis ē vite. Que con
sumpto mortalitat̄ timore igē
rit nobis de pmissa eternitate
leticiā. Nemo ab hui⁹ alacrita
tis participatiōe secernit̄: quia
vna cūctis leticie cōmunis est
ratio. Quia dñs noster peccati
mortisq̄ destructor: sicut nullū
a reatu liberū reperit: ita p li
berandis omnibus venit. Tu.
℟. O magnū mysteriū ⁊ admi
rabile sacramētū: vt animalia
viderent dñm natum iacentē
in psepio: beata virgo cuius vi
scera meruerunt portare dñm
xp̄m ℣. Dñe audiui auditū tuū
⁊ timui consideraui opera tua
et expaui in medio duum ani=
malium iacentem. Lectio vi.

EXultem⁹ i dño dilectissi=
mi ⁊ spūali iocūditate le
temur q̄r illuxit dies redēptio
nis noue reparatiōis antiq̄ fe=
licitatis eterne. Reparat̄ eni
nobis: salutis nostre annua re=
uolutione sacramentū: ab iitio
promissum in fine redditum: si=
ne fine mansurum. In quo di=
gnū est nos sursum erectis cor=
dibus diuinum adorare myste
riū Ut quod magno dei mune
re agitur magnis ecclesie gau
diis celebretur. Tu. ℟. Beata
dei geītrix maria cui⁹ viscera
intacta pmanēt. Hodie genu=
it saluatorē seculi. ℣. Beata et
venerabilis es ꝟgo maria que
sine tactu pudoris inuenta es
mat̄ saluatoris Hodie. In. iij.
noctur. Ipse iuocauit me all'a
pater me⁹ es tu all'a. ps. Mias
dñi. ān. Letentur celi et exul=
tet terra ante faciem dñi quo=
niā venit. ps. Cātate. j. ān. No
tū fecit dñs all'a salutare suum
all'a. ps. Cātate. ij. ℣. Bñdict⁹
qui venit. Scdm lucā. ij.

IN il. t. Exiit edictū a ce=
sare augusto vt describeret̄ vni
uersus orbis. Et reli. Grego.
Quia largiēte dño ter missa=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

rū solēnia celebraturi sum⁹: lo qui diu de euāgelica lctiōe nō possum⁹. Sz nos aliqd vel breuiter redēptoris nostri ipa natiuitas dicere cōpellit. Quid ē q̄ nascituro dño mundus describitur: nisi hoc quod aperte mōstrat. Quia ille apparebat in carne q̄ electos suos adscriberet in eternitate. Quo cōtra de reprobis per prophetam dicitur. Deleant de libro viuentiū: et cum iustis nō scribantur. Tu. R. Sācta et immaculata virginitas quibus te laudibus referā nescio. Qr quez celi capere nō poterāt tuo gremio cōtulisti. V. Bñdicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Quia. Lucam. ij.

IN il. t. Pastores loqban tur adinuicē. Trāseam⁹ vsqz bethleem: et videam⁹ hoc verbū quod factum est: qđ fecit dñs z ostendit nobis Et reliq. Bede. Nato in bethleē salua tore: sicut sacra euangelij testatur historia Pastoribus qui in regione eadem erant vigilantes z custodientes vigilias noctis sup gregem suuz: angelus dñi magna cuz luce apparuit: exortūqz mundo solem iusticie nō solū celestis voce sermonis: verūetiā claritate diuine luci astruxit. Nusqz eni in tota veteris testamenti serie reperim⁹: angelos qui tam sedulo apparuere patrib⁹ cū luce apparuisse. Tu. R. Beata viscera marie v̄ginis que portauerūt eterni patris filiuz: et beata vbera que lactauerunt xp̄m dñm Qr hodie pro salute mundi de virgine nasci dignat⁹ est. V. Dies sctificat⁹ illuxit nob̄: venite gētes z adorate dñm Qr. Initiū sc̄ti euāgelij Scd̄z iohem. j.

IN principio erat v̄bū: et v̄bū erat apud deū: z deus erat verbum. Et rel. Bede Quia tpalez mediatoris dei z hoīm: hois iesu xp̄i natiuitatē: q̄ hodierna die facta ē sctōx̄ v̄bis euāgelistax̄ mathei videlicet z luce manifestatā cognouim⁹: libet etiā de verbi: id est diuinitatis ei⁹ eternitate: i qua patri semp manet equalis: bti iohānis euāgeliste dicta scrutari: q̄ singulari priuilegio castitatis meruit: vt ceteris alti⁹ diuinitatis ipi⁹ caperet simul z patefaceret archanū Tu. R. Uerbū caro factū ē et hītauit ī nobis: cui⁹ gl'iam vidim⁹ q̄si vnigeniti a patre Plenū grā z v̄itate. V. In p̄ncipio erat v̄bū z v̄bū erat apud deū z de⁹ erat v̄bū Plenū. Gl'ia pr̄i z filio z

spũisctõ : sicut erat in pncipio. Plenũ. ℞. repetit Postea legit euãgeliũ Secũm matheũ. j.

Liber gñationis iesu xpi filij dauid : filij abrahã. Abrahã aũt gẽuit ysaac Ysaac aũt genuit iacob. Jacob aũt genuit iudã ⁊ fres ei⁹. Judas aũt genuit phares et zarã de thamar. Phares aũt geñ. esrom. Esrõ aũt geñ. arã. Arã aũt genuit aminadab. Aminadab ãt geñ. naason. Naasõ aũt geñ. salmon. Salmõ aũt geñ. boos de raab Boos aũt genuit obet ex ruth. Obet aũt geñ. yesse. Yesse aũt geñ. dauid regẽ David aũt rex geñ. salomonẽ ex ea q̃ fuit vrie. Salomon aũt geñ. roboã Roboã aũt geñ. abiam. Abias aũt geñ. aza. Aza aũt geñ. iosaphat. Josaphat aũt geñ. iorã. Jorã aũt geñ. osyã. Osyas aũt geñ. ioathan. Joathã aũt geñ. achas Achas aũt geñ. ezechiã Ezechias autẽ geñ. manassen. Manasses aũt geñ. ãmõ. Ammon aũt geñ. ioziã. Jozias aũt geñ. ieconiã ⁊ fres ei⁹ i trãsmigratiõe babylõis. Et post trãsmigrationẽ babylonis: ieconias geñ. salatiel. Salatiel autẽ geñ. zorobabel. Zorobabel aũt geñ. abiud. Abiud aũt geñ. eliachim. Eliachim aũt geñ. azor. Azor aũt geñ. zadoch Zadoch aũt geñ. achim. Achim ãt geñ. eliud. Eliud aũt geñ. eleazar. Eleazar aũt geñ. mathan. Mathan aũt geñ. iacob. Jacob aũt geñ. ioseph virum marie. De q̃ nat⁹ ẽ iesus q̃ vocat xps. Quo finito dr Te deũ. postea statim ichoat missa. ⁊ finit cũ bñdicamus dño. Tũc stati absq3 ℣. ⁊ sine De⁹ i adiuto. Añ. ad laud.

Quẽ vidistis pastores dicite ãnunciate nobis in terris quis apparuit: natũ vidim⁹ in choro ãgelorũ saluatorẽ dñm alla alla. Añ. Genuit puerpera regem cui nomen eternũ: ⁊ gaudiũ mris habẽs cuz ṽginitatis pudore: nec pmã similẽ visa es nec habere sequẽtem alla. Añ. Angelus ad pastores ait ãnũcio vobis gaudiũ magnũ: quia natus est nobis hodie saluator mundi alla. Añ. Facta est cũ angelo multitudo celestis exercitus: laudantium et dicentium: gloria in excelsis deo et i terra pax hominibus bone voluntatis alla. Añ. Paruulus fili⁹ hodie natus est nobis: et vocabit deus fortis alla alla. Capm.

Multifariã multisq3 modis olim de⁹ loquẽs patrib⁹ i pphetis: nouissime diebus istis locut⁹ ẽ nobis in filio

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

quē ꝯstituit heredē vniuersoꝝ
per quē fecit ꝛ scl'a. Deo. Hy°.
Hoc pñs. ℣. Notum fecit dñs.
Bñdict°. Glīa i excelsis deo ꝛ
in terra pax hominib° bonevo
luntatis all'a. Collecta.
DA q̄s omp̄s de°: vt q̄ no
ua icarnati ℣bi tui luce pfundi
mur: hoc i nr̄o resplēdeat ope
qđ p fidē fulget i mēte. Per e.
Postca de dña. ā. Cōpleti sūt
dies marie vt pareret filiū suū
p̄mogenitū ℣. Post ptū. Coll'.
DEus q̄ p btē marie ℣gi
nis partū sine humana
concupiscentia pcreatū in filij
tui mēbra veniētes: paternis fe
cisti p̄iudicijs nō teneri: presta
quesum° vt huius creature no
uitate suscepta vetustatis anti
que contagijs exuamur. Per
eūdem. ¶ Ad primā Hymn°
Agnoscat ome. ā. Gaudeam°
om̄es fideles saluator nr̄ nat°
est in mūdum: hodie pcessit p
les magnifici germinis ꝛ per=
seuerat pudor virginitatis. ps
Deus in nomine. cū ceteris. ℟
Xp̄e fili. Qui nat° es. Cetera
solito more. ¶ Ad. iii. Hymn°
Maria ventre. ān. Virgo ho=
die fidelis etsi verbū genuit in
carnatum: virgo mansit ꝛ post
partū: quā laudantes om̄es di
cimus benedicta tu in mulieri
bus. ps. Legē pone. Capitulū.
APparuit benignitas ꝛ
hūanitas saluatoris nr̄i
dei: nō ex opib° iusticie q̄ feci=
mus nos: sꝫ b̄m suā miaꝫ saluos
nos fecit. Deo. ℟. Tāq̄ spōs° Dñs
pcedens. ℣. De thalamo suo.
Dñs. ℣. Ipse iuocauit me. Col.
COncede q̄s op̄s de°: vt
nos vnigeniti tui noua
per carnē natiuitas liberet: q̄s
sub pcti iugo vetusta seruit° te
net. Per eūdē. ¶ Ad. vj. Hy°
Presepe poni ptulit. ān. Ho=
die itacta ℣go deū nobis genu
it: teneris indutū mēbris queꝫ
lactare meruit om̄es ipm ado
remus qui venit saluare nos.
APparu= ¶ Ad. vj. cp.
it gr̄a dei saluatoris nr̄i
oibus hoib° erudiēs nos: vt ab
negātes impietatē ꝛ secularia
desideria: sobrie ꝛ iuste ꝛ pie vi
uamus in hoc seculo. Deo. ℟.
Ipse iuocauit me Pater me°
es tu. ℣. Et ego p̄mogenitū po
nā illū. Pater. ℣. Notū fecit.
Collecta vts. ¶ Ad. ix. Hy°.
Adā vet°. ā. Paruul° fili° vts
PRopter hoc sciet ¶ Cap.
pplus me° nomen meū
in die illa: qr egoipse qui loque
bar ecce assum. Deo. ℟. Notū
fec dñs Salutare suū. ℣. In cō
spectu gētiū reuelauit iusticiā

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

suã. Salutare. ℣. Benedictus
qui venit in nomine dñi Deus
dñs et illuxit nob. ¶ Nota iste
ordo hymnoꝝ. ℞. et ℣. fuat ad
horas vsq; ad epyphaniã dñi:
nisi in festis sctoꝝ: hymni tñ te-
neant. ¶ In scdis vespis. ãn.
Tecũ pncipiũ in die vir-tu-
tis tue in splendoribus
sanctorũ ex vtero ante luciferũ
genui te. ps. Dixit dñs. ãn. Re
demptionez misit dñs populo
suo mandauit ineternũ testa-
mentũ suũ. ps. Confitebor. ãn.
Exortum est in tenebris lumẽ
rectis corde misericors et mise
rator et iustus dñs. ps. Beat⁹
vir. ãn. Apud dñm misericor-
dia ꝛ copiosa apd eũ redẽptio.
ps. De pfundis. ãn. De fructu
vẽtris tui ponam sup sedẽ tuã.
ps. Memento dñe. Capitulũ.
Ubi vẽit plenitudo tpis
misit de⁹ filiũ suũ factũ
ex muliere: factum sub lege: vt
eos q sub lege erãt redimeret:
vt adoptionẽ filioꝝ dei recipe-
mus Deo. hy⁹. A solis. ℣. Tã-
q̃ spõsus. Magt. Hodie xpus
nat⁹ ẽ: hodie saluator apparu-
it: hodie in terra canũt angeli:
letant archangeli: hodie exul-
tãt iusti dicẽtes: glia i excelsis
deo alla Colla. Cõcede qs. vt
supra. Postea de s. Stephano
ãn. Intuens in celũ beatus ste
phan⁹ vidit gliam dei: ꝛ ait ec-
ce video celos apertos ꝛ filiuz
hominis stãtẽ a dextris dei. ℣.
Gloria et honore. Collecta.
Da nobis qs dñe imitari
qd colim⁹: vt discam⁹ ꝛ
inimicos diligere: q2 ei⁹ natali-
cia celebram⁹ q nouit etiã p p
secutorib⁹ exorare. Dñm. Itẽ
de dña. ãn. Sctã ꝛ imaculata.
q̃re istra. ℣. Post partũ. Colla
De⁹ q p btẽ marie. vts. ¶ Ad
cõpletoriũ. ãn. Uerbũ caro fa-
ctũ est ꝛ habitauit i nobis ꝛ vi-
dim⁹ gliam ei⁹ gliaz quasi vni
geniti a patre plenũ grã ꝛ veri
tate alla. ps. Cũ inuocarẽ. cũ ce
teris. Hy⁹. Corde natus. Ad
nũc dimittis. Glificam⁹ te dei
genitrix q2 ex te natus est chri-
stus salua oẽs qui te glorificãt.
Cetera solito more. Per heb-
domadã de natiuitate dñi. ãn.
Lux orta est sup nos hodie q2
natus ẽ saluator alla. ãn. Pa-
stores loquebantur adinuicem
transeam⁹ vsq; bethleem ꝛ vi-
deam⁹ hoc verbum quod dñs
ostendit nobis alla. ãn. Pasto
res dicite quidnam vidistis: et
annũciate christi natiuitatẽ: in
fantem vidim⁹ pãnis inuolu-
tum et choros angeloꝝ laudã
tes saluatorẽ. ãn. O regez celi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

cui talia famulant obseq̃a sta-
bulo ponit q̃ cõtinet mũdũ ia-
cet i p̄sepio ꝛ i nubib⁹ tonat. an.
Nato dño ãgeloꝝ chori cane-
bãt dicẽtes: salus deo nr̃o sedẽ
ti super thronũ ꝛ agno ¶ Per
hebdomadam de domina. ãn.
Scã et imaculata virginitas
quib⁹ te laudib⁹ referã nescio:
q̃r quẽ celi capere nõ poterant
tuo gremio ꝑtulisti. an. Uirgo
verbo cõcepit virgo permãsit
virgo peperit regẽ oĩm reguꝫ.
ãn Uirgo dei genitrix quẽ to-
tus nõ capit orbis i tua se clau-
sit viscera fact⁹ homo: vera fi-
des geniti purgauit crimina
mũdi: ꝛ tibi ꝟginitas inuiolata
manet. an. Nesciẽs mater ꝟgo
virũ: peperit sine dolore salua-
torẽ scloꝝ: ip̃m regẽ ãgelorum
sola ꝟgo lactabat vbere de ce-
lo pleno. ãn. Btũs vẽter qui te
portauit xp̄e: et btã vbera que
te lactauerũt deũ et saluatoreꝫ
mũdi all'a. an. Continet in gre
mio celũ terramq; regẽtem: vir-
go dei genitrix proceres comi
tantur heriles: per quos orbis
ouãs christo sub p̄cipe pollet.
¶ In die sancti Stephani ad
matutinas Inuitato. Xp̄m na
tum qui beatũ hodie coronauit
stephanũ Uenite adorem⁹ Ue
nite. hymn⁹. Hymnũ canam⁹

domino. ¶ In primo noctur.
Hesterna die dñs nat⁹ ẽ i ter-
ris: vt hodie stephanus nasce-
retur i celis. ps. Btũs vir. an.
Qui eni corpori suo ꝟginis p̄e
parauit vterũ ip̄e martyri suo
aperire dignatus est celũ. ps.
Quare fre. an. Presepis ãgu-
stia christũ portauit infantẽ: im
mẽsitas celi stephanũ triũphã
tẽ suscepit. ps. Dñe q̃d multi.
℣. Glia ꝛ honore. Lectio p̄ma.
Heri celebrauim⁹ tẽpora
lem sempiterni regis no
stri natalẽ: hodie celebramus
triũphalẽ militis passionẽ. He
ri eni rex noster trabea carnis
indut⁹: de aula vteri ꝟginalis
egrediens: visitare dignat⁹ est
mũdũ: hodie miles de taberna
culo corpis exiẽs triumphator
migrauit ad celũ. Ille sempi-
terne deitatis maiestate fua-
ta: seruile cinctoriũ carnis assu
mẽs: in hui⁹ scli campũ pugna
turus itrauit: iste depositis cor
ruptibilibus corpis idumẽtis:
ad celi palatiũ p̄hẽniter regna
turus ascẽdit. Tu aũt. ℟. He-
sterna die dñs nat⁹ est in ter-
ris vt stephanus nasceretur in
celis ingressus est domin⁹ mũ-
dum Ut stephanus ingredere
tur i celum. ℣. Heri eĩn rex no
ster trabea carnis indutus de

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

aula vteri ꝟginalis egrediēs
visitare dignat⁹ est mūdū Ut.
ILle descēdit carne [L.ij.
velat⁹: iste ascēdit sangui
ne laureatus. Ascēdit iste lapi
dātibus iudeis: quia ille descē-
dit letantibus angelis. Gloria
in excelsis deo heri exultātes
sancti angeli cantauerunt: ho-
die stephanum letantes in suū
cōsortiū susceperunt. Heri do-
minus exiuit de vtero virginis
hodie miles egressus est de er
gastulo carnis. Heri christ⁹ ꝓ
nobis pānis est inuolutus: ho-
die stephan⁹ stola est ab eo im-
mortalitatis indutus Tu aūt.
℟. Stephan⁹ aūt plenus grā
et fortitudine: Faciebat signa
magna ⁊ ꝓdigia in populo. ℣.
Stephanus vidit celos aptos
vidit ⁊ itroiuit Faciebat. L.iij.
HEri ꝑsepis āgustia xp̄m
portauit ifantē: hodie im
mēsitas celi stephanū suscepit
triūphātē. Sol⁹ descēdit dn̄s
vt multos eleuaret. Humilia-
uit se rex nr̄ vt suos milites ex
altaret. Qui enim corpori suo
virginis preparauit vterū ip̄e
martyri suo aperire dignatus
est celum. Dn̄s iesus xp̄us an-
gustias intrare nō dedignat⁹
est vteri: vt animā stephani la
titudo susciperet celi. Tu. ℟.

Uidebant om̄es stephanum
qui erant in consilio Et intue-
bantur vultū eius tanꝗ̄ vultū
āgeli stātis inter illos. ℣. Ste
phanus aūt plenus grā et for-
titudie faciebat signa magna
i populo. Et. ¶ In.ij.noctur.
Stephan⁹ aūt plenus gratia
et veritate faciebat signa ma-
gna in populo. ps. Cū iuocarē
an. Omnes intēdētes in eum
aspiciebāt vultū ei⁹ tanꝗ̄ vul-
tum angeli stantis inter illos.
ps. Uerba mea. an. Eijciētes
eū extra ciuitatem lapidabāt:
et testes deposuerunt vestimē-
ta sua secus pedes adolescētis
qui vocabatur saulus. ps. Dn̄e
dn̄s noster. ℣. Posuisti. Lc.iiij.
NEcessariū tn̄ nobis ē f. k.
agnoscere qb⁹ armis ꝑ-
cinctus stephan⁹ seuiciā iudeo
rum potuit superare: vt ita me
ruisset feliciter triūphare. Ne
ꝗ̄ enim paruipēdenda sunt ta
lis virtus talisꝗ̄ triumphus.
Haud vero vilibus armis po-
tuit ꝓmuniri: qui a multis non
potuit superari. Inuicte nam-
ꝗ̄ in eo emicuit insigne virtu-
tis: que nec frementium seuici-
am formidauit nec lapidantiū
ictibus deuicta succubuit. Tu.
℟. Lapidabāt stephanum in
uocantem ⁊ dicētem. Domine

iesu christe accipe spiritū meū
et ne statuas illis hoc peccatū.
℣sus. Positis autem genibus
beatus stephanus orabat di-
cens. Domine. Lectio quinta.
Usq adeo em inter fre-
mētes pmāsit interrit⁹
et inter lapidū fuit cruciamēta
securus: vt icredulitatē iudeo-
rū fidēter argueret: et benign⁹
p lapidātib⁹ exoraret. Quid ē
ergo tā magnū atq insupabi-
le genus armoꝝ: quo munitus
seuientes mitis argueret: lapi
dātes nō repcutiens: sed pati-
ens superaret: insup et occisus
aulam celestis regni viu⁹ & co-
ronatus intraret. Tu. ℟. Im
pij sup iustū iacturā fecerūt vt
eū morti traderēt. At ille gau
dens suscepit lapides vt mere
rēt accipere coronā glie. ℣. Ca
ptabāt i aiam iusti & sanguinē
innocentē cōdēnabāt. At. L. vj.
Proculdubio munimine
pregio sept⁹: nullaten⁹ est
ab aduersarijs supatus. Qm
rex nr̄ cū sit altissim⁹: p nobis
hūilis venit: sed inanis venire
nō potuit. Magnū quippe do-
natiuum suis militib⁹ attulit.
quo eos nō solum copiose dita
uit: sed etiam ad certādū inui-
ctissime confortauit. Attulit nāq
donū charitatis: que pduceret
hoies ad cōsortiū deitatis. Tu.
℟. Stephan⁹ seruus dei quē
lapidabāt iudei vidit celos ap
tos vidit et introiuit. Beatus
homo cui celi patebūt. ℣. In-
tuēs i celū btūs stephan⁹ vidit
gliam dei. Btūs. In. iij. noct.
Lapidauerūt stephanū: & ipse
inuocabat dn̄m dicens: ne sta-
tuas illis hoc pctm̄. ℟. In dn̄o
confido. an. Lapides torrētes
illi dulces fuerunt: ipm sequū-
tur oēs aie iuste. ps. Dn̄e quis
habitabit. a. Ecce video celos
aptos: & iesum stantē a dextris
dei. ps. Dn̄e in virtute. ℣. Ma
gna est glia. Matheum. xxiij.
In illo tpe: dixit ies⁹ tur-
bis iudeorū: et principib⁹
sacerdotū. Ecce ego mitto ad
vos pphetas & sapiētes & scri-
bas: & ex illis occidetis & cruci
figetis & flagellabitis in sina-
gogis vr̄is. Et re. Hieronymi.
Attēdite fr̄es aplm ad chori-
thios scribētē: varia dona esse
discipulorū christi: alios pphe
tas qui vētura pdicant. Alios
sapientes: qui nouerint qn̄ de-
beant pferre sermonē. Alios
scribas in lege doctissimos: ex
quibus lapidat⁹ est stephanus:
paulus occisus: petrus crucifi-
xus: flagellati in actib⁹ aplorū
discipuli. Et psecuti sūt eos de

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tij.

ciuitate in ciuitatē: expellētes eos de iudea: vt ad gentiū populum trāsmigrarent. Tu. ℞. Impetū fecerūt vnanimes in eū ⁊ eijciētes eū extra ciuitatē inuocantem et dicentem. Dñe accipe spiritū meū. ℣. Positis autem genibus. vtš. Domine. vel ℣. in octaua. et in iuentione eius. Stephanꝰ grā plenus erat: i plebe multa signa faciebat: celos apertos aspiciebat: iesum stantē videbat a dextris dei et dicebat. Dñe. Lec. viij.

Ut veniat sup vos omīs sanguis iustꝰ: qui effusꝰ est sup terrā: a sanguie abel iusti vsqꝫ ad sanguinem zacharie filij barachie: q̄ occisus est iter tēplū et altare. Dicā breuiter fratres q̄re sanguis abel iusti vsqꝫ ad sanguinē zacharie filij barachie: ab illoꝝ generatione requiratur: cū neutrū eoꝝ occiderit. Regula scripturarū est: duas gñationes bonorū ponere vel maloꝝ. De bonis sumamus exempla. Quis ascēdet in montē dñi aut quis requiescet in monte sctō eius. Tu. ℞. Intuens in celū btūs stephanꝰ vidit gl'iam dei ⁊ ait. Ecce video celos apertos ⁊ filium hominis stantem a dextris virtutis dei. ℣. Cūqꝫ aspiceret btūs stephanus in celū vidit gloriam dei et ait. Ecce video. Lectio. ix.

Cumqꝫ plures q̄ ascēsuri sunt i mōtē dñi descripsisset: q̄ diuersis fuere etatibꝰ postea ifert. Hec ē gñatio q̄rētiū dñm: q̄rētiū faciē dei iacob. Et in alio loco de oibꝰ sctis ait Generatio rectoꝝ bñdicet. Et in ezechiele dicit. Si noe ⁊ iob et daniel ibi fuerint inuēti: non parcā pctis eoꝝ. Oēs iustos q̄ similes forent virtutibus eorū: per noe et iob ⁊ daniel volēs intelligi. Tu. ℞. Patefacte sunt ianue celi: xp̄i martyri btō stephano qui in numero sanctorū inuētus est primꝰ. Et ideo triumphat in celis coronatus. ℣. Vidit beatus stephanus celos aptos vidit ⁊ introiuit. Et. ℞. Lapides torrētes illi dulces fuerūt. Ipsum sequunt omnes anime iuste. ℣. Mortem enim quaz saluator dignatus est pro oibꝰ pati hāc ille primꝰ reddidit saluatori. Ipsum. Laudes.

Cum aūt esset stephanus plenus spirituscto intendens in celum vidit gloriam dei ⁊ iesum stātem ad dexteraz patris. ān. Lapidabant iudei stephanum inuocantem et dicentem domine iesu accipe spirituz meū. ān. Adhesit anima mea post te: q

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

caro mea lapidata est ꝓ te de⁹ meus. á. Stephanus vidit celos apertos vidit et introiuit. beatus homo cui celi patebūt. ān. Positis autē genibus clamabat voce magna dicens stephan⁹: dn̄e iesu ne statuas illis hoc peccatum. Capitulum.

Stephanus autē plenus grā et fortitudine: faciebat signa magna et ꝓdigia in pplo. Deo grās. Ry⁹ Sancte dei preciose. ℣ Corona aurea. Bn̄dictus Patefacte sunt ianue celi xp̄i martyri stephano: qui in numero sctōꝝ inuent⁹ est primus: ⁊ ideo triumphat in celis coronat⁹. Collecta vt supra. Post benedicam⁹ de natiuitate et de dn̄a. ¶ Ad horas diei ān. de laud℟. ⁊ ℣. de vno martyre. ¶ Ad sextā capitulum.

Cum autē esset stephan⁹ plen⁹ spūsctō. intēdēs in celū vidit gloriā dei ⁊ iesuꝫ stātē a dextris dei. D. Ad. ix. Cp.

Ecce video celos aptos ⁊ iesum stātē a dextris virtutis dei. Deo. ¶ In scdis ves. Iocundus homo. cum ceteris. A. vij. Capi. Stephan⁹ autem Ry⁹ Sctē dei ꝓciose. ℣ Glia et honore. Magt. Sepelierunt stephanū viri timorati et fecerunt planctū magnū super eū.

Collecta vt supra. ¶ Postea de sctō Iohāne ān. Valde honorādus est btūs iohānes qui supra pect⁹ dn̄i i cena recubuit. ℣ In oēm terram. Collecta.

Ecclesiā tuā q̄s dn̄e benignus illustra: vt bti iohānis apl̄i tui et euāgeliste illūinata doctrinis ad dona perueniat sēpiterna. Per. Post de natiuitate et de dn̄a. ¶ Nota hinc ⁊ vsq; ad octauā vniuscuiusq; mēoria scꝫ natiuitatis dn̄i sctē marie et reliquoꝝ sctōrum agit. ¶ Inuitato. Adorem⁹ regē aploꝝ. Qui puilegio amoris iohānē dilexit aplꝫ. Venite. hy⁹ De p̄re. In primo noctur.

Iohānes apl's et euangelista virgo elect⁹ a dn̄o: atq; inter ceteros magis dilect⁹. ps. Celi enar. á. Supra pect⁹ dn̄i recūbēs: euangelij fluēta de ip̄o sacro dn̄ici pectoris fonte potauit. ℣. Benedicā. á. Quasi vn⁹ de paradisi fluminib⁹: euāgelista iohānes: verbi dei grām in toto terraruꝫ orbe diffudit. ps. Eructauit. ℣ In oēm. Lec. i.

Audi fabulā: nō fabulā: sed rē gestaꝫ de iohāne aplo. Cū post tyranni obitū de pathmos insula ephesum rediret: rogabat etiā vicinas illustrare ꝓuincias: quo vel eccle-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

sias fundaret i quib⁹ nō erant
locis: vel in quib⁹ erāt sacerdo
tib⁹ ac ministris istrueret: scʒ
q ei de vnoquoqʒ spūssctūs in-
dicasset. Cum igit̃ venisset ad
quādā vrbē haud longe positā:
oib⁹ ecclesiasticis solēniter ad-
impletis: vidit iuuenē quēdam
validū corpore: ⁊ vultu elegā-
tem: sed ⁊ aio acrem nimis. Re
spiciēs ad epm qui nup fuerat
ordinatus: hūc inquit tibi sum-
mo studio cōmēdo: sub testimo
nio xpi ⁊ ecclesie. Tu. ℟. Val
de honorād⁹ est btūs iohānes
qui supra pect⁹ dñi in cena recu
buit. Cui xp̄s in cruce matrem
virginē virgini cōmēdauit. ℣.
Mulier ecce fili⁹ tuus: ad disci
pulū aūt ecce mr̃ tua. Cui. L. ii.

Quem ille suscipiēs cū oi
diligētia enutrit: ad vlti
mū baptisat. Deide paulatim
eps cepit eū remissi⁹ hr̃e: et vt
senes solēt: in nullo corrigere.
Qd ille sentiēs: primo voracita
ti et ebrietati delinit̃. Deinde
meretricū illecebris irretitur.
Exinde furib⁹ associat̃. Ad ex-
tremū latronib⁹ ipse violētus
pricipat̃. Euoluto tpe: cū iohā
nes ad eādē ecclesiā vocat⁹ ve
nisset: ⁊ oia pp̄ter que venerat
disposuissʒ: ab epo poscit sibi iu
uenē p̄sentari: quē sibi p̄sētaue-
rat. Tu. ℟. In illo die suscipiā
te seruū meū et ponā te sicut si
gnaculū in cōspectu meo. Qm̄
ego elegi te dicit dn̄s. ℣. In tri
bulatiōe iuocasti me ⁊ exaudi-
ui te ⁊ liberaui te. Qm̄. Le. iii.

Episcopus cū lachrymis
mortuū eū ptestat̃: qr in
faucib⁹ mōtiū cōmoratū: et qd
nequs est principē latronū effe
ctū. Hoc audiēs iohānes inge
miscēs lachrymauit: ⁊ equū po
stulās ad locū vēit: ⁊ colloquiū
pricipis latronū petijt. Qui ve
niēs: vt iohānē cognouit fugit.
Quē iohes: talia vociferando
insequit̃. Cur fili fugis inermē
senem Cur exhorres p̄rem tuū
Ego rationē reddituꝛ⁹ sum p
aia tua. Sta ne desperes. Qr
p certo remissionē pctōꝝ si pe-
nitueris recipies. Quēʒ iohēs
cōuertēs ad ingēs exemplum:
quē a cetu latronū crudelē eri
puit: eūdē postmodū: sctē eccle
sie bene emēdatum: p̄fecit nobi
lē pastorē. Tu. ℟. Qui vicerit
faciā illū colūnaʒ in tēplo meo
dicit dn̄s. Et scribā sup eū no-
mē meū et nomē ciuitatis no-
ue hierlʒ. ℣. Vincēti dabo ede-
re de ligno vite quod est i para
diso dei mei. Et. In. ij. noctur.

In feruētis olei doliū missus
iohēs apl's: diuina se ptegen-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

te grã intactus exiuit. ps. Oēs
gētes. an. Propter insupabilē
euāgelizādi cōstantiam exilio
relegatus: diuine visiōis et al
locutionis meruit crebra cōso-
latiōe releuari. p̄s. Exaudi de⁹
dep. an. Occurrit btō iohanni
ab exilio reuertēti omnis ppl's
virorū ac mulierū: clamātium
et dicētium benedictus qui ve
nit in noie dñi. p̄s. Exaudi deus
orationē. ℣. Cōstitues. Le. iiij.
Iohānes apl's et euāge-
lista: fili⁹ zebedei: frater
iacobi: ꝟgo electus a dño: atqꝫ
inter ceteros magis dilectus.
Qui etiā sup pect⁹ mgri recū-
bēs: euāgelij sui fluēta: de ipso
sacro dñi pectoris fōte potauit
Et q̄si vnus de paradisi flumi
nibus: verbi dei grām: in toto
terrarū orbe diffudit. Quiqꝫ in
loco xpi: xpo iubente successit:
dū suscipiēs matrē mgri disci-
pul⁹: par post xpz: alter quodā
modo derelict⁹ est fili⁹. Tu. ℟.
Ecce puer me⁹ quem elegi di
cit dñs electus meus. Cōpla-
cuit sibi in illo aie mee. ℣. Dedi
spm̄ meū sup eū iudiciū gētib⁹
ꝓferre. Cōplacuit. Lectio. v.
Hic dū euāgeliū xpi i asia
predicaret: a domiciano
cesare i pathmos insulā exilio
relegat. Ubi etiā posit⁹ apoca
lipsim scripsit. Interfecto aūt
a senatu domiciano: iohannes
ab exilio reuocat⁹: ephesum re
dijt: ibiqꝫ ob hereticoꝝ refutā-
das ꝑsucias: efflagitat⁹ ab asie
episcopis: euāgeliū nouissimus
edidit. Tu. ℟. Hic ē discipul⁹
qui testimoniū ꝓhibet de his ꝛ
scripsit hec. Et scim⁹ qꝛ verum
est testimoniū ei⁹. ℣. Quāta au
diuim⁹ et cognouim⁹ ea ꝛ pr̄es
nr̄i narrauerūt nobis. Et. L. vj.
Cuius quidē inter alias
virtutes: magnitudo si-
gnoꝝ hec fuit. Mutauit in auꝝ
siluestres frondiū virgas. Lit
toreaqꝫ saxa i gemmas. Item
gemmarū fragmina: in ꝓpriā
reformauit naturā. Uiduam
quoqꝫ pce ppl'i suscitauit: et re-
diuiuū iuuenis corp⁹: remeāte
anima reparauit. Bibens leti
ferū haustū: nō solū euasit peri
culū: sed eodem ꝓstratos pocu
lo: in vite statū reuocauit. Tu.
℟. Cibauit eū dñs pane vite
et intellect⁹: ꝛ aqua sapiētie sa
lutaris potauit illū. Et exalta
uit illū apud ꝓximos suos. ℣.
In medio ecclesie apuit os ei⁹
et impleuit eū dñs spū sapiētie
et intellectus. Et. In. iij. noct.
Apparuit charo suo iohanni
dñs iesus xps cum discipulis
suis et ait illi: veni dilecte me⁹

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ad me q̄ temp⁹ est vt epuleris
in conuiuio meo cū fratrib⁹ meis
ps. Confitebimur. ān. Expā-
dens manus suas ad celū dixit
inuitat⁹ ad cōuiuiū tuū venio:
gratias agens q̄ me dignat⁹
es iesu christe ad tuas epulas
inuitare sciens q̄ ex toto corde
meo desiderabam te. ps. Dn̄s
regnauit. j. ān. Dn̄e suscipe me
vt cum fratribus meis sim cuz
quib⁹ veniēs inuitasti me: ape
ri mihi ianuam vite et perduc
me ad cōuiuiū epularū tuarū:
tu es enī xp̄s filius dei viui qui
p̄cepto p̄ris mūdū saluasti: tibi
grās referim⁹ p̄ infinita sclo͞rū
scl'a. ps. Dn̄s regnauit. ij. ℣. Ni-
mis honorati sūt. Johem. xxi.

In illo tēpore. Dixit ies⁹
petro. Sequere me. Cō-
uersus petrus vidit illū disci-
pulum quez diligebat iesus se-
quētem se: qui et recubuit i ce-
na super pectus eius et dixit.
Dn̄e q̄s est qui tradet te. Et re
liqua. Bede. Cū ergo f. kmī
dn̄s iesus dixisset. Seq̄re me
id est crucem patiēdo imitare:
surrexit de loco conuiuij et abire
iam cepit. Secutus est autē eū
petrus etiam incessu peduz cu-
piēs implere q̄d audiuit: seque
re me. Secutus est et ille disci
pulus quem diligebat iesus.

Notum aūt noui vestre frater
nitati quis sit ille discipul⁹ quē
diligebat iesus. Johānes vide
licet cuius hodie festū celebra-
mus: qui hoc scripsit euāgeliū:
atq̄ ideo suam personam ma-
luit indicijs rerū accidentiū q̄
p̄prio designare vocabulo. Tu.
℟. Iste est iohānes qui supra
pect⁹ dn̄i i cena recubuit. Bea
tus apl'us cui reuelata sunt se-
creta celestia. ℣. Valde hono-
rād⁹ ē beatus iohānes qui su-
pra pectus dn̄i in cena recu-
buit. Beatus. Lectio octaua.

Diligebat aūt eum iesus
non exceptis ceteris: sin
gulariter soluz: sed pre ceteris
familiarius vnū: quē specialis
p̄rogatiue castitatis: ampliori
dilectiōe fecerat dignū. Quia
virgo electus ab ipso virgo in
euum p̄mansit. Tradunt nāq̄
historie: q̄ iohānem dn̄s de nu
ptijs: volētem nubere: vocaue
rit. Et p̄pterea quē a volupta
te carnali traxerat: potiori sui
amoris dulcedie donauit. Tu.
℟. Diligebat autez eum iesus
quē specialis p̄rogatiue castita
tis ampliori dilectione fecerat
dignū. Quia virgo electus ab
ip̄o virgo in euum p̄mansit. ℣.
In cruce deniq̄ moritur⁹ huic
matrē suā virginē dn̄s virgini

commēdauit. Quia. Lectio. ix.
DEniqꝫ moritur⁹ huic ma
trē suā ꝯmēdauit: vt vir
go virginem seruaret. Et ipso
celos ascēdēte: nō deesset eius
genitrici filius: cui⁹ casta vita
castis ei⁹ tueret obsequijs. Qꝫ
aūt supra pect⁹ magistri recu-
buit: figurabat i hoc: iā tūc euā
geliū qd idē discipulus scriptu
rus erat vberius atqꝫ ceteris
altius: diuine scripture pagi-
nis: archanaqꝫ diuine maiesta
tis eē cōprehēsurū. Qr i pecto-
re iesu sunt oēs thesauri sapiē-
tie et sciētie absconditi. Tu. R.
In medio ecclesie aperuit os
ei⁹. Et impleuit eū dn̄s spū sa-
piētie et itellect⁹. V. Misit dn̄s
manum suā et tetigit os meū.
Et. R. Vox tonitrui tui de⁹ i
rota: iohānes ē euāgelista: mū
di per ambitū predicās lumen
celicum: qui triumphās rome.
Lauit in vino stolā suam: et in
sanguine oliue pallium suū. V.
Victo senatu cū cesare: ꝟgineo
corpore tripudiat i igne. Lauit
Laudes. Ecce puer me⁹ ele-
ctus quem elegi: posui sup eum
spiritū meū. an. Hic est discipu
lus meus sic eum volo mane-
re donec veniā. an. Misit dn̄s
manū suā ꝛ tetigit os meuꝫ et
impleuit me. a. Sūt de hic stā
tibus qui nō gustabūt mortem
donec videant filium hominis
in regno suo. an. Johānes aūt
apostolus virgo dei elect⁹ cui
matrem virginem dn̄s virgi-
ni commēdauit. Capitulum.
QUi timet deū faciet bo-
na: ꝛ q̄ ꝯtinēs est iusticie
apphendet illā: et obuiabit illi
quasi mater honorificata. Deo
Hy⁹. Solēnis dies. V. Annū-
ciauerūt opera. Benedictus.
In medio ecclesie aperuit dn̄s
os ei⁹ et impleuit eū spū sapiē
tie et intellectus. Collecta cū
Suffra. vt s. ¶ Ad horas diei
an. de laud. R. et V⁹. de aplis.
Ad. iij. ca. Qui tiet. Ad. vj. ca.
IN medio eccl'ie aperuit
dn̄s os eius: et impleuit
eum spiritu sapientie et itelle-
ctus: et stolla glorie induit eū.
Deo gratias. Ad nonā capitu.
IOcūditatē ꝛ exultationē
thesaurizauit sup eum et
noie eterno hereditauit illum
dn̄s deus nr̄. Deo. ¶ In scdis
vespis Jurauit dn̄s. Cū cete-
ris. A. ij. Capi Qui timet. hy⁹
Solēnis dies. V⁹. In omnem
terrā exiuit sonus eorū. Et in
fines orbis terre verba eorum.
Magt. Iste est iohānes qui su-
pra pectus dn̄i i cena recubuit
beat⁹ aplus cui reuelata sunt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

secreta celestia. Coll. Eccl'iam
tuam. vt s. Postea de innocen
tibus añ. Innocētes p christo
infantes occisi sunt ab iiquo re
ge: lactātes iterfecti sunt ipm
sequūtur agnum sine macula ꝛ
dicunt semper gloria tibi dñe.
℣. Letamini. Collecta.
DEus cuiꝰ hodierna die
preconiū: innocētes mar
tyres nō loquēdo sed moriēdo
cōfessi sunt: oia in nobis vitioꝝ
mala mortifica: vt fidem tuam
quā lingua nostra loquit: etiaȝ
moribus vita fateatur. Per.
Suffragia vt s. Inuitatorium.
Regem regū dñm: venite ado
remꝰ. Quia ipe est corona sctō
rū innocētium. Venite. Hyꝰ.
Eterna xpi munera. De mar
tyribus. In primo nocturno.
Herodes vidēs q illusus eēt
a magis: misit i bethleem: ꝛ oc
cidit oēs pueros qui erāt in ea
et in oibꝰ finibus eiꝰ. ps. Bea
tus vir. añ. Christus infans nō
desperit suos coetaneos mili
tes: sed puerit: quibꝰ dedit an
te triūphare q̄ loqui. ps. Qua
re fremuerunt. añ. Arridebat
paruulꝰ occisori: gladio adioca
batur infantulꝰ: nutricis loco
attēdebat lactēs: pcussoris hor
rorē. ps. Cum inuocarem. ℣.
Letamini i dño. Lectio prima.

SElus quo tēdat: quo psi
liat liuor: inuidia quo se
rat: herodiana hodie patefecit
immanitas. Que dū tpalis re
gni emulat āgustias: sempiter
ni regis ortū molit extinguere
Tūc herodes iquit vidēs quia
illusꝰ eēt a magis: misit i beth
leem: ꝛ occidit oēs pueros qui
erāt in ea: ꝛ in oibꝰ finibꝰ eius.
Dolet ipietas se esse illusam: di
latās se crudelitas furit: fre
mit dolositas se deceptā et i se
fraus reuersa collidit. Tu. ℟.
Sub altare dei audiui voces
occisoꝝ dicētiū. Quare nō de
fendis sanguinē nrm: ꝛ accepe
runt diuinū rñsum: adhuc susti
nete modicū tps: donec iplea
tur numerꝰ fratrū vestroꝝ. ℣.
Vidi sub ara dei aias sctōrum
ppter vbū dei qd hēbāt ꝛ cla
ra voce dicebāt. Quare. Le. ii.
HErodes stridet dētibus
cadens ipse in laqueum
quē tetendit. Hinc iiquitatem
quā cōsiderat euaginat. De fi
de: pfidie sumit arma. Terrēo
querit furore: quem natum ce
litus nō credit. Ad sinus ma
trū militum cogit castra: inter
vbera arcē pietatis oppugnat
In tener vberibꝰ ferrū durat
lac fundit anteq̄ sanguinē: dat
ante mortem sentire q̄ vitam.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Tenebras ingerit intrantibus
lucem. Tu. ℟. Effuderũt san-
guinem sanctorũ velut aquam
In circuitu hierusalem et non
erat q̃ sepeliret. ℣. Vindica dñe
sanguinẽ sanctoꝝ tuorũ qui ef-
fusus est In circuitu. Lctõ. iij.

Sic agit magister mali:
minister doli: ire artifex
fuẽtor sceler̃: ipietatis auctor:
pietatis pdo: inimicus inocẽtie:
hostis nature malus oib⁹: suis
peior pessim⁹ sibi. Quẽ xp̃s nõ
vt euaderet: sed ne videret au-
fugit. In altum tendens cadit
ab alto: celũ pulsans intrat p-
fundũ. In se vadit cum vadit
in deum. Se occidit qui vitam
conatur occidere: qꝛ capere nõ
potest pditionẽ salus occisionẽ
vita eternitas finẽ. Tu aũt. ℟.
Adorauerũt viuentem in secu
la seculorũ. Mittẽtes coronas
suas ãte thronũ dñi dei sui. ℣.
Veniẽtes autẽ venient cũ exul-
tatione portantes manipulos
suos. Mittẽtes. ¶ In .ij. noct.
Nouẽt infantes laudare deuz
qui loqui nõ nouerant: fiũt pe-
riti laude qui fuerant imperiti
sermone. ps. Verba mea. an.
Erigit itaqꝫ infantiuz etas in
laudẽ que delictorũ non noue-
rat crimẽ. ps Dñe dñs nr̃. an.
Dignus a dignis laudat ⁊ in-
nocens innocentiũ testimonio
cõprobat. ps. Dñe qs habita.
℣. Exultẽt iusti. Lectio quarta

O Ambitio qꝫ ceca sẽp: o qꝫ
cõsumptio pessima. O qꝫ
iuste pdit cõcessa q̃ icõcessa ca-
ptat. Herodes possidẽs terre-
nũ regnũ ipugnat celeste: ter-
rẽis ibyãs irruit i diuina: ipam
qꝫ pietatẽ isectat tota impieta
te. Audierat natũ regẽ desti-
nat⁹ ad scelus: ad piaculũ prõ-
ptus: parat⁹ ad crimen. Cau-
sas innocentie nõ requirit: ius
abnegat: confundit phasqꝫ ne-
phasqꝫ. Tu. ℟. Isti sũt qui pas
si sũt ppter te dñe vindica eos
Qr clamãt ad te quotidie. ℣.
Vindica dñe. vts Quia. lc. v.

Cui nequitia est sodalis
cui odiosa ẽ eq̃tas: iniq̃-
tas ẽ semp amica. Qui cedib⁹
viuit: qui se munit sanguine: q̃
crudelitatibus seuit. Cui de ti-
more stat totũ: de amore nihil
constat. Herodes tũc cecus sic
xp̃m gladijs querit: inuestigat
cruore: crudelitate rimat Suc
cessorẽ timẽs: incessit in aucto-
rem. Perimit innocentes: vo-
lens innocentiã deperire. Tu.
℟. Cantabãt sancti cãticũ no
uum añ sedẽ dei ⁊ agni. Et re-
sonabat terra in voces eoꝝ. ℣.
Isti sũt qui venerũt ex magna

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tribulatiõe z lauerũt stolas su-
as in sanguine agni. Et. lc. vj.
Rector ppli: mor custos
disciplinc cẽsor: iusticie i
dago: eqtatꝭ defensor: seruator
inocẽtie: ampliator ppli. Inno
cẽtis causam: facit inocẽtiũ cri-
men. Mun⁹ nati: nator vertit
in penã. Auctoris ortũ: moriẽ-
tiũ mandat occasum. Negotiũ
saluãtis: saluãdorum iubet esse
discrimen. Iudex audiẽtes vo
cat: interrogat loquẽtes: negã
tes arguit: vrget reos: pcellit
socios: antios carpit adijcit cõ
plices sententie dat deiectos.
Tu. R. Ecce vidi agnũ stãtẽ su
pra mõtẽ syõ: z cũ eo sctõꝝ mi-
lia. Et habebãt nomẽ ei⁹: z no
men patris ei⁹ scriptũ in fron-
tib⁹ suis. V. Hi sunt qui cũ mu-
lierib⁹ nõ sunt coinqnati virgi
nes eñ sũt. Et. ¶ In. iij. noct.
Dicũt ifantes dño laudes tru
cidati ab herode: occisi pdicãt
quod viui nõ poterãt. ps. Cõ-
serua. an. Licuit sanguine loq
quibus lingua nõ licuit: miscẽt
cũ dño colloquia qb⁹ hũana ne
gata sunt verba. ps. Dñi ẽ tra.
an. Vindica dñe sanguinẽ sctõ
rum tuoꝝ q effusus est. ps. De
us venerunt gentes. V⁹. Iusti
autẽ. Scdm matheũ. ij.
In illo tpe. Angelus dñi
apparuit in somnis ioseph di-
cens. Surge z accipe puerũ et
matrẽ eius: z fuge in egyptũ: z
esto ibi vsqz dum dicã tibi. Et
reliqua. Bede. De morte pci-
osa martyrũ christi inocẽtium
sacra nobis ẽ fratres kmi: euã
gelij lectio recitata i qua tamẽ
oim christi martyꝝ preciosa est
mors designata. Qđ ei paruu-
li occisi sunt: significat per hu-
militatis merituz ad martyrij
gloriã pueniendũ. Et quia nisi
conuersus fuerit quis z effect⁹
vt paruulus: nõ possit aiaz da-
re pro christo Quod in bethleẽ
et in omibus finibus eius occi-
si sunt ostendit nõ solum in iu-
dea vñ ecclesie cepit origo: sed
i omibus eiusdẽ ecclesie finib⁹
quacũqz per orbem diffusa est:
psecutionẽ seuiturã pfidorum:
et piorum patiẽtiam esse coro-
nãdã Tu. R. Isti sunt sancti q
non inquinauerunt vestimen-
ta sua Ambulabunt mecum in
albis quia digni sunt. V. Hi sũt
qui cũ mulieribus nõ sunt coin
quinati: virgines eñ sunt Am
bulabũt mecũ. Lectio octaua.
Qui a bimo occisi sũt: do-
ctrina z opatõe pfectos
indicat. Qui vo ifra: simplices
vel ydeotas: fidei tñ nõ ficte cõ
stantia fortes eq denũciat. Qđ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

illi quidem occisi sunt: sed christus qui querebatur viuens euasit: insinuat corpora quidem ab impiis posse perimi: sed christum pro quo persecutio tota seuit: nullatenus eis vel viuentibus vel occisis posse auferri: sed eos veraciter confitetur. T. R. Coronauit eos dominus corona iusticie Quia passi sunt pro domino et sequuntur agnum V. Amauerunt christum in vita sua imitati sunt eum in morte sua. Qr. l. ix.

Quia siue viuimus domino viuimus: siue morimur domino morimur. Siue igitur viuimus siue morimur: domini sumus. Quod iuxta vaticinium hieremie: vox in rama idest in excelso audita est ploratus et vlulatus: manifeste denunciat luctum sancte ecclesie quo de iniusta membrorum suorum nece gemit. Non vt hostes garriunt in vacuum cedere: sed vsque ad solium ascendere superni iudicis Et sicut prothomartyris abel: ita etiam sanguinem ceterorum martyrum de terra clamare ad dominum Tu. R. Cetum quadragitaquattuor milia hi empti sunt de terra: hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim permanserunt. Ideo regnant cum deo et agnus dei cum illis V. Hi empti sunt ex hominibus primitie deo et agno et in ore eorum non est inuentum mendacium. Ideo. Post gloria patri R. repetitur: quia Te deum non dicitur: nisi fuerit dominica Sed in octaua omnes glorificationes non omittimus. ¶ Laud.

Herodes iratus occidit multos pueros in bethleem iude ciuitate dauid. an. A bimatu et infra occidit multos pueros herodes propter dominum an. Vox in rama audita est ploratus et vlulatus rachel plorans filios suos. an. Angeli eorum semper vident faciem patris. an. Sub throno dei sancti clamant vindica sanguinem nostrum deus noster. Capitulum

Vidi supra montem syon agnum stantem: et cum eo centum quadragitaquattuor milia: habentes nomen eius et nomen patris eius scriptum in frontibus suis. Deo. Hy. Rex gloriose martyrum. V. Iustorum anime in ma. Benedictus. Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati virgines enim sunt et sequuntur agnum quocumque ierit. Coll. vt s. cum suffra. ¶ Ad hor. diei an. de laud. R. et V. de marty. ¶ Ad. vi. cap.

Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim sunt et sequuntur agnum quocumque ierit. Deo. ¶ Ad. ix. Capitulum.

Hi empti sunt ex hominibus

primicie deo ⁊ agno: ⁊ i ore eoꝝ
nō ē īuētū mēdaciū: sine macu-
la sunt ante thronū dei. Deo.
¶ In scōis vespis. Virgā ꝑtu-
tis cū ceteris. A. r. Cap̄. Vidi
supra mōtē. hy⁹. Sctoꝝ meritꝫ
ꝟ. Letamī. Magt. Hi sunt qui
venerūt ex magna tribulatiōe
⁊ lauerunt stolas suas et deal-
bauerūt eas in sanguine agni.
Coll. vts. Postea de scō thōa
totū de vno martyre. ix. l. Coll.
Deus p cui⁹ eccl'ia glio-
sus pōtifex thomas gla
diis ipioꝝ occubuit: p̄sta q̄s vt
omēs qui eius implorant auxi
liū: petitionis sue salutarē ꝯse-
quantur effectum. Per. Alia
suffra. vts. Lectō prima.
Thomas cātuariēsis dū
in curia regis āglie cōsisteret:
et quedā ibidem fieri cōtraria
religiōi videret: curiā ipāz de-
seruit: ⁊ cantuariensi archiepo
se cōmisit. A quo archidyaco-
nus fact⁹: ad p̄ces tñ ipius epi
regis cancellariā suscepit vt p
prudētiā qua erat predit⁹: ma
lignorum in ecclesiam prohibe
ret insultue. Tu Lectio scda.
Quem adeo rex dilexit:
vt post decessum archi-
episcopi: eū in cathedralem ho
norem ꝓcurauerit sublimari.
Qui q̄uis plurimum resiste-
ret: tandem obedientie p̄ceptū
humeros supposuit ad portan-
dum. Subito autē in virū alte
rum ꝑmutatur. Et caro eius
cilicio et ieiuniis macerat. Nō
solum enim ciliciū pro camisia
deferebat sed etiam femoralia
cilicina vsq ad poplites baiu-
labat. Tu aūt Lectō. iii.
Sanctitatē aūt suam ita
subtiliter occultabat: vt sub de
centia vestiū ⁊ apparatu vtēsi-
liū cōcordaret morib⁹ singulo-
rum. Tredecim pauperum pe
des quotidie curuatis genib⁹
abluebat: et refectos datis cui-
libet quattuor argēteis remit-
tebat. Rex autē ad voluntatēꝫ
suam in, detrimentum ecclesie
ipm̄ inflectere nitebatur. Qui
dū animo assentire noluit con-
tra se iram regis et principum
ꝓuocauit. Ita vt etiāz sibi rex
mortꝭ sentētiā minaret. Tu. Lec. iiij.
Vir igit dei ecclesie me-
tuens magis q̄ sibi fu-
gam iniit ⁊ in franciā deuenit
Reuelatur autē ei q ad suam
ecclesiam esset rediturus: ⁊ ad
christū cū palma martyrii mi-
graturus Septimo autem sui
exilii āno redire conceditur: et
a cunctis cū honore suscipitur.
Defendit vt prius iura ecclesie
nec a rege flectitur vi vel p̄ce.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Cum ergo nullaten⁹ flecti pos
set. Ecce milites regis armati
veniunt: et vbi archiepiscopus
sit vociferādo reqrūt. Tu. L. v.
Quib⁹ ille occurrēs dixit
Ecce ego qđ vultis. Et
illi. Venim⁹ vt occidaris: ꝛ vl-
tra viuere nō valebis. Quibus
ille dixit. Ego pro deo mori pa
ratus sum: et pro defensione iu
sticie ꝛ ecclesie libertate. Si er
go me queritis: ex parte dei oi
potentis: et sub anathemate ꝓ
hibeo: ne horum cuiq̄ȝ aliqua-
ten⁹ noceatis. Deo ꝛ beate ma
rie: et omnibus sanctis: et bea-
to dionysio: causam ecclesie et
meipm cōmēdo. Tu. Lctō. vj.
His dictis venerādū ca-
put gladijs ipioꝝ ipetit:
sacra capitis corona prescidit:
cerebrū per ecclesie pauimētū
dispergitur: ꝛ sic martyr domi
no consecratur In eius autem
interfectores: intm̄ vltio diui-
na deseuit: vt alij digitos den-
tibus frustatim discerpentes:
alij sanie defluētes: alij palysi
dissoluti: alij amentes effecti:
mirabiliter iterirēt. T. Omel.
Ego sum pastor bonus. Que-
re ifra dñica scda post pascha.
Ad Bñdictus. Pastor bonus
aiam suā ponit ꝓ ouibus suis.
Coira. vīs. cū suf. C Ad horas
de vno martyre cū collecta ꝓ
pria. C In scdis vespis. Iocū-
dus homo. cum ceteris de vno
martyre. A. vij. Cū suffra. vīs.
C In die que sequitur festum
beati thome siue sit dñica siue
feria ad matutinas. Inuitato.
hymni añe. ps. et ℣. vt in nocte
natiuitatis dñi. Sed ān. Ho-
mo nat⁹ est. cū ho. Fūdamēta.
ponit loco añe. Ipse inuocauit
me. cū ho. Misericordia dñi. L.j
Hodie fres kmi xps nat⁹
ē: nos renati. Hodie sal
uator mūdi per matrem nascē
di tēp⁹ accepit: q̄ de patre nati
uitatis tēpus nō habet Hodie
per hoiem filius dei ingressus
est mundum: cuius manu ante
hoiem factus est mundus. Ho
die habitator celi venit ad ter-
ras: qui terrarū icolas euoca-
ret ad celuȝ. Mirabilis inquit
deus in sanctis suis. Si in san-
ctis suis mirabilis est: quomō
nō i se mirabilis ē de⁹. Tu. ℟.
Ecce agn⁹ dei qui tollit pctā
mūdi ecce de quo dicebam vo-
bis. Qui post me venit: āte me
fact⁹ est: cui⁹ nō sum dign⁹ cor-
rigiam calciamēti soluere. ℣.
Hoc est testimoniū qđ ꝓhibuit
iohānes. Qui post. Lctō scda.
Si mirabilis in iohe quē
nasci de pre senissimo et

sterili de mr̄e ꝯcepit: quāto magis i se ē mirabilis: q̄ vt nr̄e cōditionē carnis iduceret: nouum virgini et cōceptū dedit ⁊ partū. Ait sctūs abacu: propheta. Dñe audiui auditum tuū et timui: cōsideraui opa tua ⁊ expaui. Quis nō expauescat ⁊ metuat tanti ꝓfunditatem mysterij Qm̄quidem vnus idemq̄ sine cōceptione natꝰ est deus: ⁊ sine creante factꝰ est homo Tu. R̄. Cōgratulamini mihi oēs qui diligitis dn̄m q: cū essem paruula placui altissimo. Et de meis visceribꝰ genui deū ⁊ hominē. V̄. Caste parētis viscera celestis itrat gr̄a vēter puelle baiulat: secreta q̄ nō nouerat Et.

Duas in xp̄o gn̄ationes legimꝰ sꝫ vtraq̄ [L.iii.] incōprehense diuinitatis ē virtus. Ibi em̄ illum ex semetipo genuit deus: hic euꝫ virgo deo coopante concepit. Ibi sine initio: hic sine exemplo. Ibi natꝰ vt vitam conderet: hic factꝰ vt mortem tolleret. Ibi pr̄i natꝰ: hic hominibꝰ procreatus. Illa natiuitate hominem fecit: hac generatiōe hoīeꝫ saluauit. Tu. R̄. Benedictus qui venit in nomine dn̄i Deꝰ dn̄s ⁊ illuxit nobis. V̄. Lapidem quē reprobauerunt edificantes hic factꝰ est in caput anguli: a dn̄o factum est istud et est mirabile in oculis nostris Deus. Lectio.iiii.

Utraq̄ fr̄es gn̄ationem eiꝰ: non posse enarrari: sentētia hec cōplectit̄ vna. Illa est em̄ ante hominē: ista supra hoiem. Illa incogitabilis: ista mirabilis. Cum aūt xp̄i duas docemꝰ natiuitates: nō bis asseritur dei filius natus: sed gemina in vno dei filio cōfirmat̄ esse substantia. Ibi quod erat natus est: hic quod nō erat factus est. Ait de his beatus iohānes euangelista. In principio erat verbū: et verbum erat apud deum: et deꝰ erat verbū Tu autē. R̄. Continet in gremio celū terraq̄ regētem Uirgo dei genitrix ꝓceres comitātur heriles ꝑ quos orbis ouās xp̄o sub principe pollet. V̄. Domus pudici pectoris tēplū repente fit dei intacta nesciēs virū v̄bo ꝯcepit filiū Uirgo. L.v.

Et iterū. Et v̄bū caro factū est: ⁊ habitauit in nobis. Igitur deus qui apud deū erat ꝓdiuit a deo. Et caro dei que in deo nō erat: processit ex femina. Ita verbū caro factuꝫ est: non vt deus euacuaretur in hominem: sed vt homo glorificaretur i deū. Itaq̄ nobis na-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tus est deus: sed ex duabus natiuitatibꝰ: id est dei ꝛ hominis. Se ꝑm humiliauit vnigenitus patris: at ꝙ in se hominē vnū voluit esse deū. Tu. ℟. Beata ꝛ venerabilis ꝟgo que sine tactu pudoris iuēta est mater saluatoris. Jacebat in presepio et fulgebat in celo ℣. Dñe audiui auditū tuū et timui: cōsideraui opa tua et expaui i medio duū animaliū. Jacebat. Lctō. vj.

GEnerationē eiꝰ qs enarrabit. Fratres generatio christi si narrari nō potest: credi potest. Si lingua deficit: fides ꝓficit. Magnus eni profectus est fidei: cū tantū de deo suo cōcipit: quantū sermo non potest capere nec ꝑturire. Cauete dilectissimi nequādo vos de his icredulitas moueat. Qꝛ si homo nō valet explicare qđ sentit: deus sine dubio potuit implere quod voluit. Tu. ℟. Cōfirmatum est cor virginis in quo diuina mysteria angelo narrante concepit ꝛ forma pre filijs hominū: castis ꝯcepit visceribus Et benedicta in eternū deū nobis protulit ꝛ hoiem. ℣. Domꝰ pudici pectoris. vts. Et bñ. ¶ In. iij. noct. Homo natꝰ est in ea ꝛ ipe fundauit eā altissimus. ps. Fundamenta.

Cetera vt supra. Lucam. ij.

IN il. t. Erāt ioseph ꝛ maria mater iesu mirantes sup his q̄ dicebātur de illo. Et rel. Omelia origenis doctoris

Cōgregemꝰ in vnū que i ortu iesu dicta scriptaqꝫ sūt de eo: et tūc poterimꝰ scire singula que qꝫ digna eē miraculo. Quāobrem mirabaꝉ et pater: sic enim appellatꝰ ē ioseph quia nutricius eiꝰ fuit. Mirabaꝉ ꝛ mater sup omibꝰ que dicebanꝉ de illo. Que nā ergo sunt q̄ de paruulo iesu fama dispserat. Pastores erāt in regione illa vigilātes ꝛ obseruātes vigilias noctis sup gregē suū. Venit angelus dñi sub ipa hora natiuitatꝭ iesu: ꝛ ait ad eos. ānūcio vobis gaudium magnū. Jte ꝛ iuenietis infantē iuolutū pānis: ꝛ positū ī presepio Tu ℟. Nesciēs mater virgo virū peperit sine dolore saluatorē seculorū ipm regē angelorū Sola virgo lactabat vbere de celo pleno. ℣. Beata viscera marie ꝟginis q̄ portauerūt eterni patris filiū Sola virgo. Lectio octaua.

NEc dū angelꝰ ꝟba finierat: ꝛ ecce multitudo celestis exercitꝰ laudare cepit et bñdicere deū. Cū hoc pastores trepidi ꝯspexissent: ꝛ angelꝰ ab

eis recessisset: dixerūt adinuicē Eamus in bethleem et videa-mus verbū quod factū ē quod fecit dn̄s ⁊ ostendit nobis. Ve-nerunt et īuenerūt paruulū: et tam illi q̄ parētes de his que facta fuerāt mirabant̄. Tu. ℟.

O regem celi cui talia famu-lantur obsequia stabulo ponit̄ qui ꝯtinet mūdū. Jacet in pre-sepio e in nubib⁹ tonat. ℣. Do-mine audiui. vts̄. Jacet. lc. ix.

SUper hoc ⁊ de symeone legitur: q̄ rumorē auxe-rit: ⁊ miraculi vel pars magna fuerit. Tenuit eni puerū in bra-chijs suis: et ait. Nūc dimittis seruū tuū dn̄e: scd̄m verbū tuū in pace. Fastigiū et vt ita dicā et culmen sup his que iactabā-tur de iesu ⁊ pater ⁊ mater ei⁹ mirabant̄: s̄mo symeonis fuit. Non eni suffecit ei tenere par-uulū sed ⁊ bn̄dixit patri illius et matri. Tu autē. ℟. Verbū caro factū. B. xx. Laud. Quē vidistis. cū ceteris ibidē. Cap.

Quāto tp̄e heres paruul⁹ ē: nihil differt a seruo cuz sit dn̄s oīm: sed sub tutorib⁹ ⁊ actorib⁹ est vsq̄ ad p̄finitū tp̄s a patre. Deo. Hy⁹ Hoc p̄sens. ℣. Bn̄-dictus q̄venit. Bn̄dict⁹ Dum medium silentiū tenerēt oīa et nox i suo cursu mediū iter p-agerent omp̄s s̄mo tu⁹ dn̄e a re-galib⁹ sedib⁹ venit. Collecta.

OMp̄s sempit. de⁹ dirige actus nr̄os in bn̄placito tuo: vt i noīe dilecti filij tui me-reamur bonis operibus habū-dare. Per eū. Postea de dn̄a et de octauis sanctorū. ¶ Ad primā ān. In principio et ante secula deus erat verbū: ip̄e na-tus est nobis saluator mūdi al-leluya. Cetera solito more.
¶ Ad. iij. ān. Nat⁹ ē nobis ho-die saluator q̄ est xp̄s dn̄s in ci-uitate dauid. Capitula ℟. et ℣. de natiuitate. C. j. Coll. Oi-potēs s. d. vts̄. ¶ Ad. vj. ā. Na-tus ē nobis de⁹ de deo lumen de lumine qd̄ erat in p̄ncipio.
¶ Ad nonā ān. Paruul⁹ fili⁹ B. xx ¶ In scd̄is vespis Tecū principiū. cū ceteris. C. j. Cp̄z. Quāto tp. vts̄. Hy⁹. A solis. ℣. Tanq̄ spōsus. Ad magt. O regē celi. C. ij. coll. Omp̄s s. d. vts̄. Postea de sācto siluestro totū de vno ꝯfes. et pōtifi. ix. lc.

DA q̄s omp̄s de⁹ [Coll. vt beati siluestri cōfesso-ris tui atq̄ pōtificis venerāda solēnitas: ⁊ deuotionē nobis au-geat ⁊ salutē. Per. Itē postea de dn̄a: ⁊ de octauis sctor̄. lc. j.

SAncto itaq̄ siluestro or-dinato presbytero: tātā

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

dñs ei gr̃am p̄dicatiõis cõtulit
vt nullus esset qui nõ illũ affe-
ctu diligeret. Nil em̃ arrogan
tia: nihil sup̄bia: de ei⁹ moribus
vsurpabat: sed om̄ib⁹ affabilis
et beniuol⁹: celestib⁹ se aptum
morib⁹ oñdebat. Erat ei aspe-
ctu angelic⁹ sermõe nitid⁹ ope
sctũs: corpore integer: ingenio
optimus cõsilio prouidus: fide
catholicus: spe paciẽtissimus: et
charitate diffusus. Tu. Le. ij.

VErũ qm̃ ad oĩm ei⁹ ope
rũ narrationem nec lr̃a
nec sermo põt sufficere: ad ea q̄
gesta sunt veniam⁹. Sctõ igit̃
melchiade vrbis rome ep̄o mi
grãte ad dñm: ab oĩ pplo silue-
ster eligit̃. Uox em̃ oĩm cleri-
corũ et laicoꝝ vna efficit̃: ita vt
null⁹ in his oĩb⁹ inueniret̃: q̄ nõ
in ei⁹ electiõe clamaret. Tu. Le. iij

BEatus vero siluester: eta
tis sue excusationẽ oppo
nẽs: quãtũ se idignũ accusabat:
tm̃ ab oĩb⁹ dignus clamabat
Obijciebãtur huic sancta p̄co-
nia: et qm̃ anteq̄ presbyter esset
cõfessor christi eẽ meruit. Quid
plura. Hisque huiusmodi clamo
ribus artatus auctore deo le-
uatur vrbis rome episcopus.
Et q᷑ hoc esse meruit: operib⁹
declarauit. Tu. Lec. iiij.

ERat enĩ piissimus et omi
suauitate cõspicuus. Atq᷒ ita
inter diuites et paupes medi⁹
fuit vt paupes eũ quasi patrẽ
aspicerẽt: diuites vero quasi su
periorẽ diuitem sibi estimarẽt
Nõ enim ad persone potẽtiaꝫ:
sed ad morũ elegãtiam attẽde
bat. Et tanto eminentius vnũ
quẽq᷒ honorabat: quãto viuere
eũ sancti⁹ didicisset. Tu. Le. v.

A Detractoribus aures
suas q̄si a serpẽtib⁹ se-
parabat: dicẽs. Hoc venenũ p̄
eas igressum: si habuerit occi-
dere aias audiẽtiũ ꝯsueuit Ad
dens hoc presbyteꝝ non liceat
accusari vt apostol⁹ iubet: nisi
triũ hoĩꝫ testimonio ꝯprobatũ.
Quãtomagis eorum quorum
adhuc anim⁹ in tenera fide po
situs est: non potest accusatio-
nem integrã pertrahẽtẽ ferre
culpatus. Tu autem. Lec. vj.

IMmo etiaꝫ quos opinio
lacerabat suis copulabat
amicitijs: vt monitis dulcibus
amaritudinẽ i corũ mixtã mo-
rib⁹ obdulcaret. Et elatos su-
perbia xp̄o humiles faceret: af
ferẽs phariseoꝝ accusationem
in mediũ: qua culpabant dñm
cũ publicanis et peccatoribus
mãducãtem: et simul respondẽ
tem dñm: memorabat dicens.
Non indigẽt qui sani sunt me-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

dico: sed qui male habent indi-
gent medicamēto. Sedit autē
annos .xxiij. et feliciter in dño
obdormiuit. Tu. Omelia Vi-
gilia. A.xv. Suffragia. vīs.
¶ In scdis vespis. āñ. Tecum
pricipiū. cū ceteris. C.j. Cap.
PRiusq̄ veniret fides sub
lege custodiebamur con
clusi i eā fidē q̄ reuelāda erat.
Deo. R. Sācta et imaculata.
B.xx. Hy⁹ A solis. v. Tanq̄
spōsus. Magt. Magnū heredi
tatis mysteriū: tēplū dei fact⁹
est vter⁹ nesciēs virū: nō ē pol-
lut⁹ ex ea carnē assumēs: oms
gētes venient dicētes glia tibi
dñe. Collecta. Deus q̄ salutis
eterne. A.xxj. Postea de sctō
siluestro. Sed de octauis sctō
rū siletur. Cōpletoriū vt in die
natiuitatis dñi. C.j. ¶ Ad ma
tutinas. Inuitato. Xps natus
est. Hymn⁹. Christe redēptor.
In primo nocturno. Dñs di-
xit ad me filius me⁹ es tu ego
hodie genui te. ps. Quare fre-
muerunt. āñ. In sole posuit ta
bernaculū suū et ipe tāq̄ spon-
sus pcedēs de thalamo suo. ps.
Celi enarrāt. āñ. Eleuamini
porte eternales ⁊ introibit rex
glie. ps. Dñi est terra. v. Tāq̄
sponsus. Lectio prima.
QUāq̄ non dubitē vos k.

per paternā sollicitudinē istru
ctione diuini sermōis edoctos:
vniuersas k'laꝝ supueniētium
vanitates declinare penit⁹ et
horrere. Ad pfectioris tñ emē-
datiōis augmētū nō me piguit
vsitatū vestris aurib⁹ inferre
sermonē. Sicut ait beatissim⁹
paul⁹. Fratres eadē vobis scri
bere: mihi quidem nō pigrum:
vobis autē necessariū. Tu. R.
Descēdit de celis. vīs. B.xix.
NEcessariū di- ¶ Lec.ij.
lectissimi nec supfluum
reor: si p ꝯmonitiōe sctā dudū
habita pcedentium patrū vo-
bis repetātur alloquia. Et re-
uera quid fastidij: quidue one-
ris habet: pro salutis profectu:
vtilia ac deo placita sepe dice
re frequenter audire. Et ideo
charissimi fide ac deuotiōe soli
ta: religiosi itineris vias ac ve
ritatis semitas gradiētes: ma-
gis magisq̄ erroꝝ deuia ⁊ dia
bolica calcare figmenta. Tu.
R. O magnū mysteriū. B.xix.
NEc eni debet fi- Le.iij.
delis aia: q̄ angeloꝝ cō-
sortia cōcupiscit: demoniorum
illusionib⁹ delectari. Nec ve
ro luci ac tenebris: veritati ac
mendatio: turpitudini ⁊ hone-
stati: apud dei seruos vlla pōt
esse ꝯmunio. sicut nos ecclesia-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

rum doctor istruit dicẽs. Que
cõuẽtio christi ad belial. Quis
autez consensus templo dei cũ
idolis. Tu. ℟. S ancta et ima
culata. ℣. xx. In scdo noctur.
S peciosus forma pre filiis ho
minũ diffusa est gratia i labiis
tuis. ℣. Eructauit. An. Rex oĩs
terre deus venit: psallite sapiẽ
ter. ps. Oẽs gẽtes. an. Susce-
pimus deus misericordiã tuaz
in medio templi tui. ps. Ma-
gnus dominus. ℣. Ipse inuo
cauit me pater. Lectio quarta
Q Uicũq; ergo credentiũ:
vel est tẽplũ dei: vel esse
desiderat: sollicite caueat ne
mortua z vana sectãdo desinẽs
esse tẽplũ dei: fiat habitatio te-
nebrarũ: fiat demonis monumẽ
tum. Ait gloriosissimus pphe
tarum dauid. Beatus vir cui⁹
est nomen domini spes eius: et
non respexit in vanitates et in
sanias falsas. Itaq; qui sperat
in deum: ac toto corde in eius
gloriam luminũ suoruz defigit
aspectum: ad isanissimas vani
tates: cõsecratos semel deo nõ
vz oc'los retorqre. Tu. ℟. Btã
et venerabilis. C. x. Lectio. v.
Q Uia vt ait dñs in euãge
lio: nemo mittẽs manuz
suam ad aratrum et respiciens
retro aptus est regno dei. Ois
enim arãs si retrospiciat: aut
tortuosum z inutilem sulcũ fa-
ciet: aut arãtum boum suorum
vestigia vulnerabit. Ita et qui
directo tramite: ac spiritali vo
mere: vitia mũdana psulcans:
incedit ad regnum dei. Tu. ℟.
C õgratulamini. C. ix. Le. vi.
S I autẽ aspectum suũ ad
impia z vana cõuerterit: z
biiuges suos: hoc est corp⁹ suũ:
animãq; vulnerabit: et optimi
itineris periculosum nimis in-
curret errorem. Et nõ respexit
inqt in vanitates et isanias fal
sas. Quõ btũs dauid falsas in-
sanias dicit cũ vere insaniant:
qui abiecto retrorsum timore
dei: ad demonũ respiciũt vani
tates. Tu. ℟. C ontinet in gre
mio celũ. C. ix. In. iii. noctur.
H omo natus est i ea et ipe fun
dauit eaz altissim⁹. ps. Funda
mẽta. an. Exultabũt oĩa ligna
siluarũ añ faciez dñi qm venit.
p. Cãtate. i. ã. Notũ fecit dñs
alla salutare suũ alla. p. Cãta-
te. ii. ℣. Bñdict⁹ q venit. Lucã. ii
I N illo tẽpore. Postq; cõ
summati sunt dies octo
vt circũcideret puer: vocatuz
est nomẽ ei⁹ iesus. Et rel. Bede.
S ãctam venerãdamq; pñtis
diei: memoriã: paucis qdẽ ver-
bis euãgelista cõprehendit: sed

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nõ pauca celestis mysterij ꝯtu
te grauidã reliquit. Exposita
nãqꝫ natiuitate dñica: cui⁹ gau
dia mox ãgeli dignis laudib⁹
extulerunt: pastores deuota vi
sitatiõe celebrarũt: omnes qui
tunc audiere mirati sunt. Nos
quoqꝫ pro modulo nostro ꝓut
potuim⁹ proxime dño largiente
cõgruis missaꝝ hymnoꝝqꝫ so-
lẽnijs exegimus: subiũxit atqꝫ
ait. Et postq̃ ꝯsũmati sũt dies
octo. ꝛc. Tu autẽ. ℟. Confir-
matum est. C. x. Lectio. viij.

Hec sũt festiuitatis hodier
ne gaudia venerãda: hec
sacra solẽnitas hui⁹ diei. Hec
illa supne pietatis munera sa-
crosctã: que fidelium cordibus
apl's ꝯmẽdãs ait. Qr vbi venit
plenitudo tpis: misit de⁹ filiuꝫ
suuꝫ natũ ex muliere: factũ sub
lege vt eos q̇ sub lege erãt redi
meret: vt adoptionẽ filioꝝ dei
reciperemus. Tu. ℟. Nesciẽs
mater ꝯgo virũ. C. x. Lec. ix.

Magna nãqꝫ dispẽsatiõe.
pietatis: ad redẽptionẽ
gñis humani: de⁹ pater nõ an-
gelũ: nõ archãgelũ sed filiũ suũ
mittere dignat⁹ est. Quẽ qr in
diuinitatis sue spe videre neq̇-
uim⁹: magna rursuꝫ dilectiõis
arte ꝓuidit vt hũc factũ ex mu
liere: hoc ẽ ex materne carnis
substãtia: sine virili admixtiõe
cõceptum: ad humanos veruꝫ
hoiem ꝓferret aspect⁹. Tu. ℟.
Verbũ caro fctm̃. B. xx. Lau.

O Admirabile commerciũ
creator generis humani:
animatũ corp⁹ sumẽs de virgie
nasci dignatus est: et ꝓcedens
homo sine semine: largitus est
nobis suã deitateꝫ. ãn. Quãdo
natus es ineabiffliter de virgi
ne: tunc implete sunt scripture
sicut pluuia in vellus descendi
sti vt saluũ faceres gen⁹ huma
nũ te laudam⁹ de⁹ noster. ãn.
Rubum quem viderat moyses
incõbustũ: cõseruatam agnoui
mus tuã laudabilẽ ꝯginitatẽ:
dei genitrix intercede pro no-
bis. ãn. Germiauit radix yesse
orta est stella ex iacob virgo pe
perit saluatorẽ te laudam⁹ de⁹
noster. ãn. Ecce maria genuit
nobis saluatorẽ: queꝫ iohãnes
videns exclamabat dicens: ec-
ce agn⁹ dei ecce qui tollit pec-
cata mũdi: alleluya. Capitulũ

Quod ipossibile erat legi
in quo ifirmabat̃ p car-
nẽ: de⁹ filiũ suũ mittẽs i silitudi
nẽ carnis pcti: ꝛ de pctõ dãna-
uit pctm̃ i carne: vt iustificatio
legis iplerek̃ i nobis. Deo. hy⁹.
Hoc p̃sens. ℣. Bñdict⁹ qui ve-
nit. Bñdictus. Mirabile my-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

sterium declaratur hodie: innouantur nature deus homo factus est id quod fuit permansit et quod non erat assumpsit: non commixtionem passus neque diuisionem. Coll. Deus qui salutis. A. xxi. absque suffra.

C Ad horas diei an. de laud. Capitula R. et V. de natiuitate C. i. Collecta Deus qui salutis. A. xxi. C In scdis vesp. Tecum principium. cum ceteris. C. i. Cpz. Priusque veniret fides. C. xi. Hy. A solis. V. Tanquam sponsus. Mag. Qui de terra est de terra loquitur: qui de celo venit super omnes est: et quod vidit et audiuit hoc testatur: et testimonium eius nemo accipit: qui autem acceperit eius testimonium signauit quia deus verax est. Collecta Deus qui salu. Post bndicamus de scto stephano an. Intuens in celum. C. i. cum V. et Coll. ibidem. Postea de octauis sctorum C Nota ab hac die usque ad purificationem marie dicuntur p suffra. de dna. Ad vesp. Germinauit. Ad matutinas. R. Rubum. Ad cple Ecce maria. V. Post ptum. Coll. Deus qui salu. Completorium. vts C In octaua stephani. Inuita. Regem prothomartyris stephani. Venite adoremus dnm iesum xpm. Veni. Hy. Hymnum canamus. In. i. noct. Btus stephanus iugi legis dei meditatione roborat: tanquam lignum fructiferum secus salutarium aquarum plantatum decursus: fructum martyrii in tpe suo dedit primus. p. Btus vir. an. Constitutus a deo pdicator pceptorum eius: in timore sancto illi seruire studuit: officioque fideliter pacto: in montem sctm eius ascendere dignus fuit. ps Quare fre. an. In tribulatione lapidum se prementium positus: milia ppli circumdantis non timuit: quia susceptorem suum iesum ut eum saluum faceret exurgere in celo vidit. ps. Dne quid mlt. V. Gloria et honore. Lectio prima

S Tephanus fuit vnus de septem diaconibus: ab aplis in ministerio ordinatus. Crescente enim numero discipulorum: pueri ex gentibus: aduersus conuersos ex iudeis murmurare ceperunt ex eo quod vidue eorum in quotidiano ministerio contemnebantur. Huius autem murmuris causa: duplex potest itelligi. Aut quia vidue eorum in ministerio non admittebantur. Aut quia pre ceteris in quotidiano ministerio grauabantur. Tu. R. Stephanus autem cum cete. L. ii. l. ii

A Postoli enim: vt expeditius pdicationi insisterent: viduis ministrationem commiserant videntes itaque apli murmurationem ortam: p ministratione

viduaꝝ: volētes hoc murmur
sedare: cōgregata om̄i multi-
tudine dixerunt. Non est equū
nos derelinq̄re ꝟbū dei ⁊ mini
strare mēsis. Glosa. Qꝛ melio
ra sunt fercula mētis q̄ȝ dapes
corpis. T. L. iij.
Consi
derate ḡ frēs ex vobis
viros boni testiōnij septē: ple-
nos spūsctō et sapiētia: q̄s cōsti
tuam⁹ sup hoc op⁹. Glosa: vt
ministrent vel vt ministrātib⁹
ꝑsint. Nos ꝟo orōni et ꝑdica-
tiōi instātes erim⁹ Et placuit
ꝟmo corā om̄i multitudine Et
elegerūt septē: q̄ꝝ btūs stepha
nus prim⁹ et primiceri⁹ extitit
Et adduxerunt eos ad aplos
et imposuerīt man⁹ sup eos. T.
In .ij. noc. Lumine vult⁹ tui
dn̄e insignit⁹ ꝓthomartyr ste-
phan⁹: sacrificiū iusticie seipm
tibi sacrificauit: ideoq̄ȝ i leticia
cordis i pace obdormiēs requie-
scit. ps. Cū inuoca. an̄. Bn̄di-
ctiōis tue dn̄e mūere iustifica-
tus: et scuto tue ꝓtectiōis i pas
sione munitus: nois sui coronā
stephan⁹ a te ꝑcipere meruit.
ps. Uerba an̄. O q̄ȝ admirabi-
le est nomen tuū dn̄e deus no-
ster: ꝑ quo btūs stephan⁹ pas-
sus glīa ⁊ honore a te est coro-
nat⁹: et sup celos dono tue ma
gnificētie exaltatus. ps. Dn̄e
dn̄s nr̄. ℣. Posuisti. Lcō. iiij.
Stephan⁹ aūt plen⁹ grā
⁊ fortitudie faciebat pro
digia ⁊ signa magna i populo
Inuidētes igit iudei surrexe-
rūt contra eū disputādo cū eo
et nō potuerūt resistere spūisā
cto q̄ loquebat ꝑ os eius Cūq̄ȝ
in disputatione vincere nō pos
sent: ducētes eū ad cōsiliū ad-
duxerūt cōtra eū falsos testes
q̄ accusauerūt eū in quattuor:
scȝ q̄ locutus fuisset cōtra deū
blasphemiā: cōtra moysen: cō-
tra legē ⁊ cōtra tēplū. L. v.
Debis oib⁹ se excusabat:
et primo de blasphemia
in deū dicēs q̄ nō esset locut⁹
cōtra deū. Quia dn̄s eoꝝ esset
de⁹ glīe: id est gliosus dn̄s ⁊ di
gne glorificād⁹ est. De scdo di
xit q̄ non esset locutus contra
moysen. Nam ipe fuit vir dili
gēs deū et familiariter cū ipo
loquēs: et potēs i miraculis fa
ciēdis in deserto. De tertio di
xit q̄ nō esset locut⁹ ꝯtra legē:
qꝛ de⁹ personaliter dedit illā.
De quarto dixit q̄ nō esset lo-
cut⁹ ꝯtra tēplū nec vitupasset
qꝛ ipe de⁹ sic ꝑceperat fieri. T.
Cumq̄ȝ eū supare L. vj
nō possent exclamātes
voce magna: eiecerūt eū extra
ciuitatē et lapidabāt. Posue-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

rūtq̃ vestimēta sua sec⁹ pedes adolescētis q̃ vocabat saulus. Et lapidabāt stephanū inuocātem ꝛ dicētē. Dn̄e iesu accipe spm̄ meū. Positis aūt genibus orauit voce magna dicēs. Dn̄e ne statuas illis hoc pctm̄ q2 nesciūt q̃d faciūt. Et cū hoc dixisset obdormiuit i dn̄o. Tu. ℂ In .iij. noc. an. In dn̄o deo suo confisus fortis athleta stephanus: lapidum fortiter sustinuit ictus: et idcirco ad montē virtutū transmigrauit victoriosus. ps. In dn̄o confido. an. Sine macula btūs stephanus ingressus est dn̄e in tabernaculo tuo: et q2 opatus est iusticiā requiescet in mōte sancto tuo. ps. Dn̄e q̃s habi. an. Dn̄e virtus ꝛ leticia rectoꝝ: qm̄ tu preuenisti dilectum tuū stephanū dono gratuite bn̄dictionis: te primū secutus est morte gloriose passiōis vnde cū corona martyrij dedisti ei vitā in seculū seculi. ps. Dn̄e in virtu. ℣. Magna est gl̃ia. Omelia ꝛ cetera oia vt in die sctō. C. iij ℂ In scdis vespis. Jocūdus homo. cū ceteris. A. vij. Capi. Stephan⁹ aūt plen⁹. C. iiij. Hy⁹. Sācte dei. ℣ Gl̃ia ꝛ hono. magt. Sepelierūt stephanū viri timorati. C. iiij. Collecta vt supra.

ℂ Postea de sctō iohāne. an. Valde honorād⁹. cū ℣. et coll. C. iiij. Item postea de innocētib⁹. ℂ Ad mat. Inuit. hy⁹ pī. vt i die sctō. C. iiij. In. j. noct. Qui vicerit faciā illū colūnā in tēplo meo dicit dn̄s. ps. Celi enar. an. Hic est discipulus me⁹ sic eū volo manere donec veniā. ps. Bn̄dicā. an. Sic eū volo manere donec veniā tu me sequere. ps. Eructauit. ℣. In oēm terrā. Lectio prima.

Cum esset annoꝝ nonagitanouē btūs iohānes apparuit ei dn̄s iesus xp̄s cū discipulis suis dicēs. Veni dilecte mi ad me: q2 tēp⁹ est vt epuleris i cōuiuio meo cū fratrib⁹ meis. Surgēs aūt iohēs cepit ire. Cui dn̄s ait. Dn̄ica die resurrectiōis mee que post quinq̃ dies vētura est venies ad me. Et cum hoc dixisset celo receptus est. Tu. ℟. Valde honorād⁹ est. cū ceteris. C. iiij. L. ij.

Veniēte itaq̃ die dn̄ica cōuenit multitudo ppl̄i in eccl̄iam que fuerat in nomie eius cōsecrata: et a primo galloꝝ cantu agens mysteria dei omnēq̃ populū vsq̃ ad horam diei tertiā allocut⁹ est dicēs. Cōserui ꝛ coheredes ꝛ cōparticipes regni dei: vidistis que

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

dñs de⁹ per man⁹ nr̄as opera facere dignat⁹ est. Nos aũt mi nistri fuim⁹ volũtatis illi⁹: ille actor operum que a nobis fieri quidẽ videbãtur: sed illo iubẽ te facta sũt Tu. Lectio tertia.

Omnia igit̄ illa signa ⁊ do na: mysteria gl̄iam fidem cõmunionẽ mũera gr̄am ꝙdiu donauit accepimus: ꝙdiu con cessit diuisim⁹. In illo exulta uimus: in illo vixim⁹. Sed nũc ad aliud opus vocat qđ cõsum matũ debetur in dño. Dissolui iam delectat et esse cũ christo. Hoc quod olim desiderauim⁹ tribuere dignat̄. Tu. In. ij. no.

Cibauit illũ dñs pane vite: et aqua sapiẽtie salutar̄ potauit illũ. ps Dẽs gẽtes. ãn. Spiri tu sapientie salutaris potauit eũ dñs ⁊ intellectus. ps Exau di de⁹ depre. ãn. Dedit illi do min⁹ claritatẽ magnã et noĩe eterno hereditauit illum. ps. Exaudi de⁹ ora. ℣. Cõstitues.

Et nũc dñe cõmẽ [L. iiij. do tibi filios tuos: quos tibi ecclesia tua virgo vera ma ter per aquã et spiritũsanctũ regenerauit. Suscipe me vt cũ fratrib⁹ meis sim: cũ quib⁹ ve niẽs inuitasti me. Aperi mihi ianuam vite: et princeps tene brarũ nõ occurrat mihi: nec ve niat mihi pes supbie: et man⁹ extranea nõ cõtigat me. Sed suscipe me ſm ṽbũ tuũ: et pduc me ad conuiuiũ epularũ tuarũ vbi epulãt̄ amici tui. Tu. L. v.

Tu es eñ xp̄s fili⁹ dei vi ui: q̄ p̄cepto pr̄is mũdũ saluasti. Qui et spm̄ sctm̄ desti nare dignat⁹ es nobis vt nos de p̄ceptis tuis cõmunes face res. Per eũdem spm̄ sctm̄ tibi gr̄as referimus: p infinita scl'a scl'oꝝ. Et cũ oĩs pplus rñdisset amen: lux tãta apparuit super apl'm p vnã fere horã: vt null⁹ eã sufferret aspect⁹. Tu. L. vj.

Et signans se totũ xp̄s ei astitit: et apl's ait. Tu me cũ dñe iesu sol⁹. Et piecit se su per tumulũ quod fecit effodi in tra eccl'iam: i quo strauerat ve stimẽta sua dicens. Pax vobis scũ fratres. Et oẽs bñdicẽs ac valefaciẽs deposuit se viuẽtem i sepulchro suo qđ sibi foderat et iussit operire gl'ificãs deum: et statim reddidit spiritũ. Tu. In. iij. noct. Tu es discipulus me⁹ in te cõplacuit aĩe mee di cit dñs. ps Confitebimur. ãn. Ponã te signaculũ dicit dñs in conspectu meo semp qm̄ ele gi te. ps. Dñs regnauit. j. ãn. Dixit dñs mr̄i sue mulier ecce filius tu⁹: ad discipulũ aũt ec

ce mater tua. ps. Dñs regñ. ij. ℟. Nimis bono. Cetera oia vts. C. v. ¶ In scdis vesp. Iurauit dñs. cũ ceteris. A. iij. vts. Post bñdicamꝰ de innocẽ. añ. Innocẽtes. cũ ℣. et collecta. C. vij. ¶ In octa. innocẽtũ oia vt in die scto cũ oibꝰ glificationibꝰ.

Innocentes ab [Lcõ. j. herode ascalonita interfecti sunt. Tres em̃ fuisse herodes sacra scriptura cõmemorat. Primus dictus est herodes ascalonita: sub quo dñs natus est. Scds dictus est herodes antipas: qui iohẽm decollauit. Tertius dictus est herodes agrippa: qui iacobum occidit: et petrũ incarcerauit. Unde ℣sus. Ascalonita necat pueros: antipa iohẽm. Agrippa iacobum: claudens in carcere petrum. Tu. Lectio. ij.

Herodes ascalonita: a cesare augusto regnũ iudee accepit. Huic septem filij nati sunt scꝫ antipater: alexãder: aristobolus: archelaꝰ: herodes antipas ⁊ philippꝰ. Alexãdrũ aũt et aristobolũ ex eadem mr̃e iudea genitos romã misit liberalibꝰ artibꝰ imbuẽdos. Post hec a studio redierũt: et de susceptiõe regni cũ pr̃e disceptabãt. Ob hoc pater offensus: antipatrem illis pponere satagebat. Tu. L. iij.

Cumq₃ illi [bat. T. L. iij. de morte pr̃is tractassent: et ob hoc a pr̃e eiecti fuissent: cesarẽ adeũt de pr̃is iniuria cõquesturi. Interea magi hierosolymã veniũt: et de ortu noui regis diligẽtiꝰ sciscitant. Herodes hec audiẽs pturbat timẽs ne de veroꝝ regũ genere aliqs natus esset q̃ eũ tanq̃ regni inuasorẽ expelleret. Rogabat igitur magos vt inuẽto puero sibi renũciẽt: simulãs se velle adorare quẽ volebat occidere. Tu. Lectio. iiij.

Uerũtñ: magi p aliã viã reuersis i regionem suã: vidẽs herodes q nequaq̃ ad se venirẽt: stelle visione eos deceptos ad se redire erubuisse: credidit: et ideo ab inqsitiõe pueri aĩm reuocauit. Cũ aũt audisset que pastores dixerãt: et q̃ symeon et anna pphetauerũt vehemẽter timuit: et se a magis turpiter illusum putauit. Tu. Le. v.

Tunc Herodes de nece pueroꝝ q̃ erãt i bethleẽ tractare cepit vt cũ eis ille quẽ ignorabat occideret. Ad admonitionẽ autẽ angeli ioseph cũ puero ⁊ matre in egyptũ in ciuitatẽ hermopoli fugit: ibiq₃ septẽs anni vsq₃ ad obitũ hero

dis ꝑmāſit Ingrediēte igitur dño egyptū: ſm yſaie vaticiniū vniuerſa ydola corruerūt. Tu.

L. vj. Dum igit herodes de nece pueroꝝ diſponeret: a ceſare auguſto per ep̄lam eſt citatus: filioꝝ accuſatiōibus reſpōſur⁹. Cūq₃ pr̄ cū filijs corā ceſare diſceptarent definitū eſt: vt filij pr̄i in oībus obedirēt: et ipſe cui vellet regnū dimitteret. Rediēs igit herodes ex affirmatiōe fact⁹ audacior: mittēs occidit oēs pueros q̄ erant in bethleem a bimatu et infra ſm tēpus qđ exqſierat a magis. Tu. Omelia. et cetera oīa vt̄s. Te deū dicit

¶ In vigilia epyphanie Inuitato. Chriſtus natus. P. ix. Hy⁹. Chriſte redēp. Ad ferialem nocturnū. an̄. Lux orta eſt ſup nos. q2 hodie ſaluator natus eſt allā. ꝟ. Tanq̄ ſpōſus.

IMi. t. Scđm matheū. ij. Defūcto herode ecce angelus dñi appuit in ſomnis ioſeph i egypto dicēs. Surge et accipe puerū et matrē eius: et vade in terram iſrl̄. Et re. Bede. Ex ꝟbis angeli intelligimus cū dicit defuncti: et nō defunctus: multos principes iudeoꝝ herodi in nece dñi cōſenſiſſe. Ideoq₃ diuina vltiōe actū eſt: vt multi ex his cū illo perirent: cū q̄ in nece dñi conſenſerant. Spūaliter ꝟo obit⁹ herodis terminū ſignificat inuidioſe cōtētionis: qua nimiū iudea cōtra eccl'iam ſeuit. Quod aūt poſt obitū herodis puer ieſus ad terrā iſrael reuerſus eſt ſignificat ꝙ circa finē ſcl'i ad ſynagogā reuerſurus eſt: cū ꝑ ꝑdicationē helie et enoch in eū credituri erunt. Tu. ℟. Cōfirmatum eſt. C. x. Lcō. ij.

Vnde in egyptum deferri iubetur ⁊ fugere. hoc in nocte precipit. Cū vero ad terra₃ iſrl̄ reuertit. nec fugere nec noctis fit mentio. Qr quos nunc ꝑpter incredulitatem in tenebris deſerit. circa finē ſeculi credentes in lucē fidei recipiet. Audiens autē ioſeph ꝙ archelaus regnaret in iudea pro herode pr̄e ſuo: timuit illo ire. Archela⁹ vn⁹ fuit ex filijs herodis. quē poſt ſe ad regnandū in iudea. idē herodes inſtituerat. Tu. ℟. O regē celi. C. x. L. iij.

Sed poſtea inſolentiā ei⁹ accuſantibus iudeis iudicio ſenatus apud viēnā: que galliarū eſt vrbs exilio relegatus vitā finiuit. Archelaus aūt qui vincens leo interpretatur: antichriſtū ſignificat

qui ad tẽpus in sctis victoriã; habebit: et quasi leo terribilis apparebit. In illã ergo ptem q̃ regnabat archelaus/ioseph cũ puero redire noluit: qz in illã ptem ppl'i iudeoꝝ que in antichristũ creditura est / christꝰ p fidẽ nõ habitabit. V. R. Benedictꝰ qui venit. C. ix. ¶ Ad laud sup oẽs ps. hec sola ãn. Quẽ vidistl. B. xx. ps. Dñs regnauit. cũ cetis Capit.

S Cimus qm̃ q̃cũq3 lex loquitur. his qui in lege sunt loquitur: vt omne os obstruatur et subditus fiat oĩs mundus deo: quia ex opibus legis non iustificabit ois caro coram illo Deo. hyꝰ Hoc presens. V. Benedictꝰ qui venit. Benedictꝰ. O regẽ celi. C. ij. Coll. Omnipotẽs sempiterne deus. dirige C. x. Postea de dña. ¶ Ad ho. diei vt in dñica infra octauã notat. C. xi ¶ Ad. vi. Ca.

P Er legem em̃ cognitio peccati: nũc ãt sine lege iusticia manifestata est: testificata a lege et pphetis. Deo.

N On em̃ est Ad. ix. Ca. distinctio: oĩes em̃ peccauerũt et egẽt glĩa dei: iustificati gratis p gratiã ipsius per redemptionẽ que est in christo iesu. Deo. Nota si hec vigilia in dñica euenerit ad matutias Inuita. hymni. et cetera oĩa vt in dñica infra octa. lectiões C. ix. R. Ecce agnꝰ dei. cũ ceteris ibidẽ. Omel. Defuncto herode. vrs. ad laud. Quẽ vidistl cũ cetis. B. xx. Cap. Scimus qm̃. vrs. Ad ho. et cetera vt p notatũ est. ¶ In vigilia epyphanie ad vesp. ãn. O admirabile. cũ ceteris. C. xij. ps. Dixit dñs. Cõfitebor. Beatꝰ vir De pfũd. Memento dñe. Ca.

S Urge illũinare hierl'm. qz venit lumẽ tuũ ⁊ glia dñi sup te orta est. Deo. R. Illũinare. hyꝰ Hostis hero. V. Reges thars. magt. Ab oriẽte venerũt magi i bethleem adorare dñm: et aptis thesauris suis pciosa munera obtulerũt. aurũ sicut regi magno. thus sicut deo vero. myrrhã sepultu

C Orda ſre eiꝰ all'. Col Oncaqũs dñe vẽture sollennitatis splendor illustret: q̃ mũdi huiꝰ tenebris carere valeamꝰ: et puentiamꝰ ad patriã claritatis eterne. Per. ¶ Ad cõpl. ãn Vidimꝰ stellã eius in oriẽte: et venimꝰ cũ muneribꝰ adorare dñm. hyꝰ. Corde na. Ad nũc dimit Stella ista sicut flãma choruscat: et regẽ reguz deũ demõstrat. magi eã vide-

rũt et xpo regi munera obtule runt. Cete. solito more. Ad matu Dñe labia. De⁹ i adiu. Inuitatoriu no dicit: sed statiz imponitur. añ. In. j. nocturno Afferte dño filij dei adorate dñm i aula sctã eius. ps. Afferte. añ. Psallite deo nr̃o psallite. psallite regi nr̃o psallite sapiẽ ter. ps Omes getes. añ. Omis terra adoret te de⁹ et psallat tibi: psalmũ dicat nomini tuo dñe. ps Jubila. ℣. Veniẽt ad. L. j. Omnes sitientes venite ad aqs: ꝛ q̃ nõ hẽtis argẽtũ ꝓperate emite ꝛ ꝯmedite. Venite emite absq₃ argẽto et absq₃ vlla cõmutatiõe vinũ et lac. Quare appẽditis argẽtũ nõ i paib⁹: et laborẽ vr̃m nõ in saturitate. Audite audiẽtes me: et comedite bonũ: et delectabit i crassitudie aia vr̃a. Inclinate aurẽ vr̃az. ꝛ veite ad me. audite et viuet aia vr̃a: ꝛ feriã vobiscũ pactũ sempiternũ. misericordias dauid fidelis. Hec ℟. Hodie in iordane baptizato dño aperti sunt celi: et sicut columba super eũ spiritus mãsit. et vox patris intonuit. Hic est filius meus dilectus in quo mihi complacui. ℣. Celi apti sunt super eũ et vox patris audita est. Hic est fili⁹. Lectio. ij.

Surge illũinare hierl'm quia venit lumen tuũ: et glĩa dñi sup te orta est. Quia ecce tenebre operiẽt terrã: et caligo populos. Sup te aũt orietur dñs et glĩa eius in te videbitur. Et ambulabũt gẽtes in lũine tuo: et reges in splẽdore ortus tui. Leua in circuitu oculos tuos et vide: oẽs isti congregati sunt venerũt tibi. Filij tui de longe veniẽt: et filie tue de latere surgẽt. Hec. ℟. Oẽs de saba veniẽt aurũ ꝛ thus deferentes. Et laudẽ dño annũciãtes. ℣. Reges tharsis ꝛ insule munera offerẽt reges arabũ et saba dona adducent. Et. L. iij. Gaudẽs gaudebo in dño: et exultabit aĩa mea in deo meo. Quia induit me vestimẽto salutis et indumẽto iusticie circũdedit me: q̃si spõsum decoratũ corona: ꝛ q̃si sponsam ornataz monilibus suis Sicut eñ terra ꝓfert germen suum: ꝛ sicut hortus semẽ suũ germinat: sic dñs de⁹ germinabit iusticiã ꝛ laudẽ coram vniuersis gentibus. Hec. ℟. Stella quã viderant magi in oriẽte antecedebat eos. donec venirẽt ad locũ: vbi puer erat. Videntes aũt eam gauisi sunt gaudio magno. ℣. Et intran-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tes domū inuenerūt puerū cū
maria mr̄e eius et ꝓcidentes
adorauerūt eū. Uidētes. In .iii
noct. Reges tharsis et insule
munera offerent regi dño. Ps.
Deus iudiciū. an. Omnes gen
tes quascūq̄ fecisti venient et
adorabūt corā te dñe. Ps. In-
clina. an. Uenite adoremus eū
q̄z ipe est dñs deus nr̄. ꝟ. Ipm
ꝟ. Oēs gentes. L. iiii.
Celebrato ꝓxime festi-
uitatis die quo itemerata vir-
ginitas hūani gñis edidit sal-
uatorē epyphanie nobis dile-
ctissimi veneranda festiuitas:
dat pseuerantiā gaudioꝝ. Ut
inter cognatarū solēnitatū vi-
cina sacramēta. exultationis
vigor et feruor fidei nō tepes-
cat. Ad oim eñ hoim spectat
salutem. q̄ infantia mediato-
ris dei et hoim. iam vniuerso
declarabat mūdo: cū adhuc ex
iguo detineret oppidulo. Tu.
R. Interrogabat magos he-
rodes quod signū vidistis sup
natū regē. stellam magnā ful-
gentē cuius splēdor illuminat
mundū. Et nos cognouim⁹ et
venimus adorare dñm. ꝟ. Ma
gi veniūt ab oriēte inq̄rētes fa
ciē dñi et dicētes. Et nos. L. v
Quamuis eñ israeliticā
gētē et ipius gētis vnā
familiā elegisset. de qua natu-
ram vniuerse humanitatis as-
sumeret: noluit tamē intra ma
terne habitationis angustias.
ortus sui latere primordia: sed
mox ab omībus voluit agnos-
ci: qui dignatus est ꝓ omibus
nasci. Tribus igitur magis in
regione oriētis: stella noue cla
ritatis apparuit: que illustrior
ceterisq̄ pulchrior syderib⁹. fa
cile se intuentiū oculos aiosq̄
cōuerteret. Ut cōfestim aduer
teretur nō esse ociosum. qđ tā
insolitū videbatur. Tu. R. Il-
luminare illūinare hierlm ve-
nit lux tua. Et gl̄a dñi super te
orta est. ꝟ. Et ambulabūt gen-
tes i lumie tuo et reges in splē
dore ortus tui. Et. L. vi.
Dedit ergo aspiciētib⁹ in
tellectū: qui prestitit signū. Et
quod fecit intelligi fecit inq̄ri.
et se inueniendū obtulit req̄si-
tus. Sequūtur tres viri supni
luminis ductū: et preuii fulgo
ris indiciū intēta contēplatiōe
comitātes. ad agnitionē ꝟita
tis gratie splēdore ducuntur.
qui humano sensu significatū
sibi regis ortū estimauerūt in
ciuitate regia esse querendum
Tu. R. Magi veniūt ab oriēte
hierosolymā querentes et di-
cētes. Ubi est q̄ natus est: cui⁹

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

stellā vidimus et venimꝰ ado-
rare dñm. ℣. Ab oriente magi
venerūt inquirentes faciē dñi
et dicentes. Ubi. In .iij. noct.
A luminis impetꝰ letificat all'a
ciuitatē dei allā. ps. Deꝰ nr̄ re.
ān. Adorate dñm all'a in aula
sctā eiꝰ all'a. ps. Cātate. .j. ān.
Adorate deuz all'a oēs angeli
eius all'a. ps. Dñs regnauit ex
ultet. ℣. Reges tharſ. Scdm
C Um natꝰ eēt [Math. ij.
iesus in bethleem iude.
in diebus herodis regis. ecce
magi venerūt ab oriēte hiero
solymā dicētes. Ubi est q̄ natꝰ
est rex iudeoꝝ. Et re. Gregō.
Sicut ex lectione euangelica
frēs audiuimus celi rege na-
to. rex terre turbatꝰ est. Qr ni-
mirū altitudo terrena cōfūdit
cū celsitudo celestis apit. Sed
querenduz nobis est: q̄d nā sit:
ꝙ redēptore nr̄o nato / angelꝰ
pastoribus in iudea apparuit.
atq̄ ad adorandū hūc ab orien
te magos. nō angelus sed stel-
la ꝑduxit. Qr videlicet iudeis
tanq̄ ratiōe vtentibus. rōnale
aial scꝫ angelus p̄dicare debu-
it. Tu. ℟. Tria sunt munera p̄
ciosa que obtulerūt magi dño
in die ista: et habēt in se diuina
mysteria. In auro vt ostendat
regis potētia. in thure sacer-
dotē magnū ꝯsidera: et in myr
rha dñicā sepulturā. ℣. Salu-
tis nr̄e auctorē magi venerati
sunt in cunabulis ⁊ de thesau-
ris suis mysticas ei mūerū spe
cies obtulerūt. In. Lect. viij.
G Entiles ꝓo q2 vti ratiōe
nesciebāt: ad ꝯgnoscēdū
dñm nō ꝑ vocē sed ꝑ signa ꝑdu
cunt. Quia et illis ꝓphetie tā
q̄ fidelibus nō infidelibꝰ date
sunt: et istis signa tāq̄ infideli
bus nō fidelibus data sūt. Et
notandū ꝙ redēptorē nostruz
cū iā ꝑfecte esset etatis eisdez
gētibus apl'i predicāt: eūq̄ par
uulū: et necdū ꝑ hūani corꝑis
officiū loquentē stella gētibus
denūciat. Qr nimirū rōnis or
do poscebat: vt loquentē iā do
minū loquētes nobis p̄dicato
res innotescerēt: et necdū lo-
quētē dñm elemēta muta p̄di-
carēt. Tu. ℟. Uidētes stellam
magi gauisi sūt gaudio magno
et intrātes domū inuenerunt
puerū cū maria mr̄e eius. ⁊ ꝓ-
cidētes adorauerūt eū. Et ap-
tis thesauris suis obtulerūt ei
munera aurū thus et myrrhā.
℣. Reges tharsis et insule mu
nera offerent. Et aptis. L. ix.
S Ed in omnibus signis: q̄
vel nascēte dño vel mo-
riēte mōstrata sunt. considerā

dum nobis est: quãta fuerit in
quorũdã iudeorꝝ cordibus du=
ricia: que hũc nec per ꝓphetie
donũ: nec ꝑ miracula agnouit
Omnia quippe elemẽta auctorē
suũ venisse testata sunt. Ut eni
de eis quodã vsu humano lo=
quar: deũ hũc celi esse cognoue
rũt. quia protinus stellã mise=
rũt. Tu. ℟. In columbe specie
spũssanctus visus est: paterna
vox audita est. Hic est filius
meus dilect⁹: in quo mihi bñ ꝯpla
cui ipm audite ℣ Celi apti sũt
sup eũ: et vox pr̃is audita est.
Hic est. Glia. Hic est. In colũ
be specie. Quo finito. vt in no=
cte natiuitatis dñi sequit euãge
FActũ est aũt ꝑ liũ Lu. iii
cũ baptizaret oĩs pplus:
et iesũ baptizato et orãte: aper
tũ est ei celũ: et descẽdit spũssan
ctus corpali specie sicut colũ=
ba in ipm: et vox de celo facta
est. Hic est filius meus dilect⁹
in quo cõplacuit mihi. Et ipse
iesus erat incipiẽs quasi ãnorꝝ
triginta: vt putabat fili⁹ ioseph
Qui fuit heli: qui fuit mathat:
qui fuit leui: qui fuit melchi: q̃
fuit ianne. Qui fuit ioseph: qui
fuit mathatie: qui fuit amos: q̃
fuit naum. Qui fuit hely: qui
fuit nagge: qui fuit mathat: q̃
fuit mathatie: qui fuit semei: q̃
fuit ioseph: qui fuit iuda. Qui
fuit iohanna: qui fuit resa: qui
fuit zorobabel: qui fuit salathi=
el: qui fuit neri: qui fuit melchi
Qui fuit addi: qui fuit cosan: q̃
fuit helmadan: qui fuit her: q̃
fuit ihesu. Qui fuit eliezer: qui
fuit iorim: qui fuit mathath: q̃
fuit leui: qui fuit symeon: qui fu
it iuda. Qui fuit ioseph: qui fu=
it iona: qui fuit eliachim: qui
fuit melcha. Qui fuit ioda: qui
fuit menna. Qui fuit mathata
qui fuit nathan: qui fuit dauid
qui fuit iesse: qui fuit obet: qui
fuit boos. Qui fuit salmon: qui
fuit naason: qui fuit aminadab
qui fuit aram: qui fuit esrom.
Qui fuit phares: qui fuit iude:
qui fuit iacob. Qui fuit isaac: q̃
fuit abrae: qui fuit thare. Qui
fuit nachor: qui fuit seruth: qui
fuit ragau: qui fuit phaleg: qui
fuit heber: qui fuit sale: qui fuit
caynan: qui fuit arphaxat Qui
fuit sem: qui fuit noe: qui fuit la
mech Qui fuit matusale: q̃ fuit
enoch: qui fuit iared: qui fuit
malalehel: qui fuit caynã. Qui
fuit enos: qui fuit seth: qui fuit
adam: qui fuit dei. Iesus autẽ
plenus spiritusancto regress⁹
est a iordane. D. Quo lecto di=
cat Te deũ. ℂ Sequẽtia Rña.
dicitur ꝑ octa. vicissim ꝑ octa.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

℟. Dies sctificat⁹ illuxit nob: venite gentes ⁊ adorate dñm. Qr hodie appuit lux magna sup terrā. ℣. Venite adoremus eū qr ipse est dominus deus noster. Quia hodie ap. ℟. Hic ē dies pclarus: in quo saluator mundi apparuit: quem prophete predixerūt: quē angeli adorauerunt: cuius stellā magi videntes. Et munera ei obtulerunt. ℣. Et intrantes domuꝫ vt supra. Et munera. ℟m. Reges tharsis et insule munera offerent reges arabum: et saba dona adducent. Dño deo. ℣. Omnes de saba venient aurum et thus deferentes. Dño. ¶ Ante laudes. ℣. Tria sunt munera preciosa. Que obtulerunt magi domino. aurū thus et myrrham. Laudes. Ante luciferum genitus ⁊ ante secula dñs saluator nr̄ hodie mundo apparuit. ān. Venit lumen tuū hierusalem: ⁊ gloria dñi super te orta est: et ambulabunt gentes in lumine tuo alleluya ān. Apertis thesauris suis obtulerunt magi domino auruꝫ. thus. ⁊ myrrham alleluya. ān. Maria et flumina benedicite domino: hymnū dicite fontes domino alleluya. ā. Tria sunt munera: que obtulerunt magi domino aurum. thus. et myrrham filio dei regi magno alleluya. Capittulum. Surge illuminare. Hymnus. Jesus refulsit. ℣s. Tria sunt munera. Bñdictus. Hodie celesti sponso iuncta est ecclesia: quoniā in iordane lauit christus eius crimina currunt cum muneribus magi ad regales nuptias: ⁊ ex aqua facto vino letantur conuiue alleluya. Collecta

Deus qui hodierna die vnigenitū tuū gentibus stella duce reuelasti: concede ppicius/ vt qui iam te ex fide cognouimus: vsqꝫ ad contemplandam speciē tue celsitudinis perducamur. Per eū. ¶ Ad ho. diei hymni de natiuita. añe de laudibus ¶ Ad. iij. Capit.

Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide: oēs isti cōgregati sunt venerūt tibi. V. ℟. Venient ad te. Qui detrahebant tibi. ℣. Et adorabūt vestigia pedū tuoꝝ. Qui. ℣. Oēs gen. ¶ Ad vi. Cap.

Sup te hierlm oriet dñs. et glīa eius in te videbitur: et ambulabūt gētes in lūine tuo. et reges i splēdore ort⁹ tui. V. ℟. Oēs gētes Quascūqꝫ fecisti. ℣. Venient et adorabūt corā te dñe. Quascū. ℣. Reges thar. ¶ Ad. ix. Ca.

Omnes de saba veniēt aurū et thus deferentes et laudē dño annūciātes. D. R. Reges tharsis Et isule mūera offerēt. V. Reges arabū et saba dona adducēt. Et. V. Tria sunt munera. In .ij. ves. Tecū prin. cū ceteris. C. j. Cap. Surge illuminare. hy. Hostis he. V. Reges tharsis. magt. Tribus miraculis ornatū diē sctm̄ colim⁹: hodie stella magos duxit ad presepiū: hodie vinū ex aqua factū est ad nuptias: hodie a iohāne christ⁹ baptizari voluit: vt saluaret nos allā. col. vts. Post bñdicam⁹ de .s. kanuto martyre. Quere infra de sctis. ¶ Cōpl. p totā octa. vts. ¶ Nota si epyphania dñi in sabbato euenerit tūc festum kanuti in scdam fe. transferat. ppter dñicā que teneri debet. ¶ Per octa. ad magt et bñd. añe. Lux de luce appuisti xpe cui magi munera offerūt allā. all. all. ān. Vidētes stellā magi gauisi sunt gaudio magno: et itrātes domū obtulerūt dño aurū thus et myrrhā. ā. Magi vidētes stellā dixerūt adiuicē hoc signū magni reg is ē. eam⁹ et inqramus eū: et offeramus ei munera aurum thus et myrrham. ān. Vox de celis intonuit et vox pr̄is audita est. hic est filius me⁹ dilectus in q̊ mihi cōplacui ipm̄ audite. ān. Celi apti sunt sup eū et vox facta est dicēs. hic est filius meus dilectus in quo mihi complacui. ān. Baptizatur xp̄us et sanctificatur om̄is mūd⁹ tribuēs nobis remissionez pctōꝝ aqua et spū oēs purificās. ān. Aqua cōburit pctm̄ hodie apparēs liberator et rorat oēm mūdum diuinitatis ope. ān. Pater de celis filiū testificās spūscti presentia aduenit. vnū edocēs qui baptizatur xp̄us. ān. Sup ripā iordanis stabat beat⁹ iohānes. indutus est splendore baptizans saluatorē. baptiza me iohānes baptiza. benedico te: et tu iordanis cōgaudēs suscipe me. ān. Baptizat miles regē: seruus dñm: iohānes saluatorē: aqua iordanis stupuit: columba ptestatur. pr̄na vox audita est: hic est fili⁹ me⁹. ¶ Infra octa. Inuita. Christus apparuit nobis. Venite adorem⁹. Venite. hy. A pr̄e. In .j. noc. Afferte dño filij dei adorate dñm in aula sctā eius. ps. Ipsum. ān. Fluminis impetus letificat all. ciuitatē dei. all. ps. Deus noster refu. ān. Psallite deo nr̄o psallite psallite re-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

gi nostro psallite sapiẽter. ps.
Oẽs gẽtes. ꝟ. Venient ad te.
L. cões q̃re infra. ℞. Oẽs de sa
ba. cũ sequẽtib⁹. In. ij. nocturno.
Omis terra adoret te de⁹ ⁊ psal
lat tibi psalmum dicat nomi-
ni tuo dñe. ps. Jubilate. aña. Re
ges tharsis ⁊ insule munera of
ferẽt regi dño. ps. De⁹ iudiciũ
aña. Oẽs gẽtes quascũq; fecisti
veniẽt ⁊ adorabũt corã te dñe.
ps. Inclina. ꝟ. Reges tharsis.
In. iij. noc. Adorate dñz all'a:
in aula sctã ei⁹ all'a. ps. Cãtate.
te. j. aña. Adorate deũ all'a: oẽs
angeli ei⁹ all'a. ps. Dñs regna
uit. j. aña. Notũ fecit dñs all'a:
salutare suũ all'a. ps. Cãtate. ij.
ꝟ. Oẽs gẽtes quascũq;. Cetera
oia vt i die sctõ: pter pmũ ℞.
In colũbe erit nonũ. cetera tria
vicissim p octauo. Dñica in
fra octa. ad vesp. et ad mat. totũ
vt infra octa. notat. Lcõ pria.
Quãuis dilectissimi frẽs
xp̃s salutis nr̃e dñs oipo
tẽtis pr̃is fili⁹ coeternus vela
mine carnis coopertus ⁊ hũi-
lis fact⁹ dignatus sit visitare
mortales. Dedit tñ multa ac
maxima sue maiestatis indicia
quib⁹ hũana mẽs sentiret ⁊ no
uum hoiem natũ et deũ aduẽ-
tasse de celo. Nam cũ ipse dñs
noster lege natiuitatis hũane
paruulus ⁊ infans apud iudeã
vagiret i cunis lateret i pãnis
magnificẽtiã tñ eius vniuerso
orbi mirabilis ab alto stella p
debat. Tu. ℞. Oẽs de saba. cũ
Quis eni du [ceteris. Lcõ. ij.
bitet stellã illã latiori
luce ⁊ fulgẽtiorib⁹ radijs cho-
ruscasse: que celi terreq; lumen
hũanis oculis ingerebat: et ne
cesse erat vt hec stella a ceteris
syderib⁹ orbe clariori distaret:
que annũciabat xp̃m: cui⁹ nati
uitas ab oib⁹ mortalib⁹ diffe-
rebat. Et nouo q̃dẽ sydere tũc
micabat celũ: sed magis nouo
lumine mũdus refulgebat. Tu
Quis hãc inue- [Lcõ. iij.
stigare miraculoꝝ glĩaz
possit: q̃ pro remedio nr̃e salu-
tis vno eodẽq; momẽto ⁊ crea
tura lucebat in celo et creator
splendebat in terris. Nec mi-
rum charissimi si celoꝝ dñm ce
leste psequit testimoniũ. Aut
cur nobis incredulũ videatur
si cõditorẽ suũ obsequijs factu
ra testat. Et mirabat q̃dẽ ter-
ra q̃ nouã stellã videbat i celo
Sed plus mirabat celũ q̃ no-
uum solẽ videbat i terris. Tu.
Nec mirũ kmi [Lcõ. iiij.
q̃ pfũde cogitationes
dñi et inuestigabiles vie eius.
Qui ne pfidia hoim ptũ virgi-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nis impugnaret: dedit ab ex=
celso rarissimũ signũ: qđ nec gẽ
tilitas refutare posset nec iu=
dea celare: veniunt itaq; vt le
ctũ est ab oriẽte caldei: sequunt
preuiã stellã: non magica arte
recognitã sed sui nouitate mi=
rabilem. Tu. Lectio. v.
Idcirco autẽ magi apud
israel precipue natũ regẽ que=
rũt. Quia balaam ille ariolus
et sacerdos quõdã gẽtiũ: cui9
asina locuta fuisse phibet: stel=
lam ex iacob oriũdã: et hoiem
ex israel pphetauerat esse ven
turũ. Ait em inter cetera: sicut
legit. Orietur stella ex iacob:
et exurget homo de israel. Ne
mo ğ nũc miret natiuitatẽ dñi
cam agnouisse caldeos: quam
vtiq; sibi reuelãte dño gẽtilis
pnũciare potuit atq; agnosce
Uenit em [re. Tu. Lcõ. vj.
Et hoc quãtũ estimari dat:
supne dispositiõis arbitriũ: vt
inter sacratissimas pphetarũ
voces: etiã ab infideli hoie ei9
predicaret aduẽtus: qui p fide
liũ infideliũq; erat redẽptione
vẽtur9. Et ea nimirũ rõne pro
phetat idolorũ sacerdos vt si iu
deis pdicatorib9 de aduẽtu xpi
credere forte gẽtilitas rẽnuis=
set suorũ saltẽ testimoniũ seqret
auctorũ. Tu. Scdm lucam. ij.

In i.t. Cũ fact9 esset iesus
annorũ duodecim: ascẽdẽ
tibus illis hierosolymã scdm
cõsuetudinẽ diei festi. Cõsũma
tisq; dieb9 cũ redirẽt: remansit
puer iesus in hierlm: et non co
gnouerũt parẽtes ei9. Et rel.
Bede. Aperte nobis est f.k.
lectio sancti euãgelij recitata:
neq; opus est vt qđ i ea expone
do loquamur. Describit nãq;
infãtiã pueriaãq; nři redẽpto
ris: qua nře particeps hũanita
tis dignatus est fieri. Comme
morat etiã eternitatẽ diuine
maiestatis: i qua patri manet
semper equalis: vt videlicet in
carnationis ei9 humilitate ad
memoriã reuocata: et ipi ptra
oim vulnera pctorũ medicamẽ
tum vere hũilitatis curemus
exercere: pio semp aio recolen
tes: quãtũ nos p diuino amo=
re: quãtũ pro salute nřa opor=
teat hũiliari: qui terra sumus
et cinis si tm summa illa pote=
stas p nobis humiliari non re
spuit: vt ad suscipiẽda nře fra=
gilitatis infirma descenderet
Item audita [T. L. viij.
credita ꝛ pfessa diuinita
te dñi saluatoris: qua pri ꝛ spũi
sctõ cõsubstãtialis semp et coe
tern9 pseuerat: spem9 nos per
hũanitatis ei9 sacramẽta qb9

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

imbuti sumus: vsq̃ ad cõtẽplã
dam diuinitatis eiusdẽ gl'iam
posse ptigere: quã ip̃e suis fide
lib⁹ seruis fideli pietate polli-
cet dicẽs. Qui habet mãdata
mea ⁊ seruat ea: ille ẽ q̃ diligit
me. Qui aũt diligit me: diliget
a p̃re meo ⁊ ego diligã eũ ⁊ ma
nifestabo ei meip̃m. Tu. Le. ix.
MEip̃m inquit manifesta
bo ei. Idest nõ qualem
me oẽs ↄspicere: qualẽ etiã infi
deles videre pñt ⁊ crucifigere:
sed qualẽ in decore suo regẽ se
culoꝝ soli videre pñt oculi mũ
di cordis sctõꝝ: talem me ad re
pẽdẽdã vicẽ dilectiõis: hisqui
me diligũt ostẽdã. Igit sperẽ-
mus nos vt dixim⁹ per hũani
tatis ei⁹ sacramẽta: ad vidẽdã
diuinitatis speciẽ posse ptinge
re. Laudes vt i die sctõ. Capi.
OBsecro vos p miam dei
vt exhibeatis corpa v̄ra
hostiã viuẽtẽ: sctãm deo placẽ
tem: rõnabile obsequiũ vestrũ
et nolite cõformari huic seculo
sed reformamini i nouitate sen
sus v̄ri vt pbetis que sit volũ-
tas dei bona. D. Hy⁹ ⁊ ℣. vi̇s
Bñdict⁹. Cũ factus esset iesus
annoꝝ duodecim ascẽdẽtib⁹ il-
lis hierosolymã ſm cõsuetudi
nem diei festi: cõsũmatisq̃ die-
bus cũ redirẽt remãsit puer ie
sus in hierl'm ⁊ nõ cognouerũt
parẽtes eius. Collecta
VOta qũs dñe supplican
tis ppl'i celesti pietate pseque-
re: vt ⁊ que agẽda sint videant
et adiplẽda que viderint cõua
lescant. Per. Postea de dña.
¶ Ad horas dici vt in die sctõ.
pter capi. et colle. Ad. vj. capi.
DIco em̃ p grãm q̃ data
est mihi i oib⁹ q̃ sũt inter
vos nõ pl⁹ sape q̃ꝫ oportꝫ: sꝫ sa-
pere ad sobrietatẽ. D. Ad. ix.
SIcut em̃ in vno corpore
multa mẽbra habemus
oia aũt mẽbra nõ eũdẽ actũ ha
bẽt: ita multi vnũ corp⁹ sumus
in xp̃o. D. g. In scõis vespis.
Tecũ pricipiũ. In ceteris. C. j.
Capi. Obsecro vos. vi̇s. Hy⁹.
Hostis hero. ℣. Reges thars.
magt. Fili q̃d fecisti nobis sic:
ego ⁊ pater tu⁹ dolẽtes q̃reba
mus te: et q̃d est q' me q̃rebatꝫ:
nesciebatis: q' in his que p̄ris
mei sunt oportet me esse. colle.
Vota q. d. ¶ Fer. iiij. Iohẽz. j.
IN illo t. Vidit iohẽs ie-
sum veniẽtẽ ad se: et ait.
Ecce agnus dei ecce qui tollit
pctã mũdi. Et reli. Bede. Io
hãnes baptista ⁊ precursor dñi
saluatoris: quem diu vẽturum
popl'is v̄bo predicauerat ip̃m
iam venientem ad se: sicut ex

lectione euāgelica frēs modo
cū legeret audistis: mox digi-
to demonstrauit dicens. Ecce
agn⁹ dei ecce q̄ tollit pctā mū-
di. Ecce agnus dei: ecce inno-
cēs ꝛ ab omi pctō immunis: vt
pote q̄ os q̄dē de ossib⁹ ade: et
carnē de carne ade: ꝫ nullā de
carne peccatrice cōtraxit ma
culā culpe. Tu. Le. viij.

Ecce q̄ tollit pctā mūdi.
Ecce qui iustus inter pctōres:
mitis inter impios. Hoc est
q̄si agn⁹ inter lupos apparēs
etiā pctōres ꝛ impios iustificā
di habet ptātē. Quō aūt pctā
mūdi tollat quo ordine iustifi-
cat impios apl'us petrus ostē-
dit q̄ ait. Non corruptibilibus
argēto vel auro redēpti estis:
de vana vr̄a cōuersatiōe pr̄ne
traditiōis: sed precioso sangui
ne quasi agni incōtaminati et
immaculati iesu xp̄i. Tu. L. ix.

Et in apocalipsi iohānes
apl'us cui⁹ est hoc euāge
liū. Qui dilexit nos inquit ꝛ la
uit nos a pctis nr̄is i sanguine
suo. Non solum aūt lauit nos
a pctis nr̄is in sanguine suo q̄n
sanguinē suū in cruce dedit pro
nobis: vel q̄n vnusquisq; nostrū
mysterio sacrosctē passionis il
lius: baptismo aque ablut⁹ est:
verūetiā quotidie tollit pecca
ta mūdi: lauatq; nos quotidie
a pctis nr̄is in sanguine suo cū
eiusdē passiōis beate ad altare
mēoria replicat: cū panis ꝛ vi-
ni creatura i sacramētū carnis
et sanguinis ei⁹ ineffabili spūs
sctificatione transfertur. Tu.

¶ Per hebdomadam legēde

Nec dubitemus oipotētē
ac benignissimū deū ba-
laam illi alienigene presciētie
dare potuisse sermonē: qui ipi⁹
asine linguam in verba potuit
hūana relaxare. Loquebat er-
go sessoris arioli asina. Pronū
q̄ppe aial ꝛ naturaliter inspi-
ciēs terrā vt manifesto signa-
ret indicio: q' vniuersa gentili
tas que aris dedita ꝛ in terrā
semp pfidie sue pondere pressa
despiciens oipotētis dei cultū
tacita erat ꝛ muta. Aduētāte
stella ex iacob et hoīe ex israel
erectis ad celū oculis: eterni
dei gl'iam quotidianis cōfessio
nib⁹ esset locutura. Uenit itaq;
frēs ab oriēte illumiata gētili
tas: iudea xp̄o durissimi cordis
sui ifidelitate cecata remanet
in occasu. Quō aūt non vere in
occasu ꝛ i tenebris tabescit oīs
contumacia iudeorū: qui inde-
fessi solis presentiā respuentes
diem perpetuum perdiderūt.
Et bene charissimi vno itinere

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tres simul adoraturi veniunt
magi: qr in vno xpo iesu q̄ oim
credētiũ via est inseparata ab
eis erat trinitas adorãda. De
ferũt aũt ⁊ munera que non tã
munera q̄ mysteria probãtur.
Offerũt ei aurũ thus ⁊ mirrã.
In auro ostendit captiuitatis
nostre p̄ciosa redēptio. In thu
re aũt et demoniorũ supstitio
cessatura: et futurus vere reli-
gionis cult⁹ aperit. In mirra
qua solēt exanimata corpa cō-
seruari / prefigurat nostre car-
nis reparatio ⁊ mortuo℞ resur
rectio. Hec aũt offerri xpo tã
sacrata donaria nō mago℞ ar
bitriũ sed inspiratio oipotētis
elegit. Quãtum em̄ ad gliam
xpi ptinet: munera hec carna-
liter inspecta maiestati ei⁹ oi-
mode videntur indigna. Nam
quo dño immortali aurum: qd
vtiq3 solis est mortalib⁹ ⁊ vsui
et amori. Quo oĩpotēti deo
thus: cuius odore etiã simula-
chra a gentilibus honorãtur.
Aut quo ei mirra fetido℞ cor-
po℞ cōdimētũ: cui⁹ carni nul-
la mortis dñatura erat corru-
ptio. Que oia dilectissimi apd
dei filiũ supflua videbũtur ⁊ va
cua: nisi adũbrata i illis vite no
stre sacramēta credãtur: pro-
pter quod kmi sperem⁹ in dño
et cōfortetur cor nr̃m vt in no
bis quoq3 stella fidei elucescat
que nos recta via ⁊ sine errore
perducat ad xpm. Offeramus
et nos actuũ nro℞: deuotiõisq3
munuscula: que iam nō in ter-
ris ⁊ in cunis iacens suscipiat
xps: sz q̄ sedēs ad dexterã prĩs
amplectatur in celo. Tu aũt.

Intellige Item legēde.
re possum⁹ frēs kmi quã
tam grãm xpo dño debeamus
q̄ vota votis accōmodat: gau-
dia gaudiis multiplicat. Ecce
em̄ adhuc exultam⁹ xpm dñm
natũ: et iam letamur eũ p salu
te gñis hũani baptisatũ. Nec-
dum ortus ei⁹ est celebrata so-
lēnitas: vix nat⁹ est hoib⁹ et iã
renascit sacramētis. Hodie em̄
licet post multa anno℞ curricu
la cōsecrat⁹ est in iordane. Ita
ergo disposuit dñs vt votis vo
ta subiũgeret. Hoc est vt vno
eodēq3 tēpore ⁊ ederet per vir-
ginē et p mysteriũ gigneretur
essetq3 ꝯtinuata festiuitas: car
nis natiuitas atq3 baptisma-
tis: vt quēadmodũ tũc eũ mi-
ramur incorrupta mr̃e genitũ
ita et nũc suscipiam⁹ illũ pura
vnda submersum: ⁊ gliemur in
vtroq3 facto: qr filium genuit
mater ⁊ casta est: ⁊ qr xpm vn-
da lauit ⁊ sãcta est. Nam sicut

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

post partum glorificata est ma
rie castificatio: ita ⁊ post baptis
mũ aque est purificatio cõpro-
bata: nisi pene q maiore mune
re q̃ marie vnda dicata est. Il
la em̃ sibi tm̃ meruit castitatẽ:
ista nobis cõtulit sctificationẽ.
Illa meruit ne peccaret: ista
vt pctã purgaret. Illa ppria
delicta a se repudiat: ista i se p
dei grãm aliena cõdonat. Illi
est collata virginitas: isti dona-
ta fecũditas. Illa vnũ pcrea-
uit ⁊ pura est: ista generat plu
res ⁊ vgo est. Illa preter xpm
nescit aliũ filiũ: ista cũ xpo mat
est pplor. Natalis q̃ hodie al-
ter est quodãmodo saluatoris
Nã eisdẽ eũ signis: eisdẽ mira-
culis cognoscim9 genitũ: sz nũc
maiore mysterio baptisatum.
Deniqz spũsctũs q̃ tũc illi i vte
ro affuit: modo eũ i gurgite cir
cũfulsit. Qui tũc mariã castifi-
cauit: nũc fluẽta sctificat. Pa-
ter q̃ tũc obũbrauit in virtute
nunc clamat in voce. Et quasi
maturiore cõsilio: q̃ tũc vmbrã
prestitit natiuitati: modo testi
moniũ phibet veritati. Ait em̃
de9. Hic est fili9 me9 dilectus
in quo mihi cõplacui: ipm audi
te. Preclarior tñ est scda q̃ pri
ma natiuitas. Illa em̃ sine te-
ste silẽtio xpm genuit: ista cũ di

uinitatis pfessiõe dñm bapti-
sauit. Ab illa se ioseph (q̃ pater
putabat) excusat: in hac se de9
pater q̃ non credebat insinuat
Ibi laborat suspitiõib9 mater:
qz pfessioni deerat pater. Hic
aũt honoratur dei genitrix: qz
diuinitas filiũ ptestatur. Ho-
noratior inqz est scda q̃ prima
natiuitas. Siquidẽ pater huic
de9 maiestatis inscribitur: illic
ioseph artifex estimatur. Et li
cet i vtraqz dñs per spm sctm:
et natus sit ⁊ baptisatus: tñ ho
noratior est qui in celis clamat
q̃ qui i terris laborat. Joseph
ergo faber in terris pater pu-
tabatur esse dñi saluatoris: nec
ab hoc opere deus qui vere est
pater dñi nri iesu xpi excludit:
nam est ⁊ ipe faber. Ipe est em̃
artifex q̃ hui9 mundi machinã
non solũ mirabili sed etiã inef-
fabili potentia fabricatus est.
Tanqz sapiẽs architect9 celũ
sublimitate suspẽdit: terrã mo
le fundauit: maria calculis al-
ligauit. Tu aũt. In octa. epy-
pha. ad vesp. an. O admirabile
commertiũ. C. xij. ps Dixit d.
Domine de9 me9 [Capi.
honorificabo te: laudem
tribuã nomini tuo q̃ facis mi-
rabiles res: ɔsiliũ tuũ antiquũ
verũ fiat. Deo g. R. In colũbe

spe. C.xviij.hy9. Hostis hero.
℟. Reges tharsis. magt. Fon-
tes aquarũ sctificati sunt: xp̃o
apparẽte i glĩa orbi terrarum
haurite aquas i gaudio de fon
tibus saluatoris: sctificauit em̃
nũc oẽm creaturã xp̃s de9 nr̃.
Deus cui9 vnigeni- [Col.
tus in substãtia nr̃e car-
nis apparuit: presta q̃s vt p eũ
quẽ silem nobis foris agnoui-
mus: intus reformari merea-
mur. Per cũd. Cõpleto. et ad
matu. totũ vt infra octa. L. j.
Quãplura nobis fratres
atq3 diuersa: festiuitas
p̃ntis dici salutariũ mysterioꝝ
sacramẽta multiplicat. Nam
sicut posteritati sue fidelis mã
dauit antiq̃tas hodie saluator
hũani gñis: celestib9 ostẽsus in
diciis: a chaldeis est adoratus
hodie xp̃s beati iohis ministe
rio fluenta iordanis bñdictiõe
ppriĳ baptismatis cõsecrauit.
Hodie etiã iuitat9 ad nuptias
diuinitatis sue potẽtiã manife
stãs aquas vertit i vinũ. Idest
quas sctificauit i baptismo: no
bilitauit i nuptiis. Tu. L. cõ. ij.
Tria quidẽ hec fratres
vni9 diei mysteria recẽ
semus: sed que per vnum dñm
dignatio trinitatis impleuit.
Neq3 em̃ aliq̃n in operatione vir
tutũ abesse sibi vnitas potest:
aut vnq̃3 separari abinuicẽ po-
terit qđ deitate est indiuisum.
Deniq3 cũ baptisaret saluator
non deesse vnigenito pater in
voce pdidit: spũs i colũba. Nõ
ergo miremur frẽs qb9 in fide
est trinitas: si tria vnum nobis
diẽ mysteria consecrarũt. Tu.
Hodie itaq3 vt di L. iij.
ximus magus p stellam
reperit qđ iudeus credere no-
luit per pphetas. Hodie gẽti
litas edocta de celo: redẽpto-
rem mũdi inquirit vt regẽ: mu
nerat vt fortẽ: adorat vt deũ.
Et q̃3 recte kmi in testimoniũ
noue natiuitatis: noua terris
stella resplẽduit. Noua stella
resplẽduit: cui9 vtiq3 iudeorũ
gẽs pfida: nec radiũ occultare
possit: nec abscõdere veritatẽ.
Neq3 em̃ vl- [Tu. L. e. iiij.
la iam per eos poterat
habere locũ maligne interpre
tationis obscuritas: vbi celum
ipm vniuersoꝝ oculis sydereo
lumine credenda fulgebat. Et
q̃3 mirabile q exiguus stelle ra
dius: stupẽtia alienigenaꝝ cor
da pmouit: cũ illũ iudaicũ po-
pulũ: cui mare diuisum: cui mã
na de nubib9 prebitũ: nec ignea
potuerit et ipsa de celo micãs
colũna cõuertere. Tu. L. cõ. v.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

SEd iā ad xp̄i baptismū
ꝓperemꝰ. Uenit inquit
iesus ad iordanē vt baptisaret
a iohanne. Cui ait iohēs. Ego
a te debeo baptisari: ⁊ tu venis
ad me? Ego a te d̄beo baptisa
ri: q2 mihi est ex p̄uaricatiōe pa
terna corruptio: et tibi ex p̄rna
maiestate cōmunio. Ego i hūc
mūdū carnali sum parēte ꝓfu
sus: tu xp̄o huc ab ingenito p̄re
vnigenitꝰ aduenisti. Tu. L. vi.

ME viri ⁊ femine natura
lis copula ꝓcreauit: te
aūt altissimi obūbrāte virtute
venerāda nobis virginitas de
dit. Ego terrenū aial: tu agnꝰ
dei. Ego peccati lege morta-
lis: tu aūt aduersꝰ pctā veniēs
nescis subiacere pctō. Et post
oia ego factꝰ sum redimendus
a te: tu aūt natꝰ vt redimeres
me. Cui indignatꝰ respōdit ie-
sus. Sine modo. Sic em̄ decet
nos implere oēm iusticiā. Tu.

IN illo tp̄e [Matheū. iij.
Uenit iesus a galilea in
iordanē ad iohēz vt baptisaret
ab eo. Et reli. Bede. Lectio
s̄cti euāgelij quā modo frēs au
diuimꝰ: magnū nobis ⁊ in dn̄o
et i seruo dat p̄fecte hūilitatis
exēplū. In dn̄o quidē: q2 cū sit
dn̄s oim nō solū ab hoie seruo
baptisari: sed etiā ipse ad hunc
baptisandꝰ venire dignatꝰ est
In suo aūt: q2 cū sciret se p̄cur
sorem ac baptistam sui saluato
ris esse destinatum: memor tn̄
ꝓprie fragilitatis iniūctū sibi
humiliter officiū excusauit: di-
cēs. Ego a te debeo baptisari:
et tu venis ad me? T. Le. viij.

SEd q2 ois qui se exaltat
hūiliabitur. Et dn̄s qui
in forma hois ꝓpter hoies in-
struēdos hūilis apparuit: inox
a deo patre quātum sup hoies
immo etiā sup angelos et sup
omne q̄d creatum est emineret
apparuit voce delapsa ad cū
huiusmodi a magnifica gloria
Hic est filius meus dilectus in
quo mihi cōplacui. Tu. Le. ix.

ET fidelissimꝰ atq3 humi-
lis seruus ille iohannes
qui baptisari a dn̄o q̄3 dn̄m ba
ptisare magis optauit: et ip̄m
baptisare dn̄m: et aptis sue mē
tis oculis descendentem super
eū spiritū pre ceteris mortali-
bus videre ꝓmeruit. Uenit in
quit iesus in iordanē ad iohā-
nem vt baptizaretur ab eo. Ue
nit filius dei baptisari ab hoie
non anxia necessitate abluēdi
alicuiꝰ sui peccati: qui peccatū
non fecit vllū nec inuentus est
dolus in ore eiꝰ. Tu. Laudes.

Ueterem hoiem renouās sal

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

uator: venit ad baptismum: vt naturā que corrupta ē p aquā recuparet. incorruptibili veste circūamictaret nos. ān. Te qui in spiritu et igne purificas humana contagia deū et redemptorē oēs glorificam⁹. ān. Baptista cōtremuit et non audet tangere sanctū dei verticē: sed clamat cuz tremore: sanctifica me saluator. ān. Caput draconis saluator contriuit in iordanis flumine ab eius potestate omēs eripiēs. ān. Magnū mysterium declaratur hodie quia creator oim in iordane expurgat nostra facinora. Ca. Exultet desertū et exultēt solitudines iordanis: et videbit ppl's meus altitudinem dñi et maiestatē dei. Deo. hy⁹ Felix iohānes. ℣. Tria sūt mu. Benedict⁹. Precursor iohēs exultat cuz iordane baptizato dño. facta est orbi terrarū exultatio. facta est pctōꝝ nřoꝝ remissio sanctificans aquas. ipsi omēs clamemus miserere nobis. Colla. vts. ¶ Ad ho. diei añe de laudibus. ℟. et ℣. vt in precedēti dñica. ¶ Ad. iij. Ca. Dñe deus me⁹. vts. ¶ Ad. vj. capm Exultet desertum. vts. ¶ Ad. ix. Capitulum. Ecce puer meus exaltabitur et eleuabitur et sublimis erit valde: haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris Deo. In. ij. vesp. Tecū principiū. C. j. cap. Exultet desertū hy⁹ Hostis herodes. ℣. Reges tharsis. magt. Xpo datus est principatus ⁊ honor regni ois pplus tribus et lingue seruient ei ineternuz. Colla. vts. Postea de sancto felice et de dña. ¶ Nota si hec octaua in dñica euenerit tūc offic. dñice āticipet i sextā feriā. Et in die fabiani imponet historia. Dñe ne in ira. Si in scdam feriā ceciderit tūc in primis vesp. octaue suffragat de dñica. Si octaua epyphanie in sabbato venerit tūc in. ij. ves. dr totū d octaua. Et suff. d dñica. sequēti Itē nota si fuerit dies supflui inter octauā epyphanie et dñicā. in illis cātētur ℟ia. feriaꝝ sequētiū dñicā. cū eplis pauli cū col. Nota q. d. supplicātꝫ po. vts Item nota cū histo. dñical. primū imponit quecūqꝫ festiuitas ix. lec. absqꝫ sūmis festis in dñica euenerit in. ij. fe. differatur. Si ꝓo summa festiuitas ē tūc tm̄ dicim⁹ ad vtrasqꝫ vespas. et ad matu. añ cū col. de dñica Sed infra septimanā de historia canit et legitur. Si aūt fe

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ftũ trium lectionũ ppriũ quid
habẽs in dñica vel solẽni octa
ua occurrerit. in priori vespa ꝛ
ad matu. añ. et coll'. tribuitur
Itẽ nota qꝛ i omĩ priori vespa
dñice. qñ historia dñicalis pri-
mũ incohatur ℟. ď histo. cani-
mus. Siľr et in festis sctõꝝ. ix.
lectionũ. ℟. ad priores vespas
dicim⁹. ¶ Itẽ nota qñ festum
aliqď. ix. lect. ex causa transfer
tur vel anticipatur. Et habue
rit alicuius vel aliquoꝝ sctõꝝ
memoriã p suffragiũ in primis
vesp. matuti. ꝛ missis annexã.
Huiusmodi suffragiuꝫ habeat
eodẽ die in quem est translata
pricipalis festiuitas: et nõ fiat
iboꝝ diuisio. Verbi grã. vt est
festũ philippi et iacobi cui an-
nectit suffragiũ de sancta wal-
burge. ¶ Dominica pria post
octauas epyphanie ad vespas
Benedictus cũ ceteris Capit.
Fratres habẽtes dona-
tiões ẜm grãm que data
est vobis differẽtes: siue pphe
tiã ẜm rationẽ fidei: siue mini-
steriũ in ministrãdo: siue q̇ do-
cet in doctrina. Deo. ℟. Deus
qui sedes. Hy⁹. Deus crea. ℣.
Vesptina oratio magt. Pec-
cata mea dñe sicut sagitte infi-
xa sunt in me: sed anteq̃ꝫ vulne
ra generẽt in me sana me dñe
medicamẽto penitentie deus.
Omnipotẽs. s. d. q̇ Coll.
O celestia simul et terrena
moderaris: supplicatiões ppľi
tui clemẽter exaudi: et pacem
tuã nostris cõcede tpibus. P.
Postea de dña. Germinauit
radix iesse: orta est stella ex ia
cob virgo peperit saluatorẽ: te
laudam⁹ deus noster. ℣. Post
ptũ. Col. Deus qui salutis. A.
xxi. Et ď hec ãn. ad vesp. vsqꝫ
purificatiõis. ¶ Cõpl. vt nota
tur sabbato in pis. ¶ Inuitat.
Ado. do. ꝛc. hy⁹. Primo dierũ.
ãn. Bti. Quere in psal. Lec. i.
Paulus seruus iesu christi
vocat⁹ apľus segregat⁹
in euãgeliũ dei: qď ante pmise
rat p pphetas suos in scriptu-
ris sanctis. de filio suo q̇ fact⁹
est ei ex semie dauid ẜm carnẽ
Qui p̄destinatus est fili⁹ dei in
v̾tute ẜm spm̃ sanctificationis
ex resurrectione mortuoꝝ iesu
christi dñi nr̃i. Per quẽ accepi
mus grãm et apľatũ. ad obe-
diendũ fidei in oĩbus gẽtib⁹ p
noie eius: in q̇bus estis et vos
vocati iesu xpi. T. ℟. Dñe ne
in ira tua arguas me: neqꝫ i fu-
rore tuo corripias me. Misere
re mei dñe qm̃ infirm⁹ sum. ℣.
Timor et tremor venerũt sup
me: et ptexerũt me tenebre et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

O dixi. Miserere. Lect. ij.
Omnibus q̄ sūt rome di-
lectis dei vocatis sāctis. Gr̄a
vobis et pax a deo pr̄e: et dño
nr̄o iesu xp̄o. Primū q̄dē grās
ago deo meo ꝑ iesū xp̄m ꝓ oi-
bus vobis: qꝛ fides vr̄a annū-
ciat in vniuerso mūdo. Testis
em̄ mihi est deus: cui seruio in
sp̄ū meo in euāgelio filij ei⁹. qꝛ
sine intermissiōe meōriā vestri
facio sp in orōnib⁹ meis/ obse-
crās si quo mō tādē aliq̄n ꝓs-
perū iter habeā: i volūtate dei
veniēdi ad vos. T. R. Deus q̄
sedes sup thronū et iudicas eq̄
tatē esto refugiū paupum i tri
bulatiōe. Qꝛ tu solus laborē et
dolorē ꝯsideras. V. Tibi em̄ de
relict⁹ ē paup: pupillo tu eris
adiutor. Quia. Lect. iij.
Desidero em̄ videre vos
vt aliq̄d imptiar vobis gr̄e spi
ritualis ad ꝯfirmādos vos: id
est siľ ꝯsolari in vobis ꝑ eā que
inuicē est fidē vr̄am atqꝫ meā.
Nolo autē vos ignorare fr̄es:
qꝛ sepe ꝓposui venire ad vos:
et ꝓhibitus sum vsqꝫ adhuc vt
aliquē fructū habeā i vobis: si
cut et i ceteris gētib⁹. Grecis
ac barbaris: sapiētib⁹ ꝛ insipiē
tibus debitor sum. Itaqꝫ q̄d in
me ꝓmptū est: ꝛ vobis q̄ rome
estis euāgelizare. T. R. A dex
tris ē mihi dn̄s ne cōmouear.
Propter hoc dilatatū est cor
meū: et exultauit lingua mea.
V. Dn̄s ps hereditatis mee et
calicis mei tu es q̄ restitues he
reditatē meā mihi. Propter.
Non em̄ erubesco L. iiij.
euāgeliū: v̄tus em̄ dei ē
in salutē oī credēti: iudeo pri-
mū ꝛ greco. Justicia em̄ dei in
eo reuelat ex fide in fidē: sicut
scriptū est. Iust⁹ aūt ex fide vi
uit. Reuelat em̄ ira dei de celo
sup oēm impietatē ꝛ iniusticiā
oīm eoꝝ q̄ v̄itatē dei in iniusti-
cia detinēt. Qꝛ q̄d notū est dei
manifestū est in illis: de⁹ em̄ il
lis reuelauit. T. R. Notas mi
hi fecisti dn̄e vias vite adimple-
bis me leticia cū vultu tuo. De
lectatiōes in dextera tua vsqꝫ
in finem. V. Conserua me dn̄e:
q̄m in te speraui dixi dn̄o deus
meus es tu. Delectationes.
Inuisibilia em̄ ip Le. v.
sius a creatura mundi ꝑ
ea que facta sunt: intellecta cō
spiciūtur. Sempiterna quoqꝫ
eius v̄tus et diuinitas: ita vt
sint inexcusabiles. Qꝛ cū cog-
nouissēt deū: nō sicut deū glo-
rificauerūt: aut grās egerūt: sꝫ
euanuerūt i cogitatiōib⁹ suis:
et obscuratum est insipiēs cor
eorum. Dicentes em̄ se esse sa-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

piētes: stulti facti sunt. Tu. ℟.
Diligā te dñe ꝟtus mea. Dñs
firmamētū meū ꝛ refugiū meū
℣. Laudās inuocabo dñm. et
ab inimicis meis saluus ero.
Dñs fir. Lectio sexta.
Et cõmutauerūt gl'iam in-
corruptibilis dei in silitudinē
imaginis corruptibilis hois:
et volucrū ꝛ quadrupedū ꝛ ser
pētiū. Propter qd tradidit il
los de⁹ in desideria cordis eo-
rū in immūdiciā: vt ꝯtumeliis
afficiāt corpa sua in semetipsis
Qui cõmutauerūt veritatem
dei in mendaciū: et coluerūt et
seruierunt creature potius ꝙ
creatori: qui est benedict⁹ in se
cula. Amē. Tu. ℟. Dñi est ter-
ra ꝛ plenitudo eius. Orbis ter
rarū ꝛ vniuersi qui habitāt in
eo. ℣. Ipse sup maria fundauit
eū: et sup flumina prepauit eū.
Orbis. Scdm iohā. ij.
In illo tpe. Nuptie facte
sunt in chana galilee. Et erat
mater iesu ibi. Et reli. Bede.
Quod dñs atqꝫ saluator no-
ster ad nuptias vocatus. nõ so
lū venire: sed et miraculū ibi-
dē: quo cõuiuas letificaret. fa-
cere dignatus est exceptis cele
stiū sacramētoꝝ figuris: etiam
iuxta lr̄am fidē recte credētiū
ꝯfirmat Porro taciani ꝛ mar
ciani ceteroꝝqꝫ: q̄ nuptiis de-
trahūt ꝑfidia: qꝫ sit dānabilis
insinuat. Si em thoro imma-
culato: et nuptiis debita casti-
tate celebrat' culpa inesset: ne-
quaqꝫ dñs ad has venire. neqꝫ
ꝙ eas signoꝝ suoꝝ initiis cõse
crare voluisset. Tu. ℟. Ad te
dñe leuaui aīam meam. Deus
meus in te cõfido nõ erubescā.
℣. Neqꝫ irrideant me inimici
mei etem vniuersi q̄ sustinēt te
nõ ꝯfundētur. Deus. Lec. viij.
Nunc aūt qꝛ bona est ca-
stitas cõiugalis. melior
ꝯtinētia vidual'. optia ꝑfectio
ꝟginalis. Ad ꝯprobandā oim
electionē graduū. discernendū
tū meritū singuloꝝ: ex inteme
rato marie virginis vtero na
sci dignat⁹ est. A ꝓphetico vi
due anne ore mox natus bñdi-
citur. A nuptiarū celebratori-
bus iam iuuenis inuitat': ꝛ has
ꝟtute sue presentie honorat. ꝛ
ad altiorē celestiū leticiā sacra
mentoꝝ figurari insinuat. Tu.
℟. Audiā dñe vocē laudis tue
Et enarrē vniuersa mirabilia
tua. ℣. Dñe dilexi decorē do-
mus tue. et locū habitationis
glorie tue. Et. Lec. ix.
Miracula nāqꝫ factur⁹ i
terra dei fili⁹. veīt ad nuptias
vt ipm se eē doceret. de q̄ sub

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tipo solis psalmista pcinit. Et
ipse tanq̄ spōs? pcedēs de tha
lamo suo. Exultauit vt gigas
ad currendā viā. a sūmo celo
egressio eius ⁊ occursus ei? vs
q3 ad summū ei?. Qui et ipse q̄=
dā i loco dese suisq3 fidelib? ait
Nūqd pnt filii spōsi lugere. q3=
diu cū illis est spōsus? Venient
aūt dies cū auferet ab eis spon
sus. et tūc ieiunabunt. Tu. R.
Pctā mea dn̄e sicut sagitte in
fixa sūt in me. Sed anteq3 vul
nera generēt i me sana me dn̄e
medicamēto pn̄ie de?. V. Qm
iniqtatē meā ego agnosco ⁊ de
lictū meū corā me ē semp. tibi
soli peccaui. Sed. Laud. In=
dut? ē cū cet. Ca. vts. hymn?.
Eterne rerū. V. In matu. Bn̄=
dict?. Nuptie facte sūt in cha=
na galilee: ⁊ erat ibi iesus cum
maria m̄re eius. Col. vts. Suf
fra. de dn̄a. Rubū quē viderat
moyses incōbustū pseruatā ag
nouim? tuā laudabilē vginita
tē. dei geitrix intercede p nob
V?. Post ptū. Coll. De? q̄ sa.
A. xvi. ¶ Ad. i. hy? Iā lu. an
Adesto de? vn?. ps. De? deus
me? respi. cū cetis. Ad. iii. R.
Inclina. vt i psalte. Ad. vi. ca.
Qui exhortat in exhortā
do q̄ tribuit in simplici=
tate q̄ pest i sollicitudine q̄ mi=
seret in hilaritate dilectio sine
simulatiōe odiētes malū adhe
rētes bono. Deo. R. In eter
nū dn̄e. ⁊c. Ad. ix. Cap.
Benedicite psequētibus:
benedicite et nolite maledice
re. gaudere cū gaudētib?: fle=
re cū flentibus: idip̄m inuicem
sentientes nō alta sapiētes: sed
hūilibus cōsentiētes. D. In. ii
vespis. Sede a dex. cū ceteris
ca. Fres habētes. Hy?. Lucis
creator. V. Dirigat. magt. De
ficiēte vino iussit iesus impleri
hydrias aqua: q̄ in vinū cōuer
sa est all. Coll. vts. Postea de
dn̄a de s. petro ⁊ d̄ aplis cū ce
teris suffra. solitis. Quere in=
fra in fine libri. Legende
Propter tradidit illos
de? in passiōes ignominie. Nā
feie eoꝝ immutauerūt natura
lē vsū: in eū vsū q̄ est cōtra na=
turā. Silr aūt et masculi reli=
cto naturali vsu feie exarserūt
in desideriis suis in inuicē: mas
culi in masculos turpitudinē
opantes: et mercedē quā opor
tuit erroris sui in semetipis re
cipiētes. Et sicut nō pbauert
deū hr̄e in noticia: tradidit il=
los deus i reprobū sensū: vt fa=
ciāt ea: q̄ nō pueniūt repletos
oi iniqtate: malicia: fornicatio
ne: auaricia: neqcia: plenos in=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

uidia: homicidio: contentione: dolo malignitate. susurrones. detractores. deo odibiles. contumeliosos. superbos. elatos inuentores malorum. parentibus non obedientes. insipientes. incompositos. sine affectione. absque federe. sine mia. Qui cum iusticiam dei cognouissent non intellexerunt: quoniam qui talia agunt digni sunt morte: non solum qui ea faciunt: sed etiam qui consentiunt facientibus: propter quod inexcusabilis es o homo omnis qui iudicas. In quo enim iudicas alterum: teipsum condenas. Eadem enim agis que iudicas. Scimus enim quoniam iudicium dei est secundum veritatem in eos qui talia agunt. Existimas autem hoc o homo qui iudicas eos qui talia agunt et facias ea. quoniam tu effugies iudicium dei. An diuicias bonitatis eius et patientie et longanimitatis contemnis? Ignoras quoniam benignitas dei ad penitentiam te adducit. Secundum autem duriciam tuam et impenitens cor thesaurizas tibi iram in die ire: et reuelationis iusti iudicii dei. qui reddet vnicuique secundum opera eius. Hijs quidem qui secundum patientiam boni operis gloriam et honorem et incorruptionem querentibus vitam eternam. Hijs autem qui sunt ex contentione: et qui non acquiescunt veritati: credunt autem iniquitati: ira et indignatio: tribulatio et angustia in omnem animam hominis operantis malum: iudei primum et greci. Gloria autem et honor et pax omni operanti bonum: iudeo primum et greco. Non enim est acceptio personarum apud deum. Eu. Fe. ii. vsque ad. lxxam. R. Quam magna multitudo dulcedinis tue domine Quam abscondisti timentibus te V. Perfecisti eis qui sperant in te in conspectu filiorum hominum. Quam. R. Benedicam dominum in omni tempore Semper laus eius in ore meo. V. In domino laudabitur anima mea audiant mansueti et letentur. Sp. R. Delectare in domino. Et dabit tibi petitiones cordis tui. V. Reuela domino viam tuam et spera in eo et ipse faciet. Et. Fe. iii. R. Auribus percipe domine lachrymas meas ne sileas a me remitte mihi. Quoniam incola ego sum apud te et peregrinus. V. Dixi custodiam vias meas vt non delinquam in lingua mea. Quoniam. R. Statuit dominus supra petram pedes meos: et direxit gressus meos deus meus. Et immisit in os meum canticum nouum. V. Expectans expectaui dominum et respexit me. et exaudiuit deprecationem meam Et. R. Ego dixi domine miserere mei. Sana animam meam quia peccaui tibi. V. Domine ne in ira tua arguas me neque in furore tuo corripias me. Sana. Fe. iiii. Rm. Ne perdideris me domine cum iniq-

tatib⁹ meis. Nec in finē iratus
reserues mala mea. ℣. Misere
re mei de⁹ miserere mei: qm̄ in
te cōfidit aīa mea. Nec. ℟. Pa
ratū cor meū de⁹ paratū cor meū
Cātabo ⁊ psalmū dicā dño. ℣.
Exurge gl'a mea exurge psal-
teriū ⁊ cythara exurgā dilucu
lo Cātabo. ℟. Adiutor meus
tibi psallā q̄r de⁹ susceptor me
us es. Deus meus mia mea. ℣.
Eripe me de inimicis meis de⁹
me⁹ ⁊ ab insurgētibus in me li
bera me. De⁹. Fe.v. ℟. D eus
in te sp̄aui dñe nō cōfundar in
eternū. In tua iusticia libera me
et eripe me. ℣. Esto mihi ī deū
ꝓtectorē ⁊ ī locū munitū: vt sal
uū me facias. In. ℟. Repleat
os meū laude: vt hymnū dicā
glorie tue tota die magnificentie
tue noli me ꝓiicere in tp̄e sene
ctutis. Cū defecerit ꝟtus mea
de⁹ ne derelinq̄s me. ℣. Gaude
būt labia mea cū cātauero tibi
Et aīa mea quā r̄deisti Cū. ℟.
Gaudebūt labia mea cū cāta-
uero t̄. Et aīa mea quā redēisti
dñe. ℣. Sz et lingua mea medi
tabit̄ iusticiā tuā tota die lau-
dē tuā. Et. Fe.vj. ℟. Confite-
bor tibi dñe deus in toto corde
meo: ⁊ honorificabo nomē tuū
ī eternū. Qr mia tua dñe magna
est sup me. ℣. Et eripuisti aīam
meā ex iferno inferiori. Qr. ℟.
Mia tua dñe magna ē sup me.
Et liberasti aīam meā ex ifer-
no iferiori. ℣. De⁹ iniq̄ insurre-
xerūt in me et fortes quesierūt
aīam meā. Et. ℟. Fact⁹ est mi
hi dñs ī refugiū. Et deus me⁹
in auxiliū spei mee. ℣. Deus vl
tionū dñs deus vltionū libere
egit. Et. Sabbato. ℟. Mise-
ricordiā et iudiciū cantabo ti-
bi dñe psallam et intelligam.
In via inmaculata quādo ve
nies ad me. ℣. Perambulabā
in innocētia cordis mei in me-
dio dom⁹ mee. In. ℟m. Dñe
exaudi orationem meā: et cla-
mor meus ad te veniat. Quo
niam nō spernis deus preces
pauperū. ℣. De profundis cla-
maui ad te dñe: dñe exaudi vo
cē meā. Qm. ℟. Velociter ex-
audi me dñe. Quia defecerunt
sicut fumus dies mei. ℣. Dies
mei sicut vmbra declinauerūt
et ego sicut fenum arui. Quia.
¶ Dñica.ij.ad vesp. Bñdict⁹.
N cum ceteris. Capitlu.
Olite esse prudētes apd
vosmetipos nulli malū p ma-
lo reddētes ꝓuidētes bona nō
tm̄ corā deo: sed etiā corā oib⁹
hoibus. Deo. Hy⁹. De⁹ crea.
℣. Vesptīa orō magt. De⁹ cha
ritas est ⁊ q̄ manet in charita-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

te in deo manet: et deus in eo.
Omnipotēs. s. d. in Col.
firmitatē nr̄am ppicius
respice atq̄ ad ptegendū nos
dexterā tue maiestatis extēde
Per. Cetera vt in priori dñica.
Quicūq̄ em̄ sine le L. i.
ge peccauerūt sine lege
pibūt. Et q̄cūq̄ in lege pecca-
uerūt: p legē iudicabūtur. Nō
em̄ auditores legis iusti sunt
apud deū: sed factores legis iu
stificabūtur. Cū em̄ gētes que
legē nō habent: naturaliter ea
q̄ legis sunt faciūt: eiusmodi le
gē nō habētes ipsi sibi sunt lex
q̄ opus legis ostendūt scriptuz
in cordib⁹ suis: testimoniū red
dēte ill' ɔscia ipoꝝ. Tu. R. Dñe
ne in ira. cū ceteris. Lectio. ij.
Et inter se inuicē cogita-
tionuz accusantium aut
etiā defendētiū. in die cū iudi
cabit deus occulta hoim: secun
dū euāgeliū meū p iesū christū
Si aūt tu iude⁹ ɔgnoiaris ꝛ re
q̄scis in lege: et gl'iaris in deo
et nosti volūtatē eius: ꝛ pbas
vtiliora instructus p legē: con
fidis te ipm esse ducē cecorū et
lumē coꝝ q̄ in tenebris sūt eru
ditorē insipiētiū. mgr̄m infan-
tiū habentē formā sciētie et ve
ritatis in lege. Tu. L. iij
Qui ḡ aliū doces. teipsuz
nō doces? Qui pdicas nō furā
dū. furaris. Qui dicis nō me-
chandum. mecharis. Qui ab-
hominaris idola. sacrilegium
facis. Qui in lege gl'iaris. p p-
uaricationē legis deū inhono
ras. Nomē em̄ dei p vos blas-
phemat inter gētes sicut scri-
ptum est. Circūscisio quidem
pdest si legem obserues: si aūt
puaricator legis sis circūscisio
tua pputiū facta est. T. L. iiij.
Si igitur preputiū iusti-
cias legis custodiat: nō-
ne pputiū illis i circūscisiōe re
putabit. Et iudicabit id quod
ex natura est pputiū. legem cō
sūmās: te qui p literā et circū-
scisionē preuaricator es legis.
Nō em̄ q̄ in manifesto iudeus
est: neq̄ que i manifesto in car
ne est circūscisio: sed q̄ in abscō
dito iude⁹ est: et circūscisio cor
dis in spū nō litera: cuius laus
nō ex hoib⁹ sꝫ ex deo ē. T. L. v.
Quid ḡ amplius iudeo ē:
aut que vtilitas circun-
scisionis. multum per oēm mo
dum. Primū quidē: quia credi
ta sunt illis eloquia dei. Quid
em̄ si quidam illoꝝ nō credide
rūt? Nunq̄d incredulitas illo
rū fidem dei euacuauit? Absit
Est autem deus verax: omnis
autē homo mendax: sicut scri-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ptum est. Ut iustificeris in ser-
monibus tuis & vincas cũ iudi
caris. Tu. Lectio sexta.
SI aũt iniq̃tas nr̃a iusti-
ciã dei cõmendat: q̃d dicem⁹?
Nũq̃d iniquus est de⁹ q̃ infert
irã? Scd̃m hoiem dico. Absit
Alioq̃n quõ iudicabit de⁹ hũc
mundũ? Si eñ veritas dei in
meo mẽdacio habũdauit i glo
riã ipsi⁹: q̃d adhuc & ego tanq̃
pctor iudicor: et non sicut blas-
phemamur. Et sicut aiũt q̃dã
nos dicere. Faciamus mala vt
veniãt bona. Tu. Matheũ. viij.
IN i. t. Cũ descendisset ie-
sus de mõte secuti sunt eũ
turbe multe. Et reli. Omelia
origenis doctoris. Docẽte in
mõte dño: discipuli venerũt ad
eũ: sicut alacres: sicut domesti
ci: sicut ꝑmi: sicut amici vel
fratres. Ideo ait dñs ad eos.
Uos estis sal terre: & vos estis
lux mũdi. Nũc vero descẽdẽte
eo de monte: turbe secute sunt
eũ que mõtẽ ascẽdere non po-
tuerũt: vt pigri ppl'i vt negli-
gẽtes. Ita & filij israel primi-
tus i mõtẽ ascẽdere nõ value-
rũt: ad obuiãdũ dño ꝑgere nõ
potuerũt ꝓpter suã irreligiosi
tatẽ et impietatẽ. Tu. Le. viij.
SEd sol⁹ moyses ascẽdit
et pauci cũ eo seniorum
israel. Ita & cum dño discipuli
soli i mõtẽ ascẽderũt: et tardio
res deorsũ steterũt. Sic & mo
do vigilãtes & alacres et fide-
les aĩe deũ timẽtes & dñm di-
ligẽtes: regna celestia deside-
rãtes: dñz semp sequẽtes post
dñm in illũ celestẽ montẽ ascẽ
dunt: audiẽtes aplm dicẽtem.
Que sursum sũt sapite: vbi xps
est i dextera dei sedẽs. Tu. L. ix.
DEscendente nũc dño de
mõte: hoc est inclinãte se
ad infirmitatẽ et impotẽtiã ce
teroꝝ miseri⁹ imꝑfectioni eoꝝ
vel infirmitati secute sunt eum
turbe multe. Aliquãti ꝓpter
doctrinã: aliquãti ꝓpter cha-
ritatẽ: aliquãti ꝓpter admira
tionẽ et curationẽ. Et ecce ho
mo leprosus veniẽs: vnus ex il
lis qui curã querebãt qui leua
men desiderabãt: adorabat eũ
dicẽs. Dñe si vis potes me mũ
dare. Tu. Bñdict⁹. Cũ aũt de
scẽdisset iesus de mõte ecce le-
prosus veniẽs adorabat eũ di-
cẽs: dñe si vis potes me mũda
re: et extendẽs manum tetigit
eum dicens volo: mundare.
¶ Ad horas diei vt in precedẽ
ti dñica. ¶ Ad. vj. capi.
SI fieri põt q̃d ex vobis ẽ
cũ oib⁹ hoib⁹ pacẽ habẽtes: nõ
vosmetipos defendẽtes kmi:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

sed date locũ ire. D. Ad.ix.ca.
SI esurierit inimic⁹ tuus ciba illũ: si sitit potũ da illi: hoc enim faciẽs carbones ignis cõgeres sup caput ei⁹ no li vinci a malo sed vince i bono malũ. D.g magt Dñe si tu vis potes me mũdare: et ait iesus: volo mundare. Legende.
QUid ḡ precellimus eos. Nequaq̃. Causati ei sumus iudeos et grecos oẽs sub peccato esse sicut scriptum est. Quia nõ est iust⁹ quisq̃: nõ est intelligẽs: nõ est requirẽs deũ Oẽs declinauerũt: simul inuti les facti sunt: nõ est q̃ faciat bo nuin nõ est vsq̃ ad vnũ. Sepul chrũ patẽs est guttur eoꝝ: linguis suis dolose agebãt venenũ aspidũ sub labijs eoꝝ. Quo rum os maledictione ⁊ amari tudine plenum est: veloces pe des eoꝝ ad effũdẽdũ sanguinẽ Cõtritio et infelicitas in vijs eoꝝ: et viã pacis nõ cognoue rũt: nõ est timor dei ante ocu los eoꝝ. Scim⁹ aũt qm̃ q̃cũq̃ lex loquit: his q̃ in lege sunt lo quitur: vt om̃e os obstruatur: et subditus fiat oĩs mũdus deo q꞉ ex opib⁹ legis nõ iustificabit oĩs caro corã illo. Per legem em̃ cognitio pcti. Nũc aũt iusticia dei sine lege manifestata est: testificata a lege ⁊ ꝓphetis Iusticia aũt dei p fidẽ iesu xpi in oẽs ⁊ sup oẽs q̃ credũt in eũ. Non em̃ est distinctio. Oẽs em̃ peccauerũt ⁊ egent glia dei: iustificati gratis per grãm ipsi⁹: p redẽptionẽ que est i xpo iesu: quẽ ꝓposuit de⁹ ꝓpiciatorem: p fidẽ in sanguine ipsi⁹: ad ostẽsionẽ iusticie sue: ꝓpter remissionẽ precedẽtiũ delictoꝝ: in sustẽtatione dei ad ostensionẽ iusticie ei⁹ in hoc tempore: vt sit ipe iust⁹ et iustificãs eũ: qui ex fide est iesu xpi. Ubi est ḡ gliatio tua. Exclusa est. Per quã legẽ. Factoꝝ. Non. Sed p legem fidei. Arbitramur em̃ iustificari hoiem p fidẽ sine operibus legis. An iudeoꝝ deus tm̃. Nõne ⁊ gẽtiũ. Immo ⁊ gẽtiũ. Qm̃quidẽ vnus est de⁹ qui iustificat circũcisionem ex fide et preputiũ per fidẽ. Legẽ ergo destruimus per fidẽ. Absit. Sed legem statuim⁹. Quid ergo dicem⁹ inuenisse abraham patrẽ nostrũ scdm̃ carnẽ. Si ei abrahã ex opib⁹ iustificat⁹ est habet gliam: sed non apd deũ. Quid em̃ dicit scriptura. Credidit abraham deo: et reputatum est illi ad iusticiam. Tu.
¶ Dñica.iij.ad vesperas. Benedictus. cũ ceteris. Capitulũ

NEmini quicq̃ debeatis
nisi vt inuicem diligatis
qui eñ diligit ꝓximũ legẽ im-
pleuit. D.g.hy⁹. De⁹ creator.
ꝶ⁹ Vespertina oro.magt. Frẽs
cõfortamini i grã dei que est in
xpo iesu dño nr̃o all'a. Collec.
DEus q̃ nos in tãtis peri
culis cõstitutos:pro hũa
na scis fragilitate nõ posse sub
sistere: da nobis salutẽ mentis
et corpis:vt ea que ꝑ pctis no
stris patimur te adiuuãte vin-
camus. Per. Cetera vt i pre-
cedẽtib⁹ dñicis. Lectio prima
PAulus vocatus aplus ie
su xpi ꝑ voluntatẽ dei:et
sostenes frater eccl'ie dei q̃ est
corinthi:sctificatis in xpo iesu
vocatis sctis cũ oib⁹ qui inuo-
cant nomen dñi nr̃i iesu xpi in
omi loco ipoꝝ et vr̃o. Gratia
vobis ꝛ pax a deo prẽ nr̃o ꝛ dd
mino iesu xpo. Grãs ago deo
meo semꝑ pro vobis in grã dei
q̃ data est vobis i xpo iesu. Tu.
℟. Dñe ne in ira. D.iiij. Le.ij.
QUia in oibus diuites fa
cti estis i illo:in omi ver
bo ꝛ i omi sciẽtia: sicut testimo
niũ xpi cõfirmatũ est in vobis.
Ita vt nihil vobis desit in vlla
gratia expectãtib⁹ reuelatio-
nem dñi nostri iesu xpi. Qui et
confirmauit vos vsq̃ in finem
sine crimine in die aduent⁹ dñi
nostri iesu xpi. Fidelis de⁹ per
quẽ vocati estis i societatẽ filij
ei⁹ iesu xpi dñi nr̃i. Tu. Le.iij.
OBsecro aũt vos frẽs:per
nomen dñi nostri iesu xpi
vt idipm dicatis oẽs ꝛ nõ sint
in vobis scismata. Sitis autẽ
pfecti in eodẽ sensu ꝛ in eadem
sciẽtia. Significatũ est eñ mi-
hi de vobis fratres mei ab his
qui sunt cloes q̃ contentiones
sunt inter vos. Hoc autẽ dico
q̃d vnusquisq̃ vr̃m dicit. Ego
quidem sum pauli:ego aũt ap-
pollo:ego vero cephe:ego au-
tem christi. Tu. Lectio quarta
DIuisus est xpus. Absit.
Nũqd paulus crucifix⁹
est pro vobis:aut in noie pauli
baptisati estis? Grãs ago deo
meo q̃ neminẽ vestrũ baptisa
ui nisi crispum et gaium:ne q̃s
dicat q̃ in noie meo baptisati
estis. Baptisaui aũt ꝛ stepha-
ne domũ:ceteꝝ nescio si quem
alium vestrum baptisauerim.
Non eñ misit me xps baptisa
re sed euãgelizare:non in sapiẽ
tia verbi vt non euacuet crux
christi. Tu. Lectio quinta.
UErbũ eñ crucis pereũ-
tibus quidẽ stultitia est.
His aũt qui salui fiũt:id est no
bis dei virtus est. Scriptũ est

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

em̄. Perdā sapiētiā sapientiū
et prudētiā prudētiū reproba-
bo. Ubi sapiens: vbi scriba: vbi
inq̄sitor hui⁹ seculi. Nōne stul
tam fecit de⁹ sapiētiā hui⁹ mū
di. Nam q2 i dei sapiētia nō co
gnouit mūd⁹ per sapiētiā deū
Placuit deo p stultitiā predi
cationis saluos facere creden
Q Uoniam [tes. T. L. vj.
et iudei signa petunt: et
greci sapiētiam querūt. Nos
aūt predicamus xpm crucifixū
iudeis q̄dē scādalū: gētib⁹ aūt
stultitiā. Ipis aūt vocatis iu-
deis atq3 grecis xpm dei ꝟtu-
tem ꝛ dei sapiētiam. Quia qđ
stultū est dei: sapiēti⁹ est hoib⁹
et qđ infirmū est dei fortius est
hoibus. Uidete vocationē ve
strā frēs: q2 nō multi sapiētes
scđm carnē: non multi potētes
non multi nobiles: sed q̄ stulta
sunt mūdi elegit de⁹ vt cōfun-
dat sapiētes. T. Matheū. viij.
I N i. t. Ascēdēte iesu i na-
uiculā secuti sunt eū disci
puli ei⁹. Et ecce mot⁹ magn⁹
fact⁹ est i mari. Et re. Omelia
origenis doctoris. Ingredie-
te dño i nauiculā secuti sunt eū
discipuli ei⁹: non imbecilles s3
firmi et stabiles i fide: māsueti
et pij mūdū spernētes: non du
plici corde sed simplici. Hij er
go secuti sunt eū: non tm̄ gres-
sus ei⁹ sequētes: sed magis scti
tatem ei⁹ comitātes ꝛ iusticiā
ei⁹ cōsectātes Et ecce tēpestas
magna facta est i mari. Ita vt
nauicula operiret fluctibus. Tu.
C Um em̄ multa [L. viij.
magna ac mirāda ostē-
disset i terra transit ad mare:
vt ꝛ ibidem adhuc excellētiora
opa demōstraret: quatinus se
terre marisq3 dñm esse cūctis
oñderet. Ingressus ḡ nauiculā
fecit turbari mare: commouit
vētos concitauit fluctus. Cur
hoc? Ideo vt discipulos mitte
ret in timorē: suūq3 auxiliū po-
stularēt: suāq3 potētiā rogāti-
bus manifestaret. Tu. L cō. ix.
F Acta est tempestas ma-
gna ꝛ non pusilla: vt ma
gnū opus ꝛ nō pusillū oñderet
Quātoq3 fluct⁹ nauicule immi
nebāt: tāto magis timor disci-
pulos cōturbabat: vt plus ma
gis desiderarēt ad liberādū se
p miracula saluatoris. Dñs ve
ro dormiebat O res mirabilis
et stupēda. Is qui nūq3 obdor
mit: dormit Is q̄ celū et terrā
gubernat: dormit. Is q̄ nunq3
dormit neq3 dormitat: ille dor
mire dr. Dormiebat q̄dē corpe
sed vigilabat deitate. Tu aūt.
Būdict⁹. Ascēdēte iesu i naui-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

culam ecce mot⁹ magn⁹ fact⁹
est i mari:et suscitauerũt eũ di
scipuli dicentes: dñe salua nos
perimus. Ad.vj.Capi.
NOn adulterabis:non oc
cides: nõ furaberis:nõ falsum
testioniũ dices:non cõcupisces
rem ꝓximi tui:et si qđ est aliud
mãdatum in hoc verbo instau
ratur. D.g. Ad.ix.capi.
DIliges ꝓximũ tuũ sicut
teipm: dilectio ꝓximi malũ nõ
operať plenitudo ğ legis est di
lectio. Deo g. magt. Dñe salua
nos perim⁹: impera ꝛ fac tran
quillitatẽ magnã porro hoies
cũ vidissent ꝙ fecerat signũ di
cebãt: qualis est hic quia vẽtis
imperat ꝛ mari ꝛ obediunt ei.
ET infirma mũ [Legẽde
di elegit de⁹: vt cõfũdat
fortia. Et ignobilia mũdi ꝛ cõ
tẽptibilia elegit de⁹: et ea que
nõ sunt: vt ea que sunt destruc-
ret: vt nõ glorietur ois caro in
cõspectu eius. Ex ipso aũt vos
estis in xp̄o iesu: qui factus est
nobis sapiẽtia ꝛ iusticia ꝛ sctifi
catio ꝛ redẽptio: vt queãdmo-
dum scriptũ est. Qui gloriatur
in dño glorietur. Et ego cũ ve
nissem ad vos frẽs: veni non in
sublimitate sermõis aut sapiẽ
tie: annũciãs vobis testimoniũ
xp̄i. Non em̃ iudicaui me scire
aliqđ inter vos: nisi iesum xp̄m
et hũc crucifixũ. Et ego in in-
firmitate et timore et tremore
multo fui apud vos. Et sermo
me⁹ et predicatio mea non in
ꝑsuasibilib⁹ hũane sapiẽtie ver
bis: sed i ostẽsione spũs ꝛ virtu
tis: vt fides vr̃a non sit i sapiẽ-
tia hoim sed i virtute dei. Sa-
piẽtiã aũt loquimur inter ꝑfe
ctos. Sapiẽtiã vero nõ huius
seculi: neq₃ principũ hui⁹ seculi
q̃ destruũtur: sed loquimur dei
sapiẽtiã in mysterio: que abscõ
dita est: quã predestinauit de⁹
ante secula i gloriã nostrã: quã
nemo pricipũ hui⁹ seculi cogno
uit. Si em̃ cognouissent nunq₃
dñm glorie crucifixissent: sicut
scriptũ est. Qđ ocul⁹ nõ vidit:
nec auris audiuit: nec i cor hois
ascẽdit que preparauit de⁹ his
q̃ diligũt illũ. Nobis aũt reue-
lauit deus per spm̃ suũ. Spũs
em̃ oia scrutatur: etiã ꝓfunda
dei. Quis em̃ hoim scit q̃ sunt
hois nisi spũs hois q̃ in ipo est
Ita et q̃ dei sunt nemo cogno
uit nisi spũs dei. Nos aũt non
spm̃ hui⁹ mũdi accepimus: sed
spm̃ q̃ ex deo est: vt sciam⁹ que
a deo donata sunt nobis: que
et loq̃mur non i doctis hũane
sapiẽtie verbis: sed i doctrina
spũs spũalib⁹ spũalia cõparã-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tes. Aialis aũt homo non per
cipit ea que sũt spũs dei. Stul
titia em̃ est illi:et nõ põt intel
ligere: qꝛ spũaliter examinaẜ.
Spũalis autem iudicat oĩa:et
ipse a nemine iudicaẜ sicut scri
ptũ est. Quis em̃ cognouit sen
sum dñi:aut qs instruxit eũ?
Nos aũt sensum xp̃i habemus
Et ego frẽs non potui vobis
loqui quasi spũalibꝰ: sed quasi
carnalibꝰ. Tanq̃ꝫ paruulis in
xp̃o lac vobis potum dedi:nõ
escam. Nõdum em̃ poteratis
intelligere sed nec nunc quidẽ
potestis. Adhuc em̃ carnales
estis. Cũ em̃ sit inter vos zelus
et cõtẽtio nõne carnales estis
et scd̃m hoiem ambulatis Tu.
¶ Dñica.iiij.ad vespas. Bene
dictus.cũ ceteris. Capitulum
F Ratres induite vos si-
cut electi dei scti et dile-
cti viscera mĩe benignitatem:
hũilitatẽ:modestiã:pacientiã
supportãtes inuicẽ: ꝛ donãtes
vobismetipsis si qs aduersus
aliquẽ habet querelã: sicut et
dñs donauit vobis ita et vos.
D.g. hyꝰ. Deꝰ creator. ℣ Ve
spertina. magt. Frẽs existimo
em̃ ꝙ nõ sint cõdigne passiões
huiꝰ tpis ad futurã gliam q̃ re
uelabiẜ i nobis alla. cot.
F Amiliã tuã q̃s dñe cõ-
tinua pietate custodi: vt que in
sola spe grẽ celestis innitiẜ tua
semp ꝓtectione muniaẜ. Per
Suffra. et cetera oĩa vt in pre
cedentibus dñicis. Lcõ prima
C Um em̃ dicat quis: ego
q̃dẽ sum pauli: aliꝰ aũt
ego appollo: nõne hoies estis?
Quid igitur est appollo. Quid
vero paulus? Ministri eiꝰ cui
credidistis. Et vnicuiq̃ꝫ sicut
dñs dedit. Ego plantaui: ap-
pollo rigauit: sꝫ deꝰ incremẽtũ
dedit. Itaq̃ꝫ neq̃ꝫ q̃ plantat est
aliq̃d: neq̃ꝫ q̃ rigat: sed q̃ incre
mẽtũ dat deꝰ. Qui plãtat aũt
et q̃ rigat vnũ sunt. T. ℟. Dñe
ne i ira. cũ cetis. D. iiij. Lcõ. ij.
V Nusq̃sq̃ꝫ aũt ꝓpriã mer
cedẽ accipiet scd̃ꝫ suum
laborẽ. Dei em̃ sumꝰ auditores
Dei agricultura estis: dei edi-
ficatio estis. Scd̃m grãm dei
que data est mihi: vt sapiẽs ar
chitectꝰ fundamẽtũ posui: aliꝰ
aũt superedificat: vnusq̃sq̃ꝫ aũt
videat q̃uo supedificet. Fũda-
mẽtũ em̃ aliud nemo põt pone
re p̄ter id qd̃ positũ est: qd̃ est
S xp̃s iesus. Tu Lctõ. iij.
I qs aũt supedificat su-
pra fundamẽtũ hoc aurũ argẽ
tum: lapides preciosos: ligna:
fenũ: stipulã vniuscuiusq̃ꝫ opus
manifestũ erit. Dies enim dñi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

declarabit: qr in igne reuelabi tur: et vniuscuiusqꝫ opus qua= le sit ignis probabit. Si cuius opus manserit qđ supedifica= uit: mercedē accipiet. Si cui⁹ opus arserit: detrimētū patie tur: ipe aūt salu⁹ erit sic tñ q̄si per ignē. Tu. Lectō. iiii.

N Escitis qr tēplū dei est) et spūs dei habitat i vobis. Si q̄s aūt tēplū dei violauerit: di sperdet illū de⁹. Tēplū em̄ dei sanctū est: qđ estis vos. Nemo se seducat. Si q̄s videtur inter vos sapiens esse in hoc seculo: stultus fiat vt sit sapiens. Sa= piētia em̄ hui⁹ mundi stultitia est apud deū. Scriptū est em̄. Cōprehēdam sapiētes in astu tia eoꝝ. Tu. Lectio. v.

E T iterū. Deus nouit co= gitationes sapientiū: q̄m vane sunt. Nemo itaqꝫ glorieꝫ in hoi bus. Oia em̄ vr̄a sunt: siue pau= lus siue appollo: siue cephas si ue mūdus: siue vita siue mors: siue p̄ntia siue futura. Oia em̄ vr̄a sunt: vos aūt xp̄i: xp̄s autē dei. Sic nos existimet homo vt ministros xp̄i ꝛ dispensato= res mysterioꝝ dei. Hic iā que ritur inter dispēsatores: vt fide lis q̄s inueniatur. Tu. Lcō. vi.

M Ihi aūt pro minimo est vt a vobis iudicer: aut ab humano die. Sed neqꝫ me ip̄m iudico. Nihil em̄ mihi cō scius sum: sed non in hoc iustifi cat⁹ sum. Qui aūt iudicat me dn̄s est. Itaqꝫ nolite ante tp̄s iudicare: quoadusqꝫ veniat do minus q̄ et illuminabit abscō= dita tenebraꝝ: et manifestabit cōsilia cordiū: et tunc laus erit vnicuiqꝫ a deo. Hec autē frēs transfiguraui in me: et appol= lo ꝑpter vos: vt in vobis disca tis: ne sup q̄ꝫ scriptum est: vnus aduersus alterum infleꝫ. Tu.

I Scdm matheum. xiii.

N il. t. d. i. d. s. parabolā hanc. Sil'e est regnū celoꝝ ho mini q̄ seminauit bonū semē in agro suo Et reli. Omelia le= ctiōis eiusdem. P erspicue per semetipsam veritas exposuit: q̄ ager sit mūdus: sator filius hois: et cetera. Oia scādala re ferūtur ad zizaniam: iusti vero cōputātur in filios regni. Er= go vt supra dixi que exposita sunt a dn̄o his debemus acco= modare fidem. Que aūt tacita et nr̄e intelligentie quodāmo do sūt derelicta: breuiter a no bis sunt perstringēda. Hoies qui dormiūt magistros eccl'ie intelligite. Tu. Lectio octaua

S Eruos prīſfamilias nō alias accipiatis q̄ꝫ an=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

gelos qui discurrũt inter deũ et hoĩes. Qui etiã cõtinue vident faciẽ pr̃is. Diabolus aũt ꝓpterea inimic⁹ homo appellatur: q2 ꝑ supbiã a suo statu cecidit: et cũ deo esse desijt. Et in psalmo de eo scriptũ est. Exurge dñe non confortetur homo Quãobrẽ nõ dormiat q̄ eccl̃ie ꝑpositꝰ est: ne ꝑ illiꝰ negligẽtiã inimic⁹ homo: id est diabolus supseminet zizania: hoc est hereticoꝝ dogmata Tu. L.ix.

ACcedẽtes aũt serui patrisfamilias dixerũt ei Dñe nõne bonũ semen seminasti in agro tuo ⁊ cetera. Quod autem dicitur. Ne forte colligẽtes zizania eradicetis simul et frumẽtũ. Locus dat penitẽtie: et monemur ne cito iudicemus: aut precipiti sentẽtia amputemus frẽm. Quia fieri põt vt q̄ hodie noxio deprauat⁹ est dogmate cras resipiscat: et illuminet a veritate: et defendere incipiat veritatem. Tu aũt Bñd⁹. Dñe nõne bonũ semen seminasti in agro tuo: vñ ergo habet zizania: et ait illis hoc fecit inimic⁹ homo. Ad.vj.capi.

SUper oĩa aũt hec charitatem cõtinuã hñtes qđ est vinculũ ꝑfectiõis: et pax xp̄i exultet i cordib⁹ vr̃is i qua vocati estis i vno corpore ⁊ grati estote. D.g. Ad.ix.capi.

OMne qđcũq3 facitis i verbo aut i ope: oĩa in noĩe dñi nr̃i iesu xp̄i facite: gratias agẽtes deo ⁊ pr̃i ꝑ iesum xp̄m dñm nostrũ. D.g. magt. Colligite primũ zizania ⁊ alligate ea i fasciculos ad cõburẽdũ: triticũ aũt cõgregate in horreũ meũ dicit dñs. Legẽde.

QUis em̄ te discernit? Quid aũt habes qđ nõ accepisti? Si aũt accepisti q̄d gl̃iaris q̄si nõ acceperis. Jã saturati estis: iã diuites facti estis. Sine nobis regnatis. Et vtinã regnetis vt ⁊ nos vobiscũ regnem⁹. Puto eĩ ꝙ de⁹ nos ap̄los nouissimos ostẽdit tanq3 morti destinatos: q2 spectaculũ facti sum⁹ mũdo et angelis et hoĩb⁹. Nos stulti ꝓpter xp̄m: vos aũt prudẽtes i xp̄o. Nos infirmi: vos aũt fortes Vos nobiles: nos aũt ignobiles. Usq3 i hãc horã et esurimus ⁊ sitim⁹ ⁊ nudi sum⁹: et colaphis cedimur: ⁊ instabiles sumus: ⁊ laboram⁹ operãtes manib⁹ nr̃is. Maledicimur: et bñdicim⁹. Persecutionem patimur ⁊ sustinem⁹. Blasphemamur ⁊ obsecram⁹. Tãq3 purgamẽta hui⁹ mũdi facti sum⁹ oĩm ꝑipsima vsq3 adhuc. Non vt cõ

fundā vos hec ſcribo: ſed vt fi-
lios meos chariſſimos moneo
Nā ſi decēmilia pedagogoꝝ
hēatis i xpo: ſed nō multos pa
tres. Nā i xpo ieſu p euāgeliū
ego vos genui. Rogo ḡ vos
imitatores mei eſtote. ſicut et
ego xpi. Jdō miſi ad vos thimo
theū: q̄ eſt filiꝰ meꝰ chariſſimꝰ
et fidelis i dño: q̄ vos ꝯmonefa
ciat vias meas: q̄ ſunt i xpo ie-
ſu: ſicut vbiq̄ in oi eccl'ia doceo
Tanq̄ nō venturus ſim ad vos:
ſic inflati ſunt q̄dā Veniā aūt
ad vos cito: ſi dñs voluerit. et
cognoſcā nō ſermonē eoꝝ q̄ in-
flati ſunt: ſed ꝟtutē. Nō em in
ſermone ē regnū dei: ſed i ꝟtu-
te. Quid vultis in ꝟga veniā
ad vos: an in charitate ꝛ ſpiri-
tu māſuetudis. Omnino audi
tur inter vos fornicatio: et ta-
lis fornicatio q̄lis nec inter gē
tes: ita vt vxorē pr̄is ſui aliq̄s
habeat. Et vos inflati eſtis: et
nō magis luctum habuiſtis vt
tollat̄ ď medio vr̄m q̄ hoc opꝰ
fecit. Ego q̄dē abſens corpore
pn̄s autē ſpū. Jam iudicaui vt
pn̄s eū q̄ ſic opatus eſt. Jn noie
dñi nr̄i ieſu xpi ꝯgregatis vob
et meo ſpū cū ꝟtute dñi iheſu:
tradere huiuſmodi hoiem ſa-
thane in interitū carnis: vt ſpi
ritus ſaluus ſit in die dñi nr̄i ie
ſu xpi. Tu. ¶ Dñica.v.ad veſ.
Beneď. cū ceteris. Cap. vt in
pcedēti dñica. hyꝰ. Deus crea.
ꝟ. Veſptina oro. magt. Fres
nolite prudētes eſſe apud voſ-
metipos: nulli malum p malo
reddētes: puidētes bona. non
tm̄ corā deo ſed etiā corā oibꝰ
hoibus all'a. Collecta.

C Onſerua ppl'm tuū deꝰ:
et tuo nomini fac deuotū: vt di
uinis ſubiectus officijs et tem-
poralis vite piter ꝛ eterne do-
na pcipiat. P. Suffra. et cete
ra oia vt in pcedētibꝰ dñicis.

P Aulus aplꝰs ie Lect. j.
ſu xpi p voluntatē dei: et
timotheus fr̄ eccl'ie dei que eſt
corinthi cū oībus ſanctis qui
ſunt in vniuerſa achaya. Gr̄a
vobis et pax a deo pr̄e noſtro:
et dño ieſu xpo. Bn̄dictus deꝰ
et pr̄ dñi nr̄i ieſu xpi. pr̄ miſeri-
cordiarū et deꝰ totius cōſola-
tionis: q̄ ꝯſolatur nos in omni
tribulatiōe noſtra: vt poſſimꝰ
et ipi cōſolari eos qui in omni
preſſura ſunt p exhortationem
qua exhortamur et ipſi a deo.
Tu. R̄m. Dñe ne i ira. D. iiij.

Q Voniā ſicut habū Lec. ij.
dant paſſiōes xpi in no-
bis: ita ꝛ p xpm habūdet cōſo-
latio noſtra. Siue aūt tribula
mur p vr̄a exhortatiōe ꝛ ſalu-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

te:siue cōsolamur ꝓ vr̄a cōsola
tiōe:siue exhortamur ꝓ vestra
exhortatiōe ꝛ salute:q̄ opatur
tollerantiā earūdem passionū
q̄s ꝛ nos patimur: vt spes nr̄a
firma sit ꝓ vobis. Sciētes qm̄
sicut socij passionū estis: sic eri
tis et consolationis. Tu. L. iij.

N On em̄ volum⁹ vos ig-
norare fr̄es de tribula-
tiōe nr̄a: q̄ facta est in asia:qm̄
supra modū grauati sumus su-
pra virtutē: ita vt tederet nos
etiā viuere. Sz et ipi in nobis-
metibis r̄nsum mortis habuim⁹
vt nō simus cōfidētes in nobis
sed in dn̄o q̇ suscitat mortuos.
Qui de tantis piculis eripuit
nos et eruit. In quē speram⁹:
qm̄ adhuc eripiet adiuuātib⁹
et vobis in or̄one ꝓ nobis: vt
ex multaꝝ psonis facieꝝ: ꝛ ei⁹
q̄ i vobis est donatiōis ꝑ mul-
tos ꝑticipes gr̄e agātur deo ꝓ
nobis. Tu. Lectio. iiij.

N Am gl̄ia nr̄a hec est testi
moniū ꝯsciētie nr̄e: ꝙ in simpli
citate ꝛ sinceritate dei: ꝛ nō i sa
piētia carnali: sed i gr̄a dei cō-
uersati sum⁹ in hoc mūdo: ha-
būdantius aūt ad vos. Nō em̄
alia scribim⁹ vobis: ꝗ̄ q̄ legistis
et cognouistis. Spo aūt ꝙ vs-
ꝗ̄ in finē ꝯgnoscetis: sicut ꝛ co
gnouistis vos ex ꝑte: q: gl̄a ve
stra sum⁹: sicut et vos nostra i
die dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Tu. Re. v.

E T hac confidentia volui
prius venire ad vos: vt
et scd̄am gr̄am haberetis: et ꝑ
vos transirē in macedoniā: et
iterū a macedonia venire ad
vos: ꝛ a vobis deduci in iudeā
Cū ergo hec voluissem: nunq̇d
leuitate vsus sum? aut q̄ cogi-
to s̄m carnē cogito? vt sit apd̄
me est ꝛ nō? Fidelis aūt de⁹: q:
sermo nr̄ q̇ fuit apud vos: non
est i illo est. et nō. sz est i illo est.

D Ei em̄ filius Tu. L. vi.
iesus xp̄s: q̇ in vobis per
nos p̄dicat⁹ est: ꝑ me et sylua-
nū et thimotheū: nō fuit in il-
lo est et non: sed est in illo fuit.
Quotq̄t em̄ ꝓmissiōes dei sunt
in illo est. Idō et ꝑ ipm̄ amē di-
co ad gl̄iam nr̄am. Qui aūt cō
firmat nos vobiscū in xp̄o: ꝛ q̇
vnxit nos de⁹ ꝛ q̇ signauit nos
et dedit pign⁹ sp̄ūs in cordib⁹

I nostris. Tu. Marcū. vi.
N i. t. Cū sero factū esset
erat nauis in medio mari: ꝛ ie
sus solus i terra. Et rc. Omel'
vene. Bede pbr̄i. Ex eo tpe iu
deoꝝ pplo vesperū fuit ex quo
xp̄us sol iusticie de hoc mūdo
recessit. Eo em̄ nascēte lux or-
ta est eis: eo ꝟo moriēte tene-
bre facte sunt eis. Qđ aūt na-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

uicula in medio mari fluctib⁹
iactabatur: hoc significabat ꝙ
post xp̄i ascensionē sctā eccl'ia
infra aduersa erat passura. vñ
et bene dr. Qr ventus erat eis
cōtrarius. Quid em̄ est vētus
ꝯtrarius: nisi tyrannoꝝ seuiēs
Q ꝓsecutio. Tu. Lect. viij.
Quarta em̄ vigilia ex co
tpe agit̄ q̄ saluator nr̄ in mun-
dū venit. Pria em̄ vigilia fuit
ab adā vsqꝫ ad moysen. Scda
a moyse vsqꝫ ad dauid: tertia a
dauid vsqꝫ ad xp̄m. Pria vigi
lia q̄ nimio somno grauata si-
ne lege fuit: ⁊ scda legē habuit
tertia ꝓphetas. quarta euan
geliū. Quarta ḡ vigilia venit
ad eos: quia magis ī hac: q̄ꝫ in
aliis oibus seruos suos dn̄s vi
A sitare dignat̄. T. L. ix.
Ambulabat aūt dn̄s sup
mare: qr totus ei subiectus est
mūdus. Et vidētes eū sup ma
re ambulantē turbati sunt di-
cētes: qr fantasma est: et pre ti-
more clamauerūt Clamor em̄
ꝯfusus et iordinat⁹ eos nimio
timore indicat fuisse ꝑterritos
Statiqꝫ ies⁹ locut⁹ ē eis dicēs
Habete fiduciā ego suꝫ. nolite
timere. T. Bn̄d. añ. Quarta vi
gilia. ⁊c. Reqre R. vlt. Capl'a
ad ho. vt i ꝓcedēti dn̄ica. ingt.
Dn̄s q̄t q̄t. Require ibidem.

E Go aūt testē Legende.
deū inuoco in aīam meā
ꝙ parcēs vobis nō veni vltra
corinthuꝫ. Nō qr dominamur
fidei vestre: sed adiutores su-
mus gaudij vestri. Nā fide sta
tis. Statui aūt hoc ip̄m apud
me: ne iterū in tristitia venirē
ad vos. Si em̄ ego ꝯtristo vos
et quis est qui me letificet. nisi
q̄ contristatur ex me? Et hoc
ip̄m scripsi vobis: vt non cū ve
nero tristitiā sup tristitiā ha-
beaꝫ: de quibus oportuerit me
gaudere: confidēs in oibus vo
bis: quia meū gaudiū oim̄ ve-
strum est. Nā ex multa tribu-
latione et angustia cordis scri-
psi vobis per multas lachry-
mas: non vt contristemini: sed
vt sciatis q̄m charitatē habeā
habundantius in vobis. Si q̄s
aūt me contristauit: nō contri-
stauit me: sed ex parte: vt non
onerem vos omnes. Sufficit
illi qui eiusmodi ē obiurgatio
hec: que fit a pluribus. ita vt e-
contrario magis donetis et
consolemini. ne forte habun-
dantiori tristitia absorbeatur
qui eiusmodi est. Propter q̄d
obsecro vos: vt confirmetis in
illū charitatē. Ideo em̄ ⁊ scri-
psi vobis vt cognoscā experi-
mentū vr̄m: an in omibus obe-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

dientes sitis. Si cui aũt aliq̃d
donastis et ego. Nã et ego do
naui si quid donaui, ꝑpter vos
in ꝑsona xp̃i: vt nõ circũuenia-
mini a sathana. Nõ em̃ ignora
mus cogitatiões eius. Cũ ve-
nissem aũt troadẽ ꝓpter euan
geliũ xp̃i: et ostiũ mihi aptũ es
set in dño nõ habui requiẽ spũi
meo: eo ꝙ nõ inuenerim titum
fratrẽ meũ: sed valefaciens eis
ꝓfectus sum in macedoniam.
Deo ãt grãs q̃ semꝑ triũphat
nos in xp̃o iesu: et odorẽ noti-
cie sue manifestat ꝑ nos in om
ni loco: q: christi bonus odor su
mus. Deo in his qui salui fiũt.
et in his qui pereũt. Alijs q̃-
dẽ odor mortis in mortẽ: alijs
aũt odor vite i vitã. T. ¶ No-
ta si omelie añ. lxxam. deficiũt
dicat hec. Confiteor tibi pa-
ter celi et terre. R. vltimo. Be
ned. Venite. &c. Magt. ã. Tolli-
te iugũ. &c. ibidẽ. Itẽ nota si cõ
uersio pauli vel cathedra pe-
tri in. lxx. vel sabbato ante eue
nerit anticipent. Si festũ ma-
thie in. lxx. vel. xl. euenerit / vi
gilia in sabbato celebret. et fe-
stũ i. ij. fe. differat. Itẽ nota Te
deũ nõ dr̃ de sanctis in lxx. nisi
fuerit ꝯsolatio: vł festũ celebre
Purificatio aũt q̃cũq3 die eue
nerit ibid teneat. ¶ Dñica. lxx

ad vesp. Deus in adiu. All. nõ
dr̃. Sȝ Laus tibi dñe. añ. Be-
nedict⁹. cũ ceteris. Cap.
FRatres nescitis ꝙ hi q̃
in stadio currũt: oẽs quidẽ cur
rũt: sed vnus accipit brauiũ: sic
currite vt cõphendatis. Deo.
OMnis q̃ in Ad. vj. Cap.
agone ꝯtẽdit ab omib⁹ se
abstinet: et illi quidẽ vt corru-
ptibilẽ coronã accipiant: nos
aũt icorruptã. D. Ad. ix. Cap.
NOlo enim vos ignorare
fratres: qm̃ p̃res nr̃i om
nes sub nube fuerũt: et oẽs ma
re trãsierũt: ⁊ oẽs in moyse ba
ptisati sunt in nube ⁊ mari. D.
R. Formauit igit. hy⁹. Deus
crea. ℣⁹. Vesptina orõ. magt.
Plãtauerat aũt dñs de⁹ pa-
radisum voluptatis a princi-
pio in quo posuit hoiem quem
formauerat. Collecta.
PReces ppl̃i tui q̃s dñe
clemẽter exaudi: vt q̃ iuste pro
pctis nr̃is affligimur ꝑ tui no-
minis glia misericorditer libe-
remur. Per. Suffra. silentur.
Cõpl. solito more. Inuit. Pre
occupem⁹ faciẽ dñi. Et in psal
mis iubilem⁹ ei. Venite. Hy⁹.
Primo dier. añ. Beati q̃ in le
ge. Cetera vt supra. Lectio. j.
IN principio creauit de⁹
celũ et terrã. Terra aũt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

erat inanis et vacua: et tenebre erāt sup faciē abyssi: et spūs dñi ferebat sup aquas. Dixitq; de⁹ Fiat lux. et facta est lux. Et vidit de⁹ lucē q esset bona: et diuisit lucem a tenebris: appellauitq; lucem diē et tenebras noctē. Factūq; est vespe et mane dies vn⁹. T. R. In principio fecit de⁹ celū et terrā et creauit in ea hoiem. Ad imaginem et silitudinē suā. V. Formauit igit dñs hoiem de limo terre et inspirauit in faciē eius spiraculum vite. Ad. Lectio .ij.

Dixit quoq; de⁹. Fiat firmamentū in medio aquarū: et diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentū: diuisitq; aquas que erāt sub firmamēto ab his que erāt sup firmamētū Et factū est ita. Vocauitq; deus firmamentū celū. Et factū est vespe et mane dies secūdus Dixit ũo deus. Cōgregent aq q sub celo sūt in locū vnū: et appareat arida. T. R. In principio de⁹ creauit celū et terrā: et spūs dñi ferebat sup aquas. Et vidit deus cūcta que fecerat: et erāt valde bona. V. Igit pfecti sunt celi et terra: et omnis ornatus eorū. Et. Lectio .iij

Et factū est ita. Et vocauit de⁹ aridā terrā: congregationesq; aquaꝝ appellauit maria. Et vidit de⁹ q esset bonum et ait. Germinet terra herbā virentē et facientē semē et lignū pomiferū faciēs fructū iuxta gen⁹ suū: cuius semē i semetipso sit sup terrā. Et factū est ita. Et ꝓtulit terra herbā virentē et facientē semē iuxta gen⁹ suū: lignūq; faciēs fructū: et hñs vnūquodq; semētē ꝑm spēm suā. Tu. R. Formauit igit dñs hoiem de limo terre et inspirauit in faciē ei⁹ spiraculū vite. Et fact⁹ est hō in aiam viuentē. V. Igitur pfecti sunt. vts. Et. Lectio .iiij

Et vidit deus q esset bonū: et factū est vespe et mane dies tertius. Dixit autē deus. Fiat luminaria in firmamēto celi: et diuidāt diē ac noctē: et sint in signa et tpa et dies et annos: vt luceāt in firmamēto celi et illuminēt terrā. Et factū est ita. Fecitq; deus duo luminaria magna: luminare mai⁹: vt pesset diei: et luminare minus vt pesset nocti. T. R. Tulit ergo dñs hoiem et posuit eū i padisum voluptatis. Vt operetur et custodiret illū. V. Formauit igit etc. Vt. Lectio .v.

Et stellas. Et posuit eas in firmamēto celi: vt lu-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

cerēt sup terrā. et pessent diei ac nocti: z diuiderēt lucē ac tenebras. Et vidit de⁹ q̄ esset bonū: et factū est vespe et mane dies quartus. Dixit etiā deus Producāt aque reptile aie viuētis: et volatile sup terrā sub firmamēto celi. Creauitq̄ de⁹ cete grādia: et oēm aiam viuētē atq̄ motabilē: quā pduxerāt aque i species suas: z oē volatile scḋm gen⁹ suū. Tu. R. Dixit dñs deus nō ē bonū esse hominē solū. Faciam⁹ ei adiutoriū sile sibi. V. Ade vo nō inueniebat adiutor simil' sibi. dixit vo deus. Faciamus. Lect. xj.

Et vidit deus q̄ esset bonū: bñdixitq̄ eis dicens. Crescite et multiplicamini et replete aq̄s maris: auesq̄ multiplicētur sup terrā. Et factū est vespe et mane dies quint⁹. Dixit quoq̄ deus. Producat terra aiam viuentē in gñe suo: iumenta et reptilia et bestias terre scḋm spēs suas. Factūq̄ est ita. et fecit de⁹ bestias terre iuxta spēs suas iumēta et omne reptile terre in gñe suo. T. R. Immisit dñs soporē in adā z tulit vnā de costis eius: et edificauit costā: quā tulerat dñs de adā in muliere: et adduxit eā ad adā vt videret q̄d vocaret eā. Et vocauit nomē eius virago: qz de viro suo sūpta est. V. Hoc nūc os ex ossib⁹ meis z caro de carne mea. Et voca.

In i. t. d. i. d. s. Math. xx.

Parabolā hanc. Silr̄ est regnū celoz hoi prīfamilias qui exijt primo mane pducere oparios in vineā suā. Et rel. Grego. Regnū celoz hoi prīfamilias silr̄ dr: q ad excolendā vineā suā oparios pducit. Quis vo prīsfamilias silitudinē recti⁹ tenet: q̄s cōditor nr̄: qui regit quos condidit. Et electos suos sic in hoc mūdo possidet/ quasi subiectos dñs in domo. Qui habz vineā suā scz vniuersam ecclīam suā: q ab abel iusto vsq̄ ad vltimū electū: q in fine mūdi nasciturus est quot sctōs ptulit: quasi tot palmites misit. Tu. R. Dū deābularet dñs in padiso ad auram post meridiē clamauit et dixit adā vbi es audiui dñe vocē tuam. Et abscōdi me. V. Vocem tuam audiui dñe et timui: eo q̄ nudus essem. Et. L. viij.

Hic itaq̄ prīfamilias ad excolendā vineā suā mane hora tertia. sexta. nona. et vndecima oparios cōducit. Quia a mūdi huius inicio vsq̄ ad finē ad erudiendā plebē fideliū pre

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

dicatores cōgregare nō deſi-
ſtit. Mane etenī mundi fuit ab
adam vſq ad noe. Hora ve-
ro tertia a noe vſq ad abrahā
ſexta quoq ab abrahā vſq ad
moyſen. Nona aūt a moyſe vſ-
q ad aduētū xpi. Undecia ve-
ro ab aduentu dñi vſq ad finē
mūdi. In qua pdicatores ſan-
cti aplī miſſi ſunt: q mercedem
plenā et tarde veniētes acce-
perūt. Tu. **℟.** In ſudore vult⁹
tui veſceris pane tuo dixit do
minus ad adā. Cū operatus fue
ris terrā nō dabit fruct⁹ ſuos
ſed ſpinas ⁊ tribulos germina
bit tibi. **℣.** Pro eo q obediſti
voci vxoris tue plusq mee ma
ledicta terra in ope tuo. Cuꝫ.
AD erudiendā q **L. ix.**
dñs plebē ſuā: quaſi ad
excolendā vineā ſuā nullo tē-
pore deſtitit operarios mittere.
Quia et prius p pres: et poſt-
modū p legiſdoctores: deinde
p pphetas: ad extremū ꝟo p
aplos: dñs plebis ſue mores ex-
coluit: quaſi p operarios i vinee
cultura laborauit: q̄uis in quo
libet modulo vel menſura quiſq
cū fide recta bone actionis cul
tor extitit hui⁹ vinee operarius
fuit. T. **℟.** Ubi ē abel fr̄ tuus
dixit dñs ad cain. neſcio dñe
nūqd cuſtos fr̄is mei ſū ego: et
dixit ad eū qd fecisti. Ecce vox
ſanguinis fr̄is tui abel clamat
ad me de terra. **℣.** Maledicta
terra in ope tuo q̄ aperuit os
ſuū et ſuſcepit ſanguinē fr̄is tui
de manu tua. Ecce. Glia. Ec-
ce. **℟. repetit q̄** Te deū **nō dr.**
Laud. Miſerere mei deus ⁊ a
delicto meo mūda me. q̄ tibi
ſoli peccaui. **ps.** Miſerere. **ān.**
Confitebor tibi dñe: qm̄ exau-
diſti me. **ps** Cōfitemi. **ā** Deus
deus me⁹ ad te de luce vigilo:
q̄ factus es adiutor meus. **ps.**
De⁹ de⁹ me⁹. **ā.** Bñdict⁹ es in
firmamēto celi et laudabilis i
ſcl̄a de⁹ nr̄. **ps.** Benedicite. **ān**
Laudate dñm de cel. **p.** Ipm.
Capitu. Omīs qui in agone.
vrs. Hy⁹ Eterne rerū. **ꝟ⁹** In
matuti. **Benedictus.** Simile
eſt regnum celoꝝ hoi prifami-
lias: q exijt primo mane cōdu-
cere operarios in vineam ſuā di
cit dñs. **Coll. vrs.** ¶ **Ad. j. ān.**
Conuentione facta cū opera-
rijs ex denario diurno miſit
eos dñs in vineam ſuam. **ps.**
Deus deus meus reſpi. **cū cete
ris: ſed ps** Dñs regna. **dicit lo
co** Cōfitemi. **Cetera ſolito mo
re.** ¶ **Ad. iij. ān.** Ite et vos in
vineā meā: ⁊ qd iuſtū fuerit da
bo vobis. **Capitula vrs. ℟. et
ꝟ. vt in pſalterio** ¶ **Ad. vj. ān.**

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Quid hic statis tota die ocio-
si: rñderũt et dixerũt: qz nemo
nos cõduxit. ¶ Ad .ix. ãn. Vo
ca oparios et redde illis mer-
cedẽ suã dicit dñs. In .ii. vesp.
Sede a dex. Ca. Fratres ne-
scitis. hy. Lucis crea. ℣. Diri
gat. mag. Hi nouissimi vna ho
ra fecerũt. ⁊ pares illos nobis
fecisti q̃ portauim⁹ põdus diei
et estus. Colla. vt s. cũ suffrag.
¶ Per hebdoma. ad magt. et
benedict⁹. Dixit prfamilias
oparijs suis: q̃d hic statis tota
die ociosi: at illi rñdẽtes dixe-
rũt: qz nemo nos ɔduxit: ite et
vos in vineã meã: et qđ iustũ
fuerit dabo vobis. ã. Dixit ãt
prfamilias: amice nõ facio ti-
bi iniuriã: nõne ex denario cõ-
uenisti mecuz: tolle qđ tuũ est
et vade. ãn Tolle qđ tuũ est et
vade: qz ego bon⁹ sũ dicit dñs.
ãn. Nõ licet mihi facere qđ vo
lo: an oculus tu⁹ neq̃ est quia
ego bon⁹ sũ dicit dñs. ã. Erũt
pmi nouissimi: et nouissimi pri-
mi: multi em̃ sunt vocati: pauci
℣o electi dicit dñs. ã. Sic erũt
nouissimi primi: ⁊ primi nouissi
mi. multi em̃ sũt vocati: pauci
℣o electi. ãn. Multi em̃ sũt vo
cati: pauci ℣o electi dicit dñs.
ãn. Cõuẽtiõe facta. vt s. ã. Ite
et vos. ãn. Quid hic statis. ⁊c.

Eãn. Voca opa. Legẽde.
Et vidit de⁹ q̃ esset bonũ
et ait. Faciam⁹ hoiem ad ima
ginẽ et silitudinẽ nrãm: et psit
piscibus maris et volatilibus
celi et bestijs: vniuerseq̃ terre
omniq̃ reptili qđ mouet in ter-
ra. Et creauit de⁹ hominẽ ad
imaginem et silitudinẽ suã: ad
imaginẽ dei creauit illũ: mas-
culũ ⁊ feminã creauit eos. Be
nedixitq̃ illis de⁹ et ait. Cres
cite et multiplicamini ⁊ reple
te terrã: ⁊ subijcite eã. Et dña
mini piscibus maris et volati
libus celi: et vniuersis aianti-
bus q̃ mouẽtur sup terrã. Di-
xitq̃ de⁹. Ecce dedi vobis oẽz
herbã afferẽtẽ semẽ sup terrã.
et vniuersa ligna: q̃ hñt in se-
metipis semẽtẽ gñis sui vt sint
vobis in escã et cũctis aianti-
bus terre: omniq̃ volucri celi
et vniuersis q̃ mouent in ter-
ra: et in qb⁹ est aia viuẽs vt ha
beãt ad vescendũ. Et factũ est
ita. viditq̃ de⁹ cũcta q̃ fecerat
et erãt valde bona. Et factus
ẽ vespe ⁊ mane dies sext⁹ Igit
pfecti sũt celi et terra ⁊ ois or-
nat⁹ eorũ. Cõpleuitq̃ de⁹ die
septio op⁹ suũ qđ fecerat: et re
q̃euit die septimo ab vniuerso
ope qđ patrarat. Et bñdixit
diei septio ⁊ sctificauit illũ: qz i

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ipso cessauerat ab om̄i ope suo
q̄d creauit de⁹ vt faceret. Iste
sunt gñationes celi ⁊ terre: qñ
create sunt in die quo fecit de⁹
celū et terrā et om̄e virgultū
agri anteq̄ oriret in terra: om
nēq̄ herbam regionis priusq̄
germinaret. Non eñ pluerat
dñs de⁹ sup terrā: et homo nō
erat q̄ operaret terrā. Sz fōs
ascēdebat e terra irrigans vni
uersam supficiē terre. Forma-
uit igit dñs de⁹ hoiem de limo
terre: et inspirauit i faciē eius
spiraculū vite: et factus est ho
mo i aiam viuētē. Plātauerat
aūt dñs de⁹ paradisum volu-
ptatis a pricipio: in quo posuit
hoiem quē formauerat. Pro-
duxitq̄ dñs de⁹ de humo om̄e
lignū pulchrū visu ⁊ ad vescen
dū suaue: lignū etiā vite in me
dio paradisi: lignūq̄ sciētie bo
ni ⁊ mali. Et fluui⁹ egrediebat
de loco voluptatis ad irrigā-
dum padisuz q̄ inde diuidit in
quattuor capita. Nomen vni
phison: ipe est q̄ circuit oēz ter
rā euilat vbi nascit aurū: et au
rū terre illi⁹ optimū est. Ibiq̄
inuenit bdeliū et lapis onichi-
nus. Et nomē fluuij scdi gyon
Ipse est q̄ circuit oēm terram
ethiopie. Nomen t'o fluuij ter
tij tigris. Ipe vadit ꝯtra assi-
rios. Fluui⁹ aūt quart⁹ ipe est
eufrates. Tulit ergo dñs de⁹
hoiem: et posuit eū in paradi-
sum voluptatis vt operaretur
et custodiret illū: precepitq̄ ei
dicēs. Ex omni ligno paradisi
comede: de ligno aūt scientie
boni et mali ne comedas. In
quacūq̄ eñ die comederis ex
eo: morte morieris. Tu autem
¶ Dñica. lx. ad vesperas. Be-
nedictus. cū ceteris. Capitulū
Fratres libēter suffertis
insipiētes cū sitis ipsi sa
piētes: sustinetis eñ si q̄s vos
in seruitutē redigit: si q̄s deuo
rat: si q̄s accipit: si q̄s extollit:
si q̄s in faciē vos cedit. Deo g.
℞. Benedicens g̃ deus. Hy⁹.
Deus creator. ℣. Vespertina.
magt. Loquēs dñs ad noe di-
xit: ponā arcū meū in nubibus
celi: et erit signū federis inter
me ⁊ inter terram. Collecta.
Deus qui conspicis q̄r ex
nulla nostra actione cō-
fidimus: cōcede ppici⁹: vt con
tra aduersa oia doctoris gētiū
protectione muniamur. Per.
Inuitato. Dñm qui fecit nos
venite adorem⁹. Venite. hy⁹.
Primo dierū cetavt̄s. Lcō. i.
Noe vero cū quīgētoꝝ
esset annoꝝ genuit sem
cham ⁊ iaphet. Cūq̄ cepissent

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

hoies multiplicari sup terrã:
et filios pcreassent vidẽtes fi-
lij dei filias hoim: q̄ essent pul
chre acceperunt sibi vxores ex
oibus quas elegerãt. Dixitq̃
de⁹. Non pmanebit sp̄us me⁹
in hoie ineternum: q2 caro est:
eritq̃ dies illi⁹ cẽtũ vigĩti an
nor. Tu. ℟. Dixit dñs ad noe
finis vniuerse carnis venit co
ram me. Repleta est terra ini
quitate eor: et ego disperdam
eos cũ terra. ℣. Fac tibi archã
de lignis leuigat: mãsiũculas
in ea facies. Repleta. Lcõ. ij.
Gygãtes aũt erãt sup ter
rã in dieb⁹ illis. Postq̃
eñ ingressi sunt filij dei ad fi-
lias hoim: illeq̃ genuerũt: isti
sunt potẽtes a seculo viri famo
si. Vidẽs aũt de⁹ q̄ multa ma
licia hoim esset i terra: z cũcta
cogitatio cordis intẽta eẽt ad
malũ omi tẽpore: penituit eũ
q̄ hoiẽ fecisset i terra. Et pre
cauẽs in futurũ et tact⁹ dolore
cordis intrinsec⁹. Delebo inq̃t
hoiem quẽ creaui a facie terre
ab hoie vsq̃ ad aiantia: a repti
li vsq̃ ad volucres celi: peni-
tet eñ me fecisse eos. Tu. ℟.
Quadraginta dies z noctes
aperti sunt celi: z ex omi carne
habẽtẽ spm̃ vite Ingressi sunt
in archam z clausit a foris ho-
stium dñs. ℣. Noe vero z vxor
eius: filij eius et vxores filiorũ
eius. Ingressi. Lcõ. iij.
Noe vero inuenit gratiã
corã dño. Hee sunt gñationes
noe. Noe vir iust⁹ atq̃ pfect⁹
fuit in gñationib⁹ suis: cũ deo
ãbulauit: et genuit tres filios
sem/cham z iaphet. Corrupta
est aũt terra corã dño z reple-
ta est iniquitate. Cũq̃ vidisset
de⁹ terrã esse corruptã: ois q̄p
pe caro corruperat viã suã sup
terrã: dixit ad noe. Finis vni-
uerse carnis venit corã me. Tu
℟. Facto diluuio sup terram
quadraginta dieb⁹ multiplica
te sunt aque. Et eleuauerũt ar
chã i sublimi a terra. ℣. Vehe-
mẽter inũdauerũt aque et re-
pleuerũt oia i supficie terre. Et.
Repleta est ter- Lcõ. iiij.
ra iniq̃tate a facie eorũ:
et ego disperdam eos cũ terra
Fac tibi archã de lignis leui-
gatis. Mãsiũculas i ea facies:
et bitumine linies intrinsecus
et extrinsecus: et sic facies eã.
Trecẽtor cubitor erit lõgitu
do arche: quiquagita cubitor
latitudo: et triginta cubitorũ
altitudo illius. Fenestrã in ar
cha facies: et in cubito cõsũma
bis summitatẽ ei⁹. T. ℟. Ar-
cha ferebat sup aq̃s. Et aqua

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nimiū preualēte opti sunt mō-
tes excelsi i vniuersa terra. ℣.
Aqua cubitis quindecim sup-
gradiēs mōtes q̄s operuerat.
Ostium aūt ar [Et. L. v.
O che pones ex latere deor
sum. Cenacula z tristega faci-
es i ea. Ecce ego adducā aq̄s
diluuij supra terrā: vt interfi-
ciā oēm carnē in qua spūs vite
est subter celū et vniuersa q̄ in
terra sunt cōsument. Ponāq
fedus meū tecū. Et ingredier]
archā tu z filij tui: vxor tua et
vxores filiorū tuorū tecū: et ex
cūctis aiantibus vniuerse car
nis bina induces i archā: vt vi
uant tecū masculini sexus z fe-
minini. Tu. ℟. Deletis cūctis
substātijs sup terrā. Remāsit
solus noe z qui cū eo erāt in ar
cha. ℣. Cōsūpta vero omī car-
ne z oib⁹ in q̄b⁹ erat spiraculū
vite. Remāsit. Lcō. vj.
DE volucrib⁹ iuxta gen⁹
suū: et de iumētis in gn̄e suo: et
ex omī reptili terre ſm genus
suū. Bina de oib⁹ ingrediētur
tecū vt possint viuere. Tolles
igit tecū ex oib⁹ escis que mā-
di pn̄t: et cōportabis apd̄ te: et
erūt tam tibi q̄ illis in escā. Fe
cit igit noe oia que preceperat
illi de⁹. Tu. ℟. Peractis cētū
quadragita dieb⁹ dn̄s aquas
imminuit. Fontes abyssi z ca-
tharactas celi clausit pluuias-
q de celo cessare fecit. ℣. Re-
cordatus dn̄s noe z cop q̄ erāt
cū eo. Fōtes. Scdm lucā. viij.
IN i. t. Cū turba plurima
cōueniret: et de ciuitati-
bus pperarent ad iesum dixit
per similitudinē. Exijt q̄ semi-
nat seminare semen suū. Et re.
Grego. Lectio scti euāgelij
quā modo f. k. audistis: exposi-
tiōe nō indiget: sz admonitiōe.
Quā em̄ p semetipām veritas
exposuit hāc discutere hūana
fragilitas nō presumat. Sed
est qd̄ sollicite i hac ipa exposi
tione dn̄ica pēsare debeamus.
Quia si nos vobis semen ℣bū:
agrum mūdū: volucres demo
nia: spinas diuitias significare
dicerem⁹: ad credēdum nobis
forsitan mēs vestra dubitaret.
Tu. ℟. Requieuit archa men
se septimo sup mōtes armenie
Et aque ibant z decrescebant
vsq ad decimū mensem. ℣. De
cimo em̄ mense prima die men
sis cacumina montium appa-
ruerunt. Et. Lec. viij.
VNde e idem dn̄s p semet
ipm dignatus est exponere qd̄
dicebat: vt sciatis rerū signifi-
catiōes: querere i his etiā que
p semetipm voluit explanare

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Exponēdo ergo qđ dixit: figu
rate se loqui innotuit: quaten⁹
certos vos redderet cū vobis
nr̄a fragilitas verbo℞ illi⁹ figu
ras apiret. Quis eī mihi vnq̄z
crederet si spinas diuitias in-
terpretari voluissem: maxime
cū ille pūgāt iste delectēt. Tu.
℞. Volēs noe scire si iam ces
sassent aque emisit colūbā que
ramū virētis oliue i ore suo de
ferēs. Ad archā reuersa ēst. ℣.
Deferēs aūt signum clemētie
dei colūba i ore suo. Ad. Le. ix.
ET tn̄ spine sunt: que cogi
tationū suarū punctioni
bus mēte lacerāt: et cū vsq3 ad
pctm̄ pertrahūt quasi inflicto
vulnere cruētant. Quas bene
in hoc loco: alio euāgelista at-
testāte: nequaq̄ dn̄s diuitias
sed fallaces diuitias appellat
Fallaces em̄ diuitie sunt q̄ no
biscū diu manere non pn̄t. Fal
laces sunt q̄ mētis nr̄e inopiā
non expellūt. Tu. ℞ Bn̄dicēs
ergo de⁹ noe ait nequaq̄ vltra
maledicā terre ꝓpter hoiem.
Ad imaginē quippe dei fact⁹
est homo. ℣. Hoc erit signū fe
deris inter me et terrā: arcum
meū ponā in nubib⁹ celi. Ad.
℞. repetit̄ q̄ Te deū non dicit
C. Ite ℞. Noe vir iust⁹ atq3
perfectus cū deo ambulauit.
Et fecit oīa quecūq3 ꝓcepit ei
de⁹. ℣. Et fecit sibi archā noe
vt saluaret̄ in ea vniuersum se
men. Et. ℞. Edificauit noe al
tare dn̄o: offerens sup illud ho
locaustū: odoratus est dn̄s odo
rem suauitatis ꝛ benedixit eis
Crescite ꝛ multiplicamini ꝛ re
plete terrā. ℣. Ecce ego statuā
pactū meū vobiscū: et cū semie
vr̄o post vos. Crescite. ℞. Po
nam arcū meū in nubibus celi
dixit dn̄s ad noe. Et recorda-
bor federis mei qđ pepigi tecū
℣. Cūq3 obduxero nubib⁹ celū
apparebit arcus me⁹ in nubi-
bus. Et. ℞. Per memetip̄m
iuraui dicit dn̄s nō adijciā vl-
tra aquas diluuij sup terrā pa
cti mei recordabor. Ut nō per
dam aq̄s diluuij oēm carnē. ℣.
Ponā arcū meū in nubib⁹ celi
et recordabor federis mei. Ut.
Laudes. Scđm multitudinē
miserationum tuarū dn̄e dele
iniquitatē meā. ps. Miserere.
ān. De⁹ me⁹ es tu et cōfitebor
tibi: deus me⁹ es tu ꝛ exaltabo
te. ps. Confitemini. ān. Ad te
de luce vigilo de⁹ vt videā vir
tutē tuā. ps. De⁹ de⁹ me⁹. ān
Hymnū dicite deo ꝛ superal-
tate eū i scl'a. ps Bn̄dicite. ān.
Oēs angeli eius laudate dn̄m
de celis. ps. Laudate. Capit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Libēter gl'iabor i infirmitatib⁹ meis vt inhabitet in me virtus xp̄i. Deo g. Hy⁹. Eterne rerum. V⁹. In matu. Bn̄d⁹. Cū turba plurima conueniret ad iesum ꝛ de ciuitatibus ꝓperarēt ad eū dixit ꝑ similitudinē: Exijt q̄ seminat seminare semen suū. Colle. vts. ¶ Ad primā. an. Exijt q̄ seminat seminare semen suū: et dū semiat aliud cecidit i terrā bonā et fecit fructū cētuplū. ps. vt i pcedēti dñica. ¶ Ad. iij. an. Semen cecidit i terrā bonā et obtulit fructū aliud cētesimū et aliud sexagesimū. capi. Frēs libēter suf. vts. ¶ Ad. vj. an. Semen cecidit i terrā bonā et obtulit fructū in paciētia. Cap. Ter virgis cesus sum: semel lapidatus sum: ter naufragiū ꝑtuli: nocte ac die i ꝓfūdū maris fui. Deo. g. ¶ Ad. ix. an. Iesus hec dicēs clamabat: qui h̄z aures audiēdi audiat. Cap. Quis infirmat̄ et ego nō infirmor: q̄s scandalizat̄ et ego nō vror: si gl'iari oportet que infirmitatis mee sunt gl'iabor: deus et pater dñi nr̄i iesu xp̄i scit q̄ est bn̄dictus in secula q̄ nō mētior. D. ¶ In. ij. vesp. Sede a dex. cap. Libēter gl'iabor. vts. hy⁹. Lucis creator. V. Diriga. magt. Uobis datū est nosse mysteriū regni dei: ceteris aūt in parabolis dixit iesus discipulis suis. Coll. vts. ¶ Ad magt et bn̄d⁹ an. p hebdoma. Qui verbū dei retinēt corde ꝑfecto ꝛ optio fructū afferunt in paciētia. an. Qs aūt cecidit in terrā bonā hi sunt q̄ in corde bono ꝛ optio verbū dei retinēt ꝛ fructū afferūt in paciētia. an. Si vere frēs diuites esse cupitis veras diuitias amate. an. Si gloriā dignitatū queritis in illa celesti angelorum curia adscribi festiate. an. Si culmē veri honoris queritis ad celestem patriā quātoti⁹ ꝓperate. an. Exijt qui seminat. vts. an. Semen cecidit. ꝛc. Legende.

Dixitq3 dñs ad eum. Ingredere tu ꝛ ois domus tua in archā. Te em̄ vidi iustū corā me i gn̄atiōe hac. Ex oib⁹ aiantib⁹ mūdis tolles septena et septena masculū et feminā. De aiantibus vero immūdis duo ꝛ duo masculū et feminā. Sed ꝛ de volatilib⁹ celi septena ꝛ septena masculū ꝛ feminā vt saluetur semen sup faciē vniuerse terre. Adhuc em̄ et post dies septē ego pluā sup terrā: quadraginta dieb⁹ et quadraginta noctibus: et delebo oēm sub

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

stātiā quā feci de sup̄ficie terre
Fecit ḡ noe oia q̄ mādauerat
ei dñs. Eratq̃ sexcētoꝝ ānoꝝ
qn̄ diluuij aque inūdauert̄ sup̄
terrā. Et ingress⁹ est noe ꝛ filij
ei⁹: vxor ei⁹ et vxores filioꝝ ei⁹
cū eo i archā ꝓpter aquas di-
luuij. De aiantib⁹ q̄q̃ mundis
et immūdis: et de volucribus:
et ex omi qđ mouet̄ sup̄ terrā
duo ꝛ duo ingressi sunt ad noe
in archā: mascul⁹ et femina si-
cut preceperat dñs noe. Cūq̃
trāsissent septē dies aque dilu
uij inūdauerūt sup̄ terrā. An-
no sexcētesimo vite noe: mense
scđo: septiodecio die mēsis: ru-
pti sunt oēs fontes abyssi ma-
gne: et cataracte celi aperte
sunt: ꝛ facta ē pluuia sup̄ terrā
quadragita dieb⁹ et quadragi
ta noctib⁹. In articulo diei il-
li⁹ ingressus ē noe et sem ꝛ chā
et iaphet filij ei⁹: vxor illi⁹ et
vxores filioꝝ ei⁹ cū eis i archā
ipsi ꝛ omē aīal scđm gen⁹ suū.
Uniuersaq̃ iumēta in gn̄e suo:
et omē qđ mouet̄ sup̄ terrā in
gn̄e suo: cūctūq̃ volatile scđm
gen⁹ suū. Uniuerse aues oēsq̃
volucres ingresse sunt ad noe
in archā bina ꝛ bina ex omi car
ne i qua erat spūs vite. Et q̄ in
gressa sunt mascul⁹ et femina
ex omi carne introierunt: sicut
preceperat ei de⁹ et inclusit eū
dñs desoris. Factūq̃ ē diluuiū
quadraginta dieb⁹ et quadra
ginta noctib⁹ sup̄ terrā: ꝛ mul
tiplicate sūt aque: ꝛ eleuauert̄
archā in sublime a terra. Ue-
hemēter eīn inūdauerūt: ꝛ oia
repleuerūt in superficie terre.
Porro archa ferebat̄ sup̄ aq̄s
et aque preualuerūt nimis sup̄
terrā: opertiq̃ sunt oēs mōtes
excelsi sub vniuerso celo. Quin
decim cubitis altior fuit aqua
sup̄ mōtes quos opuerat. Cō-
sūptaq̃ est ois caro q̄ mouebat̄
sup̄ terrā volucrū aiantiū be-
stiarū: oimq̃ reptiliū q̄ reptāt
sup̄ terrā: vniuersi hoies ꝛ cū-
cta in qb⁹ spiraculū vite est: in
terra mortua sunt. Remansit
aūt sol⁹ noe et q̄ cū eo erāt in
archa. Obtinuerūtq̃ aque ter
rā cētū quiquagita dieb⁹. Tu.

¶ Dñica. l. ad vespas capitulū

Fratres si linguis hoim
loquar ꝛ angeloꝝ: chari
tatē aūt nō habeā: factus sum
velut es sonās aut cimbalum
tinniēs. D. g. ¶ Ad. vj. Capi.

Charitas patiēs est: be-
nigna est. ¶ Charitas
non emulat̄: nō agit ꝑperā: nō
inflat̄: nō est ābitiosa: nō querit
que sua sunt: nō irritat̄: nō cogi
tat malū: nō gaudet sup̄ iniq̄ta

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

te:cōgaudet aūt veritati. D.g.
Cum essem [Ad.ix.cap. paruul⁹ loquebar vt paruulus:sapiebā vt paruulus:cogitabā vt paruulus:qñ aūt fact⁹ sum vir euacuaui que sunt paruuli. D.g. R. Eduxit dñs. hy⁹. Deꝰ creator. ℣ Vespti͡a oro. magt. Dum staret abrahā ad radicē mābre vidit tres pueros descēdētes per viā:tres vidit ⁊ vnū
Preces [adorauit. Coll. nr̃as qs̃ dñe clementer exaudi:atq͡ȝ a pctõꝝ nr̃oꝝ vinculis absolutos ab omni nos aduersitate custodi. Per. Inuitato. Dñm q̄ fecit mare ⁊ aridam fūdauit. Venite adorem⁹ Venite. cetera vt s. Lectio.j.
Dixit aūt dñs ad abram. Egredere de terra tua et de cognatione tua ⁊ de domo pr̃is tui:et veni i terrā quā mōstrauero tibi. Faciā te in gētem magnam ⁊ bñdicā tibi: et magnificabo nomen tuū eris͡ȝ bñdict⁹. Bñdicā bñdicētibus tibi ⁊ maledicā maledicētibus tibi:atq͡ȝ i te bñdicētur vniuerse cognatiões terre. Egressus est itaq͡ȝ abram sicut pceperat ei dñs ⁊ iuit cū eo loth. Tu. R. Locutus est dñs ad abram dicens egredere de terra ⁊ de cognatione tua: et veni in terrā quā mōstrauero tibi. Et faciā te crescere in gētem magnam. ℣. Benedicēs benedicam tibi et multiplicabo te. Et. Le.ij.
Septuagitaquiq͡ȝ annoꝝ erat abrā cuȝ egrederet̃ de aran. Tulitq͡ȝ saray vxorem suā:⁊ loth filiū fratris sui. Vniuersāq͡ȝ substātiā quā possederāt ⁊ aiās quas fecerāt i aran et egressi sunt vt irent in terrā chanaan. Cūq͡ȝ venissent in eā ptransiuit abrā terrā vsq͡ȝ ad locū sichem: et vsq͡ȝ ad cōuallē illustrem. Chananeus aūt tūc erat in terra. Tu. R. Reuertēti abraham a cede quattuor regū occurrit rex salem melchisedech offerēs panē et vinum. Erat em̃ dei sacerdos et bñdixit ei. ℣. Benedictus abraham deo altissimo qui creauit celū et terram. Erat. Lectio.iij.
Apparuit aūt domin⁹ abrā:et dixit ei. Semini tuo dabo terram hanc. Qui edificauit ibi altare dño q̄ apparuerat ei: ⁊ inuocauit ibi nomen ei⁹. Et inde trāsgrediēs ad mōtem qui erat cōtra oriētem bethel:tetendit ibi tabernaculum suū:ab occidente habens bethel:et ab oriente hay Edificauit q̄q͡ȝ ibi altare dño: et inuocauit nōmen ei⁹. Per.

rexitq3 abram vadens et vltra pgrediēs ad meridiē. Tu. R. Eduxit dn̄s abrahā foras et ait illi. Suspice celū et nūera stellas si potes sic erit semen tuū. V. Credidit abrahā deo et reputatū est illi ad iusticiā. Sus. Lc. iiij. Facta est aūt fames in terra: descēditq3 abrā in egyptū vt pegrinaret ibi. Preualuerat enim fames in terra. Cūq3 ppe esset vt ingrederet egyptum dixit saray vxori sue. Noui q pulchra sis mulier: et q cū viderit te egyptij dicturi sunt vxor illius est et interficiēt me et te reseruabūt Dic ergo obsecro te q soror mea sis: vt bn̄ sit mihi ppt te: et viuat aīa mea ob grām tui. Tu. R. Dū staret abrahā ad radicē mābre vidit tres pueros descēdētes per viā. Tres vidit et vnū adorauit. V. Dixit dn̄s ad abrahā: ecce sara vxor tua pariet tibi filiū et vocabis nomē eius ysaac. Tres. Lc. v. Cumq3 ita ingressus eēt abrā egyptū viderūt egyptij mulierē q esset pulchra nimis Et nūciauerūt principes pharaoni: et laudauerūt eā apd illū Et sublata est mulier in domū pharaonis: abrā vo bn̄ vsi sunt ppt illā. Fuerūt ei oues et boues et asini et serui et familie et asine et cameli. Flagellauit autē dn̄s pharaonem plagis maximis: et domū ei⁹ ppter saray vxorē abrā. Tu. R. Temptauit de⁹ abrahā et dixit ad eū: tolle filiū tuū quē diligis ysaac et offeres illū ibi i holocaustū Sup vnū mōtiū quē dixero tibi. V. Immola deo sacrificiū laudis et redde altissimo vota tua Su. Lc. vj. Uocauitq3 per. pharao abrā et dixit ei. Quidnā est hoc qd̄ fecisti mihi Quare nō idicasti mihi q vxor tua eēt: quā ob cām dixisti esse sororē tuā vt tollerē mihi eā in vxorē. Nūc igit ecce cōiūx tua accipe eā et vade. Precepitq3 pharao sup abrā viris et deduxerūt eū et vxorē ei⁹ et oia que hēbat. T. R. Angel⁹ dn̄i vocauit abrahā dicēs: ne extēdas manū tuā sup puerū Eo q timeas dn̄m. V. Et bn̄dicet in te oēs trib⁹ tre. Eo. Lucā. xviij. In i. t. Assūpsit iesus duodeci discipłos suos et ait illis. Ecce ascēdim⁹ hierosolymā et cōsūmabūt oia q̄ scripta sunt p pphas de filio hoīs. Et re. Grego. Redēptor nr̄ preuidēs ex passione sua discipulor aios pturbādos: eis lōge ante et eiusdē passionis penā et re-

surrectiõis sue gl'iam p̄dicit: vt cũ moriẽtẽ sicut p̄dictũ est cer-nerẽt: etiã resurrecturũ nõ du bitarẽt. Sʒ q: carnales adhuc discipuli nullo mõ valebãt ca pere v̄ba mysterij venit ad mi raculũ. Añ eoꝝ oc'los cecus lu mẽ recepit: vt q̄ celestis myste rij v̄ba nõ caperẽt: eos ad fidẽ celestia facta solidarẽt. T. R. Uocauit angel' dñi abrahaȝ de celo dicẽs. benedicã tibi Et multiplicabo te sicut stellas ce li. V. Et benedicẽtur. vts. Et.

Sed miracula dñi L. viij et saluatoris nr̄i sic acci-piẽda sunt fratres mei kmi: vt et i veritate credãtur facta: et tñ p significationẽ nobis aliq̄d innuant. Opa quippe eius ꝛ p potentiã aliud ostendũt: ꝛ per mysteriũ aliud loquũtur. Ecce em̄ q̄s iuxta historiaȝ cecus iste fuerit ignoram': sed tamẽ quẽ p mysteriũ significet noui-mus. T. R. De' dñi mei abra hã dirige vias meas. Ut cũ sa lute reuertar in domũ dñi mei V. Obsecro dñe fac misericor-diã cũ seruo tuo. Ut. Lect. ix.

Cecus quippe est genus humanũ q̄d in parente primo a padisi gaudijs expul-sum. claritatem supne lucis ig norans damnationis sue tene bras patit. Sed tñ p redẽpto-ris sui presẽtiã illũinat: vt eter ne lucis gaudia iã p desideriũ videat: atq; i via vite boni ope ris gressũ ponat. Notandũ v̄o est q̄ cũ iesus iericho appropi-quare dr: cecus illũinat. Jeri-cho q̄ppe interp̄tat luna. Lu-na aũt in sacro eloquio p defe ctu ponit carnis: quia dũ men-struis momẽtis decrescit: defe ctũ nr̄e mortalitatis designat T. R. Cec' sedebat sec' viam transeunte dño: et exclamauit ad eũ ait illi dñs: q̄d vis vt fa-ciã tibi. Raboni vt videam lu mẽ. V. Et q̄ p̄ibãt increpabant eũ vt taceret: ip̄e v̄o multo ma gis clamabat Raboni. R. re-petit: q: Te deũ nõ dr. Itẽ hoc R. solũmõ cãtat in dñica ꝛ nõ p hebdomadã. Sed Ria. alia p hebdo. habẽt. R. Dixit aũt dñs ad abrahã: ego statuã pa-ctũ meũ vobiscũ: circũscidetur in vobis oẽ masculinum. Et erit signũ inter me ꝛ semen tu-um. V. Ex te em̄ egredietur in quo omnes gentes benedicẽt. Et erit. R. Clamor inquit do minus ʒodomoruʒ et gomorre venit ad me. Descendã ꝛ vide bo vtrum clamorẽ ope cõple-uerint. V. Abraham stabat co-ram deo ꝛ ait. absit a te dñe vt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

pdas iustũ cũ impio. Descẽdã. ℟. Ait aũt abrahã ad dñz obsecro mi dñe nõ deleas oẽm locũ pp̃ter iustos decẽ. Respondit dñs deus nõ delebo pp̃ter decẽ. ℣. Mequeso dñe irascaris si loquar seꝫ q̃d facies si inuẽti fuerint decẽ. Rñdit. ℟m. Ascẽdẽs ẽ deus ab abraham pluit ignẽ et sulphur sup zodomã. Abrahã mane surgẽs stetit et euersas vrbes a lõge conspexit. ℣. Recordatus est deus abrahe ꝛ liberauit loth de subuersiõe zodome. Abrahã. ℟m. Igit abrahã ꝯsurgẽs d nocte abijt ad montẽ quẽ mõstraturus erat ei deus. Ut imolaret ysaac quẽ genuit. ℣. Edificato altari desup lignis impositis gladiũ arripuit ꝛ manũ erexit Ut. ℟. Ueni hodie ad fontez aque ꝛ oraui dñm dicens. Dñe de⁹ abrahã tu prosperũ fecisti desideriũ meũ. ℣. Igit puella. cui dixero da mihi aquã de hydria tua vt bibam. at illa dixerit bibe dñe: nã ꝛ camelis tuis potũ tribuã: ipa est eñ quã p̃parauit dñs filio dñi mei. Dñe ℟. Dormiuit abrahã cũ prib⁹ suis et planxerũt eũ ysaac ꝛ ismael. et post obitũ suuz bñdixit de⁹ filio ei⁹. Ysaac. ℣. Qui orauit dñm ꝛ dedit illi de vxore sterili filium. Ysaac. Laud. Auerte faciẽ tuã a pctis meis: et oẽs iniq̃tates meas dele. ps. Miserere. ã. Fortitudo mea ꝛ laus mea dñs ꝛ fact⁹ est mihi in salutẽ. ps. Cõfitemini. ãn. In matutinis dñe meditabor in te: q2 fact⁹ es mihi adiutor. ps. Deus de⁹ me⁹. ãn. Bñdicam⁹ p̃rem ꝛ filiũ i scta sclorũ cũ sãcto spũ. ps. Bñdicite. ãn. Iuuenes ꝛ virgines senes cũ iunioribus laudẽt nomẽ dñi. p. Laudate. ordinari⁹ dicit cap. Charitas non emulat. vrs. ad vi. Hym⁹. Eterne rerũ. ℣. In matuti. Benedict⁹. Cũ appropinquaret dñs iericho cec⁹ q̃dã interrogabat q̃d hoc esset. dixerũt aũt ei q2 iesus nazarenus transiret: et clamabat dicẽs. iesu fili dauid miserere mei. Coll. vts. ¶ Ad. i. ãn. Trãseũte dño clamabat cec⁹ ad eum. miserere mei fili dauid. pi. vt in p̃cedẽtib⁹ dñicis. ¶ Ad. iij. ãn. Iter faciẽte iesu dũ ambularet iericho cecus clamabat ad eũ: vt lumẽ recipe mereret. ¶ Ad. vj. ãn. Cecus sedebat secus viaz et clamabat miserere mei fili dauid. Ca. vts. ¶ Ad ix. ãn. Miserere mei fili dauid. q̃d vis vt faciã tibi dñe vt videã. ¶ In. ij. vesp. Sede a d. cũ

cete. Cap. Frẽs si linguis. vřs.
hy⁹. Lucis creator. ℣. Dirigā.
magt. Stās aūt iesus iussit ad
duci cecū ad se ꝛ ait illi. q̄d vis
vt faciā tibi ⁊̃ dñe vt videā. at
ies⁹ dixit illi. respice. fides tua
te saluū fecit: ꝛ ꝯfestim vidit et
seq̄bat eū magnificās deū. col.

A vřs. Feria. ii. Lectio. i.

Scēdit ḡ abrā de egy-
pto ipe et vxor ei⁹ et oia q̄ ha-
bebat. ꝛ loth cū eo ad australē
plagā. Erat autē diues valde
in possessiõe auri et argēti. Re
uersus ē p iter q̄ venerat a me
ridie in bethel: vsq₃ ad locū vbi
prius fixerat tabernaculū in-
ter bethel et hay in loco altar[is]
q̄d fecerat prius: et inuocauit
ibi nomē dñi. Tu. ℟. de histo.

S Edet [dñicali. Lec. ii.
loth q̄ erat cū abrā fuert
greges ouiū ꝛ armēta ꝛ taber-
nacla: nec poterat eos capere
terra. vt hitarēt sil̄. Erat q̄p-
pe substātia eoꝝ multa: et neq₃-
bāt hitare ꝑiter. Unde facta ē
rixa inter pastores gregū abrā
et loth. Eo aūt tpe chanane⁹
et pherezeus hitabāt i illa ter
[ra. L. iii.

D Ixit ergo
abraȝ ad loth. Ne queso
sit iurgiū inter me et te: et iter
pastores meos: ꝛ iter pastores
tuos. frēs eñ sumus. Ecce vni
uersa terra corā te est: recede
a me obsecro. Si ad sinistrā ie
ris ego dexterā tenebo. Si tu
dexterā elegeris. ego ad sini-
strā pgā. Eleuatis itaq₃ loth
oculis vidit oēm circa regionē
iordanis: que vniuersa irriga-
batur: anteq̄ȝ subuerteret dñs
zodomā et gomorrā. sicut pa-
radisus dñi: et sicut egypt⁹ ve
niētibus in segor. Tu. Ad bñd.
Ois plebs vt vidit dedit lau-
dē deo. magt. Transeūte dño.

E vřs. Feria. iii. Lectio. i.

Legitq₃ sibi loth regio-
neȝ circa iordanē: et recessit ab
oriente diuisi sunt alterutrū a
frē suo. Abrā habitauit in ter-
ra chanaā: loth vo moratus ē
in opidis q̄ erāt circa iordaneȝ
et habitauit in zodomis. Ho-
mines auteȝ zodomite pessimi
erāt: ꝛ pctōres corā deo nimis
Dixitq₃ dñs ad abrā postq̄ȝ di
uisus est ab eo loth. Leua ocu-
los tuos i directū: ꝛ vide a lo-
co i quo nūc es: ad aquilonē et
meridiē. ad orientem. et occi-
dentem. Tu. Lectio. ii.

O Mnē terrā quā cōspicis
tibi dabo. et semini tuo vsq₃ in
sempiternum. Faciamq₃ semē
tuuȝ sicut puluerem terre. Si
quis potest hominū numerare
puluerē terre: semē quoq₃ tuū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nūerare poterit. Surge ergo
et pambula terrā in lōgitudie
et latitudine sua: qꝛ datur⁹ ti-
bi sum eā. Mouens igit̃ taber-
naculū suū abrahā venit et ha
bitauit iuxta cōuallē mābꝛe: q̄
est in ebꝛon. edificauitqꝫ ibi al-
tare dn̄o. Tu. Lect. iij.
Factū est aūt in illo tpe:
vt amraphel rex sennaar. et
arioth rex ponti: et chodoꝛlao
moꝛ rex elamitaruꝫ: et thadal
rex gentiū inirēt bellū contra
basa regem ʒodomoꝝ: et cōtra
bersa regē gomoꝛre: et contra
sennaar regē adame: ꝛ contra
semeber regē seboym: cōtraqꝫ
regē bale. ipa est segoꝛ. Omēs
hi cōuenerāt in vallē syluestrē
que nūc est mare salis. Duode-
cim em̄ ānis seruierāt chodoꝛ
laomoꝛ et tertiodecimo anno
recesserūt ab eo. T. Benedict⁹
Iter faciēte vt s. magt. Cecus
sedebat. ¶ In capite ieiunij
ad matuti. totū vt i psalte. no-
tat. sed omel. Scd̄m Math. vi
In i. t. d. i. d. s. Cū ieiuna
tis nolite fieri sicut hy-
pocrite tristes. Et rel. Augu.
Clemēs ꝛ pius dn̄s nr̄ hꝯianū
gen⁹: qd p̄destinauerat ad vi-
tā: nō est passus relinquere in
moꝛte. Sꝫ sicut deceptū fuerat
suasione diaboli p gustū pomi

pessimi in padiso: ita etiā sacro
sancto ieiunio docuit esse libe-
randū: vt in p̄nti lectiōe audi-
uit dilectio vr̄a. Cū ieiunatis
inq̄t nolite vos corā hoībus p
appetitu laudis hūane ōndere
sicut hypocrite faciunt: q̄ oia
bona sua que agūt ꝑpter hūa-
ne tm̄ laudis ꝯcupiscētiā ope-
rant. T. L. ij.
De q̄bus
Dꝛ. Amen dico vobis: qꝛ
receperūt mercedē suā: quā ab
hoībus quesierūt. Et nō solum
p̄mio priuati sunt sempiterno:
sed etiā penas hn̄t sibi p̄patas
eternas. Vn̄ etiā de sancto seq
tur ieiunio. Tu aūt cū ieiunas
vnge caput tuū: ꝛ faciē tuā la-
ua. Acsi diceret. Sctō igit̃ ieiu
nio sctā adiūgere opera festia
te. Qd dn̄s caput vngere doc
facieqꝫ lauare: piis hoc ipm ie
iuniū opibus deo oipotēti pci-
pit cōmēdari. Tu. L. iij
Caput ḡ nostrū xp̄us est
oēsqꝫ fideles mēbꝛa ei⁹ esse di-
cunt. Caput ꝯo nr̄m vngimus
facieqꝫ lauam⁹ cuꝫ ieiunia nr̄a
elemosynaꝝ largitiōe: paupe
rūqꝫ ꝛ pegrinoꝝqꝫ cura: venia
q̄qꝫ delictoꝝ peccātibus i nos-
tris oꝛonib⁹: hūili ꝯfessiōe: pe-
nitētia lachꝛymosa: vigiliarū
qꝫ assiduitate dn̄o nr̄o placabi
lia facim⁹. Talib⁹ et his simi-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

iusticie vel mie opibus oēs sor-
des pctōꝝ abluere studeamus
ꝑcipueq; cauere ne hūane lau-
dis appetitu hec ipa ꝑdamus.
C Onuertimini [Eu. Ca.
ad me in toto corde ve-
stro in ieiunio ꝛ fletu ꝛ planctu
et scindite corda vr̄a et nō ve-
stimēta vr̄a .ait dn̄s oipotens.
Deo. Cete. vt in psalte. ¶ Ad
bn̄dict⁹. Cū ieiunat| nolite fie
ri sicut hypocrite tristes. cū p-
cibus maiorī. Collecta.
P Resta q. d. fidelib⁹ tuis
vt ieiunioꝝ venerāda solēnia ꝛ
ɔgrua pietate suscipiāt ꝛ since
ra deuotiōe ꝑcurrāt. P. Nul-
la suffra. feria. siue ɔsuet a dicēt
qn̄ leguñt ꝑces maio. ¶ Nota i
hac die si q̄ festitas .ix. lc. occur
rerit/ differat in fe. sequētē. Et
nulli sctōꝝ tres lectiōes in. xl.
dam⁹: sed tm̄ suffra. Et statim
finita missa dicunt ves. ¶ Ad
ho. diei sicut notat i psalte. cū
ꝑcibus mino. ¶ Ad iij. ca. Cō-
uertimini ad me. vrs. ¶ Ad. vj.
C Anite tuba in syō. Ca.
sctificate ieiuniū: voca-
te cetū. cōgregate ppl'm. iustifi
cate eccl'iam: coadunate senes:
cōgregate ꝑuulos: et sugētes
vbera. Deo. ¶ Ad. ix. Capit.
P arce dn̄e ꝑce ppl'o tuo et
ne des hēditatē tuā i op
probriū: vt dn̄ent eis nationes
Deo. grās. Col. ad. iij.
E Xaudi q. d. gemitū ppl'i
supplicātis: vt q̄ demeritoꝝ
qualitate diffidim⁹: nō iudiciū
sed indulgentiā sentiam⁹. P.
D Eus q̄ iuste [Col. ad. vj
irasceris et clemēter ig
noscis afflicti ppl'i tui lachry-
mas respice: ꝛ irā tue indigna
tionis ꝓpiciat⁹ auerte. Per.
E Xaudi q. d. Col. ad. ix.
supplicū ꝑces et ɔfitētiū
tibi ꝑce pctis: vt q̄s cōscientie
reatus accusat indulgētia tue
miseratiōis absoluat. P. Pre
dicta capl'a dicūtur ꝑ quatuor
dies sequētes. Sz collecte di-
cūtur in ferijs vsq; ad cenā dn̄i
¶ Ad vesp. vt in psalte. notat.
Cap. Cōuertimini. vrs. magt
Thesaurizate vob thesauros
i celo: vbi nec erugo nec tinea
demolit. cū ꝑcibus maio. coll.
I Nclinātes se dn̄e maie-
stati tue ꝓpiciatus intē-
de: vt q̄ diuino munere sunt re
fecti/ celestibus sēp nutriātur
auxilijs. Per. Cōpleto. solito
more cū ꝑcib⁹. Fe. v. L. j.
I Git quarto decimo āno
venit chodorlaomor ꝛ reges q̄
erāt cū eo: ꝛ ꝑcusserūt raphaim
et astaroth et carnaim. et zu-
zim cū eis. et emim i sabe carta

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

thaim. z chorreos in montib⁹ seyr vsq3 ad campestria pharan. que est in solitudie. Reversiq3 sunt et venerūt vsq3 ad fontē mesphat ipsa est cades: z pcusserūt oēm regionē amalechitarū z amorreoꝝ: q̄ habitabāt in asason thamar. T. Lect. ij.

Et egressi sunt rex zodomoꝝ. z rex gomorre. rexq3 adame: et rex seboim. necnō et rex bale que est segor: et direxerūt aciē cōtra eos in valle syluestri: sc3 aduersus chodorlaomor regē elamitaru3 et thadal regē gentiū: et amraphel regem sennaar. et arioth regē ponti. quatuor reges aduersus quinq3. vallis aūt syluestris habebat puteos bituminis multos. Tu. Lec. iij.

Itaq3 rex zodomoꝝ z rex gomorre terga verterūt. ceciderūtq3 ibi. z q̄ remāserant fugerūt ad montē. Tulerūt aūt oēm substantiā zodomoꝝ z gomorreoꝝ. et vniuersa q̄ ad cibū ptinēt et abierūt. Necnō z loth et substātiā eius: filiū fris abrā q̄ hitabat in zodomis. Et ecce vn⁹ qui euaserat nūciauit abrā hebreo q̄ hitabat in cōualle mābre amorrei fris eschol z fris aner. Hi eni pepigerāt fedus cū abrā. T. Bñd Me etern

de die in diem querunt. z scire vias meas volunt. Collecta.

Deus qui culpa offenderis. penitētia placaris: pces ppli tui supplicātis ppicius respice. z flagella tue iracūdie q̄ p peccatis nr̄is meremur auerte. Per. Magt Quare ieiūauim⁹ z nō aspexisti: humiliauim⁹ aīas nr̄as z nescisti.

Parce dn̄e pce Collec. pplo tuo. vt dignis flagellatiōib⁹ castigat⁹ i tua miseratiōe respiret. Per. C Fe.

Quod cū audis (rj. leo. j. set abrā captū videlicet loth frē3 suū nūerauit expeditos vnaculos suos trecētos decē z octo. z psecutus est eos vsq3 dan Et diuisis socijs irruit super eos nocte Percussitq3 eos z psecutus est vsq3 soba et phenicē. q̄ est ad leuā damasci Reduxitq3 oēm subām: z loth frēm suū cū suba illi⁹ mulieres quoq3 z populum. Tu. Lcō. ij.

Egressus est autē rex zodomoꝝ in occursū ei⁹. postq3 reuersus est a cede chodorlaomor z regu3 qui cum eo erant. in valle sabe que est vallis regis. At vo melchisedech rex salem. pferēs panē z vinu3 erat eni sacerdos dei altissimi: benedixit ei z ait Benedictus

abrā deo excelso qui creauit celum ꝛ terrā. ꝛ benedict⁹ deus excels⁹ quo ꝓtegēte hostes in manib⁹ tuis traditi sūt. Et dedit ei decias ex oib⁹. Tu. Lxiii.

DIxit aūt rex zodomorū ad abrā. Da mihi aias cetā tolle tibi Qui rn̄dit ei Leuo manū meā ad dn̄m deū excelsum. possessorē celi ꝛ terre ꝙ a filo subtegmis. vsqꝫ ad corrigiā calige nō accipiā ex omib⁹ que tua sunt. ne dicas. Ego ditaui abrā exceptis his q̄ comederūt iuuenes ꝛ partib⁹ viroꝝ qui venerūt mecū aner escol et mābre. Ipi accipiēt ꝑtes suas Tu. Bn̄dict⁹. Cū facis elemosynaꝫ nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua. Collecta.

INchoata ieiunia qūs domine benigno fauore ꝓsequere: vt obseruātiam quā corporaliter exhibem⁹. mentibus etiā sincer exercere valeam⁹ Per. mägt. Tu autē cū oraueris intra in cubiculum. ꝛ clauso ostio ora patrem tuū. Coll.

UEre dn̄e populū tuum et ab omib⁹ pctis clemēter emūda. qꝛ nulla ei nocebit aduersitas si nulla dominetur iniquitas. Per. Sabbato. L.i.

HIs itaqꝫ trāsactis. fact⁹ est sermo dn̄i ad abrā per visionē dicēs. Noli tiere abrā Ego ꝓtector tuus. et merces tua magna nimis Dixitqꝫ abrā Dn̄e de⁹ q̄d dabis mihi. Ego vadā absqꝫ liberis. ꝛ fili⁹ procuratoris domus mee iste damascus eliezer Addiditqꝫ abrā Mihi autē non dedisti semen et ecce vernaculus meus heres meus erit. Tu. Lectio. ii.

STatiqꝫ ſmo dn̄i fcūs est ad eū dicēs. Nō erit hic heres tu⁹. ſꝫ q̄ egredieꝛ de vtero tuo ipm habebis heredem. Eduxitqꝫ eum foras et ait illi Suspice celū. et nūera stellas si potes Et dixit ei. Sic erit semē tuū Credidit abrā deo ꝛ reputatū ē illi ad iusticiā. Dixitqꝫ ad eū Ego dn̄s q̄ eduxi te de hur chaldeoꝝ. vt darē tibi terrā istā ꝛ possideres eā Tu. r. iii

ET ille ait. Dn̄e de⁹ vnde scire possū ꝙ possessur⁹ sū eā Et rn̄dit dn̄s. Sume iquit mihi vaccā triēnē. ꝛ capiā triēnē ꝛ arietē annorū triū. turturem quoqꝫ ꝛ colūbam Qui tollēs vniuersa hec. diuisit ea per mediū. ꝛ vtrasqꝫ partes cōtra se altrinsec⁹ posuit. Aues autē non diuisit. Descēderūtqꝫ volucres sup cadauera. et abigebat eas abram. Tu. Bn̄dictus Tūc inuocabis ꝛ dn̄s exaudiet

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

clamabis ꝛ dicet ecce assũ. Col

Adesto dñe supplicationibus nr̃is ꝛ cõcede: vt hoc solenne ieiuniũ qđ aiabus corporibusqꝫ curãdis salubriter institutũ est. deuoto seruitio celebremus. P. ¶ Dñica. xl. ad vesp. Bñdictus. cũ cete. Cap.

Hortamur vos ne in vacuũ grãm dei recipiatis ait em̃ tpe accepto exaudiui te et i die salutis adiuui te. D. R̷. Angel' suis. hy⁹ Ex more do. ℣. Angelis suis de⁹ mãdauit de te. Ut custodiãt te in oibus vijs tuis. mgt Ecce nũc tẽpus acceptabile: ecce nũc dies salutis: in his ergo dieb⁹ exhibeamus nos sicut dei ministros in multa patiẽtia. i vigilijs. in ieiunijs. et in charitate nõ ficta.

Deus q eccl'iam tuã· Col annua quadragesimali obseruatione purificas: pr̃a familie tue: vt qđ a te obtinere abstinẽdo nitit̃ hoc bonis operib⁹ exequat̃. P. ¶ Ad cõpl. ã. Miserere mihi dñe. ps Cũ inuo. cũ cete. Ca. Tu i nobis. R̷. In pace i idipm. Dormiã et reqescã. ℣. Si dedero somnuꝫ oculis meis: et palpebris meis dormitationẽ. Dor. Glia. In pa. hy⁹ Xp̃e q lux. ℣ Custodi. ¶ Ad nũc dimit. Cũ videris nudũ operi eũ: et carnẽ tuã ne despexeris: tũc erũpet q̃si mane lumẽ tuũ ꝛ sanitas tua citi⁹ orieẗ: et anteibit faciẽ tuã iusticia tua: et glia dñi colliget te. Cetera solito more. ¶ Inuit. Non sit vobis vanũ mane surgere ante lucẽ. Qr ꝓmisit dñs coronã vigilantibus. Uenite. hy⁹. O nazarene. In. i. noctur Aduenerũt nobis dies penitẽtie ad redimẽda pctã ad saluandas aias. ps. Beatus vir. ℣. Dicet dño susceptor me⁹ es tu et refugium meum. Deus meus sperabo in eum. Lect. i.

Apparuit aũt dñs abrahe in cõualle mãbre sedẽti in ostio tabernaculi sui in ip̃o feruore diei. Cũqꝫ eleuassꝫ oculos apparuerũt ei tres viri stãtes ꝓpe eũ. Quos cũ vidisset cucurrit in occursũ eorũ de ostio tabernaculi sui: et adorauit i terra ꝛ dixit. Dñe si inueni grãm i oculis tuis ne trãseas seruũ tuũ: sꝫ afferã pauxillum aque et lauẽtur pedes vr̃i et reqescite sub arbore. ponãqꝫ buccellã panis: ꝛ confortet̃ cor vr̃m. postea transibitis. Idcirco em̃ declinastis ad seruũ vestrũ. T. R̷. Ecce nũc tp̄s acceptabile ecce nũc dies salutꝭ: cõmẽdem⁹ nosmetip̄os in multa

pacientia: in ieiunijs multis.
Per arma iusticie virtutis dei
℣. In oībus exhibeam⁹ nos si-
cut dei ministros: vt nō vitupe
ret ministeriū nr̄m. Per. L. ij.
Q Ui dixerūt. Fac vt locu
tus es. Festinauitqꝫ abra
ham i tabernaculū ad sarā: di-
xitqꝫ ei. Accelera: tria sata sile
cōmisce: ⁊ fac subcinericeos pa
nes. Ipse vero ad armētum cu
currit: et tulit inde vitulum te
nerrimum et optimū: deditqꝫ
puero. Qui festinauit et coxit
illū. Tulit quoqꝫ butyrū et lac: et
vitulū quē coxerat ⁊ posuit co
ram eis. Ipse vero stabat iuxta
eos sub arbore. Tu. ℟. Para
disi portas apiat nobis ieiunij
tps: suscipiam⁹ illud orātes et
depcātes Ut i die resurrectio
nis cū dño gloriemur. ℣. Ecce
nūc tps acceptabile ecce nunc
dies salutis nemini dātes vl-
lā offensionē. Ut. L. iij.
C Umqꝫ comedissēt dixe-
rūt ad eū. Ubi ē sara vxor tua?
Ille rn̄dit. Ecce i tabernacło
est. Cui dixit. Reuertēs veniā
ad te tpe isto vita comite ⁊ hē
bit filiū sara vxor tua. Quo au
dito sara risit post ostiū taber
naculi. Erāt aūt ambo senes:
puectequꝫ etatis ⁊ desierāt sa-
re fieri muliebria. Que risit oc
culte dicēs. Postqꝫ cōsenui et
dn̄s me⁹ vetul⁹ est voluptati
operā dabo. T. ℟. Emēdem⁹
in meli⁹ qđ ignorāter peccaui
mus: ne subito preoccupati die
mortis quęram⁹ spaciū pnie ⁊ in
uenire nō possum⁹. Attēde dn̄e
et miserere qr peccauim⁹ t. ℣.
Peccauim⁹ cū prib⁹ nr̄is: iniu
ste egim⁹ iniqtatē fecim⁹. At.
In. ij. noc. Cōmēdemus nos-
metipsos i multa paciētia p ar
ma iusticie virtutis dei. ps. Cō
serua. ℣. Ipse liberauit me de
laqo venātiū et a vbo aspero.
L Icet nobis dile [L. iiij.
ctissimi appropinquāte
pascha: ieiuniū quadragesime
ipse legitimi tpis cursus indi-
cat: cohortatio tn̄ etiā nr̄i ser-
monis adhibēda est: que auxi-
liāte dn̄o nec inutilis sit pigris
nec onerosa deuotis. Nam cū
oēm obseruantiā nostrā ratio
istoꝝ dierū poscat augeri: nēo
est vt cōfido de vobis qui se ad
opus hoꝝ nō gaudeat incitari
Tu. ℟. In ieiunio ⁊ fletu ora
bāt sacerdotes dicētes. Par-
ce dn̄e pce pplo tuo: et ne des
hereditatē tuā in pditionē. ℣.
Inter vestibulū ⁊ altare plora
būt sacerdotes dicētes. Par.
N Atura em̄ nr̄a [Lcō. v.
adhuc manēte: mortali

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tate mutabilis: etiã si ad sum-
ma queqꝫ virtutũ studio proue
hatur: semp tñ sicut põt habe-
re quo recidat ita põt hr̃e quo
crescat. Et hec est pfectoꝝ ve-
ra iusticia: vt nũqꝫ se presumãt
esse pfectos: ne ab itineris nõ-
dum finiti intẽtione cessantes:
ibi incidant deficiẽdi periculũ:
vbi pficiẽdi deposuerũt appe-
titũ. Tu. ℟. In oibus exhibea
mus nos sicut dei ministros in
multa patiẽtia. Ut nõ vitupe-
ret ministeriũ nostrũ. ℣. Ecce
nũc tẽpus. vt supra. Lectio. vi.

Quia ĝ nemo nostrũ dile
ctissimi tã pfect⁹ et san-
ctus est vt pfectior sanctiorqꝫ
esse nõ possit: oẽs simul sine dif
ferẽtia graduũ: sine discretiõe
meritoꝝ: ab his i que puenim⁹
in ea que nõdũ apprehẽdimus
pia auiditate curramus: vt ad
mẽsurã cõsuetudinis nr̃e neces
sarijs aliqđ addam⁹ augmẽtis
Parũ em̃ religiosus alio tpe
demõstratur: qui in his dieb⁹
non religiosior inuenitur. Tu.
℟. Abscõdite elemosynã in si
nu paupis ⁊ ipsa orat ꝓ vobis
ad dñz. Qr sicut aqua extiguit
ignem ita elemosyna extiguit
pctm̃. ℣. Honora dñm de tua
substãtia et de primitijs frugũ
tuarum da pauperib⁹. Quia.

¶ In .iij. nock. Per arma iu-
sticie virtutis dei cõmẽdemus
nosmetipos in multa patiẽtia
ps Celi enar. ℣. Scapulis suis
obumbrabit tibi. Et sub pẽnis
eius sperabis. Matheum. iiij.

In il. t. Duct⁹ est iesus in
desertũ a spũ: vt tẽtaret
a diabolo. Et cum ieiunasset
quadraginta dieb⁹ et quadra
ginta noctibus postea esurijt.
Et re. Grego. Dubitari a qui
busdã solet a quo spũ sit ies⁹ du
ctus i desertum ꝑpter hoc qđ
subdit. Assũpsit eũ diabolus in
sãctam ciuitatem. Et rursum.
Assũpsit eũ in montẽ excelsum
valde. Sed vere et absqꝫ vlla
questione ꝯueniẽter accipit vt
a spũsctõ in desertũ duct⁹ esse
credat: vt illuc eũ spũs suus du
ceret vbi ad tẽptãdũ hunc ma
lignus spũs inueniret. Tu. ℟.
Tribularer si nescirem mias
tuas dñe: tu dixisti nolo mortẽ
pctõris: sed vt cõuertatur ⁊ vi
uat. Qui chananeã et publica-
num vocasti ad penitẽtiam. ℣.
Et petrũ lachrymãtẽ suscepi-
sti misericors dñe. Qui. L. viij.

Sed ecce cũ dr: de⁹ homo
vel i excelsũ mõtẽ vel in
sctãm ciuitatẽ a diabolo assũ-
ptus: mẽs refugit: humane au
res hoc audire expauescunt.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Quit tñ nõ esse incredibilia ista
cognoscim⁹ si i illo ⁊ alia facta
pẽsam⁹. Certe iniquoꝝ oim ca
put diabol⁹ est: et hui⁹ capitis
mẽbra sunt oẽs iniqui. An non
diaboli mẽbrum fuit pylat⁹?
An nõ diaboli membra iudei
ꝑsequẽtes ⁊ milites crucifigẽ-
tes fuerunt? Tu. ℟. Angelis
suis mãdauit d̃ te vt custodiãt
te i oib⁹ vijs tuis. In manibus
portabunt te ne vnq̃ offendas
ad lapidẽ pedẽ tuũ. ℣. Sup as-
pidẽ et basiliscũ ãbulabis ⁊ cõ-
culcabis leonẽ et draconẽ. In.

Quid ergo mirũ ¶ Le.iii.
fres si se ab illo ꝑmisit
in mõtẽ duci: qui pertulit etiã
a mẽbris illi⁹ crucifigi. Nõ est
ergo indignũ redẽptori nostro
q̃ tẽptari voluit q̃ venerat oc
cidi. Justũ q̃ppe erat vt sic tẽ-
ptatiões nr̃as suis tẽptationi
bus viceret: sicut mortẽ nr̃am
sua morte venerat supare. Sz
sciẽdũ nobis est q̃ trib⁹ modis
tẽptatio agit: suggestiõe dele-
ctatiõe ⁊ cõsensu. T. ℟. Duct⁹
est iesus in desertũ a spũ vt tẽ-
ptaret a diabolo. Et accedẽs
tẽptator dixit ei: si filius dei es
dic vt lapides isti panes fiant
℣. Et cũ ieiunasset quadragita
dieb⁹ et quadraginta noctib⁹
postea esurijt. Et. ℟ repetitur
q̃r Te deũ nõ dr̃. Ante laud. ℣.
Scuto circũdabit te v̄itas ei⁹
Nõ timebis a tiore nocturno.
Laudes. ¶ Cor mũdũ crea i me
de⁹ et spm̃ rectũ innoua i visce
ribus meis. ps. Miserere. ãn.
O dñe saluũ me fac: o dñe bene
prosperare. ps Cõfitemini. ãn
Sic bñdicã te in vita mea dñe
⁊ i noie tuo leuabo man⁹ meas
ps. Deus de⁹ me⁹. ãn. In spũ
hũilitatis et aio cõtrito suscipia
mur dñe a te ⁊ sic fiat sacrificiũ
nostrũ: vt a te suscipiat hodie:
vt placeat tibi dñe de⁹. ps. Bñ
dicite. ãn. Laudate deũ celi ce
loꝝ et aque oẽs. ps. Laudate.
capi Hortamur vos. hy⁹. Cla
rũ dec⁹. ℣. Scuto circũ. Bñd⁹
Duct⁹ est iesus i desertũ a spũ
vt tẽptaret a diabolo: et cũ ie-
iunasset quadraginta dieb⁹ et
quadraginta noctibus postea
esurijt. Collec. vt s. ¶ Ad pri
mã. ãn. Frãge esuriẽti panem
tuũ ⁊ egenos vagosq̃ induc in
domũ tuã ps. De⁹ de⁹ me⁹ re
spice vt s. Cetera solito more.
¶ Ad. iij ãn. Aduenerunt no
bis. vt s. Capitulũ. Hortamur
vos. ℟. Participẽ me fac de⁹
oim timẽtium te. Et custodiẽ-
tium mãdata tua. ℣⁹. Aspice
in me ⁊ miserere mei scd̃m iudi
cium diligẽtium nomen tuum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Et. ℟. Dicet dn̄o. Colle. vt s. ¶ Ad. vj. an̄. Cōmedem⁹ nos= metipsos. vt s. Capitulū Ecce nūc tps acceptabile ecce nunc dies salutis: nemini dātes vllā offensionē: vt nō vi tuperet ministeriū nostrū. D. ℟. Ab oi via mala phibui pe des meos. Ut custodiā māda ta tua dn̄e. ℣. A iudicijs tuis nō declinaui: q2 tu legē posuisti mihi. Ut. ℣sus. Ipe liberauit. ¶ Ad. ix. an̄. Per arma. vt s. In oib⁹ exhibeam⁹ ¶ Ca. nos sicut dei ministros i multa paciētia: in tribulationi bus: in necessitatibus: in angu stijs: in plagis: in carcerib⁹: in seditionib⁹: in laborib⁹: in vigi lijs: in ieiunijs: i castitate: i sciē tia: in lōganimitate: in suauita te: in spūsctō: in charitate nō fi cta. D. ℟ Septies i die laudē dixi tibi dn̄e de⁹ me⁹ Ne pdas me. ℣. Erraui sicut ouis q̄ pe rierat: reqre seruū tuū dn̄e q2 mādata tua non sum oblitus. Ne. ℣. Scapulis suis. ¶ In se cūdis vespis. Sede a dextris. capi. In oibus. vt s. ℟. Spes mea dn̄e. A iuuētute mea. ℣. In te cōfirmat⁹ sum ex vtero de vētre mr̄is mee tu es me⁹ protector. A iu. Glia. Spes. hy⁹. Ex more. ℣. Angelis suis

magt. Non in solo pane viuit homo: sed in omni verbo dei. Collec. et cōple. vt s. Sed ℟. In man⁹ tuas. ¶ Feria. ij. In uitat. Non sit vobis vanū Sur gere ante lucē. Uenite. Hy⁹. O nazarene. Sequit nocturnus ferie cū suis an̄is. Sz ℣. de dn̄i ca ordiarie. ℣ Dicet dn̄o. L. i.

Dixit aūt dn̄s ad abrahā Quare risit vxor tua di cēs: nū vere pitura sum anus. Nūqd deo quicq̄ est difficile. Iuxta cōdictū reuertar ad te hoc eodem tēpore vita comite et habebit sara filiū. Negauit sara dicēs. Non risi tiore pter rita. Dn̄s aūt. Nō est inqt ita sed risisti. Cū ergo surrexissent inde viri: direxerūt oculos cō tra sodomam: et abrahā simul gradiebatur deducēs eos. Tu ℟. de historia dn̄icali. Lc̄o. ij.

Dixitq̄ dn̄s. Num cela= re poto abrahā que ge= sturus sum: cū futur⁹ sit i gēte magnā ac robustissimā: et bn̄= dicēde sint in eo oēs nationes terre. Scio eñ q̄ precepturus sit filijs suis: et domui sue post se vt custodiāt viā dn̄i ⁊ faciāt iudiciū et iusticiā: vt adducat dn̄s ppter abrahā oia que lo= cut⁹ est ad eū. Tu. L. iij.

Dixit itaq̄ dn̄s. Clamor

sodomoꝝ et gomorreoꝝ multi
plicatus est: et peccatū eoꝝ ag
grauatū est nimis. Descēdam
et videbo vtrū clamorē qui ve
nit ad me ope cōpleuerint. An
non est ita vt sciam. Cōuerte=
rūtq́ se inde ꝛ abierūt zodomā.
Abrahā vero adhuc stabat co
ram dn̄o: et appropinquās ait
Nunqd ꝑdes iustū cū impio?
Si fuerint quinquaginta iusti
in ciuitate: peribūt simul ꝛ non
ꝑces loco illi ꝓpter quinquagi
ta iustos si fuerint in eo. Tu.
Laudes feriales. capi. Horta
mur vos. E. iij. Hy⁹ Clarum
decus. ℣⁹. Scuto circūdabit.
Bn̄dict⁹. Venite bn̄dicti p̄ris
mei: ꝑcipite regnum: qđ vobis
paratum est ab origine mūdi.
Cū precib⁹ maiorib⁹. Collec.
Conuerte nos de⁹ salu=
taris noster: et vt nobis
ieiuniū quadragesimale profi=
ciat: mētes n̄ras celestibus in=
strue disciplinis. Per. ¶ Ad
primā. ān Frāge esurienti. vl̄s.
¶ Ad. iij. ān. Aduenerunt no
bis. vt supra. Capitulū.
Ecce ego requiram oues
meas: et visitabo eas sicut visi
tat pastor gregē suum i die qn̄
fuerit i medio ouiū suarū dissi=
patarū ait dn̄s op̄s. Deo g. ℟.
Participem. cū ceteris. Que
ria dicitur ꝑ duas hebdoma
das cum collectis E. j. ¶ Ad
vj. ān. Cōmēdem⁹. Capitulū.
Ecce ego pascā oues me=
as: et eas accubare faciā
dicit dn̄s qđ perierat requirā
et qđ abiectū fuerat reducam.
D. ¶ Ad. ix. ā. Per arma. ca.
Derelinquat impius viā
suā: et vir iniquus cogi=
tatiōes suas: et reuertatur ad
dn̄m ꝛ miserebit ei⁹: ꝛ ad dn̄m
deū nostrū qm̄ multus est ad
ignoscēdū. Deo g. ¶ Ad vespas
ān̄e et psalmi feriales. Capi.
Vir si fuerit iustus et ab
iniqtate auerterit ma=
nū suā: et in p̄ceptis meis ābu
lauerit: vita viuet ꝛ non morie
tur: ait dn̄s op̄s Deo grās. ℟.
Spes mea. vl̄s. hy⁹ Ex more.
℣. Angelis suis. magt. Qđ vni
ex minimis meis fecistis mihi
fecistis dicit dn̄s. cū p̄cib⁹ ma=
Absolue [iorib⁹. Colle.
q̄s dn̄e n̄roꝝ vincula de
lictoꝝ: et qcq̄d ꝑ eis meremur
ꝓpiciat⁹ auerte. Per. Predi
cta capitula dicūt in ferijs per
duas hebdoma ¶ Fer. iij. L. j.
Absit a te vt rem hāc fa
cias et occidas iustū cū
impio: fiatq́ iust⁹ sicut impius
Nō est hoc tuū q̄ iudicas oēm
terrā. Nequaq̄ facies iudiciū

hoc. Dixitq; dñs ad eũ. Si in=
uenero sodomis quiquagita iu
stos i medio ciuitatis dimittã
oĩ loco ppt eos. Rñdit abrahã
et ait. Qz semel cepi: loquar ad
dñm meũ cũ sim puluis et cinis
Qz si min⁹ quinquagita iustis
quiq; fuerit delebis pp̄ter qua
dragitaquiq; vniuersam vrbẽ.
Et ait. Non de [T. L. ij.
lebo si inuenero ibi qua=
dragitaquiq;. Rursum locut⁹
est ad eũ. Si aũt quadraginta
ibi inuẽti fuerit q̃d facies? Ait
Non pcutiã pp̄ter quadragi=
ta. Ne q̃so inq̃t indigneris dñe
si loquar. Quid si ibi inuẽti fue
rint trigita? Rñdit. Nõ faciã
si inuenero ibi triginta. Qz se=
mel ait cepi loq̃r ad dñm meũ
Quid si inuẽti fuerint vigiti?
Ait. Nõ interficiã ppt vigiti.
Obsecro inquit [T. L. iij.
ne irascaris dñe si loquar
adhuc semel. Quid si inuẽti fue
rint ibi decẽ? Dixit. Non dele
bo ppt decẽ. Abijt dñs postq̃
cessauit loqui ad abrahã et ille
reuersus est in locũ suũ. Uene=
rũtq; duo ãgeli sodomã vespe
sedẽte loth in foribus ciuitatis.
Qui cũ vidisset eos surrexit et
iuit obuiã eis: adorauitq; pn⁹
in terrã et dixit. Obsecro dñi
declinate in domũ pueri vr̃i et
manete ibi. Lauate pedes ve=
stros: et mane pficiscemini in
viã vr̃am. Tu. Bñd⁹. Scriptũ
est em̃ q2 dom⁹ mea dom⁹ orõ
nis est cũct[is] gẽtib⁹: vos aũt fe=
cistis illã speluncam latronũ: et
erat q̃tidie docẽs i tẽplo. coll.
Respice q. d. familiã tuã
et p̄sta vt apd te mẽs nr̃a
tuo desiderio fulgeat: q̃ se car=
nis maceratiõe castigat. Per
magr. Dom⁹ mea dom⁹ orõis
Ascẽdãt [vocabit. coll.
ad te dñe p̄ces nr̃e et ab
eccl'ia tua cũctã repelle nequi=
tiã. Per. ¶ Fe. iiij. Math. xij.
In i. t. Accesserũt ad iesũ
scribe et pharisei dicẽtes
Magr̃ volum⁹ a te signũ vide
re. Et re Bede Incredulã iu
deorũ gẽtẽ dñs et saluator nr̃ di
lectissimi p eorũ maliuolentia
et icredulitate sepissie increpa
uit: volẽs eos ad agnitionẽ vi
tatis venire: nũc tñ eos duri⁹ ca
stigauit vt i p̄nti lcõne audisti
Accesserũt ad iesũ scribe et pha
risei dicẽtes. Magr̃ volum⁹ a te
signũ videre Sic signũ petunt
q̃si ea q̃ prius viderãt signa nõ
Diabol⁹ [fuerit. T. L. ij.
vero p eos itrogãs signũ
q̃rebat si forte manifesti⁹ p eos
discere potuisset si vere hic xp̄s
fili⁹ dei eẽt an nõ. Sz dñs vtilr

pro salute gn̄is hūani celauit
diabolū sue pn̄tiā maiestatis.
Qr si ꝓ hoc cognouisset nūꝙ in-
credulos iudeos instigaret vt
eū crucifigerēt. Ideo r̄ndit eis
dicēs. Generatio mala ⁊ adulte-
ra signū q̄rit et signū nō dabit
ei nisi signū ione pphe. T. L.iii.
Egregie eos malos ⁊ ad
ulteros dixit: q2 vere deū
dereliq̄rūt: et cū mutis idolis
fornicati sūt. Sicut em̄ q̄ volū
tatē dei facit fili⁹ dei d̄r sic q̄ vo
lūtati sathane famulat ei⁹ vti
q3 fili⁹ appellat. Ignominiosū
est valde frēs mei dilectissimi
ꝓpter mala opa deserere deū
p̄rem oipotētē ⁊ filios fieri dia
boli. Quapropter q̄ vult salu⁹ fie
ri necesse est vt cesset a malis
opib⁹: et resistat diabolo sedu
ctori neq̄ssimo hostiq3 ātiquo. T.
Bn̄d⁹. Generatio hec praua ⁊ p-
uersa signū q̄rit ⁊ signū nō da-
bit ei nisi signū ione pphe. col.
Preces nr̄as q. d. clemē-
ter exaudi: et ɔtra cūcta
nobis aduersātia dexterā tue
maiestatis extēde. Per. magt
Sicut fuit ionas in vētre ceti
trib⁹ dieb⁹ et trib⁹ noctib⁹: ita
erit fili⁹ hoīs i corde terre. col.
Mentes nr̄as q. d. lumie
tue claritatꝭ illustra: vt
videre possim⁹ q̄ e agēda sunt

et que recta sunt agere valea-
mus. Per. Fe. v. L. i.
Qui dixerūt Minime sed
in platea manebim⁹. Cōpulit
illos opido vt diuerterent ad
eū. Ingressiq3 domū ei⁹ fecit
cōuiuiū: et coxit azima ⁊ come
derūt. Prius aūt ꝙ irent cubi
tū: viri ciuitatis vallauerūt do
mū illi⁹: a puero vsq3 ad senem
ois pp̄ls sil. Vocaueruntq3 loth
et dixerūt ei. Ubi sunt viri q̄ in
troierūt ad te nocte Educ illos
huc vt cognoscam⁹ eos. T. L.ii.
Egress⁹ ad eos loth post
tergū accludēs ostiū ait
Nolite q̄so frēs mei nolite ma
lū hoc facere. Hēo duas filias
q̄ necdū cognouerūt vir. Edu
cā eas ad vos ⁊ abutimini eis
sicut vobis placuerit: dūmō vi
ris istis nihil mali faciatis: q2
ingressi sunt sub vmbra culmis
mei. At illi dixerūt. Recede il
luc. Et rursus. Ingress⁹ es in-
quiūt vt aduena: nūq̄d vt iudi-
ces. T. L.iii.
Te ḡ ipm
magꝭ ꝙ hos affligem⁹
vimq3 faciebāt loth vehemētissi
me. Iāq3 ppe erat vt effringe
rēt fores: ⁊ ecce miserūt manū
viri ⁊ introduxerūt ad se loth
clauseruntq3 ostiū. Et eos qui
foris erāt pcusserūt cecitate: a
minimo vsq3 ad maximū: ita vt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ostiū inuenire nō posset. Dixe-
rūtq3 ad loth. Hēs hic quēp iā
tuorū generū: aut filios aut fi-
lias. Oēs q̄ tui sunt educ de vr
be hac. Tu. Būs. Dixit dn̄s
mulieri chananee: nō est bonū
sumere panē filioꝝ et mittere
canib⁹ ad mādu cādum: vtiq3
dn̄e nā et catelli edūt de micis
q̄ cadunt de mensa dn̄oꝝ suoꝝ:
ait illi iesus: mulier magna ē fi
des tua: fiat tibi sicut petisti.

O mnipotens s. d. q̄ nobis [Coll.
in obseruatiōe ieiunij: et
in elemosynaꝝ semine: posuisti
nr̄oꝝ remedia pctōꝝ: concede
nos ope mēt] ꝛ corpis tibi sēp
eē deuotos. Per. magt. O mu
lier magna est fides tua: fiat ti
bi sicut petisti. Collecta

D A q. o. d. pplo xp̄iano et
que pfitet agnoscere: et celeste
mun⁹ diligere qd frequētat. p.

I [Feria. vi. Johēm. v.
N i. t. Erat dies fest⁹ iu-
deoꝝ ꝛ ascēdit iesus hierosoly
mā. Et re. Aug. Q ꝛ dn̄s ꝛ sal
uator nr̄ hō fctūs est: gaudere
mag] q̄ mirari debem⁹: simul
etiā colletari: qꝛ vicia sanauit
aiaꝝ q̄ qꝛ sanauit lāguores cor
poꝝ. Ingressus est locū vbi ia
cebat multitudo magna lāguē
tiū: cecoꝝ: claudoꝝ aridoꝝ. Et
cū esset medic⁹ aiarū ꝛ corpoꝝ

venit sanare oēs aias creditu-
roꝝ. Piscina igit illa et aqua
pplm significat iudeoꝝ q̄ quiq3
libris legis quasi quiq3 portici
bus claudebatur. Tu. Lcō. ij.

S Ed illi quinq3 libri legis
q̄ sunt isti porticus: habe
bant languidos multos: id est
pctōres: remissionē aūt pctōꝝ
nemo nisi p xp̄i recepit aduētū
Semel i anno angel⁹ descēde-
bat i piscinā et turbabat aquā
et q̄ prim⁹ de lāguidis venit in
aquā sol⁹ sanabat: et null⁹ post
eū ali⁹. Hic angel⁹ xp̄m dn̄m
nr̄m i carne venisse designat: q̄
sol⁹ oib⁹ potuit sanitatē: id est
remissionē pctōꝝ pbere. T. l. iij

Q Ui ideo venit i mūdū vt
nō solū hō vn⁹: sed p eū
totus mūd⁹ sanaret. Qd post
motionē aque vn⁹ tm̄ sanabat
ōndit qꝛ vn⁹ est dn̄s: vna fides
vnū baptisma. Et q̄ in vnitate
catholica doct⁹ pmāserit sal-
uus fiet: a qualicūq3 pctōꝝ lan
guore detinet. Qui aūt ab ead
vnitate diuidit: salutē q̄ a pdi
cta vnitate fidelib⁹ puenit: cō
sequi non valet. Tu. Bn̄dict⁹.
Angelus dn̄i descēdit de celo
et mouebat aqua et sanabatur

E Sto dn̄e ppi [vn⁹. coll.
cius plebi tue: et quā ti-
bi facis esse deuotā benigno re

foue miseratus auxilio. Per.
mgr. Qui me sanũ fecit ille mi-
hi pcepit tolle grabatũ tuũ et
ambula in pace. Colla.
E Xaudi nos misericors de9
et mẽtibus nr̃is grãe tue lumen
ostẽde. P. Sabb. sm math. xvij.
I N. i. t. Assumpsit ies9 pe-
trũ et iacobũ et iohannẽ
fratrẽ eius. et duxit illos in mõ
tẽ excelsum seorsũ: et trãsfigu-
ratus est ante eos. Et rel. Be
de. Misericors dñs et saluator
noster dilectissimi. elctõs suos
p huius vite labores ad illã q
laborẽ nescit vitã future beati
tudinis volẽs introducere ad
cõfirmãda corda eorũ ad eã quã
pmiserat gl'iam regni celestis
assũpsit vt sctũs euãgelista ma
theus refert. petrũ et iacobuz.
et iohãnẽ fratrẽ eius. et duxit
illos in mõtẽ excelsũ seorsũ. T.
Q Uid est hoc. q ostẽ- l. ij.
surus dñs gl'iam quã p
misit discipulos in mõtẽ excel-
sum duxit: nisi vt doceret oẽs
qui hãc videre desiderãt non
in carnalib9 iacere delectatio-
nibus debere. nec illecebrosis
seruire desiderijs: sed ad amo-
rẽ semp eterne patrie erigi. an
gelicã mundiciã. pietatẽ. pacẽ
cõcordiam et charitatẽ sanctã-
q conuersationẽ. q̃ntũ humane
possibile sit nature semp imita
ri. Qui q deum magnope videre
desiderat debet indesinenter
agere etiã illa bõa q nouit. T.
S Equit̃ et transfi L. iij.
guratus est ante eos: et
resplenduit facies ei9 sicut sol
vestimẽta aũt eius facta sũt al
ba sicut nix. Nemo putet eũ pri
stinã formã et faciẽ perdidisse.
sed eandez corporis formã quam
post resurrectionẽ erat assum-
ptur9 demõstrasse. electorũq
oim corpa quãte tunc clarita-
tis erũt ostendisse. De qb9 ali-
bi ait. Tũc iusti fulgebũt. sicut
sol in regno pr̃is eorũ. Tu. Be
nedict9. Assumpsit iesus disci-
pulos suos et ascẽdit in montẽ
et transfigurat9 est ante eos.
P Opulũ tuũ. q. d. Colla.
ppicius respice: atq ab
eo flagella tue iracũdie climẽ
ter auerte. P. C Dñica ij. xl.
ad vesp. Bñdictus. cũ cet. cap.
F Ratres rogam9 vos et
obsecramus in dño iesu:
vt quẽadmodũ accepistis a no
bis quomõ oporteat vos am-
bulare et placere deo: sic et am
buletis: vt habũdetis magis.
Deo. R. Vidi dñm. Ma9. Ex
more. V. Angelis suis. Magt.
Nemini dixeritis visionẽ do-
nec fili9 hois a mortuis resur-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

DEus q̄ cõspi [gat. Col.
cis nos oĩ ꝟtute destitui
interi⁹ exteriusq̄ custodi vt ab
oĩb⁹ aduersitatib⁹ muniamur
in corpe: et a prauis cogitatio
nib⁹ mũdemur in mẽte. Per.
Completo. vt in priori dñica.
Inuitato. Quoniã deus mag-
nus dñs. Et rex magn⁹ super
oĩes deos. Venite. hym⁹. O
nazarene. In. i. noctur. Adue-
nerũt nobis. ℣. Dicet dño. Ce-
tera vrs̄. vt in priori dñica. L. i.

SEnuit aũt ysaac et cali-
gauerũt oculi ei⁹. ꝛ vide
re nõ poterat: vocauitq̄ esau
filiũ suũ maiorẽ: ꝛ dixit ei. Fili
mi. Qui rñdit. Assum. Cui pr̄.
vides inq̄t q̄ senuerim: ꝛ igno
rẽ diẽ mortis mee. Sume ar-
ma tua. pharetrã ꝛ arcũ ꝛ egre
dere foras. Cũq̄ venatu aliq̄d
apphẽderis fac mihi inde pul
mẽtũ. sicut velle me nosti: ꝛ af-
fer vt comedã: et bñdicat tibi
aĩa mea anteq̄ moriar. T. ℟.
Tolle arma tua pharetrã et
arcũ et affer d venatiõe tua vt
comedã. Et bñdicat tibi aĩa
mea. ℣. Cũq̄ venatu aliq̄d at
tuleris fac mihi inde pulmẽtũ
vt comedã. Et. Lect. ii.

QUod cũ audisset rebecca
et ille abiisset i agrũ vt iussionẽ
pr̄is impleret. dixit filio suo ia
cob. Audiui prẽm tuũ loquẽtẽ
cũ esau fr̄e tuo ꝛ dicẽtẽ ei Affer
mihi de venatiõe tua. ꝛ fac ci-
bos vt comedã: et bñdicã tibi
corã dño añq̄ moriar. Nunc ḡ
fili mi adq̄esce ꝯsiliis meis. et
pgẽs ad gregẽ affer mihi du-
os hedos optimos: vt faciã ex
eis escas pr̄i tuo. q̄bus libẽter
vescit: q̄s cũ intuleris ꝛ come-
derit. bñdicat tibi priusq̄ mo-
riat. T. ℟. Ecce odor filii mei
sicut odor agri pleni. quẽ bñdi
xit dñs. crescere te faciat deus
me⁹: sicut arenã maris. Et do
net tibi de rore celi bñdictionẽ
℣. Qui maledixerit tibi. sit ille
maledict⁹: et q̄ bñdixerit tibi.
benedictiõib⁹ repleat. Et. L. iii

CUi ille respõdit Nosti q̄
esau fr̄ me⁹ hõ pilos⁹ sit
et ego lenis. Si attrectauerit
me pr̄ me⁹ ꝛ senserit. timeo ne
putet sibi voluisse me illudere
et inducat sup me maledictio-
nẽ ꝓ bñdictiõe. Ad quẽ mr̄. in
me sit ait ista maledictio fili
mi. tm̄ audi vocẽ meã ꝛ pgens
affer q̄ dixi. Abiit et attulit de
ditq̄ mr̄i. T. ℟. Det tibi de⁹
de rore celi ꝛ de pinguedie ter
re habũdãtiã. seruiãt tibi tri-
bus ppli. Esto dñs frm̄ tuorꝫ. ℣.
Et icuruent ante te filii mr̄is
tue. Esto. In. ii. noct. Cõmede

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

m⁹ nosmetipos. vl's. ℟. Ipse li-
P ortabat [beravit [. iiij.
rebecca gemios i vtero
frēs: āte ort⁹ pⁿcipia bellato
res. Certātes filios mr̄ añ sen
tit q̄ȝ nouit: ante patiẗ q̄ȝ vidȝ:
ante sustinet q̄ȝ agno scit. licuit
filioꝝ bella sentire: q̄s nōdū li-
cuit gñare. Certamē inter fra
tres in vtero geriẗ: bellū inter
innatos ꝑmittiẗ. Mr̄na visce-
ra q̄tiunẗ: nec ad ort⁹ pⁿcipia
ꝑperaẗ. sed ante pⁿcipiū no-
ua bella celebranẗ. Tu. ℟. Cuȝ
exiret iacob de terra sua vidit
gl'iam dei et ait. Q̄ terribilē ē
locus iste nō ē hic aliud nisi do
mus dei ⁊ porta celi. ℣. Uere
dn̄s est in loco isto ⁊ ego nesciē
U bam. Q̄ter. Lectio. v.
Ellē cas tāti certamis
noscere: vellē isti⁹ pugne nego
cia tractare. Quid intercesse-
rat. q̄d factū fuerat: q̄ pugnan
dirō: q̄ cā vincēdi. Quo specta
tore id geriẗ. q̄ iudice celebraẗ.
Quid victori ꝑmittiẗ: quid vi
cto ꝯtrario denegaẗ. Quis cer
tare docuerat q̄s pugnare mō
strauerat. Sȝ notū ē cūct[isto
rū certamie frm̄ cās duoꝝ ex-
ꝑimi ꝑploꝝ. Tu. ℟. Si dn̄s de⁹
me⁹ fuerit mecū i via ista: qua
ego ambulo. et custodierit me
et dederit mihi panē ad eden-
dū. et vestimentū quo operiar
et reuocauerit me cum salute.
Erit mihi dn̄s in refugiū: ⁊ la-
pis iste in signū. ℣. Uere dn̄s.
U Ult em̄ [vl's. Erit. [vi
de⁹ ante oñdere futura
q̄ȝ veniāt ante futura mōstra-
re q̄ȝ fiāt. Ceterū ꝑiudicari nō
pōt pugna: si pugne nō cōsen-
tiāt merita. Sed futuroꝝ ꝑsci⁹
de⁹ mōstruosū certamē voluit
exerceri. Dat certādi affectus
vincēdi vota oñdit: se spectato
rē cōstituit: se iudicem demon-
strauit. A deo geritur certa-
mē p̄nte deo q̄ genuit: ⁊ matre
teste que sensit. Tu. ℟. Erit mi-
hi dn̄s in deū: et lapis iste quē
erexi in titulū vocabiẗ domus
dei: et de vniuersis: q̄ dederis
mihi decimas et hostias pa-
cificas offeram tibi. ℣. Si dn̄s
deus meus fuerit mecū in via
ista qua ego ambulo. et custo-
dierit me. Decimas et. In. iij.
noctur. Per arma iusticie. vl's
I ℣. Scapulis. Math. xv
N i. t. Egressus iesus se-
cessit in partes tyri et sydonis.
Et ecce mulier chananea a fi-
nibus illis egressa. clamabat
dicens. Miserere mei fili da-
uid: filia mea male a demonio
vexatur. Et rel. Bede. In ea
quaȝ modo audistis euāgelica

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

lectiõe. f. k. audiuimus mulieris magnã fidei ɔstantiã patiẽtiãqꝫ et humilitatẽ. Que magna fidei ꝑfectiõe pietatẽ dñi implorans ait. Miserere mei dñe fili dauid. Eundẽ em̃ dñm quẽ sic filiũ dauid appellauit: verꝫ ꝑfecto hũc hoĩem et verũ credidit deum. Et ꝙ cũ ꝓ filia rogãs nõ illã secũ adduxit. nõ dñm ad eã venire ꝑcat constat aptissime ꝙ eũ ꝟbo tm̃ salutẽ dare posse credidit. Tu. R̃m. Orauit iacob et dixit dñe q̃ dixisti mihi. reuertere in terram natiuitatꝭ tue. Erue me de manu fratris mei: qꝛ valde eũ timeo. ℣. Deus in cuius ɔspectu ãbulauerũt p̃res mei dñe q̃ pa scis me a iuuẽtute mea. Erue.

Hec aũt mulier Le. viii. q̃ a finibus suis egressa de gẽtib⁹ cõgregatã eccl̃iam i fide dei et deuotiõe ꝑsistentem significat Que egressa a finib⁹ angustie qd̃ tyrus interꝑ̃tatur sicut sydon venatio: id ẽ de captiuitate diaboli. vel a vincul̃ pctõꝝ ꝓfessionẽ egressa ꝛ zelo dñici amoris accẽsa flebili voce clamabat ad dñꝫ ꝓ filia. T. R̃. Dixit angelus ad iacob dimitte me aurora est. R̃ndit ei nõ dimittã te nisi benedixeris mihi. Et bñdixit ei in eodẽ loco. ℣. Benedicẽs bñdicã tibi ꝛ multiplicabo te. Et. Lect. ix.

Nos ergo nisi cõuersationis male cõsuetudinẽ relinquamus. nisi vitiis et delectatiõibus carnis siliqꝫ prauis cogitatiõibus resistere studeamus: neq̃q̃ ad dñm puro corde: aut sincero mentis affectu clamare possum⁹: nec aiarum nr̃aꝝ impetrare salutẽ. Sicut ergo mulierẽ eccl̃iam gentiuꝫ diximꝰ designare. Ita et filiã aias credẽtiũ intelligere possumus: que ad fidẽ vẽture sunt Que male a demonio vexãtur qꝛ deũ ignorãt: et creatorẽ suũ nõ intelligunt. sed idola muta et vana colũt. Tu. R̃m. Vidi dñm facie ad faciẽ. Et salua facta ẽ aia mea. ℣. Et dixit. neq̃q̃ vltra vocaberis iacob: sed isrl̃ erit nomen tuũ. Et. R̃. repetit qꝛ. Te deũ nõ dr̃. Laud. Dñe labia mea apies: et os meũ annũciabit laudẽ tuã. ps. Miserere. ãn. Dextera dñi fecit virtutẽ dextera dñi exaltauit me. ps. Cõfitemini. ãn. Factus es adiutor meus de⁹ me⁹. ps. Deus deus meus. ãn. Triũ puerorꝫ cãtem⁹ hymnũ: quẽ cãtabant in camio ignis bñdicẽtes dñm ps. Bñd. ãn. Statuit ea ieternũ et in scl̃m scl̃i ꝑceptũ posuit

et nõ pteribit. Ps. Lauda. Ca.
vts. hy⁹ Clarũ decus. ℣. Scu
to circũdabit. Bened Egress⁹
iesus secessit in ptes tyri et sy=
donis. Et ecce mulier chana=
nea a finibus illis egressa cla=
mabat dicẽs. miserere mei dñe
fili dauid. Colla. vts. ¶ Ad. j.
ãn. Frange esurienti. Cetera vt
in priori dñica. ¶ Ad. vj. Ca.
SCitis em̃ q̃ pcepta de=
derim vobis p dñm iesũ
hec est em̃ volũtas dei sancti=
ficatio vr̃a: vt abstineatis vos
a fornicatiõe: vt sciat vnusq̃sq3
vr̃m vas suũ possidere in sctifi=
catione et honore. D. ¶ A. ix.
NE q̃s supgrediat Cap.
neq3 circũueniat in ne=
gocio frem suu3: qm̃ vindex est
dñs deus de his oibus sicut p̃
diximus vobis et testificati su
mus. Deo. In. ij. vesp. Sede a
dex. Capit. Fratres rogam⁹.
℟. Spes mea. Hy⁹. Ex more
docti. ℣. Angelis suis. mgt. O
mulier magna ẽ fides tua: fiat
tibi sic̃ petisti. Coll. vts ¶ Fe.
ij. totũ vt i priorib⁹ ferijs. L. j
PArauit illa cibos: sicut
velle nouerat pr̃em illi⁹
et vestibus esau valde bonis.
quas apd se habebat domi in=
duit eũ. pelliculasq3 hedorũ cir
cũdedit manibus et colli nu=
da ptexit. Deditq3 pulmentũ
et panes q̃s coxerat tradidit.
Quibus illatis dixit. Pr̃ mi.
At ille rñdit. Audio. Quis es
tu fili mi. Dixitq3 iacob. Ego
sum primogenitus tuus esau.
feci sicut p̃cepisti mihi. Tu. ℟.
SUrge se [de dñica. L. ij.
de et comede de vena=
tione mea: vt benedicat mihi
aia tua. Rursũq3 ysaac ad filiũ
suũ. Quomõ inq̃t tã cito inue=
nire potuisti fili mi? Qui respõ
dit. Volũtas dei fuit vt cito oc
curreret mihi quod volebam.
Dixitq3 ysaac. Accede ad me
huc vt tangã te fili mi: et pro=
bẽ vtrũ tu sis filius meus esau.
an non. Accessit ille ad pr̃em.
et palpato eo dixit ysaac. Vox
q̃de3 vox iacob est: sed manus
manus sunt esau. Tu. Lect. iij.
ET nõ cognouit eũ: qr pi=
lose manus similitudinẽ
maioris expresserãt. Bñdicẽs
ergo illi ait. Tu es filius meus
esau. Respondit Ego sum. At
ille. Affer inquit michi cibos
de venatione tua fili mi: vt be
nedicat tibi aia mea. Quos cũ
oblatos comedisset: obtulit ei
etiã vinũ. Quo hausto dixit ad
eu3. Accede ad me et da mihi
osculũ fili mi. Tu. Benedictus
Ego principiũ q̃ et loquor vo=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

PResta q̄s o. ꝛbis. Coll.
deꝰ vt familia tua que se
affligēdo carne ab alimētis ab-
stinet sectādo iusticiā a culpa
ieiunet. Per. magt. Qui me mi-
sit mecū est: et nō reliqt me so-
lū: q: q̄ placita sunt ei facio sp.
ADesto dn̄e sup Colla.
plicatiōibus n̄ris et qui
bus fiduciā sperande pietatis
indulges ꝯsuete mie tribue be
nignus effectū. Per. Fe. iij. L. j.
ACcessit et osculatꝰ est
eū. Statiq; vt sensit ve
stimētorū eiꝰ fragrātiā. bn̄di-
cēs ait illi. Ecce odor filij mei.
sicut odor agri pleni: cui bn̄di-
xit dn̄s. Det tibi deus de rore
celi: et de pinguedine terre ha
bundantiā frumēti vini et olei.
et seruiāt tibi ppl̄i: et adorent
te tribus. Esto dn̄s frm̄ tuorū
et incuruent ante te filij mr̄is
tue. Qui maledixerit tibi. sit il
le maledictꝰ: et q̄ bn̄dixerit ti-
bi bn̄dictionibꝰ repleat. T. L. ij
VIx ysaac sermonem im
pleuerat. et egresso ia-
cob foras veit esau: coctosq; de
venatione cibos intulit pr̄i di
cēs. Surge pr̄ mi et comede de
venatiōe filij tui. vt benedicat
mihi aīa tua. Dixitq; illi ysaac
Quis enim es tu. Qui respon
dit. Ego sum filius tuꝰ primo-
genitus esau. Expauit ysaac
stupore vehementi: et vltra q̄
credi pōt admirans. ait. Quis
igit ille est qui dudū captā ve-
nationē attulit mihi. et come-
di ex oibus priusq̄ tu venires
bn̄dixiq; ei. et erit bn̄dictꝰ. Tu.
AVditis esau ser L. iij.
monibus pr̄is irrugijt
clamore magno. et ꝯsternatus
ait. Bn̄dic etiā et mihi pr̄ mi.
Qui ait. venit germanꝰ tuus
fraudulēter. et accepit bn̄dictio
nē tuā. At ille subiūxit. Juste
vocatū est nomē eiꝰ iacob. sup
plātauit em̄ me en altera vice
Primogenita mea antetulit.
et nūc scd̄o surripuit bn̄dictio
nē meā. Tu. Bn̄dictus Unus
est em̄ mgr̄ vr̄ q̄ i celis est dicit
PErfice q. d. [dn̄s]. Coll.
in nobis benignꝰ obser-
uātie sancte subsidiū: vt que te
auctore faciēda cognouimꝰ te
opante impleamus. Per. magt.
Qui maior est vr̄m: erit mini-
ster vr̄: quia om̄is q̄ se exaltat
hūiliabit dicit dn̄s. Coll.
PRopiciare dn̄e supplica
tionibus nostris et aiarū n̄rar
medere languoribus. vt remis
sione pcepta in tua semp bene
dictiōe letemur. Per. Fe. iiij.
REsumq; ad pr̄em L. j.
Nūqd nō reseruasti ait

et mihi benedictionez. Rńdit
ysaac. Dñm tuũ illũ ꝯstitui: et
oẽs frẽs suos seruituti eiꝰ sub
iugaui. Frumẽto ꝛ vino ꝛ oleo
stabiliui eũ: et tibi post hec fili
mi vltra q̇d faciaz? Cui esau.
Nũ vnã inq̇t tm̃ benedictionẽ
habes pr̃. Mihi quoqꝫ obsecro
vt bñdicas. Cũqꝫ eiulatu ma-
gno fleret. motꝰ ysaac dixit ad
eũ. In pinguedie terre. et i ro
re celi desuꝑ erit bñdictio tua.
V Iues in gla [Tu. R. ij.
dio: ꝛ fratri tuo seruies
tpũsqꝫ veniet cũ excutias ꝛ sol
uas iugũ eiꝰ de ceruicibꝰ tuis.
Oderat ẽ semꝑ esau iacob ꝓ
bñdictione qua benedixerat ei
pr̃. Dixitqꝫ in corde suo veniẽt
dies luctus prĩs mei. ꝛ occidã
iacob frẽm meũ. Nũciata sunt
hec rebecce. Que mittẽs et vo
cãs iacob filiũ suũ dixit ad euz
Ecce esau frater tuꝰ minatur
N vt occidat te. Tu. R. iij.
Unc ẽ fili audi vocẽ me
am: et ꝯsurgẽs fuge ad laban
frẽm meũ i arã: habitabisqꝫ cũ
eo dies paucos. donec requie-
scat furor fr̃is tui. et cesset indi
gnatio eiꝰ: obliuiscaturqꝫ eorũ
que fecisti in eũ: postea mittam
et adducã te ide huc Cur vtro
qꝫ orbabor filio vno die. Dixit
qꝫ rebecca ad ysaac. Tedet me
vite mee ꝓpt filias heth Si ac
ceperit iacob vxorez de stirpe
huiꝰ terre nolo viuere. T. Bñ
dic. Ecce ascẽdimꝰ hierosoly-
mã ꝛ filiꝰ hoĩs tradet vt cruci
P Opulũ tuũ q. [figat. col.
d. ꝓpiciꝰ respice ꝛ q̇s ab
escis carnalibꝰ ꝑcipis abstine-
re a noxijs q̇qꝫ vicijs cessare cõ
cede. P. magt. Tradet eñ gẽ-
tibus ad illudẽdũ ꝛ flagellãdũ
D et crucifigendũ. Colla.
Eus inocẽtie restitutor
ꝛ amator dirige ad te tuoꝝ cor
da suoꝝ: vt spũs tui feruore cõ
cepto ꝛ i fide inueniãt stabiles
ꝛ i ope efficaces. P. Fe. v. R. j.
V ocauit itaqꝫ ysaac iacob
ꝛ bñdixit eũ ꝑcepitqꝫ ei
dicẽs. Noli accipe ꝯiugẽ d gñe
chanaã. sꝫ vade ꝛ ꝓficiscere in
mesopotamiã sirie ad domum
bathuel prĩs mr̃is tue ꝛ accipe
tibi ide vxorẽ de filiabꝰ laban
auũculi tui. Deꝰ aũt oĩps bñdi-
cat tibi ꝛ crescere te faciat atqꝫ
mltiplicet vt sis i turbas pplo
rũ. Et det tibi deꝰ bñdictiões
abrahe ꝛ semi tuo pꝰ te vt possi
deas trã ꝑegriatiõis tue: quã
C pollicitꝰ ẽ auo tuo T. R. ij
Umqꝫ dimisisset eũ isaac
ꝓfectꝰ venit in mesopotamiã
sirie ad laban filiũ bathuel si-
ri frẽm rebecce matris sue. vi-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

dēs aūt esau ꝙ benedixisset pr̄
suus iacob: ꝛ misisset eū in me-
sopotamiā sirie: vt inde vxorē
duceret: et ꝙ post benedictio-
nē pcepisset ei dicēs. Non acci
pies vxorē de filiabus chanaā
ꝙꝫ obediens iacob parētibus
suis ijsset in siriā. Probās ꝙꝫ
ꝙ nō libenter aspiceret filias
chanaā pr̄ su⁹ iuit ad ismahelē
et duxit vxorē absqꝫ his quas
prius hēbat melech filiā isma-
hel filij abrahā sororem naba-
IGitɫ egress⁹ [ioth. T. L. iij
iacob de bersabee perge
bat arā. Cūqꝫ venisset ad quē
dā locū et vellet in eo requie-
scere post solis occubitū tulit
de lapidib⁹ q̄ iacebāt ꝛ suppo
nēs capiti suo dormiuit i eodē
loco. Viditqꝫ in somnis scalā
stantē sup terrā: et cacumē il-
lius tāgēs celū: āgelos quoqꝫ
dei ascēdētes ꝛ descēdentes p
eā: et dn̄m innixū scale dicentē
sibi. Ego sum dn̄s de⁹ abrahā
pr̄is tui. ꝛ de⁹ isaac. Tu. Bn̄d.
Factū est aūt vt moreref men-
dicus ꝛ portaref ab angelis in
sinū abrahe. Collecta.
PResta nobis q̄s dn̄e au
xiliū grē tue: vt ieiunijs et ora
tionibus cōuenlēter intēti libe
remur ab hostib⁹ mētis ꝛ cor-
poris. Per. magr̄. Fili recor-

dare qz recepisti bona in vita
tua. et lazar⁹ silr̄ mala. Col
ADesto dn̄e famul' tuis:
et ppetuā benignitatē
largire poscētib⁹ vt his q̄ te au
ctore et gubernatore glr̄antur
et cōgregata restaures et re-
staurata conserues. P. Fe. vj.
TErrā in qua dor Le. j.
mis tibi dabo et semini
tuo. Eritqꝫ semē tuū quasi pul
uis terre. Dilataberis ad oriē
tē et occidētē et septētrionem
et meridiē. et benedicenf in te:
et in semie tuo cūcte trib⁹ ter
re. Et ero custos tu⁹ quocūqꝫ
pexeris: et reducā te in terrā
hāc. nec dimittā nisi ꝯpleue-
ro vniuersa q̄ dixi. Cūqꝫ euigi
lasset iacob de sōno ait. Vere
dn̄s est in loco isto ꝛ ego nescie
bā. Pauēsqꝫ q̄ꝫ terribilis ē in-
q̄t locus iste: nō est hic aliud ni
si dom⁹ dei et porta celi. T. L. ij
SUrgēs ergo iacob mane
tulit lapidē quē suppo-
suerat capiti suo: et erexit in ti-
tulū fundēs oleū desuper. Ap
pellauitqꝫ nomē vrbis bethel:
que prius luza vocabat. Vouit
etiā votū dicēs. Si fuerit dn̄s
de⁹ mecū et custodierit me in
via p quā ego ambulo. ꝛ dede
rit mihi panē ad vescēdū ꝛ ve-
stimētū ad induēdū. reuersusqꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

fuero ꝓspe ad domũ p̄ris mei
erit mihi dñs i deũ: ⁊ lapis iste
quē erexi in titulũ vocabit do
mus dei: cũctorũq; que dederi
mihi decias offerā tibi. T̄. Liii.
PRofectus ergo iacob venit
in terrā orietalē et vidit
puteũ i agro: tres quoq; greges
ouiũ accubātes iuxta eũ. Nam
ex illo adaquabāt pecora: ⁊ os
ei⁹ grādi lapide claudebatur.
Mosq; erat vt cũctis ouib⁹ cō
gregatis euoluerēt lapidē: et
refectis gregib⁹ rursuz sup os
putei ponerēt. Tu. Bñd⁹ Ma
los male pdet ⁊ vineā suā loca
bit alijs agricolis q̄ reddēt ei
fructũ tēporib⁹ suis. Collecta.
DA q. o. d. vt sacro nos pu
rificāte ieiunio: sinceris
mētib⁹ ad sctā vētura nos fa-
cias puenire. p. magt. Querē-
tes tenere eũ timuerũt turbas
q̄ sicut ꝓphetam eũ habebāt.
DA q̄s dñe pplo (Colle.
tuo salutē mētis ⁊ corpo
poris: vt bonis opeꝛib⁹ inherē
do tue semper virtutis merea
tur ꝓtectione defendi. Per.
¶ Sabbato. Lectio prima.
DIxitq; ad pastores Frēs
vñ estis? Qui rñderunt
De aran. Quos interrogans.
Nũqd ait nostis laban filiũ na
chor? Dixerũt. Nouim⁹. Sa-
nus ne est inq̄t? Ualet inquiũt
Et ecce rachel filia eius venit
cum grege suo. Dixitq; iacob.
Adhuc multũ diei supest: nec
est tp̄s vt reducant ad caulas
greges. Date āte potũ ouib⁹
et sic eas ad pastũ reducite. T̄.
QUi rñderũt. Nō [Le. ii.
possum⁹ donec oia peco
ra cōgregētur: et amoueam⁹
lapidē de ore putei vt adaque
mus greges Adhuc loquebat
et ecce rachel veniebat cũ oui-
bus p̄ris sui. Nā gregē ipa pa
scebat. Quā cũ vidisset iacob et
sciret consobrinā suā: ouesq; la
ban auũculi sui amouit lapidē
quo puteus claudebat: et ada-
quato grege osculat⁹ est eā. T̄.
ET eleuata voce [Le. iii.
fleuit: et idicauit ei q̄ fra
ter esset p̄ris sui ⁊ fili⁹ rebecce
At illa festinās nũciauit patri
suo. Qui cũ audisset venisse ia-
cob filiũ soror̄ sue: occurrit ob
uiā ei cōplexusq; eũ: et i oscula
ruēs duxit i domũ suā. Auditꝭ
autē causis itineris rñdit. Os
meũ es et caro mea. Et postq̄
impleti sunt dies mēsis vnius
dixit ei. Num q̄ frater me⁹ es
gratis seruies mihi. Dic q̄d mer
cedis accipies. Tu. R̄. Pater
peccaui i celũ et corā te iam nō
sum dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹. Fac

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

me sicut vnum ex mercēnariis
tuis. ℣. Quāti mercēnarij i do
mo pr̄is mei habūdāt panib⁹:
ego aūt hic fame pereo: surgā
et ibo ad patrē meū et dicā ei.
Fac. Bñd⁹. Uado ad patrem
meū et dicā ei: pater fac me si-
cut vnū ex mercennariis tuis.

Da quās dñe nr̄is [Colle.
effectū ieiunijs salutarē
vt castigatio carnis assumpta
ad nostrarū vegetationē tran
seat aīaꝝ Per. ¶ Dñica.iij.xl.
adves. Bñdict⁹. cū ceteris. Cap.
Estote imitatores dei si
cut filij kmi: ꝛ ambulate
in dilectiōe sicut ꝛ xp̄s dilexit
nos: et tradidit semetip̄m pro
nobis oblationē et hostiā deo
in odorē suauitatis. Deo gr̄as
℟. Sal⁹ nr̄a hy⁹. Audi beni.
℣⁹. Angelis suis. magt. Dixit
aūt pater ad seruos suos: cito
ꝓferte stolā primam ꝛ induite
illū: et date anulū in manu ei⁹
et calciamēta i pedes ei⁹. col.
Quesumus oīps de⁹ vota
humiliū ꝓpici⁹ respice:
atq; ad defensionē nr̄am dex-
terā tue maiestatis extēde P.
¶ Ad cōple. ān. Miserere. ps.
Cū inuocarē. Capi. Tu i nob.
℟. In pace. E.iij. hy⁹. Xp̄e q̄
lux. ℣. Custodi nos. Ad nūc di
mittis. Media vita i morte su-
mus quē querim⁹ adiutorē nisi
te dñe q̄ ꝓ pctis nr̄is iuste ira-
sceris. Sctē de⁹ sctē fortis sctē
et misericors saluator amare
morti ne tradas nos Prosa di
cēda solū in diebus sabbatinis
Ne ꝓijcias nos i tp̄e senectu-
tis cū defecerit virtus nr̄a ne
derelinquas nos dñe. Sctē de⁹
Qui cognoscis oīa occulta cor
dis pce pctis nr̄is. Sctē fortis
Noli claudere aures tuas ad
ꝓces nr̄as. Sctē et misericors
saluator amare morti ne tra-
das nos. Inuitato. In manu
tua dñe Oēs fines terre. Ueni
te hy⁹. Sūmi largitor. Ad no
ctur. Aduenerunt nobis. vts.
E.iij. ℣. Dicet dñs. Lcō pria.

Ioseph cū sedecim eēt an
noꝝ pascebat gregem cū
frib⁹ suis adhuc puer. Et erat
cū filijs bale ꝛ zelphe vxoꝝ pa
tris sui: accusauitq; frēs suos
apud patrem crimine pessimo
Israel aūt diligebat ioseph su
per oēs filios: eo q̄ i senectute
genuisset eū. Fecitq; ei tunicā
polimitam. Uidētes aūt frēs
ei⁹ q̄ a pr̄e plus cūctis fribus
amaretur oderāt eū: nec pote-
rāt ei q̄cq; pacifice loqui. Tu.
℟. Uidētes ioseph a longe lo
quebātur mutuo frēs dicētes:
ecce somniator venit. Uenite oc

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

cidamus eũ et videam⁹ si pro
sint illi somnia sua. ℟. Cũq3 vi-
dissent ioseph frẽs sui q᷑ a p̃re
cũctis frib⁹ plus amaret: ode-
rãt eũ nec poterãt ei q̈c q̃ȝ paci
fice loqui vñ ꝛ dicebãt. Uenite

A Ccidit q̃q3 vt vi L. ij.
sum sõniũ referret fra-
tribus suis: que causa maioris
odij seminariũ fuit. Dixitq3 io
seph frib⁹ suis. Audite somniũ
meũ qđ vidi. Putabã nos col
ligare manipulos i agro: ꝛ q̃si
cõsurgere manipulũ meũ ꝛ sta
re: vr̃osq3 manipulos circũstã-
tes adorare manipulũ meum.
Rñderũt frẽs eius. Nũqd rex
noster eris: aut subijciemur di
tioni tue? Hec ḡ causa sõnioꝝ
atq3 sermonũ inuidie ꝛ odij fo
mitẽ ministrauit. T. ℟. Dixit
iudas frib⁹ suis: ecce ismaelite
trãseũt: venite venũdẽt et ma-
nus nr̃e ne polluãtur. Caro ei
ꝛ frater nr̃ est. ℣. Cũq3 abijsset
rubẽ ad puteũ et nõ inuenisset
eũ: scissisq3 vestibus pergẽs ad
frẽs ait: puer nõ cõparet ꝛ ego
quo ibo. Caro. Lc. iij.

A Liud q̃q3 vidit somniũ
qđ narrãs frib⁹ ait. Uidi p sõ-
niũ q̃si solẽ et lunã ꝛ stellas vn
decim adorare me. Qđ cũ p̃ri
suo ꝛ frib⁹ retulisset increpauit
eũ p̃r su⁹ ꝛ dixit. Quid sibi vult
hoc somniũ qđ vidisti. Nũ ego
ꝛ mr̃ tua ꝛ frẽs tui adorabim⁹
te sup terrã. Inuidebãt ei igit
frẽs sui: p̃r ꝟo rẽ tacit⁹ cõside-
rabat. Tu. ℟. Uidens iacob
vestimenta ioseph: scidit vesti-
mẽta sua cum fletu ꝛ ait. Fera
pessima deuorauit filiũ meũ io
seph. ℣. Cõgregatis aũt cũctis
liberis ei⁹ vt delinirẽt dolorẽ
p̃ris: noluit eos audire s3 dixit
Fera In. ij. noct. Cõmẽdem⁹.
E. iij. ℣. Ipse libera. Lcõ. iiij.

M Ittit a iacob p̃re sctissi
mo ioseph sctũs ad fra-
tres: q̃ salutem p̃ris ad illos et
ipoꝝ ad patrẽ referret: vt in-
ter absentes medi⁹ vtriusq3 sa-
lutis nũci⁹ extitisset. Ut quod
a semetipsis absentes scire non
poterãt ioseph referẽte cogno
scerẽt ꝛ disiũctos hui⁹ relatio
iũgeret: quos locoꝝ diuersitas
separabat. Quẽ cũ veniẽtẽ de
longe cõspicerẽt. Ecce inquiũt
adest sõniator ille. Tu. ℟. Io-
seph dũ itraret i terrã egypti
linguã quã non nouit audiuit
Man⁹ ei⁹ in laborib⁹ seruierũt
et ligua ei⁹ inter pricipes loq-
batur sapiam. ℣. Diuertit ab
oneribus dorsum ei⁹. Ma. L. v.

U Enite itaq3 et occida-
mus illũ: et videam⁹ qđ
portẽtãt sõnia sua. Onephan-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

da rabies iniquoꝝ. Nō licꝫ io-
seph: nō licꝫ inqꝫ impunitū esse
ꝗ bon⁹ est: nō licet meliorē tu-
tū esse cū malis. Et q̄si inuidi
aliq̄d pdāt: aut dispēdiū alicu
ius rei incurrāt: sic bonoꝝ vita
detrimētū est pessimoꝝ. Zelāt
māsuetū inuidi: modestū supbi
pbū improbi: mitē tumidi: ini-
mica emulatiōe lacescūt. Tu.
℞. Memēto mei dū bn̄ tibi fue
rit. Ut suggeras pharaoni vt
educat me de isto carcere: quia
furtim sublat⁹ sum: et hic inno
cēs i lacū missus sum. ℣. Tres
eñ adhuc dies sunt post q̄s re
cordabit̄ pharao ministerij tui
et restituet te i gradū pristinū
tūc memēto mei. Ut. Lcō. vi.
Patitur ioseph sctūs inno
cētis vite inuidiā et emu
los in se frēs sctā excitat vita.
Bonū mali videre nō possunt.
Deniqꝫ veniētem ad se lacerāt
seuiūt necare festināt. Nolunt
meliorē viuere: ne degeneres
ipi possēt improperia sustinere
Cur innocētem zelas inimica
fraternitas. Cur inuides bo-
no: cur pati simplicē nō potes.
Cur modestū persequeris: cur
pbū nō diligis. T. ℞. Tollite
hinc vobiscū munera: et ite ad
dñm terre ꝛ cū inueneritꝭ ado
rate eū sup terrā De⁹ aūt me⁹
faciat vobis eū placabilē et re
mittat ꝛ hūc fratrē vr̄m vobi-
scū et eū quē tenet in vinculis.
℣. Tollite de optimis terre
frugib⁹ in vasis vr̄is et offerte
viro munera. De⁹. In. iij. noc.
Per arma. vt supra. Lucā. xi.
In i. t. Erat iesus eijciēs
demonium: et illud erat
mutū. Et cū eiecisset demoniū
locut⁹ est mut⁹. Et re. Bede.
Demoniac⁹ iste apd̄ matheū
non solū mut⁹ sed ꝛ cec⁹ fuisse
narrat̄: curatusqꝫ a dño dr̄: ita
vt loqueretur ꝛ videret. Tria
gn̄alia signa simul in vno hoie
ppetrata sunt. Cec⁹ videt: mu
tus loquit̄: possessus a demone
liberat̄. Qd̄ et tūc q̄dē carnali
ter factū est: sed ꝛ quotidie cō-
pletur in cōuersione credētiū
vt expulso primū demōe fidei
lumen aspiciāt. Deide ad lau-
des dei tacētia prius ora laxēt
Tu. ℞. Iste est frat vr̄ minim⁹
de quo dixeratis mihi: de⁹ mi
sereat̄ tui fili mi. Festinauitqꝫ
in domū et plorauit qꝛ erūpe-
bāt lachryme ei⁹: ꝛ nō poterat
se cōtinere. ℣. Attollēs aūt io
seph ocl'os vidit bēiamin stātē
cōmota sunt oīa viscera ei⁹ sup
fratre suo. Festi. Lectio. viij.
Quidā aūt ex eis dixerūt.
In beelzebub pricipe de

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

moniorꝝ eijcit demonia. Non hoc aliqui de turba: ſʒ ſcribe et pharisei calũniabant ſicut alij euãgeliſte teſtãt. Turbis qppe q̃ minꝰ erudite videbãtur dñi ſẽp facta mirãtibꝰ: illi ↄtra vel negare hec vel q̃ negare neq̇uerãt: ſiniſtra interpretatiõe ꝑuertere laborabãt: q̃ſi hec nõ diuinitatꝭ: ſʒ immũdi ſpũs opa fuiſſent: ideſt beelzebub q̇ deus erat accaron. Tu. ℟. Dixit ruben fribꝰ ſuis: nũq̇d nõ dixi vobis nolite peccare i puerꝝ et nõ audiſtis me. En ſãguis eiꝰ exq̇rit. ℣. Merito hec patimur: qꝛ peccauimꝰ i frem nr̃m vidẽtes anguſtiã aie eius dũ depcaret nos ꝛ nõ audiuimꝰ. En. Le. ix.

Nam beel q̇dẽ ipe ẽ baal zebub aũt muſca interptat. Nec iuxta q̃dã mẽdoſa exẽplaria/ l lr̃a vel d i finenois eſt legẽda: ſed b beelzebub. Ergo baal ideſt vir muſcaꝝ ſiue hñs muſcas interpretat: ob ſordes vcʒ imolaticij cruoris: ex cuiꝰ ſpurciſſimo ritu vel noie pricipẽ demoniorꝝ cognoiabãt. Tu. ℟. Salꝰ nr̃a i manu tua eſt dñe reſpiciat ſup nos mĩa tua. Et ſecuri ſeruiamꝰ tibi. ℣. Viuat aia tua dñe vt nõ videamꝰ morte neq3 puulos nr̃os deficiẽtes. Et. ℟ repetit: qꝛ Te deũ nõ dr.

℟. Merito hec patimur qꝛ peccauimꝰ in fratrẽ nr̃m: vidẽtes anguſtiã aie eius dũ depcaret nos ꝛ nõ audiuimꝰ. Idcirco venit ſup nos tribulatio. ℣. Dixit ruben fribꝰ ſuis: nũq̇d nõ dixi vobis nolite peccare i puerũ et nõ audiſtꝭ me. Idcir. ℟. Dixit ioſeph vndeci fribꝰ ſuis: ego ſum ioſeph quẽ vẽdidiſtis i egyptũ: adhuc viuit pat nr̃ ſenior de q̃ dixeratis mihi. Ite ꝛ adducite eũ ad me vt poſſit viuere. ℣. Bieniũ eſt em̃ ꝙ fames cepit eſſe i terra: adhuc reſtãt anni quiq3. Ite. ℟. Nũciauerũt iacob dicẽtes: ioſeph filius tuꝰ viuit: et ipe dñatur in tota terra egypti: quo audito reuixit ſpũs eiꝰ ꝛ dixit Sufficit mihi: vadã et videbo eũ añq3 moriar. ℣. Cũq3 audiſſʒ iacob ꝙ filius eiꝰ viueret et quaſi de graui ſomno euigilans ait. Sufficit.

Laudes. Hac benigne i bona volũtate tua vt edificent dño muri hierlm. ps. Miſerere. an. Dñs mihi adiutor non timebo q̇d faciat mihi hõ. ps. Cõfite. an. Deꝰ miſereat nr̃i ꝛ bñdicat nobis. ps. Deus deus meꝰ. an. Trium ꝑtutꝭ ſue oblitꝰ eſt ignis vt pueri tui liberarẽt illeſi. ps. Bñdĩ. an. Sol et luna laudate deũ: qꝛ exaltatũ eſt nomen eiꝰ

soli⁹. ps. Laud. Cap. vts. hy⁹.
Jesu quadragena. v̄s⁹. Scuto
circū. Bn̄d⁹. Si in digito dei
eijcio demonia pfecto venit in
vos regnū dei. Collecta vts.
Ad. i. an. Frāge esurieti. E. v.
Ad. iij. a. Aduenerit. capi. vts.
℟. Bonū mihi dn̄e q humiliasti
me. Bonū mihi lex oris tui sup
milia auri ⁊ argēti. ℣. Manus
tue dn̄e fecerūt me ⁊ plasmaue
runt me da mihi intellectū vt
discā mādata tua. Bonū. ℣⁹.
Dicet dn̄o. Ad. vi. an. Cōmē-
F Ornicatio [de. vts. Ca.
aūt ⁊ ois immūdicia aut
auaricia nec noiet i vobis sicut
decet sctōs: aut turpitudo: aut
stultiloquium: aut scurrilitas
q ad rē nō ptinēt: sz mag grāz
actio. D. ℟. Seru⁹ tu⁹ ego sū
Da mihi intellectū dn̄e. ℣. Ut
discā mādata tua. Da. ℣. Ipe
liberauit. Ad. ix. a. Per arma
H Oc aūt sci- [vts. Capi.
tote intelligentes q2 ois
fornicator aut imūd⁹ aut aua-
rus qd est idolorz seruit⁹: nō hz
hereditatē i regno xpi ⁊ dei. D.
℟. Declara sup nos de⁹ Tuā
miam. ℣. Declaratio sermonū
tuorz dat intellectū dn̄e. Tuā.
℣ Scapulis s. In. ij. ves. Sede
a dex. capi. Estote imitato. ℟.
E sto nobis dn̄e Turris forti-
tudis. ℣. A facie inimici. Tur.
Glia. Esto. hy⁹. Audi benig.
℣. Angelis s. magt. Extollens
qdā mulier vocē de turba di-
xit: btūs vēter q te portauit et
vbera q suxisti: at iesus dixit ei
quinimo: bti q audiūt vbū dei
et custodiūt illud. Colle. vts.
¶ Fe. ij. Inuita. Promisit eni
dn̄s Coronā bene vigilātib⁹.
Uenite. hy⁹. Sūmi lar. Lcō. i.
C Ūmqz frēs illi⁹ in pascē
dis gregib⁹ pr̄is mora-
rent in sichē: dixit ad eū israel.
Frēs tui pascūt oues i sichimis
veni mittā te ad eos. Quo rn̄-
dēte psto sū: ait. Uade ⁊ vide si
cūcta psp̄a sint erga frēs tuos
et pecora ⁊ renūcia mihi qd a-
gat. Miss⁹ de valle ebron venit
i sichē. Inuenitqz eū vir errātē
i agro ⁊ interrogauit qd qreret
Tu. ℟. de histo. dn̄icali. Le. ij.
A t ille rn̄dit Frēs meos
quero Indica mihi vbi
pascūt greges. Dixitqz ei vir.
Recesserūt de loco isto: audiui
ei eos dicētes. Eam⁹ i dotha-
im. Perrexit itaqz ioseph post
frēs suos: et inuenit eos in do
thaim. Qui cū vidissēt eū pcul
añqz accederet ad eos cogita-
uerunt illū occidere: et mutuo
loqbātur. Ecce sōniator venit
Uenite occidam⁹ eū: et mitta

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

mus i cisternã veterẽ:dicemus
q̃ fera pessima deuorauit eũ:
et tũc appebit q̃d illi psint sõ-
AUdiẽs [nia sua. T. L. iij.
autẽ hec rubẽ:nitebat li
berare eũ de manib⁹ eoꝝ:et di
cebat. Nõ interficiam⁹ aiaz ei⁹
nec effũdam⁹ sãguinẽ:sz piicite
eũ in cisternã veterẽ q̃ est i soli
tudine: manusq; vr̃as seruate
innoxias. Hoc aũt dicebat vo
lẽs eripe eũ de manib⁹ eoꝝ:et
reddere pr̃i suo. T. Capitu. i fe
rijs p duas hebd. Ad mat. ca.
ERatis aliq̃n tenebre nũc
aũt lux i dño vt filij lucis
ãbulate. D. hy⁹. Jesu quadra.
℣. Scuto cir. Bñd⁹. Amen di
co vobis q: nẽo pph̃a accept⁹
COrdib⁹ [ẽ i pr̃ia sua. col.
nr̃is q. d. grãm tuã beni
gnus infunde:vt sicut ab escis
corpalib⁹ abstinem⁹ ita sensus
nr̃os a noxijs quoq; retrahã-
mus excessib⁹. P. Ad. iij. cap.
Bonas facite vias vr̃as ꝛ stu-
dia vr̃a ꝛ hitabo vobiscũ in sẽpi
ternũ ait dñs ops. D. ℟. vt̃s. i
dñica cũ pcib⁹ mino. Ad vj. ca.
Fidelis deus q̃ nõ patiet vos
tẽptari supra id q̃d potestis:sz
faciet etiã cũ tẽptatiõe pũetũ
vt possitis sustiere. D. Ad. ix. ca.
Lauamini mũdi estote:aufer
te malũ cogitationũ vr̃aꝝ ab

oculis meis:qescite agẽ pũerse
discite bñfacẽ. D. In. ij. vesp. ca.
INclinate aurẽ vr̃am ꝛ ve
nite ad me:audite et vi-
uet aia vr̃a:et feriã vobiscũ pa-
ctũ sẽpiternũ mias dauid fide
lis. D. g. ℟. Esto nobis d. hy⁹.
Audi beni. ℣. Angelis. magt.
Jes⁹ aũt trãsiẽs p mediũ illoꝝ
SUbueniat no [ibat. col.
bis dñe mia tua:vt ab i-
minẽtibus pctõꝝ nr̃oꝝ piculis
te mereamur ptegẽte eripi:et
te liberãte saluari. p. Fe. iij. L. j.
COnfestim igit vt perue
nit ad frẽs suos: nuda-
uert eũ tunica talari ꝛ polimi-
ta:miserũtq; eũ i cisternã veterẽ
q̃ non hẽbat aquã. Et sedẽtes
vt comederẽt panem viderũt
ismaelitas viatores venire de
galaad:et camelos eoꝝ portã
tes aromata ꝛ resinã et stactẽ
in egyptũ. Dixit g̃ iudas frib⁹
suis. Quid nobis pdest si occi-
derim⁹ frẽm nr̃m ꝛ celauerim⁹
sanguinẽ ipsi⁹. T. Le. ij.
MElius est ei vt venũdet
ismaelitis ꝛ man⁹ nr̃e nõ polluã
tur:frater ei ꝛ caro nr̃a est. Ad
quieuerũt frẽs smonib⁹ illius
et ptereũtib⁹ manianitis nego
ciatorib⁹ extrahẽtes eũ de ci-
sterna vẽdiderũt eũ ismaelitis
trigita argẽteis q̃ duxert eũ in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

egyptũ. Reuersusq; ruben ad ci
sternã nõ inuenit puer: et scis-
sis vestib⁹ pergẽs ad frẽs suos
ait. Puer nõ cõpet et ego quo
[T]Ulerũt [i]bo. Tu. L.iij.
autẽ tunicã ei⁹ et i sãgui
ne hedi quẽ occiderãt tīxerũt:
mittẽtes q̄ ferrẽt ad prẽm et di
cerẽt. Hãc iuenim⁹: vide vtrũ
tunica filij tui sit an non. Quã
cũ cognouisset pat ait. Tunica
filij mei est: fera pessima come
dit eũ bestia deuorauit ioseph.
Scissisq; vestib⁹ indut⁹ est cili
cio lugẽs filiũ suũ mlto tpe. T.
Bñd⁹. Ubi duo vel tres cgre
gati fuerit i noie meo i medio
eorꝫ sum dicit dñs. Coll.
[E]Xaudi nos oẽs et miseri-
cors de⁹: et ptinẽtie salutaris
ppici⁹ nobis dona pcede. Ps.
magt. Non dico tibi petre di-
mittẽdi septies: sꝫ vsq; septua-
[T]Ua [g]iessepties. Colle.
nos dñe ptectiõe defen
de: et ab oẽi semp iniqtate cu-
stodi. Per. ¶ Feria.iiij. Le.j.
[C]Ongregatis aũt cũctis
liberis ei⁹ vt lenirẽt do
lorẽ pr̃is: noluit cõsolationẽ ac
cipere: sꝫ ait. Descẽdã ad filiũ
meum lugẽs i infernũ. Et illo
pseuerãte i fletu madianei vẽ-
diderũt ioseph i egypto phuti
fari eunucho pharaonis magi
stro militũ. Eodem tpe descẽ
dẽs iudas a frib⁹ suis diuertit
ad virũ adollamitẽ noie hirã:
viditq; ibi filiã hois chananei
[E] vocabulo sue. Tu. Le.ij.
T accepta vxore ingres-
sus est ad eã. Que cõcepit et pe
perit filiũ: et vocauit nomẽ ei⁹
her. Rursũq; cõcepto fetu natũ
filiũ vocauit onan. Tertiũ q̄q;
pepit quẽ appellauit sela. Quo
nato parere vltra cessauit. De
dit aũt iudas primogenito suo
her vxorez: noie thamar. Fuit
q̄q; her priogenit⁹ iude neq; i
cspectu dñi: et ideo ab eo occis⁹
[D]Jxit g̊ iu [l]est. Tu. L.iij.
das ad onã filiũ suũ. In
gredere ad vxorẽ fris tui et so-
ciare illi: vt suscites semen fri
tuo. Ille sciẽs non sibi nasci fi-
lios: introiẽs ad vxorẽ fris sui
semen fũdebat i terrã ne liberi
fris noie nascerẽtur: et idcirco
pcussit eũ dñs: eo q rẽ detesta
bilẽ faceret. Quãobrẽ dixit iu
das thamar nurui sue. Esto vi
dua i domo pr̃is tui donec cre
scat sela fili⁹ meus. Tu. Bñd⁹.
Audite et intelligite traditio-
nes quas dñs dedit vobis. Col.
[P]Resta n.q. dñe vt saluta
rib⁹ ieiunijs eruditi a no
xijs q̄q; vitijs abstinẽtes ppi-
tiationẽ tuã facili⁹ ipetrem⁹.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Per. magt. Nō lotis maibus
māducare nō coinquinat hoiem
C Oncede q. o. d. vt q̄ col.
pceptiōis tue grām q̄ri
mus liberati a mal'oibus secu
ra tibi mēte fuiam⁹. P. Fe. v.
T Imebat em̄ ne et L. i.
ipe moreret sic frēs ei⁹.
Que abiit ⁊ hitauit i domo pa
tris sui. Euolutis aūt multis
annis mortua est sue vxor iude
Qui post luctū cōsolatiōe susce
pta ascēdebat ad tōsores ouiū
suarū. ipe ⁊ hiras opilio gregi
adollamita in thānas. Nūcia
tūq3 est thamar. q socer illius
ascēderet in thānas ad tōden
Que das oues. T. L. ii.
depositi viduitati vesti
bus assūpsit teristrū et muta
to hitu sedit i biuio itineris qd
ducit thānā: eo q creuisset sela
et nō eū accepisset maritū Quā
cū vidisset iudas suspicat⁹ ē esse
meretricē. Opuerat em̄ vultū
suū ne agnosceret. Ingrediēsq3
ad eā ait. Dimitte me vt coeā
tecū nesciebat em̄ q nurus sua
Q Ua rñden esset. T. L. iii
te qd dabis mihi vt fru
aris pcubitu meo. dixit. Mit
tā tibi hedū de gregib⁹. Rur
sūq3 illa dicēte. patiar qd vis.
si dederis mihi arrabonē: do
nec mittas qd polliceris. Ait
iudas. Quid tibi vis p arrabo
ne dari. Rñdit anulū tuū ⁊ ar
millā: et baculū quē manu te
nes. Ad vnū igit coitū mulier
cōcepit et surgēs abiit. depo
sitoq3 hitu quē sūpserat induta
est viduitatis vestib⁹. T. Bñd
Cū sol aūt occidisset oēs q̄ ha
bebāt infirmos variis lāguori
bus ducebāt illos ad iesū ⁊ cu
C Oncede q. rabāt. col.
o. d. vt ieiunio᷑ scā de
uotio et purificatione nob tri
buat ⁊ maiestati tue reddat ac
ceptos. P. magt. Oēs q̄ habe
bāt ifirmos variis lāguorib⁹
ducebāt illos ad iesū ⁊ curabā
S Ubiectū tibi tur. Col.
pplm q. d. ppiciatio ce
lestis āplificet ⁊ tuis sp faciat
inherere mādatis. P. Fe. vi.
M Isit aūt iudas he L. i.
dū p pastorē suū adolla
mitē: vt recipet pign⁹ qd dede
rat mulieri. Qui cū nō inuenis
set eā iterrogauit hoies loci il
lius. Ubi ē mlier q̄ sedebat i bi
uio. Rñdētib⁹ cūctis. Nō fuit
in loco isto meretrix. reuers⁹ ē
ad iudā ⁊ dixit ei. Nō inueni eā
Sz ⁊ hoies loci illi⁹ dixerūt mi
hi nūq3 sedisse ibi scortū. T. L. ii
A It iudas Hēat sibi. cer
te mēdacii arguere nos
nō pt. ego misi hedū quē pmi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

serā & tu nō iuenisti eā. Ecce aūt
post tres mēses nūciauerūt iu
de dicētes. Fornicata est tha-
mar nur⁹ tua. & videt vter⁹ il-
li⁹ intumescere. Dixitq3 iudas
Producite eā vt cōburat. Que
cū duceret ad penā misit ad so
cer₃ suū dicēs De viro cui⁹ hec
sūt cōcepi. Cognosce cuius sit
anul⁹ & armilla & bacul⁹. Ꝉu.
Qui agnitis mūerib⁹ L. iij.
ait. Iustior me ē: qr non
tradidi eā sela filio meo. Attñ
vltra nō cognouit eā. Instāte
aūt ptu apparuerūt gemini i vte-
ro ei⁹. atq3 in ipa effusiōe infā-
tiū vn⁹ ptulit manū i q̄ obste-
trix ligauit coccinū dicēs Iste
egredietr prior. Illo vo retra-
hēte manū egress⁹ ē alter. Di-
xitq3 mlier. Quare diuisa ē p-
pt te maceria. Et ob hāc cām
vocauit nomē ei⁹ phares Po
stea egress⁹ ē fr ei⁹ i cui⁹ manu
erat coccinū quē appellauit za
rā. Ꝉ. Bñd. Aqua quā ego de
dero q̄ bibit ex ea nō sitiet vl-
Ieiunia nr̄a q. d. [tra. col
beigno fauore psequere: vt
sicut ab alimētis abstinem⁹ in
corpe ita a vicijs q̄q3 ieiūem⁹ i
mēte. P. mat. Veri adorato-
res adorabūt prez i spū & vita-
Pra q. o. d. vt q̄ in [te. col.
tua ptectiōe cōfidim⁹ cū

cta nob aduersātia te adiuuā-
Ite vicam⁹. P. Sab. L. i.
Sit ioseph duct⁹ ē i egy
ptū: emitq3 eū phutifar eunu-
ch⁹ pharaōis pnceps exercit⁹
sui. vir egypti⁹ d manu ismahe
litap a qb⁹ pduct⁹ erat Fuitq3
dñs cū eo & erat vir i cūctis p-
spe agēs Habitauitq3 i domo dñi
sui q̄ optie nouerat dñm eē cū
eo & oia q̄ gereret ab eo dirigi
in manu illius. Ꝉ. Le. ij.
Inuenitq3 ioseph grāz co
rā dño suo: & ministrabat ei. A q̄
ppositus oib⁹ gubernabat credi
tā sibi domū: & vniuersa que ei
tradita fuerāt. Bñdixitq3 dñs
domui egyptij ppt ioseph. et
multiplicauit tā in edib⁹ q̄ in
agris cūctā ei⁹ sbam. Nec q̄c-
q̄ aliud nouerat nisi panē q̄ ve
scebat Erat aūt ioseph pulchra
facie & decor⁹ aspectū. Ꝉ. L. iij.
Post mltos itaq3 dies ie
cit dña ocl'os suos i iosep
et ait. dormi mecū: q̄ neq̄q3 ac-
qescēs opi nefario dixit ad eā.
Ecce dñs me⁹ oib⁹ mihi tradi
tis ignorat q̄d hēat i domo sua
nec q̄cq̄ est qd nō sit in mea po
testate. vel nō tradiderit mihi
pter te: q̄ vxor ei⁹ es. Quomō
g possū hoc malū facere & pec
care in dñm meū. Huiuscemōi
vbis p singulos dies loq̄bat. &

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

mulier molesta erat adolescē-
ti: et ille recusabat stuprū. Tu.
Bñs. Incliauit se ies⁹ z scribe
bat in terra. si q̄s sine pctō est.
P mittat i eā lapidē. Coll.
Rā q. o. d. vt familia tua
q̄ se affligēdo carne ab alimētꝭ
abstinet sectādo iusticiā a cul-
pa ieiunet. P. Dñica letare.
S Bñd⁹. cum cete. Capit.
Criptū ē qm̄ abrahā du-
os filios habuit. vnū de ācilla
et vnū de libera: sꝫ q̄ de ācilla
sm̄ carnē nat⁹ est: q̄ aūt de libe
ra p repromissionē. q̄ sūt p alle
goriā dicta. Deo. R. Audi is-
rael. hy⁹. Audi be. V. Angelis
mā̄t. Nēo te ꝯdēnauit mulier.
nēo dn̄e nec ego te ꝯdēnabo iā
Q āpli⁹ noli peccare. col.
Oncede q. o. de. vt q̄ ex
merito nr̄e actiōis affligimur.
tue gr̄e ꝯsolatiōe respiremus.
P. Cōpl. vt in p̄cedēti dñica.
Inuita. Ppl's dn̄i z oues pas-
cue ei⁹. venite adorem⁹. Vēi.
hy⁹. Sūmi lar. In. i. noc. Ad-
H uenerī. V. Dicet dn̄o. L. i.
Ec sūt noia filiorū isrl'. q̄
igressi sūt i egyptū cū iacob: sin
gulicū domib⁹ suis itroierūt.
rubē. symeon. leui. iudas. ysa-
char. zabulō. et bēiami. dan et
neptali. gad et azer. Erāt igit
oēs aīe eoꝝ q̄ egressi sūt de fe-
more iacob septuagita quinqꝫ.
Ioseph āt i egypto erat. Quo
mortuo z vniuersis frib⁹ eius.
oiqꝫ ꝯgnatiōe sua. filij isrl' cre-
uerūt z q̄si germinātes multi
plicati sunt: ac roborati nimis
ipleuerūt terrā. T. R. Locu-
tus ē dn̄s ad moysē dicēs dn̄de
i egyptū et dic pharaoni vt di
mittat ppl'm meū. Induratuꝫ
ē cor pharaōis nō vult dimit-
tere ppl'm meū nisi i māu forti
V. Vidēs vidi afflictionē ppl'i
mei q̄ ē i egypto z gemitū eius
audiui. z dn̄di libare eū. Indu.
S Vrrexit interea rex L. ii.
nouus sup egyptū. q̄ ig-
norabat ioseph. Et ait ad po-
pulū suū. Ecce ppl's filiorū isrl'
mult⁹ et fortior nobis ē. Veni
te sapienter opprimam⁹ cū: ne
forte multiplicetꝭ z si ingruerit
cōtra nos bellū addatꝭ inimicꝭ
nr̄is: expugnatisqꝫ nobis egre
diatꝭ de terra. p̄posuit itaqꝫ eis
mḡros opeꝝ vt affligerēt eos
oneribus⁹. Tu. R. Stetit moy-
ses corā pharaone et dixit hec
dicit dn̄s. Dimitte ppl'm meū:
vt sacrificet mihi in deserto. V.
Dn̄s de⁹ hebreorum misit me
ad te: vt dicam tibi. Dimitte.
E Dificabātqꝫ vrbes L. iii.
tabernaculoꝝ pharaoni
phiton et ramasses. Quātoqꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

plus opprimebāt eos: tātomā
gis multiplicabantur et cresce
bant. Oderantqꝫ filios israel
egyptij: ⁊ affligebāt illudētes
et inuidētes eis: atqꝫ ad ama-
ritudinē pducebāt vitā eorū
opibus duris luti ⁊ lateris. oī
qꝫ famulatu quo in terre operi
bus pmebant. Tu. R. Cante-
mus dño gl'iose em̄ honorifica
tus est. equū et ascensorē ei⁹ p
iecit i mare. Adiutor et prote-
ctor factus est mihi dñs i salu-
tē. V. Currus pharaonis et ex
ercitū eius piecit in mare. Ad
iutor. In .ij. noc. Cōmendem⁹
V. Ipse liberauit. Lectio .iiij.

Stabat moyses in mōte:
nō armis sed pcibus pu
gnaturus. Stabat extēsis ad
celū manib⁹ deuoto orās affe-
ctu: nō de terra sꝫ de celo auxiliū
postulabat. Pugnat cū hosti
bus absēs: cū externis sine bel-
lo decertat: vt quē loci diuersi
tas ab inimicis seiūxerat. orō-
nis affect⁹ bellatorē pñtē hosti
bus exhiberet. Fit moyse orāte
pugna occulta: sꝫ manifesta vi
ctoria. T. R. In mari via tua
et semite tue i aqs multis. De
duxisti sicut oues pplm̄ tuū in
manu moysi ⁊ aarō. V. Illuxe-
rūt choruscatiōes tue orbi ter-
re ꝯmota ē et ꝯtremuit terra.

Vatēter [Deduxisti. L. v.
dimicat. vt euidēter de-
uicat. Solus orat vt multi sal
uent. Stabat moyses in mōte
iā ꝓxim⁹ celo: iā vicin⁹ syderi
bus. Et quanto eū sublimitas
mōtis extulerat: tāto orō deo
ꝓximus exhibebat. Fit moyse
orāte victoria: cessāte mesticia
Potētior hostis efficitur. iusti
corpe fatigato. Desinit isrl' vi-
cere moyse desistēte i pceẏt cū
diuersa i pliis exhiberent orō
nis nob potētia mōstraret. T.
R. Ecce mitto angelū meū q
pcedat te: ⁊ custodiat sp. obser
ua et audi vocē meā: et inimi-
cus ero inimicis tuis ⁊ affligē
tes te affligā. Et pcedet te an
gelus me⁹. V. Isrl' si me audie-
ris nō erit in te de⁹ recēs: neqꝫ
adorabis deū alienū. ego em
Deniqꝫ tā [dñs. Et. L. vi.
diu diuersitas ista valu-
it: qꝫdiu iugis orō defuit. Per
seuerāte pce pseuerās victoria
roborat. Iā gerit pugna cū ho
ste: iā amalech pcib⁹ debellat.
Cōmēdat hebreoꝝ ppl's deo:
quē hostilis immanitas ꝓuo-
cauerat ad bellū. Orō in vltio
nē inimici dirigit: cui⁹ scelera
iā interitū ꝓuocabāt: necdum
moysi orō circa victorie effe-
ctū minus valeret: et si inimici

ꝯtus i pplm dei potētioꝛ esset: nō iā celeste sȝ humanū certamē ab oībꝰ putaret. Tu. ℟. Qui ꝓseqbāt pplm tuū dñe dimersisti eos in ꝓfundū. Et ico lumna nubis ductoꝛ eoꝝ fuisti dñe. ℣. Exclamauerūt filij isrł in āgustia sua ad dñm et misit eis saluatorē. Et. In.iij.noct. Per ar. ℣. Scapulis. Joh. vj.

In il. t. Abijt iesus trans mare galilee: qđ est tyberiadis ꝛ seqbat eū magna multitudo: qꝛ videbāt signa q̄ faciebat sup his q̄ ifirmabāt Et re. Bede. Ecce eni appropinquāte pascha die festo iudeoꝝ seꝗ̄tē se multitudinē dñs ꝟbo salutis ꝑiter et ope curatiōis erigebat. Nā sicut aliꝰ euāgelista scribit loqbat illꝭ de regno dei: et eos q̄ cura indigebāt sanabat. Eadēq; doctria et sanatiōe ꝯpleta de paucis cibarijs habūdātissime refecit. Tu. ℟. Moses famulꝰ dñi ieiunauit q̄dragita diebꝰ ꝛ q̄dragita noctibus. Ut legē dñi mereret accipe. ℣. Ascēdit moyses in mōtē synay. Ut. Lect. viij.

Et nos ġ f.k. huiꝰ exēplo pasti ꝓpiquāte pascha die festo nr̄e redēptiōis adiūcta frm̄ caterua dñm toto coꝛde seqmur. Quo actionū itinere igressꝰ sit diligētissime ꝯtēplemur vt vestigia eius seq mereamur. Qui eni dicit se i xp̄o manere debet sicut ille ābulauit. ꝛ ip̄e ambulare. Quicqd i nobis ip̄itie nocētis inesse dep̄hēderimus crebra ꝟbi illiꝰ auditiōe tergamꝰ. T. ℟. Splēdida facta ē facies moysi dū respiceret in eū dñs. Uidētes senioꝛes claritatē vultus eius admirātes timuerūt valde. ℣. Dñdit moyses de mōte portans duas tabulas lapideas in manibus suis scriptas vtrasq; digito dei. Uidē. L. ix.

Quicqd vicij tētāt mozbi videlȝ spūał nos interius vastare sēserimꝰ solite pietatis illiꝰ munere postulemꝰ emūdari. Sȝ ꝛ si ei vnitos nos celestis vite dulcedie ꝓspererimus eiꝰ grām flagitemꝰ vt necessarie nos ꝯpūctiōis et ceterarū ꝟtutū spūaliū donis faciare digneť: quatinꝰ tp̄e sacrosācte resurrectiōis illiꝰ iteriꝰ exteriusq; decēter oꝛnati sacm̄ēta nr̄e salutis puro coꝛpe sił et coꝛde sumamꝰ. T. ℟. Audi israel p̄cepta dñi: et ea in coꝛde tuo q̄si in libꝛo scribe. Et dabo tibi trā fluētē lac ꝛ mel. ℣. Obserua igiť ꝛ audi vocē meā: ꝛ inimicꝰ ero inimicis tuis. Et. ℟. repetiť. qꝛ Te deū nō dr. ℟. At

tēdite pplˀe meˀ legē meā. In
cliate aurē vr̃az i v̄ba oris mei
℣. Aperiā i pabolis os meū lo
quar ppositiões ab initio scl̄i.
Incliate. ℟. Uos q̄ trāsituri
estis iordanez edificate altare
dño de lapidibˀ q̄s ferrū nō te
tigit. Et offerte sup illud holo
causta et hostias pacificas deo
vr̃o. ℣. Cū intraueritis terraz
quā dñs deˀ daturˀ est vobis.
edificate ibi altare dño. Et. ℟.
Sicut fui cū moyse ita ero te-
cū. Cōfortare et esto robustus
introduces pplm̄ meū i terraz
lacte et melle manātē. ℣. Om̄
ego tecū sum dicit dñs deˀ tuˀ
in oibˀ ad q̄cūqz p̄rexeris. Cō-
fortare. ℟. Pplˀe meˀ q̄d feci
tibi: aut q̄d molestˀ fui tibi rñ-
de mihi: qm̄ ego eduxi vos de
terra egypti ꝛ de domo ꝟuitu-
tis q̄draginta ānos i heremo.
Māna plui vobis et obliti estǐ
me dicit dñs. ℣. Adduxi vos p
desertū q̄draginta annos i he
remo ego dñs. Māna. ℟. Ad
duxi vos p desertū quadragin
ta ānos ego dñs nō sūt attrita
vestimenta vr̃a māna de celo
plui voƀ. Et obliti estis me di-
cit dñs. ℣. Pplˀe meˀ q̄d feci ti
bi aut q̄d molestˀ fui tibi rñde
mihi. qm̄ ego eduxi vos de ter
ra egypti. Et. Laud. Uūc ac-
ceptaƀ sacrificiū iusticie si auer
teris faciē tuā a pctis meis. p̄.
Miserere. ān. Bonū est spare
i dño q̄ȝ spare in principibˀ. p̄s
Cōfitemi. ā. Bn̄dicat nos deˀ
deˀ nr̄ et benedicat nos deus.
p̄s. Deˀ deˀ meˀ. ān. Potens
es dñe eripe nos de manu mor
tis liberare nos deˀ nr̄. p̄. Bn̄d
ān. Reges terre ꝛ oēs populi
laudate deū. p̄. Laudate. cap.
vrs̄. hymˀ. Jesu quadrage. ℣.
Scuto. Bn̄d. Cū subleuasset
oculos iesus ꝛ vidissz maximā
multitudinē veniētē ad se di-
cit ad philippū: vn̄ ememˀ pa-
nes vt mādūcēt hi. hoc aūt di
cebat tētans eū ipe em̄ sciebat
q̄d esset facturˀ. Col. vrs̄. Ad
ho. diei. vt in p̄cedēti dñica.

L Etare ste ℭ Ad. vi. ca.
rilis q̄ nō paris. erūpe ꝛ
clama q̄ nō p̄turis: q̄r multi fi-
lij deserte magis q̄ȝ eiˀ que ha

N bet virū. D. Ad. ix. Ca.
Os aūt frēs ꝟm ysaac p
missiōis filij sumˀ. sed q̄mo tunc
q̄ ꝟm carnē natˀ fuerat p̄seque
baƚ eū q̄ ꝟm spm̄. ita et nūc. sed
q̄d dicit scriptura. eijce ancillā
et filiū eiˀ. Deo. In. ij. vel. Se
de a dex. capi. Scriptū est. ℟.
Esto nobis. hyˀ. Audi be. ℣ˀ.
Angelis. mḡt. Illi ḡ hoies cū
vidissent q̄ fecerat signū dice-

bant. quia hic est vere ppheta
qui ventur⁹ est in mūdū. Coll.
D Eus q̄ in deserti regiōe
mltitudinē ppli tua vir
tute saciasti: in hui⁹ q̄q3 scli trā
seūtis excursu. victū nobis spi=
ritualē ne deficiam⁹ ipēde. P
C Fe. iij. Inuita. Promisit em̄
dn̄s. vts in p̄cedētib⁹ fe. Le. i.
D Ixit aūt rex egypti ob=
stetricib⁹ hebreoꝝ quaꝝ
vna vocabat cephora: et alte=
ra phua p̄cipiēs eis. Qn̄ obste
tricabitis hebreas. et ṗt⁹ tp̄s
aduenerit. si mascul⁹ fuerit in=
terficite eū. si femia reseruate.
Timuerūt aūt obstetrices deū
et nō fecerūt iuxta p̄ceptū re=
gis egypti. sed cōseruabāt ma
res. T. R. de histo. dn̄icali. l. ij
Q Uib⁹ accersitis ad se rex
ait. Quid est hoc q̄d fa=
cere voluistis: vt pueros suа=
retis. Que rn̄derūt. Nō sūt he
bree sic egyptie mulieres. Ipe
em̄ obstetricandi hn̄t sciam: et
priusq̄3 veiam⁹ ad eas pariūt.
Bn̄ ḡ fecit dn̄s obstetricib⁹ et
creuit ppls ꝯfortat⁹q3 ē nimis
Et qꝛ timuerūt obstetrices deū
edificauit eis domos. T. L. iij.
P Recepit ḡ pharao omni
pplo suo dicens Quicq̄d
masculini sex⁹ natū fuerit i flu
mē p̄iicite: q̄cq̄d feinei reseruate

Egressꝰ ē p⁹ hec vir d̄ domo le
ui: ⁊ accepit vxorē stirpis sue q̄
ꝯcepit ⁊ pepit filiū. ⁊ vidēs eū
elegātē abscōdit trib⁹ mēsib⁹.
Cūq3 iā celare nō posset sūpsit
fiscellā scirpeā ⁊ liniuit eā bitu
mie ac pice posuitq3 it⁹ īfātulū
⁊ exposuit eū i carecto ripe flu
mis stāte p̄cul sorore ei⁹ ⁊ ꝯsi=
derāte euētū rei. T. Bn̄s. Au=
ferte ista hic d̄t dn̄s ⁊ nolite fa
cere domū p̄ris mei domū ne=
gotiatiōis. Col.
P ra q. o. d.
vt obꝯuatiōes sacras an
nua d̄uotiōe ꝯcolētes ⁊ corpe t̄
placeam⁹ ⁊ mēte. p. mat. Sol
uite tēplū h̄ d̄t dn̄s ⁊ p⁹ triduū
reedificabo illd̄. H aūt dicebat
D e tēplo corpis sui. Col.
Ep̄catiōnē nr̄am q. o. d.
beign⁹ exaudi ⁊ q̄b⁹ supplicādi
p̄stas affectū tribue defēsionis
E auxiliū. P Fe. iiij. Le. i.
Cce aūt descēdebat filia
pharaōis. vt lauaret i flumine
et puelle ei⁹ egrediebāt p̄ cre
pidinē aluei. Que cū vidiss3 fis=
cellā i papiriōe misit vnā ex fa
mulab⁹ suis ⁊ allatā apiēs cer
nēsq3 in ea puulū vagientē mi
serta ei⁹ ait. De infātibus he=
breoꝝ est hic. Cui soror pueri.
Uis iqt vt vadā ⁊ vocē t̄ mu=
lierē hebreā q̄ nutrire possit i=
fantulū. Rn̄dit. vade. T. L. ij.

Perrexit puella ꝛ vocauit
mrẽz suã. Ad quã locuta
filia pharaõis. Accipe ait pue
rũ istũ et nutri mihi: ego dabo
tibi mercedẽ tuã Suscepit mu
lier ꝛ nutriuit puerũ. adultũqꝫ
tradidit filie pharaonis. Quẽ
illa adoptauit in locũ filij vo-
cauitqꝫ nomẽ eius moyses: di-
cẽs qꝛ de aqua tuli eũ. In die-
bus illis postqꝫ creuerat moy
ses egressus ẽ ad fratres suos.
viditqꝫ afflictionẽ eoꝝ et virũ
egyptiũ ꝑcutiẽtẽ quẽdã de he
breis fratribus suis. T. Le. iij.

Cumqꝫ ꝯspexisset huc at-
qꝫ illuc: et nullũ adeẽ vi
disset: ꝑcussum egyptiũ abscõ-
dit zabulo. Et egressus die al-
tero ꝯspexit duos hebreos rix
antes. dixitqꝫ ei q̇ faciebat in-
iuriã. Quare ꝑcutis proximuz
tuũ. Qui rñdit. Quis cõstituit
te principẽ ꝛ iudicẽ suꝑ nos. Nũ
occidere me tu vis: sicut heri
occidisti egyptiũ. T. Bñdict⁹.
Quid me q̃ritis iterficere ho-
minẽ q̇ ṽa locutus sum vobis.

Sacre nobis q. d. Coll.
obseruationis ieiunia et
pie cõuersatiõis augmentũ: et
tue ꝓpitiatiõis cõtinuũ ꝑstent
auxiliũ. Per. magr. Unũ op⁹
feci et oẽs admiramini: qꝛ to-
tũ hoiem sanuz feci in sabbato.

Miserere dñe pplõ Col.
tuo: et cõtinuis tribula-
tiõibus laborantẽ ꝓpici⁹ respi
rare cõcede. P. Fe. iiij. Lec. j.

Timuit moyses et ait.
Quõ palã factũ ẽ ṽbum
istud. Audiuitqꝫ pharao ṽbuz
istud: et q̃rebat occidere moy-
sen. Qui fugiẽs de cõspectu ei⁹
moratus est in terra madian.
et sedit iuxta puteũ. Erãt aũt
sacerdoti madian septẽ filie: q̃
venerãt ad hauriẽdã aquã: et
ĩpletis canalib⁹ adaquare cu-
piebãt greges pr̃is sui. Sup-
uenere pastores ꝛ eiecerũt eas
Surrexitqꝫ moy- T. L. ij
ses et defensis puell' ad-
aquauit oues earũ. Que cũ re-
uertissẽt ad ietro pr̃em suũ di-
xit ad eas. Cur veloci⁹ venistis
solito. Dixerũt. Uir egyptius
liberauit nos de manu pastoꝝ
Insuꝑ et hausit aquã nobiscũ:
potumqꝫ dedit ouib⁹. At ille.
vbi est inq̃t. Quare dimisistis
hoiem. Uocate eũ vt comedat
panem. Tu. Lectio. iij.
Iurauit ĝ moyses qꝫ hita
ret cũ eo: accepitqꝫ cephoram
filiã ei⁹ vxorẽ: q̃ pepit ei filium
quẽ vocauit gersan dicẽs. Ad-
uena fui in terra aliena. Alte-
rũ ṽo peperit: quem vocauit
eliezer dicens. Deus eñ pr̃is

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

mei adiutor meus: et eripuit
me de manu pharaōis. Post
multū vero tēporis mortuꝰ est
rex egypti: et ingemiscētes fi-
lii israel ꝓpter opa vociferati
sunt. Tu. Rñsꝰ. Rabbi qd pec
cauit hō iste vt cecꝰ nasceretur?
rñdit iesus ⁊ dixit: neqꝫ hic pec
cauit neqꝫ parētes eiꝰ: sꝫ vt ma
nifestētur opa dei i illo. Coll.

Deus qui ⁊ iustis premia
meritorꝫ et pctōribꝰ per
ieiuniū veniā prebes: miserere
supplicibꝰ tuis: vt reatꝰ nr̄i cō
fessio indulgētiā ꝑcipe valeat
delictorꝫ. P. magt. A sclo nō
est auditū: qr qs aperuit oclos
ceci nati nisi xp̄s filiꝰ dei. Coll.

Pateant aures mie tue
dñe precibꝰ supplicantiū
et vt petētibꝰ desiderata cōce
das: fac eos q̄ tibi placita sunt
postulare. Per. ¶ Fe. v. Le. j.

Ascenditqꝫ clamor eorꝫ
ad deū de opibꝰ: et au-
diuit gemitū eorꝫ: ac recordatꝰ
est federis qd pepigit cū abra-
ham ysaac ⁊ iacob. Et respexit
dñs filios isrl: et cognouit eos
Moyses aūt pascebat oues ie-
tro soceri sui sacerdotis madiā.
Cūqꝫ minasset gregē ad inte-
riora deserti venit ad mōtem
dei oreb. Tu. Lectio. ij.

Apparuitqꝫ ei dñs i flā
ma ignis de medio rubi: et vi-
debat qꝫ rubꝰ arderet ⁊ nō cō-
bureretur. Dixit g̃ moyses: vadā
et videbo visionē hāc magnā:
quare nō cōburatur rubus. Cer-
nēs aūt dñs qꝫ ꝑgeret ad vidē
dum: vocauit eū de medio ru-
bi et ait. Moyses moyses. Qui
rñdit. Assum. At ille. Ne ap-
ꝓpies inqt huc. Solue calcia-
mētū de pedibꝰ tuis. Locꝰ eīm
in q̄ stas terra sctā est. T. L. iij.

Et ait. Ego sum deꝰ pris
tui: deꝰ abraham: et deꝰ
ysaac: et deus iacob. Abscōdit
moyses faciē suā. Nō eīm aude
bat aspicere ꝯtra deū. Cui ait
dñs. Uidi afflictionē ppli mei
q̄ est i egypto: et clamorē eiꝰ au
diui ꝓpter duriciā eorꝫ q̄ pre-
sunt opibꝰ. Et sciēs dolorē eiꝰ
descēdi vt liberē eū de manibꝰ
egyptiorꝫ: et educā de terra il-
la i terrā bonā et spaciosam: in
terram que fluit lacte ⁊ melle
ad loca chananei et ethei ⁊ a-
morrei ⁊ pheresei ⁊ euei ⁊ iebu-
sei. Tu. Rñsꝰ. Propheta ma-
gnus surrexit i nobis: et qr deꝰ
visitauit plebē suā. Collecta.

Presta q. o. d. vt quos ie-
iunia votiua castigāt ipa
q̄qꝫ deuotio sancta letificet: vt
terrenis affectibꝰ mitigati fa-
cilius celestia capiamus. Per

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

magt Accepit autē oēs timor
et magnificabāt deū dicentes
q2 pp̄ha magn⁹ surrexit in no
bis ⁊ q2 de⁹ visitauit plebē suā
Populi tui de⁹ in [Coll.
stitutor ⁊ rector pctā qb⁹
impugnat expelle vt semp tibi
placit⁹ et tuo munimine sit se
curus. Per. Fe. vi. L. i.
Clamor ꝙ filiorꝫ isrl̄ ve
nit ad me: vidiqꝫ afflictionē eo
rū qua ab egyptijs opprimūt.
Sed veni ⁊ mittam te ad pha
raonē vt educas ppl'm meū fi
lios israel de egypto. Dixitqꝫ
moyses ad deū. Quis sum ego
vt vadā ad pharaonē ⁊ educā
filios isrl̄ de egypto? Qui di
xit. Ego ero tecū: et hoc hēbis
signū ꝙ miserim te. Cū eduxe
ris ppl'm meū de egypto imo
labis deo sup mōtē istū. L. ii.
Ait moyses ad deū. Ec
ce ego vadam ad filios
isrl̄: et dicā eis. De⁹ p̄rm vroꝝ
misit me ad vos. Si dixerint
mihi: qd est nomē ei⁹: qd dicā?
Dixit dn̄s ad moysen. Ego sū
q sū ait: sic dices filijs isrl̄. Qui
est misit me ad vos Dixitqꝫ ite
rū de⁹ ad moysen: hec dices fi
lijs isrl̄. Dn̄s de⁹ p̄rm vroꝝ de⁹
abrahā ⁊ de⁹ ysaac ⁊ de⁹ iacob
misit me ad vos. L. iij.
Hoc nomen mihi est ine
ternū: et hoc mēoriale meū in
gn̄atiōe ⁊ gn̄ationē. Uade ⁊ cō
grega seniores isrl̄: et dices ad
eos. Dn̄s de⁹ p̄rm vroꝝ appa
ruit mihi: de⁹ abrahā et deus
ysaac ⁊ deus iacob dicēs. Uisi
tās visitaui vos ⁊ vidi oia que
acciderūt vobis i egypto: et di
xi vt educā vos de afflictione
egypti in t̄rā chananei ⁊ ethei
et amorrei ⁊ pherezei ⁊ euei et
iebusei: ad terrā fluētē lacte ⁊
melle: et audiāt vocē tuā. Tu.
Bn̄d⁹. Lazarus amic⁹ noster
dormit: eam⁹ et a sōno suscite
[mus eū. Coll.
Deus qui ineffabilib⁹ mūdū reno
uas sacramētis: p̄sta q̄s: vt ec
clīa tua eternis p̄ficiat institu
tis: et tpalib⁹ nō destituat au
xilijs. Per. Magt. Dn̄e si hic
fuisses lazarus nō fuisset mor
tuus: ecce iam fetet quatridua
nus i monumēto. Coll.
Da q̄s o. d. vt q̄ infirmita
tis nr̄e cōscij de tua ṽtute cōfi
dimus: sub tua sēp pietate gau
deamus. Per. ¶ Sabbo. L. i.
Ingredierisqꝫ tu ⁊ senio
res isrl̄ ad regem egypti
⁊ dices ad eū. Dn̄s de⁹ hebreo
rū vocauit nos Ibim⁹ viā triū
dierꝫ in solitudinē vt imolem⁹
dn̄o deo nr̄o. Sꝫ ego scio ꝙ nō
dimittet vos rex egypti vt ea

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tis nisi p manũ validã. Exten
dãq₃ manũ meã: et pcutiã egy
ptũ i cũctis mirabilib⁹ meis q̃
factur⁹ sũ in medio eoꝝ. Tu. L. ij.
Post hoc dimittet vos: da
boq₃ grãm pplo huic coꝛ
rã egyptijs. Et cũ egredimini
nõ exibitis vacui. Sed postula
bit mulier a vicina sua ꝛ ab ho
spita sua vasa argẽtea ꝛ aurea
ac vestes. Ponetisq₃ eas sup fi
lios ꝛ sup filias vr̃as ꝛ spoliabi
tis egyptũ. Rñdẽs moyses ait
Non credẽt mihi: neq₃ audiẽt
vocẽ meã: sed dicẽt. Non appa
ruit tibi dñs. Tu. Lcõ tertia.
Dixit g̊ ad eum. Quid est
qđ tenes in manu tua?
Respõdit: virga. Dixitq₃ dñs.
Proijce eã in terrã. Proiecit
et versa est i colubrũ: ita vt fu⸗
geret moyses. Dixitq₃ dñs Ex
tẽde manũ tuã: ꝛ apphẽde cau
dam ei⁹. Extẽdit ꝛ tenuit: ver
saq₃ est i virgã: vt credãt inq̃t
q̃ apparuerit tibi deus patrũ
tuoꝝ: de⁹ abrahã et de⁹ ysaac
et deus iacob. Tu. Bñd⁹. Ego
sum lux mũdi q̃ sequit̃ me non
ambulat i tenebris: s₃ habebit
lumẽ vite dicit dñs. Collecta.
Fiat q̃s dñe p grãm tuã
fructuosus nr̃e deuotio
nis affectus: qꝛ tũc nobis pde⸗
rũt suscepta ieiunia: si tue sint
placita voluntati. Per dñm.
¶ Dñica in passiõe ad vespas.
Bñdict⁹. cũ ceteris. Capitulũ
Xpũs assistens põtifex fu
turoꝝ bonoꝝ: per ãplius
et pfecti⁹ tabernaculũ nõ ma
nufactũ: id est nõ hui⁹ creatio⸗
nis: neq₃ p sanguinem hyrcoꝝ
aut vituloꝝ: sed p propriũ san⸗
guinẽ introiuit semel in sancta
eterna redẽptiõe inuẽta. D. g.
℟. Circũdederũt me viri mẽ
daces sine causa flagellis ceci
derũt me Sed tu dñe defensoꝛ
vindica me. ℣ Dũ tribulatio
proxima est ꝛ non est q̃ adiuuet.
Sed. Glia pri nõ dr. Circũde
derũt vts. hy⁹. Uexilla regis
℣ Eripe me dñe ab hoie malo
A viro iniquo eripe me. magt
Ego sum q̃ testimoniũ phibeo
de meipo ꝛ testimoniũ phibet
de me q̃ misit me pater. Coll.
Quesum⁹ o. d. familiam
tuã ppici⁹ respice: vt te
largiẽte regat̃ in corpe ꝛ te ser
uãte custodiat̃ in mẽte. Per.
¶ Cõpleto. vts. sed ad nũc di
mitt' ãn. Uigila sup nos eter
ne saluatoꝛ ne nos apphẽdat
callidus tẽptatoꝛ. Qz tu nobis
factus es sempitern⁹ adiutoꝛ.
Prosa. Rex imẽse poli nos ser
uos linquere noli. Quia. Sed
vicijs mũda quos fõtis diluit

vnda. Quia. Ut tādē chari me
reamur sctificari. Or. Inuita.
Hodie si vocem dñi audieritis
Nolite obdurare corda vestra
Venite. absq; Glia pri. Hy.
Pange lingua. In .i. noct. A. Ic
impioꝝ fremebāt aduersū me
et grauatū est coꝛ meū sup eos
ps. Btūs vir. cū ceteris. ℣. Erue
a framea de⁹ aiam meā. Et de
manu canis vnicā meā. Lc. i.
Verba hieremie filij hel
chie de sacerdotib⁹ qui
fuerūt i anathot i terra benia
min. Qd factū est verbū dñi ad
eū i dieb⁹ iosie filij amon regis
iuda: in terciodecio āno regni
ei⁹. Et factū est i dieb⁹ ioachim
filij iosie regis iuda vsq; ad cō
summationē vndecimi anni se
dechie filij iosie reg' iuda: vsq;
ad trāsmigratiōem hierl'm in
mēse quito. Hec. ℟. Isti sunt
dies quos obsuare debetis tpi
bus suis. Quartadecia die ad
vesperū pascha dñi est: et i qui
tadecima solēnitatē celebꝛabi
tis altissimo dño. ℣. Locut⁹ est
dñs ad moysen dicēs: loquere
filijs isrl' ꝛ dices ad eos. Quar
ta. Hoc ℟. tm̄ i dñica dr. L. ij.
Et factū est verbū dñi ad
me dicēs. Priusq; te foꝛ
marem i vtero noui te: anteq;
exires de vulua sanctificaui te
et pphetā in gētibus dedi te.
Et dixi. A a a dñe deus. Ecce
nescio loqui: qꝛ puer ego sum.
Et dixit dñs ad me. Noli dice
re qꝛ puer sum: qm̄ ad oia que
mittā te ibis: et vniuersa que
cūq; mandauero tibi loqueris
Ne timeas a facie eoꝝ: qꝛ ego
tecū sum vt eruā te dicit dñs.
Hec. ℟. Multiplicati sunt qui
tribulāt me et dicūt nō est sal⁹
ipsi i deo ei⁹. Exurge dñe saluū
me fac deus me⁹. ℣. Qui tribu
lāt me exultabūt si motus fue
ro ego aūt in mia tua speraui.
Et misit dñs [Exur. L. iij.
manum suā et tetigit os
meū: et dixit ad me. Ecce dedi
verba mea i oꝛe tuo: ecce cōsti
tui te hodie sup gētes ꝛ sup re
gna: vt euellas ꝛ destruas ꝛ di
sperdas ꝛ dissipes ꝛ edifices et
plātes. Et factū est verbū dñi
ad me dicens. Quid tu vides
hieremia? Et dixi. Virgā vi
gilātē ego video. Et dixit dñs
ad me. Bene vidisti: qꝛ vigila
bo ego sup verbū meū vt faciā
illud. Hec. ℟. Qui custodie
bant aiam meā cōsiliū fecerūt
in vnū dicētes. Deus dereliqt
eū persequimini ꝛ cōpꝛehēdite
eū: qꝛ non est q liberet eū: deus
me⁹ ne elōges a me: de⁹ meus
in adiutoꝛium meū intēde. ℣.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Omes inimici mei aduersuz me
cogitabāt mala mihi verbum
iniquū mādauerūt aduersum
me dicētes. De⁹. absq glia pri
R. repetit. In .ij. noct. Abra-
ham pater vester exultauit vt
videret diē meū: vidit ⁊ gaui-
sus est. ps. Cōserua. V. De ore
leonis libera me dñe. Et a cor-
nib⁹ vnicorniū hūilitatē meā.
Magnū est hiere L. iiij.
mie sctissimi meritū ma
gnū est in eo donū collatū di
uinit⁹. Magnū inq hieremie
est meritū: qui ante pmeretur
q nascit: āte sctificat q editur:
ante pphetã cōstituit q mūdi
exordio potiatur. Dicūtur ei⁹
merita: et ab eo necdū exercēt
officia. Dona narrātur: nec tñ
donoꝝ cause tractātur. Pro-
motio dicit: et necdū pmotio-
nis negociū aperitur. Tu. R.
Adiutor ⁊ susceptor meus tu
es dñe: et in verbū tuū speraui
Decliate a me maligni ⁊ scru-
tabor mādata dei mei. V. Ini-
quos odio habui ⁊ legē tuā di-
lexi. Declinate. L cō. v.
Noli inquit dñs putare
hieremia q hodie te pphetā
cōstituo: aut nūc primum te ad
istā gētē corrigēdā premitto.
Olim eñ mihi pbat⁹ ac cogni-
tus es: olim cōsecrat⁹ ac dign⁹
olim ppheta gētib⁹ cōstitut⁹.
Te mihi aptū te idoneū: pscie-
tia ipa mōstrauit. Tibi pphe-
tādi psagiū: et fiduciā pdicādi
attribui. T. R. De⁹ me⁹ es tu
ne discedas a me. Qm tribula
tio pxia est ⁊ nō est q adiuuet.
V. Deus de⁹ me⁹ respice i me
q̄re me dereliq̄sti. Qm. L. e. vi.
Per te pphete officia: et
mee dispositionis nūcia
pferri ad illos institui. Te tñ
nemo deterreat: nemo tibi for
midinē vanā immittat. Inter
me ⁊ ipsos tu eris medius: qui
iussa pferas: precepta ostēdas:
mādata edicas. Nec poteris
reticere qd loquor: nec silēdo
possis auferre perniciē: qui pre
dicādo poteris cōferre salutē
Tu. R. De⁹ me⁹ eripe me de
manu pctōris: et de manu con-
tra legē agētis et iniqui. Qm
tu es pacientia mea. V. Eripe
me dñe ab hoie malo a viro ini
quo libera me. Qm. De⁹ me⁹.
vts. In .iij. noct. Libera me
dñe ⁊ pone me iuxta te ⁊ cuius-
uis man⁹ pugnet ↄtra me. ps.
Celi enar. V. Ne perdas cū im-
piis de⁹ aiam meā. Et cū viris
sāguinū vitā meā. Johem. viij.
In i. t. Dixit iesus turbis
iudeoꝝ et pricipib⁹ sacer
dotum. Quis ex vobis arguet

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

me de pctõ? Si veritatē dico quare vos non creditis mihi. Qui ex deo est verba dei audit Et re. Greg. P ēsate f.k. mā suetudinē dei. Relaxare pctā venerat ꝛ dicebat. Quis ex vobis arguet me de pctõ? Non dedignat ex ratione ońdere se pctõrem nõ esse: qui ex virtute diuinitat ꝑoterat pctõres iustificare. Sed terribile est valde quod subdit. Qui est ex deo verba dei audit: ꝓpterea vos nõ auditis qꝛ ex deo non estis. Si eñ ipse ꝟba dei audit q̄ ex deo est: et audire verba ei⁹ non põt q̄sq̄s ex illo nõ est. Interroget se vnusq̄sq̧ si verba dei in cordis aure ꝑcipit ꝛ intelligat vnde sit. Tu. R. Tota die cõtristat⁹ ingrediebar dñe qm̄ aia mea impleta est illusionibus. Et vim faciebāt q̄ querebant aiam meā. ℣. Et q̄ inquirebāt mala mihi locuti sunt vanitates et dolos tota die meditabantur. Et. Lcõ. viij.

Celestē patriā desidera reveritas iubet: carnis desideria cõteri: mūdi gl̄iam declinare: aliena nõ rapere: ꝓpria largiri. Penset ḡ vnusq̄sq̧ vestrū apud se si hec vox dei i cordis ei⁹ aure conualuerit: et qꝛ iam ex deo sit agnoscat. Nam sunt nõnulli q̄ precepta dei nec aure corpis ꝑcipere dignant. Et sunt nonnulli q̄ hec q̄dē corpis aure ꝑcipiūt: sed nullo ea mentis desiderio cõplectūtur. Tu. R. In ꝓxio est tribulatio mea dñe: et non est q̄ adiuuet vt fodiāt man⁹ meas ꝛ pedes meos Libera me de ore leõis vt narrem nomen tuū fratrib⁹ meis ℣ Deus de⁹ me⁹ respice i me: quare me dereliq̄sti. Lib. L. ix.

Et sunt nõnulli q̄ libēter verba dei suscipiunt: ita vt in fletib⁹ cõpūgātur: s꞉ post lachrymaꝝ tēp⁹ ad iniquitatē redeunt. Hi ꝓfecto verba dei non audiūt: qꝛ hec exercere in opere contēpnūt. Vitā igit vestrā f.k. ante mētis oculos reuocate: et alta consideratione ꝑtimescite hoc qđ ex ore veritat ꝛsonat. Propterea vos nõ auditis: qꝛ ex deo nõ estis. Tu. R. In te iactat⁹ sum ex vtero de vētre m̄ris mee de⁹ me⁹ es tu ne discedas a me Qm̄ tribulatio ꝓxia est ꝛ non est q̄ adiuuet. ℣. Erue a framea de⁹ aiaꝫ meā et de manu canis vnicam meam. Qm̄. absq̧ Gloria pr̄i. R. repetit: qꝛ Te deū nõ dicit. R. Ne perdas cū impiis deus aiam meā: et cū viris sanguinū vitā meā. Redime me dñe. ℣

Eripe me dñe ab homie malo
a viro iniquo. Redime. ℟. Pa
cifice loquebātur mihi inimici
mei ꝛ in ira molesti erāt mihi.
Vidisti dñe ne sileas ne disce-
das a me. ℣. Oēs inimici mei
aduersum me cogitabāt mala
mihi: ꝟbū iniquū mādauerūt
aduersum me. Vidisti. ℟. Ne
auertas faciē tuā a puero tuo
dñe. Qm̄ tribulor velociter ex
audi me. ℣. Eripe me dñe ab
hoie malo a viro iniquo libera
me. Qm̄. ℟. Doceam iniquos
vias tuas ꝛ impij ad te cōuer-
tentur. Libera me de sanguib⁹
dñe de⁹ salutis mee. ℣. Dñe la
bia mea aperies ꝛ os meū an-
nūciabit laudem tuā. Libera.
Laud. Vide dñe afflictiōem
meam: qm̄ erectus est inimic⁹
meus. ps. Miserere. an. In tri
bulatiōe inuocaui dñm ꝛ exau
diuit me in latitudine. ps. Cō-
fitemini. an. Judicasti dñe cau
sam aie mee defensor vite mee
dñe de⁹ me⁹. ps. De⁹ de⁹ me⁹
an. Popule me⁹ quid feci tibi
aut qd molest⁹ fui tibi rñde mi
hi. ps. Bñd. an. Nūqd reddit
ꝓ bono malū: qꝛ foderūt foueā
aie mee. ps. Laudate. Capitu.
XPūs per spm̄ sctm̄ semet
ipm obtulit immaculatū
deo: et mūdauit cōsciētiam no
stram ab operibus mortuis ad
seruiēdū deo viuēti. D. g. hy⁹.
Lustra sex. ℣. Eripe me de ini-
micis meis deus meus. Et ab
insurgētibus in me libera me.
Bñd⁹. Quinquaginta annos
nōdum habes ꝛ abrahā vidisti
amen amen dico vobis anteq̄
abrahā fieret ego sum. Col. vt s.
Ad primā an. Vulpes foueas
habēt ꝛ volucres celi nidos: fi-
lius aūt hois non habet vbi ca
put suū reclinet. ps. Deus de⁹
me⁹ respice. Ad. iij. an. Aie im
pior. vt s. capi. Xp̄s assistens.
vt s. ℟. Erue a framea deus
aiam meam. Et de manu canis
vnicam meā. ℣. Eripe me dñe
ab hoie malo a viro iniquo li-
bera me. Et de. absq̄ Glia pri
℟. repetit. ℣. De ore leonis.
Ad. vj. an. Abrahā pater. vt s.
SI enī sanguis Capitu.
hyrcor et tauror et ci-
nis vitule respersus coinquina
tos sctificet ad emūdationem
carnis quantomagis sanguis
christi. Deo grās. ℟. De ore
leonis libera me dñe. Et a cor
nibus vnicornium humilitatē
meam. ℣. Erue a framea deus
aiam meam et de manu canis
vnicā meā. Et. De ore. ℣. Ne
pdas cū impijs. vt s. Ad nona
an. Libera me dñe. Capitulū.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

I Deo noui testamēti me-
diator est vt morte inter
cedēte in redēptionē eaꝝ pre-
uaricationū que erāt sub prio-
ri testamēto repromissionē ac
cipiant: qui vocati sunt eterne
hereditatis: i xp̄o iesu dn̄o nr̄o
Deo grās. ℟. Principes ꝑse-
cuti sunt me gratis ꝛ a verbis
tuis formidauit cor meum. Le
tabor ego super eloquia tua. ℣.
Quasi q̄ inuenit spolia multa.
Letabor. Principes. vt̄s. ℣.
Eripe me de inimicis. ❡ In
scd̄is ves. Sede a dextris. cap.
Xp̄s assistēs. ℟ Usqꝫquo exal
tabit inimic⁹ me⁹ sup me. Re
spice ꝛ exaudi me dn̄e de⁹ me⁹
℣. Qui tribulāt me exultabūt
si motus fuero ego aūt in mia
tua speraui. Respice. Usqꝫquo
hy⁹ Vexilla reg̃. ℣. Eripe me
dn̄e. magt. Tulerūt lapides iu
dei vt iacerēt i eū: iesus aūt ab
scōdit se ꝛ exiuit de tēplo. Col
le. vt̄s. ❡ Fe. ij. Inuita. Ado-
remus dn̄m Qui nos redemit
per crucē. Venite. absqꝫ Glia
patri. hy⁹. Pange lingua. ℣.
Erue a framea. Lectio prima
ET factū est ỽbū dn̄i scd̄o
ad me dicēs. Quid tu vi-
des. Et dixi. Ollam succēsam.
ego video et faciem ei⁹ a facie
aquilonis. Et dixit dn̄s ad me
Ab aqlone pandet om̄e malū
sup oēs habitatores terre. Qz
ecce ego couocabo oēs cogna-
tiones regnoꝝ aquilonis dicit
dn̄s: et veniēt ꝛ ponēt vnusqsqꝫ
solium suū in introitu portarū
hierl'm: et sup oēs muros eius
in circuitu: et sup vniuersas vr
bes iuda. Hec. ℟ de dn̄ica. l. ij.
ET loquar iudicia mea cū
eis sup oēm maliciā eoꝝ
q̄ dereliquerūt me ꝛ libauerūt
diis alienis ꝛ adorauer̄t opus
manuū suarū. Tu ergo accige
lūbos tuos ꝛ surge et loquere
ad eos oia que ego precipio ti
bi. Ne formides a facie eorum
nec em̄ timere te faciam vultū
eorum. Hec. Lectio. iij.
EGo q̄ppe dedi te hodie
in ciuitatē munitā: et i colūnā
ferreā: et i murū ereū sup oēm
terrā: regib⁹ iuda principibus
eius ꝛ sacerdotib⁹ et om̄i pp̄lo
terre. Et bellabunt aduersum
te ꝛ nō preualebūt qz ego tecū
sum ait dn̄s vt liberē te. Hec.
❡ Ad matuti. Capitulū.
COrpus meū dedi percu
tiētib⁹: et genas meas vellēti
bus: faciē meā nō auerti ab in
crepātib⁹ et cōspuētib⁹ in me.
Deo g. hy⁹. Lustra sex. ℣. Eri
pe me de inimicis. Bn̄d⁹. In
die magno festiuitatis stabat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

iesus et clamabat dicēs. si qs si
tit veniat ad me et bibat. Col
Sanctifica q. dñe ieiunia
nr̃a: et cūctarum nobis p
picius indulgentiā largire cul
parū. Per. Ad.iij. Ca.
Christus p nobis mortu
us est. multomagis iustificati.
nūc in sanguine ipius salui eri-
mus ab ira p ipm. D. R. et v.
vt in dominica. Ad.vj.
Circūspexi et nō Cap.
erat auxiliator: q̃siui et
nō fuit q̄ adiuuaret et saluauit
mihi brachiū meum. D. Ad.ix.
Vere lāguores no Cap
stros ipe tulit. et dolo
res nr̃os ipe portauit. ipe aūt
vulneratus est pp̄ter iniq̄tates
nr̃as. attritus est pp̄ter scelera
nr̃a. Deo. Ad vespas. Capi.
Tu aūt dñe sabaoth q̄ iu
dicas iuste: et pbas re-
nes et corda. videam vltionem
tuā ex eis: tibi em̄ reuelaui cām
meā dñe deus meus. Deo. Pre-
dicta capl'a dicunt in ferijs vs-
q3 ad cenā dñi. R. Tu scdq̄. vts
hym. Vexilla re. v. Eripe me
dñe mgt. Si qs sitit veiat et bi
bat et d vētre eius fluēt aq̄ viue.
Da q. d. pplo tuo sa Col.
lutē mētis et corpis: vt
bonis opibus inherēdo tua p
mereat ptectiōe defendi. P.

Et factū est Fe.iij. L.j.
vbū dñi ad me dicēs Va
de et clama in aurib9 hierl'm di
cēs. Hec dicit dñs. Recorda-
tus sum tui miserās adolescē-
tiā tuā et charitatē desponsa-
tiōis tue: qñ secuta es me in de
serto i terra q̄ nō seminat. Sā
ctus isrl' dño. primitie frugum
eius. Omēs q̄ deuorāt eū deli-
quūt. mala venient sup eos di-
cit dñs. Hec. Lec.ij.
Audite vbū dñi domus
iacob: et oēs cognatiōes dom9
isrl'. Hec dicit dñs. Quid inue-
nerūt pr̄es vr̄i in me iniq̄tatis
quia elōgauerūt a me et ambu
lauerūt post vanitatē. et vani
facti sunt. Et nō dixerūt. Vbi
est dñs q̄ ascēdere nos fecit de
terra egypti. q̄ traduxit nos p
desertū: p terrā inhabitabilem
et inuiā: p terrā sitis et imagi
nē mortis: p terram in qua non
ambulauit vir: neq3 habitauit
Et induxi [hō. Hec. L.iij
vos in terrā carmeli vt
comederetis fructū eius et opti
ma illius. Et ingressi cōtamina
stis terrā meā: et hereditatem
meā posuistis in abhominatio
nem. Sacerdotes nō dixerūt.
Vbi est dñs Et tenētes legem
nescierūt me: et pastores pua-
ricati sunt i me. Et pphete p-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

phetauerūt in baal et idola se
cuti sunt: ꝓpterea adhuc iudi-
cio cōtendā vobiscū ait dn̄s. et
cū filijs vr̄is disceptabo. Hec.
Bn̄d. Vos ascēdite ad diē fe-
stū hunc: ego nō ascēdā: qꝛ tp̄s
meū nōdū venit. Colla.
NOstra tibi d. q. sint acce
pta ieiunia: q̄ nos et expiādo
grā tua dignos efficiāt: et ad
remedia ꝑducāt eterna. Per
magt. Tempꝰ meū nōdū venit
tp̄s aūt vr̄m sp̄ est patū. Coll.
DA nobis q. d. ꝑseuerā-
tē in tua volūtate famu
latū: vt in diebus nr̄is et nūe-
ro ⁊ merito ppl's tibi seruiens
augeat. Per. Fe. iiij. Lect. j.
TRansite ad insulas ce-
thim: et videte et in ce-
dar mittite: et ꝯsiderate vehe
mēter et videte si factū est hu-
iuscemōi: si mutauit gēs deos
suos: et certe ipi non sunt dij.
ppl's vo meus mutauit gl'iā
suā in idolū. Obstupescite celi
sup hoc: et porte eiꝰ desolami-
ni vehementer dicit dn̄s. Duo
em̄ mala fecit ppl's meus. Me
dereliquerūt fontē aque viue:
et foderūt sibi cisternas dissi-
patas: que continere non va-
lent aquas. Hec. Le. ij.
NUnquid seruus est isrl'
aut vernaculus. Quare ergo
factus est in predā. Sup eum
rugierūt leones et dederūt vo
cē suā. posuerūt terrā eiꝰ in so
litudinē. ciuitates eius exuste
sunt. et nō est q̄ habitet in eis.
Filij quoq̄ mēpheos et taph-
nes cōstuprauerunt te vsq̄ ad
verticē. Nūquid nō istud factū
est tibi qꝛ dereliq̄sti dn̄m deū
tuū: eo tp̄e q̄ ducebat te ꝑ viā.
ET nūc q̄d ti Hec. L. iij.
bi vis i via egypti vt bi-
bas aquā turbidā. Et q̄d tibi
cū via assyriorū: vt bibas aquā
flūinis. Arguet te malicia tua
et auersio tua increpabit te.
Scito et vide. qꝛ malū et ama
rū est reliq̄sse te dn̄m deū tuū.
et nō esse timorē eius apud te
dicit dn̄s deꝰ exercituū. A secu
lo ꝯfregisti iugū meū. rupisti
vincula mea et dixisti. Nō ser-
uiā. Hec. Bn̄d. Oues mee vo
cē meā audiūt: et ego dn̄s ag-
SAnctifi nosco eas. Col
cato hoc ieiuniū deꝰ tuo
rū corda fideliū miserator illu
stra: ⁊ q̄bus deuotiōis p̄stas af
fectū. p̄be supplicātibꝰ piū be-
nignus auditū. P. mgt. Mul-
ta bona opa opatꝰ sum vobis
ꝓpt q̄d opꝰ vult' me occidere
ADesto supplica Col.
tiōibꝰ nr̄is o. d. ⁊ q̄bus
fiduciā sperāde pietatis indul

ges cõsuete mĩe tribue benig-
nus effectũ. P. Fe. v. L. i.
In oi em colle sublimi et
sub oi ligno frondoso tu pster-
naberis meretrix. Hec dicit
dñs. Ego aũt plãtaui te vineã
electã oẽ semẽ vex. Quõ ergo
cõuersa es in prauũ vinea alie
na. Si laueris te nitro et mul
tiplicaueris tibi herbã borith
maculata es in iniqtate tua co
rã me dicit dñs deus. Quõ di-
cis nõ sum polluta: post baaliz
nõ ambulaui. Hec. L. ii.
Vide vias tuas in cõual
le: scito quid feceris. Cursor le
uis explicãs vias tuas onager
assuet⁹ in solitudine in deside-
rio aie sue attraxit ventũ amo
ris sui: nullus auertit eã. Oẽs
q̃ querũt eã nõ deficiẽt: in men
struis ei⁹ inueniẽt eã. Prohi-
be pedẽ tuũ a nuditate et gut-
tur tuũ a siti. Et dixisti Despe
raui. nequaq̃ faciã. Adamaui
quippe alienos et post eos am
bulabo. Hec. Lect. iii.
Quomõ ɔfundit fur quã-
do dephẽdit: sic cõfusi sunt do
mus isrl ipi et reges eorũ prin
cipes et sacerdotes et pphete
eoꝝ dicẽtes ligno. Pater me⁹
es tu: et lapidi tu me genuisti.
Verterũt ad me tergũ et non
faciẽ: & in tpe afflictiõis sue di
cent. Surge & libera nos Vbi
sunt dii tui q̃s fecisti tibi. Sur-
gant et liberẽt te in tpe afflic-
tionis tue. Scdm numerũ q̃p-
pe ciuitatũ tuaruz: erãt dii tui
iuda. Hec. Dñ̃o⁹. Magister di
cit tps meũ ppe est apud te fa
cio pascha cũ discipulis meis.
Presta q. o. d. vt di Col.
gnitas cõditionis hũa-
ne p imoderantiã sauciata me
dicinalis psimonie studio re-
formet. Per. mact Desiderio
desideraui hoc pascha mãdu-
care vobiscũ ãteq̃ patiar. Co.
Adesto dñe propici⁹ ple
bi tue: et q̃ tibi nõ pla-
cent respuens tuorũ repleatur
potius delectationibus man-
datorũ. Per. Feria. vi. Lec. i.
Quid vultis mecum iudi
cio cõtendere. Omnes
dereliquistis me dicit domin⁹
Frustra percussi filios vestros
disciplinam non receperunt.
Deuorauit gladius vester pro
phetas vestros: quasi leo va-
statur generatio vestra. Vide
te verbũ dñi. Nunquid solitu-
do fact⁹ sũ israeli aut t̃ra sero-
tina. Quare ergo dixit pplꝰs
meus. Recessimus non venie-
mus vltra ad te. Hec. Lect. ii.
Nunqd obliuiscet virgo or
namenti sui aut sponsa

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

fascie pectoralis sue. Populus
xpo meus oblitus est mei dieb⁹
innumeris. Quid niteris bo-
nā ondere viā tuā ad q̄rendā
dilectionē. Que insup et mali-
cias tuas docuisti vias tuas. ⁊
in alis tuis inuēt⁹ est sanguis
aiarū pauperū ⁊ innocentium
Nō in fossis iueni eos: sꝫ in om
nib⁹ q̄ supra memoraui. et dixi
sti. Absq3 pctō et innocens ego
suꝫ ⁊ ꝓpterea auertat furor tu
us a me. Hec dicit. L. iij
Ecce ego iudicio ꝯtendaꝫ
tecū. eo ꝙ dixeris nō peccaui.
Qꝫ vil facta es nimis: iterās
vias tuas. Et ab egypto ꝯfun-
deris. sicut cōfusa es ab assur.
Nā ab ista egredieris ⁊ man⁹
tue erūt sup caput tuū: qm̄ ob-
triuit dn̄s ꝯfidentiā tuā: et ni
hil habebis ꝓsperū. Vulgo dr
Si dimiserit vir vxorē suā ⁊ re
cedēs ab eo duxerit virū alterꝫ
nūquid reuertet ad eā vltra?
Hec dicit. Dn̄s. Appropinq̄-
bat aūt dies festus iudeorꝫ. ⁊ q̄
rebāt pricipes sacerdotū quō
iesū interficerēt sꝫ timebāt plebē
Cordib⁹ nr̄is q. d. colla
grām tuā benign⁹ infū-
de vt pctā nr̄a castigatiōe vo-
luntaria cohibētes corporali-
ter poti⁹ maceremur q̄3 suppli
cijs deputemur eternis. Per

magt. Pricipes sacerdotū cō-
siliū fecerūt vt iesū occiderent
dicebant aūt nō in die festo ne
forte tumultus fieret in pplo.
Concede q. o. deus Col.
vt q̄ ꝓtectiōis tue grām
q̄rim⁹. liberati a malis omni-
bus secura tibi mēte fuiamus.
Per. Sabbato. Lec. j.
Nunqd nō polluta erit ⁊
ꝯtaminata mulier illa. Tu au
tē fornicata es cū amatoribus
multis. tamē reuertere ad me
dicit dn̄s ⁊ ego suscipiā te. Le
ua oculos tuos in directū. ⁊ vi
de. vbi nō ꝓstrata sis. In vijs
sedebas expectās eos quasi la
tro insidiās i solitudine. ⁊ pol-
luisti terrā in fornicationibus
tuis et in malicijs tuis. Quā-
obrē ꝓhibite sūt stille pluuiaꝝ
et serotin⁹ ymber nō fuit. Hec
Frons mulieris me L. ij.
retricis facta est tibi. no
luisti erubescere. Ergo saltem
āmodo voca me pr̄ meus. dux
ꝯginitatis mee tu es Nūqd ira
sceris in ꝑpetuū aut ꝑseuera-
bis in finē. Ecce locuta es bōa
et fecisti mala ⁊ potuisti. Et di
xit dn̄s ad me i dieb⁹ iosie regi
Nūqd vidisti q̄ fecerit auersa-
trix isrl. Abijt sibimet sup oēm
mōtē excelsū. ⁊ sub oi ligno frō
doso. et fornicata est ibi. Hec.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Et dixi cũ fecisset L. iij.
hec oĩa ad me reuertere
et nõ est reuersa. Et vidit ꝑua
ricatrix soror ei⁹ iuda: q2 ꝓ eo
ꝙ mechata eēt auersatrix isrl'
dimisissem eã. ⁊ dedissẽ ei libel
lũ repudij: et nõ timuit ꝑuari-
catrix iuda soror ei⁹ sed abijt ⁊
fornicata est etiã ipa. ⁊ facilita
te fornicatiõis sue ꝯtaminauit
terrã et mechata est cũ lapide
et ligno. Hec. Bñd. Clarifica
me pr̃ apd temetipʒ claritate
quã habui ꝑusꝙ mũdus fieret.
Proficiat q. d. plebs Col.
tibi dicata pie deuotio-
nis affectu: vt sacris actiõib⁹
erudita: quanto maiestati tue
sit gratior. tãto donis potiori
bus augeat. P. C. Dñica pal-
marũ Bñd⁹. cũ ceteris. Cap.
Hoc sentite in vobis qd ⁊
in xp̄o iesu q̃ cũ in forma
dei esset nõ rapinã arbitratus
est esse se equalẽ deo: sed semet
ip̄m exinaniuit formã serui ac
cipiẽs. D. ℟. Circũdederunt
me. E. xx. hym⁹. Vexilla re. ℣.
Eripe me dñe. magt. Pr̃ iuste
mũdus te nõ ꝯgnouit. ego aũt
cognoui te: quia tu me misisti.
Omnipotẽs s. d. q̃ hũa col.
no gñi ad imitandũ hũili
tatis exemplũ saluatorẽ nr̃m
carnẽ sumere ⁊ crucẽ subire fe-
cisti: ꝯcede ꝓpicius. vt ⁊ patiẽ
tie ipius habere documẽta. et
resurrectiõis cõsortia merea-
mur. Per. Cõplet. vt in prio-
ri sabba. E. xx. Inuit. Ipsi ꝟo
nõ cognouerũt vias meas. Qui
bus iuraui in ira mea si intro-
ibũt in requiẽ meã Veni. absꝗ
glia pri. Hy⁹. Pange lingua.
In. j. nocturno. Quid molesti
estis huic mulieri. op⁹ eñ bo-
nũ opata est in me. ps. Beat⁹
vir. ℣. Erue a framea. Lect. j.
Et in omĩbus his non est
reuersa ad me ꝑuarica-
trix soror ei⁹ iuda in toto cor-
de suo. sed in mẽdatio ait dñs.
Et dixit dñs ad me. Justifica-
uit aĩam suã auersatrix israel.
ꝯparatiõe ꝑuaricatricis iuda
Vade et clama sermões istos
cõtra aquilonẽ ⁊ dices. Reuer
tere auersatrix israel ait dñs.
et non auertã faciẽ meã a vo-
bis: quia sanctus sum ego dicit
dñs. et nõ irascar in ꝑpetuum.
Hec. ℟. In die qua inuocaui
te dñe dixisti noli timere. Ju-
dicasti cãm meã ⁊ liberasti me
deus meus. ℣. De⁹ de⁹ meus
eripe me de manu pctõr et de
manu cõtra legẽ agẽtis et ini-
qui. Judicasti. Lect. ij.
Uerũtñ scito iniqtatem
tuã: q2 in dñm deũ tuũ ꝑuarica

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ta es: et dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso: et vocē meā non audisti ait dn̄s. Cōuertimini filij reuertentes dicit dn̄s. q2 ego vir vester. Et assumā vos vnū de ciuitate: et duos de cognatiōe: et introducā vos in syon Et dabo vobis pastores iuxta cor meū: et pascēt vos scia et doctrina. Hec. R. Fratres mei elōgauerūt a me et noti mei. Quasi alieni recesserūt a me. V. Amici mei aduersum me appropinquauerūt et proximi mei. Quasi. L. iij.

Unqꝫ multiplicati fueritis. et creueritis in terra in dieb⁹ illis ait dn̄s. nō dicēt vltra archa testamenti dn̄i: neqꝫ ascēdet sup cor: neqꝫ recordabūtur illius: nec visitabit nec fiet vltra. In tp̄e illo vocabūt hierusalē soliū dn̄i: et ꝯgregabuntur ad eū omnes gentes in noie dn̄i in hierl'm. ⁊ nō ambulabūt post prauitatē cordis sui pessimi. Hec. R. Attende dn̄e ad me: ⁊ audi voces aduersarioꝝ meoꝝ. Nūquid redditur ꝓ bono malū: q2 foderūt foueā anime mee. V. Homo pacis mee in q̄ speraui ampliauit aduersū me supplātationē. Nūqd. Attēde vl's. In .ij. noct. Mittens hec mulier i corp⁹ meū hoc vnguētū ad sepeliēdū me fecit. V. Cōserua. V. De ore leonis. L. iiij.

Elebram⁹ dilectissimi ānua reuolutiōe sacramētū dn̄ice passiōis: cui ab initio mūdi oīa famulata sūt mysteria. Nunc abel iusti sanguis mortē sūmi pastoris alloquit: et in parricidio iudeoꝝ cain interfector fris agnoscit. Nunc diluuiū ⁊ noe archa dmōstrat quid sit renouationis i baptismo: ⁊ q̄d sit salutis in ligno. T. R. Saluū me fac de⁹ q̄m itrauerūt aque vsqꝫ ad aīam meā. ne auertas faciem tuā a me. Q̄m tribulor velociter exaudi me. V. Intēde aīe mee et libera eā ꝓpter inimicos meos eripe me. Q̄m. Lectio. v.

Unc abrahā pr̄ gentiū ꝓmissos adq̄rit heredes: et in semie ei⁹ nō germē carnis sed fidei ꝓpago bn̄dicit. Nūc ad ꝓnūciatū festis oibus festū sacer nouoꝝ mensis emicuit. Et in quo accepit mundus exordiū i eodē haberet christiana creatura principiū xp̄iane fidei fortitudo q̄ portas mortis sup inexpugnabilē petrā edificata nō metuit: vnū dn̄m iesū xp̄m et verū deū et verū hoiem cōfitet. T. R. Noli mihi dn̄e esse alienus ꝑce michi in die malo.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Confundātur omēs q̄ me ꝑse-
quūtur et nō confundar ego. ✠
Confundātur oēs inimici mei
qui q̄rūt aiam meā vt auferāt
eam. Cōfundātur. L. vi
Eundē credēs ꝟginis fi-
liū: q̄ auctor est mr̄is: eundē na
tū in fine scloꝝ q̄ creator est tē-
poꝝ. Eundē filiū dei pcti de-
structorē et i silitudinē carnis
pcti ꝓ pctōribus imolatū. Qui
vt hūanū gen⁹ vinculis morti
ficate ꝑuaricatiōis absolueret
seuiēti diabolo potētiā sue ma
iestatis occultauit: et infirmi-
tatē nr̄e hūilitatis obiecit. T.
℟. Dn̄s mecū est tanq̄ bella-
tor fortis ꝓpterea ꝑsecuti sūt
me et intelligere nō potuerūt
Dn̄e ꝓbas renes et corda tibi
reuelaui cām meā. ✠. Et vim
faciebāt q̄ querebāt aiaz meā.
et qui inq̄rebāt mala mihi lo-
cuti sūt vanitates. Dn̄e. Dn̄s
mecū. vt̄s. In. iij. noc. Ancil-
la dixit petro vere tu ex ill̄ es
nā et loq̄la tua manifestum te
facit. ℣. Celi enar. ✠. Me ꝑdas
cum impijs. Scd̄m Lu.
In i. t. Cū appropinquas-
set iesus hierosolymis et venis-
set bethphage ad mōtē oliue-
ti tunc misit duos discipulos
dicens eis. Ite in castelluz qd̄
contra vos est: et statim inue-
nietis asinā alligatā et pulluz
cū ea. Soluite et adducite mi-
hi. Et re. Bede Mediator dei
et hoim hō x̄pus iesus: q̄ ꝓ hu
mani gn̄is salute passur⁹ de ce
lo descenderat ad terras ap-
propinquāte passiōis ei⁹ hora
appropinquare voluit et loco
passionis: vt etiam ꝑ hoc cla-
resceret quia nō inuit⁹ sed spō-
te pateret. In asino venire et
a turbis rex appellari ac lau-
dari voluit: vt etiaz eruditus
quisq̄ per hoc agnosceret ipm
esse x̄pm. quez sic illo venturuz
ꝓphetia olim ꝑmissa signaue-
rat. T. ℟. Opprobriuz factus
sum inimicis meis viderūt me
et mouerūt capita sua. Adiu-
ua me dn̄e deus meus. ✠. Per
sequar inimicos meos et com
prehendā illos et non conuer-
tar donec deficiant. Adiuua.
Ante quiq̄ dies L. viij
pasce venire voluit do
minus: vt ex euangelio iohan
nis didicimus: vt etiam ꝑ hoc
ostenderet se esse agnum ima-
culatum: qui peccata tolleret
mūdi. Agn⁹ q̄ppe pascalis cu
ius imolatiōe ppl̄us isrl̄ est ab
egyptia liberat⁹ seruitute. An
te quiq̄ dies pasche. idest deci
ma luna domū inferri et quar
tadecia luna ad vesperū iussus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

// est immolari. significās eū qui // nos suo sāguie erat redēptur⁹ Tu. ℟. Synagoga pplor̄ circūdederūt me: ⁊ nō reddidi retribuētib⁹ mihi mala. Cōsumetur dñe neqcia pctor̄ et diriges iustū. ℣. Tu aūt dñe susceptor meus es glia mea et exaltās caput meū. Cōsumet. Lc.ix.

Ante quinq3 dies pasche id est hodierno die magno p̄cedētiū sequētiūq3 pplorū gaudio ac laudatiōe deducta venit in templū dei: ⁊ erat q̄tidie docēs in eo. Quinta demū pacta die: vbi veteris pasche sacramēta hacten⁹ obseruata cōsūmauit: ac noui deinceps obseruāda cōtradidit discipulis sacramēta egress⁹ i mōtē oliueti tēt⁹ est a iudeis ⁊ mane crucifix⁹ T. ℟. Ingrediēte dño i sctām ciuitatē hebreorū pueri resurrectionē vite pnūciātes. Cū ramis palmar̄ osāna clamabāt i excelsis ℣. Cūq3 audisset ppl's q2 ies⁹ veit hierosolymā exierūt obuiā ei. Cū. Ingrediēte. vrs. Laud Dñs de⁹ auxiliator me⁹ ⁊ ideo nō sū cōfusus. ps. Miserere. an. Circūdātes circūdederūt me et i nomine dñi vindicabor i eis. ps. Cōfitemini. an. Judica causā meā defende q2 potēs es dñe. ps. Deus deus meus. an. Cū angelis et pueris fideles inueniant triūphatori mortis clamātes. osanna in excelsis. ps. Bñd. an. Cōfundātur q̄ me p̄sequūtur. et non cōfundar ego dñe de⁹ me⁹. ps. Laud. Cap. vrs. hy⁹. Lustra sex. ℣. Eripe me de inimicis. Bñd⁹. Turba multa q̄ pueuerat ad diē festū clamabat dño. bñdict⁹ q̄ veit in noie dñi osanna in excelsis. Col. vrs. ¶ Ad. i. an. Aie impior̄. F. i. ps. De⁹ de⁹ me⁹ respice. Ad. iii. an. Quid molesti. F. v. cap. Hoc sentite. vrs. ℟. et ℣. vt in priori dñica. ¶ Ad vi. a. Mittēs hec mulier. F. vi.

Humiliauit semet Cap. ipm factus obediēs vsq3 ad mortē. mortē aūt crucis. D Ad. ix. a. Ancilla dixit petro.

Propter qd ⁊ de⁹ ex Ca. altauit illū. ⁊ donauit illi nomē qd est sup oē nomē. vt in noie iesu oē genu flectat celestiū terrestriū et infernor̄. D. In. ii. vespis. Sede a dextris ca. Hoc sētite. vrs. ℟. Ingressus pylat⁹ cū iesu in p̄toriū tūc ait illi. tu es rex iudeor̄. rñdit tu dicis. q2 rex sum. exiuit ergo iesus de pretorio portās coronā et vestē purpureā. Et cū indutus fuisset exclamauerūt

oēs crucifigat: q2 filiū dei se fecit. ℣. Tūc ait illis pylatus: regem vestrū crucifigā: rñdērūt pōtifices regē nō habem⁹ nisi cesarē. Et. absq3 Glia pri. ℟. Ingressus. vts. hy⁹. Vexilla reg. ℣. Eripe me dñe. magt Scriptū est ei: pcutiā pastorē et dispergentur oues gregis: postq3 autē surrexero precedā vos i galileā: ibi me videbitis dicit dñs. Collecta vt supra.

¶ Fe. ij. Inuitato. Ubi tēptauerūt me pres vri. Probauerūt z viderūt opa mea. Uenite. absq3 Glia pri. hy⁹. Pāge lingua. Nocturnus ferie cū suis aīs. ℣. Erue a framea. Lcō. j.

Si em crudelis z supbus inimic⁹ consiliū mie dei nouisset: iudeo2 aios masuetudine poti⁹ tēperare decreuisset q3 iniustis odijs accēdere studuisset: ne oim captiuo2 amitteret seruitutē: dū nil sibi debētis psequit libertatē. Fefellit igitur diabolū malignitas sua intulit suppliciū filio dei: quod cūctis filijs hoim i remediū reuertet. Tu. ℟. Conclusit vias meas inimic⁹: insidiato2 fact⁹ est mihi sicut leo in abscondito repleuit z inebriauit me amaritudine: deduxerūt in laqueū mortis vitā meā: et posuerunt lapides sup2 me. Uide dñe iniquitatē illo2 et iudica causam aie mee defenso2 vite mee. ℣. Oēs inimici mei aduersum me cogitabāt mala mihi: verbum iniquum mandauerūt aduersum me. Uide. Lectio ij.

Hic vidit sanguinē iustū: qui recōciliādo mūdo premiū esset et poculum. Suscepit igit dñs qd scdm ppositū sue volūtatis elegit. Admisit in se furētium man⁹ que dum pprio incūbūt sceleri famulate sunt redēptori. Cui⁹ etiā circa interfectores suos tāta erat pietatis affectio vt de cruce supplicās patri: nō se vindicari sed illis postulabat ignosci. Tu. ℟. Dixerūt impij apud se nō recte cogitantes circūueniam⁹ iustū qm cōtrari⁹ est opib⁹ nris pmittit se sciam dei hre: filiū dei se nominat z gliat prem se hre deū. Videam⁹ si sermōes illi⁹ veri sint: et si verus est fili⁹ dei liberet illū de manib⁹ nris: morte turpissima cōdēnem⁹ eū. ℣. Viri impij dixerūt: opprimamus iustū iniuste z de spolijs ei⁹ sortem mittam⁹. Videa. Lcō. iij.

Quāuis furētes iudei fecerūt in dñm iesum quecūq3 voluerūt: et suscepti hois veritatem nullis eo2 auribus

potestas diuina subtraxit bñficia: cũ deus consilij sui munus impleuit: et ptinacia sacrilege crudelitatis pfecit operi saluatoris: qđ non scribe non pharisei nec sũmi sacerdotes intellexere sacerdotes. Si em̃ cognouissent nũq̃ regẽ glorie crucifixissent. Tu. ℟. Insurrexerũt i me viri iniqui absq̃ mia quesierũt me interficere: et non pepercerũt in faciẽ meã spuere: et lãceis suis vulnerauerũt me: et concussa sunt oia ossa mea. Ego aũt estimabã me sicut mortuũ sup terram. ℣. Et dederũt i escã meã fel et in siti mea potauerũt me aceto. Ego. Insurre. Laudes

A aciem meã nõ auerti ab increpãtib⁹ et cõspuẽtib⁹ in me. ps. Miserere. ãn. Frameam suscitare aduersus eos q̃ dispergũt gregẽ meũ. ps. Uerba. an Appẽderũt mercedẽ meã triginta argẽteis quos appciat⁹ sum ab eis. ps. Deus de⁹ me⁹. ãn. Inundauerũt aque sup caput meum dixi perij inuocabo nomen tuũ dñe de⁹. ps. Cõfitebor. ãn. Labia insurgẽtiũ et cogitationes eoꝝ vide dñe. ps. Laud. capi. Corp⁹ meũ. F. iij. hy⁹. Lustra sex. ℣. Eripe me de ini. Bñd⁹ Non haberes in me potestatem nisi desup datum tibi fuisset. Collecta.

D A q. o. d. vt q̃ in tot aduersis ex nr̃a infirmitate deficim⁹: intercedẽte vnigeniti filij tui passione respirem⁹ Per eũ. Ad horas diei añe vt in die palmaꝝ. Capit. de priori hebdo. Ad magt. Infirmata est virtus mea in manibus inimicorum meorum. Collec.

A Diuua nos de⁹ salutaris noster: et ad bñficia recolẽda quib⁹ nos instaurare dignat⁹ es tribue venire gaudẽtes. Per. F. e. iij. Inuita. Quadraginta annis offensus fui gñatiõi huic. Et dixi semp hi errant corde. Uenite. aviq Glia pri. hy⁹. Pange lingua. ℣. De ore leonis. Lectio pria.

N Ec ipe diabolus intellexit q̃ seuiẽdo in xp̃m suũ destrueret principatũ qui antique fraudis iura non pderet si ad dñi iesu sanguinẽ ptineret. Sed malicia nocendi dum irruit: dũ capit capta est: et dum persequit mortalis saluatorem mortẽ incidit. Irruerũt i veꝝ lumen filij tenebraꝝ: ⁊ vtẽtes facib⁹ et laternis: nõ euaserũt noctẽ: q: nõ intellexerũt lucis auctorẽ. Tu. ℟. Uiri impij dixerũt: opprimamus virũ iustũ iniuste: et deglutiam⁹ eũ tãq̃

inferi viuũ: auferam⁹ meõriã illi⁹ de terra: et de spolijs ei⁹ sortẽ mittam⁹ inter nos: ipi ei homicide thesaurizauerũt sibi malum. Insipiẽtes ꝛ maligni oderũt sapiam et rei facti sunt in cogitatiõib⁹ suis. ℣. Dixerũt viri impij apud se nõ recte cogitãtes: circũueniamus iustũ qm̃ cõtrari⁹ est opib⁹ nr̃is. In

Occupãt para [sipi. L. ij.
tũ teneri: et trahũt volẽtem trahi. Qui si vellet subniti nihil q̇dẽ in iniuriã ei⁹ possẽt man⁹ inique. sed mũdi redemptio tardaret: ꝛ nullũ saluaret illesus: qui pro oim salute erat moriturus. Desiderata nobis dilectissimi ꝛ vniuerso optabilis mũdo adest festiuitas dñice passiõis: q̄ nos inter exultationes spũaliũ gaudioꝝ silere nõ patit. Tu. ℟. Cõtumelias et terrores passus sum ab eis q̇ erãt pacifici mei ꝛ custodiẽtes lat⁹ meũ dicẽtes: decipiamus eũ et p̄ualeam⁹ illi: sed tu dñe mecũ es tã q̃ bellatoꝛ fortis. Cadẽt in opprobriũ sẽpitnũ vt videã vĩdictã i eis qꝛ tibi reuelaui cãm meã. ℣. Judica dñe cãm aie mee defensoꝛ vite mee

Quia etsi [Cadẽt. L. iij.
difficile est de eadem re sepi⁹ digne apte q̃ disserere: nõ est tñ liberũ sacerdoti i tãto diuine mĩe sacramẽto fidelis ppl'i aurib⁹ subtrahere s̃mõis effectũ: cũ ipa materia ex eo q̄ ẽ ineffabilis: fãdi tribuat facultatẽ. Nec possit deficere qđ dicatur de qua nũq̃ põt satis esse qđ dr. Tu. ℟. De⁹ israel ꝑpter te sustinui improperiũ: opuit reuerẽtia faciẽ meã: extrane⁹ fact⁹ sum fratrib⁹ meis: et hospes filijs mr̃is mee. Qm̃ zel⁹ dom⁹ tue cõedit me. ℣. De⁹ de⁹ me⁹ respice i me q̄re me dereliq̇sti. Qm̃. Deus israel. vts. Laud.
Vide dñe ꝛ considera qm̃ tribuloꝛ velociter exaudi me. ps. Miseré. an Discerne cãm meã dñe ab hoie iniquo ꝛ doloso eripe me. ps. Judica. an. Dũ tribularer clamaui ad dñm de vẽtre iferi ꝛ exaudiuit me. p. De⁹ de⁹ me⁹. a. Dñe vim patioꝛ rñ de ꝑ me qꝛ nescio q̇d dicã inimicis meis. ps Ego dixi. an. Dixert ipij: opprimam⁹ virũ iustũ qm̃ cõtrari⁹ est opib⁹ nr̃is. ps. Laud. Bñd⁹ Nemo tollet a me aiam meã sꝫ ego pono eã et iteꝝ sumo eã. Collec.

Omnĩps s. d. da nob ita dñice passiõis sacr̃ mẽta pagere: vt indulgentiã pcipe mereamur P. c. mgt. Ptãtẽ hẽo ponẽdi aiaꝫ meã ꝛ iteꝝ sumẽdi eã. col.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Ut nos de⁹ mia ab omni surreptione vetustatis expurget ꝛ capaces sacte noui tatis efficiat. P. ¶ Fe. iiii. In uita. Quib⁹ iuraui in ira mea. Si introibūt i requiē meā. Uenite. absq Glia pri. hy⁹ Pange lingua. ℣. Me pdas. Lcō. i.

Succūbat ergo hūana infirmitas glie dei: ꝛ in explicādis operib⁹ mie ei⁹ impa rem se semp inueniat. Laboremus sensu: hereamus ingenio: deficiamus eloquio. Bonū est vt nobis parū sit: quod etiā de maiestate dñi sentimus. Dicēte em̄ propheta. Querite dñm et confirmamini: querite faciē ei⁹ semp: nemini presumēdū est ꝙ totū qđ querit inuenerit: ne desinat ppinquare qui cesserit accedere. Tu. ℟. Opprobriū.

Quid aūt ¶ F. vi. Lcō. ii. inter oia opa dei in qb⁹ humane admirationis fatigat intētio: ita cōtēplationē mētis nr̄e ꝛ oblectat ꝛ superat: sicuti passio nr̄i saluatoris. De cui⁹ oi potētia q̄ ei cū pr̄e vni⁹ et equa lis est essentie: quotiēs vt possumus cogitam⁹: mirabilior i nobis fit in deo hūilitas q̄ȝ potestas. Et difficili⁹ capit diuine maiestatis exinanitio q̄ȝ serui lis forme summa puectio. Tu.

℟. Amic⁹ me⁹ osculi me tradidit signo: quē osculat⁹ fuero ipe est tenete eū: hoc malū fecit signū qui p osculū adipleuit homicidiū. Infelix pretermisit preciū sanguinis ꝛ in fine la queo se suspēdit. ℣. Melius illi erat si nat⁹ nō fuisset homo il-

Sed multū ¶ le. Infe. Lcō. iii. ad intellectū nos iuuat ꝙ licet aliud sit creator: aliud creatura: aliud deitas inuiolabilis: aliđ caro passibilis: i vnā tñ personā cōcurrit ppꝛietas vtriusq substātie: vt siue in infirmitatib⁹ siue in virtutibus eiusdē sit cōtumelia cui⁹ et gloria. Hec fidei regula dilectissimi quā in ipo exordio symboli p auctoritatē aplice institutionis accepim⁹ iesum xp̄m dñm nostrū quē filiū dei pr̄is oipotē tis vnicū dicim⁹: eūdēq de spū sctō cōceptū et natū ex maria virgie cōfitemur. Tu. ℟. Erā quasi agnus innocēs duct⁹ ad inmolādū et nesciebā: consiliū fecerūt inimici mei aduersum me dicētes. Uenite mittamus lignū in panē e⁹ et cōteramus cū de terra viuētiū. ℣. Oēs inimici mei aduersum me cogita bant mala mihi: verbū iniquū mādauerūt aduersum me dicētes. Uenite. Eram quasi. vts.

Laud. Libera me de sangui-
nibus deus deus me⁹ et exulta
bit lingua mea iusticiã tuam.
ps Miserere. añ Cõtumelias
et terrores passus sum ab eis:
et dñs mecũ est tanq̃ bellator
fortis. ps Te decet. añ Ipsi ve
ro inuanũ quesierũt aiaꝫ meã
introibũt i inferiora terre. ps.
De⁹ de⁹ me⁹. añ Oẽs inimici
mei audierunt malũ meũ dñe:
letati sũt quoniã tu fecisti. ps.
Exultauit. añ. Alliga dñe i vi
culis natiões gẽtium et reges
eoꝝ in cõpedib⁹. ps. Laudate.
Bñd⁹ Tãto tẽpore vobiscum
erã docẽs i tẽplo ⁊ nõ me tenui
stis: et ecce flagellatũ ducitis
ad crucifigẽdum. Coll.
DEus qui pro nobis filiũ
tuũ crucis patibulũ subire vo-
luisti: vt inimici a nobis expel
leres ptãtẽ: ꝯcede nobis famu
lis tuis vt resurrectiõis grãm
cõsequamur. Per eũ. ¶ Adve
spe. pi. feria. cũ suis añis. Cap.
SIcut ouis ad occisiõem
ducet: ⁊ quasi agn⁹ corã
tõdẽte se sine voce obmutescet
sic non aperuit os suũ. Deo g.
℟. Circũdederũt. absq; Glia
pa. ℣. xx. hy⁹ Vexilla rc. ℣ Eri
pe me de. magñt. Quotidie apd
vos erã i tẽplo docẽs ⁊ nõ me
tenuistis: et ecce flagellatũ du
citis ad crucifigẽdũ: sine pcib⁹
REspice q. d. sup [Colle.
hãc familiã tuã: p qua
dñs noster iesus xp̃s nõ dubita
uit manib⁹ tradi nocẽtiũ ⁊ cru
cis subire tormẽtũ. Qui tecũ vi
uit. Cõple. vt i sabbo palmaꝝ.
¶ In cena dñi ad matu: Dñe
labia nõ dr: nec De⁹ in adiuto.
sed statim inponit añ. Zelus
nec Iube dñe. dr: nec bñdictio
dat: sꝫ statim post orõnẽ dñicã
incipit lectio. nec i fine lcõis dr
Tu aũt. nec Hec dicit dñs. sed
finem ex ipa lectione facimus.
In prio noct Zelus dom⁹ tue
comedit me ⁊ opprobria expro
brantiũ tibi ceciderũt sup me.
ps. Saluũ me fac. añ. Auertã
tur retrorsum ⁊ erubescãt q̃ co
gitãt mihi mala. ps De⁹ i ad-
iuto. añ. De⁹ me⁹ eripe me de
manu pctõris. ps In te dñe. ℣.
Exurge dñe et iudica causam
meã. Lcõ pria. Aleph.
QUomodo sedet sola ciui
tas plena pplo: facta est quasi
vidua dña gẽtiũ: princeps pro-
uinciarũ facta est sub tributo.
Beth. Plorãs plorauit in no
cte ⁊ lachryme ei⁹ in maxillis
ei⁹: Nõ est q̃ cõsolet eã: ex oib⁹
charis ei⁹. Oẽs amici ei⁹ spre-
uerũt eã: ⁊ facti sunt ei inimici.
Gymel. Migrauit iuda ppter

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

afflictionē: et multitudinē ser-
uitutis. Habitauit inter gen-
tes nec inuenit requiem. Oēs
psecutores ei⁹ apphēderūt eā
inter angustias. Hierusalem
hierl'm cōuertere ad dn̄m deū
tuū. R. In mōte oliueti oraui
ad patrē: pater si fieri pōt trā
seat a me calix iste: spūs quidē
prōptus est caro aūt infirma.
Fiat volūtas tua. V. Verūta-
men non sicut ego volo: sed si-
cut tu vis pater. Fiat. Deleth.
Uie syon lugēt: eo q non
sint q̄ veniant ad solēni
tatē. Oēs porte ei⁹ destructe
sacerdotes ei⁹ gemētes: virgi-
nes ei⁹ squalide: et ipa oppressa
amaritudine. Heth. Facti sūt
hostes ei⁹ in capite: inimici il-
lius locupletati sunt: qr dn̄s lo
cut⁹ est sup eā: ppter multitu-
dinem iniq̄tatū ei⁹: puuli eius
ducti sunt i captiuitatē a facie
tribulātis. Hierl'm. R. Tristis
est aīa mea vsq; ad mortē susti-
nete hic et vigilate mecū: nunc
videbitis turbā que circūdabit
me. Vos fugā capietis: et ego
vadā immolari pro vobis. V.
Vigilate et orate vt non intre-
tis i tēptationem. Vos. Vau.
Et egressus est a filia syō
ois decor eius: facti sunt
pricipes ei⁹ velut arietes non
inuenientes pascua: et abierunt
absq; fortitudine ante faciē sub
sequentis. Zay. Et recordata
est hierl'm dier afflictiōis sue:
et puaricationis oim desidera
biliū suor: q̄ habuerat a dieb⁹
atiq̄s cū caderet ppl's ei⁹ ima
nu hostili: et nō eēt auxiliator.
Viderūt eā hostes: et deriserūt
sabbata ei⁹. Hierl'm. R. Ecce
vidim⁹ eū non hn̄tē speciē neq;
decorē aspectus i eo nō est: hic
pctā nr̄a portauit et pro nobis
dolēs: ipse aūt vulneratus est
ppter iniq̄tates nr̄as. Cui⁹ li
uore sanati sum⁹. V. Vere dolo
res nr̄os ipse abstulit: et pctā
nr̄a ipe portauit. Cuius. absq;
Glia pri. R. resumit. In. ij.
noct. Liberauit dn̄s pauperē
a potēte: et inopem cui nō erat
adiutor. ps Deus iudiciū. an.
Cogitauerūt ipij et locuti sunt
nequitiā iniq̄tatē in excelso lo
cuti sunt. ps Q̄z bon⁹. an. Ex
urge dn̄e et iudica causam meā
ps Ut q̄d de⁹. V. De⁹ me⁹ eri
pe me de manu pctōris. L. iiij.
Exaudi de⁹ orationē meā
cū deprecor: a timore ini
mici eripe aiam meā. Seuie-
rūt inimici in martyres. Quid
orabat ista vox corpis xp̄i Hoc
orabat vt eruerētur ab inimicis
et nō eos possent occidere ini-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

mici. Ergo exauditi nõ sunt q̃ occisi sunt ꝛ deseruit de⁹ cõtritos corde: seruos suos ꝛ sperãtes in se desperit. Absit. Quis ei inuocauit dñz et derelict⁹ est Quis sperauit ĩ deo ꝛ desert⁹ est ab eo. ℟. Iudas mercator pessim⁹ osculũ petijt a dño: vt agn⁹ innocẽs nõ negat osculũ iude. Qui denarioꝝ nũero xp̃z iudeis tradidit. ℣. Meli⁹ illi erat si nat⁹ nõ fuisset homo ille. Qui.

L. v. Exaudiebãt q̃ et occidebãtur: ꝛ tñ ab inimicis eruebãtur. Alij timẽtes ꝛ cõsentiẽtes viuebãt: et tñ ab inimicis absorbebãtur: occisi eruebant: viuẽtes absorbebãtur. Inde est illa vox gratulatiõis. Forsitan viuos absorbuissent nos. Multi absorpti ꝛ viui absorpti: m̃lti mortui absorpti. Qui putauerũt inanẽ esse fidẽ xp̃ianam: mortui absorpti sunt ℟. Un⁹ ex discipl̃is meis tradet me hodie: ve illi p quẽ tradar ego Meli⁹ illi erat si nat⁹ nõ fuisset. ℣. Qui intigit mecũ manũ i pap̃side hic me traditurus est i man⁹ pctõꝝ. Me.

L. vi. Qui aũt sciẽtes verã esse p̃dicationẽ euãgelij xp̃z esse dei filiũ sciẽtes: et hoc credẽtes ꝛ hoc intus tenẽtes cesserũt tñ dolorib⁹: et q̃ idolis sacrificauerũt viui absorpti sunt. Illi absorpti q̃ mortui: illi aũt q̃ absorpti mortui. Non enĩ absorpti viuere potuerũt q̃uis viui absorberent. Ergo hoc orat vox martyrũ. A timore inimici eripe aĩam meã. ℟. Una hora nõ potuistis vigilare mecũ qui exhortabamini mori p me Uel iudã non videtis q̃mõ non dormit sed festinat tradere me iudeis. ℣. Dormite iam ꝛ requiescite ecce appropiquat qui me traditur⁹ est i man⁹ pctõꝝ. Uel. Una ho. vl'z. In. iij. noct.

Dixi iniq̃s nolite loqui aduersus deũ iniq̃tatẽ. ps. Cõfitebimur. an. Terra tremuit ꝛ quieuit dũ resurgeret i iudicio de⁹ ps. Not⁹ i iu. an. In die tribulatõis mee deũ exq̃siui manib⁹ meis. ps. Uoce mea. ℣. Dõ pacis mee. In quo spaui.

L. vij. Conueniẽtibus vobis in vnũ iã nõ est dñicã cenã mãducare. Unusq̃sq̃ eñi cenã suã presumit ad mãducãdũ et ali⁹ q̃dẽ esurit ali⁹ aũt ebri⁹ est Nũq̃d domos nõ hẽtis ad mãducãdũ et bibẽdũ: aut eccl̃iam dei cõtẽnit[?] ꝛ cõfũdit[?] eos q̃ nõ hñt. Quid dicã vobis? Laudo vos i hoc nõ laudo. ℟. Seniores ppl̃i cõsiliũ fecerũt vt iesum dolo tenerẽt ꝛ occiderẽt.

Cū gladijs et fustib⁹ exierunt
tāq̄z ad latronē. ℣. Cōgreg ꝛ-
uerūt iniquitatē sibi ꝛ egredie
bant foras. Cū. Lc. viii.

Ego eñ accepi a dño qḋ
et tradidi vobis: qm̄ dñs iesus
in qua nocte tradebaẗ accepit
panē: et grās agēs fregit ꝛ di-
xit. Accipite ꝛ manducate hoc
est corp⁹ meū qḋ ꝑ vobis tra-
detur. Hoc facite i meā cōmeo
rationē. Silr̄ et calicē postq̄z
cenauit dicēs. Hic calix nouū
testamētū est in meo sanguine:
hoc facite quotiēscūq̄z bibetis
in meā cōmemoratiōem. Quo
tiēscūq̄z eñ mādūcabitis panē
hūc ꝛ calicē bibetis mortē dñi
annūciabitis donec veniat. ℟.
Reuelabūt celi iniquitatē iu-
de: et terra aduersus eū cōsur-
get: ꝛ manifestū erit pctm̄ illi⁹
in die furoris dñi. Cū eis q̄ di-
xerūt dño deo recede a nobis
sciētiā viarū tuarū nolumus.
℣. Fiat mensa eoꝝ corā ipsis in
laqueū et i retributiones et in
scandalū. Cum. Lectio nona.

Itaq̄z quicūq̄z māducaue
rit panē hūc vel biberit
calicem dñi indigne reus: erit
corpis et sanguinis dñi. Pro-
bet autē seipm homo: et sic de
pane illo edat et de calice bi-
bat. Qui eñ māducat et bibit
indigne iudiciū sibi manducat
et bibit: nō dijudicās corp⁹ dñi
Ideo inter vos multi infirmi
imbecilles: et dormiunt multi.
Qr si nosmetipsos dijudicare-
mus: non vtiq̄z iudicaremur.
Dū iudicamur aūt a dño corri
pimur: vt nō cū hoc mūdo dā-
nemur. ℟. O iuda q̄ dereliqui
sti cōsiliū pacis: et cū iudeis cō
siliatus es triginta argenteis
vēdidisti sanguinem iustū. Et
pacis osculū ferebas qḋ in pe-
ctore non habebas. ℣. Uerax
datur fallacibus piū flagellat
impius. Et pa. O iuda. vrs.
Laud. Iustificeris dñe in ser-
monib⁹ tuis ꝛ vicas cū iudica-
ris. ps Miserere. an Dñs tāq̄z
ouis ad victimā duct⁹ est ꝛ nō
aperuit os suū. ps. Dñe refug.
an. Cōtritū est cor meū in me-
dio mei ꝛ cōtremuert oia ossa
mea. ps. Deus de⁹ me. an. Ex
hortat⁹ es in virtute tua i refe
ctiōe sctā tua dñe. ps. Cātem⁹
dño. an. Oblatus est qr ipse vo
luit ꝛ pctā nr̄a ipe portauit. ps
Laudate. Statim ad bn̄dict⁹
Traditor autē dedit eis signū
dicēs: quē osculatus fuero ipe
est tenete eū. hy⁹. Rex xp̄e fa-
ctor. Kyriel. Xp̄e el. Kyriel. ℣.
Qui ꝓphetice promψsisti ero
mors tua o mors. ℣. Dñe mise

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

rere. Xpus dñs factus est obe=
diēs vsq; ad mortē. Kyriel. xpe
eley. kyriel. ℣. Qui passurus ad=
uenisti ppter nos. Dñe misere
re. Xps dñs. vts kyriel. xpeel.
kyrie. ℣. Qui expassis in cruce
manib9 traxisti oia ad te secla
Dñe mise. Xpus. vts. ℣. Mor=
tē aūt crucis. Pr nr. pcūbēdo
ps. Miserere. ℣. Xps fact9 est
pro nobis obediēs pri vsq; ad
mortē: mortē aūt crucis. Sta=
tim absq; dñs vobiscu3: et sine
Oremus. Col. Respice qūs dñe.
F. ix. ℂ Ad. i. absq; Deus i ad=
iuto. pl. absq; Glia pri. Deus
in noie. Beati imaculati. Re=
tribue. Quicūq; vult. añ octa.
pasche nō dr. ℣. Xps factus est
vts. et pcūbendo. Pater no=
ster. et Credo. et Misere. Xps
factus est. Coll. Respice qūs.
Sic ad oēs ho. p hos tres vi=
ces seruādū est. Ad. iij. vj. et. ix
nō dr. Credo. ℂ Mo. infra cō=
plēdā dicūt vespe cū his añis.
t pis. a. Calicē salutaris acci
piā et nomē dñi inuocabo. ps.
Credidi. añ. Cū his q oderūt
pacē erā pacific9: cū loquebar
illis ipugnabāt me gratis. p.
Ad dñm. añ. Ab hoibus iniqs
libera me dñe. p. Eripe. a. Cu
stodi me a laqo: quē statuerūt
mihi: et a scādalis opantiū ini
quitatem. ps. Dñe clama. añ.
Considerabā ad dexterā z vi
debā: et nō erat qui cognosce=
ret me. ps. Uoce mea. Statī
ad magt. Cenātibus illis acce
pit iesus panē benedixit ac fre
git dedit discipulis suis. Coll.
Respecti vitalibus alimē
tis q. do. deus noster: vt
qd tpe nre mortalitatis exeq=
mur: inmortalitatis tue mu=
nere consequamur. P. Et sic
missa et vespe cū vno bñdica=
mus finitur. ℂ Ad cople. stati
pi. Cū inuocarem. In te. Qui
habitat. Ecce nūc. Nūc dimit
tis. cōiuncti. ℣. Xps factus est.
Pater noster. Credo. Misere
re. ℣. Xpus factus est. Colla.
Respice qūs. vts. ℂ In paras
ceue ad matutinas statim añ.
Astiterunt reges terre et pri
cipes cōuenerūt in vnū aduer
sus dñm: et aduersus xpm ei9.
ps. Quare fremuerunt. añ. Di
uiserūt sibi vestimēta mea z su
per vestē meā miserūt sortem
ps. Deus de9 meus respi. añ.
Insurrexerūt i me testes iniq
et mētita ē iniqtas sibi. p. Dñs
illu. ℣. Diuiserūt sibi vestimē=
Ego vir [vi]ta mea. Aleph.
vidēs paupertatē meā in
virga indignationis eius. Et
me minauit et abduxit in tene

bras et nō in lucem. Tm̄ in me vertit ꝛ conuertit manū suam tota die. Beth. Uetustā fecit pellē meā et carnē meā: et cōtriuit ossa mea. Edificauit ī giro meo et circūdedit me felle et labore. In tenebrosis collocauit me quasi mortuos sempiternos. Hierl'm. ℟. Oēs amici mei dereliq̄runt me et p̄ualuerūt insidiātes mihi. tradidit me quē diligebā et terribilibus oculis plaga crudeli ꝑcutiēs. Aceto potabāt me. ℣. Et dederunt in escā meā fel et in siti mea. Aceto. Gymel.

Circūedificauit aduersum me vt nō egrediar aggrauauit compedē meum. Sz cū clamauero et rogauero exclusit orōnē meā. Conclusit vias meas lapidibus quadris semitas meas subuertit. Zay Recordare paupꝫtatis mee et trāsgressiōis mee. absinthij et fellis. Meōria memor ero ꝛ tabescet in me aīa mea: hoc recolēs in corde meo ī deo sperabo Hierl'm ℟. Uelū tēpli scissū ē et oīs t'ra tremuit latro d' cruce clamabat dicēs. Memento mei dn̄e dn̄i venerl ī regnū tuū ℣. Amē dico tibi hodie mecuz erl ī padiso. Me. Heth.

Misericordie dn̄i q: nō fuimus cōsūpti: q: nō defecerunt miseratiōes ei⁹. Noui diluculo multa est fides tua. Pars mea dn̄s dixit aīa mea ꝓpterea expectabo eum. Teth. Bon⁹ est dn̄s sperātib⁹ in eū: aīe que rēti illū. Bonū est p̄stolari cuz silētio salutare dn̄i. Bonū est viro cū portauerit iugū dn̄i ab adolescētia sua. Hierl'm. ℟m.

Uinea mea electa ego te plātaui. Q̄uo cōuersa es ī amaritudinez: vt me crucifigeres et barrabā dimitteres. ℣. Ego q̄ dē plātaui te vineā meam electā oīne semē verū. Q̄uo. Uinea. vt's. In. ij. noc. Uim faciebāt q̄ querebāt aīam meā. ps. Dn̄e ne ī fu. ij. ān. Cōfudātur et reuereant̄ q̄ q̄rūt aīam meā vt auferāt eā. ps Expectans expectaui. ān. Alieni īsurrexerūt ī me et fortes q̄sierūt aīam meā. ps. De⁹ in noīe. ℣. Insurrexerūt ī me testes iniq̄. L. iiij

Exacuerūt taꝙ̄ gladiū linguas suas ... tēderūt arcū rem amarā. Arcū dicit insidias. Qui eīn gladio cominus pugnat: apte pugnat: q̄ sagittā mittit fallit vt feriat. Prius eīn sagitta ꝑcutit: ꝙ̄ ꝑuenire ad vuln⁹ ꝓuideat. Sz quē laterēt insidie cordis hūani Nisi q̄ et dn̄m nr̄m iesū xp̄m: q̄ nō op⁹

habebat: vt ei testimoniū q̄sq̄
phiberet de hoīe. Ipse eīm scie-
bat q̄d esset in hoīe. R. Tanq̄
ad latronē existis cū gladijs
cōprehēdere me quotidie apd
vos erā in tēplo docēs et non
me tenuistis: et ecce flagellatū
ducitis. Ad crucifigēdū. V. Fi-
li⁹ q̄dē hominis vadit sicut scri-
ptū est de illo. ve aūt hoi illi p
quē tradet. Ad. Lec. v.
Tamē audiam⁹ eos et in
tueamur eos q̄si nesciēte dño
facere qd moliunt. Intēderūt
arcū rē amarā: vt sagittarēt i
abscōdito imaculatū. Qz dix-
it. Intēderūt arcū. hoc est i ab
scōdito quasi fallētes insidijs.
Nostis eīm q̄bus dolis id ege-
rūt quemadmodū discipulū ei
coherētē pecūia corruperīt sibi
vt traderet: quō falsos testes
pcurauerit: q̄b⁹ insidijs et do
lis egerint: vt sagitarēt in ab-
scōdito immaculatū. R. Bar
rabas latro dimittit. et inno-
cēs xps occidit. nā et iudas ar
miductor sceleris q̄ p pacē di-
dicit facere bellū. Osculando
tradidit dñm iesū xpm. V. Ve-
rax datur fallacib⁹. piū flagel
lat impi⁹. Osculā. L. vi
Magna iniquitas. Ecce
de abscōdito veit sagitta. Quā
maculā fecit in eo: qui nec tan
tam maculā habebat: quanta
potest pūgi a sagitta. Agnus
quippe immaculat⁹ totus im-
maculat⁹ semp immaculatus
Repēte sagittabūt eū et nō ti
mebūt. firmauerūt sibi sermo-
nē neq̄. Facta sūt tāta miracu
la. nō sūt moti. nō sūt cōpuncti.
Perstiterūt in consilio sermo
nis maligni. Rm. Tenebre fa
cte sunt: dū crucifixissēt iesum
iudei: et circa horā nonā excla
mauit iesus voce magna deus
deus meus vt quid me dereli-
quisti. et inclinato capite emi-
sit spm. Tūc vn⁹ ex militib⁹ lā
cea latus eius pforauit: et cōti
nuo exiuit sanguis et aqua. V.
Et velū tēpli scissum est a sum
mo vsq̄ deorsum. et oīs ter-
ra tremuit. Tūc. Tenebre. vt̄s
In. iij nocturno. Ab insurgē
tib⁹ in me libera me dñe: quia
occupauerunt animā meā. ps.
Eripe me. ā. Longe fecisti no
tos meos a me traditus sum:
et nō egrediebar. ps. Dñe de⁹
salutis. ān. Captabāt in aiam
iusti et sanguinē innocentē cō-
demnabāt. ps. Deus vltionū.
V. Ab insurgentib⁹ in me libe-
ra me domine. Lec. vij.
Festinem⁹ ingredi in illā
requiē. vt ne inidipm q̄s inci-
dat i incredulitatis exemplū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

viuus est enim sermo dei et efficax: et penetrabilior omni gladio ancipiti. et ptingēs vsq; ad diuisionē aīe ac spiritus. compagū quoq; ac medullarū et discretor cogitationū et intētionū cordis. et nō est vlla creatura inuisibilis in conspectu ei9. Omnia autem nuda et aperta sunt oculis eius: ad quez nobis sermo. Rn. Tradiderunt me in manus iniquorum: et inter iniquos proiecerunt me: et non pepercerūt anime mee. cōgregati sunt aduersum me. Et sicut gigantes steterūt ɔtra me ℣. Astiterūt reges terre et principes conuenerunt in vnū. Et.

Habentes ergo Le. viii. pontificē magnū qui penetrauit celos iesum filiuz dei teneamus ɔfessionē eius. Non enim hēmus pontificē q̄ nō possit cōpati infirmitatib9 nr̄is: tentatū aūt p oia p silitudine absq; pctō Adeamus ḡ cū fiducia ad thronū gr̄e dei ei9: vt miaz cōsequamur et grām inueniamus i auxilio oportuno. Ois pōtifex ex hoibus assūpt9 pro hoibus cōstituit: in his q̄ sūt ad deū: vt offerat dona et sacrificia p pctīs. R. Iesum tradidit impi9 summis principibus sacerdotū et senioub9 ppl'i petr9 āt seq̄bat a longe. Ut videret finē. ℣. Et ingress9 petr9 in atriū pricipis sacdotū. Ut. l. ix

Qui ɔdolere possit his: q̄ ignorāt et errāt: qm̄ et ipe circūdat9 est ifirmitate. ppterea debet queadmodū et p pplo: ita etiā et p semetipo offerre p pctis Nec q̄sq; sumit sibi honorē nisi q̄ vocat a deo tā q̄ aaron. Sic et xp̄s nō semet ipm clarificauit. vt pōtifex fieret: sed qui locut9 est ad eū. Filius meus es tu ego hodie genui te: queadmodū et in alio loco dicit. Tu es sacerdos ieternū scd̄m ordinē melchisedech. R. Caligauerunt oculi mei a fletu meo: quia elōgabit a me qui consolabat me videte omnes populi. Si ē dolor similis sicut dolor meus. ℣. O vos oēs qui transitis per viam attendite et videte. Si. Caliga. vt supra. Laudes. Proprio filio suo non pepercit deus: sed pro nobis omnibus tradidit illum. ps. Miserere. an. Anxiatus est in me spiritus meus in me turbatum est cor meum. ps. Domine exaudi. ii. an. Ait latro ad latronem: nos quidem digna factis recipim9: hic aūt quid fecit. memento mei dn̄e dum veneris in regnū tuū. ps.

Deꝰ deꝰ meꝰ. an. Dñ cõturba
ta fuerit aīa mea dñe mīe me=
moreris. ps. Dñe audiui. an.
Memento mei dñe dum vene
ris i regnū tuū. ps Laud. Sta
tim ad bñ. Posuerūt sup ca=
put eiꝰ causam ipsiꝰ scriptā: ie
sus nazarenꝰ rex iudeoꝝ. hyꝰ.
Kyriel. et cetera oia vt in priori
nocte. f. xi. ¶ Ad horas silr
vts. ¶ Ad vespas pi piūctim.
Cõfitebor. cū ceteris adiuncto
magt. ℣. Xp̄s factꝰ est. Pr nr.
ps. Miserere. ℣. Xp̄s factꝰ est.
colt. Respice q̄s. f. ix. Cõple.
vt i priori die. ¶ Sabbo in. j.
noct. In pace i idipm dormiā
et requiescā. ps. Cū inuocarē.
an. Habitabit in tabernaculo
tuo requiescet i mõte sctõ tuo.
ps. Dñe q̄s ha. an. Caro mea
requiescet in spe. ps. Cõserua.
℣. In pace in idipm. Dormiā
et requiescam. Aleph.
Quomodo obscuratū est
aurū: mutatus est color
optimus: dispersi sunt lapides
sanctuarij i capite oim platea
rum. Beth. Filij syon inclyti
et amicti auro prio: quō repu=
tati sunt i vasa testea opus ma
nuū figuli. Gymel. Sed ⁊ la=
mie nudauerunt mãmā: lacta
uerūt catulos suos. Filia ppli
mei crudelis quasi strutio i de
serto. Hierusalē. ℟. Sepulto
dño signatū est monumentum
voluētes lapidem ad ostiū mo
numēti. Ponētes milites qui
custodirēt illud. ℣. Ne forte ve
niāt discipuli eiꝰ et furētur eū
et dicant plebi surrexit a mor=
tuis. Ponen. Deleth.
Adhesit ligua lactātis
ad palatū eius in siti. Paruu=
li petierūt panem: et non erat
q̄ frāgeret eis. He. Qui vesce=
bātur voluptuose interierunt
in vijs: qui nutriebātur in cro
ceis amplexati sunt stercora.
Caph. Cõpleuit dñs furorem
suū: effudit irā indignationis
sue: et succēdit ignem in syon:
et deuorauit fundamēta eius.
Hierlm. ℟. Hierusalem luge
et exue te vestibꝰ iocūditatis:
induere cinere ⁊ cilicio. Quia
in te occisus est saluator israel.
℣. Ululate pastores ⁊ clamate
aspergite vos cinere. Quia.
¶ Oratio Hieremie pphete.
Recordare dñe ⁊ vide q̄d
accíderit nobis. Intue
re et respice opprobriū nostrū.
Hereditas nostra versa est ad
alienos: domꝰ nostre ad extra
neos. Pupilli facti sumꝰ absq͡3
patre: mr̄es nostre quasi vidue
Aquā nostrā pecunia bibimꝰ:
ligna nr̄a precio cõparauimꝰ.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Ceruicib⁹ minabamur: lassis
non dabatur requies Egypto
dedim⁹ manū et assirijs: vt sa-
turemur pane. Hierusalē. ℞.
Plāge quasi virgo plebs mea
vlulate pastores in cinere ꝛ ci
licio. Quia veniet dies dn̄i ma
gna ꝛ amara valde. ℣. Plause
rūt sup me manib⁹ oēs trāseū
tes p viā sibilauerūt ꝛ moue-
runt caput. Qr. In .ij. nocturno.
Eleuamini porte etnales ꝛ in
troibit rex glie. ps Dn̄i est ter.
an Credo videre bona dn̄i in
terra viuētiū. ps. Dn̄s illuia.
an. Dn̄e abstraxisti ab inferis
aiaꝫ meā. ps. Exaltabo. ℣. Ca
ro mea: requiescet i spe. L. iiij.
Accedat homo ad cor al
tum ꝛ exaltabitur de⁹.
Illi dixerūt. Quis nos videbit
Defecerūt scrutātes scrutatio
nes cōsilia mala. Accessit ho-
mo ad ipa cōsilia passus est te-
neri se homo. Non eñ teneret
nisi homo: aut videret nisi ho-
mo: aut colaphizaret nisi ho-
mo: aut crucifigeret nisi homo
aut moreret nisi homo. Acces-
sit ergo ad oēs illas passiōes: que
in illo nihil valerēt nisi eēt ve
rus homo. ℞. Recessit pastor
noster fōs aque viue: in cui⁹ trā
situ sol obscurat⁹ est: nā et ille
captus est q captiuum tenebat
primum hoiem Hodie portas
mortis et seras pariter saluator
noster disrupit. ℣. Destruxit
quidē claustra inferni ꝛ subuer
tit potētias diaboli. Hod. L. v.
Sed si ille nō esset homo
nō liberaret homo. Ac
cessit homo ad cor altum idest
ad cor secretū: obijciēs aspecti
bus hūanis hoiem seruās int⁹
deū: celans formam dei in qua
equalis est patri: et offerēs for
mā serui i qua minor est patre
Ipe ei dixit vtrūqꝫ. Sed aliud
est ex forma dei: aliud ex forma
serui. Dixit ex forma dei. Ego
et pater vnū sum⁹. Dixit ex for
ma serui. Qm̄ pater maior me
est. ℞. O vos oēs qui trāsitis
p viā attēdite ꝛ videte Si est
dolor similis sicut dolor me⁹.
℣. Attēdite vniuersi ppli ꝛ vi-
dete dolorē meū. Si. Lcō. vj.
Sagitte puulorꝫ facte sūt
plage eorꝫ. Ubi est illa se
uitia: vbi est ille fremit⁹ leonis
ppli rugiētis ꝛ dicētis. Cruci-
fige crucifige eū. Ubi sunt insi-
die arcū tēdētiū. Nōne sagitte
infantiū facte sunt plage eorꝫ.
Nostis queadmodū sibi faciūt
de cānicijs sagittas infantes.
Quid feriūt aut vnde feriūt.
Que manus aut qd telū. Que
arma aut que mēbra. Sagit-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

te infātiū facte sunt plage eoꝝ et infirmate sunt cōtra eos lingue eoꝝ. ℞. Ecce quō moritur iust⁹ et nemo ꝑcipit corde: viri iusti tollūtur ꝛ nēo cōsiderat: a facie iniqtatis sublat⁹ est iustus. Et erit i pace mēoria ei⁹. ℣. In pace fact⁹ est locus eius et in syon habitatio ei⁹. Et e. Ecce quō. vts. In. iij. nocturno. Deus adiuuat me ꝛ dn̄s susceptor est aie mee. ps. De⁹ i noie an̄. In pace fact⁹ est locus ei⁹ et i syon habitatio ei⁹. ps. Notus in iudea. an̄. Factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. ps. Dn̄e de⁹ salutis. ℣. In pace: factus est locus ei⁹. Matheū. xxviij. Vespere aūt sabbati que lucescit in prima sabbati venit maria magdalena ꝛ altera maria videre sepulchrū. Et reli. Bede. Vigilias nobis huius sacratissime noctis sicut ex lectione euāgelica frēs kmi audiuimus: resurrectio dn̄i ac saluatoris nostri dedicauit. Juste etem̄ hāc ꝑ ei⁹ amore vigilijs et hymnis celebram⁹: qui pro nostro amore in ea dormire in morte ac de morte voluit excitari. Nam sicut apl's ait. Mortuus est ꝑpter delicta nr̄a: et resurrexit ꝑpter iustificationē nostrā. Qd ipso quoqȝ statu tēporis quo vel a morte resurrexit ostēdit. ℞. Estimatus sum cū descēdētib⁹ in lacū. Factus sum sicut homo sine adiutorio iter mortuos liber. ℣. Et sicut vulnerati dormiētes ꝓiecti in monumētis quoꝝ non es memor ampli⁹: ꝛ ipi de manu tua repulsi sunt. Factus. Lcō. viij. Circa horam quippe nonam cum inclinata iam esset ad vesperā dies: et tepefactus a meridiano feruore radi⁹ solis mysteriū victoriosissime passiōis cōsūmauit. Euidēter insinuās se ꝑpter auferenda scelera: quib⁹ a diuina luce et dilectiōe in hui⁹ noctē peregrinationis incidim⁹ crucis subijsse patibulū. Surrexit mane prima sabbati que nūc dies dn̄ica vocat. Manifeste docēs se nos a morte aie resuscitatos in lucem ꝑpetue felicitatis esse ꝑducturū. ℞. Agnus dei xp̄s immolatus est ꝑ salute mūdi: nam de parentis prothoplasti fraude factor condolens quādo pomi noxialis morsu i mortem corruit. Ipe lignum tunc notauit dāna ligni vt solueret ℣. Xp̄s fact⁹ est pro nobis obediēs vsqȝ ad mortem: mortem autem crucis. Ipe. Lectio. ix.

S Ed et aliud nobis memoriale mysterium tēpore sue passionis sepulture et resurrectionis intimare curauit. Sexta quippe feria crucifixus est: sabbato quieuit i sepulchro dñica die surrexit a mortuis. Significans electis suis p sex huiꝰ seculi etates: inter pericula persecutionū bonis operibꝰ insudandum. In alia aūt vita quasi in sabbato ꝑpetuo requiē aīaꝝ sperādam. Porro in die iudicij quasi i die dñica: corporum quoqꝫ mortaliū receptionem esse celebrādam. ℟. Sicut ouis ad occisionem ductus est: et dū male tractaretur nō aperuit os suum. Traditus est ad mortem vt viuificaret populum suū. ℣. In pace factꝰ est locus eius: et i syon habitatio eiꝰ. Traditꝰ. Sicut ouis. vts.

Laud. O mors ero mors tua morsus tuꝰ ero inferne. ps. Miserere. Plangēt eum quasi vnigenitum: qꝛ innocēs dñs occisus est. ps. Judica me deꝰ. an Attendite vniuersi populi et videte dolorem meum. ps. Deus deus meus. an A porta inferi erue dñe aīam meā. ps. Ego dixi. an O vos oēs qui transitis per viam attendite et videte si est dolor similis sicut dolor meus. ps. Laudate. Statim ad benedictꝰ Mulieres sedentes ad monumētum lamētabātur flentes dominū. Kyriel. et cetera oia vts. f. xi. Sed ℣ Qui ꝓphetice. ibidem ℣ Qui expassis. ibidem. ℣ Vita in ligno moritur infernꝰ ex morsu despoliatur. Cetera oia et ad horas diei vt supra.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

¶ In vigilia pasche ad vespe-
ras ān.
Alleluya. ps
Laudate do
minū omēs.
Qm̄ ꝯfirma
ta. Glia pr̄i.
Sicut erat.
ān. Alleluya allā. Statim se-
quitur ān. Vespe autē sabbati.
ps. Magnificat: cū Glia pr̄i. ā.
VEspere aūt sabbati: que
lucescit i prima sabbati
venit maria magdalena ⁊ alte
ra maria videre sepulchrū allā
Dn̄s vobiscū. Oremus.
SPiritum nobis dn̄e tue
charitatis ifūde vt quos
sacramētis paschalibꝰ saciasti:
tua facias pietate concordes.
Per dn̄m: eiusdem spūs. Dn̄s
vobiscuꝫ. Bn̄dicamꝰ dn̄o allā.
¶ Ad cōpleto. Cōuerte nos.
Deus in adiutorium. Glia pr̄i.
Sicut erat allā. Statim ipo-
nitur. ps Cū inuocarem. In te
dn̄e. Qui habitat. Ecce nunc.
Glia pr̄i. Sicut. Statim seq-
tur. Nūc dimittis. Gloria pr̄i.
Sicut erat. ān. Allā. Dn̄s vo-
biscum. Et cum. Oremus.
DEus qui hanc sacratissi-
mā nocteꝫ grā dn̄ice re-
surrectionis illustras: cōserua
in noua familie tue ꝓgenie spi
ritum adoptionis quem dedi-
sti: vt corpore et mente puram
tibi exhibeāt seruitutem. Per
eundem dn̄m eiusdē. Dn̄s vo-
biscum. Bn̄dicamus dn̄o allā.
¶ Ad matutinas. Dn̄e labia.
Deus in adiuto. Inuita. Allā
allā Allā. Venite. Statim ān.
Ego sum qui sum: ⁊ consilium
meū nō est cū impijs sed i lege
dn̄i voluntas mea est allā. ps.
Btūs vir. ā. Postulaui patrē
meū allā: dedit mihi gtēs allā i
hereditatē allā. ps. Quare fre.
ān. Ego dormiui et somnū ce-
pi: et exurrexi qꝛ dn̄s suscepit
me allā allā. ps. Dn̄e q̇d mul.
℟ Quē queris mulier allā. Vi
uētem cum mortuis alleluya.
Secundum Marcum. xvi.
IN illo tp̄e. Maria mag-
dalene ⁊ maria iacobi: et
salome emerūt aromata vt ve
niētes vngerēt iesum. Et reli.
Gregorij. Audistis fr̄es kmi
ꝙ sctē mulieres que dn̄m fue-
rant secute: cū aromatibus ad
monumētū venerūt et ei quem
viuētem dilexerāt: etiam mor
tuo: studio humanitatis obse-
quūtur. Sed res gesta aliquid
in sctā ecclesia signat gerēduꝫ.
Sic q̇ppe necesse est: vt audia-
mus ea que facta sunt: quatinꝰ
cogitemꝰ etiam que nobis sunt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ex eoꝝ imitatione facienda. Et
nos ergo in eū qui mortuꝰ erat
credētes si odore ꝟtutū referti
cū opiniōe bonoꝝ opeꝝ dn̄m q̄
rimꝰ ad monumētū ꝓfecto il-
lius cū aromatibꝰ venimꝰ Tu.
℟. Angelꝰ dn̄i descēdit de ce-
lo ꝛ accedēs reuoluit lapidē ꝛ
sup eū sedit: et dixit mulieribꝰ.
nolite timere scio enī q꞉ crucifi
xū q̄ritis. Iā surrexit venite ꝛ
videte locū vbi positꝰ erat dn̄s
all'a. ℣. Angelꝰ dn̄i locutꝰ ē mu
lieribꝰ dicēs quē q̄ritis an iesū
queritis. Iā. Lectio .ij.

Ille aūt mulieres ange-
los vident: q̄ cū aromatibꝰ ve-
nerūt. Q꞉ videlicet ille mētes
supnos ciues aspiciūt: q̄ cū vir-
tutū odoribꝰ ad deū p̄ sctā desi
deria ꝓficiscūtur. Notādū ꝟo
nobis est: q̄d nā sit q̄d i dextris
sedere āgelꝰ cernit. Quid nāq꞉
p̄ sinistrā nisi vita p̄ns: q̄d ꝟo p̄
dexterā nisi vita ꝑpetua signa
tur. Vn̄ scriptū est Leua eiꝰ sub
capite meo ꝛ dextera illiꝰ am-
plexabit me. Tu. ℟. Angelus
dn̄i locutꝰ est mulieribꝰ dicens
quē q̄ritis an iesum q̄ritis. Iā
surrexit venite ꝛ videte all'a al.
℣. Ecce p̄cedet vos i galileā
ibi eū videbitis sicut dixit vo-
bis. Iam. Lectio .iij.

Quia igit redēptor nr̄ iā
p̄sentis vite corruptionē trāse
rat: recte āgelꝰ q̄ nūciare p̄hē-
nem eiꝰ vitā venerat: i dextera
sedebat. Qui stola cādida co-
opertus apparuit q꞉ festiuitatis
nr̄e gaudia nunciauit. Candor
etem vestis: splēdorē nr̄e denū
ciat solēnitatis. Nr̄e dicamus
an sue? Sȝ fateamur veriꝰ: et
sue dicamꝰ ꝛ nr̄e. Illa q̄ppe re
dēptoris nr̄e resurrectio: et nr̄a
festiuitas fuit q꞉ nos ad imorta
litatē reduxit. Et angeloꝝ fe-
stiuitas extitit: q꞉ nos reuocā-
do ad celestia coꝝ numeꝝ adi-
pleuit. Tu. ℟. Dū trāsisset sab
batū maria magdalena ꝛ ma-
ria iacobi et salome emerūt aro
mata. Vt venientes vngerēt ie-
sum all'a all'a. ℣. Et valde ma-
ne vna sabbatoꝝ veniūt ad mo
numētū orto iam sole. Vt. Glo
ria patri. Vt. ℟. repetit postea
Te deum. Quo finito sequitur
statim absq꞉ ℣. ꝛ absq꞉ Deus in
adiutoriū Antipho. ad laudes.

Angelus aūt dn̄i descē
dit de celo: ꝛ accedens
reuoluit lapideȝ et sedebat sup
eū all'a all'a. ps. Dn̄s regnauit.
cū ceteris an̄. Et ecce terremo
tus factꝰ est magnꝰ: angelꝰ aūt
dn̄i descendit de celo all'a. an.
Erat autem aspectꝰ eius sicut
fulgur: vestimēta eius cādida

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

sicut nix alleluya. ān. Pre ti-
more aūt ei⁹ exterriti sunt cu-
stodes: et facti sunt velut mor-
tui all'a. ān. Respondēs autem
angelus dixit mulieribus no-
lite timere scio eñ q̄ iesuz que
ritis all'a. stati ad bñd⁹. ān Et
valde mane vna sabbatoꝝ ve-
niūt ad monumētū orto iā sole
all'a. Dñs vobis. Orem⁹. Coll.
DEus qui hodierna die ꝑ
vnigenitū tuū: eternita-
tis nobis aditum deuicta mor-
te reserasti: vota nr̄a que ꝑue-
niendo aspiras: etiā adiuuādo
ꝓsequere. Per eū. Ad primā.
Deus i adiutoriū. stati ān. An-
gelus aūt dñi. ps. De⁹ in noie.
Cōfitemini. Beati imaculati.
Retribue. ita dñr ps ꝑ octauā
Quicūq̄. ult hac hebdomada
nō dr̄. Post ān. Gra. Hec dies
quā fecit dñs exultem⁹ et lete-
mur i ea. All'a. statim Dñs vo
biscū. Orem⁹. Coll'a. Deus qui
hodierna die. vts. Post Bene
dicam⁹ dño. all'atim. Preciosa
in ꝓspectu dñi. cc. Et sic prima
finit solito more. Ad. iij. ān. Et
ecce terremot⁹. Gra. Hec dies
All'a. Collecta vts. Ad. vj. ān.
Erat aūt. Ad. ix. ā. Pre timo-
re. In scdis vespis absq̄. De⁹
in adiutoriū. Kyrieleyson. no-
nes. Statim ān. Alleluya. ps.
Dixit dñs. Cōfitebor. Beatus
vir. ān. All'a all'a all'a al. Gra.
Hec dies. cū psu. Confitemini
dño qm̄ bonus qm̄ in sclm mia
ei⁹. All'a. Pascha nostrū imo-
lat⁹ est xp̄s. Epulemur in azi-
mis sinceritatis et veritatis.
Statim ad magt. Et respiciē-
tes viderunt reuolutum lapi-
dem: erat quippe magnus val
de alleluya. Domin⁹ vobiscū.
Et cum. Oremus. Collecta.
COncede q̄s oı̄ps de⁹ vt
qui resurrectiōis dñice
solēnia colim⁹: innouatiōe tui
spūs a morte aie resurgamus.
Per e. ei⁹ Dñs vobiscū. Et cū
Bñdicamus dño all'atim. Ad
fontē. Uidi aquā egredientē de
tēplo a latere dextro all'a. Et
oīns ad quos ꝑuenit aqua ista
salui facti sunt ⁊ dicēt all'a all'a
℟⁹. Cōfitemini dño qm̄ bonus
qm̄ i sclm mia ei⁹. Glia prī. Et
oēs ān. Respōdēs aūt angel⁹.
p. Laudate pueri. In exitu. ℣.
Dñe apud te est fons vite all'a.
Et in lumine tuo videbim⁹ lu-
men alleluya. Orem⁹. Coll'a.
PResta quesumus oı̄ps
de⁹: vt qui resurrectiōis
dñice solēnia colim⁹: ereptiōis
nostre leticiā suscipere merea-
mur. Per eūdē xp̄z dñm nr̄m.
Amē. Regina celi. ℣. Gaude.

Colla. Prosit S. ix. In redi
tu R. X pus resurgēs ex mor
tuis iā non morit: mors illi vl-
tra nō dn̄abit Qd eni viuit vi-
uit deo all'. all'. V. Dicāt nūc iu
dei quō milites custodiētes se-
pulchrū pdiderūt regē ad lapi
dis positionē: qre nō seruabāt
petrā iusticie: aut sepultū red-
dāt aut resurgētē adorēt nobi-
scū dicētes Qd. V. In resurre-
ctione tua xpe all'a Celū z ter-
ra letentur all'a. Oremus. Coll.
P Resta q. o. d. vt q gl'iam
dn̄ice resurrectionis co-
gnouimus: intus ipi p amorē tui
spūs a morte aie resurgamus. p
eūdē d. n. iesuz xc. i vnitate eius-
dē. Dn̄s vobiscū. Bn̄dicamus d.
all'atim. Ad cōple. Cōuerte
nos. Deus i adiuto ān. All'a all'.
all'a all'. ps. Cū iuoca. cū ceter
Grad. Hec dies. sine V su. All'a
stati ad nuc dimit. ān. All'a re-
surrexit dn̄s all'a sicut dixit vo
bis all'a all'a. Coll. q in reditu:
sic seruatur ē p totā hebdoma.
Fe. ij. Inuit. Surrexit dn̄s
vere All'a. Venite stati ad noc. ā.
P ax vobis ego sum all'a noli-
te timere al'. ps. Cū iuoca. Ver
ba mea. Dn̄e ne i furo. V. Quē
queris mulier all'a Viuētē cū
mortuis all'. Luc. xxiiij
I N il. t. Duo ex discipulis
iesu ibāt i castellū: qd erat i spa
cio stadior sexagita ab hierl'm
nomine emaus Et rel. Grego.
E cce audistis fr̄es kmi q duo
bus discipulis ambulātibus in
via: nō quidē credentibus sed tn̄
de se loquentibus dn̄s apparuit
sed eis speciē quā recognosce-
rēt nō ostendit. Hoc ergo egit
dn̄s foris in oculis corporis: qd
apud ipos agebat intus in ocu
lis cordis. Ipi namq apud se-
metipos intus. et amabāt dn̄z
et dubitabāt. Eis aūt dn̄s fo-
ris et p̄n̄s aderat: et quis esset
non ostendebat. Tu. R. Ma-
ria magdelena z altera maria
ibāt diluculo ad monumētum
ihm quē queritis nō est hic sur
rexit sicut locutus est. Prece-
det vos in galileā ibi eū videbi
tis. all'a all'a. V. Scito eūtes di
cite discipulis eius z petro q sur
rexit dn̄s. Precedet. Lcō. ij.
D Ese ergo loquētibus dn̄s
p̄sentiā suā exhibuit: sed
de se dubitātibus: cognitiōe sue
spēm abscōdit. Verba qdē ptu
lit: duriciā intellectus icrepauit
scripture sacre misteria que de
seipo erāt apuit. et tn̄ quia ad
huc in eorū cordibus peregrinus
erat a fide: ire se lōgius finxit.
Fingere nāq pponere dicimus
Vn̄ et cōpositores lutifigulos

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

vocam⁹. Tu. R. Surgēs ihs dñs nr̄ stās in medio discipło- rum suoꝝ dixit pax vobis alła. Gauisi sunt discipuli viso dño alła. V. Surrexit dñs de sepul chro q̄ p nobis pependit in li- gno. Gauisi. Lectio. iij. Nihil ḡ simplex veritas p duplicitatē fecit: sꝫ talē se exhi buit i corpe: qualis apud illos erat i mēte. Probādi āt erāt: si hi q̄ eū etsi necdū vt deū dili gerēt saltē vt pegrinū amare potuissent. Sꝫ qꝛ extranei esse a charitate nō poterāt hi cum qb⁹ charitas gradiebat̄: eū ad hospiciū quasi pegrinū vocant Cur aūt dicim⁹ vocant cū illic scriptū sit. Et coegerūt eū. Ex quo nimirū exēplo colligit̄: qꝛ pegrini ad hospicia nō solum inuitādi sunt: sed etiā trahēdi. Tu. R. Cōgratulamini mihi oēs qui diligitis dñm: qꝛ queꝫ querebā appuit mihi. Et cum flerē ad monumentū vidi dñꝫ meū alła alła. V. Tulerūt dñꝫ meū et nescio vbi posuerūt eū: si tu sustulisti eum dicito mihi. Et. Glia pri. Et. Te deū. stati ad laudes. Angel⁹ aūt dñi cuꝫ ceteris. vt su. Statiꝫ ad bñdic. Jesus iūxit se discipłis suis in via et ibat cū illis: oculi aūt eo rū tenebant̄ ne eū agnoscerēt: et increpabat eos dicēs o stul- ti et tardi corde ad credēdū in his q̄ locuti sunt pphete alła. Deus q̄ solēnitate. Coll. Deus q̄ paschali mundo reme- dia cōtulisti: pplm tuū q̄s cele- sti dono pseq̄re. et vt pfectā li bertatē consequi mereat̄ et ad vitā pficiat sempiternā. Per Ad horas diei vt in priori die. Sed collcā de die q̄ sup. Ad vesperas. Kyriel. nomes añe. ps. vts. Gra. Hec dies. V. Di- cat nūc isrl̄ qm̄ bon⁹ qm̄ in sclm mia ei⁹. Alła. Nōne corꝰ nostꝛ ardēs erat in nobis de iesu dū nobis loqueret̄ in via. statiꝫ ad magt. Qui sunt hij sermones quos cōfertis adinuicē ambu- lātes et estis tristes alła. et rñ- dens vn⁹ cui nomen cleophas dixit: tu solus peregrin⁹ es in ihrl̄m et non cognouisti q̄ facta sunt in illa his dieb⁹ alła: qui- bus ille dixit: q̄ꝫ ꝛ dixerunt de iesu nazareno qui fuit vir pro- pheta potēs in ope et sermone coram deo et omni pplo alle- luia alleluia. Collecta. Concede q̄s ops de⁹ vt q̄ pctoꝝ nroꝝ pondere pmimur: a cūctis malis immi- nentibus per hec paschalia fe- sta liberemur. Per. Ad fon- tem. Vidi aquā. vts. Collecta

Concede q. o. d. vt festa paschalia que veneran-do colimus: et viuendo teneamus. Per. In reditu Colla.

Deus q̄ ppl'm tuū de hostis callidi s̄uitute liberasti: p̄ces eius misericorditer respice ⁊ aduersantia ei tua virtute p̄sterne. p. Cōpleto. vt in priori die ¶ Fe. iij. Inui Surrexit. vrs. an Pax vobis. vrs. Ps. Dn̄e de⁹ me⁹. Dn̄e dn̄s nr̄. In dn̄o p̄fi. ℣ Noli flere maria all'. Surrexit dn̄s all'. Lu. cā. xxiiij

In il. t. Stetit iesus i medio discipulorū suorū: ⁊ dixit eis. Pax vob'. Et rel'. Bede. Gl'iam resurrectionis sue dn̄s ⁊ redēptor nr̄: paulatim discipulis p incremēta tēporis ōndit. Qr nimirū tāta erat virtus miraculi: vt hāc repēte totā fragiliū mortaliūq; pectora capere nō possent. Cōsulēs igitur ip̄e imbecillitati querētiū. primo veniētib⁹ ad monumentum: et feminis suo amore feruētib⁹: ⁊ viris reuolutū lapidē: et ablato suo corpore lintheamina quibus inuolutum erat sola posita mōstrauit. Tu. ℟. Uirtute magna reddebāt apostoli Testimoniū resurrectionis iesu xp̄i dn̄i nr̄i all'a all'. ℣. Repleti q̄dē sp̄ūsctō loq̄bant verbū dei cū fiducia Testio. Lc̄.

Deide curiosi⁹ inḡrētib⁹ feminis: ⁊ de eo q̄ inuenerāt mēte p̄sternatis āgelorū visionē ōndit q̄ illū resurrexisse certa manifestatōe patefecerūt. Ac sic p̄currente fama paterate resurrectiōis: tādem ip̄e dn̄s p̄tutū et rex glīe apparēs quāta potētia mortem quā ad horā gustauerat deuicisset aperuit. Et quidē quātū ex euangelice serie lectiōis inuenim⁹: quinquies ip̄a qua resurrexit die visus est hoībus. Tu. ℟. Tulerūt dn̄m meū ⁊ nescio vbi posuerūt eū: ait ei angelus noli flere maria surrexit sicut dixit Precedet vos in galileā ibi eū videbitis all'a all'a. ℣ Cito eūtes dicite discipulis ei⁹ ⁊ petro q̄ surrexit dn̄s Precedet. Lcō. iij.

Et notādū ⁊ diligēt' memorie cōmēdādū ē: q̄ de se loquētib⁹ discip'lis dn̄s astare i medio ⁊ p̄ntiā sue visiōis reuelare dignat⁹ est. Hoc est eni q̄d fidelib⁹ cūctis alibi p̄misit: dicēs. Ubi duo vel tres p̄gregati fuerint i noīe meo: ibi sū i medio eorū. Ad cōfirmandam nāq; fidei nr̄e cōstantiā: q̄d sēp agit presentia diuine pietatis: aliquādo etiā presentiā voluit corporalis ostendere visionis.

Ad hoc quippe incarnatus: ad hoc passus: ad hoc resuscitatus est a mortuis: vt nos qui peccādo iram dei incidimus ipse recōciliando ad dei pacē reduceret. Tu. R. Expurgate vetus fermentū vt sitis noua cōspersio eteni pascha nostrū imolatus est xps. Itaqꝫ epulemur i dño alla. V. Non in fermento malicie et nequitie: sꝫ i azimis sinceritatis ꝛ veritatis Itaqꝫ. Laudes Angel⁹ aūt dñi. vls. Statim ad ondictus Stetit iesus in medio discipulor̄ suorū: ꝛ dixit eis pax vobis all'. Coll.

Deus q eccl'am tuā nouo semp fetu multiplicas: concede famulis tuis: vt sacramentum viuēdo teneant qd fide perceperunt. Per. Ad horas diei vls. cū hac collecta.

In vesperis Kyriel'. nonies. Orad Hec dies. V. Dicāt nūc qui redempti sunt a dño quos redemit de manu inimici ꝛ de regionib⁹ ꝯgregauit eos Alla Christus resurgens ex mortuis iam nō morit mors illi vltra nō dñabitur. Statim ad magt Uidete manus meas ꝛ pedes meos qꝛ ego ipe sum alla alla.

Concede qs oṗs [Coll. de⁹: vt qui festiuitatis paschalis solennia colimus: in tua semp sanctificatione viuamus. per. Ad fontē vls. Colla

Presta q̄sum⁹ omps de⁹ vt per festa paschalia q̄ colim⁹: deuoti semp in tua laude viuamus. Per. In reditu

Deus qui cōspi= [Colla cis familiam tuam omni hūana virtute destitui: paschali interueniente solēnitate tui eam brachij protectione custodi. Per. Fer. iiij. Inuitato. Surrexit dñs ve Alla. Uenite. an Pax vobis. ps Saluū me fac. Usqꝫquo. Dixit insipiens. V. Tulerunt dñm meum alla Et nescio. Iohanem. xxi.

In illo tpe. Manifestauit se iteruꝫ iesus discipulis suis ad mare tiberiadis Et reliqua. Gregorij. Lectio sancti euangelij que modo in aurib⁹ nostris lecta est fratres mei q̄stione animū pulsat: sed pulsatione suā vim discretionis indicat. Queri eteni potest: cur petrus qui piscator ante conuersionē fuit ad piscationē redijt cum veritas dicat. Nemo mittens manū suā ad aratrum et respiciens retro: aptus est regno dei. Cur repetijt qd dereliquit. Sed si virt⁹ discretiōis inspicit citi⁹ videt Tu. R. Ecce vicit leo de tribu iuda radix

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

dauid apire librū ⁊ soluere septē signacula ei⁹. Alła alła alleluia. ℣. Et vn⁹ de seniorib⁹ dixit mihi ne fleueris dignus est agn⁹ q̄ occisus est accipe potestatē et fortitudinē. Alła. L. ii.

Quia nimirū negociū qḋ añ cōuersionē sine pctō extitit hoc etiā post ꝯuersionē repetere: culpa nō fuit. Nā piscatorē petrū: matheū ꝟo thelonearium scim⁹. Et post ꝯuersionē suā ad piscationē petrus redijt. matheus ꝟo ad thelonei officiū non resedit. Qr ⁊ aliud est victuꝫ per piscationē q̄rere ⁊ aliud thelonei lucris pecunias augere. Sunt em̄ pleraqꝫ negocia: que sine pctis exhiberi aut vix aut nullaten⁹ possūt. Que ergo ad pctm̄ implicant: ad hec necesse ē vt post cōuersionē anim⁹ non recurrat. Tu. ℟. Isti sunt agni nouelli q̄ annūciauerūt alła. Modo venerūt ad fontes repleti sunt claritate alła alła. ℣. In ꝯspectu agni amicti sunt stolis albis et palme i manib⁹ eoꝝ. Mo. L. iij.

Queri etiā pōt cur discipulis i mari laborātib⁹ post resurrectionē dn̄s i littore stetit: q̄ añ resurrectionē suā corā discipulis in fluctib⁹ maris ambulauit. Cuius rei ratio festine cognoscitur: si ip̄a que tūc inerat causa pēsef. Quid etem̄ mare nisi p̄ns seculū designat: quod se causarū tumultib⁹: et vndis vite corruptibilib⁹ illidit. Quid per soliditatē littoris nisi illa perpetuitas quietis eterne figuraf. Quia igit discipuli adhuc fluctibus mortalis vite inerant: in mari laborabant. Qr autē redemptor nr̄ iā corruptionē carnis excesserat: post resurrectionē suā in littore stabat. Tu. ℟. De ore prudētis ꝓcedit mel alła dulcedo mellis est lingua ei⁹ alła Fauus distillās labia ei⁹ alła alła. ℣. Quā dulcia faucibus meis eloq̄a tua dn̄e sup mel et fauū ori meo. Fau⁹. Laudes. Angel⁹ aūt dn̄i. Ad bn̄d. Mittite in dexterā nauigij rethe ⁊ inuenietis alleluia. Collecta.

Deus q̄ nos resurrectionis dn̄ice ānua solēnitate letificas: cōcede ꝓpiti⁹ vt p tpalia festa q̄ agim⁹: puenire ad gaudia etna mereamur. p. Ad horas vt s. cū hac collecta: ¶ Ad vespas. Kyriel. nonies. gra. Hec dies. ℣. Dextera dn̄i fecit ꝟtutē dextera dn̄i exaltauit me. Alła. Angel⁹ domini descendit de celo ⁊ accedēs reuoluit lapidē ⁊ sedebat sup eū.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Respondens autē angelꝰ di-
xit mulieribꝰ quem queritis il
le aūt dixerūt iesum nazarenū
Ad mag̃t. Dixit iesus discipu-
lis suis afferte de piscibꝰ quos
prendidistis nunc: ascēdit autē
symon petrus et traxit rethe
in terram plenum magnis pi-
scibus alleluia. Collcā.
Prā q. o. d. vt huiꝰ pascha
lis festiuitatis mirabile sacra-
mētū: ꝛ tpalē nobis trāqllita-
tē tribuat: et vitā pferat sem-
piternā. Per. Ad fontē. Col.
Deus q̄ nos p paschalia
festa letificas: cōcede p-
piciꝰ vt ea que deuote agimꝰ:
te adiuuāte fideliter teneamꝰ.
In reditu. col. Per. d.
Tribue. q. o. d. vt illuc tē
dat xp̄iane deuotiōis affectus
Quo tecū ē nr̄a substātia. Je-
sus xp̄s filiꝰ tuus dn̄s nr̄. Qui
tecū. Cōpleto. vt̄s cū col. in re
ditu. ¶ Fe. v. Inuitat. Surre
xit. vt̄s. añ. Pax vob. vt̄s. ps.
Dn̄e quis habita. Conserua.
Exaudi dn̄e. ℣. Quē q̄ris mu-
lier all'a. Johānem. xx.
In il. t. Maria stabat ad
monumētū foris plorās. Dū g
fleret inclinauit se ꝛ pspexit in
monumētū. Et rel. Greg. Ma
ria magdalena q̄ fuerat in ci-
uitate peccatrix: amādo vita-
tē lauit lachrimis maculas cri
minis. Et vox veritatis imple
tur qua dicitur. Dimissa sunt
ei peccata multa: quia dilexit
multum. Que enim priꝰ frigi-
da peccando remanserat: post
modū amando fortiter arde-
bat. Nam postq̄ venit ad mo-
numentū: ibiq̄ corpus dn̄icum
nō inuenit: sublatum credidit.
atq̄ discipulis nunciauit. Qui
veniētes viderūt: atq̄ ita esse
vt mulier dixerat crediderūt.
Et de eis protinus scriptū est.
Abierunt ergo discipuli ad se-
metipos. Tu. ℟. Maria mag
dalena. ℣. iii. Lec. ii.
Ac deinde subiūgit Ma
ria autē stabat ad monumētū
foris plorās. Qua in re pēsādū
est: huius mulieris mētē quā-
ta vis amoris accenderat: que
a monumēto dn̄i: etiā discipu-
lis recedentibus nō recedebat
Exquirebat quem nō inuene-
rat: flebat inquirendo et amo-
ris sui igne succensa: eius que
ablatū credidit ardebat desi-
derio. Vn̄ ꝛ contigit: vt cū sola
tūc videret que remāsit: vt q̄-
reret. Quia nimirū virtꝰ boni
operis pseuerātia est. Tu. ℟.
Surgēs iesus. ℣. iii. Lec. iii.
Et voce veritatis dr̄. Qui
aūt pseuerauerit vsq̄ in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

finē hic saluꝰ erit. Et in ꝑcepto legis: cauda hostie in sacrificio iubet offerri. In cauda quippe finis ē corporis Et ille bene imolat qui sacrificiū boni operis vsqꝫ ad finem debite perducit actiōis. Hinc ioseph iter reliquos frēs talarem tunicā habuisse describit. Tunica quippe vsqꝫ ad talū: est opꝰ bonū vsqꝫ ad cōsumationē Tu. ℟. Cōgratulamini. vrs. G. iij. Laudes Angelus aūt dn̄i. vrs. Benedictus Maria stabat ad monumentū plorans et vidit duos angelos in albis sedētes et sudariū quod fuerat super caput iesu all'a. Collecta.

Deus qui diuersitatē gētium in cōfessione tui nois adunasti. da vt renatis fonte baptismatis vna sit fides mentiū et pietas actionū. p. Ad horas vrs. cū hac coll'a ¶ Ad vespas vrs Kyriel. ncnies Grad Hec dies. ℣. Benedictꝰ qui venit in noie dn̄i deus dn̄s ⁊ illuxit nobis All'a. Surrexit dn̄s et occurrens mulieribus ait auete. tūc accesserūt ⁊ tenuerunt pedes eius. Stati ad magt Venit maria nūciās discipulis qꝛ vidi dn̄m all'a Collecta

Deus q̄ nobis ad celebrādū paschale sacramētū liberiores aios prestitisti: doce nos ⁊ metuere q̄ irasceris ⁊ amare qđ ꝑcipis. p. Ad fontē vrs. Coll'a

Da q. o. d. vt eccl'ia tua et suoꝝ firmitate mēbroꝝ et noua semꝑ fecūditate letet. Per. In reditu Collecta.

Multiplica q. d. fidē ppl'i tui: vt cuiꝰ ꝑ te sumpsit initiū ꝑ te cōsequat augmentū Per. Cōple. vrs. cū coll'. i reditu ¶ Fe. vi. Inuitato Surrexit. vrs. ān Pax vobis. ℟ Celi enar. Exaudiat. Dn̄e in ṽtu. ℟ Noli flere. Matheū. vltimo

In il. t. Undeci discipuli abierūt in galileā i mōtē vbi ꝯstituerat illis iesꝰ. Et re. Bede. Non vacat a mysterio qꝫ dn̄s i galilea post resurrectionē vel qꝫ i mōte discipulis apparuit. In mōte enī apparuit vt significaret qꝫ corpus qđ de cōmuni hūani generis terra nascēdo susceperat: resurgēdo iā sup terrena oia subleuatū: celesti ṽtute iduerit. In mōte apparuit vt admoneret fideles: si illic celsitudinē resurrectionis eiꝰ cupiūt videre: hic ab ifimis cupiditatibꝰ ad supna studeāt desideria trāsire Tu. ℟. Uirtute magna. G. iij. L. ij.

Nomen vero galilee qđ mysterij salutaris ꝯtineat: cre

bra patrū expositiōe notissimū
est. Sed non ab re est sepi9 ver
bo repetere qd semp necesse est
animo retinere. Galilea quip
pe transmigratio facta: vel re
uelatio dicitur. Utraqz aūt in
terpretatio nois ad vnū finem
respicit. Siqdē supra legimus
dixisse angelū mulieribus. Ite
dicite discipulis ei9 q2 surrexit: z
ecce pcedet vos in galileam ibi
eū videbitis Et nūc euāgelista
narrāte cognouim9 q2 abierūt
discipuli ei9 in galileaz z vidē
tes eum adorauerunt. Tu. R.
Tulerunt dn̄m. S.iiij. le.iij.

Quid ē ergo q2 iesus pce
dit discipulos i galileaz
vt videat ab eis. Sequūtur illi
z vidētes adorāt: nisi q2 surre
xit xps a mortuis primitie dor
mientiū. Sequūtur aūt hi q sūt
xpi z ipi i suo ordine ad vitā de
morte transmigrant. Ibiqz eū
vidētes adorāt: q2 in specie sue
diuinitatis ꝯtemplātes: sine fi
ne collaudant. Cui visioni cō
gruit illō q2 galilea etiā reue
latio interptat. Tūc eni reue
lata facie sicut aplus testatur
gl'iam dei speculātes in eandē
imaginē transformamur. Tu.
R. Expurgate. S.iiij. Laud.
Angel9 aūt dn̄i. Ad bn̄dictus
Undecim discipuli in galilea
vidētes dn̄m adorauerūt all'a.

Omnips s. d. qui pa Coll.
schale sacramentū in re
conciliationis humane federe
contulisti. da mētibus nostris:
vt quod pfessione celebramus
imitemur effectu Per. Ad ho
ras vts cū hac collecta. Ad
vesperas. Kyriel. nonies. vts.
Grad Hec dies. V. Lapidem
quē reprobauerunt edificātes
hic factus est in caput anguli: a
dn̄o factū est istud z est mirabi
le in oculis nostris All'a. Dici
te in gentibus quia dn̄s regna
uit a ligno. Ad magt Data est
mihi omnis potestas in celo et
in terra alleluya. Collecta.

Deus per quē nobis z re
demptio venit et presta
tur adoptio: respice in opa mi
sericordie tue: vt i christo rena
tis et eterna tribuatur heredi
tas z vera libertas. Per. Ad
fontem vt supra. Collecta.

Adesto domine quesu
mus familie tue: et di
gnanter ei tuā misericordiam
impēde: vt quibus fidei gratiā
contulisti: et coronam largia
ris eternam. Per. In reditu.

Deus qui multiplicas ec
clesiā tuā in sobole rena
scentiū: fac eam gaudere ppi
tius de suor pfectib9 filior. p.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Cõpletoriũ. vt s. col. i reditu.
¶ Sabbo. Inuita. Surrexit. vt s. ã. Pax vobis. p̃. Dñs regit me. Dñi ẽ ter. Judica me dñe. ℟. Tulert dñz meũ. Johez. xx.
I Mi. t. Una sabbati maria magdalene vẽit mane cũ adhuc tenebre essent: ad monumẽtũ Et re. Grego. Lectio scti euãgelii quã mõ fres audistis valde i supficie historica ẽ apta. Sed ei⁹ sunt nobis mysteria sub breuitate requirẽda. Maria magdalene cũ adhuc tenebre essent venit ad monumẽtũ. Juxta historiã notaẽ hora: iuxta vero intellectũ mysticũ iquirentis signaẽ intelligẽtia. Maria eni auctorẽ oim quez carne viderat mortuum querebat in monumẽto. Et qr hũc minime iuenit: furatũ credidit. Tu. ℟. Ecce vicit leo. V. iiii. Lectio. ii
A Dhuc ergo erant tenebre cum venit ad monumẽtũ. Cucurrit citi⁹ discipulis nũciat. Sed illi p ceteris cucurrerũt: q pre ceteris amauerũt: videlicz petr⁹ z iohẽs. Currebãt aũt duo simul: sz iohes pcucurrit citi⁹ petro: et venit prior ad monumẽtũ: sed igredi nõ psum psit. Uẽit ergo posterior petr⁹ et itrauit. Quid fres: qd cursus iste significat. Nũquid non hec tam subtilis euãgeliste descriptio: a mysteriis vacare credẽda est. Minime. T. ℟. Isti sũt agni nouelli. V. v. Lectio. iii.
N Eqz em̃ se iohes et psse et nõ itrasse diceret: si in ipa sua trepidatiõe mysterium aliqd defuisse credidisset Quid ergo p iohannẽ nisi sinagoga: qd p petrũ nisi ecclia designaẽ Nec mirum esse videatur q p iuniorem sinagoga: p seniorem vero ecclesia signari perhibeẽ. Quia etsi ad cultum dei prior est sinagoga q̃ ecclesia gẽtiuz: ad vsum tamen seculi prior est multitudo gentiũ q̃ sinagoga iudeorum. Tu autem. ℟. De ore prudẽtis V. v. Laudes. Angelus autem dñi. vt supra. Benedictus Currebãt duo simul et ille alius discipulus precucurrit citius petro z venit prior ad monumẽtũ alla. Collecta.
C Oncede q. o. d. vt qui festa paschalia venerãdo egim⁹ p hec ptigere ad gaudia eẽna mereamur. Per. Ad horam diei. Alla. Hec dies z̃. alla. Ad. ix ãn. Rñdẽs aũt. ceta vt s. Ad vesp. ãn. Alla alla alla. p̃. Bñdictus. cum ceteris. capitu.
C Harissimi dponẽtes oẽz maliciã et oẽm dolũ: et simulatiões: et inuidias: et oẽs

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

detractiões: sicut modo geniti ĩfantes rõnabiles sine dolo lac cõcupiscite vt i eo crescatis i salutẽ Deo. ℞. Ego sicut. ℣. v. hy⁹. Vita sctõꝝ. ℣. Gauisi sunt discipli all'a. Viso dño all'. Ad magt. Cũ cẽt sero die illa vna sabbatoꝝ: et fores essent clause vbi erãt discipuli ɔgregati: stetit iesus i medio ⁊ dixit eis pax vobis alleluya. Collecta.

PResta q.o.d. vt qui festa paschalia pegim⁹: hec te largiẽte morib⁹ et vita teneamus. p. Post bñdicam⁹. Xp̃us resur. line ℣su. ℣⁹. In resurrectione tua xp̃e all'a. Celũ ⁊ terra letetur alleluya. Collecta.

REpelle q.d. cõscriptum pcti lege cirographum: qd i nobis paschali mysterio p resurrectionẽ filij tui euacuasti. p. e. Itẽ de dña ã. All'a sctã dei genitrix all'a itercede p nobis all'a all'a. ℣. Post ptũ ℣go iuiolata pmãsisti all'a ⁊c. Coll.

DEus q̃ p resurrectioneꝫ filij tui dñi nr̃i iesu christi familiã tuã letificare dignat⁹ es: pr̃a q̃s vt p eius venerabilẽ genitricẽ ppetue capiam⁹ gaudia vite. p. e. Itẽ de oib⁹ scis ã. Lux ppetua lucebit sãctis tuis dñe all'a ⁊ ẽtnitas tpm all'a al'. all'a. ℣. Gaudete iusti i dño al'. Rectos decet collaudatio all'a

DEus q̃ ad eternã Coll. vitã i xp̃i resurrectione nos reparas: erige nos ad cõsidẽtẽ in dextera tua nr̃e salutis auctorẽ: vt q̃ ppter nos iudicãdus aduenit: p nobis quoqꝫ cũ oib⁹ sctis suis iudicatur⁹ adueniat. Dñs nr̃ iesus xp̃s fili⁹ tu⁹ Qui tecũ viuit. Ad cõple. ãn. All'a all'a all'a all'a. ℣. Cũ iuo. cũ cete. Capi. Tu i nob. ℞. In man⁹ tuas. all'ati. hy⁹. Ad cenã agni. ℣. Custodi nos. all'atim. Ad nũc dimitt. All'a resurrexit dñs all'a: sic dixit vobis all'a all'. Cetã solito more. Post cõpleto. Regina celi letare all'a Quia quẽ meruisti portare al'. resurrexit sicut dixit all'a: ora p deũ all'a. ℣⁹. Gaude dei genitrix all'a. Or Coll'a. Prosit nobis. ℣. ix. Ad matu. Inuitato. All'a all'a All'a. Venite. Hy⁹. Chor⁹ noue hirlm. In. j. noct.

EGo sum q̃ sum et cõsiliũ meũ nõ est cũ impijs sed i lege dñi volũtas mea ẽ all'a. ℣. Btũs vir. Quare fre. Dñe qd multi. ℣⁹. Quẽ q̃ris mulier all'a. Lec. j.

APocalipsis iesu christi quã dedit ei deus palã facere seruis suis q̃ oportet fieri cito et significauit per angelum suum: mittens seruo suo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

iohãni: qui testimoniũ phibuit
vbo dei: et testimoniũ iesu chri
sti his quecũqz vidit. Beatus
qui legit et qui audit verba p
phecie huius: ꝛ seruat ea que in
ea scripta sunt. Tempus em̃ p
pe est. Tu. ℞. Dignus es dñe
accipere libꝛũ et aperire signa
cula eius qm̃ occisus es ꝛ rede
misti nos deo. In sanguine tuo
all'a. ℣. Parce dñe parce pplo
tuo quẽ redemisti xpe. In. L. ij.

Iohãnes septẽ ecclesijs q̃
sunt i asya. Grã vobis et
pax ab eo: q̃ erat et q̃ est et qui
venturus est. Et a septẽ spiri-
tibꝰ qui in cõspectu throni eius
sunt: et a iesu chꝛisto q̃ est testis
fidelis: pꝛimogenitus moꝛtuo-
rum et pꝛinceps regum terre.
Qui dilexit nos: et lauit nos a
peccatis nr̃is in sanguine suo.
Et fecit nos regnũ et sacerdo-
tes deo et patri suo. Ipsi glo-
ria ꝛ imperium in secula seculo
rum amẽ. Tu autem. ℞. Ego
sicut vitis fructificaui suauita-
tem odoꝛis alleluya. Transite
ad me omnes qui concupisci-
tis me et a generationibꝰ meis
adiplemini all'a all'a. ℣. Ego
diligẽtes me diligo et q̃ mane
vigilauerint ad me iueniẽt me
Transite. Lectio. iij.

Ecce venit cum nubibus
et videbit eũ omnis oculus et
qui eum pupugerunt. Et tunc
plangent se super eum omnes
tribus terre: etiam amẽ. Ego
sum alpha et o: pꝛincipiũ et fi-
nis. Dicit dñs deus qui est ꝛ q̃
erat et qui venturus est omps.
Ego iohãnes frater vester et
particeps in tribulatione ꝛ re
gno et patientia in chꝛisto iesu
fui in insula q̃ appellaꝛ path-
mos: ppter verbuꝫ dei et testi
moniũ iesu chꝛisti. Tu autem.
℞. Audiui vocem in celo tãqꝫ
vocẽ tonitrui magni all'a re-
gnabit dñs noster ieternũ all'a
Quia facta est salus et virtꝰ et
potestas chꝛisti eius all'a all'a.
℣. Vidi angelũ dei volantẽ p
mediũ celi voce magna clamã
tẽ et dicẽtẽ. Quia. In. ij. noct.
an. Pax vobis. ps. iij. pi. Cũ
inuocarẽ. Verba mea. Dñe ne
in furoꝛe. ℣. Noli flere. Le. iiij.

Et in spũ in dñica dic et
audiui post me vocẽ ma
gnam tãqꝫ tube dicẽtis. Qđ vi
des scribe i libꝛo: ꝛ mitte septeꝫ
ecclesijs q̃ sunt i asya: ephesõ et
smirne et pgamo et thiatire et
sardis et philadelphie ꝛ laodi
cie. Et cõuersus sum vt viderẽ
vocẽ q̃ loq̄baꝛ mecũ. Et cõuer
sus vidi septẽ cãdelabꝛa aurea
et i medio septẽ cãdelabꝛoꝝ au

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

reorū similē filio hois vestitū poderc et præcinctū ad mamillas zona aurea. Tu autem. R. Locut⁹ est ad me vn⁹ de septē angelis dicēs veni ostēdā tibi nouā nuptā sponsam agni. Et vidi hierl'm descēdētē de celo ornatā monilib⁹ suis all'a all'a. V. Et sustulit me in spū in montē magnū ₇ altū. Et. Lectio. v

Caput autem eius et capilli erāt candidi tanq̄ꝫ lana alba ₇ tanq̄ꝫ nix. Et oculi eius tāq̄ꝫ flamma ignis. Et pedes ei⁹ siles auricalcho: sicut i camino ardenti. Et vox illius tanq̄ꝫ vox aquarum multarū. Et hēbat i dextera sua stellas septem. Et de ore eius gladi⁹ ex vtraq̄ꝫ parte acutus exibat. Et facies ei⁹ sicut sol lucet in virtute sua. Et cuꝫ vidissem eū cecidi ad pedes ei⁹ tanq̄ꝫ mortuus. Tu. R. iii. Audiui voces de celo angeloꝝ multoꝝ dicētiū. Timete dñm ₇ date claritatē illi et adorate eū q̄ fecit celū et terrā mare et fontes aquaꝝ alleluya alleluya. V. Uidi angelū dei. V's Timete. Lec. vi

Et posuit dexterā suā super me dicēs. Noli timere. Ego sum prim⁹ ₇ nouissim⁹ et viuus. Et fui mortu⁹ et ecce sum viuēs in scl'a scl'oꝝ. Et habeo claues mortis et inferni. Scribe ergo q̄ vidisti ₇ q̄ sūt et q̄ oportet fieri post hec. Sacramentū septē stellaꝝ in dextera mea quas vidisti: ₇ septē cādelabra aurea: septē stelle. angeli sunt septē ecclesiaꝝ: et cādelabra septē. septē ecclesie sūt. Tu. R. Decantabat ppl's in israel et vniuersa mltitudo iacob canebat legittime. Et dauid cuꝫ cantoribus cytharā pcutiebat in domo dñi et laudes deo canebat all'a all'a. V. Moyses et aarō i sacerdotib⁹ ei⁹ et samuel inter illos. Et. In. iii. noctur. Gauisi sunt discipuli all'a viso dño all'a. V. Dñe de⁹ me⁹ in te speraui. Dñe dñs nr̄. In dño cōfido. V. Tulerūt dñm meū. all'a. ₇c. Scdm Johānem. xx.

In illo tēpore. Cum sero esset die illa vna sabbatorū ₇ fores essent clause vbi erāt discipuli ꝯgregati ꝑpter metū iudeoruꝫ: venit iesus et stetit in medio eorum et dixit eis. Pax vobis. Et rel'. Gregorij. Prima lectiōis hui⁹ euāgelice q̄stio aīm pulsat quō post resurrectionem corp⁹ dñicū verum fuit: qd̄ clausis ianuis ad discipulos igredi potuit. Sꝫ sciēdū nobis est: q̄ diuina operatio si rōne cōprehenditur nō est admi-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

rabilis. Nec fides habet meri-
tũ cui hũana ratio pbet experi
mẽtum. Sed hec ipa redẽpto-
ris nr̃i opa: que ex semetipsis
nequaq̃ cõprehẽdi pñt: ex alia
eius opatione pẽsanda sunt. vt
reb⁹ mirabilib⁹ fidẽ pbeãt fctã
mirabiliora. Tu. ℟. Ostendit
mihi angel⁹ fontem aque viue
et dixit ad me all'a. Hic deum
adora all'a all'a. ℣. Uidi ãgelũ
dei volantẽ p mediũ celi voce
magna clamãtẽ ⁊ dicẽtẽ. Hic.

Illud em̃ corp⁹ Lc. viij.
dñicũ itrauit ad discipu-
los ianuis clausis: qđ videli-
cet ad hũanos ocl'os p natiuita
tẽ suã clauso exijt vtero ℣gis:
qđ ergo mirũ si clausis ianuis:
post resurrectionẽ suã ieternũ
iã victur⁹ intrauit: qui moritu
rus veniẽs nõ apto vtero vir-
ginis exiuit. Sed q̃ ad illđ cor
pus qđ videri poterat: fides in
tuentiũ dubitabat ondit eis p
tinus man⁹ et lat⁹. Palpãdã
carnẽ pbuit quã clausis ianuis
introduxit. T. ℟. Uidi hirl'm
descendẽtem de celo ornatam
auro mũdo. Et lapidib⁹ pcio-
sis intextam all'a all'a. ℣s⁹ Ab
intus in fimbrijs aureis circũ-
amicta varietate. Et. Lec. ix.

Quia i re duo mira: ⁊ iux-
ta humanã rõnẽ sibi val
de cõtraria ostẽdit dũ post re-
surrectionẽ suã corp⁹ suũ icor-
ruptibile: ⁊ tñ palpabile demõ
strauit. Nã et corrũpi necesse ẽ
qđ palpat: ⁊ palpari nõ põt qđ
nõ corrũpit. Sz miro mõ atq̃
inestimabili: redẽptor nr̃ et in-
corruptibile post resurrectionẽ
et palpabile corp⁹ exhibuit: vt
mõstrando incorruptibile iui-
taret ad pmiũ: pbendo palpa-
bile formaret ad fidez. Tu. ℟.
Platee tue hirl'm sternent au
ro mũdo all'a ⁊ cãtabitur in te
cãticum leticie all'a. Et p om̃s
vicos tuos ab vniuersis dicet
all'a all'a. ℣. Qm̃ cõfortauit se-
ras portaꝝ tuarũ bñdixit filijs
tuis in te. Et. ℟. Ueniẽs a li-
bano q̃ pulchra facta es all'a.
Et odor vestimentorũ tuorum
sup oia aromata all'a all'a. ℣s⁹.
Speciosa facta es et suauis in
delicijs tuis. Et. ℟. Uidi por
tã ciuitatis hirl'm ad oriẽtẽ po
sitã ⁊ apostoloꝝ noia ⁊ agni sup
eã scripta. Et sup muros eius
angeloꝝ custodiã all'a. ℣. Uidi
ciuitatẽ sctãz hierusalẽ descẽdẽ
tẽ de celo ornatã tanq̃ spõsam
viro suo. Et. ℟. Docete filios
vr̃os all'a. vt mẽoriter teneant
all'ã. Et ore decãtẽt all'ã all'ã.
℣. Filij qui nascent et exurgẽt
et narrẽt ea filijs suis. Et. ℟.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Hec ē hierl'm ciuitas magna
celestis ornata tāq̄ spōsa agni.
Qm̄ tabernaculū facta ē all'a.
℣ Uidi ciuitatem. vt's Qm̄.
℟ In diademate capit' aarō
lapides p̄ciosi fulgebāt. Dum
p̄ficeret opus dei all'a all'a all'a
℣ Corona aurea sup caput ei⁹
expressa signo sanctitatis. Dū.
Ante laudes. ℣ Surrexit dn̄s
vere all'a. Et apparuit symoni
all'a. Ad laudes Angelus aūt
dn̄i. cum ceteris. S. ij. Capl'm.
Omne qd' natū ē ex deo vi-
cit mūdū ⁊ hec ē victoria
q̄ vincit mūdū fides vr'a. Deo.
Hy⁹ Aurora lucis. dicat per
totū dn̄icis dieb⁹ sed in ferijs le
gitur diuisi;. ℣ Surrexit dn̄s
de sepulchro all'a. Qui p nob'
pependit in ligno all'a. Ad bn̄-
dictus Thomas qui dicit' didi
mus non erat cum eis qn̄ venit
ies⁹: dicūt ei alij discipli vidim⁹
dn̄m all'a. Coll'a. P̄ra q. o. ds.
vt supra i vesp'is. Suffragia de
resurrectione. Et valde mane
vna sabbatoꝝ veniunt ad mo-
numētū orto iā sole all'a. ℣ Di
cite in natiōibus all'a Quia re
gnauit a ligno de⁹ all'a Collā
Deus q̄ nos resurrectiōis
dn̄ice ānua solēnitate le
tificas. concede ꝓpicius vt per
t'palia festa que agim⁹ p̄ueni-
re ad gaudia et'na mereamur
Per e. Itē de dn̄a. All'a sc'tā
dei genitrix all'a. Intercede p
nob' all'a all'a. ℣ Speciosa fa
cta es ⁊ suauis all'a In delicijs
tuis sc'tā dei genitrix all'a Col.
Prosit nobis sēp ops p̄r
⁊ precipue inter hec festa
paschalia filij tui solemnia cō-
tinuata dei genitricis ⁊ virgi-
nis marie memoria. que ⁊ asti-
tit vulnerata charitate i cruce
pendēti. ⁊ astat nūc a dextris i
celo regina regnanti eidē. d. n.
ihū xp̄o Qui. Itē de oib⁹ sc'tis
In celestib⁹ regnis sc'toꝝ hita
tio ē all'a et in et'nū reges eorū
all'a. ℣ Gaudete iusti. Coll'a
De⁹ qui ad eternā vitam vt's.
S. vij. Ad primā Hy⁹. Iā lu
cis cū his duob⁹ ℣sib⁹ ad oēs
horas Dn̄s auctor oīm. Gl'ia
tibi dn̄e qui surrexisti. ān. Sur
gēs iesus mane p'ma sabbati
appuit primo marie magdale
ne. de qua eiecerat septē demo
nia all'a. ps. De⁹ i noīe. Cōfite-
mini Beati imacu. Retribue
Quicūq̄ vult. ℟ Xp̄e filij dvi
ui Miserē nob' All'a al. ℣ Qui
surrexisti a mortuis All'a all'a
Gl'ia p̄ri ⁊ filio et sp̄ui scō Xp̄e
Cetera solito more. Ad. iij. Hy⁹
Nūc sc'tē cū duobus ℣sib⁹ vt's.
ān. Iesum qui crucifixus est q̄-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ritis all'a nõ ē hic surrexit eni
sicut dixit vobis all'a. Cap Dñe
qđ natū ē. ℞ Quē querit mu-
lier. All'a al'. ℣ Viuētē cū mor
tuis. All'a. ℣ Noli flere. Coll'a
Presta quesum⁹ o. d. vt supra.
¶ Ad. vi. añ All'a lapis reuo-
lutus est ab ostio monumēti qꝛ
surrexit dñs all'a. Capitulum.

Q Uis est aūt qui vicit mū
dū nisi qui credit qm̄ ie-
sus est filius dei hic est qui ve-
nit p aquam et sanguinez iesus
xp̄us non in aqua solum sed in
aqua ꝛ sanguine Deo. ℞ Noli
flere maria All'a al'. ℣ Surre
xit dñs. Tulert dñm. ℣ Ad. ix.
a. Cito eūtes dicite discipulis
qꝛ surrexit dñs all'a. Capitulū.

T Res sūt qui testimoniū
dāt in celo pater verbuz
et sp̄ussanctus et hi tres vnum
sunt: ꝛ tres sunt qui testimoniū
dant in terra spiritus aqua et
sanguis. Deo. ℞. Tulerūt dñz
meum. All'a all'a. ℣ Et ne scio
vbi posuerūt eū. ℣ Surrexit
domin⁹ de sepulchro alleluya.
Nota iste ordo hymnoꝝ añarū
℞. ꝛ. ℣. ad horas non mutatur
tā in dñicis q̄z in ferijs vsqꝫ ad
ascēsionem dñi nisi in festis san
ctoꝝ ¶ In secūdis vespis añ.
Alleluya all'a all'a all'a all'a. p
Dixit dñs. Cū ceteris. Capm.

Dñe quod natuz est. Hymn⁹.
Vita sctoꝝ. ℣ Gauisi sunt. Ad
magt. Post dies octo ianuis
clausis ingressus dñs et dixit
eis pax vobis all'a all'a. Coll'a
vts. Postea de resurrectione.
Crucem sctām subijt qui infer
nū cōfregit: accinct⁹ est potētia
surrexit die tertia all'a. ℣⁹ In
resurrectione tua. Coll'a. Re-
pelle. Ad matu. Crucifix⁹ sur
rexit a mortuis: ꝛ redemit nos
all'a all'a. ℣ Dicite i natiōib⁹.
Collecta. Repelle. ¶ De dña
All'a sancta dei genitrix. ꝛc. ℣
Post partū. In matu. ℣ Spe
ciosa. Collecta. Prosit nobis.
¶ De oibus sanctis. Lux per-
petua. In matuti. In celesti-
bus regnis. ℣⁹ Gaudete iusti.
Collecta Deus qui ad eternā
vitam. Hec suffragia seruātur
vsqꝫ ad ascensionem dñi nisi in
festis. ix. lectionū. ¶ Ad magt
et bñdict⁹ per hebdomadā añ.

M itte manū tuam ꝛ cognosce
loca clauorum all'a et noli esse
incredulus sed fidelis all'a. añ.
Nisi digitum meū in fixuram
clauoꝝ et manus meas in la-
tus eius ꝛ dixi dñe meus ꝛ de-
us meus all'a. añ. Quia vidisti
me thoma credidisti beati qui
nō viderūt ꝛ crediderunt all'a.
añ Multa quidem ꝛ alia signa

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

fecit iesus in cõspectu discipu-
lorũ suorũ alleluya que nõ sunt
scripta i libro hoc alleluya. añ.
Hec aũt scripta sunt vt creda-
tis quia iesus est xp̃s filius dei
et vt credẽtes vitam habeatis
in nomie ipsius all'a. añ Mitte
manũ. vt supra ¶ Feria .ij. et
in aliis feriis vsq ad ascẽsionẽ
dñi. Inuita. All'a all'a. All'a.
Venite. Hymn⁹. Chor⁹ noue
hierl'm. Ad ferialẽ nocturñ añ.
Pax vobis ego sum. vt supra.
℣ Quẽ q̃ris. Qui v̈siculi dicũ
tur vicissim i feriis. Legende.

Et angelo ephesi ecclesie
scribe. Hec dicit q̃ tenet
septẽ stellas in dextera sua: qui
ambulat in medio septẽ cande
labrorũ aureorꝝ. Scio opa tua
et laborẽ et patiẽtiã tuã: ꝛ quia
non potes sustinere malos. Et
tẽptasti eos qui se dicunt apo-
stolos esse et nõ sunt: et iuenisti
eos mẽdaces. Et patiẽtiã hẽs
et sustinuisti ꝑpter nomẽ meũ
et nõ defecisti. Sed habeo ad-
uersum te pauca: q charitatez
tuaz primã reliquisti. Memor
esto itaq vnde excideris: ꝛ age
penitẽtiam: et prima opa fac.
Sin autẽ venio tibi: et mouebo
candelabrũ tuũ de loco suo nisi
penitẽtiaz egeris. Sed hoc ha
bes bonũ q: odisti facta nicola-
tarũ que et ego odi. Qui habet
aurez audiat q̃d spũs dicat ec-
clesiis. Vincẽti dabo edere de
ligno vite: qd est i paradiso dei
mei. Et angelo smirne ecclesie
scribe. Hec dicit prim⁹ ꝛ nouissi
mus q̃ fuit mortu⁹ ꝛ viuit. Scio
tribulationẽ tuã ꝛ paupertatem
tuã: sz diues es ꝛ blasphemaris
ab his q̃ se dicũt iudeos eẽ ꝛ nõ
sunt sz sunt synagoga sathane.
Nihil coꝝ timeas que passu-
rus es. Ecce missur⁹ ẽ diabol⁹
ex vobis in carcerẽ vt tempte-
mini: ꝛ hẽbitis tribulationẽ die
bus decẽ. Esto fideles vsq ad
mortẽ ꝛ dabo tibi coronã vite.
Qui habet aurem audiat quid
spũs dicat ecclesiis. Qui vicerit
nõ ledet a morte scd'a. Et ange
lo pergami ecclesie scribe. Hec
dicit q̃ hẽt rũpheam ex vtraq
parte acutam. Scio vbi habi-
tas vbi sedes est sathane: et te-
nes nomẽ meũ et nõ negasti fi-
dem meã. Et in dieb⁹ illis an-
tiphas testis me⁹ fidelis: q̃ occi
sus est apud vos vbi sathanas
hitat. Sed habeo aduersus te
pauca: q: habes illic tenentes
doctrinã balaam: qui docebat
balach mittere scãdalũ corã fi-
liis israel: edere ꝛ fornicari: ita
hẽs et tu tenẽtes doctrinã ni-
cholaitaꝝ. Silr penitẽtiã age.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Si quo min⁹ veniã tibi cito: et
pugnabo cũ illis i gladio oris
mei. Qui habet aurez audiat:
qd spũs dicat ecclesiis. Vicẽti
dabo mãna abscõditũ: et dabo
illi calculũ cãdidũ: et i calculo
nomen nouũ scriptũ: qđ nemo
scit nisi q̃ accipit. Et ãgelo thi=
atire ecc̃lie scribe Hec dic̃ fili⁹
dei: q̃ habet ocl̃os tanq̃ flãma
ignis: ꝛ pedes ei⁹ sil̃es aurical
cho. Noui opa tua ꝛ fidẽ ꝛ cha
ritatẽ tuã: ꝛ ministeriũ ꝛ patiẽ
tiam tuã: et opa tua nouissima
plura priorib⁹. Sed habeo ad
uersum te pauca: qꝛ permittis
mulierẽ iezabel que se dicit ꝓ=
pheten docere ꝛ seducere s̃uos
meos fornicari et manducare
de ydoloticis. Et dedi illi tp̃s
vt penitentiã ageret: ꝛ nõ vult
penitere a fornicatõe sua Ecce
ego mitto caz in lectum: et qui
mechãtur cũ ea in tribulatiõe
maxima erunt: nisi penitentiã
ab operibus suis egerint Et fi
lios eius interficiam in mortẽ
et scient omnes ecclesie: qꝛ ego
sum scrutans renes ꝛ corda: et
dabo vnicuiq̧ vr̃m scđm ope=
ra vr̃a. Vobis aũt dico: et cete=
ris qui thiatire estis. Quicũq̧
non habent doctrinam hanc ꝛ
qui nõ cognouerũt altitudinez
sathane quemadmodũ dicunt

Non mittam super vos aliud
pondus: tñ id quod habetis te=
nete donec veniam. Et qui vi=
cerit ꝛ custodierit vsq̧ in finem
opera mea: dabo illi potestatẽ
sup gentes: ꝛ reget eas in v̄ga
ferrea: et tanq̧ vas figuli con=
fringentur: sicut et ego accepi
a patre meo: et dabo illi stellã
matutinã. Qui habet aurẽ au
diat: quid spũs dicat ecclesiis.
Et angelo ecclesie sardis scri=
be. Hec dicit q̃ habz septẽ spũs
dei ꝛ septem stellas. Scio opa
tua: quia nomen habes qđ vi=
uas et mortuus es. Esto vigi=
lans: ꝛ cõfirma cetera que mo
ritura erant. Non eñi inuenio
opa tua plena coram deo meo
In mente ergo habe q̃liter ac=
ceperis et audieris: et serua et
penitentiã age. Si ergo nõ vi=
gilaueris veniã ad te tãq̧ fur
ꝛ nescies qua hora veniã ad te
Sed habes pauca noĩa in sar=
dis qui nõ inquinauerũt vesti=
mẽta sua: et ambulabũt mecũ i
albis quia digni sunt. Qui vice
rit sic vestietur vestimentis al=
bis: ꝛ nõ delebo nomẽ eius de
libro vite. Et cõfitebor nomẽ
eius corã patre meo: ꝛ corã an
gelis eius. Qui habet aurẽ au=
diat quid spirit⁹ dicat ecclesiis
Tu. ¶ Ad laud. hec sola. añ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Cognouerũt dñm all'a in fractione panis all'a. ps. Dñs regnauit. cũ ceter ꝯiũctim. Nota sequẽtia capitula dicũtur in ferijs per duas hebdõas. ¶ Ad matut. Cp.

Deus suscitauit iesum solut dolorib⁹ iferni iuxta quod ipossibile erat teneri illuz ab eo. Deo. Hy⁹ Aurora lucis diuisim. ℣ Surrexit domin⁹ d sepulchro Ad bñdictus vna de antiphonis supradictis Absq; precib⁹. Coll'. dñicalis. ¶ Ad. iij. Cap.

Populus adqsitionis annunciate ℣tutes ei⁹ q̃ de tenebris vos vocauit i admirabile lumẽ suũ. Deo grãs. Añe. R. et ℣. vt i dñica. ¶ Ad. vj. cp.

Erratis aliqñ sicut oues errãtes sed cõuersi estis nũc ad pastorẽ ⁊ epm aiaꝝ vraꝝ rũ. Deo grãs. ¶ Ad. ix. Cpm.

Per iesum fideles estis in deo q̃ suscitauit eũ a mortuis et dedit illi gloriã vt fides vestra et spes esset in deo Deo. ¶ Feria. ij. ad vespas ã All'a all'a all'. ps. feriales. Feria. iij. ãn. All'a all'a all'a all'a. Feria iiij. a. All'a all'a all'a all'a. Fer. v. ãn. All'a all'a. Feria. vj. ãn. All'a all'a all'a all'a. ¶ Ad vesp. Cap.

In hoc xps mortuus est ⁊ resurrexit vt ⁊ viuorum et mortuorum dominetur. Deo gratias. Hymnus Uita sanctorũ. ℣ Gauisi sunt. cum vna ãn. ad magnificat vt supra. ¶ Dominica. ij. ad vesperas añe. et ps. vt in precedẽti dominica. Capitulum.

Christus passus est ꝓ nobis: vobis relinquẽs exemplũ vt seqmini vestigia ei⁹: qui peccatum non fecit nec inuent⁹ est dolus in ore ei⁹. Deo Hy⁹ Uita sctõꝝ. ℣ Gauisi sũt. Ad mgt. Hec ãt scpta sũt. Or. Coll'.

Deus q̃ i filij tui humilitate iacentẽ mũdum erexisti: fidelibus tuis ꝑpetuã concede leticiã: vt quos perpetue mortis eripuisti casibus: gaudijs facias sempiternis perfrui. Per eũ. Suffra. cõpleto. et ad matuti. totum vt in priori dñica sed in matu. ps. Saluũ me fac. cũ sequentibus excepto Diligam Lectio pma

Et angelo philadelphie ecclesie scribe. Hec dicit sctũs ⁊ verus qui habet clauez dauid: qui aperit ⁊ nemo claudit: claudit et nemo apit. Scio opa tua. Ecce dedi corã te ostium apertũ: quod nemo potest claudere: quia modicaz habes virtutem ⁊ seruasti verbũ meũ ⁊ non negasti nomen meũ. Ec-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ce dabo tibi de synagoga sathã ne q dicũt se iudeos eẽ ꝛ nõ sũt sed mentiunt. Tu. Lectio scd'a

Ecce faciã illos vt veniãt ꝛ adorẽt añ pedes tuos: ꝛ sciẽt q ego dilexi te. Quoniã seruasti verbum patientie mee et ego seruabo te ab hora tẽtationis que ventura est in orbẽ vniuersũ tẽptare habitantes in terra. Ecce venio cito. Tene quod habes vt nemo accipiat coronã tuã. Tu aũt. Lcõ. iij.

Qui vicerit faciã illũ columnã in tẽplo dei mei ꝛ foras nõ egredietur amplius. Et scribam super eũ nomẽ dei mei: ꝛ nomen ciuitatis dei mei noue hierusalem que descẽdit de celo a deo meo ꝛ nomẽ meũ nouum. Qui habet aurem audiat quid spiritus dicat ecclesijs. Tu autẽ. Lectio quarta.

Et angelo laodicie ecclie scribe. Hec dicit amẽ testis fidelis ꝛ verus q est pncipiũ creature dei. Scio opa tua: q neq frigidus es neq calidus. Utinam frigidus esses aut calidus. Sz quia tepidus es: nec frigidus nec calidus: incipiam te euomere ex ore meo: quia dicis q diues sum ꝛ locupletatus ꝛ nullius egeo: ꝛ nescis q tu es miser ꝛ miserabilis: et paup et cecus ꝛ nudus. Tu aũt. Lcõ. v.

Suadeo tibi a me emere aurũ ignitũ probatũ vt locuples fias. Et vestimentis albis induaris: vt non appareat ɔfusio nuditatis tue. Et collirio inunge oculos tuos vt videas. Ego quos amo arguo ꝛ castigo. Emulare ergo et penitentiã age. Ecce sto ad ostium et pulso. Si quis audierit vocẽ meã: ꝛ aperuerit mihi ianuã intrabo ad illum: et cenabo cũ illo: et ipe mecum. Qui vicerit dabo ei sedere mecum in throno meo: sicut et ego vici et sedi cum patre meo in throno eius Qui habet aurem audiat quid spiritus dicat ecclesijs. Tu aũt.

Post hec vidi: ꝛ [Lcõ. vi. ecce ostium apertum in celo. Et vox prima quã audiui tanq tube loquẽtis mecum: dicens. Ascende huc ꝛ ostendam tibi que oportet fieri cito Post hec statim fui in spiritu. Et ecce sedes posita erat in celo: et supra sedem sedens. Et qui sedebat similis erat aspectui lapidis iaspidis et sardinis. Et iris erat in circuitu sedis: similis visioni smaragdine. Tu ãt.

¶ Secundũ Johãnẽ. x.

In illo tpe dixit iesus discipulis suis. Ego sum pastor

bonus. Bonus pastor animaꝫ suaꝫ ponit pro ouibus suis. Et reliqua. Gregorij. Audistis fr̄es kmi ex lectione euāgelica eruditionē vestram audistis ⁊ periculū nostrū. Ecce enim is q̄ non ex accidēti bono: sꝫ essentialiter bonus ē: dicit. Ego suꝫ pastor bonus. Atq; eiusdeꝫ bonitatis formam quā nos imitemur adiungit dicens. Bonus pastor animaꝫ suam ponit pro ouibus suis. Fecit quod monuit: ostendit quod iussit. Bonus pastor pro ouibus suis animaꝫ suam posuit: vt in sacramento nostro corpus suum et sanguinem verteret: ⁊ oues quas redemerat carnis sue alimento satiaret. Tu autē. Lectio. viij.

Ostēsa ē nobis via quā sequamur: de cōtēptu mortis apposita ⁊ forma cui imprimamur. Primū nobis ē exteriora nostra misericorditer ouibus eius impendere. Postremum vero si necesse sit: etiam mortem nostram pro eisdē ouibus ministrare. A primo autē hoc minimo peruenitur ad postremū maius. Sed cū incōparabiliter lōge sit melior anima qua viuim⁹: terrena substātia quā exteri⁹ possidem⁹. Qui nō dat pro ouibus substātiā suam quādo pro eis daturus est animam suam. Tu aūt. Lcō nona

Et sūt nōnulli q̄ terrenā substātiā plusq̄ oues diligūt: hi merito nomē pastoris perdūt. De quib⁹ protinus subditur. Mercennarius autē ⁊ q̄ non est pastor: cuius non sunt oues proprie: videt lupum venientem: et dimittit oues et fugit. Non pastor sed mercennarius vocatur: qui non pro amore intimo oues dñicas: sꝫ ad tēporales mercedes pascit Mercēnarius quippe est qui locum pastoris tenet: sed lucra aīarū non querit: terrenis cōmodis inhiat: honore p̄lationis gaudet: tp̄alibus lucris pascit: impensa sibi ab hominibus reuerētia letatur Tu. Ad laudes ān. Angelus aūt dñi. cum ceteris Cap. Xp̄s passus est. Hymn⁹. Aurora lucis. ꝯ totū ℣. Surrexit dñs de sepulchro all'a. Bñdictus. Ego sum pastor bonus qui pasco oues meas et ꝑ ouibus meis pono aīam meā all'a Collecta vt̄s. Suffra. ⁊ ad horas diei hymni an̄e. ℞. ⁊ ℣. vt i priori dñica ¶ Ad. vj. Cap̄m.

Tradebat āt iudicāti se iniuste q̄ pctā nr̄a ip̄e ꝑtulit i corpe suo sup lignū vt pctis mortui iusticie viuam⁹: cui⁹ li=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

uore sanati sum⁹. Deo. ¶ Ad
Qui cũ maledi- ¶ ix. Cp.
cereẽ non maledicebat:
cũ patereẽ nõ cõminabat. Deo
In scdis vesp. ãn. Alla. qnqes
ps. Dixit dñs. cũ ceteris. Cp.
Xps passus ẽ. hy⁹. Vita sctõꝝ.
℣. Gauisi sunt. Magt. Ego suz
pastoꝛ bon⁹ alleluya qui pasco
oues meas alla. Collecta vtš.
cũ sufra. vt in priori dominica
Per hebdomadã ad Magt. ꝛ
Ego sum pastoꝛ ¶ bñdict⁹ ãn.
ouium ego sum via et veritas
ego sum pastoꝛ bonus ꝛ cogno
sco meas: et cognoscũt me mee
alleluya. ãn. Pastoꝛ bon⁹ ani-
mam suã ponit pro ouibus su-
is alleluya. ãn. Mercẽnarius
est cuius nõ sunt oues proprie:
videt lupum venientẽ ꝛ dimit-
tit oues et fugit alleluya et lu-
pus rapit et dispergit oues al
leluya. ãn. Lup⁹ rapit ꝛ dispꝫ
git oues mercẽnarius fugit qꝛ
mercẽnari⁹ est cuius non sunt
oues ꝑprie alleluya. ãn. Sicut
nouit me pater et ego agnosco
patrem: et animam meam po-
no ꝑ ouib⁹ meis alleluya. ãn.
Alias oues habeo que nõ sunt
ex hoc ouili ꝛ illas opoꝛtet me
adducere: et vocem meam au-
dient et fiet vnum ouile et vn⁹
pastoꝛ alla. ãn. Ego suz pastoꝛ
bonus. ãn. Ego sum pastoꝛ bo-
nus. ãn. Ego sum pastoꝛ ouiuz
vt supra. In ferijs vt in prece-
denti hebdomada. ¶ Legẽde
Et i circuitu sedis sedilia
vigintiquattuoꝛ: ꝛ super
thronos vigintiquattuoꝛ senio
res sedentes: circumamicti ve-
stimentis albis: et in capitibus
eoꝝ corone aurec. Et de thro-
no procedebant fulgura: et vo-
ces ꝛ tonitrua. Et septem lam
pades ardentes ante thronuz
qui sunt septem spirit⁹ dei. Et
in conspectu sedis tanq̃ꝫ mare
vitreũ sĩle cristallo. Et in me-
dio sedis ꝛ i circuitu sedis quat
tuoꝛ animalia plena oculis ãñ
ꝛ retro. Et animal primum si-
mile leoni. Et secundũ animal
simile vitulo. Et tertium ani-
mal habens faciez quasi homi
nis. Et quartum animal simi-
le aquile volanti. Et quattuoꝛ
animalia singula coꝛum habe
bant alas senas: et i circuitu et
intus plena sunt oculis. Et re-
quiem non habebãt die ac no-
cte dicentia. Sanctus sanctus
sctũs dñs deus omps: qui erat
et qui est: ꝛ qui vẽturus est. Et
cũ darẽt illa animalia glãm ꝛ
honoꝛem ꝛ bñdictionem seden
ti sup thronũ viuenti in secula
seculoꝝ. procidebant viginti-

quattuor seniores ante sedentē
in throno: ⁊ adorabant viuentē
in secula seculorū: et mittebant
coronas suas añ thronū dicen-
tes. Dignus es dñe de⁹ noster
accipere gloriam ⁊ honorem ⁊
virtutem: quia tu creasti oīa et
propter voluntatem tuā erant
et creata sunt. Et vidi in dexte
ra sedentis super thronū librū
scriptum intus et foris: signa-
tum sigillis septem. Et vidi an
gelum fortem ⁊ predicantē vo-
ce magna. Quis est dign⁹ api-
re librum et soluere signacula
eius. Et nemo poterat neqꝫ in
celo neqꝫ in terra neqꝫ subtus
terram aperire librum: neqꝫ re
spicere illū. Et ego flebā mul-
tum: quoniā nemo dignus in-
uentus est aperire librum: nec
videre eum. Et vnus de senio-
ribus dixit mihi. Ne fleueris.
Ecce vicit leo de tribu iuda ra
dix dauid: aperire librum ⁊ sol
uere septē signacula ei⁹. Et vi
di ⁊ ecce i medio throni ⁊ quat
tuor aīalium: et in medio senio
rum agnum stantē tanqꝫ occi-
sum habentem cornua septem:
⁊ oculos septem: qui sunt septē
spūs dei missi in omnē terram
Et venit et accepit de dextera
sedentis in throno librum. Et
cum aperuisset librum: quattu-
or animalia et vigintiquattu-
or seniores ceciderūt corā agno:
habentes singuli cytharas ⁊ fi
alas aureas: plenas odoramē-
torum que sunt orationes sctō-
rum. Et cantabant canticū no
uū dicētes. Dign⁹ es dñe acci-
pere librū et aperire signacula
eius: qm̄ occisus es et redemi-
sti nos deo in sanguine tuo ex
omni tribu et lingua et popu-
lo et natione: et fecisti nos deo
nr̄o regnū et sacerdotes. Et re
gnabimus super terrā. Et vi-
di et audiui vocem angelorum
multorum in circuitu throni ⁊
animaliū ⁊ senior̄. Et erat nu-
merus eorū milia miliū dicen-
tium voce magna. Dignus est
agnus q̄ occisus est accipe vir-
tutem ⁊ diuinitatem ⁊ sapien-
tiam et fortitudinē et honorem
⁊ gl̄am ⁊ benedictionē. Et om-
nem creaturam que in celo est
et sup terrā et sub terra: et que
sunt in mari: et que in eo omēs
audiui dicentes sedēti in thro-
no et agno. Bñdictio et honor
et gl̄ia ⁊ ptās i scl̄a seculor̄. Et
quattuor aīalia dicebant amē.
Et vigintiquattuor seniores ce
ciderūt in facies suas: ⁊ adora-
uerūt viuentē in secula seculo-
rū. Et vidi qꝫ aperuisset agn⁹
vnū de septē sigillis: et audiui

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

vnū de quattuor animalib⁹ dicens tanꝙ vocem tonitrui. Ueni ꝛ vide. Et vidi et ecce equus albus: ꝛ qui sedebat super illū habebat arcum: ꝛ data est ei corona: ꝛ exiuit vincens vt vinceret. Et cum aperuisset sigillū scdm: audiui scdm animal dicēs. Ueni ꝛ vide. Et exiuit ali⁹ equus ruffus. Et qui sedebat super illum: datum est ei vt sumeret pacem de terra: et vt inuicem se interficiant: ꝛ dat⁹ est ei gladius magnus. Et cū aperuisset sigillum tertiū: audiui tertiū animal dicens. Ueni et vide. Et ecce equus niger. Et q̄ sedebat sup illū: habebat stateram in manu sua. Et audiui tanꝙ vocem in medio quattuor animalium dicentium. Bilibris tritici denario vno: ꝛ tres bilibres ordei denario vno: et vinum ꝛ oleum ne leseris. Tu.

¶ Dnica tertia ad vespas. añ. Alleluya all'a all'a. ps. Benedictus. cum ceteris. Capitulū

Obsecro vos tanꝙ aduenas et peregrinos: abstinere vos a carnalibus desiderijs que militāt aduersus animam cōuersationem vestram inter gentes habentes bonam Deo ℟. Decus canticum. hy⁹ Uita sctōꝝ. ℣. Gauisi sūt discipuli all'a Uiso dño all'. Magt. Alias oues hēo. S. xiii. Colla

Deus qui errantibus vt in viā possint redire iusticie: veritatis tue lumen ostēdis: da cūctis qui christiana ꝓfessiōe censentur: et illa respuere que huic inimica sunt nomini: et ea que sunt apta sectari. Per. Suffragia vt supra.

¶ Ad matutinas Inuitatoriū hymni añe. pi. et ℣. vt in prima dominica. Lectio prima

Iacobus dei ꝛ dñi nostri iesu christi seru⁹: duodecim tribubus que sunt in dispersione salutem. Omne gaudium existimate fratres mei: cum in tentationes varias incideritis: scientes ꝙ ꝓbatio fidei vr̄e patiētiam operatur. Patiētia aūt opus perfectum habet vt sitis perfecti et integri in nullo deficientes. Si quis autē vestrū indiget sapiētia postulet a deo qui dat omnibus affluenter et non improperat et dabitur ei. Tu autem. ℟. Si oblitus fuero tui alleluia obliuiscatur me dextera mea. Adhereat ligua mea faucibus meis si non meminero tui alleluya alleluya. ℣. Super flumina babylonis illic sedimus et fleuimus dum recordaremur tui syon. Adhe

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

reat lingua. Lectio secunda.
POstulet aūt in fide nihil
hesitās. Qui eñi hesitat:
similis est fluctui maris qui a
vento mouetur et circūfertur.
Non ergo existimet homo ille
ꝙ accipiat aliquid a domino.
Uir duplex animo incōstās
est in omnibus vijs suis. Glo-
rietur autē frater humilis in
exaltatione sua: diues autē in
hūilitate sua quoniā sicut flos
feni transibit. Exortus est eni
sol cum ardore et arefecit fenū
ꝛ flos eius decidit et decor vul
tus eius deperijt. Ita ꝛ diues
in itineribꝰ suis marcescet. Tu
aūt. ℟. Uiderunt te aque de-
us viderunt te aque et timue-
rūt. Multitudo sonitus aqua-
rū vocem dederūt nubes alle
luya alľa. ℣. Illuxerūt choru-
scatiōes tue orbi terre cōmota
ē ꝛ ꝯtremuit t̄ra. Multi. lc.iii.
BEatus vir qui suffert tē-
tationē: quoniā cum pro-
batus fuerit accipiet coronam
vite quā repromisit deus dili-
gentibus se. Nemo cum tenta
tur dicat: quoniā a deo tenta-
tur. Deus enim intentator ma
lorum est. Ipse autem neminē
tentat. Unusquisq̄ vero tenta
tur a concupiscentia sua abstra
ctus ꝛ illectus. Deinde concu-
piscentia cum conceperit: pa-
rit peccatum. Peccatū vero
cū cōsummatū fuerit generat
mortem. Tu. ℟. Narrabo no
men tuū fratribus meis alľa.
In medio ecclesie laudabo te
alľa alľa. ℣. Qui timetis dñm
laudate eum vniuersū semen
iacob glorificate eū In. lc.iiii.
NOlite itaq̄ errare fr̄es
mei dilectissimi. Omne
datū optimū ꝛ om̄e donū pfe-
ctū desursum ē descēdens a pa
tre luminū: apud quem nō est
trāsmutatio: nec vicissitudinis
obumbratio. Uoluntarie enim
genuit nos verbo veritatis: vt
simus initium aliquod creatu-
re eius. Scitis fratres mei di-
lectissimi. Sit autē omnis hō
velox ad audiēdū: tardus aūt
ad loquendū: et tardus ad irā
Ira eni viri: iusticiam dei non
operatur. Tu. ℟. In toto cor
de meo alľa exq̄siui te alľa Ne
repellas me a mādatis tuis al
leluya alľ. ℣. Uide humilitatē
meā et eripe me quia legē tuā
nō sum oblitus Ne. Lectio.v.
PRopter qđ abijcientes
oēm imūdiciā ꝛ abūdan
tiā malicie: in māsuetudine su-
scipite insitū verbū qđ potest sal
uare animas vestras. Estote
aūt factores verbi ꝛ non audi-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tores tantũ fallentes vosmet
ipsos. Quia si quis auditor est
verbi et non factor. hic cõpara
bitur viro consideranti vultũ
natiuitatis sue in speculo. Cõ-
siderauit enĩ se et abiit. et stati
oblitus est qualis fuerit. Tu.
℟. In ecclesijs bñdicite deo
alleluia. Dño de fontibus isrl'
all'a all'a. ℣. Cantate domino
canticum nouum cantate dño
omnis terra Domino. Le.xi.
Qui aũt pspexerit i lege
pfecte libertat's. ⁊ pmã-
serit i ea. nõ auditor obliuiosus
factus sed factor opis. hic bea-
tus in facto suo erit. Si quis
autem putat se religiosum esse
non refrenans linguam suam
sed seducens cor suũ. huius va
na est religio. Religio munda
⁊ immaculata apud deũ ⁊ pa
trem hec est: visitare pupillos
et viduas in tribulatione eorũ
et immaculatum se custodire
ab hoc seculo. Tu autem. ℟.
Hymnum cantate nobis alle
luya. Quomodo cãtabim⁹ cã
ticum domini in terra aliena
alleluia all'a. ℣. Sup flumi-
na babilõis vt supra Quomo-
do. Scdm Johannem. xvi.
In .i.t.d.i.d.s. Modicũ ⁊
iã nõ videbitis me ⁊ iterũ
modicum ⁊ videbitis me qꝛ va
do ad patrẽ. Et re. Bede. Ne
ta dñi ⁊ saluatoris nri pmissa
f.k. leto cordis auditu pcipere
debemus. sedulaqꝫ intentõe p
sistere. quatinus ad hec cõtin-
gere mereamur. Quid est eĩ
ꝙ merito letius audiatur. ꝗ
posse puenire ad gaudium. ꝙ
nũꝗ possit auferri. Notãdum
aũt ꝙ tota lectiõis hui⁹ euãge
lice series illis. cõuenit qui eã
pñtes audierunt a dño Pars
aũt illi⁹ etiã nobis. q post pas-
sionẽ ⁊ resurrectionẽ dñicã ad
fidẽ venim⁹. aptissime cõgruit
Tu. ℟. De⁹ cãticũ nouũ cãta
bo tibi all'a. In psalterio decẽ
chordarũ psallã tibi all'a al'. ℣.
Qui das salutẽ regib⁹ qui re-
demisti dauid seruũ tuũ de gla
dio maligno. In Lectio. viij.
Quod ꝑ ait Modicũ ⁊ iã
nõ videbitis me. ⁊ iterũ
modicũ ⁊ videbitis me qꝛ vado
ad prẽm. Ad illos specialiter
ptinet q ei⁹ discipulatui pdicã
tis i carne adherere. ⁊ post tri
sticiã passiõis visa resurrectiõe
⁊ ascẽsiõe ei⁹ letificari merue-
runt. Nã qꝛ hec. illa qua trade
bat nocte locutus ẽ. Modicum
erat id est eiusdẽ noctis ⁊ diei
sequentis tempus. vsqꝫ ad ho-
ram qua illũ nõ videre incipe
rent Cetus eni nocte illa a iu-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

deis et i crastinũ crucifixus: cũ
sero factum esset depositus est
de cruce ꝛ itra septa sepulchri
ab hũanis seclusus obtutibus.
Tu. ℟. Alla audiuimus ea
in effrata inuenim⁹ eã in cam
pis silue. Introibim⁹ in taber
naculũ ei⁹ adorabimus i loco
vbi steterũt pedes ei⁹ alleluya
alla. ℣. Surge dñe in requiem
tuam tu ꝛ archa sanctificatio-
nis tue. Introibimus. Lec. ix.

Et iterꝝ modicũ erat vsqꝫ
dũ illũ viderẽt. Resurre
xit eñi a mortuis tertia die: et
appuit eis i multꝭ argumẽtꝭ p
dies q̃dragita. Quare aũt mo
dicum esset ꝛ non viderẽt eum
et iterũ modicũ et viderẽt euꝫ
adiecit causam dicẽs. Quia va
do ad prẽm. Ac si aperte dicat
Ideo post modicum a vestris
aspectibus abscondor: ꝛ iterum
post modicũ destructo mortis
imperio: vobis intuentib⁹ ap-
pareo. Quia tp̃s est vt exple-
ta dispẽsatiõe assumpte morta
litatꝭ: cũ resurrectiõis triũpho
iam reuertar ad prẽm Tu. ℟.
Deduc me i semita mãdatorꝝ
tuorꝝ alla qm̃ ipam volui alla.
Inclina cor meũ in testimonia
tua alla alla alla. ℣s⁹. Auerte
oculos meos ne videãt vanita
tẽ i via tua viuifica me. Inclia

℟. Alla iudica iudiciũ meũ ꝛ
redime me alla. A calumniãti
bus me alla. ℣. Vide hũilitatẽ
meã et eripe me q: legẽ tuã nõ
suꝫ oblit⁹. A calũ. ℟. Cãtate
deo alla. Psalmũ dicite alla.
℣. Date gl'iaꝫ laudi ei⁹. Psal.
℟. Bonũ est cõfiteri dño alla
Et psallere alla. ℣. Ad annũ-
ciãdũ mane miam tuã ꝛ verita
teꝫ tuã p noctẽ Et. ℟. Dicãt
nũc qui redempti sunt alla. A
dño alla. ℣. Quos redemit de
manu iimici ꝛ de regionib⁹ cõ-
gregauit eos. A domio. ¶ Ad
laudes Angel⁹ aũt dñi. cũ ce-
teris Cap. Obsecro vos. Hy⁹.
Aurora lucis. p totũ. ℣. Sur-
rexit dñs d' sepl'chro alla. Qui
p nobis pepẽdit in ligno alle-
luya. Bñdictus. Modicũ ꝛ nõ
videbitis me dicit dominus: ꝛ
iterũ modicũ ꝛ videbitis me q:
vado ad patrẽ alla al'. Colla.
vt s̃. Suffra. ꝛ ad horas vt i p-
cedẽtib⁹ dñicis. Ad. vj. Capꝫ.

Subiecti estote oĩ hũane
creature ꝑpter deũ siue
regi quasi p̃cellẽti siue ducib⁹
tanqꝫ ab eo missis: ad vindictã
malefactorũ laudẽ vero bono
rũ. Deo grãs. Ad ix. capitulũ.

Serui subditi estote i oĩ ti
more dñis: nõ tm̃ bonis
et modestis: sꝫ etiã discolis hec

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

est enĩ gratia i christo iesu dño nostro. Deo. ¶ In scdis vespe ris an. Alleluya. a. quiquies. pe Dixit dñs. cũ ceteris. Capitu Obsecro vos. hy. Uita sctõꝝ. ꝟ Gauisi sunt discipuli all'a. Uiso domio alleluya. Magt. Quid est hoc ꝙ dicit nobis mo dicum: nescimus quid loqtur all'a. Collecta cum iufra. vts.

¶ Ad magt et benedictus añe alternatim p hebdomadam.

Amen amen dico vobis quia plorabitis ⁊ flebitis vos: mundus aũt gaudebit: vos autẽ cõtristabimini sed tristicia vestra vertet in gaudiũ all'a. an. Tristicia implebit corvestꝝ all'a et gaudiũ vr̃m nemo tollet a vobis all'a. an. Mulier cum parit tristiciã habet qꝛ venit hora ei⁹ all'a cuꝫ aũt peperit pueꝝ iã nõ meminit pssure ꝓpter gaudiũ all'a. a. Tristicia vr̃a all'a ꝟtet in gaudiũ all'a. an. Iteꝝ aũt videbo vos ⁊ gaudebit coꝛ vr̃m. all'a. an. Iteꝝ videbo vos all'a et gaudebit coꝛ vr̃ꝫ all'a. a. Iterũ aũt videbo vos et gaudebit coꝛ vr̃m all'a ⁊ gaudiũ vr̃m nemo tollet a vobis all'a. a. Modicum et nõ videbitis me dicit dñs et iteꝝ modicũ ⁊ videbitis me qꝛ vado ad patrẽ all'a all'a. an. Quid ẽ hoc. vts. Sequẽtia cap. dicuntur in ferijs vsqꝫ ad ascẽsionẽ dñi. Ad matu. Cpm.

Empti eni estis pcio magno glorificate ⁊ portate deũ i corde et corpe vr̃o. Deo. Aduocatũ [Ad. iij. cp.] hẽm⁹ apd p̃rẽ iesũ xp̃ꝫ iustũ: et ipe ẽ ꝓpiciatio p pctis nr̃is. Deo. Ad. vj. Cp. Communicãtes xp̃i passionib⁹ gaudete: vt in reuelatione glie eius gaudeatis exultãtes. Deo. Ad. ix. Capitulũ.

Crucifix⁹ est xp̃s ex ifirmitate nr̃a: sꝫ resurrexit nũc viuẽs ex virtute dei. Deo. Semp mor [Ad vesp. cp.] tificationẽ iesu i corporibus nostris circũferamus vt et vita iesu in corporibus nostris manifestetur. Deo gratias.

¶ Per hebdomada legende.

Fratres mei nolite i personaꝝ acceptiõe habere fidem dñi nostri iesu xp̃i glorie Eteni si itroierit i cõuentũ vr̃ꝫ vir aureũ anulũ hñs i veste cãdida: introierit aũt et paup in sordido habitu: et itẽdatis i cũ qui idutus est veste preclara: et dixeritis ei: tu sede hic: bñ: pauperi aũt dicatis: tu sta illic: aut sede sub scabello pedũ meorũ. None iudicatis apud vosmetipsos: et facti estis iudices cogi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

120

tationum iniquarum. Audite
fratres mei dilectissimi. Nonne
deꝰ elegit pauperes i hoc mũ-
do: diuites in fide: et heredes
regni quod repromisit deus di
ligẽtibus se. Uos autem exho
norastis pauperem. Nonne di-
uites per potentiam opprimũt
vos: et ipsi attrahũt vos ad iu
dicia. Nonne ⁊ ipsi blasphemãt
bonum nomẽ: quod inuocatũ
est sup vos. Si tamẽ legem pfi
citis regalem secũdum scriptu
ras. Diliges proximũ tuum si-
cut teipsum benefacitis. Si au
tem personas accipitis: pecca-
tũ operamini: redarguti a le-
ge: quasi trãsgressores. Quicũ-
que autem totã legem seruaue-
rit: offendat autem in vno: fa-
ctus est omnium reus. Qui eni
dixit nõ mechaberis: dixit ⁊ nõ
occides. Quod si nõ mechabe-
ris: occides autẽ: factꝰ es trãs-
gressor legis. Sic loquimini ⁊ sic
facite: sicut p legẽ libertatis inci-
piẽtes iudicari. Judiciũ ei sine
mia illi: qui non facit miam.
Superexaltat aũt mia iudicium
Quid pderit fres mei: si fidem
quis dicat se habere: opa autẽ
nõ habeat. Nũquid poterit fi-
des saluare eũ. Si aũt frater
aut soror nudi sint: et indigent
victu quotidiano: dicat aũt ali
quis ex vobis illis. Ite in pace
calefacimini ⁊ saturimini non
dederitis autẽ eis q̃ necessaria
sunt corpori: qd pderit. Sic et
fides si nõ hẽat opa mortua est
in semetipsa. Sed dicit aliquis
Tu fidem habes: et ego opera
habeo. Ostẽde mihi fidem tuã
sine opibꝰ: et ego ostẽdã tibi ex
operibꝰ fidem meã. Tu credis
qm̃ vnus est deꝰ: bñfacis. Et de
mones credũt et cõtremiscunt
Uis aũt scire. O hõ inanis qm̃
fides sine operibus ociosa est.
Abrahã pr̃ nr̃ nõne ex opibus
iustificatus est: offerens ysaac
filiũ suũ sup altare. Uides qm̃
fides cooperabatur operibꝰ il-
lius ⁊ ex opibꝰ fides cõsumma
ta est. Et suppleta est scriptura
dicẽs. Credidit abrahã deo et
reputatũ est illi ad iusticiã: et
amicus dei appellatus est. Ui-
detis qm̃ ex opibꝰ iustificatur
hõ et nõ ex fide tãtũ. Silr̃ aũt
et raab meretrix: nõne ex ope-
ribus iustificata est: suscipiens
nuncios: ⁊ alia via eiiciens. Si
cut enim corpꝰ sine spiritu mor
tuum est. Ita et fides sine ope
ribꝰ mortua est. Nolite plures
mgr̃i fieri fres mei: sciẽtes qm̃
maiꝰ iudiciũ sumitis. In mul-
tis enim offendimꝰ omnes. Si
quis in verbo non offendit: hic

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

pfectus ē vir. Potest etiā freno circūducere totū corp⁹. Si aūt equis frena i ora mittimus ad cōsentiēdum nobis om̄e corpus illoꝝ circūferim⁹. Et ecce naues cū magne sint: et a ventis validis minent: circūferuntur aūt a modico gubernaculo vbi impetus dirigentis voluerit. Ita ꝛ lingua modicuꝫ quidem membrū est: ꝛ magna exaltat. Ecce quātus ignis q̄ magnā syluā incendit. Et lingua ignis est: vniuersitas iniquitatis. Lingua constituit in membris nostris que maculat totuꝫ corpus: et inflām̄at rotā natiuitatis nostre inflām̄ata a gehēna. Omnis eni natura bestiaꝝ et volucrū ꝛ serpētū: etiaꝫ ꝛ ceterorū domātur ꝛ domita sunt a natura hūana: linguā autem nullus hoim domare pōt. Est eni inqetū malū: ꝛ plena veneno mortifero: i ipa ei bn̄dicim⁹ deū et patrē: et in ipa maledicimus hoies qui ad imagineꝫ et similitudinē dei facti sunt. Ex ipo ore pcedit bn̄dictio ꝛ maledictio Nō oportet fratres mei hec ita fieri. Nūqd fons de eodē foramine emanat dulcem ꝛ amarā aquā. Nūquid pōt fratres mei ficus vuas facere: aut vitis ficus. Sic neqꝫ salsa dulcem potest facere aquam. Tu.

¶ Dn̄ica.iiii. ad vesperas an. Allā allā allā. ps. Benedict⁹ cum ceteris capitulum

O Mne datū optimū et om̄e domū pfectū: desursum ē descēdēs a pr̄e luminū: apd quē non est trāsmutatio: nec vicissitudinis obūbratio. Deo. hy⁹. Vita sctōꝝ. ℣ Gauisi sūt. Magt Iterū aūt videbo vos. Collecta.

D Eus qui fideliū mentes vni⁹ efficis volūtatꝭ: da populis tuis id amare qđ pcipis: id desiderare qđ pmittis: vt inter mundanas varietates ibi nr̄a fixa sint corda: vbi vera sunt gaudia. Per. Suffa. vts. in pria dn̄ica sir ꝛ ad matu. sed ps. Saluū me fac⁹ cum ceteris excepto Diligā. Lectio prima

P Etrus apl's iesu xpi: electis aduenis dispsienis ponthi galacie capadocie asye et bithinie: scd̄m pscientiā dei pr̄is in sctificationē spūs: i obedientiam et aspersionem sanguinis iesu christi. Gratia vobis et pax multiplicetur. Benedictus deus ꝛ pater domini nostri iesu xpi qui scd̄m miam suā magnā: regenerauit nos i spem viuā: p resurrectionē iesu xpi ex mortuis: in hereditateꝫ incorruptibilē: et incōtamina-

tam & imarcessibilē: cōseruatā in celis i vobis: q̄ i ꝟtute dei custodimini p fidē: in salutē para tā reuelari i tpe nouissimo. Tu. ℟. Si oblit⁹ cū cet. G. xxiij. L. ij.

In quo exultabitis modicū nūc si oportet ɔtristari in varijs tēptatiōib⁹: vt ꝓbatio vr̄e fidei multo p̄ciosior sit auro qd̄ p ignē ꝓbat: inueniat in laudē & gl̄iam & honorē in reuelatione iesu xp̄i quē cū nō videritis diligitis. In quē nunc quoq; vidētes creditis: credentes aūt exultabitis leticia inenarrabili & gl̄ificata: reportantes finē fidei vestre salutē animarum vestrarum. Tu. Le. iij.

De qua salute exq̄sierunt atq; scrutati sunt ꝓphete: q̄ de futura in nobis gr̄a ꝓphetauerūt: scrutātes in qd̄ vł quale tp̄s significaret i eis spiritus xp̄i: p̄nūciās eas q̄ in xp̄o sunt passiōes: & posteriores glorias q̄bus reuelatū est: q: nō sibimetip̄is vobis aūt ministrabāt ea q̄ nūc nunciata sunt vobis: p eos q̄ euangelizauerunt vobis: sp̄ū sc̄tō misso de celo in quem desiderant angeli prospicere. Tu autem. Le. iiij.

Propter qd̄ succincti lumbos mentis vestre: sobrij & perfecti sperate in eam que vobis offertur gr̄am in reuelationem iesu xp̄i: quasi filij obediētie nō cōfigurati prioribus ignorātie vestre desiderijs: sed scd̄z eum qui vocauit vos sc̄tm̄ vt & ipsi in omni conuersatione sancti sitis: quoniā scriptū est. Sctī eritis qm̄ ego sanct⁹ sum. Tu. L. v.

Et si patrē inuocatis eū: q̄ sine acceptiōe p̄sonarū iudicat s̄m vniuscuiusq; opus in timore incolatus vestri tpe: cōuersamini sciētes q̄ nō corruptibilibus auro vel argēto redēpti estis de vana vr̄a ɔuersatione p̄rne traditionis: sed precioso sanguine q̄si agni imaculati iesu xp̄i & incontaminati. Precogniti q̄dē ante mūdi cōstitutionē manifestati autē nouissimis tpib⁹: ꝓpter vos q̄ p ip̄m fideles estis in deo: q̄ suscitauit eum a mortuis: & dedit ei gl̄iam sempiternā vt fides vr̄a et spes esset in deo. Tu. Le. vj.

Animas vr̄as castificantes i obediētia charitatis. i fr̄atnitatꝭ amore simplici corde: iuicē diligite attētius: renati nō ex semie corruptibili: sꝫ icorruptibili p ꝟbū dei viui: & p manētꝭ i eternū. Q2 ois caro vt fenū: & ois gl̄ia eius tanq̄ flos feni. Exaruit fenū & flos ei⁹ decidit. Verbū aūt dn̄i manet in

eternū. Hoc aūt vbū euāgeli-
zatū ē i vobis Tu. Johānē. xvi.
I Il. t. di. i. d. s. Uado ad
eū qui me misit: et nemo
ex vobis iterrogat me quova-
dis? Et re. Bede. Sicut ex le
ctione euāgelica fres kmi au-
diuim⁹ redēptor noster iminē-
te sue passionis articulo: disci-
pulis z gliam ascēsiōis qua ipe
post mortē z resurrectiōez erat
clarificādus: et aduētū spūsscti
quo illi erāt illustrādi patefe-
cit. Quaten⁹ instāte hora passi-
onis eiusdē: minus p illi⁹ mor
te dolerent: quē post mortē ad
celos subleuādū nō dubitarēt.
Minus de sua desolatiōe trepi
darent quos ab eunte scz dño:
spiritussancti gr̄a consolandos
esse sperarent. Tu. Lectio viii.
Uado inquit ad eū q̄ me
misit: z nemo ex vobis i-
terrogat me quo vadis. Acsi
apte dicat. Reuertor ascēden-
do ad eū q̄ me incarnari cōsti-
tuit. Et tāta tamq3 manifesta
erit eiusdē ascēsionis claritas:
vt nemini vestrū opus sit iter-
rogare quo vadam. Uidētib⁹
cunctis: q2 ad celos pergā. Bñ
aūt cū de ascēsione sua dixisset
vado ad eū qui me misit. addi-
dit. Et nemo ex vobis iterro-
gat me quo vadis. Tu. Lec. ix.

Superius nāq3 cū de sua
passione ꝓtestaret̄ dicēs
Quo ego vado vos nō potestꝭ
venire Interrogauit eū petr⁹
z ait. Dñe quo vadis? Respō-
sum est ei. Quo ego vado non
potes me modo sequi: sequeris
autē postea. Quia nimirū passi
onis mortisq3 ei⁹ mysteriū: nec
dū itelligere: necdū poterant
imitari. Maiestatē vero ascen-
sionis statim vt videre cogno-
uerūt: totisq3 animi votis vt se-
qui mererent̄ optabāt Tu. Ad
laudes Angelus autē dñi. cū
ceteris. Cp̄z. Omne datū. vꝭ.
Hy⁹. Aurora lucis. ꝯ totū. ps.
Surrexit dñs de sepulchro.
Benedictus. Uado ad eū qui
misit me sed q2 hec locut⁹ sum
vobis tristicia impleuit cor ve-
strū all'a. Collecta vt supra cū
suffra. z ad horas diei: vt in pri
ma dñica ¶ Ad sextā Capīm.
Sit autē omis homo ve-
lox ad audiendū: tardus
autē ad loquēdū: et tardus ad
iram. ira enim viri iusticiā dei
nō opat̄. Deo g̃. ¶ Ad. ix. cap.
Propter quod abiiciētes
omnē īmūdiciam z abū-
dantiam malicie: in mansuetu-
dine suscipite insitum verbum
qd̄ potest saluare animas ve-
stras. Deo. ¶ In scd̄is vespe-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

122

ris. ān. Alleluya quinquies. ps. Dixit dn̄s. cū ceteris. Capm. Omne datū optimū. hyꝰ. Vita sanctoꝝ. ℣ Gauisi sunt disci puli alla Viso dn̄o alla. magt. Ego veritatē dico vobis: expe dit vobis vt ego vadā si enī nō abiero paraclytus non veniet alla. Collecta vt supra cū suf fragi. vt in prima dominica.

¶ Ad magt. ꝛ benedictus. ān.

Dum venerit paraclytꝰ spūs veritatis ille argu et mūdū de peccato ꝛ de iusti cia ꝛ de iudicio alla. ā. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed non potestis portare modo. cū aūt venerit ille spūs ꝟitatis do cebit vos omnē veritatē alla. ān. Cū autez venerit ille spūs ꝟitatis docebit vos oēm veri tatē: et q̄ vētura sunt ānūciabit vobis alla. ān. Non enī loquet a semetipo: sed quecūq; audiet loquet / ꝛ q̄ vētura sunt ānūcia bit vobis alla. ān Ille me cla rificabit quia de meo accipiet ꝛ annunciabit vobis alleluya. ān Vado ad eum. ān Ego ve ritatem. vt supra. Legende.

Deponentes autē omnez maliciā ꝛ omnē dolum: ꝛ simulationes ꝛ iuidias: ꝛ oēs detractiones: sicut modo geni ti infantes rationabiles et sine dolo: lac cōcupiscite vt i eo cre scatis in salutem. Si tamē gu statis qm̄ dulcis est dn̄s. Ad quem accedentes lapidē viuū: ab hominibus quidem repro batū: a deo autē electū et hono rificatum. Et ipsi tāq; lapides viui superedificamini domos spūales: in sacerdotiū sanctum offerre spūales hostias accepta biles deo per iesum christum. Propter quod cōtinet scriptu ra. Ecce pono in syon lapidem summū angularem / probatuz / electū / preciosum: et qui credi derit in eum non confundetur Vobis igit honor credentibus nō credentibus autē lapis quē reprobauerunt edificantes hic factꝰ est in caput anguli. Et la pis offensionis ꝛ petra scanda li his qui offendunt verbo: nec credūt in quo ꝛ positi sūt. Vos autē genus electum: regale sa cerdotium: gens sancta: popu lus adquisitionis. Ut virtutes annūcietis eiꝰ: qui de tenebris vocauit vos in admirabile lu men suum. Qui aliquando nō populus dei: nūc autem popu lus dei. Qui non consecuti mi sericordiam: nunc autem mise ricordiam consecuti. Charissi mi obsecro vos tanq; aduenas et peregrinos abstinere vos /

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

a carnalibus desiderijs q̃ mili
tant aduersus aīam: cõuersa=
tionẽ vestrã inter gẽtes haben
tes bonam. Ut in eo quod de=
tractant de vobis tanq̃ de ma
lefactorib⁹: ex bonis operibus
vos cõsiderãtes: glorificẽt deũ
in die visitatiōis. Subiecti igi=
tur estote omni humane crea=
ture ꝓpter deũ. Siue regi q̃=
si precellẽti: siue ducibus tanq̃
ab eo missis: ad vindictam ma=
lefactorũ laudẽ vero bonorum
Quia sic est voluntas dei: vt be
nefacientes obmutescere facia
tis imprudentiũ hominũ igno=
rãtiam. Quasi liberi ꝫ nō qua=
si velamen habentes malicie li
bertatem: sed sicut serui dei.
Omnes honorate/ fraternita=
tem diligite/ deum timete/ re=
gem honorificate. Serui subdi
ti estote in omni timore domi=
nis: nō tantũ bonis ꝫ modestis
sed etiã discolis. Hec enim est
gratia: si ꝓpter dei cõscientiaꝫ
sustinet quis tristiciam patiens
iniuste. Que enim est gratia: si
peccãtes ꝫ colaphizati suffert͡ꝭ
Sed si benefaciẽtes patienter
sustinetis hec est grã apud deũ
In hoc em̃ vocati estis. Quia
et xp̃s passus est pro nobis: vo=
bis relinquens exemplũ vt se=
quamini vestigia eius. Qui pec
catũ nō fecit: nec inuẽtus est do
lus in ore eius. Qui cũ maledi=
ceretur nō maledicebat: cũ pa=
teretur nō cõminabat͡. Trade=
bat aũt iudicãti se iniuste. Qui
pctã nr̃a ip̃e ꝑtulit in corpe suo
super lignũ: vt peccat͡ꝭ mortui
iusticie viuamus: cuius liuore
sanati sumus. Eratis em̃ sicut
oues errãtes: sed cõuersi estis
nũc ad pastorẽ ꝫ ep̃m animarũ
vestrarum. Similiter ꝫ mulie
res subdite sint viris suis: vt et
si qui nō credunt verbo: ꝑ mu=
lierũ conuersationẽ sine verbo
lucrificant considerantes in ti=
more sctãm conuersationẽ ve=
stram. Quarũ sit nō extrinsec⁹
capillatura: aut circũdatio au=
ri: aut indumẽti vestimẽtorum
cultus. Sed q̃ absconditus est
cordis homo: in incorruptibili=
tate: quieti ꝫ modesti spiritus:
qui est in cõspectu dei locuples
Sic em̃ aliquãdo ꝫ sctẽ mulie=
res sperantes in deo ornabant
se subiecte ꝓprijs viris. Sicut
sara obediebat abrahe dñm eũ
vocãs: cuius estis filie benefa=
cientes: ꝫ nō pertimẽtes vllam
ꝑturbationẽ. Uiri similiter co
habitantes scd̃m scientiã quasi
infirmiori vasculo muliebri im
partiẽtes honorẽ tanq̃ ꝫ cohe
redibus gratie vite: vt nō impe

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

diantur orationes vestre. In fi
de autẽ omnes vnanimes: i ora
tione estote cõpatiẽtes: frater=
nitatis amatores misericordes
modesti: humiles: nõ reddẽtes
malũ pro malo: nec maledictũ
ꝓ maledicto: sed ecõtrario bñ=
dicentes: q꞉ in hoc vocati estis
vt bñdictionẽ hereditate pos=
sideatis. Qui enĩ vult vitã di=
ligere: ⁊ dies videre bonos: co
herceat linguã suam a malo: et
labia eius ne loquãtur dolum.
Declinet autẽ a malo et faciat
bonũ: iquirat pacem ⁊ ꝑsequat
eam: quia oculi dñi sup iustos
et aures eius in preces eorum.
Vultus autem domini sup fa=
cientes mala. Et quis est q̇ vo
bis noceat: si boni emulatores
fueritis. Tu. ¶ Dominica. v.
ad ves. añ Alla alla alla. ꝓ Be
nedictꝰ. cũ ceteris. Cap.
Estote factores verbi et
nõ auditores tantum: fallẽtes
vosmetipos: q꞉ si quis auditor
est verbi ⁊ nõ factor: hic compa
rabitur viro cõsideranti vultũ
natiuitatis sue in speculo. Deo
gratias. Hymnꝰ Vita sancto=
rum. ℣ Gauisi sunt. mgt. Ille
me clarificabit. vt supra Coll.
Deus a quo bona cũcta ꝓ
cedũt: largire supplicibꝰ
tuis vt cogitemus te inspirãte
que recta sunt ⁊ te gubernante
eadẽ faciamꝰ. Per. Suff. vts.
¶ Ad matutinas inuita. añe.
hi. ⁊ cetera oia vt in prima do=
minica. S. vij. Lectio. j.
Quod fuit ab initio qđ au
diuimus: qđ vidimꝰ oculis no=
stris: qđ ꝑspeximus: ⁊ manꝰ no
stre cõtrectauerũt de verbo vi
te: ⁊ vita manifestata est. Et vi
dimꝰ ⁊ testamur: ⁊ annũciamꝰ
vobis vitã eternam: que erat
apud patrẽ: ⁊ apparuit nobis.
Qđ vidimꝰ ⁊ audiuimꝰ: ãnũcia
mus vobis: vt ⁊ vos societatẽ ha
beatis nobiscũ: ⁊ societas nr̃a sit
cum patre: ⁊ cum filio eius iesu
xpo. Tu. ℟ Si oblitus. Cũ ce=
teris. S. xiij. Lect. scđa.
Et hec scribimus vob̃ vt
gaudeatis: ⁊ gaudiũ vestrũ sit
plenum. Et hec est annũciatio
quam audiuimus ab eo ⁊ annũ
ciamus vobis: quoniã deꝰ lux
est: ⁊ tenebre in eo nõ sunt vlle.
Si dixerimus quoniã societa=
tem habemus cũ eo ⁊ in tene=
bris ambulamus: mẽtimur: et
veritatem nõ facimus. Si au=
tem in luce ambulamus sicut ⁊
ipse est in luce: societatem habe
mus adinuicem: ⁊ sanguis iesu
filij eius mundat nos ab omni
peccato. Tu. Lectio. iij.
Si dixerimus: quoniam

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

peccatum nō habemus ipsi nos seducimus et veritas in nobis nō est. Si cōfiteamur pctā nr̄a fidelis est et iustus vt remittat nobis pctā nr̄a: ꝛ emundet nos ab oī iniquitate. Si dixerimus qm̄ nō peccauim⁹: mendacē facim⁹ eū: et verbū ei⁹ nō est i nobis. Filioli mei hec scribo vobis vt nō peccetis. Tu. Lectio. iiij.

SEd ꝛ si quis peccauerit: aduocatū habem⁹ apud patrē iesum xp̄m iustū. Et ipse est ꝓpiciatio ꝓ pctis nr̄is. Nō ꝓ nr̄is autē tm̄: sed etiā ꝓ toti⁹ mūdi. Et in hoc scimus qm̄ cognouim⁹ eū si mādata ei⁹ obseruamus. Qui dicit se nosse eū et mādata ei⁹ nō custodit: mēdax est et i eo ꝟitas nō est. Qui aūt seruat ꝟbū ei⁹: vere i hoc charitas dei pfecta est. Tu. Lec. v.

IN hoc scimus qm̄ in ipso sumus si i eo pfecti sum⁹. Qui dicit se i xp̄o manere: debet sicut ille ābulauit: ꝛ ip̄e ambulare. Charissimi nō mādatū nouū scribo vobis: sed mādatū vet⁹ qd̄ habuistis ab iītio. Mādatum vet⁹ est ꝟbum qd̄ audistis. Iterū mandatū nouū scribo vobis quod verꝫ est ꝛ in ipso et in vobis: quia tenebre trāsierunt et verum lumen iā lucet. Tu autem. Lectio. vj.

QUi dicit se i luce esse ꝛ fratrem suū odit: i tenebris est vsqꝫ adhuc. Qui diligit fratrem suū in lumie manet ꝛ scādalum i eo nō est. Qui aūt odit fratrē suū in tenebris est: ꝛ in tenebris ābulat: ꝛ nescit quo eat: qꝛ tenebre obcecauerūt oculos ei⁹. Scribo vobis filioli: qm̄ remittūtur vobis peccata vestra ꝓpter nomē ei⁹. Scribo vobis patres: qm̄ cognouistis eū q̄ ab initio ē. Scribo vobis adolescētes: quoniā vicistis malignum Scribo vobis infantes: qm̄ cognouistis patrē. Scribo vobis iuuenes: qm̄ fortes estis et ꝟbū dei manet i vob̄ et vicistis malignū. Tu. Scd̄m Iohānē. xvi.

IN illo tpe. d. i. d. s. Amē amē dico vobis. Si quid petieritis patrem in noīe meo dabit vob̄. Et reliqua. Bede.

Potest mouere infirmos auditores: quomō in capite lectionis huius euāgelice discipulis saluator promittat. Si quid inquiens petieritis patrem i nomine meo dabit vobis. Cū nō solum nostri similes: qui patrē in xp̄i nomine videntur petere non accipiant. Uerum etiā ip̄e apostol⁹ paulus: tertio dn̄m rogauerit: vt a se angelus sathane: a quo tribulabat abcederet

nec ipetrare potuerit. Tu. Lc. viij

SEd huius motio questionis: antiqua iā patrū explanatiōe reserata est. Qui veraciter intellexerunt: illos solū modo in nomine saluatoris petere qui ea que ad ꝑpetuā salutē ꝑtinent: petūt. Ideoq̄ aplm nō in nomie saluatoris petisse: vt temptatione careret: quā ob custodiā hūilitatis acceperat. Quia si hac caruisset: saluꝰ esse nō posset: ipō affirmāte cuꝫ ait. Et ne magnitudo reuelationū extollat me: datꝰ est mihi stimulus carnis mee: angelꝰ sathane qui me colaphizet. Tu. Lec. ix.

QUotiēscūq̄ ergo petētes non exaudimur: ideo fit Quia vel contra auxiliū nostre salutis petimus: ac propterea a misericorde patre bñficij grā: nobis qđ iepte petimus negat. Quod eidē aplo paulo ꝯtigisse probatur: cui ter petenti respōsuꝫ est. Sufficit tibi gratia mea Nam virtus i infirmitate perficit. Uel vtilia quidē: vel que ad verā salutem respiciūt: petimus. Sed ipsi male viuendo a nobis auditū iusti iudicis auertimꝰ. Tu. Ad laudes. Angelꝰ aūt dñi. G. ij. cum ceteris cpm. Estote factores. Hyꝰ. Aurora lucis. per totuꝫ ℣ſꝰ. Surrexit dñs de sepulchro. Benedictꝰ. Usq̄ mō non petistis quicq̄ petite ⁊ accipietis alla. Collecta vt supra cū suffragi. vt in prima dñica. G. vij ¶ Ad. vj. Capi.

QUi aūt ꝑspexerit in lege ꝑfecte libertatis ⁊ ꝑmāserit i ea: nō auditor obliuiosus factꝰ sed factor opis: hic btūs in facto suo erit. De. ¶ Ad ix. ca.

SI quis aūt putat se religiosum esse nō refrenās linguā suā: sed seducēs cor suū huius vana est religio: religio munda et imaculata apud deū et patrem hec est: visitare pupillos et viduas i tribulatione eoꝝ. Deo. ¶ In secūdis vespis ān. Alleluya. quinquies. ps. Dixit dñs. cum ceteris. capitu. Estote factores. Hymnꝰ. Uita sanctoꝝ. ℣. Gauisi sunt discipu. Magt. Petite et accipietis vt gaudiū vestrum plenū sit: ipse enim pater amat vos quia vos me amastis et credidistis alla. Collecta vt supra cuꝫ suffragi. ¶ Per hebdomadā. Ad magnificat ⁊ bñdictus vicissim ān.

EXiui a pře et veni in mūdū alla: iteꝝ relinquo mūdum ⁊ vado ad patrē alla alleluya alla. an. Ecce nūc palam loqueris et prouerbiū nullum dicis: nūc scimus quia scis om-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nia et non est opus tibi vt quis te iterroget alleluya. an. Usqꝫ modo. an. Petite et accipietis an. Exiui. vls. ℭ In his trib' diebus rogationum agendum est sicut in precedētibus feriis.

ℭ Feria .ij. Scd̄m Lucam .xj.

In il. t. d. i. d. s. Quis vr̄m habebit amicum ⁊ ibit ad illum media nocte et dicet illi. Amice cōmoda mihi tres panes qm̄ amicus meus venit de via ad me. ⁊ nō habeo qd̄ ponā ante illū. Et rel'. Bede. Rogatus a discipl'is saluator nō mō formā orōnis: sed instantiā frequentiāqꝫ tradidit orādi Amicus ergo ad quē media nocte venitur. ipse deus intelligitur cui in media tribulatiōe suppli care. ⁊ tres panes: idest intelligentiā trinitatis qua presentis vite consolētur labores. efflagitare debemus. Amicus qui venit de via. ipe nr̄ est anim'. qui totiēs a nobis recedit. quociēs quis ad appetenda terrena et tpalia. foris vagat'. Redit ergo. celestiqꝫ alimonia refici deside rat: cū in se reuers' supna cepe rit ac spiritalia meditari. Tu.

Lectio .ij.

Et ille deint' dicat. Noli mihi molest' esse iā ostiū clausum est. ⁊ pueri mei mecum sunt in cubili. non possuꝫ surgere ⁊ dare tibi. Ostium amici. diuini est intelligentia sermonis. Quod sibi apl'us orat aperiri. ad loquēdum mysteriū christi. clausumqꝫ est tpe famis verbi. cū intelligētia nō datur illis qui euāgelicam sapientiam tanqꝫ panem erogantes per orbem terre predicauerunt. Et pueri patrisfamilias iā sunt in cubili: idest in secreta quiete cum dn̄o. Et tamē orādo efficitur. vt accipiāt desideratū intellectū ab ipo deo. etiā si homo desit per quē sapiētia predicetur. Tu aūt.

Lectio .iij.

Et ille si perseuerauerit pulsās: dico vobis ⁊ si nō dabit illi surgens eo qꝫ amicus eius sit. ꝑpter iprobitatē tn̄ ei' surget ⁊ dabit illi. quotquot habet necessarios. Et ego dico vobis petite ⁊ dabitur vobis. querite ⁊ inuenietis. pulsate ⁊ aperietur vobis. Comparatio est a minore. Si ergo amicus homo surgit de lecto. et non dat amicitia. sed tedio compulsus: quātomagis dat deus qui sine tedio largissime donat qd̄ petitur. Tu.

ℭ Feria .iij. Lec. j.

Nolite diligere mundū. Neqꝫ ea que i mūdo sunt Si quis diligit mundum. non est charitas patris in eo. Quo-

niā omne qđ est in mūdo cōcu-
piscētia carnis est. et cōcupiscē-
tia oculorum. et superbia vite.
que nō ex pr̄e sed ex mūdo est.
Et mūd⁹ trāsit et cōcupiscētia
ei⁹. Qui aūt facit volūtatē dei:
manet īeternū. Filioli: nouissi-
ma hora ē. Et sicut audistis qz
antixp̄s venit: nūc aūt antixp̄i
multi facti sunt. Tu. Lectio.ij.

Unde scim⁹ qz nouissima
hora est. Ex nobis ꝓdie
rūt sed nō erāt ex nobis. Nā si
fuissēt ex nobis. ꝑmāsissēt vtiqz
nobiscū. Sed vt manifesti sint
qm̄ nō sunt oēs ex nobis. Sed
vos vnctionē hētis a sctō ⁊ no-
stis oīa. Nō scripsi vobis quasi
ignorantib⁹ veritatē. sed quasi
sciētibus eā. et qm̄ oē mēdaciū
ex veritate nō est. Tu. Lec.iij.

Quis est mendax nisi is q̄
negat qm̄ iesus est xp̄us.
Hic est antixp̄s. q̄ negat patrē
et filiū. Oīs qui negat filiū. nec
patrē habet. Qui cōfitet̄ filiū ⁊
patrē habet. Uos qđ audistis
ab initio. in vobis permaneat.
Quia si in vobis permanserit
quod audistis ab initio. ⁊ vos in
filio ⁊ in pr̄e manebitis. Et hec
est repromissio quā ipse pollici-
tus est nobis. vitā eternā. Hec
scripsi vobis de his q̄ seducunt
vos. Et vos vnctionē quā acce-
pistis ab eo. maneat ī vob̄. T.

In vigilia ascensionis dn̄i. Secūdum Johānem. xvij.

In illo tēpore. Subleua-
tis iesus oculis in celū di
xit. Pr̄ venit hora clarifica fi-
liū tuū. vt fili⁹ tu⁹ clarificet te.
Et reli. Augusti. Glorificatū
a patre filiū. scđm formā serui
quam pr̄ suscitauit a mortuis. ⁊
ad suā dexteraz collocauit: res
ipa īdicat. ⁊ null⁹ ambigit xp̄ia
nus. Sed qm̄ nō tm̄ dixit. Pr̄
clarifica filiū. sed addidit etiā.
vt filius tuus clarificet te. Me
rito querit̄ quomō patrē clari-
ficauerit filius. cū sempiterna
claritas pr̄is. nec diminuta fue
rit in forma hūana. nec augeri
poterit ī sua ꝑfectione diuina:
sed ī seipa claritas pr̄is nec mi
nui nec augeri pōt. Tu. Le.ij.

Apud homies ꝓculdu
bio minor erat. qm̄ in iu-
dea tm̄modo deus notus erat.
Modū a solis ortu vsqz ad occa
sum laudabāt pueri nomē dn̄i.
Hoc autē qz p euāgeliū xp̄i fa-
ctū est. vt p filiū pater īnotesce
ret gētib⁹. ꝑfecto patrē clarifi
cauit ⁊ filius. Si aūt tantūmo-
do mortuus fuisset fili⁹ nec re-
surrexisset. ꝓcudubio nec a pa-
tre clarificatus esset nec patrē
clarificasset. Tu aūt. Lectio.iij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Nunc autē resurrectione
clarificatꝰ a prē. resurre
ctionis sue pdicatiōe clarificat
patrē. Hoc quippe aperit ordo
ipe verboꝝ. Clarifica inqt filiū
tuū. vt filius tuus clarificet te.
Tanqꝫ diceret. Suscita me. vt
innotescas toti orbi p me. De-
inde magis magisqꝫ pādēs quō
clarificet patrē filiꝰ. Sicut de-
disti inquit ei ptātē oīs carnis.
vt oē qd dedisti ei det eis vitā
eternā. Tu. ¶ In vigilia ascē-
sionis dñi. ad ve. hymnꝰ. Oramꝰ
dñe. Et cuz flāminuoma. Psa
hoc genitor. an Videntibꝰ illis.
Ca Viri galilei. ℞. Ascēdo ad
patrē. ℣ꝰ Exaltare dñe. Coll.
Presta q. o. d. vt nr̄e mētis
intētio: quo nr̄a substātia
vnigenitꝰ tuus gliosus auctor
ingressus est sēp intēdat: ⁊ quo
fide pgit: cōuersatiōe pueniat.
Per eundē. ¶ Ad vespas an.
Nisi ego abiero paracli-
tus nō veniet: dū assūptꝰ
fuero mittā vobis al. pi. fer. cap.
Primū quidē sermonem
feci de oibus o theophile
que cepit iesus facere ⁊ docere:
vsqꝫ i diem qua pcipiens apo-
stolis per spiritūsanctum quos
elegit assumptus est. Deo. ℞.
Ite i orbem. Hymnꝰ Festum
nunc celebre. ℣. Ascēdit deꝰ in
iubilatiōe alla. Magt. Pater
manifestaui nomē tuum homi
nibus quos dedisti mihi: nunc
autē pro eis rogo nō pro mūdo
qz ad te vado alla. Collecta.
Presta qsumus oipotēs deus.
vt supra. Ad completoriū ān.
Alleluya alleluya alla alla. ℣.
Cum inuocarem. Cum ceteris
Capitulū Tu in nobis. ℞. In
manꝰ tuas. Alleluyatum Hyꝰ.
Jesu nostra redēptio. ℣. Custo
di nos dñe. ¶ Ad nunc dimit-
tis. Alleluya nimis exaltatus
es alleluya: super omēs celos
alla alla. Cetera solito more.
¶ Ad matutinas Inuitatoriū
Alleluya regem ascendentē in
celum. Venite adoremus alla.
Venite. Hyꝰ Etne rex altissi-
me. ¶ In primo nocturno. ān.
Eleuata est magnificētia
tua sup celos deꝰ alla. ps.
Dñe dominus noster. an. Dñs
in templo sancto suo dñs in ce-
lo alleluya. ps. In dño cōfido.
an. A summo celo egressio eiꝰ
et occursus eius alleluya. ps.
Celi enarrāt. ℣. Ascēdit deus
in iubilatione alla. Et dñs in
voce tube alla. Lectio prima.
Post beatam ⁊ gloriosam
resurrectionez dñi nostri
iesu christi: qua verum dei tem
plum iudaica ipietate resolu-

tum: diuina in triduo potentia suscitauit quadragenarius hodie dilectissimi: sctōꝝ dierū expletus est numerus: sacratissima ordinatione dispositꝰ: ⁊ ad vtilitatē nr̄e eruditiōis īpēsus. Et dū a dño i hoc spacio: mora p̄sentie corporalis extēdit fides resurrectiōis: documētis necessarijs muniretur. Tu. ℟. Post passionē suā p dies quadraginta apparēs eis ⁊ loquēs de regno dei all'a. Et vidētibꝰ illis eleuatꝰ est all'a ⁊ nubes suscepit eū ab oculis eoꝝ all'a. ℣. Et cōuescens p̄cepit eis ab hierosolymis ne discederēt sed expectarent p̄missionē p̄ris. Et. Le ij.

[M]Ors eni christi multoꝝ corda discipulorū turbauerat. Et de supplicio crucis de emissiōe spūs: de exanimati corporis sepultura grauatis mestitudine mentibus: quidā diffidētie torpor obrepserat. Nam cum scte mulieres sicut euāgelica patefecit historia reuolutū a monumēto lapidē sepulchrū corpore vacuum: ⁊ viuentis dñi angelos testes nunciarēt: verba eaꝝ apostolis alijsqꝫ discipulis: deliramentis similia videbant. Tu. ℟. Ois pulchritudo dñi exaltata est super sydera: spēs eiꝰ in nubibꝰ celi. Et nomē eius īeternum p̄manet all'a. ℣. Nisi ego abiero paraclitꝰ non ueniet: dū assumptꝰ fuero mittā vobis eū. Et nomē. Lec. iij.

QUam vtiqꝫ hesitationē hūana ifirmitate nutātē nequaqꝫ p̄misisset spūs veritatꝭ p̄dicatoꝝ suoꝝ inesse pectoribꝰ nisi illa trepida sollicitudo et curiosa p̄cunctatio: nostre fidei fundamēta iecissent. Nris igit p̄turbationibꝰ: nrisqꝫ periculis in aplis cōsolabamur. Nos in illis viris cōtra calūniā ipioꝝ: et cōtra terrene argumēta sapientie docebamur. Nos illoꝝ instruxit aspectꝰ: erudiuit auditus: nos confirmauit attactus. Tu. ℟. Exaltare dñe all'a. In v̄tute tua all'a. ℣. Cātabimus et psallemꝰ. In. In .ij. noct.

EXaltare dñe in v̄tute tua cātabimꝰ ⁊ psallemꝰ all'a p. Dñe i virtu. ān. Exaltabo te dñe qm̄ suscepisti me alleluya. ps. Ipm. ān. Ascēdit deꝰ in iubilatiōe et dñs i voce tube all'a. ps. Oēs gentes. ℣. Ascendens xp̄s i altū all'a. Captiuā duxit.

[G]Ratias agimus (Le. iiij. eius diuine dispensationi: et sanctorum patrum necessarie tarditati. Dubitandum erat ab illis: ne dubitaretur a nobis. Non ergo hi dico dile-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ctissimi.q̃ int̄ resurrectionē dn̄i ascēsionēq; fluxerūt.ocioso trā siere decursu:sz magna i eis cō firmata sacramenta magnaq; sūt reuelata mysteria.Tu. ℟. Nō turbet̄ cor vestrū ego vado ad patrē: et dū assumpt⁹ fuero a vobis mittā vobis all'a. Spm̄ ꝟitat͡ꝭ ꝛ gaudebit cor vr̄m all'a ℣. Nisi ego abiero. vt̄s. Spm̄. [lc.v.

In his ergo dieb⁹ metus dire mortis aufert̄ Et nō solū aīe: sed etiā carnis imortalitas declarat̄. In his p insufflationē dn̄i: ifundit̄ apl'is spūssctūs.Et btō petro aplo su pra ceteros post celesti regni claues.ouilis dn̄ice cura man- dat̄. In his etiā dieb⁹ duobus discipulis:terti⁹ in via dn̄s co- mes iūgit̄.ꝛ ad oēm nr̄e ambi- guitat͡ꝭ caliginē detergēdā.pa uētiū atq; trepidātiū tarditas icrepat̄.flāmāq; fidei illumia- ta corda ꝯcipiūt.Tu. ℟. Ascen dēs in altū all'a: captiuā duxit captiuitatē Dedit dona hoib⁹ all'a all'a. ℣. Ascēdit de⁹ i iubi- latiōe ꝛ dn̄s i voce tube Dedit. [l.vi.

Et q̄ erant tepida reserāte dn̄o scripturas: efficiunt̄ ardētia. In fractione quoq; panis cōuescētiū aperiū tur obtut⁹. Multo felici⁹ eorū oculis patefactis: qb⁹ sue natu re manifestata ē glificatio: q̄z il lorū generis nr̄i pncipū: qbus puaricatiōis suc ē ingesta cōfu sio. Inter hec aūt aliaq; mira- cula cū discipuli tepidis cogi- tationib⁹ estuarēt.ꝛ apparuis- set i medio eor dn̄s:dixissetq;. Pax vobis:ne hoc i eor rema neret opinionib⁹: qd volueba͞t in cordib⁹. Putabāt eni se spm̄ videre nō carnē:redarguit co- gitationes a ꝟitate discordes. Tu. ℟. Tēpus est vt reuertar ad eū q̄ me misit dicit dn̄s.no- lite cōtristari nec turbet̄ cor ve strū. Rogo pro vobis patrē vt ille vos custodiat all'a all'a. ℣. Nisi ego abiero. vt supra. Ro- go. ¶ In tertio nocturno.ān.

Nimis exaltatus es all'a sup omēs celos all'a.ps. Dn̄s regnauit. i.ān. Dn̄s i syō all'a magn⁹ ꝛ excelsus all'a.ps. Dn̄s regnauit. ii.ān. Dn̄s i ce- lo all'a parauit sedem suā all'a. ps. Bn̄dic. i.℣. Ascendo ad pa trem. Scdm̄ Marcū. vltimo.

In illo tp̄e. Recūbentib⁹ vndecim discipulis appa ruit illis iesus:ꝛ exprobrauit i- credulitatē illor ꝛ duriciā cor dis.q: his q̄ viderāt eū resurre xisse nō crediderūt Et reliqua Gregorij. Q d resurrectionē dn̄icā discipuli tarde credide-

rũt: nõ tã illoꝝ ĩfirmitas q̃ no-
stra vt ita dicam futura firmi-
tas fuit. Ipsa nãqȝ resurrectio
illis dubitãtib⁹ p multa argu-
mẽta mõstrata ẽ. Que dũ nos
legẽtes agnoscim⁹: q̃d aliud q̃
de illoꝝ dubitatiõe solidamur
Minus eni mihi maria magda-
lena pstitit q̃ citius credidit: q̃
thomas q̃ diu dubitauit. Ille
eteni dubitãdo vulnerũ cicatri
ces tetigit: et de nostro pectore
dubietatis vuln⁹ ãputauit. Tu.
℟. Ponis nubẽ ascensum tuũ
dñe Qui ambulas sup pẽnas
vẽtoꝝ all'a. ℣. Qui facis ange-
los tuos spũs ⁊ ministros tuos
flãmam ignis Qui. Lctõ. viij.
Ad insinuãdã quoqȝ veri-
tatẽ dñice resurrectio-
nis notandũ nobis est: q lucas
refert dicẽs. Cõuescẽs pcepit
eis ab hierosolymis ne discede
rent. Et post pauca. Videtib⁹
illis eleuat⁹ est: ⁊ nubes susce-
pit eum ab oculis eoꝝ. Notate
verba: signate mysteria. Con-
uescẽs eleuat⁹ est Comedit et
ascẽdit: vt videlicet p effectũ cõ
mestionis veritas patesceret car
nis. Tu. ℟. Nõ pturbet̃ coꝝ ve
strũ ego vado ad patrẽ ⁊ mit-
tam vobis Spm veritatis ⁊ il-
le vos docebit q̃ sũt pcepta vi-
te alleluya ℣. Nisi ego abiero

Spiritũ veritatis. Lctõ nona
Marcus vero pusq̃ dñs
celũ ascẽderet: eũ de cor
dis atqȝ ĩfidelitatis duricia in-
crepasse discipulos memorat.
Qua in re q̃d cõsiderandũ no-
bis est nisi q idcirco dñs tũc di
scipulos icrepauit cũ corpali-
ter eos reliquit: vt verba q̃ re-
cedẽs diceret in corde audien-
tiũ arcius impressa remanerẽt
Increpata igit̃ coꝝ duricia q̃d
admonẽdo dicat audiam⁹. Eũ
tes in mũdũ vniuersum pdica-
te euãgeliũ oĩni creature. Tu.
℟. Ite in orbẽ vniuersum ⁊ p-
dicate dicẽtes all'a Qui credi-
derit ⁊ baptizatus fuerit salu⁹
erit all'a all'a all'a. ℣. In noĩe
patris ⁊ filij ⁊ spũssctĩ. Qui. Te
deũ laudam⁹. Per hebdoma-
dã vicissim p octauo ℟ia. Vi-
ri galilei q̃d admiramini aspi-
ciẽtes in celũ all'a. Queadmo-
dũ vidistis eũ ascendentẽ in ce-
lũ ita veniet all'a all'a all'a. ℣.
Cunqȝ intuerent̃ in celũ euntẽ
illũ. ecce duo viri astiterũt iu-
xta illos in vestibus albis q̃ et
dixerũt. Queadmodũ. ℟. Pa
ter cum essem cũ eis ego serua
bã eos quos dedisti mihi nunc
autẽ ad te venio. Non rogo vt
tollas eos de mũdo sed vt ser-
ues eos a malo all'a ℣. Pater

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

scte̅ serua eos in noie tuo quos
dedisti mihi Non. Laudes.

Viri galilei q̄d aspicitis
in celū: hic iesus q̄ assum
ptus ē a vobis in celū sic veni-
et all'a. a̅. Cūq3 ītuerent̄ i celū
eūtē illū dixerūt all'a. a̅n. Ele-
uatis manib⁹ ferebat̄ in celū ꝛ
bn̄dixit eis all'a. a̅. Exaltate re
gem regū et hymnū dicite deo
all'a. a̅n. Videtib⁹ illis eleuat⁹
est et nubes suscepit eū in celū
all'a. Cpm. Primū q̄dē sermo
nē. Hy⁹. Tu xp̄e nr̄m gaudiū.
℣. Exaltare dn̄e in virtute tua
all'a. Cātabim⁹ ꝛ psallem⁹ vir
tutes tuas all'a. Bn̄dict⁹. Ascē
do ad p̄rem meū ꝛ p̄rē vestrū
deū meū ꝛ deū vr̄m all'a. Coll'.

Concede q.o.d. vt q̄ ho-
dierna die vnigenitum
tuū redēptorē nostrū ad celos
ascēdisse credim⁹: ip̄i quoq3 mē
te in celestib⁹ habitem⁹. p eūd.
Ad .i. hy⁹ Iā luc. cū istis duo
bus versib⁹ ad oēs horas. Tu
esto nr̄m gaudiū. Glia tibi dn̄e
q̄ scandis. An̄e. de laudib⁹. ℟.
Xp̄e fili. Qui sedes. all'atin.
Ceta solito more ❡ Ad iii. cū.
Primū q̄dē sermonē. ℟. Ascē
dit de⁹ i iubilatiōe All'a all'. ℣.
Et dn̄s i voce tube. ℣. Ascēdēs
xp̄s in altū. Collecta. Cōcede
q̄s o.d. ❡ Ad sextā Capitulū.

Non est vestrū nosse tp̄a
vel mometa q̄ pater po
suit ī sua potestate: s3 accipietis
virtutē supuenientis sp̄ussc̄ti in
vos: ꝛ eritis mihi testes in hie-
rusalē. Deo. ℟. Ascēdēs xp̄us
i altū All'a all'a. ℣. Captiuā du
xit captiuitatē. ℣⁹. Ascendo ad
patrem. ❡ Ad nonā capitulū.

Cumq3 ītuerent̄ in celū
euntē illū ecce duo viri
astiterūt iuxta illos in vestib⁹
albis q̄ ꝛ dixerūt Deo. ℟. Ascē
do ad patrē meū ꝛ p̄rē vestrū
All'a all'a. ℣. Deū meū ꝛ deū ve
strū. ℣. Exaltare dn̄e. ❡ In se
cūdis vesperis an̄e. de laud. hi.
Dixit dn̄s. Laudate pueri Ad
te leuaui. Laudate nomē dn̄i.
Laudate dn̄m qm̄ bon⁹. Cpm

Viri galilei q̄d aspicitis
i celū: hic iesus q̄ assum-
ptus est a vobis in celū: sic ve-
niet queādmodū vidistis eū eū-
tē in celū. Deo grās. Hy⁹. Fe-
stū nūc celebre. ℣. Ascēdit de⁹ i
iubilatione. Magt. O rex glie
dn̄e virtutū q̄ triumphator ho-
die super oms celos ascendisti:
ne derelinquas nos orphanos
sed mitte p̄missum patris in nos
sp̄m veritatis all'a. Collecta. Cō
cede q.o.de⁹. vt supra ❡ Infra
octauā oia vt in die sc̄to preter
p̄mū ℟. Pro octauo ℟io. vicis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

sim Rā Viri galilei. vel Pa
ter cū essem. Et nonū R. semp
erit Jte i orbē. Ad bñdict⁹ quo
tidie āñ. Ascēdo ad prem. exce
pta dñica. Per octauam vicis
sim ad magnificat. āñ.
S Jc veniet quēadmoduz
vidistis eū eūtē i celū alla. āñ.
Vado parare vobis locū ꝛ ite-
rū veniā ad vos alla ꝛ gaude-
bit coꝛ vestrū alla alla. āñ. Ro
gabo patrē meū ꝛ aliū paracly
tū dabit vobis alla. āñ. Dñe si i
tpe hoc restitues regnū israel:
dixit aūt eis. nō est vestrū nosse
tpa vel momēta q̄ pater posu-
it i sua potestate alla. āñ. Dñs
q̄dez iesus postq̄ꝫ locut⁹ est eis
ascēdit i celū et sedet a dextris
dei alla. ā. Jlli aūt ꝓfecti p̄di-
cauerūt vbiq̄ꝫ dño cooperāte ꝛ
sermonē cōfirmāte sequētib⁹ si
gnis alla all. Capitula p octa-
uā. Ad matutinas. Capitulū.
V Nicuiq̄ꝫ nostrū data est
grā scdm mēsurā dona
tionis xpi. ꝓpter qđ dicit: ascē-
dēs i altū captiuā duxit capti-
uitatē: dedit dona hoib⁹. Deo.
A ¶ Ad tertiam Capm.
Ccipietis ꝟtutē supue
niētis spūsscti i vos: ꝛ eritis mi-
hi testes in hierlm: ꝛ in omni iu
dea et samaria: et vsq̄ꝫ ad vlti-
mū terre Deo. ¶ Ad. vj. Cap.

A Deamus cū fiducia ad
thronū grē dei: hēm⁹ ei
pontificē magnū q̄ penetrauit
celos: iesū filiū dei. Deo. ¶ Ad
Q Ui descēdit ¶ ix. Cap.
ipe ē ꝛ q̄ ascēdit sup oēs
celos: vt adimpleret oia: ꝛ cre-
scam⁹ i illo p oia q̄ ē caput nr̄m
iesus xp̄s. Deo. ¶ Ad vs. Cp.
M Agnū est pietatis sacra
mētū: qđ manifestatū ē
in carne: iustificatū ē in spū: cre
ditū ē in mūdo: assumptū est in
glia. Deo. Per hebd. Legēde
P Rimū quidē sermonē fe
ci de oib⁹ o theophile: q̄
cepit iesus facere ꝛ docere vsq̄ꝫ
in diē qua p̄cipiēs aplis: p spm
sanctū quos elegit assumpt⁹ ē.
Quib⁹ ꝛ p̄buit seipm viuū post
passionē suam: in multis argu-
mentis: per dies quadraginta
apparens eis: ꝛ loquens de re
gno dei. Et conuescens prece-
pit eis ab hierosolymis ne di-
scederent: sed expectarent pro-
missionem patris quā audistis
inquit per os meum. Quia io-
hānes quidē baptizauit aqua/
vos autem baptizabimini spiri
tusancto non post multos hos
dies. Igitur qui conuenerant
interrogabant eum: dicentes.
Domine/ si in tēpore hoc resti-
tues regnū israel. Dixit autez

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

eis. Nō est vestrū nosse tpa vel
momēta que pater posuit i sua
potestate: sed accipietis virtu-
tē supueniētis spūsscti in vos: ꝛ
eritis mihi testes i hierlm: ꝛ in
omi iudea ꝛ samaria: ꝛ vsq; ad
vltimū terre. Et cuz hoc dixis-
set: videntibus illis eleuatus
est: ꝛ nubes suscepit eū ab ocu-
lis eorū. Cūq; ītuerent in celū
euntē illū: ecce duo viri astite-
runt iuxta illos in vestibus al-
bis: qui ꝛ dixerūt. Viri galilei
quid statis aspiciētes i celū: hic
iesus q̄ assūpt⁹ ē a vobis i celū:
sic veniet quēadmodū vidistis
eum euntem in celū. Tunc re-
uersi sunt in hierlm: a monte q̄
vocatur oliueti: q̄ est iuxta hie-
rusalem sabbati habens iter.
Et cū introissent in cenaculuz
ascenderunt vbi petrus ꝛ ioha
nes manebant: iacobus ꝛ an-
dreas: philipp⁹ ꝛ thomas: bar-
tholomeus ꝛ matheus iacob⁹
alphei: simon zelotes ꝛ iudas.
iacobi. Hi omnes fuerunt per-
seuerantes vnanimiter in ora-
tione cum mulieribus: ꝛ maria
matre iesu ꝛ fratribus eius. In
diebus illis exurgēs petrus in
medio fratrū dixit. (erat autez
turba hominū simul: fere cētuz
vigiti) viri fratres: oportet im-
pleri scripturam quā predixit
spūssanctus p os dauid de iu-
da: q̄ fuit dux eoꝝ q̄ cōprehēde-
rūt iesum: qui cōnūeratus erat
in nobis ꝛ sortitus est sortē mi-
nisterij hui⁹. Et hic quidē pos-
sedit agrū de mercede iniqui-
tatis: ꝛ suspēsus crepuit medi⁹
et diffusa sunt oīa viscera eius.
Et notū factū est omnibus ha-
bitantibus hierusalē: ita vt ap-
pellaret ager ille lingua eoruz
acheldemath: hoc est ager san-
guinis. Scriptū est eīm in libro
psalmorū. Fiat cōmoratio eius
deserta: ꝛ nō sit qui inhabitet i
ea: ꝛ episcopatum eius accipiet
alter. Oportet ergo ex his vi-
ris qui nobiscū sunt congrega-
ti: in omni tpe quo intrauit et
exiuit inter nos dn̄s iesus: inci-
piēs a baptisimate iohānis vsq;
in diē qua assumptus est a no-
bis: testem resurrectionis eius
nobiscū vnum fieri ex istis. Et
statuerūt duos: ioseph q̄ voca-
batur barsabas: qui cognomi-
natus est iustus: ꝛ mathiā. Et
orātes dixerūt. Tu dn̄e q̄ nosti
corda oīm: ostēde quē elegeris
ex his duobus: vnū accipe locū
ministerij hui⁹ ꝛ aplatus: de q̄
preuaricat⁹ est iudas vt abiret
in locū suū. Et dederūt sortes
et cecidit sors sup mathiā: ꝛ an-
numerat⁹ est cū vndecim aplis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Et dum cōplerent̄ dies pēthe costes: erāt oēs pariter in eodē loco. Et factus est repēte de celo sonus tanꝗ adueniētis spiritus vehemētis: ꝛ repleuit totā domū vbi erāt sedentes. Et apparuerūt illis disptite ligue tanꝗ ignis seditqꝫ supra singulos eoꝝ. Et repleti sunt oēs spiritusctō: ꝛ ceperunt loq̄ variis linguis: ꝓut spūssanctus dabat eloqui illis. Erāt aūt in hierusalē habitantes iudei: viri religiosi ex omni natiōe q̄ sub celo est. Facta aūt hac voce cōuenit multitudo ꝛ mente confusa est: quoniā audiebat vnusquisqꝫ lingua sua illos loquētes. Stupebāt aūt oēs: ꝛ mirabant̄ dicentes. Nōne ecce oēs isti q̄ loquūtur galilei sunt. Et q̄uo nos audiuimus vnusquisqꝫ linguā nostrā in qua nati sumus. Parthi ꝛ medi ꝛ elamite: ꝛ q̄ habitāt mesopotamiā: iudeā ꝛ capadociā: ponthuꝫ ꝛ asiam: frigiā et pāphiliā egyptum ꝛ ptes libie q̄ est circa cirenē: ꝛ aduene romani: iudei quoqꝫ ꝛ proseliti: cretes ꝛ arabes: audiuimus loquētes eos nr̄is liguis magnalia dei. Stupebāt aūt oēs ꝛ mirabant̄ adinuicē dicētes. Quid nam vult hoc eē. Alii aūt irridētes dicebant: q: musto pleni sunt. Stans aūt petrus cū vndecim leuauit vocē suā: ꝛ locutus est eis. Viri iudei ꝛ q̄ habitatis hierusalem vniuersi: hoc vobis notū sit: ꝛ auribus ꝑcipite verba mea. Nō eñ sicut vos estimatis: hi ebrii sunt cū sit hora diei tertia. Sed hoc est q̄d dictū est ꝑ ꝓphetam iohel. Et erit i nouissimis dieb⁹ dicit dominus: effundā de spū meo sup oēm carnē: ꝛ ꝓphetabunt filii vestri ꝛ filie vestre. Et iuuenes vestri visiones videbūt ꝛ seniores vestri somnia somniabunt. Et quidē sup s̄uos meos ꝛ ancillas meas: i diebus illis effūdā de spiritu meo ꝛ ꝓphetabūt Et dabo ꝓdigia in celo sursuꝫ: et signa in terra deorsum: sanguinē ꝛ ignē ꝛ vaporem fumi. Sol cōuertet̄ in tenebras: ꝛ luna in sanguinem: anteqꝫ veniat dies dn̄i magn⁹ et manifestus Et omnis quicūqꝫ inuocauerit nomē dn̄i saluus erit. Viri israelite audite ꝟba hec. Jesuꝫ nazarenū virū approbatū a deo i vob̄ ꝟtutib⁹ ꝛ ꝓdigiis ꝛ signis q̄ fecit ꝑ illū de⁹ i medio vr̄i: sicut vos scitis: hūc diffinito consilio ꝛ prescientia dei traditum per manus iniquorum: affigentes interemistis. Quem deus suscitauit: solutis doloribus in-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ferni:iuxta qđ impossibile erat:
teneri illũ ab eo. Dauid enim
dicit in eũ. Prouidebā dñm in
conspectu meo semꝑ:q̄m a dex
tris est mihi ne commouear.
Propter hoc letatũ ē cor meũ:
et exultauit lingua mea: insuꝑ
et caro mea requiescet in spe.
Q̄m non derelinques animā
meā in iferno nec dabis sanctũ
tuũ videre corruptionē. Notas
mihi fecisti vias vite: replebis
me iocunditate cum facie tua.
Uiri fratres liceat audēter di
cere ad vos de patriarcha da-
uid:quoniā defunctus est et se-
pultus est et sepulchrũ eius est
apud nos vsq; in hodiernũ diē
Propheta igit̄ cũ esset:et sciret
q2 iureiurādo iurasset illi de9:
de fructu lumbi eius sedere su
per sedē eius:prouidens locut9
est de resurrectione xp̄i. Quia
neq; derelict9 est i iferno:neq;
caro eius vidit corruptionem.
Hunc iesum resuscitauit deus:
cuius nos omnes testes sum9.
Dextera igitur dei exaltatus:
et promissione spirit9 sancti ac-
cepta a p̄re:effudit hoc donum
quod vos videtis et auditis.
Non enim dauid ascendit i ce-
lum. Dicit autē ipse. Dixit do-
minus domino meo:sede a dex
tris meis. Donec ponam ini-
micos tuos scabellum pedum
tuorum. Certissime ergo sciat
omnis domus israel:quia ⁊ do
minum eũ et christum fecit de9
hunc iesum:quem vos crucifi-
xistis. His auditis compuncti
sunt corde:⁊ dixerũt ad petruꝫ
⁊ ad reliquos apostolos. Quid
faciem9 viri fratres. Petrus
vero ait ad illos. Penitētiā i-
quit agite:et baptizetur vnus-
quisq; vestrum in noīe iesu xp̄i:
in remissionem peccatorum ve
strorum:⁊ accipietis donuꝫ spi
ritus sancti. Uobis enim est re
promissio et filijs vestris:et in
omnibus qui longe sunt quos-
cũq; aduocauerit domin9 de9
noster. Alijs etiā verbis pluri
mis:testificat9 est et exhortaba
tur eos petrus dicens. Salua
mini a generatione ista praua.
Qui ergo receperunt sermonē
eius baptizati sunt:et apposite
sunt in die illa aīe circiter tria
milia. Erant autē perseueran-
tes in doctrina apostolorum:⁊
cõmunicatione fractionis pa-
nis ⁊ orationibus. Fiebat auteꝫ
oī anime timor. Multa quoq;
prodigia ⁊ signa per apostolos
in hierusalem fiebant:⁊ metus
erat magnus i vniuersis. Oēs
etiam qui credebant:erant pa-
riter ⁊ habebant omnia cõmu-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nia. Possessiones ꝛ substantias
vendebant: et diuidebant illa
omnibus prout cuiq; op⁹ erat.
Quotidie quoq; perdurantes
vnanimiter in templo: ꝛ fran-
gentes circa domos panem su-
mebant cibum cum exultatio-
ne ꝛ simplicitate cordis: collau
dantes deum: ꝛ habentes gra-
tiam ad omnẽ plebem. Domi-
nus autẽ augebat qui salui fie-
rent quotidie in idipsum. Pe-
trus ꝛ iohãnes ascendebant in
templum ad horam orationis
nonã. Et quidam vir qui erat
claudus ex vtero matris sue:
baiulabatur: quem ponebant
quotidie ad portã templi que
dicitur speciosa: vt peteret ele
mosynam ab introeuntibus in
templum. Is cum vidisset pe-
trum ꝛ iohannem: incipientes
introire in templum: rogabat
vt elemosynam acciperet. In
tuens autem in eũ petrus cum
iohãne dixit. Respice in nos.
At ille intendebat in eos: spe-
rans se aliquid accepturum ab
eis. Petrus autem dixit. Ar-
gentum ꝛ aurum non est mihi:
quod autem habeo hoc tibi do.
In nomine iesu christi nazare-
ni: surge et ãbula. Et apprehẽ-
sa manu eius dextera: alleua-
uit eum: ꝛ protinus consolidate
sunt bases eius ꝛ plante. Et exi
liens stetit ꝛ ambulabat: et in-
trauit cum illis i templum am
bulãs ꝛ exiliens: ꝛ laudãs deũ
Et vidit omnis populus eum
ambulãtem ꝛ laudantem deũ.
Cognoscebãt autem illum: qm̃
ipse erat q̃ ad elemosynã sede-
bat: ad speciosam portã templi
Et impleti sunt stupore ꝛ exta-
si: in eo quod cõtigerat illi. Cũ
tenerent aũt petrum ꝛ iohãnẽ:
currit omnis populus ad eos:
ad porticũ que appellatur salo
monis stupentes. Uidens autẽ
petrus respondit ad populum
Uiri israelite q̃d miramini in
hoc: aut nos q̃d intuemini: qua-
si nostra virtute aut potestate
fecerim⁹ hũc ambulare. Deus
abraham: et deus ysaac: ꝛ deus
iacob: deus patrũ nostrorũ: glo
rificauit filium suũ iesum: quẽ
vos quidem tradidistis: et ne-
gastis ante faciem pylati iudi-
cante illo dimitti. Tu autem.

Dñica ĩfra octauã ad vesp̃as

Estote prudẽ- Vts. Ep̃z.
tes ꝛ vigilate in orõnib⁹
ante oĩa autez in vobismetipsis
charitatẽ continuã habẽtes: q2
charitas operit multitudinem
pctõrũ. Deo. Hy⁹. Festum nũc
Ascẽdit de⁹ Mag. Euntes
in mundũ vniuersum predicate

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

euangeliū oi creature all'a: qui crediderit et baptizatus fuerit saluus erit all'a: q aūt nō crediderit condemnabit all'a. Coll'.

O Mps s. d. fac nos tibi sp ꝛ deuotā gerere volūtatē ꝛ maiestati tue sincero corde seruire. Per. Ad matu. totū vt infra octauā. Lectiōes in ordine.

Secundum Johannem .xv.

I N il. t. d. ie. d. s. Cū venerit paraclit⁹ quē ego mittā vobis a pr̄e spm̄ veritatis q a patre ꝓcedit: ille testimoniū ꝑhibebit de me. Et re. Bede.

Et multis scti euangelij locis inuenim⁹: q discipuli ante aduentū spūssācti minus capaces erant: ad intelligēda archana diuine sublimitatis: minus fortes ad tolleráda aduersa hūane prauitatis. Sed eis: aduenientе spūsctō: cū augmēto diuine agnitiōis: data est etiam cōstantia vincēde hūane ꝑsecutionis. Unde illis dñica ꝓmissione nūc dicitur. Cū venerit paraclytus quē ego mittā vobis a pr̄e spiritū veritatis qui a patre ꝓcedit: ille testimoniū ꝑhibebit de me: et vos testimoniū perhibebitis. Tu. Lec. viij.

N Otandū autē in primis: q dn̄s spiritū veritatis ꝛ a se mittēdū esse testat: et eūdē mox a pr̄e procedere subiūgit. Non q idē spūs: aliter a patre procedit: q a filio mittit. Aut alio tēpore a pr̄e procedit: q cū a filio mittit. Sed ideo fili⁹ eū a se mitti: ꝛ a pr̄e dicit procedere: vt aliā pr̄is: aliā esse suā ꝑsonā designet. Atq in eadem distinctione ꝑsonarum: vnā esse operationē ac volūtatē suā: cū patris voluntate ꝛ operatione denunciet. Tu aūt. Lectio. ix.

C Um eni eiusdē spūs gr̄a datur hoībus: mittit ꝑfecto spiritus a patre: mittitur et a filio. Procedit a pr̄e: procedit et a filio. Uenit et sua spōte: q sicut coequalis est patri ꝛ filio: ita eandē habet voluntatem cū pr̄e ꝛ filio cōmunē. Spiritus eni vbi vult spirat. Et sicut apl's enūeratis donis celestibus: ait. Hec oīa operatur vn⁹ atq idē spūs: diuidēs singulis ꝓut vult. Tu. Ad laud. Uiri galilei. cū ceteris Capi. Estote prudētes. Hy⁹. Tu xp̄e nostrū gaudiū. ℣⁹. Exaltare. Bn̄dict⁹. Cū venerit paraclytus quem ego mittā vobis spm̄ veritatis qui a patre procedit ille testimoniū ꝑhibebit de me all'a. Collecta. Ops sempi. de⁹.

¶ Ad horas dici vt in die sctō pter capit'la ꝛ col. ¶ Ad vj. ca.

Unusquisqꝫ sicut accepit gratiam in alterutrum illam administrantes: sicut boni dispensatores multiformis gratie dei. Deo.

¶ Ad nonam Capitulum.

Si quis loquitur quasi sermones dei: si quis ministrat tanquam ex virtute quam administrat deus: vt in omnibus honorificetur deus: per iesum christum dominum nostrum. Deo.

¶ In scdis vespis. totum vt in die scto. sed capitu. Estote prudentes. Ad magt. Cum venerit paraclitus quem ego mittam vobis a patre spiritum veritatis: ille testimonium perhibebit de me alleluia: et vos testimonium perhibebitis: quia ab initio mecum estis alleluia. Coll. Omnipotens sem. d. ¶ In octaua ascensionis ad vespas an. Nisi ego abiero vts. pi feriales. Capi. Primum quidem sermonem. R. Omnis pulchritudo. Hy. Festum nunc. v. Ascendit deus. Magt. Pater manifestaui. Collecta et cetera omnia vt in die scto preter primum Rm. Lec. j.

Sacramentum dilectissimi salutis nostre: quam precio sanguinis sui vniuersitatis conditor estimauit: a die corporalis ortus: vsqꝫ ad exitum passionis: per dispensationem humilitatis impletum est. Et licet multa etiam in forma serui: diuinitatis signa radiauerint, proprie tamen illius temporis actio: ad demonstrandam suscepti hominis pertinuit veritatem. Tu. R. Omnis pulchritudo. Lec. ij.

Post passionem vero: ruptis mortis vinculis: que vim suam in eum qui peccati erat nescius: incedendo perdiderat: infirmitas in virtutem: mortalitas in eternitatem: contumelia transiuit in gloriam Quam dominus iesus christus in multis manifestisqꝫ documentis: multorum declarauit aspectui: donec triumphum victorie quem reportarat a mortuis: inferret in celum. T.

Sicut ergo in solemnitate paschali: resurrectio nobis domini fuit causa letandi Lec. iij. ita ascensio eius in celum: presentium nobis est materia gaudiorum. Recolentibus illum diem et rite venerantibus: quo natura nostre humilitatis in christo: supra omnem celi militiam: supra omnes ordines celorum: et vltra cunctarum altitudinem potestatum ad dei patris est prouecta consessum. Tu. Lec. iiij.

Quo ordine operum diuinorum nos fundati: nos edificati sumus: vt mirabilior fieret gratia dei: cum remotis a conspectu hominum: que merito reuerentiam sui sentiebantur indicere fides non diffideret: spes non fluctuaret. charitas non teperet. Magnarum enim hic vigor mentium: et val-

de fideliū est hoc lumen animo
rū: incūctāter credere q̄ corpo-
reo nō videntᷓ intuitu: ⁊ ibi fige
re desideriū: quo nequeas īfer-
re conspectum. Tu. Lectio. v.

HEc aūt pietas vnde a no
stris cordibus nasceretᷓ:
aut quomodo q̄sq̄ iustificaretᷓ
per fidē: si in his tātū salus no-
stra consisteret: q̄ obtutibꝫ sub-
iacerent. Unde ⁊ illi viro q̄ de
resurrectione christi videbatur
ambigere: nisi i ipius carne ve-
stigia passionis: ⁊ visu explorasꝫ
set ⁊ tactu. Quia vidisti me in-
quit dominꝰ: credidisti. Beati
qui non viderunt: et credide-
runt. Tu autē. Lectio sexta.

UT igitur huius beatitu
dinis dilectissimi capa-
ces esse possimus: expletis ci-
bus que euangelice predicatio
ni: et noui testamēti mysterijs
cōgruebant. Dominus noster
iesus xp̄us quadragesimo post
resurrectionem die: corā disci-
pulis eleuatus in celū: corpo-
ralis presentie motū fecit: mā-
surus in patris dextera: donec
tempora multiplicandis: eccle
sie filijs diuinitꝰ prestituta ꝑ-
aguntur: et ad iudicandos vi-
uos ⁊ mortuos in eadem carne
q̄ ascēdit adueniet. Tu. Ome-
lia ⁊ cetera oīa vt in die sancto

Feria. vj. Inuitato. Alla re
gem ascēdentē in celū. Venite
adoremus alla. Venite. Hyꝰ.
Eterne rex altissime. Ad feri-
alem nocturnu hec sola aña. At
nis exaltatus es alla sup oēs
celos alla. ℣. Ascendit deꝰ in
iubilatione alla. Et dn̄s in vo-
ce tube alla. Lectio prima.

VOs autē sctm̄ ⁊ iustū ne
gastis: ⁊ petistis virū ho
micidā donari vobis: auctorē
vero vite interfecistis: quē deꝰ
suscitauit a mortuis cuius nos
testes sumꝰ. Et in fide nois eiꝰ
hunc quē vos videtis et nostis
cōfirmauit. Nomen eius et fi-
des que ꝑ eū est: dedit integrā
sanitatē istā in cōspectu omniū
nostrū. Et nūc fratres scio q̄r ꝑ
ignorantiā fecistis: sicut ⁊ p̄nci
pes vestri. Tu. ℟. Oīs pul-
chritudo. Lectio secunda.

DEus aūt q̄ p̄nūciauit ꝑ
os oium ꝓphetarū pati
xp̄m suū: impleuit sic. Penite-
mini igitᷓ ⁊ ꝯuertimini: vt dele
antᷓ pctā vestra: vt cū venerint
tpa refrigerij a ꝯspectu dn̄i: et
miserit eū q̄ p̄dictꝰ ē vobis iesū
xp̄m: quē oportet q̄dē celū reci
pere: vsq̄ i tpa restitutōis oim
q̄ locutus est deus per os sctō-
rū suoꝝ: a seculo ꝓphetaꝝ. Tu.
℟. Exaltare dn̄e. Lectio. iij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Moyses q̄dē dixit. Qm pphetā suscitabit vobis dñs de⁹ vester de fratrib⁹ vr̄is tāq̄ meipm audietis: iuxta oia q̄cūq̄ locut⁹ fuerit vobis Erit aūt ois aia q̄ nō audierit pphetā illū exterminabit de plebe. Et oēs pphete a samuel ⁊ deinceps q̄ locuti sunt: ānūciauerūt dies istos. Uos estis filij pphetarū: ⁊ testamēti qd̄ disposuit de⁹ ad p̄res nostros dicēs ad abrahā. Et i semine tuo bn̄dicent oēs familie t̄re. Tu. ℟. Nō turbet Ad laudes sup oēs ps. hec sola ān. Uiri galilei. ps. Dñs regnauit. cum ceteris Cp. Unicuiq̄ nostrū. ℣. Exaltare dñe. Bn̄dict⁹. Ascēdo ad patrē. Colla. Omps s. d. Alie quattuor āñe. de laudib⁹ dicūtur ad horas diei: cū caplis vt i fra octauā: et collecta dñicali. ¶ Ad vespas sup oēs ps. ān. Alla alla alla. ps. Cōfitebor. cū ceteris. Cōm Magnū ē pietatis. Hy⁹. Festū nunc. ℣. Ascēdit de⁹. Magt. Pacē meā do vobis alla pacē relinquo vobis alla. Collecta dñicalis absq̄ pcib⁹ ⁊ suffragi. Cōpleto. vt infra octauā. ¶ In vigilia penthecostes Inuitato. et cetera oia vt i pcui die. Sed ad ferialem nocturnū ān. Dñs in syon all. magn⁹ ⁊ excels⁹ al. ℣. Ascēdēs xp̄s i altū al. Johem. xiiij.

In il. t. dix. ie. dis. su. Si diligit me mādata mea seruate: ⁊ ego rogabo patrē et aliū paraclytum dabit vobis: vt maneat vobiscū ieternū. Et rel. Bede. Quia sctispūs hodie f. k. celebram⁹ aduentū: debem⁹ ipi congruere solēnitati quā colimus. Hoc eteni ordine tāte festiuitatꝭ hui⁹ digne gaudia celebram⁹: si nos q̄q̄ dño opitulāte aptos reddiderim⁹: ad quos spūssctūs aduenire ⁊ i qb⁹ habitare dignet. Ea autē solūmodo ratiōe aduētu ⁊ illustratōe spūssct̄i apti existim⁹: si corda nr̄a diuio amore repleta: ⁊ corpa sint dñicis mācipata p̄ceptis. Tu. ℟. Ascēdēs in altū.

Uide i exor- Lis. altū. dio lectiōis hui⁹ euāgelice: discipulis ∻itas ait. Si diligitis me mādata mea s̄uate ⁊ ego rogabo patrē ⁊ aliū paraclytū dabit vobis. Paraclytus q̄ppe ɔsolator itērp̄tat Et spūssctūs recte paraclit⁹ vocat Qz corda fideliū: ne inter hui⁹ seculi aduersa deficiāt celestis vite desiderijs subleuat ac reficit. Unde in actib⁹ aplor̄: crescente sancta ecclesia dicit. Et edificabat ambulās in timore

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

dñi: et ɔsolatiõe spũs dñi replebat. Tu. ℟. Xps est. vts. lc. iij.

Quod ergo ait. Si diligitis me mãdata mea seruate: et ego rogabo pr̃em et aliũ paraclytũ dabit vobis. In ipsis qdẽ discipulis q̃ eũ vere dilexisse: vere mãdatis ei⁹ obedisse nõ dubitant: hodierna die cõpletũ est: qñ illis i cenaculo orãtib⁹: repẽte spũs sctũs i igneis linguis apparuit: eosq́ȝ i ore p diuersitatẽ linguarũ docuit: et in corde p amoris sui cõsolationem roborauit. Tu. ℟. Ponis nubem. Ad laudes et ad horas diei vt supra die. ❡ In vigilia pẽthecostes sup ps̃. ferial. ãn.

Veni scte spũs reple tuorũ corda fidelium: et tui amoris in eis ignẽ accende: q̃ p diuersitatẽ linguarũ cunctarũ gentes in vnitate fidei congregasti all'a alleluya. Capitulũ.

Dum cõplerent dies pẽthecostes: erãt oẽs discipuli pariter in eodẽ loco. Deo g̃. ℟. Apparuerũt aplis. hymn⁹ Veni creator spũs. ℣. Loq̃bantur. all'atim mag̃t. Nõ vos relinquã orphanos all'a: vado et venio ad vos all'a: et gaudebit cor vestrum all'a. Collecta.

Presta q̃s omps de⁹: vt claritatis tue sup nos splẽdor effulgeat: et lux tue lucis: corda eorũ q̃ p grãm tuã renati sunt: sctisp̃us illustratiõe cõfirmet. Per dñm. eiusdẽ spũs. Ad cõpleto. ã. Veni sctẽ spũs. vts. ps. Cũ iuocarẽ. cũ ceteris Cpz. Tu i nobis. ℟. In man⁹. all'atim. Hy⁹. Btã nobis gaudia. ℣. Custodi nos. Ad nũc dimittis Alleluya spũs paraclytus all'a: docebit vos om̃ia all'a all'a. Cetera solito more. ❡ Inuitato. All'a spũs dñi repleuit orbẽ terrarũ. Venite adorem⁹ all'a. Venite. Hymn⁹. Iã xp̃s astra ascende. Ad noctur. ãn.

Factus est repẽte de celo son⁹ aduenietis spũs vehemẽtis all'a all'a. ps. Magnus dñs. ã. Cõfirma hoc de⁹ quod operat⁹ es in nobis a tẽplo scto tuo qd̃ ẽ i hierl'm all'a all'a. ps. Exurgat de⁹. ã. Emitte spiritũ tuũ et creabunt: et renouabis faciẽ terre all'a all'a. ps. Bñdic. ij. ℣. Loquebãtur varijs linguis apostoli all'a.

In i. t. d. [Iohãnẽ. xiiij. ie. dis. su. Si quis diligit me sermonẽ meũ seruabit. Et pater meus diliget eũ: et ad eũ veniem⁹: et mansionẽ apud eũ faciem⁹. Et reliq̃. Grego. Habet fr̃es k̃mi euãgelice lectõis verba sub breuitate trãscurre-

re: vt post diucius liceat: in cō-
teplatiōe tāte solēnitatis imo-
rari. Hodie nāq; spūssctūs re-
pētino sonitu sup discipulos ve
nit: mētesq; carnaliū i sui amo
rē pmutauit. Et foris apparē-
tib⁹ linguis igneis: itus facta
sunt corda flāmātia: qꝛ dū deū
i ignis visione suscipiūt p amo
rē suauiter intus arserūt. Ipe
nāq; spūssctūs amor est. Unde
ꝛ iohānes dicit. De⁹ charitas
est. Tu. ℟. Dū cōplerent dies
pēthecostes: erāt oīs pariter
dicētes alla: ꝛ subito fact⁹ ē so-
nus de celo alla. Tanq; spirit⁹
torrens repleuit totam domū
alla alla. ℣. Repleti sunt oēs
spūscō ꝛ ceperūt loq. Tāq;. l. ij.
Qui ergo mente integra
deū desiderat, pfecto iā
habet quē amat. Neq; em qsq;
posset deū diligere: si eū quem
diligeret nō haberet. Sz ecce
si vnusquisq; vestrū requirat an
diligat deū: tota fiducia ac se-
cura mēte respōdet. diligo In
ipo aūt lectionis exordio audi
stis: q veritas dixit. Si qs di-
ligit me sermonē meū seruabit
Probatio ergo dilectiōis: ex-
hibitio ē opis. Hinc i epla sua
idē iohānes dicit. Qui dicit: qꝛ
diligo deū: ꝛ mādata ei⁹ nō cu
stodit: mendax est. Tu. ℟. Re-
pleti sūt oēs spūscto: ꝛ ceperūt
loqui, put spūssctūs dabat elo-
qui illis. Et ꝯuenit multitudo
dicētiū alla. ℣. Loqbāt varijs
linguis apli magnalia dei. Et.
Uere eni diligi [lc. iij.
mus: si mādata ei⁹ ser-
uamus Uere eteni diligim⁹: si
a nris nos voluptatib⁹ coarta
mus. Nā q adhuc p illicita de
sideria defluit: pfecto deū non
amat: qꝛ i sua voluptate cōtra-
dicit. Et pater me⁹ diliget eū
ꝛ ad eū veniemus ꝛ māsionem
apud eū faciem⁹. Pēsate f. k.
quāta sit ista solēnitas: habere
in cordis hospicio aduētū dei.
Certe si domū vestrā: qsq; di-
ues ac ppotens amic⁹ itraret:
oīni festinātia dom⁹ tota mū-
daretur: ne qd fortasse esset: qd
oculos amici intrātis offende-
ret. Tergat ergo sordes praui
opis: q deo pparat domū mē-
tis. Tu. ℟. Apparuerūt aplis
dispti te lingue tāq; ignis alla
Seditq; supra singulos eorū
spūssctūs alla all. ℣. Spūs dñi
repleuit totā domū vbi erāt se
dētes apli. Seditq;. Laudes.
Dum cōplerent dies pen
thecostes: erāt oēs pari
ter dicētes alla. an. Spūs dñi
repleuit orbē terrarū alla. an.
Repleti sūt oēs spūscto: ꝛ cepe

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

runt loq̃ all'a. An. Fontes ꝛ oia
q̃ mouẽtur in aquis: hymnũ di
cite deo all'a. Añ. Loquebãtur
varijs linguis apl'i: magnalia
dei all'a all'a all'a. Cp̃. vt ſupra
Hymnꝰ. Impleta gaudẽt. ℣.
Spiritꝰ dñi repleuit orbẽ ter-
rarũ all'a. Et hoc qđ continet
oĩa ſcientiã habet vocis all'a
Bñdictus. Accipite ſpm̃ ſctm̃:
quorũ remiſeritis peccata re-
mittunt eis all'a. Collecta.
DEus q̃ hodierna die: cor
da fideliũ ſanctiſpũs il-
luſtratiõe docuiſti: da nobis in
eodẽ ſpiritu recta ſapere: et de
eius ſemper cõſolatiõe gaude-
re. Per dñm. eiuſdẽ ſpiritus.
¶ Ad primã Hyꝰ. Veni crea-
tor ſpũs. Qui paraclytꝰ. Per
te ſciamus. Sit laus. Añ. Veni
ſancte ſpiritus. ps. Deus in no-
mine. Beati imaculati. Retri
bue. Quicũqꝫ. Cap̃. Dñe miſe-
rere. ℟. Chriſte fili dei. Qui ſe
des a[l]tatim. Cetera ſolito mo
re. ¶ Ad. iij. Hyꝰ. Veni crea-
tor. Tu ſeptiformis. Per te ſci
amus. Sit laus. Añ. Veni ſctẽ
ſpũs. Cõm vt ſupra. ℟. Emit-
te ſpritũ tuũ ꝛ creabunt. All'a
all'a. ℣. Et renouabis faciẽ ter
re. ℣. Spũs paraclytꝰ. Coll'a.
Deꝰ qui hodierna die. ¶ Ad
vj. Hyꝰ. Veni creator. Accen-
de lumẽ. Per te ſciamus. Sit
laus pr̃i. Añ. Veni ſcẽ ſpũs. Cp̃.
APparuerũt apl'is diſ-
pertite ligue tãqꝫ ignis
ſedit qꝫ ſupra ſingulos eoꝝ ſpũs
ſctũs. Deo. ℟. Spũs paracly-
tus All'a all'a. ℣. Docebit vos
oia. ℣. Loq̃bant. ¶ Ad. ix. Hyꝰ
Veni creator. Hoſtẽ repellas
Per te ſciamus. Sit laus. Añ.
Veni ſancte ſpũs. Capitulum
ET repleti ſũt oẽs ſpũſctõ
ꝛ ceperũt loq̃ varijs lin-
guis: ꝓut ſpũſſctũs dabat eloq̃
illis. Deo. ℟. Loquebant va-
rijs linguis apl'i All'a all'a. ℣.
Magnalia dei. ℣. Spũs dñi
repleuit. Sic agẽdũ eſt ad ho-
ras per totã hebdomadã: exce
ptis capl'is ꝛ collectis. ¶ In ſe
cũdis veſperis. Añ. Veni ſancte
ſpũs. ps. Dixit dñs. c[um] ſequẽti-
bus. Cap̃. Apparuerũt apl'is.
hyꝰ. Veni creator. ℣. Loq̃bãt.
Magt̃. Hodie cõpleti ſũt dies
pẽthecoſtes all'a hodie ſpũſſan
ctus i igne diſcipulis apparu-
it: ꝛ tribuens eis cariſmatũ do
na: miſit eos in vniuerſum mũ
dum: ꝑdicare ꝛ teſtificari: qui
crediderit ꝛ baptizatus fuerit
ſaluus erit all'a. Collecta vt s.
¶ Fer. ij. Inuitato. hymni añe
ꝛ ps. ſicut i die ſctõ. ℣. Loq̃bant
et ſic ꝑ totã hebdomadã agat.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

R. Mi.t.d.i. [Johem.iij. I d.s. Sic deus dilexit mũdum vt filiũ suũ vnigenitũ daret: vt oĩs qui credit in illũ non pereat sed habeat vitã eternã. Et re. Bede. Saluator noster fr̃es k. q ad redẽptionẽ hũani generis in hũc mũdum venire dignat⁹ est: satis euidẽter euãgelicis sermonib⁹ insinuare dignatus est dicẽs. Sic deus dilexit mũdũ: vt filiũ suũ vnicum daret. Que eni dilectio maior esse valeat dilectione dei pr̃is q ad salutẽ ⁊ redẽptionẽ hũani gener[i]: vnigenitũ filiũ suũ mittere voluit. Quia in p̃uaricatione primi hoĩs: imago dei in oĩb⁹ hoĩb⁹ cõmaculata: nequaq̃ aliter reformari potuit nisi ipe dei fili⁹ ante oĩa sc̃la semp manẽs cũ p̃re i hũc mũdũ veniret: ⁊ homo fieri dignaret. Tu. R. Sp̃ũs sc̃tũs p̃cedens a throno: aploꝝ pectora inuisibiliter penetrauit: nouũ sc̃tificatõis signũ Ut in ore eoꝝ oĩm genera nascerent linguaꝝ all'a. V. Aduenit ignis diuin⁹ nõ cõburẽs ꝫ illuminans: ⁊ tribuẽs eis carismatũ dona. Ut. Lectio.ij.

M Agna mis[er]atio fratres mei: q ipe dei fili⁹ de sinu patris ad nos saluãdos ⁊ liberandos venire dignatus est Ideoq̃ nõ negligam⁹ tã magnã ⁊ imensam miam cõditoris nostri. Nõ sim⁹ ingrati tãte benignitatis: sed cũ oĩ sollicitudine ⁊ deuotiõe: dignis ⁊ sanctis morib⁹ viuẽtes: debitas ei g̃ras in cõuersatiõe nr̃a: fide recta agere studeam⁹: eiusq̃ voluntatis mãdata: in oĩb⁹ quãtũcũq̃ possum⁹: ipo largiente ad implere curem⁹ Tu. R. Jam nõ dicã vos s[er]uos ꝫ amicos meos: q2 oĩa cognouistis q̃ op[er]atus sum i medio vr̃i all'a. Accipite sp̃m sc̃tm̃ in vobis paraclytum ipe ẽ quẽ p[ate]r mittet vobis all'a V. Quoꝝ remiseritis pc̃tã remittunt eis Accipite. Lcõ.iij.

Q Uia nihil cõdignũ: tãte bonitati illius rependere possum⁹ nisi tm̃ vt cordis nostri studia ad eius voluntatem dirigam⁹ viamq̃ salutis eterne: quam ipe nobis per passionẽ ⁊ resurrectionẽ suã aperuit ⁊ cõcessit: cũ oĩ deuotione p̃paremus. Sequit. Non eni misit deus filiũ suũ vt iudicet mũdũ: sed vt saluet mũdus per ipm. Uenit ergo medicus ad egrotum. Saluator in hunc mũdũ venit: vt saluaret non vt iudicaret. Tu. R. Apparuerũt apostolis. Laudes. Dũ cõplerent dies pẽtheco. cũ ceteris. Cp̃m

APeriēs petr⁹ os suū di
xit viri frēs ⁊ p̄res: no-
bis p̄cepit dn̄s p̄dicare pp̄lo et
testificari: q2 ipse est q̄ cōstitut⁹
est a deo iudex viuorū et mor-
tuoꝝ. Deo. Hy⁹. et v̄. vt i prio-
ri die. Bn̄dict⁹. Sic deus dile
xit mūdū vt filiū suū vnigenitū
daret vt oīs q̄ credit i ip̄o non
pereat: sed h̄eat vitā etnā all'a.
DEus q̄ apl'is tuis [Coll'.
sctm̄ dedisti sp̄m: cōcede
plebi tue pie petitiōis effectū:
vt q̄b⁹ dedisti fidē: largiaris et
pacē. Per dn̄m c. Ad hoꝝ diei
vt i priori die notat'. Ad vj. ca.
HUic oēs prophete testi-
moniū p̄hibēt: remissio-
nē pctōꝝ accipere p̄ nomen ei⁹
oēs q̄ credūt i eū. D. Ad ix. ca.
ADhuc loquente petro
verba hec: cecidit sp̄ūs-
sctūs sup̄ oēs qui audiebāt ver
bū ⁊ obstupuerūt fideles ex cir
cūscisiōe qui venerāt cū petro.
Deo. ¶ In scdis vespis ā. Ue-
ni scte sp̄ūs. p̄i feriales. Cap'z.
Aperiēs petr⁹. hy⁹. Ueni crea
tor. v̄. Loq̄bant'. Magt. Si q̄s
diligit me sermonē meū serua
bit: ⁊ pater me⁹ diliget eū ⁊ ad
eū veniem⁹: ⁊ mansionē apud
eum faciemus all'a. Collecta.
Deus qui apl'is. Cōpleto. vts.
¶ Feria. iij. Scd̄m Johānē. x.

IN illo tp̄e dixit ies⁹ disci
pulis suis. Amē amen di
co vobis qui non intrat p̄ ostiū
in ouile ouiū sed ascēdit aliūde
ille fur est ⁊ latro. Et reliqua.
Bede. Uerba scti euāgelij fra
tres charissimi ita rctē itelligū
tur: si cū sup̄iorib⁹ sil' requirant'
h̄re cōcordiā. Cōuenire eni de
bēt anteriora cū sequētib⁹ q̄si ve
ritas loquit'. In iudiciū eni ve-
ni in hūc mūdū. Uenit eni me-
diator dei et hoīm in iudiciū in
hūc mundū: vt discretionē nos
doceret facere iter bonū ⁊ ma-
lū: inter iusticiā et iniusticiā: in
ter lucē et tenebras: vt hac di-
scretiōe p̄ ei⁹ gratiā p̄cepta: ea
q̄ sūt iusta ⁊ deo placita: exerce
re studeam⁹. Tu. R̄. Discipli-
nā et sapiētiā docebit eos dn̄s
all'a firmabit illis grām sp̄ūs-
scti. Et itellectū adipleuit cor-
da eoꝝ all'a al'. v̄. Sp̄ūs dn̄i re
pleuit orbē terraꝝ: et hoc q̄d cō
tinet oīa sciam h3 vocis. Et in.
UIde his v̄bis [Lec. ij.
subiūxit q̄d mō audistis
Amē amen dico vobis: qui nō
intrat p̄ ostiū in ouile ouiū sed
ascēdit aliūde: ille fur ē ⁊ latro
Ergo q̄ recta fide et sincerita-
te itrare nituntur i eccl'iam dei
oues dicunt'. Ostiū aūt et pasto
rem hic xp̄m intelligere debe-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

mus: ostiariū vero spm̄ sanctū:
ouile sctām eccliam: furē vero
diabolū nūcupari. In qb⁹ ver
bis nos salubriter admonuit.
Multi sūt eni q̄ scdm̄ ꝯsuetudi
nē vite hui⁹: boni dicunt. Sed
qd' prodest ipa bonitas: si non
vsq; in finē q̄sq; bon⁹ ē. Tu. ℟.
Loquebant varijs līguis apli
magnalia dei. Prout spūs san
ctus dabat eloqui illis alla. ℣.
Repleti sunt omnes spūsancto
& ceperunt loqui. Prout. lc. iij.
NOn aūt cuiq; spes ꝓa et
certa dat ꝑ vivēdi: nisi
agnoscat verā vitā q̄ ē xp̄s. Et
ꝑ ianuā idest spūscti grāz: quā
i baptismo accepit cōseruādo:
itrauerit i ouile oviū xp̄i: qd ē
ecclia. vbi fructū bonoꝝ operū
deo iugiter ferre valeat. Qui
autē itrat ꝑ ostiū: huic ostiari⁹
aperit. Quis ergo nobis hec
ostia aperit: nisi spūs sctūs: quē
ostiariū diximus: qui docet nos
oēm veritatē. Quia nisi ꝑ spūs-
scti grām nō possum⁹ xp̄i man
data nec aure cordis intelligē-
da ꝑcipere: neq; opib⁹ adiple-
re. Tu. ℟. Apparuerūt. Laud
Dū cōplerent. cū ceteris. Cap.
CUm audissent apli qui
erant hierosolymis: qz
recepit samaria verbū dei: mi-
serūt ad illos petrū et iohānē.
Deo. Bndict⁹. Ego sū ostiū di
cit dn̄s: ꝑ me si q̄s itroierit sal-
uabit & pascua iueniet all. Col.
ADsit nobis q̄s d. virt⁹
spūscti: q̄ et corda nr̄a
clemēter expurget: & ab oībus
tueat aduersis Per do. eiusdē
spiritus. Ad tertiam Capitulū
QUi cum venissent orave
runt ꝓ ipsis vt acciperēt
spm̄sctm̄: nōdū eni i quēq; illo-
rū venerat sz baptizati tm̄ erāt
i noīe dn̄i iesu Deo. Ad ix. Cō.
TUnc imponebāt man⁹
suꝑ illos: et accipiebant
spm̄sctm̄. Deo. magt. Audistis
qz dixi vobis vado et venio ad
vos: si diligeretis me gaudere-
tis vtiq; qz ad patrē vado: qz
pater maior me ē alla. Colle-
cta vts. ¶ Fer. iiij. Johānē. vj.
IN i. t. d. i. d. s. Nemo pōt
vēire ad me nisi pr̄ q̄ mi-
sit me traxerit eū. Et re. Bede
Dn̄s ac redēptor nr̄ ait disci-
pulis suis vt audistis f. k. Nemo
potest venire ad me: nisi pat q̄
misit me traxerit eū. Quid hic
dicimus fr̄es. Si trahitur ad
xp̄m: iuiti credim⁹: ergo violē-
tia adhibet nō volūtas excitat
Intrare quisq; eccliam potest
nolens accedere ad altare pōt
nolēs accipere sacramētū pōt:
nolēs credere aūt i xp̄z nō pōt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nisi volēs. Quia nō corpore sed
corde creditur. Tu. ℟. Adue-
nit ignis diuinus: nō cōburens
sed illuminās: nō ɔsumens sed
lucens. Et inuenit corda disci-
pulorum receptacula mūda: et
tribuens eis carismatum dona
all'a al'. ℣. Inuenit eos ɔcordes
charitate ⁊ collustrauit eos mū
dans diuinitas deitatis. Et.

AIt ergo ap'ls Lec.ij.
Corde eni credit ad iu-
sticiā: ore autē cōfessio fit ad sa-
lutē. Volūtarie trahimur ad
credulitatē: nō obligatiōe mē-
tis: sed delectatiōe. Quāto for-
tius dicere possum⁹/ trahi ho-
minē ad christum/ quātū dele-
ctat veritate delectat btitudi-
ne/ delectat iusticia: delectatur
vita sempiterna. Trahit ergo
ad filiū pater eos qui ꝑpterea
credunt in filium: quia credunt
eum deum patrem habere: et
ei deus pater equalem sibi ge-
nuit filium. Tu autē. ℟. Facta
autem hac voce cōuenit multi-
tudo ⁊ mente confusa est: quo-
niā audiebat vnusquisq3 lingua
sua. Illos loquētes magnalia
dei alleluya. ℣sus. Nonne ecce
omēs isti qui loquuntur galilei
sunt: ⁊ quomodo nos audiuim⁹
vnusquisq3 linguam suam. Il-
los loquentes. Lectio.iij.

QUi ergo hoc cogitat: at-
q3 in fide sua sentit et itel
ligit: equalē esse filiū pr̄i xp̄m
dn̄m nostrū: ip̄m trahit pr̄ fide
ad filiū. Nā sequit. Omīs q̄ au
dit a pr̄e ⁊ didicit: venit ad me.
Videte quō trahit nos pat ad
beatitudinē docēdo: nō necessi-
tatē inpēdēdo. Docet nos pr̄:
audiam⁹ verbum eius cū legit
in ecclesia. Audiam⁹ precepta
ei⁹ diligam⁹ cū vt obseruem⁹ q̄
docet. Tu. ℟. Apparuerunt.
Laudes. Dū cōplerent. Capi.
p.iiij. dies sequētes. Ad ma
tuti. Cp̄.

FActus est re-
pēte de celo son⁹ tāq̄3 ad
uenientis sp̄us vehementis: et
repleuit totā domū vbi erāt se
dētes ap̄li. Deo. Benedictus.
Si diligitis me mandata mea
seruate all'a all'a al'. Collecta.

MEntes n̄ras q̄s dn̄e pa-
raclytus qui a te proce-
dit illuminet: ⁊ inducat in oēm
sicut tuus ꝑmisit filius verita-
tem. Qui tecū eiusdē sp̄us. Nō
dicunt preces. Ad.iij. Cp̄3.

LOquēte petro ad plebē:
cecidit spiritus sanctus
sup omnes qui audiebant ver-
bū. Deo. Ad.vj. Capitulū.

NOn accepistis sp̄m serui
tutis iter3 in timore: s3 ac
cepist! sp̄m adoptiōis i q̄ clama

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

m⁹ abba pr̄. Deo. ¶ Ad.ix.cp̄

Non spiritū hui⁹mūdi ac cepimus:sed spm̄ qui ex deo est:vt sciam⁹ q̄ a deo data sint nobis. Deo. ¶ Ad vs̄.cp̄z

Abluti estis sanctificati estis i noīe dn̄i iesu xp̄i: et i spū dei nr̄i. Deo. Ad magt̄ Apparuerūt ap̄lis disptite lingue tāq̄z ignis:seditq̄z supra singulos eoꝝ spūs sctūs all'a. Collecta vt; ¶ Feria.v. Lucā.ix.

In illo tp̄e. Cōuocatis iesus duodecim discipulis suis:dedit illis virtutē et ptātē sup oīa demonia:ꝛ vt languores curarent. Et reliq̄. Bede

Cōcessa primū ptāte signoꝝ: misit eos pdicare regnū dei:vt pmissoꝝ magnitudini:attestaretur etiā magnitudo factoꝝ. fideq̄z daret verbis virt⁹ ostensa:ꝛ noua facerēt:qui noua predicarēt. Unde nunc quoq̄z cum fideliuz numerositas excreuit: intra sctām ecclesiā multi sunt qui vitā virtutū tenēt: sꝫ signa virtutū nō hn̄t. Qꝛ frustra miraculū foris ostenditur:si deest qđ intus operet. Nā iuxta magistri gentiū vocē:lingue in signū sūt:nō fidelib⁹sed ifidelib⁹ Tu. ℟ Disciplinā ꝛ sciētiā. L.ij

Et ait ad illos. Nihil tulerītis in via:neq̄z virgam: neq̄z peram neq̄z panem: neq̄z pecuniā:neq̄z duas tunicas habeatis. Solet queri:quomodo mathe⁹ et lucas cōmemorauerūt dixisse dn̄z discipl'is:vt nec virgā ferrent:cū dicat marcus et pcepit eis ne q̄d tollerent in via nisi virgā tantum. Qđ ita soluitur:vt itelligam⁹ sub alia significatiōe dictam virgā que scđm marcum ferēda est:et sub alia:illā que scđm matheum et lucam non est ferenda. Tu. ℟. Loquebantur. Lectio.iij.

Sicut sub alia significatiōe itelligit̄ tēptatio de q̄ dictū est. De⁹neminē tēptat: ꝛ sub alia de q̄ dictū ē. Tēptat vos dn̄s deus vester:vt sciat si diligitis eū:illa seductionis est hec phationis. Utrūq̄z ergo a dn̄o accipiēdū est dictū esse apostolis:vt nec virgam ferrent:ꝛ vt nō nisi virgā ferrent tantū. Cuz eni scđm matheū diceret eis. Nolite possidere auꝝ neq̄z argentū et cetera:cōtinuo subiecit. Dign⁹est ei operari⁹mercede sua. Tu. ℟. Apparuerūt. Laudes Dū cōplerent. Benedictus. Hi q̄ linguis loquūtur nouis galilei sunt et serpentes tollēt all'a. Collecta De⁹ q̄ hodierna die corda fidelium. vs̄. magt̄ Spūsctūs pcedēs a pa

tre apl'orũ pectora inuisibiliter
penetrauit alla. Collecta vt s.

¶ Feria sexta. Scdm lucã .v.

In illo tpe. Factum est in
vna dierũ ⁊ iesus sedebat
docẽs. Et rel. Bede. Ubi dñs
sedẽs docuerit: quãdo scribis ⁊
phariseis cõsidẽtibus paraliti
cum curauit: lucas breuiandi
gratia pterijt: sed matheus et
marcus q̃ narrant: questionez
facere vident. Quoniã quidez
matheus in ciuitate sua: mar-
cus in capharnaũ hoc eum fe-
cisse testant. Que difficili⁹ sol-
ueret: si mathe⁹ etiã nazareth
noiaret. Nũc vero vel ipa gali
lea in qua erat nazareth: intel-
ligẽda est dicta ciuitas xpi: ad
distinctionẽ videlicet regionis
transmarine gerasenorũ: de q̃
trãsfretãdo sicut matheus scri
bit: venerat galileam. Tu. R.
Repleti sunt omnes. Lectõ .ij.

Uel certe ipa capharnaũ
ciuitas xpi ẽ dicta: quaz
nõ nascẽdo: sed virtutibus illu
strando suã ipe fecerat. Et ec-
ce viri portãtes in lecto hoiem
qui erat paraliticus: ⁊ q̃rebant
illum inferre ⁊ ponere ante ie-
sum. Curatio paralitici huius
aie post diuturnã carnalis ille
cebre iertiã: ad xpm suspirãtis
indicat saluationẽ. Que primo
omniũ ministris qui eam suble
uent ⁊ xpo offerãt: id est bonis
doctoribus: q̃ spem saluationis
opeq3 intercessionis suggerãt:
indiget. Tu. R. Spũsctũs. Lc.iij

Qui bene marco narran-
te quatuor fuisse referunt
Siue q2 quatuor euãgelij libri
ois pdicantiũ virtus: oisq3 ser-
mo firmat. Seu q2 quatuor sũt
virtutes q̃bus ad pmerendaz
sospitatẽ fiducia mẽtis erigit.
De q̃bus in eterne sapiẽtie lau
dẽ dicit. Sobrietatẽ eñ ⁊ sapiẽ
tiã ⁊ iusticiã docet ⁊ virtutem:
quibus vtilius nihil est in vita
hoibus. Quas nõnulli: versis
noibus prudẽtiã: fortitudinẽ tẽ
perantiã ⁊ iusticiã appellant.
Tu. R. Apparuerũt apostolis
Laudes. Dum cõplerent. Ca.
Factus est repẽte. Benedict⁹.
Si diligeritis me alla gaude-
retis vtiq3 alla: quia vado ad
patrem alla alla alla. Collec.

Da q̃s ecclesie tue miseri
cors deus: vt spũsancto
cõgregata: hostili nullaten⁹ in-
cursiõe turbet. Per d. eiusdẽ.
Magt. Jam nõ multa loquar vo
biscũ: venit enim princeps mun
di huius ⁊ i me nõ habet quicq3
sed vt cognoscat mũdus quia
ego diligo patrẽ: ⁊ sicut mãda-
tum dedit mihi pater sic facio

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

alleluya. Sabbato. Lucam. x.

In illo tẽpore. Surgens iesus de sinagoga: intrauit domum symonis et andree. Socrus autẽ symonis tenebat magnis febrib9. Et re. Bede.

Si virum a demonio liberatũ moraliter animũ ab imũda cogitatione significare dixerim9 cõsequẽter femina febrib9 tẽta sed ad imperiũ dñi curata: carnẽ ostẽdit a concupiscentie sue feruore p continentie precepta frenatã. Omis eni amaritudo: et ira et indignatio: et clamor: et blasphemia: spũs immundi furor est. Fornicationẽ vero et immũditiã: libidinẽ et cõcupiscentiam malã: et auaritiã que est simulachrorũ seruitus: febrem illecebrose carnis debem9 intelligere. Tu. R. Loq̃bant. lc. ij.

Et rogauerũt illũ pro ea. Et stãs sup illã: iperauit febri: et dimisit illã. Modo saluator rogatus: modo vltro curat egrotos: ostẽdens se cõtra pctõr quoq3 passiones: et precibus fidelium annuere: et ea que ipsi minime i se intelligunt: vel intelligẽda dare: vel etiam nõ intellecta dimittere. Juxta qd psalmista postulat. Delicta qs intelligit: ab occultis meis mũda me. T. R. Jã nõ dicã. lc. iij.

Et cõtinuo surgẽs ministrabat illis. Naturale est febricitãtibus: incipiẽte sanitate lascescere: egrotationis sentire molestiã. Verũ sanitas q̃ dñi confert iperio: simul tota redit. Nec solũ ipa redit: sed et tãto robore comitãte: vt eis cõtinuo q̃ se adiuuerãt ministrare sufficiat. Et iuxta legis tropologiã. Mẽbra q̃ seruierãt im mũdicie ad iniq̃tatẽ: et fructũ fecerãt mortis: seruiãt iusticie in vitã eternã. Tu. R. Apparuerũt. Laudes. Dũ cõplerentur. Bñdictus. Vltimo festiuitatis die dicebat ies9: q̃ in me credit flumia de vẽtre ei9 fluẽt aq̃ viue: hoc aũt dixit de spũ quẽ accepturi erãt credẽtes i eũ alla. Collecta.

Mentib9 nris q̃s dñe spm sanctũ benignus ifunde: cui9 et sapiẽtia cõditi sum9 et pUidẽtia gubernamur. Per dominũ eiusdem.

¶ Trinitatis ad vesperas ãn.

Gloria tibi trinitas: eq̃lis vna deitas: et ante oia scl'a et nũc et in ppetuũ. ps. Oia laudate. ãn. Laus et perhẽnis gloria: deo pr̃i et filio sancto simul paraclyto: i secula seculoꝝ. ãn. Glia laudis resonet i ore oim: patri genite q3 pli: spiritui sancto: pariter resultat laude per=

bẽni. añ. Laus deo patri pariliq; ⁊ tibi sancte studio ꝓhenni spũs: nostro resonet i ore omne per euum. añ. Ex quo oĩa per quem omnia in quo omnia: ipsi gloria in secula. Capitulum.

O Altitudo diuitiarum sapiẽtie et scientie dei: q̃ȝ incomprehensibilia sunt iudicia eius: ⁊ inuestigabiles vie eius. Deo grãs. ℟. Honor virtus. Hymnꝰ O lux beata trinitas. ℣. Bñdicamus patrẽ et filiũ. Magt. Te deum patrem ingenitum te filium vnigenitum: te spiritũ sanctum paraclytum: sanctã et indiuiduam trinitatem: toto corde et ore ꝯfitemur: laudamus atq; bñdicimus: tibi gloria in secula. Collecta.

O Mñps sempiterne deꝰ qui dedisti nobis famlis tuis in cõfessiõe vere fidei eterne trinitatis gl'iam agnoscere: et i potentia maiestatis adorare vnitatem q̃s: vt eiusdem fidei firmitate: ab oĩbus semꝑ muniamur aduersis. Per. Completoriũ vt notat̃ in psalterio. Ad nunc dimittis añ. Pacẽ tuam. Inuitato. Deũ verũ vnũ i trinitate ⁊ trinitatem in vnitate. Venite adoremꝰ. Venite. hyꝰ. Tu trinitatis vnitas. ⁊c. Feria sexta. In primo nocturno añ

A Desto deꝰ vnꝰ oĩps pr̃ filiꝰ et spũssctũs. ℣. Dñe dñs nr̃. añ. Te vnũ i substãtia trinũ in ꝑsonis cõfitemur. ℣. Celi enarrãt. añ. Te sp idẽ eẽ: viuere et itelligere ꝯfitemur. ℣. Dñi est terra. ℣. Bñdicamꝰ prẽm.

C Redimꝰ sctãm [Lec. j. trinitatẽ: idest prẽm ⁊ filiũ ⁊ spm̃ sctm̃: vnũ deũ oĩpotẽtẽ: vniꝰ substãtie: vniꝰ essentie: vniꝰ potẽtie: creatorẽ oĩm creaturaꝝ. Credimꝰ prẽm a seipo nõ ab alio esse. Filiũ a prẽ genitũ: deũ verũ de deo vero: lumẽ veꝝ de lumĩe vero. Nõ tñ duo lumĩa: sȝ vnũ lumẽ. Credimus spm̃ sctm̃ a prẽ et filio: eq̃liter ꝓcedẽtẽ: cõsubstãtialẽ: ⁊ coeternũ prĩ et filio. Tu. ℟. Bñdicat nos deus deꝰ nr̃ et bñdicat nos deus. Et metuãt eũ oĩs fines terre. ℣. Deus misereat̃ nostri et bñdicat nos deꝰ. Et. Lec. ij.

P Ater est plenꝰ deꝰ in se. Filiꝰ est plenꝰ deus a prẽ genitꝰ spũssctũs est plenꝰ deꝰ a prẽ ⁊ filio ꝓcedẽs. Nõ tñ tres deos dicimꝰ sȝ vnũ deũ oĩpotẽtẽ: eternũ inuisibilẽ et icõmutabilẽ. Qui totꝰ vbiq; ẽ totꝰ vbiq; pñs nõ ꝑ partes diuisus sȝ totꝰ in oĩbus nõ localiter: sȝ potẽtialiter. Qui sine mutatione sui: mutabilia cũcta creauit: ⁊ gu-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

bernat creata: sp manēs qđ est.
Cui nihil accidēs esse poterit.
Qr simplici diuinitatis nature
nihil addi vel minui pōt: qr sēp
est qđ est: cui ꝓpriū esse est: cui
idē est esse: viuere z intelligere
Tu. ℟. Bñdict⁹ dñs de⁹ israel
qui facit mirabilia sol⁹. Et bñ-
dictū nomē maiestatꝭ ei⁹ ineter
nū. ℣. Replebit maiestate eius
oīs terra fiat fiat. Et. Lec.iij.

H Ec tria vnus de⁹: et vn⁹
deus hec tria. Jdē de⁹ et
dñs vna et sempiterna trinitas
in ꝑsonis: vna z sempiterna vni-
tas est in substantia: qr vna est
substātia pr̄ et filius et spiritus
sctūs. Hec vō sctā trinitas: ni-
hil minus est in trib⁹ ꝑsonis si-
mul noīatis: qꝫ in vna qualibet
ꝑsona semel dicta: qr vnaquequ
ꝑsona plena est substātia in se:
nō tñ tres substātie: sꝫ vn⁹ deus
vna substātia: vna potētia: vna
essentia: vna eternitas: vna ma
gnitudo: vna bonitas pr̄ z fili⁹
et spūssctūs. Tu. ℟. Quis deus
magn⁹ sicut de⁹ noster. Tu es
deus q̄ facis mirabilia. ℣. No-
tam fecisti in populis virtutem
tuam: redemisti in brachio tuo
populū tuū. Tu. In scđo noct.

T E inuocam⁹ te adoram⁹
te laudamus o btā tri-
nitas. ps. Eructauit. ā. Spes
nr̄a salus nr̄a: honor nr̄ o beata
trinitas. p. Deus nr̄ refugiū. ā.
Libera nos: salua nos: iustifica
nos o btā trinitas. p. Magnus
dñs. ℣. Bñdict⁹ es dñe i firma.
Lec.iiij.

N Ec aliđ est pr̄ in
natura: qꝫ fili⁹ z spūssctūs
Nec aliud filius et spūssctūs qꝫ
pr̄ in natura. Sed alius est pr̄
in ꝑsona: alius ē fili⁹: ali⁹ spūs-
sctūs in persona In pr̄e manet
eternitas: in filio equalitas: in
spūsctō eternitatis eq̄litatisqꝫ
cōnexio. Unū ḡ sunt i substātia
et essentia: oīpotētia: z deitate.
Tu. ℟. Magnus dñs et ma-
gna vtus eius. Et sapiētie ei⁹
nō est numer⁹. ℣. Magn⁹ dñs
et laudabilis nimis z magnitu
dinis eius nō est finis. Et. Lec.v.

S Jcut em̄ eadē btā trini-
tas iseparabilis est i sub-
stātia: ita iseparabilis est in opi
bus: q̄buis quedā opa dei: qui-
busdā ꝑsonis specialiter ꝯueni
ant. Sicut vox illa pr̄is que de
celo sonuit sup xp̄m baptizatū
et ad filij ꝑsonā hūanitatis tan
tūmō ꝑtinet susceptio: et spiri-
tussctī ꝑsone ꝓprie cōgruit illa
columba in cuius spē idē spiri-
ritussctūs descendit sup eūdē
filiū dei: scđm hoīem baptizatū
Tu aūt. ℟. Gloria patri geni-
teqꝫ ꝓli z tibi compar vtriusqꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

semp spūs alme deꝰ vnꝰ. Omni
tpe secli. ℣. Da gaudioꝝ pmia
da grãꝝ munera dissolue litis
vincula: astrige pacꝭ federa Oi.
[L.vi.
TAmen absqꝫ oi
dubitatiõe illã vocẽ ⁊ il
lam columbã: et xp̄i hũanitatẽ
tota sctã trinitas operata est:
cuiꝰ opera inseparabilia sunt.
Credimus eundẽ filiũ dei: ver
bũ dei eternaliter natũ de pr̄e
⁊ cõsubstãtialem patri per oĩa
tpaliter duas habentẽ natiui-
tates. Unã ex patre eternã: al
terã ex matre tpalẽ. Qui etiã
filiꝰ dei: sue carnis cõceptione
cõceptus est: ⁊ sue carnis nati-
uitate natꝰ est. Tu. ℟. Honor
virtus ⁊ potestas ⁊ imperium
sit trinitati in vnitate: vnitati i
trinitate In perhẽni seculorũ
tẽpore. ℣. Trinitati laus ꝑhen
nis: vnitati sit decus perpetim
In perhẽni. [In .iij. noctur.
CHaritas pater est: grã
xp̄us cõmunicatio spũs
sctũs o btã trinitas. ps. Bñdi-
xisti. an. Uerax est pater ꝟitas
filiꝰ: ꝟitas spũssctũs o btã tri-
nitas. ps. Fũdamẽta. an. Una
igit̃ patir logos: paraclytusqꝫ
substãtia est: o btã trinitas. ps.
Cãtate. j. ℣. Sit nomẽ dñi bñ-
dictũ. Omelia. Cũ venerit pa-
raclytꝰ. L. viij. ℟. Sũme tri-
nitati simplici deo: vna diuini
tas equalis glĩa: coeterna ma-
iestas: pr̄i ꝓliqꝫ sctõqꝫ flamini.
Qui totũ subdit suis orbẽ legi-
bus. ℣. Prestet nobis grãz dei
tas btã: pr̄is ac nati pariterqꝫ:
spũs almi. Qui. ℟. Bñdicamꝰ
patrẽ ⁊ filiũ cũ sctõ spũ: laude-
mus ⁊ superexaltemꝰ eũ In sclã
℣. Bñdictꝰ es dñe in firmamẽ
to celi ⁊ laudabilis ⁊ gloriosus
In. ℟. Te deũ patrẽ ingenitũ:
te filiũ vnigenitũ: te spm̃ sanctũ
paraclytũ: sctãz ⁊ idiuiduã tri-
nitatẽ: toto corde ⁊ ore confite-
mur Tibi glĩa i sclã ℣. Dñs ma
gnus es tu et faciẽs mirabilia:
tu es deꝰ solus. Tibi. Laudes
O Btã ⁊ bñdicta ⁊ glĩosa tri
nitas: pater ⁊ filiꝰ ⁊ spũs
sctũs. ℣. Tibi laus tibi glĩa tibi
grãrũ actio. ã. O btã ⁊ bñdicta
⁊ glĩosa trinitas pater ⁊ filiꝰ ⁊
spũssctũs. ℣. Miserere misere-
re miserere nobis. ãn. O ꝟa sum
ma sempiterna trinitas: pat̃ et
filiꝰ ⁊ spũssctũs. ℣. Tibi laus ti
bi glĩa tibi grãruz actio. ãn. O
ꝟa sũma sempiterna trinitas:
pater ⁊ filiꝰ ⁊ spũssctũs. ℣. Mi-
serere miserere miserere nobꝭ.
ãn. Te iure laudãt te adorant:
te glĩficant oẽs creature tue o
btã trinitas. ℣. Tibi laus tibi
glĩa tibi grãrũ actio. Cp. O al

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

titudo. hy. Splēdor paterne glie. qre fe. ij. ad laud. ℣. Bñdictus es dñe deus patrũ nrõꝝ. Et laudabilis ⁊ gliosus ⁊ supexaltat⁹ i scl'a. Bñdict⁹. Bñdicta sit creatrix et gubernatrix oim sctã ⁊ idiuidua trinitas: et nũc ⁊ semp ⁊ p ifinita sclõꝝ scl'a Collctã vts. ¶ Ad pmã. Hy⁹ Jam lucis. an. Adesto de⁹. pi. De⁹ i noie. Vti ima. Retribue Quicũqꝫ. Cetera solito more. ¶ Ad iij. an. Te vnũ. Caplm. Tres sũt qui testimoniũ dãt i celo pater/ vbũ/ et spũs sctũs ⁊ hi tres vnũ sũt Deo ℟. Bñdicam⁹ patrē ⁊ filiũ Cũ sctõ spũ. ℣. Laudem⁹ ⁊ superaltem⁹ eũ in scl'a Cũ. ℣. Bñdict⁹ es. ¶ Ad. vj. ã. Te semp. Cp. Gratia dñi nri iesu xpi et charitas dei ⁊ cõmunicatio sctispũs sit sp cũ oib⁹ nobis amē. Deo. ℟. Bñdict⁹ es dñe In firmamẽto celi. ℣. Et laudabilis ⁊ glios⁹ ⁊ superaltat⁹ i scl'a In. ℣. Sit nomen dñi bñdictũ. ¶ Ad. ix. an. Libera nos. Cp. Unus dñs/ vna fides/ vnũ baptisma/ vn⁹ de⁹: ⁊ pater oiũ q ē sup oia: bñdict⁹ i scl'a sclõꝝ amē. Deo. ℟. Sit nomē dñi Bñdictũ ℣. Ex hoc nũc ⁊ vsqꝫ in sclm Bñdictũ. ℣. Bñdict⁹ es dñe de⁹ patrũ nrõꝝ.

¶ In. ij. vs. añe. de laud. absqꝫ ps'ib⁹ cũ pis. Dixit dñs cũ seqn vts. Regi sclõꝝ [tib⁹. Cap. immortali/ iuisibili soli deo: honor et glia in scl'a sclõꝝ amē. Deo. Hy⁹. O lux btã. ℣. Bñdicam⁹ patrē. Magt. Gratias tibi de⁹: gr̃as tibi vera vna trinitas: vna ⁊ summa veritas: sctã ⁊ idiuidua vnitas. Collctã vts. ¶ Per octauã oia vt i die sctõ: sꝫ ℣. in laudib⁹ nõ dñr. Ad magt. vicissim an. Glia tibi trinitas. cũ ceteris i pmis vespis. Ad bñdict⁹ quotidie Bñdicta sit creatrix. Ad vesp quotidie añe. de laud. sine ps'ib⁹. ps. Dixit dñs. cũ sequētib⁹ vts. Legē [de feria. ij. Deũ itaqꝫ verũ ɔfitemur ɔceptũ: ⁊ deũ verũ natum: eũdēqꝫ verũ deũ ⁊ verũ hoiem: vnũ xpm iesum vnũ filiũ dei vnigenitũ ꝓpriũ ⁊ pfectũ i duab⁹ naturis. In vni⁹ psone singularitate: ipassibilē ⁊ passibilē: mortalē et inortalē: crucifixũ ex ifirmitate nature nr̃e: eũdēqꝫ semp viuētē in vtute sua. Ipe etiã dñs xps mortu⁹ est carnis sue morte ⁊ sepult⁹: atqꝫ ab iferis dãnato ⁊ spoliato pncipe toti⁹ iniqtatis rediēs: tertia die resurrexit: atqꝫ cũ triũpho glie videntibus discipulis celũ ascēdit. Se

det i dextera patris:idest i ma
ieſtate diuinitatis. Jnde etiaz
vētur⁹ ē iudicare viuos ꝛ mor
tuos. Quē impij videbūt iudi=
cātē in ea forma q̄ crucifixus ē
nō in ea hūilitate qua iiuſte iu
dicat⁹ ē:ſꝫ i ea claritate qua iu=
ſte iudicatur⁹ ē mūdū. Cui⁹ vi
ſio eterna erit oīm ſctōꝝ btitu
do ꝛ glīa. Oēs quos legere po
tui:q̄ ante me ſcripſerūt de tri=
nitate q̄ de⁹ ē: diuinoꝝ librorū
veteꝝ: ꝛ nouoꝝ catholicoꝝ tra
ctatores:hoc itēderūt ſcḋz ſcri=
pturas docere:ꝙ pater ꝛ fili⁹ ꝛ
ſpūs ſctūs vni⁹ ſubſtātie/iſepa
rabili equalitate diuinā iſinu=
ent vnitatē. Jdeo nō ſunt tres
dij:ſꝫ vn⁹ de⁹. Quāuis pr̄ filiū
genuerit:ꝛ ideo fili⁹ nō ſit q̄ pa
ter ē. Filiuſq̨ a pr̄e ſit genit⁹:ꝛ
ideo nō ſit pat̄ q̄ fili⁹ ē. Spūſq̨
ſctūs/nec pater ſit/nec fili⁹: ſꝫ
tm̄ pr̄is ꝛ filij ſpūs:patri ꝛ filio
etiā ipe coequalis:ꝛ ad trinita
tis ꝑtinēs vnitatē. Nō tn̄ eādē
trinitatē natā de ꝟgine: et ſub
pōcio pylato crucifixā ꝛ ſepul=
tā:tertia die reſurrexiſſe:ꝛ i ce
lū aſcēdiſſe credim⁹:ſꝫ tm̄mo=
do filiū. Nec eādē trinitatē de
ſcēdiſſe i colūbe ſpecie ſup ieſuz
baptizatum. Aut die pētheco=
ſtes poſt aſcēſionem dn̄i ſonitu
facto de celo ſup diſcipłos de=
ſcēdiſſe ꝯfitemur:ſꝫ tm̄ ſpm̄ ſan
ctū. Nec eādē trinitatē dixiſſe
de celo. Tu es fili⁹ me⁹. Siue
cū a iohāne baptizatus:ſiue in
mōte qn̄ cū illo erāt tres diſci=
puli:aut vox ſonuit dicēs. Cla
rificaui ꝛ iterū clarificabo:ſed
tm̄mō pr̄is vocē fuiſſe ad filiū
factā credim⁹. Quāuis pat̄ et
fili⁹ ꝛ ſpūſſctūs et ſicut iſepa=
rabiles ſunt: ita iſeparabiliter
operent̄. Sꝫ i eo nōnulli ꝑtur=
bant̄ cū audiūt deū patrem:et
deū filiū ꝛ deū ſpm̄ſctm̄. Et tn̄
hāc trinitatē nō tres deos:ſed
vnū deū:ꝛ queādmodū id itel=
ligāt ōrunt. Preſertim cū di=
citur iſeparabiliter opari trini
tatē in omi re quā de⁹ operat̄.
Et tn̄ vocē patris ſonuiſſe:que
vox filij nō eſt. Jn carne aūt et
natū et paſſum:et reſurrexiſſe:
et aſcēdiſſe nō niſi filiū. Jn co=
lūbe aūt ſpecie veniſſe non niſi
ſpm̄ſctm̄ itelligi volūt. Quō ꝛ
illā vocē q̄ non niſi patris fuit
trinitas fecerit. Et illā carnē
i qua nō niſi fili⁹ de virgine na
tus eſt:et eandē trinitas crea=
uerit. Et illā columbe ſpeciē i
qua nō niſi ſpūſſctūs apparuit
ipa trinitas operata ſit. Alio=
quin nō iſeparabiliter trinitas
operat̄. Sed alia pr̄ facit alia
fili⁹ alia ſpūſſctūs. Aut ſi q̄dā

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

simul faciunt: siue q̃dam iuicē tam nō inseparabilis trinitas Qui dixerũt dñm nostrũ iesuȝ xp̄m nō esse deũ: aut nō verum deũ: aut non cũ patre vnũ solũ deũ: aut nō vere imortalem: q: mutabilē manifestissima diuinorũ testimoniorũ et cōsona voce conuicti sunt. Ut sunt illa. In principio erat verbũ ⁊ verbum erat apud deũ: et de⁹ erat verbum. Manifestũ est eni q̄ verbum dei filiũ dei vnicũ accipimus. De quo post dicit Et verbum caro factũ est: propter natiuitatē incarnatiōis eius que facta est in tp̄e ex virgine. In eo autē declarat nō tm̄ deũ eē sed etiã eiusdē esse cũ patre substantie quia eũ dixisse. Et de⁹ erat verbum: hoc erat in principio apud deum. Omnia per ip̄m facta sunt: ⁊ sine ip̄o factũ est nihil. Neq̧ eni dicit omnia nisi q̄ facta sunt / idest oēm creaturã. Unde liquido apparet ip̄m factũ nō eē: per quē facta sunt omnia. Et si factus nō est creatura nō est. Si autē creatura non est: eiusdem cũ patre substantie est. Omnis eni substantia que deus non est: creatura est. et que creatura est: nō est deus. Et si non filius eiusdē substantię cui⁹ pater: ergo facta substãtia ē. Si facta substantia est: non oia per ipsum facta sunt. Ac oia per ip̄m facta sunt. Unius igit̃ eiusdemq̧ cũ patre substantie fili⁹ est. Et ideo non tm̄ deus: sed ⁊ verus deus. Quod idem iohãnes in ep̄la apertissime dicit. Scim⁹ q̄ filius dei venerit: et dederit nobis intellectũ vt agnoscam⁹ verũ deũ: ⁊ simus in vero filio ei⁹ iesu xp̄o. Hic est verus de⁹ et vita eterna. Plane ⁊ sine oī dubitatione credendũ est: patrem ⁊ filium ⁊ spiritũ sanctũ: vnũ esse deũ omipotentē / eternũ / incōmutabilem. Et singulus horũ deus: et simul omnes vnus deus. Et singulus horũ plena ⁊ perfecta ⁊ eterna substantia est Quia q̃cquid pater quo deus est: quo substãtia est: quo eternitas est. hoc filius est hoc sp̄us sanctus est. Hoc etiã et filius quo deus est: quo substantia est: quo eternitas est. hoc pater est: hoc spiritus sanctus est: vna in tribus diuinitas: vna essentia: vna omnipotentia: et quicquid substantialiter de deo dici potest. Tu autem. ¶ Corporis christi ad vesperas antiphona.

Sacerdos in eternũ xp̄s dñs scd̄ȝ ordinē melchi-

sedech panem et vinū obtulit. ps. Dixit dn̄s. an. Miserator dn̄s . scam dedit timentibus se in memoriā suorū mirabilium ps. Cōfitebor. a. Calicē saluta ris accipiam z sacrificabo ho= stiam laudis. ps. Credidi . an. Sicut novelle olivar ecclesie filij: sunt in circuitu mense dn̄i. ps. Beati oēs. an Qui pacem ponit fines ecclesie: frumenti adipe satiat nos dominus. ps. Lauda hierusalem. Capitulū

Ego enim accepi a domi= no qd et tradidi vobis. qm̄ Dn̄s iesus in qua nocte tra debatur accepit panē gratias agēs fregit et dixit: accipite et mādu cate hoc est corpus meū qd ꝓ vobis tradet: hoc facite in meā cōmemorationē. Deo. ℟. Homo quidā fecit cenam ma= gnam: z misit servū suum hora cene dicere īuitatis vt venirēt Quia parata sūt oīa. ℣. Veni= te cōmedite panē meū: z bibite vinū quod miscui vobis Quia. Hymn⁹. Pāge lingua. ℣. Pa nem celi. allatim. Magt. O q̄ suauis est dn̄e sp̄us tu⁹: qui vt dulcedinem tuam in filios de= mōstrares: pane suauissimo de celo prestito: esurientes replēs bonis fastidiosos diuites di= mittens inanes. Collecta.

Deus qui nobis sub sacra mento mirabili: passio= nis tue memoriā reliquisti. tri bue q̄sumus: ita nos corporis z sāguinis tui sacra mysteria ve= nerari: vt redēptionis tue fru= ctū in nobis iugiter sentiamus - Qui cum patre. Benedicam⁹ domino. allatim. Ad cōpleto. an. A fructu frumēti. vt infra ps Cū invocarē. cū ceteris Cp. Tu i nobis. ℟. In man⁹ alla= tim. Hy⁹ Verbum supernum. ℣. Custodi nos. Ad nūc dimit tis. Qui pacem. vt supra. Cete ra solito more. ¶ Invitatoriū. Xp̄m regem adorem⁹ dn̄antē gentibus Qui se manducātib⁹ dat sp̄us pinguedinez. Venite. hy⁹ Sacr̄ solēnijs. In. j. noct.

A Fructū salutiferū gustā= dū dedit dn̄s mortis sue tp̄e. ps Btūs vir. an A fructu frumēti z vini multiplicati fi= deles i pace xp̄i requiescūt. ps. Cū invocarē. a Cōmunione ca licis quo de⁹ ip̄e sumit nō vitu lorū sanguine cōgregauit nos dn̄s. ps Conserua. ℣. Panem celi. cum alla. Lctō p̄ma

Immēsa divine largita= tis bn̄ficia exhibita pp̄lo xp̄ia= no: iestimabilē ei cōferūt digni tatē. Neq3 eni est aut fuit aliq̄n tā grādis natio: q̄ habeat de=

ds appropinquantes sibi: sicut
adest nobis de⁹ noster. Unige
nit⁹ siquidē dei fili⁹: sue diuini
tatis volēs nos eē participes:
naturā nr̄am assumpsit vt ho-
mines deos faceret factus ho-
mo. Et hoc insup qd de nostro
assumpsit: totū nobis contulit
ad salutem. Tu. R. Immola-
bit hedum multitudo filiorum
isrl' aduesperū pasche Et edēt
carnes ⁊ azimos panes. V. Pa
scha nostrū imolatus est xpus
itaq₃ epulemur in azimis sin-
ceritatis ⁊ veritatis Et. Le. ij.

COrpus nāq₃ suū p nr̄a
reconsiliatiōe: i ara cruc'
hostiā obtulit deo pr̄i. Sāgui-
nē suū fudit i pciū simul ⁊ laua
chrū: vt redempti a miserabili
seruitute: a peccatis oibus mū-
daremur. Et vt tāti bn̄ficij iu-
gis i nobis maneret memoria:
corpus suū in cibum et sangui-
nē suū in potū sub specie panis
⁊ vini sumēdum fidelibus suis
dereliquit. Tu. R. Comedetis
carnes et saturabimini panib⁹
Iste est panis quē dedit vobis
dn̄s ad vescēdum. V. Nō moy-
ses dedit vobis panē de celo: s₃
pater meus dat vobis panem
de celo verum Iste. Lectō. iij.

O Preciosum ⁊ admirādū
conuiuiū salutiferū: ⁊ ci su-
auitate repletū. Quid eni hoc
cōuiuio pciosius esse potest: in
quo nō carnes vitulo⁊ et hir-
co⁊: vt olim in lege. sed nobis
xps sumēdus pponit ver⁹ de⁹
Quid hoc sacramento mirabi
lius. In ipso nāq₃ panis et vi-
nū: in corp⁹ xpi ⁊ sanguinē sub-
stātialiter cōuertunt. Ideoq₃
xps de⁹ ⁊ homo pfect⁹: sub mo
dici panis ⁊ vini specie cōtinet.
Tu. R. Respexit helyas ad ca
put suū subcinericium panem
q surgens comedit et bibit. Et
ambulauit i fortitudine cibi il-
lius vsq₃ ad mōtem dei. V. Si
qs manducauerit ex hoc pane
viuet ineternū Et. In. ij. noct.

MEmor sit dn̄s sacrificij
nr̄i ⁊ holocaustū nr̄m pi
gue fiat. ps. Exaudiat. an. Pa
rat nobis mensa dn̄i aduersus
oēs q tribulāt nos. ps. Dn̄s re
git. an. In voce exultatiōis re
sonāt epulātes i mēsa dn̄i. ps.
Queadmodū. V. Cibauit eos.

MAnducat itaq₃ [L. iiij.
a fidelib⁹: s₃ minime la-
cerat. Quimo diuiso sacramē
to integer sub qualibet diuisio-
nis pticula pseuerat. Accidēn
tia etiā sine subiecto i eodē exi-
stūt: vt fides locū habeat: dum
sub visibili inuisibilr sumit aliē-
na specie occultatū ⁊ sensus im

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

munes a deceptiōe reddant q̄
de accidētib⁹ iudicāt sibi notis
Tu. ℟. Panis quē ego dabo
caro mea est p̄ mūdi vita. liti-
gabant ergo iudei dicentes.
Quomō potest hic nobis dare
carnē suā ad mādūcādum. ℣.
Locut⁹ ē pp̄lus ꝯtra dn̄m aīa
nr̄a nauseat sup̲ cibo isto leuis-
simo. Quomodo. Lectio q̄nta

Nullū etiā sacramētū est
isto salubri⁹ quo purgā-
tur pc̄tā ꝟtutes augent̄: ⁊ mēs
oīm sp̄ualiū carismatū habun-
dātia impinguat̄. Offert̄ etiā i
ecc̄lia p̄ viuis ⁊ mortuis vt oī-
bus p̄sit qđ ē p̄ salute oīm insti
tutū. Suauitatē deniq̄ hui⁹ sa
cramēti: null⁹ exprimere suffi-
cit: p̄ qđ sp̄ualis dulcedo in suo
fonte gustat̄. Et recolit̄ memo
ria illi⁹ excellētissime charita
tis: quā in sua passione xp̄s mō
strauit. Tu. ℟. Cenātib⁹ illis
accepit iesus panē ⁊ bn̄dixit ac
fregit deditq̄ discipulis suis:
⁊ ait. Accipite ⁊ cōmedite: hoc
ē corp⁹ meū. ℣. Dixerūt viri ta
bernaculi mei: q̄s det de carni
bus ei⁹ vt saturemur Accipite

[L. vi]

VAdeo vt arti⁹ hu-
ius charitatis imēsitas
cordib⁹ īfigeret̄ fideliū: i vltima
cena qn̄ pascha cū discipulis ce
lebrato: trāsiturus erat ex hoc
mūdo ad patrē: hoc sacramētū
instituit tāq̄ passionis sue me-
moriale p̄henē: figuraliū vete-
rū ipletiuū miraculorū ab ipso
tp̄e legis date factor: ⁊ maxi-
mū de sua cōtristatis absentia
solatiū singulare. Tu ℟. Acce
pit iesus calicē postq̄ cenauit
dicēs: hic calix nouū testamen-
tū ē in meo sanguine. Hoc faci
te in meā cōmemorationē. ℣.
Memoria memor ero et tabe-
scet in me aīa mea. Hoc. In tertio noct.

Introibo
ad altare dei: sumā xp̄m
q̄ renouat iuuētutem meā. ps.
Judica me deus. āη. Cibauit
nos dn̄s ex adipe frumēti ⁊ de
petra melle saturauit nos. ps.
Exultate. ā. Ex altari tuo dn̄e
xp̄m sumim⁹ in quē cor ⁊ caro
nr̄a exultāt. ps. Quā dilecta. ℣.
Educas panē. Scd̄z iohē. vi.

In illo tp̄e dixit iesus di-
scipulis suis ⁊ turbis iu-
deorū. Caro mea vere ē cibus:
⁊ sanguis meus vere est potus
Et reliq̄. Augustini. Cū eniz
cibo ⁊ potu id appetant hoīes:
vt nō esuriāt neq̄ sitiāt: hoc ꝟe
nō p̄stat nisi iste cibus ⁊ pot⁹ q̄
eos a q̄b⁹ sumit̄ imortales ⁊ in
corruptibiles facit: idest ipa so
cietas sctōr: vbi pax erit ⁊ vni-
tas plena atq̄ perfecta. Pro-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

pte ea qppe sicut etiã ãte nos hoc itellexerũt hoĩes dei. Dñs noster iesus xpc: corpus ⁊ sanguinẽ suũ in eis rebus cõmẽdauit q̃ ad vnũ aliquid rediguntur ex multis. Nãq₃ aliud in vnũ ex multis granis ↄficit ⁊ ↄstat Aliud in vnũ ex acinis cõfluit. Tu aũt ℟. Qui mãducat meã carnẽ ⁊ bibit meũ sanguinẽ In me manet et ego i illo. ℣. Nõ ẽ alia natio tã grãdis q̃ habeat deos appropiquãtes sibi sicut deꝰ nr̃ adest nobis. In. Lc. viij.

D Eniq₃ iã exponit quõ id fiat qđ loquit̃. Et q̃d sit manducare corpus eius ⁊ sanguinẽ bibere. Et qui mãducat meã carnẽ ⁊ bibit meũ sanguinem in me manet et ego in eo. Hoc ẽ ġ mãducare illã escam ⁊ illũ bibere potum: in xp̃o manere ⁊ illũ manentẽ in se habere Ac per hoc qui nõ manet in christo: ⁊ in quo nõ manet christus: ꝓculdubio nõ manducat spũaliter eius carnez: nec bibit eius sanguinẽ. licet carnaliter et visibiliter premat dentibus sacramenta corporis ⁊ sanguinis christi. Tu ℟. Misit me pater viuens: et ego viuo ꝑpter patrem. Et qui manducat me viuet propter me. ℣. Cibauit eum dominus pane vite et intellectus. Et qui. Lectõ nona.

S Ed magis tante rei sacramẽtũ ad iudiciũ sibi mãducat ⁊ bibit: q̃ imũdus ꝑsumit ad xp̃i accedere sacramenta: q̃ nemo aliꝰ digne sumit nisi q̃ mũdus ẽ. De quibꝰ dicitur Bti mũdo corde: qm̃ ipi deum videbunt. Sicut misit me inq̃t viuẽs pater: et ego viuo ꝑpter patrẽ. Et q̃ mãducat me: ⁊ ipe viuet ꝑpter me. Non enim filius participatiõe pr̃is fit melior q̃ ẽ natꝰ equalis: sicut participatiõe filij ꝑ vnitatẽ corporis et sanguinis: quã illa mãducatio potatioq₃ significat: efficit nos meliores. Tu ℟. Unꝰ panis et vnũ corpus multi sumꝰ. Omnes qui de vno pane et de vno calice participamꝰ. ℣. Parasti in dulcedine tua pauperi deus qui habitare facis vnanimes in domo Omnes. Añ laudes ℣. Posuit fines tuos pacẽ alleluya Et adipe frumẽti saciet te alleluya. Laudes.

S Apientia edificauit sibi domũ: miscuit vinũ ⁊ posuit mensam all'a. Añ. Angelorũ esca nutriuisti poplm̃ tuũ: et panẽ de celo prestitisti eis all'a Añ. Pinguis est panis christi: et ꝑbebit delicias regibꝰ all'a. Añ. Sacerdotes sc̃ti icensum et

panēs offerūt deo alla. A. Uin-
centi dabo māna absconditū et
nomē nouū alla. Capitu. Dñs
iesus. vñs. Hy⁹. Sic sacrificiū.
℣. Posuit fines. Benedictus.
Ego sum panis viuus q̄ de ce-
lo descēdi: si quis māducauerit
ex hoc pane viuet ieternū alla.
Collecta vts. ¶ Ad horas diei
añe de laudib⁹. hy⁹. ad oēs ho
ras. O salutaris hostia. Uni tri
noq3 dño. ¶ Ad iij. cp. Dñs ie
sus. vts. ℟. Panē celi dedit eis
dñs Alla al. ℣. Panē āgelorū
māducauit hō. Alla. ℣. Ciba-
uit eos. Col. vts ¶ Ad. vi. cp.
Quotienscūq3 ei māduca
bitis panē hunc ⁊ calicē
bibetis: mortem dñi annūciabi-
tis donec veniat. Deo. ℟. Ci-
bauit eos ex adipe frumēti Al
leluya al. ℣. Et de petra melle
saturauit eos Alla. ℣. Educas
panem. ¶ Ad. ix. Capitulum.
Itaq3 quicūq3 māducaue
rit panē hunc vel biberit
calicē dñi idigne: re⁹ erit corpo
ris ⁊ sanguis dñi. Deo. ℟. Edu
cas panē de terra Alla alla. ℣.
Et vinū letificet cor hoīs. Alla
℣. Posuit fines. ¶ In secūdis
vespis añe de laud. pi. vt i prio
ribus vespis. Capitulū. Dñs
iesus. Hy⁹. Pāge lingua. ℣.
Panē celi. Magt. O sacrū cō-
uiuiū in quo xp̄s sumit: recolit
memoria passionis ei⁹: mēs im
pletur grā: et future glorie no-
bis pign⁹ datur alla. Collecta
vts. ¶ Infra octauā omnia vt
in die sctō cū suffra. de trinita-
te. Sz dñica ifra octauā hn̄tur
due omelie. In octaua totū vt
in primis vespis notat. Sed.
℟. Respexit helias. Legēde.
Conuenit itaq3 deuotioni
fidelium: solēniter reco-
lere institutionē tam salutiferi:
tanq3 mirabilis sacramenti: vt
ineffabilem modū diuine pre-
sentie: in sacramēto visibili ve-
neremur: ⁊ laudetur dei poten
tia: que in sacramento eodē tot
mirabilia operatur. Necnō et
de tam salubri: tamq3 suaui be-
neficio: exsoluātur deo gratia-
rū debite actiōes. Uerū etiam
etsi i die cene: quādo sacramē-
tū predictū noscit istitutū: inter
missarū solennia de istitutione
ipsius: specialis mentio habea
tur: totum tamē residuū eiusdē
diei officium: ad xp̄i passionem
pertinet. Circa cuius venera-
tionē: ecclesia illo tēpore specia
liter occupat. Unde vt itegro
celebritatis officio: istitutionē
tanti sacramenti solenniter re
coleret plebs fidelis. Roma-
nus pontifex vrbanus quar-

tus: huiꝰ sacramēti deuotione
affectus: pie statuit: prefate isti-
tutionis memoriā: prima feria
quinta post octauas penthecos-
tes: a cunctis fidelibꝰ celebra-
ri: vt qui per totuȝ anni circulū
hoc sacramento vtimur ad sa-
lutem: eius institutionē illo spe
cialiter tpe recolamus: quo spi
ritusscīus discipulorum corda
edocuit: ad plene cognoscenda
huiꝰ mysteria sacramēti. Nam
et in eodē tpe: cepit hoc sacra-
mentū a fidelibus frequentari.
Legitur eni in actibus aposto-
lorū: q erant perseuerātes ī do
ctrina aplorꝫ: et cōmunicatione
fractionis panis: ꝛ orationibus
statim post scti spūs missionem.
Ut autē pdicta quita feria: ꝛ p
octauas sequētes: eiusdem salu
taris institutionis honorificen-
tius agat memoria ꝛ solēnitas
de hoc celebrior habeat: loco di
stributionū materialiū: que in
ecclesijs cathedralibus largiū
tur existētibus canonicis horis
nocturnis pariterqꝫ diurnis: pre
fatus romanus pōtifex: eis qui
huiusmodi horis in hac solēni-
tate personaliter in ecclesijs in
teressent: stipendia spūalia apli
ca largitione cōcessit: quatinus
p hec: fideles ad tāti festi cele-
britatē: auidiꝰ et copiosius con-
uenirēt. Unde oībꝰ vere peni-
tentibus et cōfessis: qui matuti
nali officio huiꝰ festi pñtialiter
in ecclia vbi celebraret adeēnt
cētū dies idulgētiarꝫ. Qui vero
misse: totidē. Illis vero q in pri
mis ipsiꝰ festi vespis: silr centū.
Qui vero ī scdis: totidem. Eis
quoqꝫ q prime tertie sexte none
ac cōpletorij adessent officijs p
qualibet horarū ipsarꝫ: quadra-
ginta dies. Illis vero qui per
ipsiꝰ festi octauas: ī matutinali-
bus: vespertinis: misse: ac pdicta-
rū horarū officijs pñtes existe-
rent: singulis diebꝰ octauarum
ipsarꝫ: centū dies idulgētiarꝫ mi
sericorditer tribuit: ppetuis tē-
poribꝰ duraturā. Tu aūt. Itē.

Hᵉ
Elius sacramenti figura
pcessit: qñ māna pluit de
us patribꝰ in deserto: q quoti-
diano celi vescebātur alimēto.
Unde dictum est. Panem an-
gelorū mādūcauit homo. Sed
tamen panem illum qui mādu
cauerūt: omnes in deserto mor
tui sunt. Ista autem esca quam
accipitis: iste panis viuꝰ qui de
celo descēdit: vite eterne substā
tiam ministrat. Et quicūqꝫ hūc
panem mādūcauerit: non mo-
rietur ineternum: qr caro chri-
sti est. Considera nunc vtrum
prestantior sit panis angelorū:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

an caro christi: que vtiq3 est pa
nis vite et corpus viuum. Mā-
na illud de celo: hoc est supra
celum. Illud celi: hoc dñi celo-
rum. Istud corruptioni obno-
xium: si in diem alterū seruare
tur: hoc alienum ab omni cor-
ruptiōe. Quicūq3 ergo religio
se gustauerit: corruptionē sen-
tire non poterit. Illis aqua de
petra fluxit: tibi sanguis ex xpo
Illos ad horā saciauit aqua: te
sanguis christi diluit ineternū.
Iudeus bibit ⁊ sitit: tu cum bi-
beris sitire non poteris. Et il-
lud in vmbra: hoc in veritate.
Si illud qđ vmbra est miraris
quātū istud ē cuius vmbrā mi
raris. Audi q3 vmbra est q̄ apđ
p̄res facta est. Bibebāt inq̄t de
spūali consequente eos petra.
Petra autē erat xps. Sed nō
in pluribus eoꝝ ꝯplacitum est
deo: nā pstrati sunt in deserto.
Hec aūt facta sunt in figuram
nostri. Cognouisti prestantio-
ra. Potior est enim lux q̄3 vm-
bra: veritas q̄3 figura: corpꝰ au-
ctoris q̄3 manna de celo. Forte
dicis. Aliđ video: quō tu mihi
asseris q3 corpus xpi accipiam.
Et hoc nobis adhuc superest vt
pbemꝰ. Quātis igitur vtimur
exēplis: pbemꝰ hoc nō esse qđ
natura formauit: sed quod bñ-
dictio ꝯsecrauit: maioreq3 vim
esse bñdictiōis q3 nature. Quia
bñdictiōe etiā natura ipa mu-
tat. Unde virgā tenebat moy-
ses: piecit eā ⁊ facta est serpēs
Rursus apprehēdit caudā ser-
pentis: ⁊ in virge naturam re-
uertit. Vidēs ergo prophetica
gratia: bis mutatā naturā esse
et serpentis ⁊ virge. Currebāt
egypti flumia: puro meatu aq̄-
rum: subito de fontium venis
sanguis cepit erūpere: nō qui-
dem erat potus ī fluuijs. Rur
sus ad prophete preces: cruor
fluminū cessauit: aquarum na-
tura remeauit. Circūclusus vn
diq3 erat pplus hebreorū3 hinc
egyptijs vallatus: inde mari cō
clusus. Virgā leuauit moyses
separauit se aqua: et in muroꝝ
speciem se congelauit: atq3 iter
vndas: via pedestris apparuit
Iordanis retrorsum cōuersus
cōtra naturam: in sui fontis re
uertitur exordium. Nōne cla-
ret naturā: maritimoꝝ fluctuū
vel cursus fluuialis esse muta-
tam. Sitiebat populus patrū
tetigit moyses petram: ⁊ aqua
de petra fluxit. Nūquid nō pre
ter naturā3 operata est gr̄a: vt
aquam vomeret petra: quā nō
hēbat ex natura. Marath flu-
uius amarissimꝰ erat: vt sitiēs

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

pplus bibere nõ posset. Moy-
ses misit lignũ in aquã: et ama-
ritudinẽ suã aquarum natura
deposuit: quã infusa subito grã
tẽperauit. Sub helizeo ꝓphe-
ta vni ex filijs ꝓphetarum ex-
cussum est ferrũ de securi: ⁊ sta
tim imersum est. Rogauit heli
zeũ q̃ amiserat ferrũ. Misitq̃
helizeus lignũ in aquam: et fer
rũ natauit. Utiq̃ etiã hoc pre-
ter naturã factum cognouim⁹
Grauior ẽ eñ spẽs ferri q̃ aq̃r
liquor. Aduertim⁹ igit̃ maiorĩ
potẽtie eẽ grãm: q̃ naturã. Et
adhuc tñ ꝓphetice bñdictiõis
numeram⁹ grãm. Q̃d si tm̃ va
luit humana bñdictio vt natu-
rã cõuerteret: quid dicem⁹ de
ipa cõsecratiõe diuina: vbi ipa
verba dñi saluatoris operãtur
Nã sacramẽtum istud q̃d acci-
pis christi sermõe cõficit̃. Q̃d si
tm̃ valuit sermo helye: vt ignẽ
de celo deponeret: nõ valebit
xp̃i sermo vt spẽs mutet elemẽ
torũ. De totius mundi operib⁹
legisti? Quia ipe dixit ⁊ facta
sunt: ipe mãdauit ⁊ creata sunt
Sermo igitur qui potuit ex ni
hilo facere quod non erat: non
potuit ea q̃ sunt ĩ id mutare q̃d
nõ erãt? Nõ eñ minus est no-
uas rebus dare: q̃ mutare na
turas. Sed quid? Cuius argu

mẽtis vtimur: suis vtamur exẽ
plis: incarnatiõis astruamus
mysterij veritatem. Nunquid
nature vsus precessit: cum dñs
noster iesus xp̃s ex maria vir-
gine nasceretur. Si ordinẽ q̃-
rimus: viro mixta femia gene-
rare consueuerat. Liquet igit̃
q̃ preter nature ordinem: vir-
go generauit. Et hoc q̃d cõfici
mus corp⁹ ex virgine est. Quid
hic queris nature ordinem in
xp̃i corpore: cum preter naturã
sit ipe dñs iesus part⁹ de virgi
ne: vera vtiq̃ caro xp̃i que cru
cifixa: que sepulta est. Uere er
go caro illius sacramẽtum est.
Ipe clamat dñs iesus christ⁹.
Hoc ẽ corp⁹ meũ. Ante bñdi-
ctionẽ ꝟborũ celestiũ: alia spẽs
noiatur: post cõsecrationẽ: cor-
pus xp̃i significat̃. Ipse dicit.
sanguinẽ suũ: añ consecrationẽ
aliud dicit̃: post ꝯsecrationem:
sanguis xp̃i nũcupatur. Tu di-
cis: amen. Hoc est: verũ est. Q̃d
ergo os loquit̃ mẽs interna fa
teatur: q̃d sermo sonat affectus
sentiat. Panis vsitatus est in
altari ante verba sacramẽto-
rũ. Ubi autẽ accessit cõsecratio
de pane fit caro christi. Tu.

Eugeni⁹ ep̃s seru⁹ suorũ
dei. Ad ꝑpetuã rei me-
moriã. Excellẽtissimũ corporis

et sanguinis dñi nostri iesu xp̃i
sacramẽtum qđ appropinquã-
te passionis eius hora: dñs ipse
signo precipui quo nos dilexit
amoris: salubriter istituit Eiusq́
cõmemorationẽ sacratissimam:
iugi mẽtis exultatione contem
plantes: ad hoc inter singulos
huiusmodi mercatores sangui-
ne: spiritualia dispẽsare mune-
ra: votis exposcimus. Vt illi cõ
dignis assurgentes laudib⁹ sua
frequẽtius ad ipsius veneratio
nem sacramẽti: corda dirigãt.
Et eo quo corporalis habetur
p̄ntia saluatoris viatico: fruct⁹
vite complectentes eterne: ce-
lestia conscendãt. Ipm q̃ se no
bis in eduliũ tribuit perpetuo
cõspecturi. Sane dudũ pie me
morie vrban⁹ papa quart⁹ pre-
decessor nr̃: ad orthodoxe cor-
roborationẽ: ⁊ exaltationem fi-
dei: digne ⁊ laudabiliter statu-
ens: vt de tãto sacramẽto: p̃ter
illã que dietim i ecclesia fieret
annuatim memoria solẽnior et
specialior haberet. Et ad cele-
brandũ eius tã excelsum tanq́
gl'iosum festũ: quintã post octa-
uã pẽthecostes feriã: assignãs.
Ac xp̃ifideles quoslibet: ad co-
lendũ illud donis spũalib⁹ ani
mare volens. Oib⁹ vere peni-
tẽtibus ⁊ cõfessis: qui matutina
li officio festi eiusdem in eccle-
sia in qua illud celebraretur in
teressent dies centũ. Qui vero
misse: totidẽ. Et qui i p̃mis fe
sti ipsius vespis: silr centũ. Qui
aũt in scđis totidẽ. Illis vero q̃
prime tertie sexte none ac p̄ple
torij horarũ officijs: p̄ qualibet
ipaꝝ: quadraginta. Eis autẽ q̃
p̄ octauas ipsi⁹ festi: matutina
libus: vespertinis: misse ac predi-
catarũ horaꝝ officijs interessent
singulis octauarũ ipsarũ die-
bus: similiter centuꝫ. Et subse-
quenter felicis recordationis
Martin⁹ papa quint⁹: etiã pre
decessor nr̃: fideles eosdẽ ad im
ptienda p̄ veneratiõe sacramẽ
ti huiusmodi: pociora reuerẽtie
et deuotiõis exercitia firmare
cupiens. Singulis ex eis vere
penitentibus: ⁊ confessis: qui et
quotiens in ipo sacramenti pro
festo ieiuniũ: vel loco illi⁹ aliđ
pium iuxta suorum cõsilia con-
fessorũ opus facerent: etiam cẽ-
tum. Et qui in p̄missis in eccle-
sijs i quibus illa celebrari con-
tigeret officijs iteressent. Nec-
nõ epis ⁊ alijs p̄latis superiori
bus: qui dictis officijs libenter
interessent: sed eis quominus
in ipsis ecclesijs interesse non
possent: pro conseruãdis suarũ
dignitatum iurib⁹: ac alias tũc

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

legittime impeditis:pro matu
tinali ducentos dies et p̄ misse
officiis totidem Ac p̄ quolibet
vesperarum etiam ducentos.
Reliquarꝫ videlicet prime ter
tie sexte none ꝛ completorii fe=
sti octoginta Rursus autem in
quibuslibet octauaruꝫ diebus:
p̄ singulis matutinaliū missa=
rū et vesperarum simil'r centū.
Necnō reliquarꝫ horarum offi=
ciorꝫ huiusmodi:quadraginta.
Illis p̄terea qui p̄cessiōes:i q̄=
bus ipm̄ viuificū sacramētum:
dicto festo iuxta prefatarꝫ ritus
ecclesiarū deferretur:cōtinuo
secuti forent. Ac quibuslibet in
festo ꝛ octauarū diebus huius=
modi:p̄ pace et tranquillitate
ecclesie missas deuote celebrā=
tibus. Pro singulis ip̄arꝫ. Nec
nō aliis i eodē festo eucharistie
sacramētū deuote sumentibus
cētū singulis annis. Profecto
vice qualibet eis:qui dum cor=
pus dn̄icū cōmunicādis defer
retur infirmis:illud cū incenso
luminari p̄cedendo vel sequē=
do venerarent:simil'r centū. Et
qui tunc illud alias deuote se=
cuti forent:quinquaginta dies
de iniunctis eis penitētiis:mi=
sericorditer relaxauit. Ac etiā
ipse martinus predecessor:q̄ in
festo et in diebus octauarꝫ hu=
iusmodi:in terris ꝛ locis:eccle=
siastico quauis auctoritate sup
positis iterdicto. Pulsatis cā
panis:ianuis apertis:et alta vo
ce canētibꝰ(excōicatis p̄rsꝰ exclu
sis)sed interdictis vt citiꝰ recō
siliari studerēt admissis. Et il
lis qui causam vel occasionem
huiusmōi interdicto dedissent
altari tunc nullatenus appro=
pinquātibus:missas ꝛ officia p̄=
missa:licite celebrari possēt:au=
ctoritate ap'lica duxit concedē
dū. Nos vero:quos iterim ad
summi ap'latus apicem diuina
clemētia p̄uexit. Etiam p̄ fre
quētiori hmōi veneratione sa=
cramēti:summis gestiētes affe
ctibus:nostri partes ministerii
salubriter impartiri. Necnō re
laxatiōes et cōcessionem predi
ctas:ap'lici robore muniminis
ipsorum notioni fideliū cōmit=
tentes:premissis p eundē mar=
tinū p̄decessorem vt prefertur
relaxatis diebus:alios totideꝫ
pariformiter ab ip̄is fidelibus
cōseq̄ndos adiicimꝰ p p̄sentes
Et insup patriarchas:archi=
ep̄os ep̄os ꝛ alios ecclesiarum
prelatos monemꝰ et hortamur
in dn̄o. Ac eis per apostolica
scripta in virtute sctē obedien=
tie districte p̄cipiēdo mādamꝰ
et in remissionē peccaminū in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

iugiu9. Ut per se vel alios eor
subditos: p singulas suar ciui-
tatũ et diocesiũ ecclesias: i dñi-
ca pdictã feriã et festũ pxime
pcedente: salutarib9 ad venera
tionẽ potissimi sacramenti hu-
iusmodi monitis: z exhortatiõi
bus pñtiũ quorũ etiam tenor i-
ter matutinales festi. Necnon
dierũ octauarũ huiusmodi le-
ctiones recitent: lrarũ cõtinen-
tiã et effectũ publicari z isinua
ri pcurent. Ut eiusdem sacra-
menti suffragãte mysterio: sub
diti et fideles ipsi: spũaliũ grã-
rũ vberiori fulciant augmento.
Et ab illo qui se p ipis immo-
lauit hostiã: post hui9 vite cur-
sum ad gliam pducant eternã
Uer qr difficile foret huiusmo
di lras singulis exhiberi. Ea-
dem auctoritate decernim9: q
ipsarũ trãssumptio manu pu-
blica: z sigillo alicui9 epãlis vel
supioris ecclesiastice curie mu-
nito: tanq pfatis si originales
exhiberent lris: plena fides ad
hibeat. Et perinde stetur: ac si
originales littere: forent exhi-
bite vel ostẽse. Datũ rome apd
sanctũ petrũ. Anno icarnatio-
nis dñice. Milesimo quadrin-
gẽtesimo tricesimotertio septi
mo kalẽdas Junij. Pontifica-
tus nostri anno tertio. Tu aũt.

¶ De inceptione historiar sciẽ
dũ q si kalẽde mensiũ in dñica
inciderint ipa die historia est i-
choãda. Et si scda vl tertia vel
quarta feria iciderint: in dñica
precedẽte est ichoãda. Si vero
quinta sexta vel sabbato incide
rint: i seqnti dñica est ichoãda.
¶ Dñica prima post trinitatis
agit de corpore xpi cũ suffragi.
de dñica. Sed in alijs dñicis
ad vesperas ãn. Benedictus.
cũ ceteris. Capitulũ quere ifra
cũ collctã circa omelias. Rx. xj.
Hy9 O lux btã. ℣ Uesptina
orõ. Ad magnificat vicissim.
Loquere dñe qr audit seruus
tuus. ãn. Cognouerit omnes
a dan vsq bersabee q fidelis
samuel propheta esset dñi. ãn.
Preualuit dauid in philisteo
in funda et lapide in noie dñi.
ãn. Nõne iste est dauid de quo
canebant in choro dicẽtes: saul
percussit milie: z dauid decem
milia in milibus suis. ã. Quis
eni in omnib9 sicut dauid fide-
lis inuẽtus est i regno suo egre
diens: et regrediẽs et pergens
ad imperiũ regis. ãn. Obsecro
dñe auffer iniqtatem serui tui
quia insipiẽter egi. ãn. Doleo
sup te frater mi ionatha: ama-
bilis valde super amorẽ mulie
rum et sicut mater vnicũ amat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

filij:ita te diligebã:sagitta io=
nathe nũq̃ȝ abijt retrorsum nec
declinauit clipeus ei⁹ in bello
et hasta ei⁹ non est auersa. ãn.
Rex aũt dauid cooperto capi=
te incedẽs lugebat filiũ dicens
absolõ fili mi:fili mi absolon q̃s
mihi det vt ego moriar pro te
fili mi absolon. ãn. Unxerunt
salomonem sadoch sacerdos et
nathan ꝑpheta regem in gion:
et exclamãtes leti dixerunt vi
uat rex ineternũ. ãn Mõs gel=
boe nec ros nec pluuia veniãt
super te q̃r abiectus est in te cli=
peus fortiũ:clipe⁹ saul quasi nõ
esset vnct⁹ oleo:quõ ceciderunt
fortes in bello saul ⁊ ionathas
amabiles ⁊ decori valde i vita
sua i morte quoqȝ nõ sũt sepati.
Collecta cõpetẽs absqȝ suffra.
Cõpleto. vt in psal. notatur in
sabbato. ¶ Inuitato. Regem
magnũ. Hymn⁹. Nocte surgẽ
tes. ℣. Seruite. Lectio prima.
Fuit vir vnus de rama=
thaim sophin: de monte
ephraĩ:et nomen ei⁹ helchana:
fili⁹ ieroboã filij heliu filij thau
filij suph eufrateus:et habuit
duas vxores nomen vni anna:
et nomẽ secũde phenẽna. Fue=
runtqȝ phenenne filij:anne aũt
non erãt liberi. Et ascendebat
vir ille de ciuitate sua statutis
diebus vt adoraret et sacrifica
ret dño exercituum in silo. Tu.
℟. Deus omniũ exauditor est
ipse misit angelũ suum et tulit
me de ouib⁹ pris mei. Et vnxit
me vnctiõe mie sue. ℣. Dñs qui
eripuit me ḋ ore leõis ⁊ de ma
nu bestie liberauit me. Et. lc. ij.
Erãt aũt ibi duo filij he=
ly ophni ⁊ phinees sacer
dotes dñi. Uenit ergo dies et
immolauit helchana: deditqȝ
phenẽne vxori sue:et cũctis fi=
lijs ei⁹ et filiab⁹:partes. Anne
aũt dedit partẽ vnã tristis:q̃a
annã diligebat. Dñs aũt cõclu
serat vuluã ei⁹. Affligebat q̃qȝ
eam emula eius:et vehemẽter
angebat in tantũ vt exprobra=
ret q̃ dñs cõclusisset vuluã ei⁹.
Tu. ℟. Dñs qui eripuit me de
ore leonis ⁊ de manu bestie li=
berauit me. Ipse me eripiet de
manib⁹ inimicoꝝ meoꝝ. ℣. Mi
sit dñs miam suam ⁊ veritatẽ
suã:aĩaȝ meã eripuit de medio
catuloꝝ leonũ. Ipse. Lectio. iij.
Sicqȝ faciebat per singu
los annos: cum redeũte
tẽpore ascenderet ad templũ
dñi:et sic ꝓuocabat eam. Por
ro illa flebat:et nõ capiebat ci=
bum. Dixit autẽ helchana vir
suus. Anna cur fles: et quare
nõ comedis:et quãobrem affli=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

gitur cor tuũ. Nunquid nõ ego
melior tibi sum q̃ decẽ filij. Tu.
R. Ego te tuli de domo p̄ris
tui dicit dñs: ⁊ posui te pascere
gregẽ populi mei et fui tecũ in
omnibus vbicunq̃ ambulasti.
Firmãs regnũ tuũ ineternum
V. Feciq̃ tibi nomẽ grande iu-
xta nomẽ magnorũ qui sunt in
terra. Firmans. ¶ In .ij. noct.
An. Bonorum meorum ⁊c. Lctõ .iiij.
Surrexit aũt ãna postq̃
cõmederat ⁊ biberat i sy
lo. Et hely sacerdote sedẽte su
per sellã ãte postes dom⁹ dñi:
cum esset ãna amaro aĩo orauit
ad dñm: flens largiter et votũ
vouit dicens. Dñe exercituũ si
respiciẽs videris afflictionem
famule tue: ⁊ recordat⁹ mei fu
eris: nec oblitus ancille tue: de
derisq̃ serue tue serum virilem
dabo eũ dño omnibus diebus
vite eius: ⁊ nouacula nõ ascen-
det sup caput ei⁹. Tu. R. Mon
tes gelboe nec ros nec pluuia
veniãt sup vos. Ubi ceciderũt
fortes isrl̄. V. Omnes mõtes q̃
in circuitu ei⁹ sunt visitet dñs
a gelboe trãseat. Ubi. Lctõ .v.
Factũ est aũt cũ illa mul
tiplicaret p̄ces corã dño
vt hely obseruaret os ei⁹. Por-
ro anna loquebat̃ in corde suo
tantũq̃ labia ei⁹ mouebant̃: et
vox penitus nõ audiebat̃. Esti
mauit ergo eam hely temulẽ-
tam: dixitq̃ ei. Usq̃quo ebria
eris: digere paulisper vinũ quo
mades. Respõdens aũt anna
nequaq̃ inquit dñe mi. Nam
mulier infelix nimis ego sum.
Uinũ quoq̃ et omne quod ine
briare potest nõ bibi: sed effudi
animam meã in conspectu dñi
Tu. R. Exaudisti dñe oratiõez
serui tui vt edificarem templũ
nomini tuo. Benedic et sancti-
fica domum istam in sempiter
nũ deus israel. V. Dñe qui cu-
stodis pactũ ⁊ misericordiã ser
uis tuis q̃ ambulant corã te in
toto corde suo. Benedic. Lc. vi.
Ne reputes ancillã tuam
quasi vnã de filiab⁹ be-
lial: quia ex multitudine dolo-
ris et meroris mei locuta sum
vsq̃ in p̄sens. Tunc hely ait ei.
Uade in pace: et de⁹ israel det
tibi petitionem tuã quã roga-
sti eum. At illa dixit. Utinam
inueniat ancilla tua gratiã in
oculis tuis. Et abijt mulier in
viam suam et cõmedit: vultus-
q̃ illius nõ sunt amplius in di
uersa mutati. Tu autẽ. R. Do
mine si conuersus fuerit popu
lus tuus orauerit ad sanctua-
rium tuũ. Tu exaudies in celo
dñe et libera eos de manib⁹ in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

inimicorū eorum. ℣ Si peccauerit in te populus tuus et conuersus egerit penitētiā veniensqꝫ orauerit in loco isto. Tu. Dñe liam quere infra R. xj. ℟. Audi domine hymnū et orationez quā seruus tuus orat coram te hodie: vt sint oculi tui aperti et aures tue intente. Sup domū istā die ac nocte. ℣. Respice domine de sanctuario tuo et de excelso celorū habitaculo Sup. ℟. Peccaui sup numerū arene maris: et multiplicata sunt peccata mea: et nō sum dignus videre altitudinē celi pre multitudine iniquitatis mee: quoniā irritaui iram tuā. Et malum coram te feci. ℣. Quoniaz iniquitatem meam ego agnosco: et delictum meū coram me est semper tibi soli peccaui Et. ℟. Preparate corda vr̄a domino et seruite illi soli. Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorū. ℣. Auferte deos alienos de medio vestri Et. ℟. Recordare dñe testamenti tui et dic angelo percutienti: cesset iam manus tua Ut non desoletur terra et ne perdas omnē animā viuaz. ℣. Quiescat dñe ira tua a pplo tuo et a ciuitate sancta tua Ut. ℟. Factum est dum tolleret dñs helyā p turbinem in celū: helyseus clamabat dicēs. Pater mi pater mi currus israel et auriga eius. ℣. Oro dñe vt fiat spiritus tuus duplex in me. at ille: si īquit videris qñ tollar a te erit quod petisti Pater. ℟. Planxit autem dauid planctu magno super saul et ionathan filiū eius: et dixit. Quomō ceciderūt fortes in bello et interierunt arma bellica. ℣. Montes gelboe nec ros nec pluuia sup vos descēdāt Quomō. ¶ In .ij. vesp. Sede a dextris. Hyᵘˢ. Lucis creator. Suffragia solita: q̄re ī fine libri. Per hebd. Legēde

Et surrexerunt mane et adorauerūt coram dño: reuersiqꝫ sunt et venerūt in domū suam in ramatha. Cognouit autē helchana annam vxorem suam: et recordatus est eiᵘˢ dñs deus. Et factū est post circulum dierum: concepit anna et peperit filium. Uocauitqꝫ nomen eius samuel: eo qꝫ a domino postulasset eū. Ascendit aūt vir eius helchana et omnis domus eius: vt immolaret domino hostiam solēnem: et votum suū: et anna nō ascendit. Dixit enim viro suo: non vadam donec ablactetur infans: et ducaz eū vt appareat ante conspectū

dñi: et maneat ibi iugiter. Et ait ei helchana vir su9. Fac qđ bonũ tibi videtur: et mane donec ablactes euz. Precorqꝫ vt domin9 impleat verbum suuz. Mansit ergo mulier et lactauit filium suũ donec amoueret eum a lacte. Et adduxit eũ secum postq̃ʒ ablactauerat in vitulis tribus: et tribus modijs farine: et amphora vini. Et adduxit euz ad domũ dñi in sylo. Puer aũt adhuc erat infantulus. Et imolauerunt vitulum et obtulerũt puerum hely. Et ait anna. Obsecro mi dñe viuit aia tua. Ego sum illa mulier que steti coram te: hic orãs dñm ꝓ puero isto. Oraui ⁊ dedit mihi dominus petitionem meam: quã postulaui eum. Jdcirco ⁊ ego cõmodaui euz dño: cunctis dieb9 quibus fuerit accõmodat9 domino. Et adorauerunt ibi dominuz. Et orauit anna: ⁊ ait. Exultauit cor meũ in dño ⁊ exaltatũ est cor meũ in deo meo ⁊c. ꝑ totũ Et abijt helchana in ramatha i domũ suã Puer aũt erat ministrãs i cõspectu dñi: ãte faciẽ hely sacerdotis. Porro filij hely filij belial: nesciẽtes dñm neqꝫ officiũ sacerdotũ ad populũ. Sed quicũqꝫ immolasset victimam veniebat puer sacerdot3 dum coquerent carnes: et habebat fuscinulam tridẽtẽ in manu sua: et mittebat eã in lebetem: vel in caldariam: aut in ollam siue in cacabum: et oẽ qđ leuabat fuscinula tollebat sacerdos sibi. Sic faciebant vniuerso israeli venientium in sylo. Etiaz anteqꝫ adolerẽt adipem veniebat puer sacerdotis: ⁊ dicebat immolanti. Da mihi carnez vt coquam sacerdoti. Non eni accipiam a te carnez coctam: sed crudam. Dicebatqꝫ illi immolans. Incendatur primũ iuxta morez hodie adeps: ⁊ tolle tibi quãtumcũqꝫ desiderat anima tua. Qui respondens aiebat ei Nequaqꝫ. Nũc eni dabis: alioquin tollam vi. Erat ergo peccatũ puerorum grande nimis corã dño: quia detrahebant homines a sacrificio dñi. Samuel aũt ministrabat ante faciem dñi: puer accinct9 ephot lineo. Et tunicã paruam faciebat ei mater sua quã afferebat statutis diebus ascẽdẽs cũ viro suo: vt imolaret hostiaz solẽnem et votum suuz. Et benedixit hely helchane ⁊ vxori ei9: dixitqꝫ ei. Reddat tibi domin9 semen de muliere hac: ꝓ fenore quod cõmodasti domino. Et abierunt

in locũ suũ. Visitauit ergo dominus annam: et cõcepit ⁊ peperit tres filios et duas filias. Et magnificatꝰ est puer samuel apud dñm. Hely autē erat senex valde: et audiuit oĩa que faciebãt filij sui vniuerso israeli. Et quomodo dormiebãt cuꝫ mulieribꝰ que obseruabant ad ostium tabernaculi: ⁊ dixit eis Quare facitis res huiuscemodi q̃s ego audio: res pessimas ab oĩ populo. Nolite filij mei. Non enim est bona fama quaꝫ ego audio vt transgredi faciatis populum dñi. Si peccauerit vir ĩ virũ: placari ei pot̃ deꝰ Si autē in dñm peccauerit vir quis orabit pro eo? Et non audierunt vocem patris sui: quia voluit dominus occidere eos. Puer aũt samuel proficiebat atq3 crescebat: ⁊ placebat tam deo q̃ hominibus. Venit autē vir dei ad hely: et ait ad eum. Hec dicit dominus. Nunquid non aperte reuelatus sum domui patris tui: cuꝫ esset in egypto ĩ domo pharaonis. Et elegi eũ ex omnibꝰ tribubus israel mihi in sacerdotem: vt ascenderet ad altare meum: et adoleret mihi incensum: et portaret ephot corã me. Et dedi domui patris tui omnia de sacrificijs filiorũ israel. Quare calce abiecistis victimam meam: et munera mea que precepi vt offerent̃ in templo. Et magis honorasti filios tuos q̃ me: vt comederetis primicias omnis sacrificij isrl̃ populi mei. Propterea ait dominꝰ deus israel loquens locutus sum vt domꝰ tua et domus patris tui ministraret in cõspectu meo vsq3 in sempiternũ. Nũc aũt hec dicit dominꝰ. Absit hoc a me. Sꝫ q̃cũq3 honorificauerit me glorificabo eum. Qui autē contemnũt me: erunt ignobiles. Ecce dies veniunt et precidam brachium tuum: et brachium domus patris tui: vt nõ sit senex ĩ domo tua. Et videbis emulũ tuũ in templo in vniuersis prosperis israel: et nõ erit senex in domo tua omnibus diebꝰ. Verũtamen nõ auferam penitus virũ ex te ab altari meo: sed vt deficiãt ocl'i tui ⁊ tabescat anima tua. Et pars magna domꝰ tue morietur: cũ ad virilē etatem venerit. Hoc autē erit tibi signum: quod venturum est duobus filijs tuis ophni ⁊ phinees. In die vno morient̃ ambo. Et suscitabo mihi sacerdotem fidelem: qui iuxta cor meũ et animam meam faciet. Et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

edificabo ei domum fidelem: ꝛ
ambulabit corā xp̄o meo cun-
ctis diebus. Futurū est autē vt
quicunqȝ remanserit in domo
tua: veniat vt oretur pro eo: et
offerat nummū argenteum: et
tortam panis: dicatqȝ. Dimit-
te me obsecro ad vnā partē sa-
cerdotalem vt comedam buc-
cellam panis. Puer autem sa
muel ministrabat dn̄o corā he
ly: et ꝫmo dn̄i erat p̄ciosus. In
diebus illis non erat visio ma-
nifestata. Factū est ergo in die
quadam: hely iacebat i lectulo
suo: et oculi eius caligauerant
nec poterat videre lucernā di-
ei anteq̄ȝ extingueret. Samu-
el autē dormiebat in tēplo dn̄i
vbi erat archa dei. Et vocauit
dn̄s samuel. Qui rn̄dēs ait Ec
ce ego. Et cucurrit ad hely: et
dixit. Ecce ego: vocasti eni me
Qui rn̄dit. Non vocaui te fili.
Reuertere ꝛ dormi Et abijt ꝛ
dormiuit. Et adiecit dn̄s rursū
vocare samuel. Cōsurgēsqȝ sa-
muel abijt ad hely: ꝛ dixit. Ec-
ce ego q2 vocasti me. Qui respō
dit. Non vocaui te fili mi. Re-
uertere ꝛ dormi. Porro samu
el necdū sciebat dn̄z: neqȝ reue
latꝰ fuerat ei ꝫmo dn̄i. Et ad-
iecit dn̄s: et vocauit adhuc sa-
muel tertio. Qui consurgens
abijt ad hely: ꝛ ait. Ecce ego q2
vocasti me. Intellexit ergo he
ly q2 dn̄s vocaret puerū: et ait
ad samuel. Vade ꝛ dormi: et si
deinceps vocauerit te: dices.
Loq̄re dn̄e: q2 audit seruus tu-
us. Abijt ergo samuel et dor-
miuit in loco suo. Et venit dn̄s
ꝛ stetit et vocauit sicut vocaue
rat scd̄o Samuel samuel. Et
ait samuel Loq̄re dn̄e q2 audit
seruꝰ tuus. Et dixit dn̄s ad sa-
muel. Ecce ego facio verbū in
isrl̄: qd̄ q̇cūqȝ audierit tinnient
ambe aures eiꝰ. In die illa su-
scitabo aduersuȝ hely oīa q̄ lo-
cutꝰ suȝ sup domū eiꝰ. Incipiā
ꝛ cōplebo. Predixi eni ei: q̄ iu
dicaturꝰ essem domū eiꝰ ieter
nū ꝓpter iniq̇tatē eiꝰ: eo q̄ no
uerat indigne agere filios su-
os: ꝛ nō corripuerit eos. Idcir
co iuraui domui hely: q̄ nō ex-
pietur iniquitas domꝰ eius vi
ctimis et muneribus: vsqȝ ine-
ternū. Dormiuit auteȝ samuel
vsqȝ mane: aperuitqȝ ostia do-
mus dn̄i. Et samuel timebat i-
dicare visioneȝ hely. Vocauit
ergo hely samuelē: ꝛ dixit. Sa
muel fili mi. Qui respōdēs ait
Presto sum. Et interrogauit
eum. Quis est sermo quē locu-
tus est dn̄s ad te? Oro te ne ce
lauerꝭ me. Hec faciat tibi dn̄s

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

⁊ hec addat: si abscõderis a me
sermonẽ ex oĩbus verbis q̃ di-
cta sunt tibi. Indicauit itaq̃ ei
samuel vniuersos sermones: et
non abscondit ab eo. Et ille re-
spondit. Dñs est. Qđ bonũ est
ĩ oculis suis faciat. Creuit aũt
samuel: et dñs erat cũ eo: et nõ
cecidit ex oĩbus verbis eius in
terrã. Et cognouit vniuersus
isrl' a dan vsq̃ bersabee: q̃ fide
lis samuel propheta esset dñi.
Et addidit dñs vt appareret ĩ
sylo: qm̃ reuelatus fuerat dñs
samuel in sylo iuxta verbũ dñi.
Et euenit sermo samuelis vni-
uerso israeli. Et factum est in
diebus illis: conuenerunt phi-
listijm in pugnã. Egressus est
nãq̃ israel obuiam philistijm
in preliũ: et castrametatus est
iuxta lapidem adiutorij. Por-
ro philistijm venerũt in affech
et instruxerunt aciem cõtra is-
rael. Inito aũt certamine ter-
ga vertit israel philisteis. Et
cesa sunt in illo certamine: pas
sim p agros quasi quattuor mi
lia virorũ. Et reuersus est po-
pul⁹ ad castra. Dixerũtq̃ ma-
iores natu de israel. Quare p-
cussit nos dñs hodie corã phi-
listijm. Afferamus ad nos de
sylo archam federis domini: ⁊
veniat ĩ medium nostri: vt sal-
uet nos de manu inimicorũ no
strorum. Misit ergo popul⁹ in
sylo: et tulerũt inde archam fe
deris dñi exercituũ: sedentis
super cherubin. Erantq̃ duo
filij hely cũ archa federis do-
mini: ophni et phinees. Cũq̃
venisset archa federis dñi ĩ ca
stra: vociferatus est oĩs israel
clamore grandi: ⁊ ꝑsonuit ter-
ra. Et audierũt philistijm vo-
cem clamoris: dixerũtq̃. Que
nã est hec vox clamoris magni
in castris hebreorũ. Et cogno-
uerunt q̃ archa dñi venisset in
castra. Timuerũtq̃ philistijm
dicẽtes. Venit de⁹ ĩ castra. Et
igemuerũt dicẽtes. Ve nobis.
Nõ enĩ fuit tãta exultatio heri
⁊ nudiusterti⁹. Ve nobis: quis
nos saluabit de manu deorum
sublimiũ istoꝝ? Hi sunt dij q̃ p
cusserũt egyptũ omni plaga in
deserto. Cõfortamini et estote
viri philistijm: ne seruiat hebre
is: sicut et hi seruierunt nobis.
Confortamini ⁊ bellate. Pu-
gnauerũt ergo philistijm et cesus
est isrl'. Et fugit vnusquisq̃ in
tabernaculũ suũ. Et facta est
plaga magna nimis Et cecide
runt de isrl' triginta milia pe-
ditum: et archa dei capta est.
Duo quoq̃ filij hely mortui sũt
ophni et phinees. Currẽs aũt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

vir de beniamin ex acie: venit in sylo in die illa: scissa veste et conspersus puluere caput. Cũ ꝙ ille venisset: hely sedebat sup sellam cõtra viam expectans. Erat aũt cor eius pauẽs ꝑ archa dñi. Uir aũt ille postꝙ ingressus est nũciauit vrbi: ⁊ vlulauit oĩs ciuitas. Et audiuit hely sonitum clamoris: dixitꝙ Quis est hic sonitus tumultus huius? At ille festinauit et venit: ⁊ nunciauit hely. Hely aũt erat nonaginta ⁊ octo ãnorum et oculi eius caligauerãt et videre non poterat. Et dixit ad hely. Ego suz qui veni de ꝑlio et ego qui de acie fugi hodie. Cui ille ait. Quid actuz est fili mi. Respondens autez ille qui nũciauit: fugit inquit israel corã philistijm: et ruina magna facta est in populo. Insuper ⁊ duo filij tui mortui sunt ophni et phinees: et archa dei capta est. Cumꝙ ille nominasset archã dei: cecidit de sella retrorsum iuxta ostium: ⁊ fractis ceruicibus mortuꝰ est. Senex eni erat vir et grandeuꝰ: ⁊ ipse iudicauit israel quadraginta annis. Nurus autem eius vxor phinees: pregnans erat vicina partui. Et audito nuncio ꝙ capta esset archa dei: et mortuus

esset socer eius et vir suꝰ incuruauit se ⁊ peperit. Irruerunt enim in eaz dolores subiti. In ipo aũt momento mortis eius dixerũt ei qui stabãt circa eaz. Ne timeas: qꝛ filium peperisti Que non rñdit eis: neqꝫ aiaduertit. Et vocauit puerũ ychabot: dicẽs. Trãslata ẽ glĩa dñi de israel: qꝛ capta ẽ archa dei. Et ꝑ socero suo et ꝑ viro suo: ait. Trãslata ẽ glĩa ab isrl'eo ꝙ capta eẽt archa dei. Philistiim aũt tulerunt archam dei: ⁊ asportauerunt eã a lapide adiutorij i azotũ. Tulerũtqꝫ philistijm archã dei: et intulerunt eam in templũ dagon: ⁊ statuerũt eam iuxta dagon. Cumqꝫ surrexissent diluculo azotij altera die: ecce dagon iacebat ꝓnus in terra ante archam dñi. Et tulerunt dagon et restituerunt eũ in locuz suũ. Rursusqꝫ mane altera die consurgentes inuenerunt dagon iacentẽ sup faciem suã in terra corã archa dñi. Caput autez dagon: ⁊ due palme manuũ eiꝰ abscise erãt sup limẽ. Porro dagon solus truncus remãserat in loco suo Propter hanc causam nõ calcant sacerdotes dagon: et oẽs qui ingrediũt templũ eiꝰ sup limẽ dagon in azoto vsqꝫ in ho

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

diernū diē. Aggrauata est aūt
manus dn̄i super azotios: ꝛ de
molit⁹ est eos: ꝛ percussit in se-
cretiori parte natiū azotū et fi-
nes eius: et ebullierunt ville et
agri i medio regiōis illi⁹: ꝛ na
ti sunt mures: ꝛ facta ē cōfusio
mortis magne in ciuitate. Ui-
dentes aūt viri azotij huiusce-
modi plagā: dixerūt. Nō ma-
neat archa dei isrl' apud nos:
qm̄ dura est man⁹ ei⁹ sup nos:
ꝛ sup dagō deū nr̄m. Et mittē
tes cōgregauerūt om̄es satra-
pas philistinoꝝ ad se: ꝛ dixerūt
Quid faciem⁹ de archa dei is-
rael? Rn̄derūtq; gethei. Cir-
cunducatur archa dei isrl'. Et
circūduxerūt archam dei isrl'.
Illis aūt circūducētib⁹ eā: fie-
bat manus dn̄i dei per singu-
las ciuitates interfectiōis ma
gne nimis. Et ꝑcutiebat viros
vniuscuiusq; vrbis a paruo vs-
q; ad maiorem: ꝛ computresce-
bant ꝓminentes extales eorū
Inierunt ergo gethei consiliū
et fecerunt sibi sedes pelliceas
Miserunt ergo archam dn̄i in
accharō. Cūq; venisset archa
dn̄i dei i accharon: exclamaue
runt accharonite dicētes. Ad
duxerūt ad nos archā dei isrl':
vt interficiat nos et pplm̄ no-
strum. Miserunt itaq; et con-
gregauerūt oēs satrapas phi-
listinoꝝ. Qui dixerūt. Dimitti
te archam dei isrl': et reuertat
in locum suū: vt non interfici-
at nos cum populo nostro. Fie
bat enim pauor mortis in sin-
gulis vrbib⁹: et grauissima ma
nus dn̄i dei. Uiri quoq; q̄ mor
tui non fuerant: percutieban-
tur in secretiori parte natium.
Et ascendebat vlulatus vnius
cuiusq; ciuitatis in celū. Fuit
ergo archa dn̄i: in regione phi
listinoꝝ septē mensib⁹. Et post
hoc vocauerunt philistijm sa-
cerdotes et diuinos: dicentes.
Quid faciemus de archa dei:
indicate nobis/quomō remit-
tamus eā in locū suū. Qui di-
xerūt. Si remittitis archā dei
israel: nolite dimittere eam va
cuā sed qđ debet' ei reddite ꝓ
pctō: ꝛ tūc curabimini ꝛ scietis
quare nō recedat man⁹ eius a
vobis. Qui dixerunt. Quid est
qđ ꝓ dlicto reddere debeam⁹
ei. Rn̄deruntq; illi. Iuxta nu-
merū ꝓuinciaꝝ philistinorum
quinq; anos aureos faciatis: ꝛ
q̄nq; mures aureos: quia pla-
ga vna fuit omnibus vobis et
satrapis vestris. Facietisq; si-
militudines anoꝝ vr̄oꝝ: et si-
militudines muriū: qui demo-
liti sunt terram: et dabitis deo

israel gliaꝫ: si forte releuet ma
nū suam a vobis: et a dijs v̄ris
et a terra v̄ra. Quare graua-
tis corda vestra: sicut aggraua
uit egyptus et pharao cor suuꝫ
Nōne postq̄ percussus est: tūc
dimisit eos et abierunt. Nunc
ergo arripite ⁊ facite plaustrū
vnū nouum: ⁊ duas vaccas fe-
tas: quib⁹ non est impositū iu-
gum: iungite in plaustro: ⁊ re-
cludite vitulos earꝫ domi. Tol
letisq; archam dn̄i: et ponetis
in plaustro: et vasa aurea que
exsoluistis ei ꝓ delicto: ponetis
ad capsellam ad latus ei⁹ ⁊ di-
mittite eā vt vadat ⁊ aspicietis
Et si quidem per viam finium
suoꝝ ascenderit contra bethsa-
mes: ipse fecit nobis hoc malū
grande si naūt minime: sciem⁹
quia nequaq̄ manus eius teti-
git nos: sed casu accidit. Fece-
runt ergo illi hoc modo: et tol-
lentes duas vaccas que lacta-
bāt vitulos: iūxerūt ad plaustrū
vitulosq; earū cōcluserūt domi.
Et posuerūt archam dei super
plaustrū: ⁊ capsellaꝫ q̄ habebat
mures aureos et similitudineꝫ
anoꝝ. Ibāt aūt in directū vac-
ce ꝑ viam q̄ ducit bethsames:
et itinere vno gradiebant per
gentes et mugientes: et nō de-
clinabāt neq; ad dexterā neq;
ad sinistrā. Sed et satrape phi
listinorū seq̄bant: vsq; ad termi
nos bethsames. Porro bethsa
mite metebāt triticū in valle.
Et eleuātes oculos suos vide-
rūt archam: ⁊ gauisi sunt cū vi
dissent. Et plaustrum venit in
agrū iosue bethsamite: ⁊ stetit
ibi. Erat aūt ibi lapis magn⁹.
Et ꝯsciderūt ligna plaustri: vac
casq; imposuerūt sup ea holo-
caustū dn̄o. Leuite aūt depo-
suerūt archā dn̄i: et capsellā q̄
erat iuxta eā: in qua erāt vasa
aurea: ⁊ posuerūt sup lapidem
grādem. Viri autē bethsamite
obtulerūt holocausta: ⁊ immo-
lauerūt victimas i illa die dn̄o
Et quinq; satrape philistinorū
viderūt ⁊ reuersi sunt in accha
ron in die illa. Hi sunt aūt ani
aurei quos reddiderunt phili-
stijm ꝓ delicto dn̄o. Azot⁹ vnū
gaza vnum: ascalon vnū: geth
vnū: accharon vnū. Et mures
aureos scd̄m numerū vrbium
philistijm quinq; ꝓuinciarum
ab vrbe murata vsq; ad villam
que erat absq; muro: et vsq; ad
abel magnum: super quem po-
suerūt archā domini: que erat
vsq; i die illa i agro iosue beth
samitis. Percussit autem dn̄s
de viris bethsamitib⁹: eo q̄ vi-
dissent archam dn̄i. Et ꝑcussit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

de populo septuaginta viros:
et qnquaginta plebis. Luxitq
populus eo q dñs percussisset
plebem: plaga magna. Et di-
xerũt viri bethsamite. Quis po
terit stare in conspectu domini
dei sancti huius. Et ad quem
ascendet a nobis. Miseruntq
nuncios ad habitatores caria-
thiarim: dicentes. Reduxerũt
philistijm archã domini: descẽ
dite et reducite eã ad vos. Ve-
nerunt ergo viri cariathiarim:
et reduxerũt archam domini.
Et intulerunt eam in domum
aminadab in gabaa. Eleazar
autem filium eius sacrificaue-
runt: vt custodiret archam do-
mini. Et factum est ex qua die
mansit archa domini in caria-
thiarim: mltiplicati sunt dies.
Erat quippe iam annus vice-
simus. Et requieuit omis dom9
israel post dominũ. Ait autem
samuel ad vniuersam domum
israel dicens. Si in toto corde
vestro reuertimini ad dominũ
auferte deos alienos de medio
vestrum baalim et astaroth: et
preparate corda vestra dño: et
seruite illi soli: et eruet vos de
manu philistijm. Abstulerunt
ergo filij israel: baalim et asta-
roth: et seruierũt soli domino.
Dixit autem samuel. Congre
gate vniuersum isrl'i masphat.
vt orem p vobis dñm. Et cõue-
nerũt in masphat. Hauserũtq
aquam et effuderũt in cõspectu
dñi: et ieiunauerũt i die illa et di
xerũt. Tibi peccauim9 domine
Judicauitq samuel filios isrl'
in masphat. Et audierũt phili
stijm q cõgregati essent filij is-
rael in masphat et ascenderũt
satrape philistinorũ ad israel.
Qd cum audissent filij israel ti
muerũt a facie philistinorum.
Dixerũtq ad samuelẽ. Ne ces
ses clamare pro nobis ad dñm
deũ nrz: vt saluet nos de manu
philistinorum. Tulit autem sa-
muel agnũ lactentẽ vnũ: et ob-
tulit illũ holocaustũ integrum
domio Et clamauit samuel ad
dñm p israel: et exaudiuit eum
dñs. Factũ est autẽ cuz samuel
offerret holocaustũ: philisteos
inire preliũ cõtra israel. Into-
nuit aũt dñs fragore magno in
die illa sup philistijm: et exter
ruit eos et cesi sunt a filijs isrl'.
Egressiq filij isrl' de masphat
psecuti sunt philisteos: et per-
cusserũt eos vsq ad locũ q erat
subter bethachar. Tulit aũt sa
muel lapidẽ vnũ et posuit eum
inter masphat et iter sen. et vo-
cauit nomẽ loci illi9 lapis ad-
iutorij: dixitq. Huc vsq auxi-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

liatus est nobis dn̄s. Et humi-
liati sunt philistijm: nec appo-
suerūt vltra vt venirēt in ter-
minos isrl'. Facta est itaq₃ ma-
nus dn̄i sup philisteos: cunctis
dieb⁹ samuelis et reddite sunt
vrbes quas tulerāt philistijm
ab isrl' isrli: ab accharō vsq₃ ad
geth ꝛ terminos suos. Libera-
uitq₃ isrl' de manu philistinoꝝ:
eratq₃ pax iter isrl' ꝛ amorreū.
Judicabat quoq₃ samuel isrl'
cūctis diebus vite sue. Et ibat
p singulos annos circuiēs be-
thel: et galgala: et masphat: et
iudicabat israelē in supradict̄
locis. Reuertebaturq₃ i rama
tha. Ibi eniȝ erat domus eius
et ibi iudicabat israelē. Et edi-
ficauit etiā ibi altare: dn̄o. Tu.
¶ Dominica prima augusti ad
vesperas ān. Benedictus. cuȝ
ceteris. ℟. Initium sapientie.
Hymn⁹. O lux beata. ℣. Ves-
pertina oratio. Magnificat.
Sapiētia edificauit sibi domū
excidit columnas septē: subdi-
dit sibi gentes superborū: et sub
limium colla ꝓpria virtute cal
cauit. ān. Ego in altissimis ha-
bito et thronus meus in colum
na nubis. ān. Omnis sapientia
a dn̄o deo est: ꝛ cū illo fuit sem-
per et est ante euū. ān. Sapiē-
tia clamitat in plateis: si quis
diligit sapiētiā ad me declinet
et eam inueniet et eam duȝ in-
uenerit beat⁹ est si tenuerit eā.
an. Dn̄s possedit me initio via-
rum suarum anteq₃ quicq₃ fa-
ceret a principio: nec dum erāt
abyssi et ego parturiebar: quā-
do preparabat celos aderam
cū eo componens oīa. Ad ma-
tutinas. Inuitato. ꝛ cetera oīa
vt in precedētib⁹ dn̄icis. Lec. j.
Parabole salomonis filij
dauid regis isrl' ad scien-
dam sapiētiam ꝛ disciplinā: ad
intelligenda verba prudentie:
et suscipiēdam eruditionē do-
ctrine: iusticiā et iudiciū et equi
tatem: vt detur paruulis astu-
cia et adolescenti scientia ꝛ in-
tellectus. Audiens sapiens sa-
pientior erit: et intelligens: gu
bernacula possidebit. Animad
uertet parabolam et iterpta-
tionē: verba sapiētū et enigma
ta eorū. Tu aūt. ℟. In pricipio
de⁹ anteq₃ terram faceret: pri-
usq₃ abyssos cōstitueret: priusq₃
ꝓduceret fontes aquaꝝ: āteq₃
mōtes collocarētur. Ante oēs
colles generauit me dominus.
℣. Qn̄ pparabat celos aderā
cū eo cōponēs oīa. Ante. lc. ij.
Timor dn̄i pricipiū sapiē
tie. Sapiētiam atq₃ do-
ctrinā stulti despiciūt. Audi fili

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

mi disciplinã pris tui et ne di-
mittas legẽ mřis tue: vt addat
gratia capiti tuo: ⁊ torques col
lo tuo. Fili mi si te lactauerint
peccatores ne adquiescas eis. Si
dixerint. Ueni nobiscũ insidie-
mur sanguini: abscondam⁹ tẽ-
diculas cõtra isontem frustra.
Deglutiam⁹ eũ sicut infernus
viuẽtem: et itegrũ quasi descẽ-
dẽtem in lacũ. Tu. ℟. Emitte
dñe sapiẽtiã de sede magnitu-
dinis tue: vt mecũ sit ⁊ mecũ la
boret. Ut sciam quid acceptum
sit coram te oĩ tẽpore. ℣. Da
mihi dñe sediũ tuarũ assestricẽ
sapiẽtiam. Ut. Lectio tertia.

Omnẽ pciosam substãtiam
reperiem⁹: implebim⁹ do
mus nostras spolijs sortẽ mitte
nobiscũ: marsubiũ sit vnũ oĩm
nostrũ. Fili mi ne ambules cũ
eis. Prohibe pedẽ tuũ a semi-
tis eorũ. Pedes enim illorũ ad
malũ currunt et festinãt vt ef-
fundãt sanguinem. Frustra enĩ
iacitur rethe ante oculos pen-
natorũ. Ipsi quoq; contra san-
guinem suũ insidiantur: et mo-
liũtur fraudes contra animas
suas. Sic semite omnis auari
animas possidẽtiũ rapiũt. Tu.
℟. Da mihi dñe sediũ tuarũ as-
sestricem sapiẽtiã et noli me re
probare a pueris tuis. Qm̃ ser
uus tuus sum ego ⁊ fili⁹ ãcille
tue. ℣. Dñe pater et deus vite
mee ne derelinquas me i cogi-
tatu maligno. Qm̃. Lectio. iiij.

Sapiẽtia foris pdicat: in
plateis dat vocẽ suã. In
capite turbarũ clamitat. In fo
rib⁹ portarũ vrbis: pfert verba
sua dicẽs. Usq; quo paruuli di
ligitis ifantiã: et stulti ea q̃ sibi
sunt noxia cupient: et imprudẽ
tes odibũt sciẽtiam. Cõuertimi
ni ad correptionẽ meã. En p-
ferã vobis spm̃ meũ: et ostẽdam
vobis verba mea. Quia voca-
ui et rẽnuistis: extendi manum
meã et nõ fuit q̃ aspiceret. Tu.
℟. Dñe pater et deus vite mee
ne derelinquas me in cogitatu
maligno: extollẽtiam oculorũ
meorũ ne dederis mihi: et desi
deriũ malignum auerte a me:
dñe auffer a me cõcupiscẽtiam
Et aio irreuerenti ⁊ infrunito
ne tradas me dñe. ℣. Ne dere
linquas me dñe ne accrescant
ignorãtie mee et multiplicent
delicta mea. Et. Lectio. v.

Despexistis oẽ cõsiliũ meũ
et icrepatiões meas ne-
glexistis. Ego quoq; i interitu vro
ridebo ⁊ subsannabo: cũ vobis id
qđ timebatis aduenerit. Cũ ir
ruerit repẽtina calamitas: ⁊ i-
terit⁹ quasi tẽpestas igruerit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Qũ venerit super vos tribula-
tio et angustia: tũc inuocabunt
me ⁊ nõ exaudiam. Tu aũt. ℟.
Girum celi circuiui sola et in
fluctibus maris ambulaui: in
omni gẽte et in om̃i populo pri
matũ tenui. Superborũ et sub-
limiũ colla: propria virtute cal
caui. ℣. Ego in altissimis ha-
bito: ⁊ tronus meus in colũna
nubis. Superbor. Lectio. vi.
Nunc ꝯsurgent ⁊ nõ inue
nient me: eo ꝙ exosaz ha
buerint disciplinã: et timorem
dñi nõ susceperint: nec adquie-
uerint consilio meo: et detraxe
rint vniuerse correptioni mee
Comedent igit᷑ fruct⁹ vie sue:
suisq; ꝯsilijs saturabunt. Auer
sio paruulor interficiet eos et
prosperitas stultor perdet eos
Qui aũt me audierit absq; ter
rore requiescet: et habũdantia
ꝑfruet᷑: timore malorũ sublato.
Tu. ℟. Initiũ sapientie timor
dñi: intellectus bon⁹ oib⁹ faciẽ
tibus eũ laudatio eius manet.
In seculũ seculi. ℣. Dispsit de-
dit pauperib⁹ iusticia ei⁹ ma-
net. In seculum. In tertio no-
cturno. ℟ Verbuz iniquum et
dolosum longe fac a me dñe di
uitias ⁊ paupertates ne dede-
ris mihi. Sed tãtũ victui meo
tribue necessaria. ℣. Ne forte
saciat⁹ euomã illud et piurem
nomen dei mei. Sed ℟. Ma
gna em̃ sunt iudicia tua dñe: et
inenarrabilia verba tua. Ma-
gnificasti ppl'm tuũ et honora-
sti. ℣. Deduxisti sicut oues po-
pulũ tuũ i manu moysi et aarõ
Magnificasti. ℟. Sup salutez
et oẽm pulchritudinẽ dilexi sa-
pientiã et ꝓposui ꝓ luce habe
re illam. Venerũt mihi omnia
bona pariter cũ illa. ℣. Dixi sa-
pientie soror mea es: ⁊ pruden-
tiam vocaui amicã meam. Ve
nerũt. ℟. Ne derelinquas me
dñe pater et dñator vite mee:
vt nõ corruã in cõspectu aduer
sariorũ meorũ. Ne gaudeat de
me inimicus me⁹. ℣. Apprehen-
de arma et scutuz et exurge in
adiutorium mihi. Ne. ℟. Que
sunt in corde hoim: oculi tui vi-
dent dñe: et in libro tuo omnia
scribent᷑. Hõ videt in facie de⁹
aũt in corde. ℣. Impfectuz meũ
viderũt oculi tui: et in libro tuo
omnia scribentur. Homo. ℟.
Prebe fili mi cor tuum michi:
oculi tui vias meas custodiãt.
Vt addatur gratia capiti tuo.
℣. Attende fili mi sapientiam
meã: ⁊ ad eloquiũ meũ inclina
aurẽ tuã. Vt. ℟. Fili noli defi-
cere a disciplina dñi et ne fati-
geris dũ ab eo argueris. Quẽ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

em̃ diligit dñs corripit et quasi
pater in filio cõplaceat sibi. ℣.
Audi fili mi disciplinã p̃ris tui
et ne dimittas legẽ matris tue
Quem. ℟. Audi fili mi discipli
nã patris tui: ꝛ ne dimittas le-
gẽ matris tue. Et multiplicen
tur tibi anni vite tue. ℣. Hono-
ra dñm de tua substantia: ꝛ de
p̃miciis frugũ tuaꝝ da paupe
rib⁹. Et. ℟. Auersio puulorũ
interficiet eos et ꝓsperitas stul
torũ pdet illos. Qui aũt me au
dierit: absq; terrore quiescet. ℣.
O viri ad vos clamito et vox
mea ad filios hoim. Qui autẽ.
℟. Deũ time et mandata eius
obserua. Hoc est ois homo. ℣⁹.
Cũcta q̃ fiũt adducet i iudiciũ
de⁹ pro oi erratu siue bonũ siue
malum. Hoc est. Legende.
FIli mi si susceperis ser-
mones meos: ꝛ mandata
mea abscõderis penes te: vt au
diat sapiẽtiã auris tua. Incli-
na cor tuũ ad cognoscẽdã pru-
dentiã. Si em̃ sapiẽtiã inuoca
ueris et inclinaueris cor tuum
prudẽtie: si quesieris eam quasi
pecuniã: et sicut thesauros effo
deris illã: tũc intelliges timo-
rẽ dñi: et sciẽtiã dei inuenies q2
dñs dat sapiẽtiã: et ex ore eius
prudẽtia et scientia. Custodiet
rectoꝝ salutẽ et ꝓteget gradiẽ
tes simpliciter. Seruãs semi-
tas iusticie ꝛ vias sctõꝝ custo-
diẽs. Tũc intelliges iusticiã et
iudiciũ: ꝛ eq̃tatẽ et oẽm semitã
bonã. Si itrauerit sapiẽtia cor
tuũ: et sciẽtia anime tue placue
rit cõsiliũ custodiet te: et prudẽ
tia seruabit te vt eruaris a via
mala: ꝛ ab hoĩe qui peruersa lo
quit. Qui relinquũt iter rectũ
et ambulant per vias tenebro
sas. Qui letantur cũ malefece-
rint: et exultant in rebus pessi-
mis. Quoꝝ vie peruerse sunt:
et infames gressus eorum. Et
eruaris a muliere aliena ꝛ ex-
tranea: q̃ mollit sermões suos:
et relinquit ducem pubertatis
sue: et pacti dei sui oblita est.
Inclinata est em̃ ad mortẽ do-
mus eius: et ad inferos semite
ipsius om̃s qui ingrediũtur ad
eam nõ reuertent nec apprehẽ
dent semitas vite. Et ambules
in via bona: ꝛ calles iustoꝝ cu-
stodias. Qui em̃ recti sunt ha-
bitabunt in terra et simplices
permanebũt in ea. Impii vero
de terra perdentur: ꝛ qui inique
agũt auferent ex ea. Fili mi ne
obliuiscaris legis mee et p̃ce-
pta mea cor tuum custodiat.
Longitudinẽ em̃ dierum ꝛ an
nos vite ꝛ pacem apponẽt tibi.
Misericordia ꝛ veritas te non

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

deserāt. Circūda eas gutturi
tuo et describe i tabulis cordis
tui et iuenies gratiā et discipli
nā bonā corā deo et hominib⁹.
Habe fiduciam in dño ex toto
corde tuo: et ne innitaris pru-
dētie tue. In omnib⁹ vijs tuis
cogita illū: ꝛ ipse diriget gress⁹
tuos. Ne sis sapiens apud te-
metipsum. Time deū et recede
a malo. Sanitas quippe erit
vmbiculo tuo et irrigatio ossiū
tuoꝝ. Honora dñm de tua sub-
stātia: ꝛ de primicijs frugū tua
rum da pauperib⁹: et implebū
tur horrea tua saturitate: ꝛ vi-
no torcularia redūdabūt Disci
plinam dñi fili mi ne abijcias:
nec deficias cū ab eo corripier[is]
Quem eñi diligit dñs corripit
et quasi pater in filio cōplacet
sibi. Beatus homo qui iuenit
sapientiā: et qui affluit pruden
tia. Melior est adquisitio eius:
negotiatione auri et argenti:
primi et purissimi fructus eius
Preciosior est cunctis opibus
sapiētia: et oñia que desiderā
tur huic nō valent comparari.
Longitudo dierum in dextera
eius: et in sinistra illius diuitie
et gloria. Vie ei⁹ vie pulchre: ꝛ
oñes semite eius pacifice. Li-
gnū vite est his qui apprehēde
rint eam: et qui tenuerint eam
bti. Dñs sapiētia fundauit ter-
ram: stabiliuit celos prudētia.
Sapiētia illi⁹ eruperūt abyssi:
et nubes rore cōcrescūt. Fili mi
ne effluant hec ab oculis tuis.
Custodi legem meā atqꝫ consi
liū meum: et erit vita aie tue et
gratia faucib⁹ tuis. Tūc ambu
labis fiducialiter in via tua: et
pes tuus nō impinget. Si dor-
mieris nō timebis: quiesces et
suauis erit somn⁹ tuus. Ne pa
ueas repentino terrore: ꝛ irruē
tes tibi potentias impiorum.
Dñs enim erit in latere tuo: et
custodiet pedē tuū ne capiaris
Noli ꝓhibere bñfacere eū qui
potest: si vales et ipe bñfac. Ne
dicas amico tuo vade et reuer
tere: ꝛ cras dabo tibi: cū statim
possis dare. Ne moliaris ami-
co tuo malum: cū ille in te ha-
beat fiduciā. Nō cōtendas ad-
uersus hoiem frustra: cū ipe ti-
bi nihil mali fecerit. Ne emule
ris hoiem iniustū: nec imiteris
vias eius: qꝛ abhomiatio est do
mini omis illusor: et cū simplici
bus sermocinatio ei⁹. Egestas
a dño in domo impij: hitacula
aūt iustorū bñdicent. Ipe delu
det illusores: et māsuetis dabit
grām. Gliam sapiētes posside-
bunt: stultorum exultatio igno
minia. Audite filij disciplinam

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

prīs: et attēdite vt sciatis pru-
dētiam. Donū bonū tribuā vo
bis: legē meā ne derelinquatis.
Nam ⁊ ego filius fui prīs mei:
tenellus et vnigenitꝰ corā mr̄e
mea ⁊ docebat me atqꝫ dicebat
Suscipiat mea verba cor tuum
custodi precepta mea et viues.
Posside sapiētiam: posside pru
dētiā. Ne obliuiscaris: neqꝫ de
clines a verbis oris mei. Ne di
mittas eā ⁊ custodiet te: dilige
eam et seruabit te. Principiū
sapiētie: posside sapiētiam: et in
omī possessione tua adquire pru
dētiam. Arripe illam: ⁊ exalta
bit te: glorificaberis ab ea cum
eā fueris amplexatꝰ. Dabit ca
piti tuo augmenta gratiarū: ⁊
corona inclyta ꝓteget te. Audi
fili mi et suscipe verba mea: vt
multiplicentur tibi anni vite.
Viam sapiētie monstrabo tibi
et ducā te per semitas eq̄tatis
quas cum ingressus fueris non
artabunt gressꝰ tui: et currens
nō habebis offendiculū. Tene
disciplinā: ne dimittas eā. Cu
stodi illā: quia illa est vita tua.
Ne delecteris ī semitis impio-
rum: nec tibi placeat malorum
via. Fuge ab ea nec transeas p
illā: declina ⁊ desere illā. Non
eñ dormiunt nisi cū malefece-
rint: et non rapitur somnus ab
eis nisi supplantauerint. Co-
medunt panem impietatis: et
vinum iniq̄tatis bibunt. Iusto
rum autē semita quasi lux splē-
dens ꝓcedit: et crescit vsqꝫ ad
pfectam diem. Via impiorū te
nebrosa: nesciunt vbi currant.
Fili mi ausculta sermones me
os: ⁊ ad eloquia mea inclina au
rem tuā. Ne recedant ab ocl̄is
tuis: custodi ea ī medio cordis
tui. Vita enim sunt inuenienti
bus ea: et vniuerse carni sani-
tas. Omni custodia serua cor
tuū: quia ex ipso vita procedit.
Remoue a te os prauum: et de
trahētia labia sint procul a te.
Oculi tui recta videāt: et pal-
pebre tue precedāt gressus tu-
os. Dirige semitas pedibꝰ tuis
et omnes vie tue stabilientur.
Ne declines ad dexterā neqꝫ
ad sinistram. Auerte pedē tu-
um a malo: vias eñ que a dex-
tris sunt nouit dominꝰ: peruer
se vero sunt que sūt a sinistris.
Ipse eñ rectos faciet gressus
tuos. Itinera autem tua in pa
ce ꝑducēt. Fili mi attēde sapiē
tiam meā: et prudentie mee in-
clina aurem tuam: vt custodi-
as cogitationes: et disciplinā
labia tua conseruent. Ne intē-
deris fallacie mulierꝭ. Fauus
enim distillās labia meretri-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tis:et nitidius oleo guttur eiꝰ
nouissima autez illius amara
quasi absinthiũ : et lingua eius
acuta quasi gladiꝰ biceps. Pe
des eius descendunt in mortẽ:
et ad inferos gressus eius pe=
netrant. Per semitam vite nõ
ambulãt: vagi sunt gressus eiꝰ
ꝛ inuestigabiles. Nunc ergo fi
li mi audi me:et ne recedas a
verbis oris mei. Longe fac ab
ea viam tuam:et ne appropin=
ques foribus domus eius. Ne
des alienis honorem tuũ:ꝛ an=
nos tuos crudeli. Ne forte im=
pleãtur extranei viribus tuis:
et labores tui sint ĩ domo alie=
na:et gemas ĩ nouissimis quã=
do consumpseris carnes tuas
et corpus tuũ:et dicas. Cur de
testatus sum disciplinam:ꝛ in=
crepationibꝰ non adquieuit cor
meũ. Nec audiui vocem docẽ=
tiũ me: ꝛ magistris nõ inclina=
ui aurem meam. Pene fui in
omni malo: in medio ecclesie ꝛ
synagoge. Bibe aquam de ci=
sterna tua: et fluenta putei tui.
Deriuentur fontes tui foras:ꝛ
in plateis aquas tuas diuide.
Habeto eas solus:nec sint alie
ni participes tui. Sit vena tua
benedicta:et letare cum muli=
ere adolescẽtie tue Cerua cha
rissima et gratissimꝰ hinnulus

Ubera eius inebrient te oĩ tem
pore:et amore eiꝰ delectare iu
giter. Quare seduceris fili mi
ab aliena:et foueris in sinu al=
terius. Respicit dñs viam ho=
minis: et omes gressus eius cõ
siderat. Iniqtates sue capiunt
impiũ:ꝛ funibus peccatorũ suo
rum constringitur. Ipse morie
tur quia non habuit disciplinã
ꝛ in multitudine stulticie sue de
cipietur. Fili mi si spopõderis
ꝓ amico tuo:defixisti apud ex=
traneum animam tuaz. Illa=
queatus es verbis oris tui:ꝛ ca
ptus proprijs sermonibus. Fac
ergo quod dico fili mi: ꝛ temet
ipm libera:quia icidisti in ma=
nũ proximi tui. Discurre festi=
na:suscita amicum tuũ. Ne de
deris somnum oculis tuis:nec
dormitent palpebre tue. Eru=
ere quasi damula de manu : et
quasi auis de insidijs aucupis.
Uade ad formicã o piger: ꝛ cõ
sidera vias eius:ꝛ disce sapiẽ=
tiam. Que cuz non habeat du=
cem nec ꝑceptorẽ nec principẽ
parat in estate cibũ sibi: et con
gregat ĩ messe quod comedat.
Usqȝquo piger dormies:quã=
do ꝯsurges e somno tuo. Pau
lulũ dormies:paululũ dormi=
tabis : paululũ cõseres manus
tuas vt dormias:et veniet tibi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

quaſi viator egeſtas:et paupe-
ries quaſi vir armatus. Si ve
ro ipiger fueris:veniet vt fons
meſſis tua et egeſtas longe fu-
giet a te. Homo apoſtota:vir i
utilis:graditur ore ꝑuerſo: an
nuit oc̄lis:terit pede: digito lo
quitur: prauo corde machina-
tur malum:et omni tēpore iur
gia ſeminat. Huic extēplo ve-
niet ꝑditio ſua:⁊ ſubito cōtere-
tur:nec habebit vltra medici-
nam. Sex ſunt que odit dn̄s:⁊
ſeptimū deteſtat̄ aīa eiꝰ. Ocu-
los ſublimes:linguā mendacē
manus effundentes innoxium
ſanguinē: cor machinans cogi
tatiōes peſſimas: pedes velo-
ces ad currēdū i malū: ꝓferē-
tem mendacia:teſtē fallacē: et
eum qui ſeminat inter fratres
diſcordias. Cōſerua fili mi pre
cepta patris tui ⁊ ne dimittas
legē matris tue. Liga eam in
corde tuo iugiter : et circunda
gutturi tuo. Cū ambulaueris
gradiant̄ tecum: cū dormieris
cuſtodiant te:⁊ euigilās loque
re cum eis. Quia mandatū lu-
cerna eſt:et lex lux ⁊ via vite i-
crepatio diſcipline:vt cuſtodi-
ant te a muliere mala:et a blā
da lingua extranee. Nō concu
piſcat pulchritudinem eius cor
tuū: ne capiaris nutibus illius
Preciū eni ſcorti vix eſt vnius
panis. Mulier autē viri ꝑcio-
ſam aīam capit Nunqd poteſt
hō abſcōdere ignē in ſinu ſuo :
vt veſtimēta illius nō ardeant
aut ambulare ſuꝑ prunas : vt
non comburantur plante eius
Sic qui ingreditur ad mulie-
rem proximi ſui:non erit mūdus
cum tetigerit eā. Non grādis
eſt culpa:cum quis furatus fu
erit. Furatur enim vt eſurien-
tem impleat aīam. Deprehēſus
quoq; reddet ſeptuplū :⁊ oēm
ſubſtantiā domus tue tradet :
et liberabit ſe. Qui autē adul-
ter eſt: ꝓpter cordis iopiā per-
det aīam ſuam. Turpitudinē
⁊ ignominiam cōgregat ſibi:⁊
opprobriū illius non delebitur
Quia zelus ⁊ furor viri:nō par
cet in die vindicte;nec adquie-
ſcet cuiuſq; ꝑcibꝰ : nec ſuſcipiet
ꝓ redēptiōe:dona plurima. Fi
li mi cuſtodi ſermones meos:⁊
precepta mea recōde tibi. Fili
honora dn̄m et valebis:preter
eum vero ne timueris alienū.
Serua mandata mea ⁊ viues
et legem meā quaſi pupillam
oculi tui. Liga eā in digitis tu
is : ſcribe illā in tabulis cordis
tui. Dic ſapiētie ſoror mea es ⁊
prudentiā voca amicam tuam
Ut cuſtodiat te a muliere ex-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tranea ꝛ aliena q̄ ꝟba sua dul-
cia facit. De fenestra enim do-
mus mee p cancellos prospexi
iuuenē et video paruulos. Cō-
sidero vecordem iuuenem: qui
trāsit per plateas iuxta angu-
lum: et ꝓpe viam domus illi⁹
graditur in obscuro aduespe-
rāte die i noctis tenebris ꝛ ca-
ligine. Et ecce occurrit illi mu-
lier in ornatu meretricio: ꝓpa-
rata ad decipiēdas aīas. Gar-
rula et vaga quietis impatiēs
nec valens in domo consistere
pedibus suis. Nunc foris: nunc
in plateis: nunc iuxta angulos
insidiās. Apphēsum ꝗ deoscu-
latur iuuenem: ꝛ procaci vultu
blāditur: dicens. Victimas ꝓ
salute deuoui. Hodie reddidi
vota mea. Idcirco egressa sū
in occursum tuū desiderans te
videre ꝛ reperi. Intexui funi-
bus lectulū meum: straui tape-
tib⁹ pictis ex egypto: aspsi cu-
bile meū myrrha ꝛ aloe ꝛ cyna-
momo. Veni inebriemur vbe-
ribus: et fruamur cupitis am-
plexibus donec illucescat dies
Non est enim vir in domo sua
abijt via longissima. Sacculū
pecunie secū tulit: in die plene
lune reuersurus ē in domū suā
Irretiuit eū multis sermōib⁹:
ꝛ blādicijs labioꝝ ꝓtraxit eū.

Statim eā sequit̄: q̄si bos du-
ctus ad victimā: ꝛ quasi agnus
lasciuiens ꝛ ignorās ꝛ nescit ꝙ
ad vincula stultus trahat̄: do-
nec trāsfigat sagitta iecur ei⁹.
Velut si auis festinet i laqueū:
ꝛ nescit ꝙ de periculo aie illi⁹
agit̄. Nūc ergo fili mi audi me
ꝛ attēde ꝟba oris mei. Ne ab-
strahatur in vijs illius mens
tua: neq̄ decipiar' semitis ei⁹.
Multos enim vulneratos de-
iecit: et fortissimi quiq̄ interfe-
cti sunt ab ea. Vie inferi dom⁹
eius: penetrātes interiora mor-
tis. Nunquid nō sapientia cla-
mitat: et prudentia dat vocem
suā. In summis excelsisq̄ ꝟti-
cibus suā viā i medijs semitis
stans iuxta portas ciuitatis in
ipsis foribus loquitur: dicens.
O viri ad vos clamito: et vox
mea ad filios hoim. Impi⁹ fa-
cit opus instabile: semināti aūt
iusticiā merces fidelis. Cleme-
tia ꝑparat vitā: ꝛ sectatio ma-
lorum mortē. Abhominabile
domino cor prauū: et volūtas
eius in his qui simpliciter am-
bulant. Man⁹ in manu nō erit
innocens malus; semen autem
iustorū saluabitur. Circul⁹ au-
reus in narib⁹ suis: mulier pul-
chra ꝛ fatua. Desiderium iusto-
rum omne bonum est: prestola

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tio impiorũ furor est. Alij diui
dunt ꝓpria ⁊ ditiores fiũt: alij
rapiunt nõ sua: et semp in ege-
state sũt. Anima que benedicit
impinguabit: ⁊ qui iebriat ipse
quoqꝫ inebriatur. Qui abscon-
dit frumẽta: maledicetur i po-
pulis. Benedictio autẽ sup ca
put vendentium. Tu. ¶ Dñi-
ca pᵃma septẽbris ad vespas ã.
Benedictus. cum ceteris. ℞.
Memento mei deus. Hyᵒ. O
lux. ℣. Vesptina oratio. Magt
Cum audisset iob nũcio-
rũ ṽba sustinuit patien-
ter: et ait. si bona suscepimᵒ de
manu dñi: mala aũt quare nõ
sustineamᵒ. in oibᵒ his nõ pec-
cauit iob labijs suis: neqꝫ stul-
tũ quid cõtra deũ locutᵒ ẽ. ãn.
In omnibus his non peccauit
iob labijs suis: neqꝫ stultum q̇d
cõtra deũ locutᵒ ẽ. Ad matut.
totũ vt i p̃cedẽtibᵒ dñicis. lc. i.
Vir erat i terra hus no-
mine iob. Et erat vir il-
le simplex et rectus ac timens
deum et recedens a malo. Na
tiqꝫ sunt ei septem filij: et tres
filie. Et fuit possessio eius se-
ptem milia ouium ⁊ tria milia
camelorum: quingenta quoqꝫ
iuga boum: et quingente asine
ac familia multa nimis. T. ℞.
Si bona suscepimus de manu
dñi: mala aũt quare nõ sustine
amus. Dñs dedit dñs abstulit
sicut dño placuit ita factuꝫ est:
sit nomẽ dñi bñdictũ. ℣. In oi-
bus his nõ peccauit iob labijs
suis: neqꝫ stultum quid contra
deũ locutus est. Dñs. Lctõ. ij.
Erat aũt vir ille magnᵒ
inter oẽs orientales. Et
ibãt filij eiᵒ: ⁊ faciebãt cõuiuia
per domos: vnusquisqꝫ in die
suo. Et mittẽtes vocabãt tres
sorores suas: vt comederent et
biberent cũ eis. Cũqꝫ in orbem
transissent dies cõuiuij: mitte-
bat ad eos iob ⁊ scificauit illos
Consurgensqꝫ diluculo: offere
bat holocausta p singulos. Di
cebat eni: ne forte peccauerint
filij mei: ⁊ bñdixerint deo i cor
dibus suis. Tu. ℞. Anteqꝫ co-
medam suspiro: et tanqꝫ inun-
dantis aque sic rugitus meus
quia timor queꝫ timebã euenit
mihi: ⁊ qđ verebar accidit. Nõ
ne dissimulaui nõne silui ⁊ iaꝫ
q̇eui ⁊ venit sup me indignatio
tua dñe. ℣. Nolo multa fortitu
dine cõtẽdat mecũ: ne magni-
tudinis sue mole me p̃mat eq̇-
tatẽ ꝓponat ꝯtra me. Nõ. L. iij.
Sic faciebat iob cunctis
diebᵒ. Quadã autẽ die
cum venissent filij dei vt assiste
rent coꝛã dño: affuit etiã inter

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

eos sathan. Cui dixit dñs. Vñ venis? Qui rñdẽs ait. Circui-ui trã: ꝛ pambulaui eã. Dixit-q; dñs ad eũ. Nũqd ꝯsiderasti seruũ meũ iob: quod nõ sit ei si-milis in terra: hõ simplex ꝛ re-ctus et timẽs deũ: ac recedens a malo. Tu. ℟. Utinam appẽ-derentur pctã mea quib⁹ iram merui Et calamitas quã pati or i statera ℣. Quasi arena ma-ris hec grauior appareret: vñ et ꝟba mea dolore sũt plena Et.

Ui respõdẽs sa-than ait. Nũqd frustra timet iob deũ. Nũqd tu valla-sti eũ ac domũ ei⁹: vniuersaq; substãtiã p circuitũ. Opib⁹ ma-nuũ eius benedixisti: ꝛ possessio eius creuit in terra. Sed extẽ de paululũ manũ tuã: et tange cũcta q̃ possidet: nisi in faciẽ bñ dixerit tibi. Dixit ergo dñs ad sathan. Ecce vniuersa q̃ habet in manu tua sũt: tãtũ i eũ ne ex tẽdas manũ tuã. Tu. ℟. Qua-re detraxistis ſmonib⁹ ꝟitat̃ ad increpãdũ ꝟba cõponitis: ꝛ subuertere nitimini amicũ ve-strũ Verũtñ q̃ cogitastis exple te. ℣. Militia ẽ vita hoĩs super terrã: et sicut dies mercẽnarij dies eius Verũtamen. Lcõ. v.

Gressus est sathã a facie dñi. Cũ aũt quadã die fi lij ꝛ filie eius comederent ꝛ bi berent vinũ i domo fratris sui primogeniti: nuncius venit ad iob q̃ diceret. Boues arabant: ꝛ asine pascebant iuxta eos: et irruerunt sabei: tuleruntq; oia ꝛ pueros pcusserunt gladio: et euasi ego solus vt nũciarẽ tibi Tu aũt. ℟. Induta ẽ caro mea putredine: ꝛ sordibus pulueris cutis mea aruit ꝛ cõtracta est. Memento mei dñe quia vẽtus est vita mea. ℣. Dies mei sicut vmbra declinauerũt: ꝛ ego si-cut fenũ arui. Memento Lc. vi.

Um adhuc ille loq̃ret: venit alter ꝛ dixit Ignis dei cecidit e celo ꝛ tactas oues pueros q; ꝯsumpsit ꝛ effugi ego solus vt nunciarẽ tibi. Sed ad huc illo loquente: venit alius: ꝛ dixit Chaldei fecerũt tres tur mas ꝛ iuaserunt camelos ꝛ tu-lerunt eos. Necnon et pueros percusserũt gladio: et fugi ego solus vt nũciarem tibi Tu aũt. ℟. Memento mei deus q: ven tus est vita mea Nec aspiciat me visus hoĩs. ℣. De pfundis clamaui ad te dñe dñe exaudi vocẽ meã Nec. ¶ In. iij nocť. ℟. Paucitas dierum meorũ finietur breui: dimitte me dñe sine plangam paululũ dolorẽ meũ Anteq; vadã ad terrã te

nebrosam et opertã mortis ca-
ligine. ℣. Ecce i puluere sedeo
et in puluere dormio ⁊ si mane
me quesieris non subsistã An-
teq̃. ℞. Ne abscondas me dñe
a facie tua manũ tuã longe fac
a me Et formido tua non me
terreat. ℣. Uoca me et ego re-
spondebo tibi: aut certe loquar
⁊ tu responde mihi Et. ℞. No
cte os meũ perforatur dolori-
bus: ⁊ qui me comedũt nõ dor-
miunt a multitudine eoꝝ cõsu-
mitur vestimentũ meũ Com-
paratus sum luto et assimilat⁹
suz fauille ⁊ cineri. ℣. O custos
hoim quare me posuisti cõtra-
riũ tibi: ⁊ factus sum mihimet-
ipi grauis parce mihi dñe ni-
hil eni sunt dies mei Compa-
rat⁹. ℞. Quis mihi tribuat vt
in iferno protegas me ⁊ abscõ-
das me donec pertranseat fu-
ror tuus dñe Nisi tu qui solus
es deus: ⁊ cõstituas mihi tem-
pus in quo recorderis mei. ℣.
Nunquid sicut dies hois dies
tui vt queras iniquitatẽ meaz:
cum sit nemo qui de manu tua
possit eruere Nisi. ℞. Scio do
mine quia morti me traditur⁹
es: vbi constituta est oĩs dom⁹
viuentium Spero in te dñe q̃
nõ ad consummationez meam
emittis manũ tuã: et si in pro-
fundum inferni dimersus fue-
ro Inde me liberabis. ℣. Si
ascendero in celũ tu illic es: si
descendero ad infernum ades
Inde. ℞. Uersa est in luctũ cy
thara mea ⁊ organũ meũ in vo
cem flẽtium Parce mihi dñe:
nihil enim sunt dies mei. ℣. O
custos hoim quare me posuisti
contrariũ tibi: et fact⁹ sum mi-
himetipsi grauis Parce. ℞.
Adesto dolori meo de⁹ nimiũ
fatigor: ⁊ cecidit in luctum cy-
thara mea Et cãtatio mea in
ploratione. ℣. Uersa ẽ in luctũ
cythara mea: ⁊ organũ meum
in vocem flentiũ Et. ℞. Incli-
nans faciem meã igemisco: cõ-
moueboꝛ oĩb⁹ membris me-
is. scio enim dñe quia impuni-
tũ me nõ dimittis. Et si sum im
pius quare non sum mortu⁹ sz
laboro. ℣. Que ẽ eni fortitudo
mea vt sustineaz aut quis finis
meus vt patienter agam Et.
℞. Qui cõsolabatur me reces-
sit a me: quero quod volui ⁊ nõ
inuenio: fundunt oculi mei la-
chrymas Quia repletus sum
amaritudine. ℣. Fletum addu
xerunt oculi mei: et palpebras
meas cooperuit vmbra mortis
Quia. ℞. Auditu auris audi-
ui te dñe: nũc autẽ oculus me⁹
videt te Idcirco ipe me repre-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

hēdo: ⁊ ago penitētiā i favilla
⁊ cinere. ℟. Unū locut⁹ sum qđ
vtinā nō dixissez qđ⁹ vltra vnū
nō addam: sed ponā digitū ori
meo Idcirco. Legēde.
Adhuc loquebat ille: et
ecce ali⁹ itrauit: et dixit. Filijs
tuis ⁊ filiab⁹ vescētib⁹ ⁊ bibēti
bus vinū i domo fratris sui p̄
mogeniti: repēte vētus vehe-
mēs irruit e regione deserti: ⁊
ꝯcussit quattuor āgulos dom⁹
q̄ corruēs oppressit liberos tu-
os: et mortui sunt: et effugi ego
solus/ vt nūciarem tibi. Tunc
surrexit iob: et scidit vestimēta
sua: ⁊ tonso capite corruens in
terram adorauit: et dixit. Nu-
dus egressus sum de vtero ma
tris mee: ⁊ nudus reuertar il-
luc. Dñs dedit dñs abstulit: si-
cut domino placuit ita factū ē
sit nomen dñi benedictum. In
omnibus his non peccauit iob
labijs suis: neq̄ stultū quid cō
tra deū locut⁹ ē. Factū est aūt
cū quadā die venissent filij dei
et starent coram dño: venisset
quoq̄ sathan inter eos: et sta-
ret in cōspectu eius: vt diceret
dñs ad sathā. Vñ venis? Qui
respondens ait. Circuiui ter-
rā: ⁊ perambulaui eam. Et di-
xit dñs ad sathan. Nūquid cō-
siderasti seruum meum iob: q̄
nō sit ei similis i terra: vir sim-
plex ⁊ rectus: et timens deum
ac recedēs a malo: et adhuc re
tinens innocentiā. Tu aūt cō-
mouisti me aduersus eum: vt
affligerem eū frustra. Cui re-
spondens sathan ait. Pellē p
pelle: et cūcta que habet homo
dabit p anima sua. Alioquin
mitte manū tuam et tange os
eius et carnem: ⁊ tunc videbis
q̄ in faciem benedicat tibi. Di
xit ergo domin⁹ ad sathā. Ec-
ce in manu tua est: verūtamen
aīam illi⁹ serua. Egressus igi-
tur sathā a facie dñi: percussit
iob vlcere pessimo: a plāta pe-
dis vsq̄ ad verticem eius. Qui
testa saniē radebat: sedēs i ster
quilinio. Dixit aūt illi vxor sua
Adhuc tu permanes i simpli-
citate tua. Bñdic deo ⁊ more-
re. Qui ait ad illā. Quasi vna
de stultis mulierib⁹ locuta es.
Si bona suscepimus de manu
dñi: mala q̄re nō sustineamus
In omnibus his non peccauit
iob labijs suis. Igitur audien
tes tres amici iob omne malū
qđ accidisset ei: venerūt singu-
li de loco suo: elyphas thema-
nites: ⁊ baldad suites ⁊ sophar
naamathites. Condixerāt eni
sibi: vt pariter veniētes visita-
rent eum: ⁊ consolarentur. Cū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

q̃ʒ eleuassent procul oculos su-
os: nõ cognouerũt eũ Et excla
mãtes plorauerũt scissisq̃ ve-
stibus: sperserunt puluerẽ sup
caput suũ in celũ. Et sederunt
cum eo in terra septeʒ diebus
et septem noctibus: et nemo lo
quebatur ei verbuʒ. Uidebant
enim dolorem esse vehementẽ
Post hec aperuit iob os suum
⁊ maledixit diei suo: ⁊ locutus
est. Pereat dies in qua natus
sum: et nox in qua dictum est.
Conceptus est homo. Dies il-
la vertatur in tenebras. Nõ re
quirat eũ deus desuper: ⁊ non
sit in recordatione: nec illustre
tur lumine. Obscurent eum te
nebre: et vmbra mortis. Occu-
pet eum caligo: et inuoluatur
amaritudine. Nocteʒ illam te
nebrosus turbo possideat. Non
cõputetur in diebus anni: nec
numeret᷑ in mensibus. Sit nox
illa solitaria: nec laude digna
Maledicant ei qui maledicũt
diei: qui parati sũt suscitare le-
uiathan. Obtenebrentur stelle
caligine eius. Expectet lucẽ et
nõ videat: nec ortum surgentis
aurore: quia non conclusit ho-
stia ventris q̃ portauit me: nec
abstulit mala ab oculis meis.
Quare non in vulua mortuus
sum: egressus ex vtero non sta-
tim perii. Quare except⁹ geni
bus cur lactatus vberib⁹. Nũc
enim dormiens silerem: ⁊ som
no meo requiescerem cum re-
gibus et consulibus terre: qui
edificant sibi solitudines. Aut
cum principibus qui possident
aurũ: et replẽt domos suas ar
gẽto. Aut sicut abortiuum ab-
sconditum non subsisterem: vel
qui cõcepti non viderunt lucẽ.
Ibi impii cessauerũt a tumul-
tu: et ibi requieuerunt fessi ro-
bore. Et quondam vincti pari
ter sine molestia: non exaudie-
runt vocem exactoris. Paru⁹
et magnus ibi sunt: ⁊ seru⁹ ⁊ li-
ber a dño suo. Quare misero
data est lux: et vita his qui in
amaritudine anime sunt. Qui
expectant mortem ⁊ non venit
quasi effodientes thesaurum:
gaudentq̃ vehemẽter cũ inue
nerint sepulchrum Uiro cuius
abscondita est via: et circunde-
dit eum deus tenebris Anteq̃
comedam suspiro: et quasi in-
undãtis aque sic rugitus me⁹
Qr timor quẽ timebaʒ euenit
mihi: ⁊ q̃d verebar accidit Nõ
ne dissimulaui: nõne silui: nonne
quieui: et venit sup me idigna-
tio. Respondens aũt elyphas
themanites dixit Si ceperim⁹
loqui tibi: forsitan moleste acci

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ples. Sed conceptū sermoneȝ:
tenere q̄s poterit. Ecce docui-
sti plurimos: ꝛ manꝰ lassas ro-
borasti. Vacillātes cōfirmaue
runt sermones tui: ꝛ genua tre
mētia confortasti. Nūc autem
venit sup te plaga et defecisti
tetigit te ꝛ cōturbatus es. Ubi
est timor tuus: fortitudo tua et
patientia tua: ꝛ perfectio viaꝝ
tuarum. Recordare obsecro te
quis vnq̄ȝ innocens perijt: aut
quādo recti deleti sunt. Quin
potius vidi eos qui operantur
iniquitatē: ꝛ seminant dolores:
et metunt eos: flāte deo perisse
et spiritu ire eius esse consum-
ptos. Rugitꝰ leonis: ꝛ vox lee-
ne: et dentes catulorum leonū
contriti sunt. Tigris perijt: eo
q̄ nō haberet predam: et catuli
leonis dissipati sunt. Porro ad
me dictum est verbum abscon-
ditum: et quasi furtiue suscepit
auris mea venas susurrij eius
In horrore visionis nocturne
quādo solet sopor occupare ho
mines: pauor tenuit me et tre-
mor: et omnia ossa mea pterri-
ta sunt. Et cuȝ spūs me p̄sente
transiret: inhorruerūt pili car-
nis mee. Stetit quidā cuiꝰ non
cognoscebam vultū: imago co-
ram oculis meis: et vocē qua-
si aure lenis audiui. Nunquid
homo dei cōparatiōe iustifica-
bit: aut factore suo purior erit
vir. Ecce qui seruiūt ei nō sunt
stabiles: et in angelis suis repe
rit prauitatē. Quāto magis hi
qui habitāt domos luteas: qui
terrenum habent fundamen-
tū: consumentur velut a tinea.
De mane vsq̄ȝ ad vesperā suc-
cidētur: ꝛ quia nullus intelli-
git: ineternū peribunt. Qui au
teȝ reliqui fuerint auferent ex
eis: morient ꝛ nō i sapia. Uoca
ergo si est qui tibi rn̄deat: et ad
aliquē sctoꝝ cōuertere: vir stul
tū iterficit iracūdia: ꝛ paruuluȝ
occidit inuidia. Ego vidi stul-
tum firma radice: et maledixi
pulchritudini eiꝰ statim. Lōge
fient filij eius a salute: ꝛ cōterē
tur i porta. ꝛ nō erit qui eruat.
Cuius messem famelicus co-
medet: et ip̄m rapiet armatus
et bibēt sitientes diuitias eius
Nihil in terra sine causa fit: et
de humo nō oritur dolor. Ho-
mo ad laborem nascit et auis
ad volatū. Quāobrem ego de-
precabor dn̄m: et ad deum po-
nam eloquium meū. Qui facit
magna et inscrutabilia: et mi-
rabilia absq̄ȝ numero Qui dat
pluuiā sup faciem terre: ꝛ irri-
gat aquis vniuersa. Qui ponit
hūiles in sublime: et merentes

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

erigit sospitate. Qui dissipat co
gitatiões malignoꝝ: ne possint
implere manꝰ eorũ qđ ceperãt
Qui apprehendit sapientes in
astutia eoꝝ: ꝛ consiliũ prauorũ
dissipat. Per diẽ icurrẽt tene-
bras et quasi in nocte sic palpa
bũt in meridie. Porro saluuz
faciet egenũ a gladio oris eoꝝ:
et de manu violẽti pauperem.
Et erit spes egeno: iniquitas
aũt ꝯtrahet os suũ. Btũs hõ q̃
corripit a dño. Increpationez
ergo dñi ne reprobes: quia ipe
vulnerat et medet: pcutit ꝛ ma
nus eiꝰ sanabũt. In sex tribula
tionibꝰ liberabit te: et i septima
nõ tanget te malum. In fame
eruet te de morte: ꝛ in bello de
manu gladij. A flagello ligue
abscõderis: ꝛ nõ timebis calami
tatẽ cũ venerit. In vastitate et
fame ridebis: ꝛ bestias terre nõ
formidabis. Sed cũ lapidibus
regionũ pactũ tuũ: ꝛ bestie ter-
re pacifice erunt tibi. Et scias
q̄ pacez habeat tabernaculum
tuũ: ꝛ visitãs speciẽ tuã nõ pec
cabis. Scies quoqꝫ qñ multi-
plex erit semẽ tuũ: et ꝓgenies
tua q̄si herbã terre. Ingredie-
ris in abũdãtia sepulchrũ: sicut
infert aceruꝰ tritici in tpe suo.
Ecce hoc vt inuestigauimꝰ ita
est qđ auditũ mẽte pertracta.

Respondens autem iob dixit.
Utinã appenderent pctã mea
quibꝰ iram merui: ꝛ calamitas
quã patior in statera: quasi are
na maris hec grauior appareret
Unde et vba mea dolore sunt
plena. Quia sagitte dñi in me
sunt: quarum indignatio ebibit
spiritum meũ: et terrores dñi
militant contra me. Tu autez.
Post illas duas hebdomadas
imponit liber tobie: iudith. ꝛ he
ster. Et cãtabunt historie tres
scz Peto dñe: Adonay: Domi
ne rex: qñqꝫ p duas hebdoma-
das qñqꝫ per tres Per tres in
his annis qñ dñica in d vel in e
occurrerit. In ceteris vo ãnis
videlicet qñ dñica in a b e f vel
in g occurrerit tũc nisi p duas
hebdomadas fiabunt. Qñ aũt
p tres tũc tobias habetur i pri
ma dñica: cũ sua histo. et de hi
sto. Adonay quãtũ sufficit assu
mit. In secũda dñica liber Iu
dith cũ sua histo. In tertia do-
minica hester cum sua historia
et de historia. Adonay quãtuz
sufficit assumit. ¶ Ad vespas
ãn. Bñdictus. cum ceteris. R.
Memor esto. Hyꝰ. O lux. vs.
Uesptina orõ. Magt. Ne re-
miniscaris dñe dlicta mea vl pa
rentũ meoꝝ neqꝫ vindictam su
mas de pctis meis. Collecta

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

cõpetens. Ad matu. vt in p̄ce-
dentib⁹ dn̄icis. Lectio prima.

T Hobias ex tribu ꝛ ciui-
tate neptali: q̄ ē in supe-
rioribus galilee supra naason:
post viam que ducit ad occidē
tem. In sinistro habens ciuita
tem cephet: cuȝ captus esset in
dieb⁹ salmanasar regis assirio
rū. In captiuitate tamē posit⁹
viā veritatis nō deseruit. Ita
vt oīa que habere poterat quo
tidie cōcaptiuis fratribus qui
erāt ex eius gn̄e: imptiret. Tu.
℟. Peto dn̄e vt de vinculo im
properij hui⁹ absoluas me: aut
certe desup terrā eripias me.
Ne reminiscaris delicta mea vl̄
parentū meoꝝ: neqꝫ vindictam
sumas de pctis meis: qr eruis
sustinētes te dn̄e. ℣. Oīa iudi-
cia tua iusta sunt: et omnes vie
tue mia et veritas: et nunc dn̄e
memento mei. Ne. Lectio.ij.

C Umqꝫ esset iunior oībus
in tribu neptalim: nihil
tn̄ puerile gessit in ope. Deniqꝫ
cū iret oēs ad vitulos aureos:
quos ieroboaȝ fecerat rex isrl̄.
Hic sol⁹ fugiebat cōsortia oīm:
et pgebat ad hierusalē ad tem-
pliū dn̄i: ꝛ ibi adorabat dn̄ȝ deū
israel: oīa primitiua sua et de-
cimas suas: fideliter offerens.
Ita vt in tertio anno proselitis
ꝛ aduenis ministraret oēm de
cimationē. Hec et his similia:
scd̄m legē dei puerul⁹ obserua
bat. Tu. ℟. Omni tpe bn̄dic deū
et pete ab eo vt vias tuas diri-
gat. Et omi tpe consilia tua in
ipo permaneāt. ℣. Memor esto
fili qm̄ pauperē vitam gerim⁹
habebis multa bona si timue-
ris deum. Et omni. Lectio.iij.

C Um vero fact⁹ fuisset vir
accepit vxoreȝ annā: de
tribu sua: ꝛ genuit ex ea filium
noīe suū imponēs ei: quē ab i-
fantia timere deū docuit: ꝛ ab-
stinere ab oī pctō. Igit̄ dū per
captiuitatē deuenisset cū vxore
sua ꝛ filio: ī ciuitatē niniuē cum
omī tribu sua: et cū oēs ederēt
ex cibis gentiliū: iste custodiuit
aiam suā: et nūqꝫ cōtaminatus
est in escis eoꝝ. Tu. ℟. Memor
esto fili qm̄ pauperē vitā geri-
mus. Habebis multa bona si
timueris deū. ℣. Fiducia mag
na erit corā sūmo dō elemosina
oib⁹ q̄ faciūt eā. Habeb. Lc.iiij.

E T qm̄ memor fuit dn̄i in
toto corde suo dedit illi
deus grām in cōspectu salma-
nasar regis ꝛ dedit illi potesta
tem quocūqꝫ vellet ire: habens
libertatem quecūqꝫ facere vo-
luisset. Pergebat ergo p oīs
qui erant ī captiuitate: ꝛ moni-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ta salutis dabat eis. Cum autem venisset in rages civitatem medorum: et ex his quibus honoratus fuerat a rege: habuisset decem talenta argenti: et cum in multa turba generis sui gabelum egentem videret: qui erat ex tribu eius: sub cirographo dedit illi memoratum pondus argenti. Tu autem. R. Sufficiebat nobis paupertas nostra vt divitie computarentur numquam fuisset pecunia ista pro qua misimus filium nostrum. Baculum senectutis nostre. V. Heu me fili mi vt quid te misimus peregrinari lumen oculorum nostrorum. Baculum. Lectio. v.

Post multum vero temporis mortuo salmanasar rege: cum regnaret sennacherib filius eius pro eo: et filios israel exosos haberet: in conspectu suo thobias pergebat per omnem cognationem suam et consolabatur eos. Dividebatque vnicuique prout poterat: de facultatibus suis. Esurientes alebat nudisque vestimenta prebebat: et mortuis atque occisis: sepulturam sollicitus exhibebat. Tu autem. R. Benedicite deum celi: et coram omnibus viventibus confitemini ei. Quia fecit vobiscum misericordiam suam. V. Tempus est vt revertar ad eum qui me misit: vos autem benedicite deum. Quia. Lectio. vi.

Denique cum reversus esset rex sennacherib fugiens a iudea: plagam quam circa eum fecerat deus propter blasphemiam suam: et iratus multos occideret ex filiis israel: thobias sepeliebat corpora eorum. At vbi nunciatum est regi: iussit eum occidi et tulit omnem substantiam eius. Thobias vero cum filio suo et vxore fugiens: nudus latuit quia multi diligebant eum. Tu autem. R. Tempus est vt revertar ad eum qui me misit: vos autem benedicite deum. Et enarrate omnia mirabilia eius. V. Benedicite deum celi et coram omnibus viventibus confitemini ei. Et. R. Dominator domine. R. Domine deus. R. Laudate dominum. Legende.

Post dies vero quadraginta quinque: occiderunt regem filii ipsius: et reversus est tobias in domum suam: omnisque facultas eius restituta est ei. Post hec vero cum esset dies festus domini: et factum esset prandium bonum in domo tobie: dixit filio suo. Vade et adduc aliquos de tribu nostra: timentes deum: vt epulentur nobiscum. Cumque abisset reversus nunciavit ei vnum ex filiis israel iugulatum iacere in platea. Staticque exiliens de accubitu suo relinquens prandium: ieiunus pervenit ad corpus tollensque illud portavit ad domum suam

occulte:vt duz sol occubuisset: caute sepeliret eũ. Cũqꝫ occultasset corpus eius: mãducauit panem cũ luctu et tremore memorans illũ sermonem: quẽ dicit dñs p amos pphetã. Dies festi vestri cõuertent in lamẽtationẽ et luctũ. Cũ vero sol occubuisset: abijt ⁊ sepeliuit eum. Arguebãt aũt eũ omes primi eiꝰ dicẽtes. Jã huiꝰ rei causa interfici iussus es: et vix effugisti mortis imperiũ: et iteꝝ sepelis mortuos. Sed tobias plus timens deuz qꝫ regem: rapiebat corpora occisoꝝ: et occultabat i domo sua et medijs noctibꝰ sepeliebat ea. Contigit autez vt quadã die fatigatus a sepultura veniẽs domũ iactasset se iuxta parietem: et obdormisset: et ex nido hyrũdinũ: dormiẽti illi calida stercora inciderẽt super oculos eius: fieretqꝫ cecꝰ. Hãc aũt temptationem ideo permisit dñs euenire illi: vt posteris daretur exemplũ patiẽtie eiꝰ: sicut ⁊ sancti iob. Nam cum ab infantia sua semp deum timuerit: et mandata eiꝰ custodierit: nõ est cõtristatus contra dñm: qꝛ plaga cecitatis euenerit ei: sed immobilis in dei timore pmãsit: agẽs gratias deo oibus diebꝰ vite sue. Nã sicut beato Job insultabant reges: ita isti parẽtes et cognati eiꝰ irridebãt vitã eiꝰ dicẽtes. Ubi ẽ spes tua ꝓ qua elemosynas ⁊ sepulturas faciebas. Tobias xͦo increpabat eos dicẽs. Nolite ita loqui: om̃ filij sanctoꝝ sumus et vitã illã expectamꝰ quã deus daturꝰ est his qui fidẽ suã nũqꝫ mutãt ab eo. Anna vero vxor eiꝰ ibat ad opus textrinũ quotidie: et de labore manuũ suarũ victum quẽ consequi potuisset: deferebat. Unde factũ est: vt hedũ capraꝝ acciptẽs: detulisset domi. Cuiꝰ cũ vocẽ balãtis vir eius audisset: dixit. Uidete ne forte furtiuꝰ sit. Reddite eũ dñis suis: qꝛ nõ licet nobis: aut edere ex furto aliqͩd: aut cõtingere. Ad hec vxor eiꝰ irata respõdit. Manifeste vana facta ẽ spes tua: et elemosyne tue mõ paruerũt. Atqꝫ his ⁊ alijs hmõi verbis exprobrabat ei. Tu aũt.

Sequit liber iudith. Ad vesperas. ℟. Bñdixit te dñs. Hyꝰ. O lux btã. ℣. Uesptina. Magt. Adonay dñe deꝰ magne ⁊ mirabilis q̃ dedisti salutẽ i manu femie exaudi pces suoꝝ tuoꝝ. Ad matu. vt i pꝛoribꝰ dñicis. L. i.

Arphaxat itaqꝫ rex medoꝝ: subiugauerat multas gẽtes imperio suo. Et ipse

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

edificauit ciuitatē potētissimā:
quā appellauit egbathanis: ex
lapidibus quadratis et sectis.
Et fecit muros eius i altitudi
ne cubitorū septuaginta: ⁊ in la
titudine cubitoꝝ triginta. Tur
res ꝓo eius: posuit in altitudīe
cubitoꝝ cētum. Tu. ℞. A do-
nay dñe deus magne et mira-
bilis: ꝗ dedisti salutem i manu
femine. Exaudi p̄ces seruoꝝ
tuoꝝ. ℣. Qui regis isrl' intende
qui deducis velut ouē ioseph.
Exaudi preces. Lectio secūda.

PEr quadrū vero eaꝝ la-
tus vtrūqꝫ vigenoꝝ pe-
dum spacio tendebat: posuitqꝫ
portas eius i altitudine turriū
Et gl'iabatur quasi potēs i po-
tentia exercitus sui: ⁊ in gloria
quadrigaruꝫ suarū. Anno igit
xij. regni sui. Nabugodonosor
rex assirioꝝ qui regnabat in ni
niue ciuitate magna: pugna-
uit contra arphaxat: ⁊ obtinuit
eū in campo magno: qui appel
latur ragan: circa eufraten et
tigrin et iasadan i cāpo erioth
regis elicoꝝ. Tu. ℞. Tribula
tiones ciuitatū audiuimꝰ quas
passe sunt ⁊ defecimꝰ: timor et
ebetudo mētis cecidit sup nos
et sup liberos nostros: ipi mō-
tes nolūt recipere fugā nr̄am.
Dñe miserere. ℣. Peccauimꝰ
cū patribꝰ nr̄is iiuste egimꝰ ini
quitatē fecimꝰ. Dñe. Lec. iij.

TUnc exaltatū est regnū
nabugodonosor: et cor
eiꝰ eleuatū est. Et misit ad oēs
ꝗ habitabāt in cilicia: damasco
et libano: ⁊ ad gentes ꝗ sunt in
carmelo et cedar: et inhitātes
galileam: in campo magno es-
drelon ⁊ ad omnes qui erāt in
samaria: et trās flumen iorda
nen vsqꝫ hierusalem: et omneꝫ
terrā yesse quousqꝫ pueniat ad
mōtes ethiopie. Tu autē. ℞.
Bñdixit te dñs in virtute sua
qui p te ad nihilum redegit ini
micos nostros. Ut nō deficiat
laus tua de ore hoīm. ℣. Sub-
uenisti angustie generis tui: et
nō pepcisti aīe tue. Ut. Le. iiij.

AD hos oēs: misit nūci-
os nabugodonosor rex
assyrioꝝ. ꝗ oēs vno aīo ꝯtradi
xerūt: et remiserūt eos vacuos
ac sine honore abiecerūt. Tūc
indignatꝰ nabugodonosor rex
ad oēm terram illā: iurauit p
regnū ⁊ thronū suū: ꝙ defende
ret se: de oibꝰ his. Tu. ℞. Re-
cordare dñe oipotentatui do-
mināns: da sermonē rectū ⁊ be-
nesonātem in os meum: vt pla
ceāt verba mea in cōspectu pri
cipis: euerte cor eius i odiū re-
pugnātium nobis: ⁊ in eos qui

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

consentiisit eis. Nos aūt libera in manu tua deꝰ noster ineternum. ℣. Qui reg. Nos. Lec. v.

Anno. xiij. nabugodonosor regis vicesima et secūda die mēsis primi: factū est verbū i domo nabugodonosor regis assyrioꝝ: vt defēderet se. Vocauitqꝫ oēs maiores. oēsqꝫ duces bellatores suos: et habuit cū eis mysteriū cōsilij sui. Dixitqꝫ cogitationē suā in eo esse: vt oēm terram suo subiugaret imperio Tu. ℟. Nos aliū deū nescimꝰ pter dn̄m i quo speramus. Qui nō despiciet nos: nec amouet salutē suā a gn̄e nr̄o ℣. Indulgētiam eiꝰ fusis lachrymis postulemꝰ et humiliemus illi aīas nostras. Qui. Lec. vi.

Quod dictū: cū placuisset oibꝰ: vocauit nabugodonosor rex: holofernē principem militie sue ꝛ dixit ei. Egredere aduersus oē regnū occidētis: ꝛ cōtra eos pcipue: qui ꝯtempserunt imperiū meum. Nō parcet oculꝰ tuus vlli regno: oēmqꝫ vrbem munitam subiugabis mihi. Tūc holofernes vocauit duces et magistratus virtutis assyrioꝝ et dinūerauit viros in expeditione: sicut pcepit ei rex: centū viginti milia peditū pugnatoꝝ et equites sagittarios xij. milia. Tu. ℟. Vos qui in turribus estis aperite portas: dn̄s omīps fecit virtutem. Et victoriam dedit de inimicis nostris ℣. Laudate dn̄m oēs gentes qui nō deseruit sperantes in se. Et. ℟. Dn̄ator dn̄e celorum ꝛ terre: creator aquarum rex vniuerse creature tue Exaudi orationē seruorum tuoꝝ. ℣. Tu dn̄e cui humiliū semp ꝛ māsuetoꝝ placuit depcatio. Exaudi. ℟. Dn̄e deꝰ qui cōteris bella ab initio: eleua brachium tuum sup gentes que cogitant seruis tuis mala. Et dextera tua glorificet in nobis. ℣. Dirūpam vincula ppl̄i mei dicit dn̄s: et disp̄dam oia mala q̄ induxi super eū. Et. ℟. Laudate dn̄m deum nostrū. Qui nō deseruit sperātes in se: ꝛ in me adimpleuit misericordiā suā quā pmisit domui israel. ℣. Laudate dn̄z oēs gentes et collaudate cū oēs populi. Qui. Legende.

Omnēqꝫ expeditionē suaꝫ fecit pire i multitudie innumerabiliū cameloꝝ: cū his que exercitibus sufficerent copiose boum quoqꝫ armēta: gregesqꝫ ouiū quoꝝ nō erat numerus. Frumētum ex oi siria: in transitu suo parari cōstituit. Aurū vero ꝛ argētū: de domo regis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

assumpsit multũ nimis. Et ꝑ-
fectus est ipse et oĩs exercitꝰ
cũ quadrigis et equitibꝰ: et sa-
gittarijs: qui cooperuerunt fa-
ciem terre sicut locuste. Cũq;
ptrãsisset fines assyrioꝝ: venit
ad magnos mõtes ange: q̃ sunt
a sinistro cecilie: ascenditq; om
nia castella eoꝝ: et obtinuit om-
nem munitionẽ. Effregit autẽ
ciuitatem opinatissimã melo-
thi: p̃dauitq; oẽs filios thar-
sis et filios qui erant contra fa-
ciem deserti: et ad austrũ terre
celeon. Et transiuit eufratem et
venit in mesopotamiam et effre
git omnes ciuitates excelsas:
que erant ibi a torrente mãbre:
vsq;quo perueniatur ad mare
Et occupauit terminos eius a
cilicia: vsq; ad fines iaphet: qui
sunt ad austrũ. Adduxitq; oẽs
filios madian: et predauit oẽm
locupletationẽ eorum: omnesq;
resistentes sibi occidit i ore gla
dij. Et post hec descẽdit i cam-
pos damasci in diebus messis:
et succẽdit oĩa sata: omnesq;
arbores et vineas fecit inscidi.
Et cecidit timor illius: sup oẽs
inhabitãtes terram. Tunc mi
serunt legatos suos vniuersa-
rum vrbium ac ꝓuinciarum re
ges ac principes sirie scz et me-
sopotamie: et sirie sobal et libie
atq; cilicie: qui venie͂tes ad ho-
losernẽ: dixerũt. Desinat indi-
gnatio tua circa nos. Melius est
eñ vt viuẽtes seruiamꝰ nabu-
godonosor regi magno: et sub-
diti simus tibi: q̃ moriẽtes cũ
interitu nr̃o: ipi seruitutis no-
stre damna patiamur. Oĩs ci-
uitas nostra: oĩsq; possessio: oẽs
colles et mõtes et campi: et ar
mẽta boũ: gregesq; ouium et ca
prarũ: equorũq; et cameloꝝ: et
vniuerse facultates nr̃e atq; fa
milie: in cõspectu tuo sunt: sint
oĩa sub lege tua. Nos etiã et fi-
lij nostri: serui tui sumus. Veni
nobis pacificus dñs: et vtere ser
uicio nostro sicut placuerit tibi
Tunc descendit de mõtibus cũ
equitibus in virtute magna et
obtinuit omnẽ ciuitatem et om
nem inhabitãtem terram. De
vniuersis aũt vrbibꝰ assumpsit
sibi auxiliarios viros fortes: et
electos ad bellum. Tantusq;
metus ꝓuincijs illis incubuit:
vt vniuersaꝝ vrbium habitato
res: p̃ricipes: et honorati simul
cũ pp̃lis exirent obuiã venienti
excipiẽtes eum cũ coronis et lã
padibꝰ: ducentes choros i tym
panis et tibijs. Nec ista tñ faciẽ
tes: ferocitatem eius pectoris
mitigare potuerũt. Nam et ci-
uitates eorum destruxit: et lu-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

cos eorũ succidit. Preceperat
enim illi nabugodonosor rex:
vt oĩs deos terre extermina
ret. Uidelicet vt ipe solus dice
retur deus ab his nationibus
que potuissent holofernis po-
tentia subiugari. Tu autem.
¶ Sequitur liber Hester Ad
vesperas ℟. Dñe rex. Hy⁹. O
lux btã. ℣ Uesptina oro. magt
Domine rex omps in ditione
tua cuncta sunt posita et nõ est
qui possit tue resistere volunta
ti. Collecta cõpetens. Ad ma
tutĩ. vt in prioribus officiis. lc. j.
In diebus assucri qui re-
gnauit ab idia vsq ethio
piam: super centum vigintise-
ptem prouincias: quando sedit
ĩ solio regni sui. susa ciuitas re-
gni eius exordium fuit. Tertio
igitur ãno imperij sui: fecerat
grande cõuiuium cunctis prin
cipibus: et pueris suis fortissi-
mis persarum et medorum in-
clytis: et prefectis prouinciarũ
coram se: vt ostẽderet diuitias
glorie regni sui ac magnitudi-
nem: atq iactantiam potentie
sue: multo tẽpore centũ videli-
cet et octoginta diebus. T. ℟.
Dñe rex omps in ditione tua
cũcta sunt posita: ⁊ nõ est q pos-
sit resistere volũtati tue. Libe
ra nos pꝑter nomẽ tuũ. ℣ Qui
regis isrl' intẽde: q deducis ve-
lut ouẽ ioseph Libera. Lcõ. ij.
Cumq implerentur di-
es cõuiuij: iuitauit oẽm
populum qui iuentus est in su-
sis: a maximo vsq ad minimũ.
Et iussit septem diebus conui-
uium preparari in vestibulo or
ti et nemoris quod regio cultu
et manu consitum erat. Et pẽ-
debant ex omni parte tentoria
aerei coloris: et carbasini ac ia
cinctini: sustentata funib⁹ bissi-
nis atq purpureis: qui ebur-
neis circulis inserti erant: ⁊ co
lumnis marmoreis fultieban-
tur. Tu. ℟. Conforta me rex
scõꝝ pncipatũ tenẽs Et da ser
monẽ rectũ ⁊ bñsonãtem in os
meũ. ℣. Da dñe locũ pnie ⁊ ne
claudas ora canẽtiũ te dñe Et.
Lectuli quoq au- l. iij.
rei ⁊ argentei sup paui-
mẽtũ smaragdino ⁊ pario stra
tũ lapide dispositi erãt: qđ mi-
ra varietate pictura decora-
bat Bibebãt aũt q iuitati erãt
aureis poculis. Et alijs atq
alijs vasis cibi inferebant. Ui-
nũ quoq vt magnificentia re-
gia dignũ erat: abundãs ⁊ pre-
cipuũ ponebat. Nec erat q no-
lentes cogeret ad bibẽdũ. Sꝫ
sic rex statuerat pponens mẽ-
sis singulos de pncipibus suis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

vt sumeret vnusquisqꝫ qđ vellet. Tu. ℞. Spem i aliū nūqꝫ habui pter i te deꝰ isrl'. q irasceris et ppiciꝰ eris. Et oia pctā hoim i tribulatiōe dimittis. ℣. Qui regis. Et. Lectio quarta.

Vasthi qꝫ regia fecit cōuiuiū feminaꝝ i palatio vbi rex assuerus manere psueuerat. Jtaqꝫ die septimo cū rex eēt hylarior ꝛ post nimiā potionē icaluisset mero: pcepit naumā ꝛ bazatha: et arbona: ꝛ bagatha: et abgatha et zarath: et charchas: septē eunuchis q in cōspectu eiꝰ ministrabāt: vt introducerēt vasthi reginā corā rege: posito sup caput eiꝰ dyademate vt ostēderet cūctis populis ꝛ pricipibꝰ eiꝰ pulchritudinē. Tu. ℞. Memēto mei deꝰ i bono: ꝛ ne deleas oēs miserationes meas quas feci In domo dei mei ꝛ i cerimoniis eiꝰ. ℣. Memēto nbi tui seruo tuo i quo mihi spem dedisti In. L. v.

Erat eñ pulchra valde. Que rēnuit ꝛ ad regl' imperiū qđ p eunuchos mādauerat venire cōtēplit. Vñ iratus rex ꝛ nimio furore succēsus: interrogauit sapiētes q ex more regio semp ei adherebāt: et illorū faciebat cūcta cōsilio: sciētiū leges et iura maiorū. Erāt aūt primi et primi charsena: ꝛ zethar: et admatha: et tharsis: et mares: ꝛ marsana: et manucha: septē duces psarū atqꝫ medorū: qui videbant faciē regis: et primi post euꝫ residere soliti erāt. Cui sentētie vasthi regia subiaceret que assueri regis imperiū quod per eunuchos mādauerat facere noluisset. T. ℞. Nos alium deum. Lctō. vi.

Respōditqꝫ manucha: audiēte rege atqꝫ pncipibꝰ. Nō solū regē lesit regina vasthi: sꝫ oēs pplos et pncipes q sūt i cūctis puīciis regl' assueri. Egredief eñ sermo regine ad oēs mulieres: vt cōtēpnant viros suos: ꝛ dicāt. Rex assuerus iussit vt regina vasthi itraret ad eū: ꝛ illa noluit: atqꝫ hoc exemplo oēs principum cōiuges psarū atqꝫ medorū paruipendent imperia maritorum. Vñ regis iusta est indignatio. Tu. ℞. Vos qui i turribꝰ. ℣. Dñator dñe. cum sequentibꝰ.

Si tibi placet. ¶ Legēde egrediaf edictū a facie tua: ꝛ scribaf iuxta legē persarū atqꝫ medorū: quā pteriri illicitum ē: vt nequaqꝫ vltra vasthi ingrediaf ad regē: sed regnū illius altera: que melior ē illa accipiat. Et hoc in omē qđ

latissimũ est ꝓuinciarũ tuarũ diuulgetur imperiũ: et cũcte vxores tam maiorũ ꝙ̃ minorũ: deferant maritis suis honorem. Placuit cõsiliũ ei⁹ regi ⁊ principibus. Fecitq̃ iuxta consiliũ manucha: ⁊ misit ep̃las ad vniuersas prouincias regni sui: vt q̃q̃ gens audire ⁊ legere poterat: diuersis linguis ⁊ lr̃is esse viros principes ac maiores in domib⁹ suis: et hoc p cunctos pp̃los diuulgari. His itaq̃ gestis postq̃ regis assueri idignatio deferbuerat: recordatus est vasthi: et que fecisset vel que passa esset. dixerũtq̃ pueri regis ac ministri eius. Querantur regi puelle virgines ac speciose: et mittantur qui considerent p vniuersas ꝓuĩcias puellas speciosas et virgines: et adducant eas ad ciuitatẽ susan: ⁊ tradãt in domo feminaruz sub manu egei eunuchi: qui est ꝑposit⁹ et custos mulierũ regiarum: et accipiant mũdũ muliebrem: ⁊ cetera adusus necessaria. Et que cũq̃ inter omnes oculis regis placuerit ip̃a regnet ꝓ vasthi. Placuit sermo regi: et ita vt suggesserant iussit fieri. Erat autem vir iudeus in susis ciuitate vocabulo mardocheus: filius iair filij semei: filij cis de stirpe iemini: q̃ trãslat⁹ fuerat de hierl̃m eo tp̃e quo iecõniã regem iuda: nabugodonosor rex babylonis trãstulerat. Qui fuit nutrici⁹ filie fratris sui edisse: que altero noĩe vocabatur hester et vtrũq̃ parentem amiserat: pulchra nimis ⁊ decora facie. Mortuisq̃ patre ei⁹ ac matre: mardoche⁹ sibi eam adoptauit in filiã. Cũq̃ ꝑcrebuisset regis imperiũ: et iuxta mandatũ illius multe pulchre ꝟgines adducerentur susan: et egeo traderentur eunucho. Hester quoq̃ inter ceteras puellas ei tradita est: vt seruaretur in numero feminarũ. Que placuit ei et inuenit grãm in cõspectu illi⁹: ⁊ ꝑcepit eunucho vt acceleraret mundũ muliebrem: ⁊ traderet ei partes suas: ⁊ septẽ puellas speciosissimas de domo regis: ⁊ tam ip̃am ꝙ̃ pedissequas ei⁹ ornaret atq̃ excoleret. Que noluit ei indicare pp̃l̃m et patriã suam. Mardocheus eni preceperat ei: vt de hac re oĩno reticeret. Qui deambulabat quotidie ante vestibulum domus: in qua electe virgines seruabantur curam agens salutis hester: et scire volẽs q̃d ei accideret. T.

❡ Dñica p̃ma octobris. Ad vesperas añ. Benedict⁹. cũ ceteris.

ris. ℞. In hymnis. Hy⁹ De⁹
creator. ℣ Vesptina oro. magr
Adaperiat dñs cor vrm in le-
ge sua et in pceptis suis: ꝛ faci-
at pacem in dieb⁹ nris. añ. Ex
audiat dñs oroes vestras ꝛ re-
concilietur vobis: nec vos dese-
rat in tēpore malo dñs de⁹ no-
ster. an. Tu dñe vniuersoꝝ q
nullam habes indigentiā: vo-
luisti templū tuum fieri in no-
bis: conserua domū istam ima-
culatam ineternū dñe. an. Or-
nauerunt faciē templi coronis
aureis: ꝛ dedicauerunt altare
dño: et facta est leticia magna
in populo. añ. Da pacē domi-
ne in diebus nris: quia non est
alius qui pugnet p nobis nisi
tu deus noster. Ad completo.
Hymn⁹. Jesu saluator seculi.
Cetera solito more vt notatur
in psal. Inuitato. Adapiat
dñs cor vestrū in lege sua. Et i
preceptis suis et faciat pacem
Venite. Hy⁹ Primo dierum.
añ. Beati qui in lege tua. cum
ceteris. Lectio prima.
ET factū est postq̄ pcussit
alexāder philippi rex macedo
qui primus regnauit in grecia
egressus de terra cethim da-
riū regem persarū et medorū:
constituitq̄ plia multa: et obti
nuit oīm munitiōes: ꝛ iterfecit
reges tre. Et ptrāsijt vsq̄ ad
fines tre: ꝛ accepit spolia mul-
titudinis gētiū: ꝛ siluit tra i cō
spectu ei⁹. Tu. ℞. Adaperiat
dñs cor vrm i lege sua ꝛ in pce
ptis suis: ꝛ faciat pacē in dieb⁹
vris. Cōcedat vobꝭ salutē ꝛ re-
dimat vos a malis. ℣. Exaudi
at dñs oroes vras ꝛ recōciliet
vobis nec vos deserat i tpe ma
lo. Concedat. Lctō scda
ET cōgregauit ꝟtutē ꝛ ex-
ercitū forte nimis: ꝛ exaltatū ē
et eleuatū cor ei⁹. Et obtinuit
regiones gētiū: ꝛ tyrānos: ꝛ fa-
cti sūt illi i tributū. Et post hec
decidit i lectū ꝛ cognouit quia
moreret. Et vocauit pueros su
os nobiles: q secū erāt nutriti
a iuuentute sua: et diuisit illis
regnū suū cum adhuc viueret.
Et regnauit alexander annis
xij. et mortu⁹ ē. Tu. ℞. Exau
diat dñs oroes vestras ꝛ recō-
cilietur vobis nec vos deserat
in tēpore malo Dñs de⁹ nr. ℣.
Adaperiat dñs cor vestrum in
lege sua et in preceptis suis et
faciat pacem Dñs. Lectio. iij.
ET obtinuerūt pueri ei⁹
regnū vnusq̄sq̄ i loco suo
Et imposuerūt omēs sibi dya-
demata post mortem eius: ꝛ fi-
lij eorum post eos annis mul-
tis ꝛ multiplicata sunt mala in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

terra Et exijt ex eis radix pcti antiochus illustris filius antiochi regis: qui fuerat rome obses: et regnauit in ãno centesimo tricesimo et septimo regni grecoꝝ Tu. ℟. Tua ẽ potẽtia tuũ regnũ dñe: tu es sup oẽs gentes. Da pacẽ dñe in dieb⁹ nr̃is. ℣. Creator oim de⁹ terribilis ꝛ fort⁊ iust⁹ ꝛ mĩsicors Da

In diebus illis exierunt ex isrl' filij iniqui: et suaserunt multis dicẽtes. Eamus ꝛ disponamus testamẽtũ cũ gentibus que circa nos sunt quia ex quo recessimus ab eis: inuenerunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo i oculis eoꝝ. Et destinauerunt aliqui de populo: et abierũt ad regem: et dedit illis potestatem vt facerent iusticiam gentium Tu. ℟. Refulsit sol in clypeos aureos et resplenduerunt mõtes ab eis. Et fortitudo gentiũ dissipata est. ℣. Erat eni exercitus magn⁹ valde ꝛ fortis: et appropiauit iudas et exercit⁹ ei⁹ in preliũ. Et fortitudo. L. v.

Et edificauerunt gymnasiũ i hierosolymis scdʒ leges nationũ: ꝛ fecerũt sibi ppucia: ꝛ recesserũt a testamẽto scõ et iũcti sunt nationib⁹: et venũdati sunt vt facerent malũ. Et paratũ est regnũ in conspectu antiochi: ꝛ cepit regnare i terra egypti vt regnaret sup duo regna. Et itrauit egyptum in multitudine graui: in currib⁹ et elephãtis et equitib⁹: ꝛ copiosa nauiũ multitudine Tu. ℟. Impetũ inimicoꝝ ne timueritis: memores estote quõ salui facti sunt pr̃es nr̃i. Et nũc clamemus in celũ ꝛ miserebit nr̃i de⁹ nr̃. ℣. Memẽtote mirabiliũ ei⁹ q̃ fecit pharaoni ꝛ exercitui ei⁹ i mari rubro. Et. L. vj.

Et cõstituit bellũ aduersus ptolomeũ regẽ egypti: ꝛ verit⁹ ẽ ptolome⁹ a facie eius et fugit et ceciderunt vulnerati multi. Et cõprehẽdit ciuitates munitas i terra egipti ꝛ accepit spolia tr̃e egypti. Et cõuertit antioch⁹ postq̃ pcussit egyptũ: i cẽtesimo ꝛ quadragesimo ꝛ tertio anno: et ascendit ad isrl' et ascẽdit hierosolymis in multitudine graui Tu. ℟. Ornauerũt faciẽ templi coronis aureis: et dedicauerunt altare dño. Et facta est leticia magna in pplo. ℣. In hymnis et cõfessionib⁹ bñdicebãt dñm Et. In .iij. noc. ℟. In hymnis et ꝯfessionib⁹ bñdicebãt dominũ. Qui magna fecit in isrl': et victoriã dedit illis dñs ops

℣. Ornauerūt faciē templi co-
ronis aureis ꝛ dedicauerūt al
tare dño Qui. ℟. Cógregate
sunt gentes in multitudine vt
dimicēt ꝯtra nos: et ignoramꝰ
quid agere debeamus Dñe de
us ad te sunt oculi nostri ne pe
amus. ℣. Tu scis dñe que cogi
tant in nos: quō poterimꝰ sub-
sistere ante faciez illorum nisi
tu adiuues nos Dñe. ℟. Dixit
iudas symōi fratri suo elige ti
bi viros: ꝛ vade libera fratres
tuos in galilea: ego aūt ꝛ iona
thas frater meus ibimꝰ in ga-
laditbim Sicut fuerit volun-
tas i celo sic fiat. ℣. Et nūc cla-
memus in celū et miserebit no
stri deꝰ noster Sicut. ℟. Hic
est fratrū amator ꝛ ppli israel.
Hic ē qui multū orat ꝓ pplo ꝛ
vniuersa sctā ciuitate hirlm. ℣.
Vir iste in pplo suo mitissimꝰ
apparuit. Hic. ℟. Cógregati
sunt iimici nři ꝛ gl'ianter i vir-
tute sua cōtere fortitudinē illo
rū dñe ꝛ disperge illos Ut co-
gnoscāt qꝛ nō est alius qui pu-
gnet ꝓ nobis nisi tu deꝰ noster
℣. Dispge illos in virtute tua:
ꝛ destrue eos protector nr̄ dñe
Ut. ℟. Tu dñe vniuersoꝝ qui
nullā habes indigentiā: volui
sti templum tuū fieri in nobis
Conserua domū istā imacula
tā in eternū dñe. ℣. Qui regis
israel intēde qui deducis velut
ouē ioseph. Cōserua. ℟. Ape
ri celos tuos dñe et vide affli-
ctionē nrāz: circūdederūt nos
gentes ad puniendū nos Sed
tu dñe extende brachiū tuuz et
libera aīas nrās. ℣. Cōgrega-
te sunt gentes i fortitudine: vt
pugnent contra nos. Sed. ℟.
Dirumpā vīcula populi mei
dicit dñs: ꝛ dispdam oīa ma
la que induxi sup euz. Et aufe-
ram vniuersum laborē a facie
terre et a ciuitate ista. ℣. Bo-
nas facite vias vrās et studia
vestra et habitabo vobiscum in
loco isto Et. ¶ Legende

Et itrauit in sctificationē
cū supbia: et accepit altare au-
reū ꝛ cādelabrū luminis: ꝛ vni
uersa vasa eiꝰ: ꝛ mēsam ꝓposi-
tionis: et libatoria: et fialas: et
mortariola aurea: et velum: et
coronas: et ornamētū aureum:
qđ in facie tēpli erat et cōmi-
nuit omnia. Et accepit argen-
tū et aurū: et vasa cōcupiscibi-
lia: et accepit thesauros occul-
tos quos inuenit. Et sublatis
oībus: abijt in terrā suā. Et
fecit cedem hoim ꝛ locutus est
in supbia magna Et factus est
planctꝰ magnꝰ i israel: ꝛ i oīi
loco eorū. Et ingemuerūt prin

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

cipes/ꝛ seniores/ꝛ iuuenes/et virgines infirmati sunt et speciositas mulierũ immutata est Omnis maritus sumpsit lamẽtũ:et que sedebant in thoro maritali lugebant. Et commota est terra sup inhabitãtes in ea: et vniuersa dom⁹ iacob induit cõfusionez. Et post duos ãnos dierum misit rex principẽ tributorũ in ciuitates iuda:et venit hierlm cũ turba magna. Et locutus ẽ ad eos verba pacifica in dolo:et crediderũt ei. Et irruit sup ciuitatẽ repente:ꝛ pcussit eam plaga magna:ꝛ perdidit populũ multũ ex israel. Et accepit spolia ciuitatis Et succendit eam igni:ꝛ destruxit domos eius:ꝛ muros ei⁹ in circuitu Et captiuas duxerũt mulieres et natos:et pecora posse derunt. Et edificauerũt ciuitatem dauid:muro magno et firmo:ꝛ turrib⁹ firmis:ꝛ facta est illis i arcem. Et posuerũt illic gentẽ peccatricẽ:viros iiquos et cõualuerunt in ea. Et posuerũt arma et escas:et cõgregauerũt spolia hierlm:ꝛ reposuerunt illic ꝛ facti sunt in laqueũ magnũ. Et factum est hoc ad insidias sctificatiõi:ꝛ in dolum magnũ in isrl semp. Et effuderunt sanguinẽ inocentẽ per circuitũ sctificatiõis:ꝛ cõtaminauerunt sctificationẽ:et fugerũt habitatores hierlm pꝑter eos ꝛ facta est habitatio exterorũ Et facta ẽ extera semini suo:ꝛ nati eius reliquerunt eã. Sctificatio eius desolata ẽ sicut solitudo. Dies festi eius cõuersi sunt in luctũ:sabbata ei⁹ in opprobrium:honores ei⁹ in nihilum. Scdm gliam eius multiplicata est ignominia eius:et sublimitas eius conuersa est in luctum. Et scripsit rex anthiochus omni regno suo:vt esset omnis populus vnus. Et reliquerunt vnusquisq; legem suã et consenserunt omnes gentes scdm verbum regis anthiochi Et multi ex israel cõsenserunt ei:ꝛ sacrificauerũt ydolis ꝛ coinquinauerũt sabbatũ. Et misit rex ãthioch⁹ libros p manᵃ nũciorũ in hierlm:ꝛ in omẽs ciuitates iude:vt sequerẽt leges gentiũ terre:ꝛ ꝓhiberẽt holocausta,et sacrificia:et placationes fieri in templo dei:ꝛ prohiberent celebrari sabbatũ et dies solẽnes:et iussit coinquinari sancta:et sctm populũ israel et iussit edificari aras:et tẽpla ꝛ ydola:ꝛ imolari carnes suillas:ꝛ pecora cõmunia:ꝛ relinquere filios suos incircuncisos

et coinquinari aīas eorum: in omībus immundicijs: ꝛ abhominationibꝰ: ita vt obliuiscerētur legem: ꝛ imutarent omnes iustificatiōes dei. Et quicūq nō fecissent scđm verbū regis anthiochi morerentur. Scđꝫ omnia verba hec scripsit omni regno suo: ꝛ ꝓposuit pricipes populo qui hec fieri cogerent. Et iusserunt ciuitatibus iude sacrificare. Et cōgregati sunt multi de pplō ad eos: qui dereliquerāt legem dñi. Et fecerūt mala super terrā: ꝛ effugauerūt populū israel in abditis: et in abscōditis fugitiuorū locis. Die igitur quintadecima mensis casleu. cētesimo et quadragesimo quinto anno: edificauit rex anthiochus abhominādū ydoluꝫ desolatiōis sup altare dei. Et per vniuersas ciuitates iude in circuitu edificauerūt aras. Et ante ianuas domorū et in plateis incendebāt thura et sacrificabāt. Et libros legis dei cōbusserunt: igni scindentes eos. Et apud quēcūq inueniebantur libri testamenti dñi: et quicunq obseruabat legem dñi: scđm edictum regis trucidabant eum. In virtute sua faciebant hec populo israel: qui inueniebatur in omi mense in ciuitatibus. Et quinta et vicesima die mensis sacrificabāt super arā que erat cōtra altare. Et mulieres que circumcidebant filios suos trucidabātur: scđm iussum regis anthiochi. Et suspendebāt pueros a ceruicibus per vniuersas domos eorum: et eos qui circūsciderāt illos trucidabant. Et multi de populo israel diffinierūt apud se: vt non manducarent imunda: ꝛ elegerunt magis mori q̄ cibis coinquinari immundis. Et noluerunt infringere legē dei sanctā: ꝛ trucidati sunt. Et facta ē ira magna sup populū valde. In diebus illis surrexit matathias: filius iohānis filii symeōis sacerdos ex filijs ioarim ab hierlm: ꝛ cōsedit in mōte modin. Et hēbat filios quinq: iohānem qui cognomiabatur gaddis: ꝛ symeonē qui cognominabatur thasi: et iudam qui vocabatur machabeus: et eleazarum q cognomiabatur abaron: et ionathan qui cognominabatur aphus. Hi viderunt mala que fiebant in populo iuda ꝛ in hierlm. Et dixit mathathias. Ve mihi vt quid natus sum videre contritionē populi mei: et cōtritionē ciuitatis sancte: ꝛ sedere illic cū datur in ma-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nibus inimicorũ. Sãcta in ma
nu extraneorũ facta sunt: tem-
plũ eius sicut homo ignobilis.
Uasa glorie eius captiua ab-
ducta sunt: trucidati sunt senes
ei⁹ in plateis: ꝛ iuuenes ei⁹ ceci
derunt in gladio inimicorum.
Que gens nõ hereditauit re-
gnũ eius: ꝛ non obtinuit spolia
eius. Omnis compositio eius
ablata ẽ: que erat libera facta
est ancilla. Et ecce sancta no-
stra ꝛ pulchritudo nostra: ꝛ cla
ritas nostra desolata est: ꝛ co-
inquinauerũt eam gẽtes. Quo
ergo nobis adhuc viuere. Et
scidit vestimẽta sua matathias
et filij eius: et operuerũt se cili-
cijs et planxerũt valde. Et ve
nerũt illuc qui missi erant a re
ge antiocho: vt cogerent eos q̃
confugerant ĩ ciuitatẽ modin:
immolare et accendere thura
et a lege dei discedere. Et mul
ti de populo israel: cõsentiẽtes
accesserũt ad eos. Sed mata-
thias et filij eius cõstanter ste
terũt. Et respõdẽtes qui missi
erãt ab anthiocho: dixerũt ma
thathie. Princeps et clarissim⁹
et magn⁹ es ĩ hac ciuitate: ꝛ or-
nat⁹ filijs et frãtrib⁹. Ergo ac
cede prior: ꝛ fac iussum regis: si
cut fecerũt omnes gentes ꝛ vi
ri iuda: et qui remãserũt ĩ hie-
rusalẽ: et eris tu et filij tui iter
amicos regis: et amplificatus
auro et argento: ꝛ muneribus
multis. Et rñdit mathathias
et dixit magna voce. Et si oẽs
gẽtes regi anthiocho obediũt
vt discedat vnusquisq; a serui-
tute legis patrũ suorũ: et cõsen
tiant mandatis eius: ego ꝛ fi-
lij mei: ꝛ fratres mei obediem⁹
legi patrũ nostroꝝ: ꝑpicius sit
nobis deus. Nõ est nobis vtile
relinquere legẽ: ꝛ iusticias dei
Nõ audiem⁹ verba regis an-
thiochi nec sacrificabim⁹ trãs-
gredientes legis nostre mãda
ta vt eamus altera via. Et vt
cessauit loqui ṽba hec: accessit
quidaꝫ iudeus: in oĩm oculis sa
crificare idolis sup aram: in ci-
uitate modin: scd̃m iussum re-
gis. Et vidit mathathias ꝛ do
luit: et cõtremuerũt renes ei⁹.
Et accensus est furor ei⁹ scd̃m
iudiciũ legis: ꝛ insiliens truci-
dauit eũ sup arã. Sed et virũ
quem anthiochus rex miserat:
q̃ cogebat imolari occidit ĩ ipo
tpe: et arã destruxit. Et zelat⁹
est legẽ: sicut fecit phinees zam
bri filio saloni. Et exclamauit
matathias voce magna dicẽs
Ois qui zelũ habet legis statu
ens testamẽtum: exeat post me
Et fugit ipe et filij eius in mõ-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tes:et reliquerūt quecūqꝫ ha-
bebāt in ciuitate. Tunc descen-
derunt multi:querentes iudi-
ciū et iusticiam ī desertū et se-
derent ibi:ipi et filij eorū:⁊ mu
lieres eorū:et pecora eoruꝫ:qm̄
indurauerūt sup̄ eos mala. Et
renūciatū est viris regis:et ex-
ercitui qui erant ī hierl'm ciui-
tate dauid:qm̄ discessissent viri
quidā qui dissiparent mādā-
tum regis:in loca occulta ī de-
serto et abiissent post eos multi
Et statim perrexerūt ad eos:⁊
cōstituerunt aduersus eos pre
lium in die sabbatorum. Et di
xerūt ad eos. Resistitis et nūc
adhuc. Exite ⁊ facite scd̄m ver
bum regis antiochi:et viuetis
Et dixerunt. Non exibimus
neqꝫ faciemꝰ verbum regis:vt
polluamus diem sabbatorum.
Et concitauerūt aduersus eos
p̄lium:et nō respōderunt illis:
nec lapidē miserūt in eos:nec
opilauerūt loca occulta dicen
tes. Moriamur omnes in sim-
plicitate nr̄a:et testes erūt sup̄
nos celum et terra:qꝛ iniuste p̄
ditis nos. Et itulerūt illis bel-
lū sabbatis. Et mortui sunt ipi
et vxores eorum:et filij eoruꝫ et
pecora eoruꝫ:vsqꝫ ad mille ani
mas hoīm. Et cognouit mata
thias et amici eius:et luctū ha
buerūt super eos valde. Et di-
xit vir ꝓximo suo. Si omnes fe
cerimꝰ sicut fratres nr̄i fecerūt
et non pugnauerimꝰ aduersus
gentes ꝓ aīabus nostris et iu-
stificationibus nr̄is:citius disp̄
dent nos a terra. Et cogitaue
runt ī die illa dicētes. Omnis
homo quicūqꝫ venerit ad nos
in bello die sabbatoruꝫ:pugne-
mus aduersus eum:⁊ nō morie
mur oēs:sicut mortui sunt fra-
tres nostri in occultis. Tūc cō-
gregata ē ad eos sinagoga iu-
deorum:fortis viribꝰ ex israel:
omnis volūtarius ī lege:⁊ om
nes qui fugiebāt a malis addi-
ti sunt ad eos:et facti sunt illis
ad firmamētuꝫ. Et collegerūt
exercitū:et percusserūt pecca-
tores in ira sua:⁊ viros iīquos
in idignatiōe sua:et ceteri fuge
rūt ad natiōes vt euaderēt. Et
circuiuit matathias ⁊ amici eiꝰ
et destruxerūt aras:et circūci
derūt pueros icircūcisos:quot-
quot iuenerūt ī finibꝰ isrl' in for
titudine. Et p̄secuti sunt filios
sup̄bie:et ꝓsperatū est opus in
manibꝰ eoꝝ. Et obtinuerūt legē
de manibꝰ gētiū:et de manibꝰ
regū:et nō dederūt cornu pec-
catori. Et appropinquauerūt
dies matathie moriēdi:et dixit
filijs suis. Nūc ꝯfortata est su-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

perbia et castigatio: et tempus
euersionis et ira indignatiõis.
Nunc ergo o filij: emulatores
estote legis: et date animas ve
stras pro testamẽto patrũ. Et
memẽtote operum patrum que
fecerũt in generationibus suis
et accipietis gloriã magnam et
nomẽ eternum. Abraham nõ-
ne in temptatiõe inuẽtus est fi
delis: et reputatum est ei ad iu
sticiam. Joseph in tẽpore angu
stie sue custodiuit mandatum:
et factus est dñs egypti. Phi-
nees pater noster: zelãdo zelũ
dei: accepit testamẽtum sacer-
dotij eterni. Jesus dũ impleuit
verbum: factus est dux israel
Caleph dum testificat in ecclia
accepit hereditatem. Dauid in
sua mia: cõsecutus est sedem re
gni i secula. Helias dum zelat
zelũ legis: receptus est in celum
Ananias azarias et misael cre
dẽtes liberati sunt de flamma.
Daniel in sua simplicitate li-
beratus est de ore leonum. Et
ita cogitate per generatiões et
generationẽ: qz omnes qui spe
rãt in eum nõ infirmãtur. Et a
verbis viri pctõris ne timueri
tis: qz gloria eius stercus et ver
mis est. Hodie extollit et cras
nõ inuenitur: quia conuersus est
in terrã suã: et cogitatio ei9 pe-
rijt. Vos ergo filij cõfortamini
et viriliter agite in lege: qz cum
feceritis que vobis pcepta sunt
in lege a dño deo vestro: i ipsa
gloriosi eritis. Et ecce symeõ
frater vester: scio qz vir cõsilij
est: ipm audite semp et ipe erit
vobis pater. Et iudas macha-
beus fortis viribus a iuuẽtute
sua: sit vobis princeps militie:
et ipe aget bellũ populi. Et ad
ducetis ad vos omẽs factores
legis: et vindicate vindictã po
puli vestri. Retribuite retribu
tionem gentibus: et intẽdite in
preceptum legis. Et benedixit
eis: et appositus est ad patres
suos. Et defunct9 est cẽtesimo
et quadragesimo sexto anno: et
sepult9 est a filijs suis in sepul-
chris patrũ suorum in modin. Et
planxerũt eũ ois isrl' planctu ma
gno. Et surrexit iudas q̃ voca
bat machabe9 fili9 ei9 pro eo et
adiuuabãt eũ oẽs fratres ei9:
et vniuersi q̃ se cõiũxerãt patri
ei9: et preliabãtur plium israel
cũ leticia. Et dilatauit gloriam
pplo suo. Et induit se lorica si-
cut gigas et succinxit se arma
bellica sua i prelijs: et ptegebat
castra gladio suo. S. L's factus
est leoni in opibus suis: et sicut
catulus leonis rugiẽs in vena
tione. Et psecutus est iniquos

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

perscrutās eos. Et qui contur-
babant pplm suum: eos succen-
dit flāmis. Et repulsi sunt ini-
mici eius: pre timore eius. Et
oēs operarij iniqtatis contur-
bati sunt: ⁊ directa est salus in
manu eius. Et exacerbabat re
ges multos: et letificabat iacob
in operibus suis: et in seculum
memoria ei⁹ in bñdictione. Et
perambulabat ciuitates iuda:
et perdidit ipsos ex eis: et auer
tit iram ab israel Et nomina-
tus est vsq̄ ad nouissimum ter
re: et cōgregauit pereūtes. Et
cōgregauit appoloni⁹ gētes: ⁊
a samaria virtutē multā ⁊ ma
gnā: ad bellādum ꝯtra isrl'. Et
cognouit iudas ⁊ exijt obuiam
illi: et pcussit ⁊ occidit illū: ⁊ ce-
ciderūt vulnerati multi: ⁊ reli-
qui fugerūt: ⁊ accepit spolia eo
rū. Et gladiū appolonij abstu
lit iudas: ⁊ erat pugnās i eo oī-
bus dieb⁹. Et audiuit serō prī-
ceps exercitus sirie ꝙ congre-
gauit iudas cōgregationē: ⁊ ec
clesiā fideliū secū: et ait. Faciā
mihi nomē et glābor in regno
et debellabo iudam et eos qui
cū ipo sunt: qui spernebant ver
bū regis. Et pparauit se: ⁊ ascē
derūt cum eo castra ipiorū: for-
tes auxiliarij: vt facerent vin-
dictam in filios isrl'. Et appro-
pinquauerūt vsq̄ bethorō ⁊ exi
uit iudas obuiā illis cū paucis
Ut autē viderūt exercitū ve-
nientē sibi obuiā: dixerūt iude.
Quomodo poterim⁹ pauci pu
gnare ꝯtra multitudinē tantā
tam fortem. Et nos fatigati sū
mus ieiunio hodie. Et ait iu-
das. Facile est cōcludi multos
in manu paucoꝝ et nō est diffe
rentia in conspectu dei celi: li-
berare in multis: et in paucis:
quoniam non in multitudine
exercitus victoria belli: sed de
celo fortitudo est. Ipsi veniunt
ad nos in multitudine cōtuma
ci et superbia: vt disperdant
nos: et vxores nostras et filios
nostros: et vt spoliēt nos. Nos
vero pugnabimus pro anima-
bus nostris: et legibus nostris:
et ipse dominus conteret eos
ante faciem nostram. Uos au-
tem ne timueritis eos. Ut cessa
uit autem loqui: insiluit in eos
subito: et contritus est seron: et
exercitus ei⁹ in conspectu ipsi-
us. Et psecutus est eum in de-
scensu bethoron: vsq̄ in cam-
pum. Et ceciderūt ex eis octin
genti viri: reliqui autem fuge-
runt i terram philistijm. Et ce
cidit timor iude ac fratrū eius
et formido sup omnes gētes in
circuitu eoꝝ. Et peruenit ad

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

regem nomē eius:et de prelijs iude narrabāt omnes gentes. Ut audiuit auteꝫ rex antiochꝰ sermones istos: iratus est aīo: et misit ꝛ cōgregauit exercitū vniuersi regni sui:castra fortia valde. Et aperuit erariū suuꝫ: et dedit stipēdia exercitui i annum et mādauit illis vt essent parati ad oīa. Et vidit ꝙ defecit pecunia de thesauris suis:ꝛ tributa regionis modica propter dissensionē ꝛ plagā quam fecit i terra:vt tolleret legittima que erant a primis diebus Et timuit ne nō hēret ꝛ semel et bis in sumptus: et donatiua que dederat añ larga manu:ꝛ abūdauerat sup reges qui añ eū fuerāt. Et ꝯsternatus erat aīo valde:et cogitauit ire i persiden:ꝛ accipe tributa regionū et cōgregare argētum multū. Et reliquit lisiam:hoīem nobilem de genere regali:sup negocia regia:a flumie eufraten vsꝙ ad flumē egypti:et vt nutriret antiochū filium suuꝫ donec rediret. Et tradidit ei mediuꝫ exercitū et elephātes:et mādauit ei de oībus que volebat:ꝛ de inhabitātibus iudeā et hierusalem. Et vt mitteret exercitum ad cōterēdam et extirpādam virtutē israel:ꝛ reliquias hierusalē:et auferēdā memoriā eorū de loco. Et vt cōstitueret habitatores filios alienigenas in oībus finibꝰ eoꝝ:et sorte distribueret terrā eoꝝ. Et rex assumpsit partē exercitus residui:et exiuit ab antiochia ciuitate regni sui:anno cētesimo et quadragesimoseptimo:ꝛ trāsfretauit eufraten flumē:et perambulabat supiores regiones Et elegit lisias ptholomeū filiū dorim et nicanorē et gorgiā viros potētes:ex amicis regis et misit cum eis quadraginta milia virorū:et septē milia eqtum:vt venirēt in terrā iuda ꝛ dispderēt eam scdm verbū regis. Et ꝓcesserūt vt irent cum vniuersa virtute sua:ꝛ venerūt et applicuerūt ammaū in terra cāpestri. Et audierūt mercatores regionū: nomē eorum et acceperūt argētum et auruꝫ multum valde:et pueros:ꝛ venerunt in castra vt acciperēt filios israel in seruos. Et additi sunt ad eos exercitꝰ sirie ꝛ terre alienigenarum. Et vidit iudas ꝛ fratres eius:qꝛ multiplicata sunt mala:et exercitus applicabat ad fines eorū. Et cognouerūt verba regis:que mādauit populo facere in interituꝫ et cōsumationem. Et dixerunt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

vnusquisq; ad priműũ suũ. Eri
gamus deiectionẽ ppli nostri:
et pugnem⁹ p pplo nr̃o et sctis
nr̃is. Et cõgregatus est conuẽ
tus: vt essent parati in prelium
et vt orarent et peterẽt miam
et miseratiões. Et hierl'm non
habitabat: sed erat sicut deser-
tum. Non erat qui ingrederet
et egrederetur de natis eius: ꝛ
sanctũ cõculcabat. Et filij alie
nigenarũ erãt in arce: ibi erat
habitatio gẽtiuz. Et ablata est
voluptas a iacob: et defecit ty-
bia et cythara. Tu autem.

¶ Dñica prima nouembris ad vesperas ℟. Sustinuimus pa
cem. Hy⁹. Deus creator oim.
℣. Vesptina oratio. Ad magt.
Vidi dñm sedẽtẽ sup so-
liũ excelsum ꝛ eleuatũ:
et plena erat ois terra maiesta
te ei⁹: ꝛ ea q̃ sub ipo erãt reple
bãt templum. an. Sup muros
tuos hierl'm cõstitui custodes:
tota die ꝛ tota nocte non tace-
bũt laudare nomẽ dñi. an. Qui
celoꝝ cõtines thronos: ꝛ abys-
sos itueris dñe rex regũ: mon-
tes põderas: terrã palmo cõ-
cludis: exaudi nos de⁹ in gemi
tib⁹ nr̃is. an. Muro tuo iexpu-
gnabili circũcinge nos dñe: et
armis tue potentie ptege nos
semp all'a. an. Sustinuim⁹ pa-
cẽ et nõ venit dñe: q̃siuim⁹ bo-
na et ecce turbatio: cognouim⁹
dñe pctã nr̃a: ne icternũ irasca
ris nobis de⁹ israel. Inuitato.
Vidi dñm sedẽtẽ sup soliũ ex-
celsum ꝛ sup muros hierusalẽ.
Tota die nõ tacebũt cherubin
laudare nomẽ dñi. Venite. hy⁹.
Primo dieꝝ. an. Beati. Lec. j.
Et factum est i tricesimo
anno i quarto: in quinta
mẽsis cum essem i medio capti
uorũ: iuxta fluuiũ chobar: apti
sunt celi: ꝛ vidi visiões dei. In
quita mẽsis: ipe est ann⁹ quin-
tus trãsmigratiõis ioachi regꝭ
factũ est verbũ dñi ad ezechiel
filiũ buzi sacerdotẽ: i terra chal
deorũ: sec⁹ fluuiũ chobar. Hec.
℟. Vidi dñm sedẽtẽ sup soliũ
excelsuz ꝛ eleuatũ: ꝛ plena erat
ois terra maiestate ei⁹. Et ea
q̃ sub ipo erãt replebãt tẽpluz.
℣. Seraphi stabãt sup illũ: sex
ale vni ꝛ sex ale alteri. Et. lc. ij
Et facta est sup eũ ibi ma
nus dñi. Et vidi: et ecce
vent⁹ turbinis veniebat ab aq̃
lone: ꝛ nubes magna: ꝛ ignis i-
uoluẽs: et splẽdor i circuitu ei⁹
Et de medio ei⁹: quasi spẽs ele
ctri: id est de medio ignis. Et
in medio ei⁹ silitudo quattuor
animaliũ: et hic aspect⁹ eorum.
Similitudo hois i eis: ꝛ quat-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tuor facies vni: ꝛ quattuor pēne vni. Hec. Rm. Aspice dñe de sede sctã tua: ꝛ cogita de nobis inclina deus me⁹ aurem tuã ꝛ audi. Aperi ocl'os tuos ꝛ vide tribulationẽ nostrã. ℣. Qui regis isrl' intẽde q̇ deducis velut ouem ioseph. Aperi. Lec. iij.

Et pedes eorũ pedes recti: ꝛ plãta pedis eoꝝ q̄si plãta pedis vituli: ꝛ scintille q̄si aspect⁹ eris cãdentis. Et manus hoīs sub pēnis eoꝝ: i quattuor ptib⁹. Et facies et pēnas p quattuor pt'es habebãt: iūcte q̄ erãt penne eoꝝ alteri⁹ ad alterũ. Nõ reuertebant cũ icederẽt: sꝫ vnũq̄dq̄ añ faciẽ suã gradiebat. Hec. R. Aspice dñe q̄ facta ẽ desolata ciuitas plena diuitiis: sedet i tristicia dña gẽtiũ. Nõ ẽ q̇ cõsolet eã nisi tu de⁹. ℣. Plorãs plorauit i nocte ꝛ lachryme ei⁹ i maxill' ei⁹ Nõ.

Similitudo aũt Lec. iiij. vult⁹ eoꝝ: facies hoīs: et facies leõis a dextris ipoꝝ q̄ttuor. Facies aũt bouis a sinistr' ipoꝝ quattuor: ꝛ facies aq̄le desup ipoꝝ. Et facies eoꝝ: ꝛ pēne eoꝝ extẽte desup Due pēne singuloꝝ iũgebant et due tegebãt corpa eoꝝ. Et vnũquodq̄ eorũ corã facie sua ambulabat. Ubi erat impet⁹ spũs illic gradiebã tur: nec reuertebant cũ ãbularent. Hec. R. Sup muros tuos hirl'm cõstitui custodes. Tota die et nocte nõ tacebũt laudare nomẽ dñi. ℣. Qui reminiscimini dñi ne taceatis et ne detis silentiũ ei. Tota. Lec. v.

Et silitudo aialiũ ꝛ aspectus eoꝝ: quasi carbonuꝫ ignis ardẽtiũ: ꝛ quasi aspectus lãpadaꝝ. Hec erat visio discurrens in medio aialium splẽdor ignis: et de igne fulgur egrediens. Et aialia ibãt ꝛ reuertebãtur: i silitudinẽ fulguris choruscãtis. Cũq̄ aspicerẽ aialia: apparuit rota vna sup terrã iuxta aialia: hñs quattuor facies. Hec. R. Muro tuo iexpugnabili circũcige nos dñe: ꝛ armis tue potẽtie ptege nos sp. Libera dñe de⁹ isrl' clamãtes ad te. ℣. Erue nos dñe i mirabilib⁹ tuis ꝛ da gl'iam noi tuo. Libe.

Et aspect⁹ rotaꝝ: Le. vj. et opus earuꝫ quasi visio maris: et vna similitudo ipsarũ quattuor. Et aspect⁹ earũ et opa: quasi si sit rota i medio rote. Per quattuor partes earũ euntes ibant: et nõ reuertebantur cum ambularẽt. Statura quoq̄ erat rotis: et altitudo: et horribilis aspectus: et totũ corpus oculis plenũ: i circuitu ipa

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ꝗrũ quattuor. Hec. ℟. Sustinuim⁹ pacẽ et nõ venit: quesiuimus bona et ecce turbatio: cognouim⁹ dñe pctã nr̃a. Nõ in perpetuũ obliuiscaris nos. ℣. Peccauimus cum patrib⁹ nostris iniuste egim⁹ iniquitatem fecim⁹. Non. In .iij. nocturno. ℟. Misit dñs angelũ suũ ⁊ cõclusit ora leonũ. Et nõ me ꝯtaminauerũt q̃r corã eo iusticia inuẽta est i me. ℣. Misit deus miam suã et veritatẽ suã: aĩam meã eripuit de medio catuloꝝ leonũ. Et. ℟. Angustie mihi sunt vndiq;: et qd eligã ignoro. Melius est mihi icidere in manus hoĩm q̃ȝ derelinq̃re legeȝ dei mei. ℣. Si enim hoc egero mors mihi est: si aũt non egero nõ effugiã man⁹ vr̃as. Meli⁹. ℟. Laudabilis ppl's quẽ dñs exercituũ bñdixit dicens: opus manuũ mearũ tu es. Hereditas mea isrl'. ℣. Btã gens cui⁹ est dñs de⁹ ei⁹ ppl's quẽ elegit in hereditatẽ sibi. Hereditas. ℟. Genti peccatrici pplo pleno pctis. Miserere dñe de⁹. ℣. Esto placabilis sup neq̃tia populi tui. Miserere. ℟. Redemit dñs ppl'm suũ et liberauit eos: ⁊ veniẽt ⁊ exultabũt i mõte syõ ⁊ gaudebũt de bõis dñi sup frumẽto vino et oleo. Et vltra nõ esuriẽt. ℣. A fructu frumẽti vini et olei sui multiplicati sunt Et. ℟. A facie furoris tui de⁹ cõturbata est oĩs terra: et tu dñe miserere. Et ne facias cõsummationẽ. ℣. Cõuerte nos de⁹ salutaris nr̃ ⁊ auerte iram tuã a nobis. Et. ℟. A luct⁹ tui super me transierunt et ego dixi expulsus sum ab oculis tuis Putas videbo templũ sanctũ tuum. ℣. Abyssus vallauit me: et pelag⁹ cooperuit caput meũ Putas. ℟. Indicabo tibi homo quid sit bonũ aut quid dñs requirat a te. Facere iudicium et iusticiã ⁊ sollicitũ ambulare cũ deo tuo. ℣. Spa in dño ⁊ fac bonitatẽ ⁊ ĩhita terrã ⁊ pascer[is] i diuitijs ei⁹. Facere. ℟. Qui celoꝝ cõtines thronos et abyssos ituer[is] dñe: rex regũ mõtes põderas: terrã palmo ꝯcludis Exaudi nos de⁹ i gemitib⁹ nr̃is ℣. Nõ eñ i iustificationib⁹ nr̃is ꝓsternim⁹ p̃ces añ faciẽ tuã: sȝ in miseratiõib⁹ tuis mltis. Exaudi. ℟. Ciuitatẽ istã tu circũda dñe: et ãgeli tui custodiant muros ei⁹. Exaudi dñe ppl'm tuũ cũ mia. ℣. Auertat furor tu⁹ dñe a pplo tuo et a ciuitate scta tua. Exaudi. ℟. Precipita dñe oẽs opar[ios] iiq̃tat[is]: ⁊ diuide linguã eoꝝ q̃m vidi iiqui-

tatē ꝛ cōtradictionē aduersus sanctā ciuitatē tuā hirl'm Mu ro tuo inexpugnabili circūcin ge nos dn̄e de⁹ nr̄. ℣. Tu aūt i nobis es dn̄e ꝛ nomē tuū inuoca tū ē sup nos ne derelinq̄s nos Muro. ℟. Nūquid scis quare venerim ad te et nūc reuertar vt plier aduersus pricipē per sarū cōtradicentē tuis precib⁹ ꝛ mee legatiōi. Uerū tn̄ micha el archāgelus princeps noster erit adiutor me⁹. ℣. Princeps regni psarū restitit mihi vigin ti et vno diebus Uerū tn̄. Itē ℣. Daniel vir desiderioꝝ itelli ge v̄ba q̄ loquar ad te et sta in gradu tuo Uerū tn̄. ¶ Legēde

Cumqꝫ ambularent aīa lia: ambulabāt pariter et rote iuxta ea. Et cum eleua rentur animalia de terra: ele uabant simul ꝛ rote. Quocūqꝫ ibat sp̄us: illuc eunte sp̄u et ro te pariter leuabant sequentes eū. Sp̄us em̄ vite erat in rotis cū euntibus ibāt: et cū stantib⁹ stabant: et cū eleuatis a terra: pariter eleuabāt ꝛ rote sequē tes ea: q: sp̄us vite erat i rotis. Et similitudo firmamēti erat sup caput aīalium: quasi aspe ctus chrystalli horribilis: ꝛ ex tēti sup capita eoꝝ desup Sub firmamento autē pēne eorum erecte alteri⁹ ad alterū. Unū quodqꝫ duab⁹ alis velabat cor pus suū: ꝛ alteꝝ sil'iter velabat Et audiebā sonū alaꝝ quasi sonū aquaꝝ multarū: quasi so nū sublimis dei Cū ambularēt quasi son⁹ erat multitudinis: ꝛ vt sonus castroꝝ Cūqꝫ starent dimittebant pēne eorū. Nā cū fieret vox sup firmamentū q̄d erat sup caput eorū: stabant et submittebāt alas suas. Et sup firmamentū q̄d erat iminens capiti eoꝝ: quasi aspectus lapi dis saphiri similitudo throni. Et sup similitudinē throni: si militudo quasi aspectus hōis desup. Et vidi quasi speciē ele ctri: velut aspectū ignis intrīse cus p circuitū eius: a lūbis ei⁹ et desup. Et a lumbis eius vsqꝫ deorsuꝫ: vidi quasi speciē ignis splendētis in circuitu: velut a spectū arcus cū fuerit in nube: in die pluuie. Hic erat aspect⁹ splēdoris p gyrū. Et hec visio si militudinis gl'ie dn̄i. Et vidi ꝛ cecidi in faciē meam: et audiui vocem loquētis: et dixit ad me Fili hōis: sta sup pedes tuos: ꝛ loquar tecū Et ingressus est in me sp̄us postqꝫ locut⁹ est mihi ꝛ statuit me supra pedes meos Et audiui loquentem ad me: ꝛ dicentē. Fili hōis mitto ego te

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ad filios isrl: ad gētes aposta-
trices q̄ recesserunt a me. Pa-
tres eorū p̄uaricati sunt pactū
meū vsq; ad diem hanc: et filij
dura facie ꝛ indomabili corde
sunt ad quos ego mitto te. Et
dices ad eos Hec dic dñs de⁹
Si forte vel ipi audiāt ꝛ si for-
te qescāt qm̄ dom⁹ exasperans
est. Et sciēt: q2 ꝓpheta fuerit i
medio eorū. Tu ergo fili hois
ne timeas eos: neq; sermones
eorum metuas qm̄ increduli ꝛ
subuersores sunt tecū: ꝛ cū scor-
pionibus hitas. Verba eoꝝ ne
timeas et vultus eoꝝ ne formi-
des: q2 dom⁹ exasperās est. Lo
queris ergo verba mea ad eos
si forte audiant ꝛ quiescāt: qm̄
irritatores sūt. Tu autē fili ho
minis: audi q̄cūq; loquor ad te
et noli esse exasperās: sicut do
mus exasperatrix ē. Aperi os
tuū et comede quecūq; ego do
tibi. Et vidi et ecce manus mis
sa ad me: in qua erat inuolutus
liber Et expandit illū corā me
qui erat scriptus intus et foris
ꝛ scripte erāt in eo lamētatio-
nes ꝛ carmen ꝛ ve. Et dixit ad
me. Fili hois quodcūq; iuene-
ris comede. Comede volumē
istud: ꝛ vadens loquere ad fili-
os isrl. Et aperui os meū: ꝛ ci-
bauit me volumine illo: ꝛ dixit
ad me. Fili hois. Venter tuus
comedet: ꝛ viscera tua cōplebū
tur volumie isto: qd ego do tibi
Et comedi illud: et factū est in
ore meo sicut mel dulce. Et di-
xit ad me. Fili hois. Vade ad
domū israel: et loqueris verba
mea ad eos. Non enim ad po-
pulū profundi sermonis ꝛ igno
te lingue tu mitteris ad domū
israel: neq; ad pop̄los multos
ꝓfundi sermonis ꝛ ignote lin-
gue quorū nō possis audire ser
mones. Et si ad illos mittere-
ris: ipi audirēt te. Domus aūt
israel nolūt audire te: q2 nolūt
audire me. Omnis quippe do
mus isrl attrita frōte est et du
ro corde. Ecce dedi faciem tuā
valentiorē faciebus eoꝝ: ꝛ fron
tē tuā duriorē frontibus eorū.
Et vt adamātē et silicē dedi fa
ciem tuā. Ne timeas eos: neq;
metuas a facie eorū: q2 domus
exasperās ē. Et dixit ad me. Fi
li hois: omnes sermones meos
quos loquor ad te: assume i cor
de tuo: et auribus tuis audi: et
vade. et ingredere ad transmi
grationē: ad filios populi tui:
et loqueris ad eos et dices eis
Hec dicit domin⁹ de⁹ si forte
audiant ꝛ quiescant. Et assum
psit me spūs: et audiui post me
vocē cōmotionis magne. Bñ-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

dicta gloria dñi de loco suo: et
vocem alaꝝ aialiũ ꝑcutientiũ
altera ad alteram: et vocẽ ro-
tarũ sequentiũ animalia: et vo
cem cõmotionis magne. Spi-
rit⁹ quoq; leuauit me: ꝛ assum
psit me: et abij amarus in indi
gnatiõe spũs mei. Manus eni
dñi erat confortans me. Et ve
ni ad transmigrationẽ ad acer
uum nouarum frugum ad eos
qui habitabant iuxta fluuium
chobar. Et sedi vbi illi sedebãt
et mansi ibi septem diebus me
rens in medio eoꝝ. Cum autẽ
ꝑtransissent septem dies factũ
est verbũ dñi ad me dicens. Fi
li hominis speculatorẽ dedi te
domui israel: et audies de ore
meo verbũ: et ãnũciabis eis ex
me. Si dicente me ad impium
morte morieris: et non ãnũcia
ueris ei: neq; locut⁹ fueris vt
auertatur a via sua impia: ꝛ vi
uat. Ipse impius in iniquitate
sua morief: sanguinem aũt ei⁹
de manu tua requirã. Si autẽ
tu annunciaueris impio: ꝛ ille
nõ fuerit cõuersus ab impieta-
te sua: ꝛ a via sua impia. Ipse q̃
dem in iiquitate sua morietur:
tu aũt aiam tuã liberasti. Hec.

Anno tertio Daniel. j.
regni ioakim reg iuda
venit nabugodonosor rex babi
lonis hierlm: ꝛ obsedit eaz. Et
tradidit dñs in manu eius ioa
kim regẽ iuda: ꝛ partẽ vasoꝝ
dom⁹ dei. Et asportauit ea in
terrã sennaar in domũ dei sui:
et vasa itulit in domũ thesauri
dei sui. Et ait rex asfaner ꝑpo
sito eunuchoꝝ: vt itroduceret
de filijs isrl: ꝛ de semie regio ꝛ
tyrãnoꝝ pueros i qb⁹ nulla eẽt
macula: decoros forma: ꝛ eru-
ditos omĩ sapiẽtia: cautos sciẽ
tia: ꝛ doctos disciplina: ꝛ q̃ pos
sent stare i palatio regis vt do-
ceret eos litteras ꝛ liguã chal
deoꝝ. Et ꝯstituit eis rex ãno-
nã p singulos dies de cibis su-
is et vino vnde bibebat ipse vt
enutriti trib⁹ ãnis: postea sta-
rent in ꝯspectu regis. Fuerunt
ergo iter eos de filijs iude: da-
niel ananias mizael ꝛ azarias
Et iposuit eis ꝑposit⁹ eunucho
rũ noia: danieli: baltazar: ana-
nie: sydrach: misaeli: misac: et
azarie: abdenago. Proposuit aũt
daniel i corde suo ne pollueret
de mẽsa regis: neq; de vino po
tus eius. Et rogauit eunucho-
rum ꝑpositum: ne cõtaminare
tur. Dedit autez deus danieli
gratiam et miam in conspectu
principis eunuchoꝝ. Et ait pri
ceps eunuchoꝝ ad danielẽ. Ti
meo ego dñm meũ regem: qui

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

cōstituit vobis cibum ꝛ potum.
Qui si viderit vultus vr̄os ma
cilentiores ꝑ ceteris adolescen
tibus coeuis vestris: cōdemna
bitis caput meū regi. Et dixit
daniel ad malassar quē consti-
tuerat princeps eunuchoꝝ su-
per danielem ananiam misae
lem et azariam. Tempta nos
obsecro seruos tuos diebus de
cem: et dētur nobis legumina
ad vescendū: et aqua ad biben-
dum: et cōtemplare vultus no
stros et vultus puerorum qui
vescunt cibo regio: ꝛ sicut vide-
ris facies cum seruis tuis Qui
audito sermone huiuscemodi:
temptauit eos diebus decem.
Post dies autē decē apparue
runt vultus eorum meliores ꝛ
corpulentiores pre om̄ib⁹ pue-
ris qui vescebantur cibo regio
Porro malassar tollebat ciba
ria et vinum potus eorum: da-
batq̧ eis legumina. Pueris au
tē his dedit de⁹ sciētiā: ꝛ disci-
plinā in om̄i libro et sapientia:
danieli autē intelligentiā om̄
visionum ꝛ somniorum. Com-
pletis itaq̧ dieb⁹ post quos di
xerat rex vt introducerētur in
troduxit eos prepositus eunu-
chorum in conspectu nabugo-
donosor. Cumq̧ eis locut⁹ fu-
isset rex: non sūt iuenti tales de

vniuersis: vt daniel: ananias:
misael ꝛ azarias. Et steterūt i
ↄspectu regis: ꝛ om̄e v̄bū sapiē-
tie et itellect⁹ qđ sciscitat⁹ ē ab
eis rex: iuenit i eis decuplū su-
per cūctos ariolos et magos q̄
erāt i vniuerso regno ei⁹. Fuit
aūt daniel vsq̧ ad annum pri-
mum cyri regis. In anno secū-
do regni nabugodonosor. vidit
nabugodonosor somniū ꝛ con-
territ⁹ est spiritus eius: et som
nium eius fugit ab eo. Prece-
pit aūt rex vt cōuocarent ario
li et magi: et malefeci et chal-
dei: vt indicarent regi somnia
sua Qui cum venissent steterūt
coram rege. Et dixit ad eos rex
Vidi somnium et mente confu
sus: ignoro quid viderim. Re-
sponderuntq̧ chaldei regi sy-
riace. Rex in sempiternum vi-
ue. Dic somnium seruis tuis: ꝛ
interpretationē eius indicabi-
mus. Et rn̄dens rex ait chal-
deis. Sermo recessit a me. Ni
si indicaueritis mihi somnium
ꝛ cōiecturā eius peribitis vos: ꝛ
dom⁹ vr̄e publicabunt. Si aūt
somniū et cōiecturam ei⁹ nar-
raueritis: p̄mia et dona et ho-
norē multū accipietis a me. Sō
niū igit et interptationē ei⁹ in-
dicate mihi. Rn̄derūt scd̄o at-
q̧ dixerūt. Rex somniū dicat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

seruis suis: ꝛ īterp̄tationē eius
indicabimus. Rn̄dit rex et ait
Certe noui ꝙ tēp⁹ redimitis
scientes ꝙ recessit a me sermo.
Si ergo somniū nō indicaueri
tis mihi vna ē de vobis snia: ꝙ
īterp̄tationē quoqꝫ fallacem: ꝛ
deceptōe plenā cōposueritis vt
loqmini mihi donec tp̄s ptrā
seat. Somniū itaqꝫ dicite mihi
vt sciam ꝙ īterp̄tationē quoqꝫ
ei⁹ verā loquamini. Rn̄dētes
ergo chaldei corā rege dixerūt.
Non est hō sup terrā q̄ sermo-
nē tuū rex possit īplere. Sꝫ ne-
qꝫ regum quisqꝫ magnus et po
tens verbū huiuscemodi sciscita-
tur ab omni ariolo: et mago et
chaldeo. Sermo eni quē tu q̄-
ris rex grauis ē. Nec reperiet
q̄sqꝫ qui indicet illū in ꝯspectu
regis: exceptis dijs quoꝝ nō ē
cōuersatio cū hoībus. Quo au-
dito rex ī furore ꝛ ī ira magna
p̄cepit: vt perirēt omēs sapien
tes babylonis. Et egressa sentē
tia sapiētes interficiebantur: que
rebanturqꝫ daniel ꝛ socij eius vt
perirent. Tunc daniel requisiuit
de lege atqꝫ snia ab arioth prī-
cipe militie regis qui egressus
fuerat ad interficiēdos sapien
tes babylonis. Et interrogauit
eū q̄ a rege ptātē accepat: quā
ob causaꝫ tā crudelis snia a fa-
cie regis esset egressa. Cum er
go rē indicasset arioth danieli
daniel ingressus rogauit regē
vt tēp⁹ daret sibi ad solutionē
indicandā regi. Et igressus est
domū suā: ananieqꝫ et misaeli
et azarie socijs suis idicauit ne
gociū: vt quererēt miam a fa-
cie dei celi sup sacramēto isto:
et nō perirēt daniel ꝛ socij ei⁹
cū ceteris sapiētib⁹ babylonis
Tūc danieli mysteriū p visiōeꝫ
nocte reuelatū ē. Et daniel be
nedixit deo celi: et locutus ait
Sit nomē dn̄i bn̄dictū a seculo
ꝛ vsqꝫ in seculū: quia sapientia
et fortitudo ei⁹ sunt et ipe mu-
tat tēpora ꝛ etates. Transfert
regna atqꝫ cōstituit: dat sapiē
tiam sapientibus: ꝛ sciam itelli
gentibus disciplinā. Ipe reue
lat profunda et abscondita: et
nouit in tenebris constituta: et
lux cū eo est. Tibi deus patruꝫ
nroꝝ cōfiteor teqꝫ laudo: quia
sapientiā et fortitudinē dedisti
mihi. Et nunc ostendisti mihi
que rogauim⁹ te: qꝛ sermonem
regis apuisti nobis. Post hec
daniel igressus ad arioth quē
cōstituerat rex vt pderet sapiē
tes babylonis: sic ei locutus ē.
Sapiētes babylonis ne pdas
introduc me in cōspectū regis
et solutionē regi narrabo. Tūc

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

arioth festin⁹ introduxit dani-
elem ad regē: ꝛ dixit ei. Inue-
ni hominē de filijs trāsmigra-
tionis iude: qui solutionē regi
annūciet. Rn̄dit rex ꝛ dixit da
nieli: cui nomen erat baltasar.
Putasne vere potes mihi in-
dicare somniū qđ vidi: et inter
pretationē eius. Et rn̄dens da
niel coram rege ait. Mysteriū
qđ rex iterrogat: sapiētes ma-
gi et arioli et aruspices neque
unt indicare regi: sed est de⁹ in
celo reuelās mysteria qui indi
cabit tibi rex nabugodonosor:
q̄ vētura sunt nouissimis tem-
poribꝰ. Somniū tuū ꝛ visiones
capitis tui: in cubili tuo huius-
cemodi sūt. Tu rex cogitare ce
pisti in stratu tuo quid esset fu-
turum post hec Et qui reuelat
mysteria: ostēdit tibi que vētu-
ra sunt. Mihi quoq̧ nō in sapi-
entia que ē in me: plusq̧ in cū-
ctis viuentibꝰ sacramentū hoc
reuelatū est: sed vt interp̄tatio
regi manifesta fieret: ꝛ cogita-
tiōes mētis tue scires. Tu rex
videbas: et ecce quasi statua
vna grandis. Statua illa ma
gna: ꝛ statura sublimis: stabat
contra te: et intuitus eius erat
terribilis. Huiꝰ statue caput ex
auro optimo erat: pectꝰ aūt et
brachia de argento: porro ven
ter et femora ex ere: tybie autē
ferree pedū quedā pars erat
ferrea: quedam aūt fictilis. Ui
debas ita donec abscisus est la-
pis de monte sine manibꝰ: ꝛ p
cussit statuā in pedibus eiꝰ fer-
reis et fictilibꝰ ꝛ cōminuit eos.
Tūc cōtrita sūt pariter ferrū:
testa/es/argētū/et aurū: et re
dacta quasi in fauillam estiue
aree que rapta est vento: nul-
lusq̧ locꝰ iuētus ē eis. Lapis
autē qui pcussit statuā: factꝰ est
mons magnꝰ: et impleuit vni-
uersam terrā. Hoc est somniū
Interp̄tationē quoq̧ eiꝰ dice-
mus corā te rex. Tu rex regū
es: et deus celi regnū ꝛ fortitu
dinē ꝛ imperiū et gl'iam dedit
tibi. Et oīa in quibus habitant
filij hominū: et bestie agri: vo-
lucres quoq̧ celi dedit ī manu
tua: ꝛ sub ditione tua vniuersa
cōstituit. Tu es ergo caput au-
reū: ꝛ post te cōsurget regnum
aliud minus te: argenteū. ꝛ re-
gnū tertiū aliud ereū: qđ imp-
abit vniuerse terre et regnum
quartū erit velut ferreū. Quo-
modo ferrū cōminuit ꝛ domat
oīa sic cōminuet et cōteret oīa
hec. Porro quia vidisti pedū
et digitorū partem testeā figu
li: et ptē ferreā: regnū diuisum
erit qđ de plātario tn̄ ferri ori-

etur. Scd̄m qd vidisti ferrum
mixtum teste et luto: ⁊ digitos
pedū ex parte ferreos: ⁊ ex par
te fictiles: ex parte regnū erit
solidum et ex parte contritum
Qd aūt vidisti ferrū mixtū te-
ste ex luto: cōmiscebunt quidē
humano semini sed nō adhere-
bunt sibi: sicuti ferrum misceri
nō potest teste. In diebus aūt
regnorū illorū suscitabit deꝰ ce
li regnū qd ineternū non dissi-
pabitur: et regnum eius alteri
populo non tradetur. Commi
nuet aūt et consumet vniuersa
regna hec: et ipm stabit ineter
nū. Scd̄m qd vidisti qd de mon-
te abscisus est lapis sine mani-
bus: et cōminuit testam et fer-
rum et es et argentum ⁊ aurū
Deus magnus ostendit regi q̄
futura sunt postea: ⁊ verum est
somnium et fidelis interpreta
tio eius. Tunc rex nabugodo-
nosor cecidit in faciem suam: et
danielem adorauit: ⁊ hostias ⁊
incensum precepit vt sacrifica-
rent ei. Loquens ergo rex ait
danieli. Vere deus vester deꝰ
deorum est et dñs regum: reue
lans mysteria: qm̄ tu potuisti
aperire hoc sacramētum. Tūc
rex danielē in sublime extulit:
et munera multa et magna de
dit ei Et constituit eū principē
sup omes puincias babylonis
et prefectū magistratuū super
cunctos sapientes babylonis.
Daniel autē postulauit a rege
et cōstituit super opera prouin
cie babylonis: sydrac: misac et
abdenago. Ipse autem daniel
erat in foribus regis. Tu. Le-
gunt etiā hic pphete minores
¶ Dominica pma post trinita
tis: suffragat de dñica. Colla.

Deus in te sperantiū for-
titudo: adesto ppicius i
uocationibꝰ nostris: et quia si-
ne te nihil potest mortalis ifir-
mitas: psta auxiliū gratie tue:
vt in exequendis mādatis tu-
is: et voluntate tibi et actione
placeamus. Per. Lucam. xvi.

In illo tpe dix. i. d. s. Ho-
mo quidā erat diues: et
induebatur purpura et bysso:
et epulabatur quotidie splēdi
de Et rel. Gregorij. Quē f. k.
quē diues iste qui induebatur
purpura ⁊ bysso: ⁊ epulabatur
quotidie splēdide: nisi iudaicū
populū designat: qui cultū vi-
te exteriꝰ habuit. Qui accepte
legis delicijs ad nitorem vsus
est: nō ad vtilitatem. Quē vero
lazarus vlceribus plenus: nisi
gentilē populū figuraliter ex-
primit. Qui dū ꝯuersus ad de-
um pctā sua ꝯfiteri nō erubuit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

huic vulnus in cute fuit. In cu
tis quippe vulnere: virus a vi=
sceribꝰ trahitur: et foras erum
pit. Quid est ergo pctōꝝ cōfes=
sio: nisi quedā vulnerū ruptio.
Quia peccati virus salubriter
aperitur in confessione qḋ pe=
stifere latebat in mēte. Tu aūt.
Benedictus. Homo quidam
erat diues et induebatur pur=
pura ꝛ bysso ꝛ epulabaꝛ quoti=
die splendide: et erat qdā men
dicus nomine lazarus qui iace
bat ad ianuam eius vlceribus
plenus: cupiēs saturari de mi=
cis que cadebant de mensa di=
uitis: et nemo illi dabat: sed et
canes veniebāt et lingebāt vl=
cera eius all'a Magt. Fili re=
cordare quia recepisti bona in
vita tua: ꝛ lazarꝰ siliter mala.
¶ Dn̄ica scd̄a ad vespas. Ep.
Charissimi nolite mira=
ri si odit vos mūdꝰ: nos
scimus quoniā translati sumꝰ
de morte ad vitam: quoniā di=
ligimus fratres. Deo. Colla.
Sancti nois tui dn̄e timo
rem pariter ꝛ amorē fac
nos habere ppetuū: quia nūꝗ
tua gubernatiōe destituis: q̄s
in soliditate tue dilectionis in
stituis. Per. Scd̄ꝫ Lucā. xiiij.
In illo tpe dixit iesꝰ d. s.
similitudinē hāc. Homo
quidam fecit cenam magnam
ꝛ vocauit multos. Et reliqua.
Gregorij. Hoc distare kmi in=
ter delicias corpis ꝛ cordis so=
let ꝙ corpales delicie cū nō ha
bentur: graue desiderium in se
accendūt. Cū vero habite edū=
tur: comedentē protinus in fa=
stidium per sacietatem vertūt.
Ac ꝯtra spirituales delicie: cū
non habentur in fastidio sunt:
cū vero habentur in desiderio
existunt. Tantoqꝫ a comedēte
ampliꝰ esuriūtur: quāto ab esu
riēte āpliꝰ comedūtur. Tu. Lcō
In illis appetitus placet
experientia displicet. In
istis autē appetitus vilis est: ex
perientia magis placet. In il=
lis appetitus saturitatē: saturi
tas fastidiuꝫ generat. In istis
autē appetitus saturitatē: satu
ritas appetituꝫ parit. Augent
eni spūales delicie desideriuꝫ
in mēte dū saciant. Quia quā=
tomagis earuꝫ sapor percipit
eo amplius cognoscitur quod
auidius ametur. Tu. Lectio.
Et idcirco nō hite amari
nō possunt: qꝛ earū sapor
ignoraꝛ. Quis eni amare vale
at quod ignorat? Proinde nos
psalmista admonet dicēs. Gu
state ꝛ videte qm̄ suauis ē dn̄s.
Acsi apte dicat Suauitatē eiꝰ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nõ cognoscetis: si hãc minime
gustatis. Sed cibum vite ex pa
lato cordis tangite: vt pbãtes
ei⁹ dulcedinẽ amare valeatis.
Eu. Bñdictus. Homo quidã
fecit cenam magnã et vocauit
multos: ⁊ misit seruũ suũ hora
cene dicere inuitatis vt veni-
rent q2 parata sunt oĩa alle-
luya. ¶ Ad sextam capitulũ.
Omnis q odit fratrẽ suum
homicida est: et scitis qm̃
ois homicida non hz vitã eter-
nã in se manẽtẽ: in hoc cogno-
uim⁹ charitatẽ dei: qm̃ ipe pro
nobis aiam suam posuit: ⁊ nos
debemus p fratribus animas
ponere. Deo. Ad ix. capitulũ.
Qui habet substãtiã mũ-
di hui⁹: ⁊ viderit fratrẽ
suũ necessitatẽ habere: ⁊ clause
rit viscera sua ab eo. quõ chari
tas dei manet in eo: nõ diliga-
mus verbo ⁊ lingua: sed ope et
veritate. Deo. Magt Exi cito
in plateas et vicos ciuitatis: et
paupes ac debiles cecos ⁊ clau
dos cpelle itrare: vt ipleat do
mus mea all'a. Dñica. iij. Cp.
Charissimi humiliamini
sub potẽti manu dei: vt
vos exaltet in tpe visitationis:
omnẽ sollicitudinem vestram
piciens i eum quoniã ipi cura
est de vobis. Deo. Collecta.

Protector in te sperãtiũ
de⁹: sine quo nihil est va
lidũ nihil sctm̃: multiplica sup
nos miam tuã: vt te rectore: te
duce: sic trãseam⁹ p bona tpa-
lia: vt non amittamus eterna.
Per. Secundum Lucam. xv.
In illo tpe. Accesserũt ad
iesum publicani ⁊ pctores:
vt audirẽt illũ. Et murmura-
bant pharisei ⁊ scribe dicẽtes.
Q2 hic pctores recipit ⁊ mãdu
cat cũ illis. Et re. Grego. Au
distis in lectiõe euãgelica fres
mei: q2 pctores ⁊ publicani ac-
cesserũt ad redẽptorẽ nrm ⁊ nõ
solũ ad colloquẽdũ ei sz etiã ad
cõuescẽdũ recepti sunt. Qd vi-
dẽtes pharisei dedignati sunt.
Ex qua re colligit: q2 vera iusti-
cia cõpassionẽ hz falsa iusticia
dedignationẽ: qũuis et iusti so-
leãt recte pctorib⁹ indignari.
Sed aliud est [Eu. lc. viij
qd agit tipo supbie: aliud
qd zelo discipline. Dedignant
eñ sz nõ dedignãtes desperãt
sz nõ desperãtes. Persecutio-
nẽ cõmouẽt: sz amãtes. Q2 etsi
foris icrepationes p disciplinã
exaggerãt: itus tñ dulcedinẽ p
charitatẽ seruãt. Preponũt si
bi i aio: ipos plerũq3 qs corri-
gunt: ⁊ meliores existimãt eos
quoq3 quos iudicãt. Qd vide-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

licet agẽtes: et p disciplinã sub ditos: et p humilitatem custo diunt semetipsos. Tu. Lectio.

Et ecõtra hi qui de falsa iusticia supbire solẽt: ce teros quosqꝫ despiciũt: nulla i firmãtibus mia ꝯdescendũt et quo se pctõres eẽ nõ credũt: eo deteri⁹ pctõres fiũt. De quorũ ꝑfecto numero pharisei extite rãt q̃ diiudicãtes dñm ꝙ pctõ res susciperet arẽte corde ipm fontẽ mie repḣẽdebãt. Sed qꝛ egri erant ita vt egros se esse nescirẽt: quatin⁹ qđ erãt agno scerẽt celestis eos medic⁹ blã dis fomẽtis curat. Tu. Bñd⁹.

Quis ex vobis hõ q̃ habet cẽtũ oues: ꝛ si ꝑdiderit vnã ex illis: nõne dimittit nonagintanouẽ in deserto: ꝛ vadit ad illã q̃ ꝑie rat donec inueniat illam alla.

Sobrij estote Ad. vi. cp. et vigilate: qꝛ aduersa rius vr̃ diabol⁹ tãqꝫ leo rugiẽs circuit: q̃rẽs quẽ deuoret: cui re sistite fortes i fide sciẽtes eãdeꝫ passionem ei q̃ in mũdo est: vr̃e fratnitati fieri. D Ad. ix. cap.

Deus aũt ois grẽ q̃ voca uit nos ad eternã gl'iam in xpo iesu: modicũ passos ipe ꝑficiet: cõfirmabit: solidabitqꝫ. Deo. Magt. Que mulier hñs dragmas decem: et si ꝑdiderit dragmã vnã: nõne accẽdit lu cernã ꝛ euertit domũ: ꝛ q̃rit di ligẽt dõec iuẽiat al'. Dñica. iiij.

Existimo em̃ ꝙ nõ sint cõ digne passiões hui⁹ tpis ad futurã gloriam q̃ reuelabit in nobis. Deo gr̃as. Collecta.

Da nobis q̄s dñe de⁹: vt et mũdi curs⁹ pacifice no bis tuo ordine dirigat: ꝛ eccle sia tua trãquilla deuotiõe le tetur. Per. Scdm Lucam. vi.

In i. t. d. i. d. s. Estote mise ricordes sicut ꝛ pr̄ vr̄ mi sericors est. Et re. Bede. Hoc in loco nobis nihil aliud ꝑcipi existimo: nisi vt ea facta q̃ du biũ est q̃ aio fiant: i meliorẽ ptẽ interꝑtemur. Qđ eis criptũ est Ex fructib⁹ eoꝝ cognoscetis eos de manifestis dictũ est: qꝛ nõ pñt bono aio fieri: sicuti sũt stupra: vl' blasphemie vl' furta: vl' ebrie tates: ꝛ si q̃ sũt talia: de qb⁹ nob iudicare ꝑmittit. Tu. Lectio.

De gñe autẽ ciboꝝ: qꝛ pñt bono aio fieri: ꝛ simplici corde sine vitio cõcupiscẽtie q̃ cũqꝫ hũani cibi idifferẽter sumi ꝓhibet apl's iudicare eosq̃ car nib⁹ vescebant: ꝛ vinũ bibebãt. ab eis q̃ se ab hmõi alimẽtis tẽ perabãt. Qui mãducat inqt nõ mãducãtẽ nõ ſpnat: et q̃ nõ mã ducat mãducãtem nõ iudicet.

Et ad hoc ptinet etiã illud qđ
in alio loco dicit. Nolite ante
tps q̃cq̃ iudicare: q̃adusq̃ ve-
niat dñs: q̃ ⁊ illuminabit absco
dita tenebrarũ: et manifestabit
cogitatiões cordis. Tu. Lctõ.

S Unt ergo q̃dã facta me
dia q̃ ignoram⁹ quo aio
fiãt: q: et bono et malo aio fieri
pñt. De q̃b⁹ temerariũ est iudi
care: maxie vt cõdẽnem⁹. Hor
aũt veniet tps vt iudicent: cũ
dñs illumiãbit abscõdita tene-
brarũ: ⁊ manifestabit cogitatio
nes cordis. Duo aũt sũt in q̃b⁹
temerariũ iudiciũ cauere debe
mus: cũ icertũ est quo aio vnũ-
q̃dq̃ factũ sit: vel cũ incertũ est
qualis futur⁹ sit: q̃ nũc vel ma-
lus vl' bon⁹ appet. Tu. Bñd⁹.
Estote misericordes sicut ⁊ pr
vr̃ misericors ẽ all'a. Ad. vi. cap.

V Anitati ei creatura sub
iecta est nõ volẽs: s; ppt
eũ qui subiecit eã i spe qm ipa
creatura liberabitur a seruitu
te corruptiõis: in libertatẽ glie
filiorũ dei. Deo. Ad. ix. capitu.

S Cimus em̃ qm̃ oĩs crea
tura igemiscit et pturit
vsq̃ adhuc: nõ solũ aũt illa: sed
et nos ipi primitias spũs hñtes
et ipi itra nos igemiscim⁹ ado
ptionẽ filiorũ expectãtes: in re
demptionẽ corporis nr̃i. Deo.

Magt. Nolite iudicare vt non
iudicemini: i quo eni iudicio iu
caueritis iudicabimini dicit do-
minus. Dñica quinta. capitu.

O Mẽs vnanimes estote in
orone cõpatiẽtes: frater-
nitatis amatores: misericordes
modesti: humiles nõ reddẽtes
malũ p malo neq̃ maledictũ
p maledicto: s; ecõtrario bñdi-
cẽtes: q: i hoc vocati estis vt bñ
dictionẽ hereditate possideatis.

D Eus q̃ dili- Deo. Col.
gẽtib⁹ te bona inuisibilia
preparasti: infunde cordib⁹ nr̃is
tui amoris affectũ: vt te in oib⁹
et sup oia diligẽtes: pmissiões
tuas q̃ oẽ desideriũ superãt:
cõsequamur. Per. Lucam. v.

I N i. t. Cũ turbe irruerẽt
ad iesũ vt audirẽt verbũ
dei: et ipe stabat sec⁹ stagnũ ge
nezareth. Et rel'. Bede. Sta-
gnũ genezareth idem dicũt eẽ:
qđ mare galilee vl' mare tibe-
riadis. S; mare galilee ab ad
iacẽte pũicia dictũ. Mare tibe
riadis a pria ciuitate q̃ oli cẽ-
nereth vocata: s; ab herode the
trarcha istaurata i honorẽ tibe
rij cesaris tiberias ẽ appellata.
Porro genezar a laci ipi⁹ natu
ra: q: crispãtib⁹ aq̃s de seipo si
bi excitare auraz phibet: greco
vocabulo q̃si generãs sibi au-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ram dicitur. Tu autē. Lectio.
ET vidit duas naues stā
tes sec⁹ stagnū. Due na=
ues sec⁹ stagnū posite: circūci=
sionē et ꝑpuciū figurāt. Id est
duos ordines significāt credē=
tiū vnū ex iudeis: alterū ex gē=
tib⁹. Nō ꝙ in vnitate fidei diui
sio sit: ſ3 q2 ex vtroqꝫ pplō eccle
sia colligit. Bñ aūt vtrasqꝫ ies⁹
vidisse dr: q in vtroqꝫ pplō ꝑsci
uit: q in eū eēnt credituri. Tu.
NOuit aūt dñs q { Lctō.
sunt ei⁹: corsi cor a flucti
bus seculi hui⁹: ad future vite
trāquillitatē: quasi ad solidita
tem littoris videndo: hoc est mi
sericorditer visitādo: prouehit.
Piscatores autē descēderant
et lauabant retia. Piscatores
sunt ecclie doctores: q nos rete
fidei cōprehēsos: et de ꝓfundo
ad lumē elatos: quasi pisces lit
tori: sic terre viuētiū aduehūt.
Tu. Bñdict⁹. Ascendēs iesus
in nauim et sedēs docebat tur=
bas alleluya. Ad. vj. capitulū.
QUi eñ vult vitā dilige
re ⁊ videre dies bonos:
cohereeat linguā suaz a malo:
et labia ei⁹ ne loquātur doluz:
declinet autē a malo et faciat
bonū inqrat pacē et persequat
eam: quia oculi dñi sup iustos.
Deo gratias. Ad. ix. capitulū.

SI qd patimini ꝓpter iu
sticiā bti: timorez eoꝝ ne
timueritis vt nō cōturbemini:
dñm aūt xp̄z sctificate i cordib⁹
vr̄is. Deo. Magt. Preceptor
per totā noctē laborātes nihil
cepim⁹ in ꝟbo autē tuo laxabo
rethe. ¶ Dñica. vj. capitulū.
QUicūqꝫ baptizati sum⁹ i
xp̄o iesu: in morte ip̄i⁹ ba
ptizati sum⁹: ꝯsepulti eñ sum⁹
cū illo per baptismū i mortē: vt
quō surrexit xp̄us a mortuis ꝑ
gliam pr̄is: ita et nos i nouita=
te vite ambulem⁹. Deo. Colt.
DEus ꝟtutū cui⁹ est totū
qđ est optimū: insere pec
toribus nr̄is amorē tui nois: et
ꝑsta in nobis religiōis augmē
tum: vt q sunt bona nutrias: ac
pietatis studio: q sunt nutrita
custodias. Per. Matheū. v.
IN i. t. d. i. d. s. Amē dico
vobis. Nisi habūdauerit
iusticia vestra plusqꝫ scribaꝝ et
phariseoꝝ: nō intrabitis in re=
gnū celoꝝ. Et re. Bede. Q ui
putāt ꝑcepta veterꝭ testamēti
districtiora esse qꝫ noui: discant
ex ꝑsenti lectiōe suā ignorātiā
ꝯfiteri. Audiātqꝫ ip̄m saluato
rē: discipulis dicētē. Amē dico
vobꝭ nisi habūdauerit iusticia
vestra ⁊ cetera. Justicia scriba
rum et phariseorū erat homi=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nem nõ occidere. Justicia vero
eorũ qui regnum celorũ intra-
re desiderant: maior esse de-
bet: vt nõ soluz homines nõ oc-
cidant sed et ne irascantur nec
odio habeant. Tu autẽ. Lectio.
IUsticia scribarum et phari-
seorum erat amicum dilige
re: ꝛ odio habere inimicũ. Ju-
sticia autẽ eorũ qui itraturi sunt
regnum celorum maior debet esse
vt nõ solum amicum in deum:
sed etiam inimicũ diligant pro
pter deuz: dicẽte dño. Diligite
inimicos vr̃os bñfacite his qui
oderũt vos. Et orate pro psequẽ-
tibꝰ vos vt sitis filij pr̃is vestri
qui i celis est. Tu autẽ. Lectio.
IUsticia scribarum et phari
seorũ erat: nõ mechari cũ
vxore proximi sui. Justicia eorũ
qui regnum celorũ intrare de-
siderant maior debet eẽ: vt nõ
solũ adulterium nõ perpetrẽt
in corpore: sed etiã nec delectẽ
tur in mẽte. Propter illud qđ
dñs ait. Qui viderit mulierez
ad cõcupiscẽdam eam iam me
chatus est eam i corde suo. Ju-
sticia veterũ erat: aliena nõ ra
pere. Justicia xp̃ianorũ esse dz
vt ppria largiant: ꝛ raptoribꝰ
nõ resistãt. Tu. Bñdictꝰ. Nisi
abũdauerit iusticia vr̃a plus q̃3
scribarum et phariseorũ: nõ intra-
bitis i regnũ celorum. Ordinariꝰ
dicit. Audistis q2 dictũ est anti
quis nõ occides qui autẽ occide-
rit reꝰ erit iudicio. Ad. vj. Cap.
SI enĩ complantati facti
sumus similitudini mor
tis eius: simul et resurrectiõis
erimꝰ: hoc sciẽtes q2 vetus ho-
mo nr̃ simul crucifixꝰ est: vt de
struat corpꝰ pcti: vt vltra nõ ser
uiamꝰ pctõ. Deo. Ad. ix. Cap.
SI autẽ mortui sumꝰ cum
xp̃o credimꝰ q2 simꝰ etiã
viuemꝰ cum xp̃o: sciẽtes q xp̃s
resurgẽs ex mortuis iã nõ mo-
rit: mors illi vltra nõ dñabit q
ei viuit viuit deo. Deo. Magr.
Si offers munꝰ tuum añ alta
re et recordatꝰ fueris q frater
tuus habet aliquid aduersum
te relique ibi munꝰ tuũ añ alta
re: vt vade priꝰ recõciliari fra
tri tuo: ꝛ tũc veniẽs offers mu-
nus tuũ alla. Dñica. vij. Cap.
HUmanũ dico ppter ifir-
mitatez carnis vr̃e: sicut
enĩ exhibuistis mẽbra vr̃a ser-
uire imundicie ꝛ iniquitati ad
iniqtatem: ita nũc exhibete mẽ
bra vestra seruire iusticie i scti-
ficationẽ. Deo grãs. Collecta.
DEus cuiꝰ puidentia isui
dispositiõe non fallit: te
supplices exoramꝰ vt noxia cũ
cta submoueas: et oĩa nobis p

futura ꝯcedas. p. Marcũ. viii.
IN i. t. Cum turba multa
esset cuꝫ iesu: nec haberet
qd mãducarẽt: cõuocatis disci
pulis suis: ait illis. Misereoꝛ su
per turbã: qꝛ ecce iam triduo
sustinẽt me: nec hñt qd mãdu-
cent. Et re. Bede. Quare tri
duo turba dñm sustinuerit: ma
theus exponit plenius qui ait
Et ascendens in mõtem sede-
bat ibi. Et accesserũt ad eũ tur
be multe: habẽtes secũ mutos
claudos: cecos: debiles ⁊ alios
multos: et ꝓiecerũt eos añ pe-
des eius ⁊ curauit eos. Turba
ergo triduo dñm sustinet: pro-
pter sanationẽ infirmoꝛũ suo-
rum: cũ electi quiqꝫ fide sctẽ tri
nitatis lucidi: dño ꝓ suis suoꝛũ
qꝫ peccatis: anime videlicet lã
guoꝛibus perseueranti istãtia
supplicant. Tu autem. Lectio.
ITem turba triduo dñm
sustinet: qñ multitudo fi-
deliũ: pctã que ꝑpetrauit ꝑ pe
nitẽtiã declinãs ad dñm: se in
opere ⁊ in locutione: atqꝫ in co
gitatiõe cõuertit. Quos dimit
tere ieiunos: in domũ suã dñs
nõ vult: ne deficiant in via. Qꝛ
videlicet cõuersi pctõꝛes in p̃-
sentis vite via deficiũt: si in sua
cõsciẽtia: sine doctrine sctẽ pa-
bulo dimittãtur. Tu. Lectio.
NE ergo lassentur in hu-
ius ꝑegrinatiõis itinere
pascẽdi sunt sacra admonitiõe.
Valde aũt pẽsanda est pia sen-
tẽtia: q̃ processit ex oꝛe verita-
tis qua dicit. Quidã enĩ ex eis
de longe venerunt. Est autem
aliquis: qui nihil fraudis: ⁊ ni-
hil carnalis coꝛruptiõis exper
tus: ad oĩpotentis dei seruiciũ
festinauit: iste de longinquo nõ
venit: qꝛ per incoꝛruptionẽ et
innocẽtiam ꝓrimus fuit. Tu.
Bñdict⁹. Misereoꝛ suꝑ turbã:
qꝛ iam triduo sustinent me nec
hñt quod mãducent: ⁊ si dimi-
sero eos ieiunos deficiẽt in via
alleluya. Ad sextam capitulũ
CUm ei serui essetis pcti
liberi fuistis iusticie: quẽ
ergo fructũ hũistis tũc in quo
nũc erubescitis: nã finis illoꝛuꝫ
moꝛs est. Deo. Ad. ix. capitu.
HAbetis ei fructũ vrm in
sctificationẽ finem vero
vitã eternã: stipẽdia enim pcti
moꝛs grã autẽ dei vita eterna
Deo. Magt. Erãt aũt qui mã
ducauerãt q̃si q̃ttuoꝛ milia et
dimisit eos. ¶ Dñica. viii. cp̃.
DEbitoꝛes sum⁹: nõ carni
vt scđm carnẽ viuam⁹: si
enĩ scđm carnẽ vixeritis: moꝛie
mini: si aũt spũ: fctã carnis moꝛ
tificaueritis viuetis. Deo. Coll.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

L Argire nobis q̃s dñe sp
spm̃ cogitãdi que recta
sunt ꝓpicius et agẽdi: vt q̃ sine
te eẽ nõ possum⁹: scd'ꝫ te viuere
valeam⁹. Per. Matheũ. vii.

I N i. t. d. i. d. s. Attẽdite a
falsis ꝓphet'. qui veniũt
ad vos in vestimentis ouiũ: in
trinsecus aũt sũt lupi rapaces.
Et re. Origenis. Quos paulo
superi⁹ spaciosam ⁊ latam viã
noiauit: hos nunc apertius fal
sos ꝓphetas ostẽdit: per quos
multi in pditionẽ abhominabi
lem abierunt. Quorum quidaꝫ
primo in iudea multi apparue
runt: et modo sua pfidia totum
repleuerũt mũdũ. Sed illi qui
prius falsi ꝓphete fuerunt ve-
rissimos dñi prophetas vsq; ad
mortẽ persecuti sunt: sicut hie-
remiã micheam: aliosq; mul-
tos. Tu autem. Lectio.

A Ttendite ergo: hoc est
cõsiderate quia nõ sunt
oues: sꝫ lupi in vestimẽtis ouiũ
Qr nõ sunt religiosi: sed irreli-
giosi i figura religiositatis: qr
nõ sunt christiani: sed veritate
vacui: xpianorũ persecutores.
Attẽdite a falsis ꝓphetis ⁊c.
Ipos ⁊ btũs apostol⁹ ad ephe
sios loquẽs: designabat dicẽs.
Scio eni qr post discessuꝫ meũ
introibũt ad vos lupi graues:
lupi rapaces. Tu aũt. Lectio

L Upi vero graues noian
tur omes infideles here
tici: qui grauiter sctãm eccl'iaꝫ
opprimũt et psequũtur: vel mo
lestare frequẽtant: qui sine mi-
sericordia rapere: et coaceruã-
re nõ desinũt. Per christianũ
itaq; nomen: multos seducere
nitunt': dulcib⁹ sermonib⁹ mul
tis scãdalũ inferẽtes. Isti sunt
de quibus iterũ ait apostolus.
Per suos dulces sermones et
blandos: seducũt corda innocẽ
tiũ. Tu. Bñdictus. Attẽdite a
falsis ꝓphetis qui veniunt ad
vos in vestimẽtis ouiũ: intrin-
secus autem sunt lupi rapaces
a fructibus eorum cognoscetis
eos all'a. Ad. vi. Capitulum.

Q Uicũq; eni spũ dei agũ-
tur: hi filii sunt dei: non
eĩ accepistis spm̃ seruitutis ite
rũ in timore sed accepistis spm̃
adoptiõis filioꝝ dei: in quo cla
mam⁹ abba pr̃. D. Ad. ix. cap.

I Pse enim spũs sctũs testi
moniũ reddet spũi nr̃o q
sumus filij dei: si aũt filij et he-
redes: heredes quidem dei: co
heredes autẽ xpi. Deo. Magt.
Nõ ois qui dicit mihi dñe dñe
intrabit in regnũ celoꝝ sed qui
facit voluntatẽ patris mei q̃ in
celis est: ipse intrabit in regnũ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

celorū. án. Nō potest arbor bo-
na fructus malos facere neq3
arbor mala fruct⁹ bonos face-
re. ¶ Dominica .ix. Capitulū.
N On simus cōcupiscētes
maloꝝ: sicut ⁊ illi cōcu-
pierūt: neq3 idolatre efficiami-
ni: sicut quidam ex ipis: quēad
moduz scriptū est: sedit popul⁹
manducare et bibere: et surre-
xerunt ludere. Deo. Collecta.
P Ateāt aures mie tue do
mine ꝑcibus supplicātiū
et vt petētib⁹ desiderata cōce
das: fac eos q̄ tibi placita sunt:
postulare. Per. Lucam .xvi.
I N illo tpe. d. i. d. s. para-
bolā hanc. Homo quidā
erat diues qui habebat villicū
et hic diffamatus est apud illū
quasi dissipasset bona ipsi⁹. Et
relt. Hieronymi. P roposuisti
questiūculam: quis esset villi-
cus iniquitatis: cuius cū vellē
scire rationē: ⁊ de quo fonte ꝓ
cesserit: reuolui librum euāge-
licū: et iter cetera reperi: q̄ ap-
propinquātib⁹ saluatori publi
canis ⁊ peccatorib⁹: vt audirēt
cū: murmurabāt scribe et pha-
risei dicētes. Quare iste pctō-
res recipit: et comedit cuz eis.
Qui locutus est eis parabolaz
centum ouium ⁊ vni⁹ perdite:
que inuēta ⁊ pastoris humeris
reportata est. Tu autē. Lectio.
E T cur esset ꝓposita: stati
intulit eis. Dico vobis: q̄
ita gaudiū erit in celo sup vno
pctōre penitētiā agente: q̄3 sup
nonaginta nouē iustis: qui non
hñt op⁹ penitētie. Aliaz quoq3
parabolā decē dragmarū: vni-
usq3 ꝑdite atq3 repte: cū dñs ꝓ
posuisset: simili eā fine ꝯpleuit.
Sic dico vobis gaudiū erit co
ram angelis dei: sup vno pctō
re penitētiā agēte. Tu. Lc. ix.
T Ertiā etiā parabolā ꝓ
posuit hominis habētis
duos filios: et diuidentis inter
eos substātiā. Cūq3 minor fa-
cultatib⁹ ꝑditis egere cepisset:
et comedere siliquas porcorum
cibuz: reuersus ad patrē susce-
ptus ē ab eo. Frater quoq3 se-
nior inuidens patris voce corri
pitur q̄ letari debuerit et gau
dere: q2 frater eius mortu⁹ fue-
rat ⁊ reuixit: perierat et inuē-
tus est. Has tres pabolas: cō-
tra phariseos et scribas locut⁹
est dñs: q̄ nolebāt recipere pe-
nitētiam pctōrū: et publicanoꝝ
salutem. Tu aūt. Benedictus.
Dixit dñs villico q̄d hoc audio
de te redde rationē villicatiōis
tue alleluya. Ad .vi. capitulū.
N Eq3 fornicemur sicut q̄-
dā eorū fornicati sunt et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ceciderunt vna die vigintitria
milia: neq3 tēptem⁹ xpm sicut
qdā eorū tēptauerūt ⁊ a serpē-
tib⁹ pierūt. Deo. ¶ Ad .ix. cp.
I Taq3 q se existimat stare
videat ne cadat: tēptatio
vos nō apphēdat nisi hūana: fi
delis autē de⁹ q nō patiet vos
temptari supra id qđ potestis.
Deo. Magt. Ait villic⁹ itra se
quid faciā q2 dñs me⁹ aufert a
me villicationē: fodere non va-
leo: mēdicare erubesco: scio qd
faciam: vt cū amotus fuero a
villicatione: recipiāt me in do
mos suas. ¶ Dñica .x. Capm.
S Citis qm cū gētes essetis
ad simulachra muta p-
ut ducebami eūtes: ideo notū
vob facio: q2 nemo i spū loquēs
dicit anathema iesu D. Coll.
D Eus q omipotentiā tuā
parcēdo maxime ⁊ mise
rando manifestas: multiplica
sup nos miam tuā vt ad tua p
missa currētes: celestiū bonorū
facias eē psortes. p. Lucā .xix.
I N illo tpe. Cū appropin
quaret iesus hierlm: vi-
dens ciuitatē fleuit sup illā di-
cēs. Q2 si cognouisses ⁊ tu. Et
re. Gregorij. Q d flēte dño il
la hierosolymorū subuersio de
scribit: que a tyto et vespasiano
romanis pricipib⁹ facta ē: nul-
lus qui historiā euersiōis eius-
dē legit ignorat. Romani eni
pricipes denūciant cū dicitur.
Quia veniēt dies in te ⁊ circū
dabunt te inimici tui vallo: et
circundabunt te: et coangusta-
bunt te vndiq3: et ad terram p
sternent te. et filios tuos qui in
te sunt occident. Tu. Lectio.
H Oc quoq3 qđ addit. Et
nō relinquēt i te lapidē
sup lapidem: etiā ipa iam eius-
dem ciuitatis trāsmigratio te
statur. Quia dum nūc in eo lo-
co constructa est: vbi extra por
tam dñs fuerat crucifix⁹. Pri
or illa hierlm: vt dicit fundit⁹
est euersa. Cui ex q culpa euer
siōis sue pena fuerat illata sub
iungitur. Eo q2 nō cognoueris
tempus visitationis tue. Lcō.
C Reator quippe oim: p
incarnatiōis sue myste-
riū hāc visitare dignatus est:
sed ipa timoris et amoris illi⁹
recordata nō est. Vñ etiā p p-
phetā in icrepatiōe cordis hu-
mani: aues celi ad testimoniū
deducunt. Vñ dicit. Miluus i
celo cognouit tpus suū: turtur
et hyrundo ⁊ cyconia custodie
runt tpus aduentus sui: popu
lus aūt meus nō cognouit iu-
diciū dñi. Fleuit itaq3 pi⁹ dñs
ruinā pfide ciuitatis: quā ipsa

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

sibi ciuitas nō cognoscebat es-
se venturam. Tu. Benedictus
Cum appropiquaret dñs hie-
rusalē videns ciuitatē fleuit su
per illam: ꝛ dixit qꝛ si cognouis
ses et tu: qꝛ venient dies in te ꝛ
circūdabunt te: et coāgustabūt
te vndiqꝫ: et ad terram proster
nent te eo ꝙ nō cognouisti tp̄s
visitatiōis tue all'a. ¶ Ad. vi.

Diuisiones vero grā ¶ Ep.
rū sunt: idem aūt spirit⁹
et diuisiones ministrationum
sunt: idem autez dñs ꝛ diuisio-
nes operationum sunt: idez ve-
ro deus qui operatur om̄ia in
omnibus. Deo. ¶ Ad. ix. Ep.

Vnicuiqꝫ eni datur ma-
nifestatio spirit⁹ ad vti-
litatem: alij quidez p spm̄ dat
sermo sapientie: alij aūt sermo
scientie scd̄m eundē spm̄. Deo.
Magt. Scriptū est enim qꝛ do
mus mea dom⁹ orōnis est cun
ctis gentibus: vos autem feci-
stis illam speluncam latronuz
ꝛ erat quotidie docens in tem
plo. Ordinarius dicit Uidens
dñs ciuitatem hierusalē fleuit
super illam et dixit: quia si co-
gnouisses et tu que ad pacē ti-
bi nunc abscondita sunt ab ocu
lis tuis ¶ Dñica. xj. Capitulū

Notum vobis facio euā-
geliuz qd̄ p̄dicaui vobis
qd̄ ꝛ accepistis: in quo ꝛ sta is p
qd̄ ꝛ saluemini Deo Collecta

Omnipotēs s. d. q ex abun
dantia pietatis tue: ꝛ me
rita supplicum excedis ꝛ vota:
effunde sup nos misericordiaz
tuam: vt dimittas que conscie-
tia metuit: et adijcias qd̄ ora-
tio non p̄sumit. p. Luca. xviij.

In il. t. Dixit iesus ad qs-
dam qui in se confidebāt
tanꝙ iusti: et aspernabātur ce-
teros parabolā istaz. Duo ho-
mines ascendebant in templuz
vt orarent: vn⁹ phariseus ꝛ al
ter publicanus. Et reli. Bede
Publican⁹ hūiliter orans: ad
illa prefate vidue: hoc est eccl'ie
mēbra ptinet: de quibus supra
dicit. De⁹ aūt nō faciet vindi-
ctam electorū suorū clamantiū
ad se. Phariseus autē merita
iactās: ad ea de quibus terribi
lis in cōclusione sententia sub-
ditur ptinet. Uerūtamen fili⁹
hominis veniens: putas iueni-
et fidē super terram. Tu. Lcō.

Phariseus aūt stans hec
apd̄ se orabat. De⁹ gr̄as
ago tibi: qꝛ nō sum sicut ceteri
hoim raptores: iniusti: adulteri
velut etiā hic publican⁹ Quat
tuor sūt species qb⁹ oīs tumor
arrogantiū demonstrat Cum
bonuz aut a semetipis habere

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

estimant. Aut sibi datũ desup credũt: ac ꝓ suis se hoc accepisse meritis putãt. Aut certe cũ iactant se habere qđ nõ habẽt. Aut despectis ceteris singulariter videri appetunt habere quod non habent. Tu. Lectio.

Quo morbo iactãtie iste phariseus laborasse dep̃henditur. Qui idcirco de templo absq iustificatione descẽdit. Quia bonoꝝ operũ merita sibi quasi singulariter tribuẽs oranti publicano se pretulit dicens. Jeiuno bis in sabbato: decimas doom q̃ possideo. Sollicita ergo consideratione p̃ui dẽdũ est: vt quotienscũq bona agim⁹: virtutẽ humilitatis in fundamento ponam⁹ ne si exterius inanem gl'iam querim⁹ interius mercede eterna priuemur. Tu. Bñdict⁹. Duo homines ascenderũt in tẽplũ vt orarent: vn⁹ phariseus ⁊ alter publicanus: phariseus stans hec apud se orabat: deus grãs ago tibi: quia nõ sum sicut ceteri hominũ/ raptores/ iniusti/ adulteri: velut etiam hic publicanus. Publicanus aũt stans: ꝑcutiebat pectus suũ dicẽs: de⁹ ꝓpitius esto mihi pctõri. Ad. vi. ch.

Tradidi eni vobis in primis quod et accepi: qm̃ iesus xp̃s mortuus est ꝓ peccatis nostris scđm scripturas: et quia sepultus est: et quia surrexit tertia die scđm scripturas. Deo grãs. Ad nonã Capĩm

Ego eni sum minim⁹ apostolorũ: q nõ sum dignus vocari apl's: qm̃ ꝑsecut⁹ sum ecclesiã dei: grã aũt dei sũ id qđ sum: et grã ei⁹ in me vacua non fuit. Deo. Magt. Stans aũt a longe publicanus nolebat oculos ad celum leuare: sed percutiebat pectus suũ dicens: deus propitius esto mihi peccatori.

Dñica. xii. Capitulũ.

Fiduciam talẽ habemus ꝑ xp̃m ad deũ: non q sim⁹ sufficientes aliquid cogitare a nobis quasi ex nobis: sed sufficientia nr̃a ex deo est. Deo. Coll'a.

Omñpe et misericors deus de cui⁹ munere venit: vt tibi a fidelib⁹ tuis digne ⁊ laudabiliter seruiatur: tribue qs nobis: vt ad ꝓmissiones tuas: sine offensione curram⁹. Per.

In il. t. Exiens iesus de finib⁹ tyri venit ꝑ sydonẽ ad mare galilee: iter medios fines decapoleos. Et adducũt ei surdũ ⁊ mutum Et rel'. Bede. Surdus ille et mutus quem mirabiliter curatum a dño: modo cũ euangeliũ

legeretur audiuim⁹: genus de
signat humanū: in his qui ab
errore dyabolice deceptōis: di
uina merentur gratia liberari
Obsurduit nāq; homo ab au-
diendo verbo vite: postq; mor-
tifera serpentis verba: contra
deū tumidus audiuit. Mutus
a laude conditoris effectus est:
ex quo cū seductore colloquiū
habere sumpsit. Tu aūt. Lectō.
ET merito clausit aures
ab audienda inter ange-
los laude creatoris: q̄s ad au-
diendam eiusdem creatoris vi
tuperationem: sermonibus ho
stis incautus aperuit. Merito
clausit os a predicāda cum an
gelis laude creatoris: quod ve-
lut ad meliorādū eiusdē opus
creatoris: cib⁹ vetiti p̄uaricati-
one supbus impleuit. Tu. Lcō
ET heu miser humani ge-
neris defectus: qđ in ra-
dice vitiorū germinauit: mul-
to vitiosius dilatari cepit in p̄
pagine ramorum: ita vt veni-
ente in carne domino exceptis
paucis de iudea fidelibus: to-
tus pene mundus ab agnitio-
ne et confessione veritatis: sur-
dus erraret et mutus. Sz vbi
habundauit peccatum: super-
abundauit et gratia. Venit nā
q; dominus ad mare galilee:
vbi nouerat egrotare quem sa
naret. Venit sue gratia pieta-
tis ad tumētia: et instabilia gē
tium corda: in quibus nouerat
esse qui ad suam gratiam per-
tinerent. Tu autē. Benedict⁹.
Dum transiret dominus p̄ me
dios fines tyri: surdos fecit au-
dire ꝛ mutos loqui. Ad.vj.cp̄.
QUi ydoneos nos fecit
ministros noui testamē-
ti: nō littera sed spiritu: littera
enim occidit: spiritus autē vi-
uificat. Deo. ¶ Ad nonā Cp̄.
QUod si ministratio mor-
tis: litteris deformata i
lapidibus fuit in gloria: vt non
possent filij israel intendere in
faciem moysi: propter gloriam
vultus ei⁹ que euacuatur: quo-
modo non magis ministratio
spirit⁹ erit in gloria. Deo grās
Magt. Quāto eis precipiebat
tanto magis plus predicabāt:
et eo amplius admirabantur:
dicētes, bene omnia fecit: ꝛ sur
dos fecit audire et mutos lo-
qui. ¶ Dñica.xiij. Ep̄.
ABrahe dicte sūt p̄mis-
siones ꝛ semini ei⁹: nō dicit ꝛ se
minib⁹ q̄si i mult̄: sz q̄si i vno: ꝛ
semini tuo q̄ ē xp̄s. Deo. Coll.
OMps sempit. de⁹ da no-
bis fidei spei ꝛ charitatis
augmētū: ꝛ vt mereamur asse-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

quí qd promittis: fac nos amare qd pcipis. Per. Lucam .x.

I Il. t. d. i. d. s. Beati oculi qui vident que vos videtis. Et reli. Bede Nõ oculi scribarum et phariseorum q corpus tm dñi videre. Sed illi oculi beati quí eius possunt cognoscere sacramenta. De quibus dicit. Et reuelasti ea paruulis. Beati oculi paruulorũ quibus z se z patrem filius reuelare dignatur. Dico eni vobis q multi prophete et reges voluerunt videre que vos videtis et non viderunt: et audire q vos auditis et non audierunt. Abraham exultauit vt videret dié xpi vidit z gauisus ẽ. Tu. Lcõ

I Saias quoq z micheas et multi alij prophete viderunt gloriam dñi: qui et propterea videntes sunt appellati. Sed hi oẽs a longe aspicientes z salutãtes per speculũ z in enigmate viderũt. Apli aũt in pñtia hñtes dñm: cõuescẽtesq ei: z q̃q voluissent iterrogãdo discẽtes: nequaq per angelos aut varias visionũ species op9 habebãt doceri. Tu. Lctõ .ix.

E T ecce quidam legisperitus surrexit temptãs illum: et dicens. Magister quid faciendo vitam eternam possidebo. Legisperitus qui de vita eterna dñm tẽptãs interrogat occasionẽ vt reor tẽptãdi de ipsis sermonib9 dñi sumpsit: vbi ait. Gaudete aũt qm nomina vestra scripta sunt in celis. Sz ipa sua temptatione declarat q vera sit illa dñi cõfessio qua patri loquitur. Quia abscondisti hec a sapientibus et prudentibus et reuelasti ea paruulis. Tu. Benedictus. Homo quidam descendebat ab hierusalẽ in hierico: z incidit in latrones qui etiam dispoliauerunt eum et plagis impositis abierũt semiuiuo relicto. Ad .vj. Cp.

H Oc autẽ dico testamentum confirmatũ a deo q post quadringentos et triginta annos facta est lex: non irritum facit ad euacuandam promissionẽ. Deo. Ad .ix. Cõm

L Ex propter transgressores posita est: donec veniret semen cui repromiserat: ordinata per ãgelos in manu mediatoris: mediator aũt vni9 non est: de9 autẽ vnus ẽ. Deo. Magt. Quis tibi videtur primus fuisse illi qui incidit in latrones. z ait illi qui fecit misericordiam in illũ: vade z tu fac similiter alla. Ordinari9 dicit Samaritan9 quidam iter fa-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ciebat ⁊ videns eū semiuiuum
relictū misericordia motus est
⁊ appropinquās alligauit vul-
nera ei⁹ infundens oleū et vi-
num: duxit in stabulū: ⁊ curam
ei⁹ egit. all'a. ¶ Dñica.xiiij.cū.

Spiritu ambulate ⁊ desi
deria carnis nō ꝑficietꝭ
caro enim cōcupiscit aduersus
spiritū: spūs aūt aduersus car-
nem. hec enim sibi inuicem ad
uersantur: vt non quecūq₃ vul-
tis illa faciatꝭ. Deo. Collecta.

Custodi q̄s dñe ecclesiā
tuā ꝓpiciatiōe ꝑpetua:
et q₂ sine te labitur hūana mor
talitas: tuis semp auxilijs ⁊ ab
strahatur a noxijs: ⁊ ad saluta
ria dirigat. Per. Luca.xvij.

In illo tp̄e. Factū ē dum
iret iesus in hierl'm: tran
sibat per mediam samariam ⁊
galileam. Et cum ingredere-
tur quoddam castellum: occur
rerūt ei decem viri leprosi. Et
reliqua. Bede. Leprosi nō ab
surde intelligi possunt: qui sciē
tiā vere fidei nō habētes: vari-
as doctrinas ꝓfitētur erroris.
Nō eni velāt neq₃ abscōdūt im
peritiā suā: s₃ ꝓ sūma ꝑitia ꝓ-
ferūt i lucē: ⁊ iactātiā sermoni-
bus ostētāt. Nulla porro falsa
doctrina ē: que nō aliqua vera
itermisceat. Vera ergo falsis
inordinate ꝑmixta i vna dispu
tatione vel narratiōe hoīs tā-
ꝙ in vnius corporis colore ap-
parentia: significant leprā: tan
ꝙ veris falsisq₃ colorum locis
humana corpora variātem at-
q₃ maculantem. Tu. Lectio.

Hi autē intm̄ vitandi sūt
ecclie: vt si fieri pōt lon-
gi⁹ remoti magno clamore ie-
sum iterpellēt. Vn̄ ⁊ apte sub-
dit. Qui steterūt a lōge: ⁊ leua
uerūt vocē dicentes. Jesu p̄ce-
ptor miserere nr̄i. Et bn̄ vt sal-
uent iesū p̄ceptorē noiant. Qr
eni in ei⁹ v̄bis se errasse signifi-
cant: hūc saluādi hūiliter p̄ce-
ptorē vocāt. Cūq₃ ad cognitio
nē p̄ceptorꝭ redeūt: mox ad for
mā salutis recurrūt. Tu. Lctō.

Sequitur. Quos vt vidit
dixit. Jte ostendite vos
sacerdotib⁹. Et factū est dum
irent: mūdati sunt. Nullū dñs
eorū quibus hec corporalia bn̄-
ficia prestitit: inuenitur misisse
ad sacerdotes nisi leprosos: q₂
videlicet sacerdotiū iudeorum
figura erat futuri sacerdotij re
galis quod ē in ecclesia: quo cō
secrantur oīs ꝑtinentes ad
corpus xp̄i: summi et veri prin-
cipis sacerdotū. Tu. Bn̄dict⁹.
Dū ingrederet iesus in quod-
dā castellū: occurrerunt ei de-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

cem viri leprosi qui steterunt a longe: et leuauerunt vocem dicentes: iesu preceptor miserere nostri. ¶ Ad.vj. Capim

Manifesta autē sunt opa carnis q̄ sunt fornicatiões: imūdicie: ipudicitie: luxurie: ydolorū seruit⁹: veneficia: inimicitie: ɔtētiões: emulatiões: ire: rixe: dissentiones: secte hereses: iuidie: homicidie: ebrietates ꝛ his similia: que predico vobis sicut p̄dixi. Deo. ¶ Ad nonā

Fruct⁹ aūt spūs ē charitas: pax: patiētia: gaudiū: lōganimitas: bonitas: benignitas: māsuetudo: fides: modestia: cōtinentia: castitas: aduersus huiusmodi nō ē lex. Deo. Magt.

Nōne decē mūdati sūt: et nouē vbi sūt: nō est iuentus qui rediret et daret gl'iam deo: nisi hic alienigena. vade q̄r fides tua te saluū fecit all'a. Ordinarius dicit. Un⁹ aūt ex illis vt vidit q̄r mūdat⁹ ē: regressus est cum magna voce magnificans deū.

Si spū ¶ Dñica.xv. Ep. viuim⁹ spū ꝛ ambulem⁹ nō efficiamur inanis gl'ie cupidi inuicem ꝓuocantes inuicē inuidentes. Deo. Collecta.

Ecclesiā tuā q̄s dn̄e miseratio cōtinuata mūdet ꝛ muniat: ꝛ quia sine te nō potest salua ɔsistere: tuo semꝑ munere gubernet. p. Matheum.vj.

In il.t.d.i.d.s. Nemo potest duobus dn̄is seruire Aut enim vnū odio habebit et alterū diliget: aut vnū sustinebit et alterū cōtemnet Et reli. Bede. Hec verba fr̄es diligēter cōsiderāda sunt. Nam q̄ͥ sunt duo dn̄i: cōsequēter exponit dicēs. Nō potestis deo seruire ꝛ mammone. Audiat hoc auarus: audiat hoc qui cēsetur noīe christiano: non posse simul deo ꝛ māmone: hoc est diuitijs xp̄oq̄ȝ seruire. Et tamen nō dixit: qui habet diuitias: sed q̄ seruit diuitijs. Qui enim diuitiarum seruus est: diuitias custodit vt seruus: qui autē seruitutis excussit iugū: distribuit eas vt dn̄s. Tu aūt. Lectio.

Quis itaq̄ȝ ē q̄ seruit māmone. Ille vtiq̄ȝ est q̄ reb⁹ istis terrenis merito sue puersitatꝭ ꝑposit⁹: princeps hui⁹ seculi a dn̄o vocat. Ergo aut vnū odiet: et alterū diliget vt fieri debet. Odiet scȝ dyabolum: et diliget deū. Aut vni adherebit: ꝛ alterꝫ ɔtemnet. Adherebit scȝ dyabolo: cum quasi eius p̄mia temporalia sectatur: cōtemnet autē deum. Ergo quod oībus natura tribuit: et iumentis et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

bestijs hominibus quoqꝫ com=
mune est: a cura huius penitus
liberamur. Tu. Lectio nona.
SEd ꝑcipit nobis: ne sol=
liciti simus q̇d mãduce=
mus Et qꝛ nobis i sudore vult⁹
ꝑparam⁹ panẽ: labor exercẽd⁹
ẽ sollicitudo auferẽda. Aia pl⁹
ẽ q̃ꝫ esca: ꝛ corp⁹ plus q̃ꝫ vestimẽ
tũ. Admonet nos vt memineri
mus: multo ampli⁹ deũ nobis
dedisse: qꝛ nos fecit et cõposuit
ex aia ꝛ corpe: q̃ꝫ ẽ alimẽtũ at=
qꝫ tegumẽtũ. Ut itelligas eũ q̇
dedit aiaꝫ multo facili⁹ escam
esse daturũ. Tu. Bñdict⁹. No=
lite solliciti cẽ dicẽtes quid mã
ducabimus aut quid bibemus
scit eni pater vester celestis q̇d
vobis necesse sit all'. Ad. vi. cp.
SI ꝑoccupat⁹ fuerit hõ in
aliquo delicto: vos q̇ spũ
ales estis huiusmodi istruite i
spũ lenitatꝭ ꝯsiderãs teipm: ne
et tu tẽpteris. Deo. Ad. ix. cp.
ALter alteri⁹ onera por
tate: sic adimplebitꝭ le=
gẽ xp̃i: naꝫ q̇ se existimat aliq̇d
esse cum nihil sit ip̃e se seducit.
Deo. Mañt. Considerate lilia
agri quomodo crescunt non la
borent neqꝫ nent dico autẽ vo=
bis quoniã nec salomon in om̃i
gloria sua: coopert⁹ ẽ sicut vnũ
ex istis. ¶ Dñica. xvi. Caplm.
OBsecro vos ne deficiatis
in tribulationib⁹ meis ꝑ
vobis: q̃ ẽ glia vr̃a hui⁹ rei grã
flecto genua mea ad patrẽ dñi
Hnr̃i iesu xp̃i. Deo. Collca.
Ac nos q̃s dñe ꝓpta ti
bi volũtate subiectos: ꝛ ad sup=
plicãdũ tibi: nostras semp̱ exci
ta volũtates. Per. Lucã. vii.
IN il. t. Ibat iesus i ciuita
tẽ q̃ vocat naym: ꝛ ibant
cũ eo discipuli eius: ꝛ turba co=
piosa. Et re. Bede Naym ci=
uitas ẽ galilee: i scdo miliario
thabor mõtis cõtra meridiem
et iuxta endor: qui est vic⁹ grã=
dis in quarto miliario eiusdeꝫ
montis ad meridiem Et ibant
cum illo discipuli eius: ꝛ turba
copiosa. Cũ autẽ appropinqua
ret porte ciuitatis: ecce defun=
ctus efferebatur filius vnicus
matris sue. Defunctus hic qui
extra portam ciuitatis multis
intuentibus elatus est: signifi=
cat hoiem letali criminũ fune=
re soporatũ: eandemqꝫ insuper
aie mortẽ: non cordis adhuc cu
bili tegentem: sed ad multoruꝫ
noticiam per locutiõis operis
ve indicium: quasi per sue ciui=
tatis ostia ꝓpalantẽ. Tu. Lcõ
QUi bñ fili⁹ vnic⁹ matris
sue fuisse ꝓhibet. Quia li
cet e multꝭ collecta ꝑsonis vna

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

fit perfecta et immaculata virgo: mater ecclesia singuli quiqz tñ fidelium: vniuersalis se ecclie filios rectissime fatent. Nam et electus quilibet: qñ ad fidē imbuit fili⁹ est qñ alios ibuit mater est. An non materno erga paruulos agebat affectu: q̄ ait Filioli mei: q̄s iterū pturio do nec formet xp̄s i vob[is]. T. Lcō

Portā ciuitatis q̄ defunct⁹ efferebat: puto aliquē de sensib⁹ corporeis esse. Qui ei seminat iter fratres discordias qui iniq̄tatē in excelsuz loq̄tur. p oris portā extrahit mortuus Qui viderit mulierē ad cōcupiscēdum eaz: p ocl'oꝝ portam: sue mortis idicia pfert. Qui fabulis ociosis: obscenis ve carminib⁹: vel detractionib⁹ aurē libēter aperit: hāc aie sue portā mortis efficit. Tu. Bn̄dict⁹.

Ibat iesus in ciuitatē naym et ibant discipuli eius cum illo: et turba copiosa: cū autem appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunctus efferebat fili⁹ vnic⁹ matris sue. Ad.vi.capitulum.

In charitate radicati et fundati: vt possitis comp̄hendere cum omnibus sanctis que sit longitudo: latitudo: sublimitas et pfundum. Deo gratias. Ad nonam capitulum.

Scire etiā supeminētem scientie charitatē xp̄i: vt impleamini in oī plenitudine dei: ei aūt qui potēs est oia facere supabundanter q̄z petimus aut intelligim⁹ scd̄m virtutē q̄ operat in nobis. Deo. Magt.

Accepit autē oēs timor et magnificabāt deum dicētes quia pp̄heta magn⁹ surrexit i nob[is] et q2 deus visitauit plebē suam all'a. Ordinari⁹ dicit. Accessit iesus ad loculū et ait adolescēti tibi dico surge et resedit q̄ erat mortu⁹: et cepit loqui alleluya.

¶ Dominica.xvii.capitulum.

Obsecro vos ego vinctus in dn̄o: vt digne ambuletis vocatione qua vocati estis: cū oī humilitate et māsuetudine: cū patiētia: supportātes inuicem i charitate. Deo Coll'a.

Da q̄s dn̄e pp'lo tuo diabolica vitare cōtagia: et te solū deum pura mente sectari. Per. Scd̄m Lucam.xiiii.

In i.t. Cū intraret iesus in domū cuiusdā pncipis pharizeoꝝ sabbato mādūcare panē: et ipi obseruabāt euz. Et ecce hō q̄daz ydropic⁹ erat añ illum. Et re[liqua]. Bede. Idropis morb⁹: ab aquoso hūore nomē trahit. Grece enim ydor aqua vocat. Est aūt humor subcuta

neus:de vitio vesice nat⁹cũ in-
flatione turgẽte:et anhelitu fe
tido:ppriũq; est ydropici:quã-
tomagis habũdat humore ior-
dinato:tanto amplius sitit. Et
ideo recte cõparat ei:quem flu
xus carnaliũ voluptatũ exube
rans aggrauat. Tu. Lectio.

COmparat etiam diuiti
auaro:q quãto ẽ copio-
sior diuitijs qb⁹nõ bñ vtit:tãto
ardẽti⁹ talia cõcupiscit. Et rñ-
dens iesus:dixit ad legispitos
et phariseos. Si licet sabbato
curare. At illi tacuerũt. Qđ di
cit rñdisse iesus:ad hoc respicit
qđ pmissum est. Et ipi obserua
bant eũ. Dñs eni nouit cogita-
tiones hoim. Sed merito iter-
rogati tacẽt: q contra se dictũ:
qcqd dixerit videt. Tu. Lectio

NAm si licz sabbo curare
q̃re saluatorez an curet
obseruant. Si nõ licet:q̃re ipsi
sabbato pecora curãt. Ipse ꝟo
apphẽsũ sanauit eũ:ac dimisit:
Quida dispensatiõe dñs añ le-
gispitos ⁊ phariseos ydropicũ
curat:et mox cõtra auaritiam
disputat:vt videlicet per hui⁹
egritudinẽ corpis meli⁹in illis
exprimeretur egritudo cordis
Deniq; post multa disputatio
nis ei⁹ hortamẽta:subiũctũ est.
Audiebãt hec oia pharisei:qui
erãt auari:⁊ deridebãt eũ. Tu.

Bñdict⁹. Cũ intraret iesus in
domũ cuiusdã principis phari
seoꝝ sabbato mãducare panẽ ⁊
ecce hõ quidã ydropic⁹ erat añ
illũ ipse ꝟo apphẽsum sanauit
eũ ac dimisit. Ad. vi. capitulũ.

SOlliciti sitis seruare vni
tatez spũs in vinculo pa
cis:vnũ corp⁹ et vn⁹ spũs:sicut
vocati estis in vna spe vocatio
nis vestre. Deo. Ad. ix. capitu.

VNus domin⁹ vna fides
vnũ baptisma vn⁹ deus
et pater oim:q est sup oẽs:et p
oia et in oib⁹ nobis:q est bñdi-
ctus in secula scloꝝ amẽ. Deo.

Magt. Cum vocat⁹ fueris ad
nuptias:recũbe in nouissimo lo
co: vt dicat tibi q te inuitauit:
amice ascẽde supi⁹:⁊ tũc erit ti
bi glia corã siml' discũbẽtib⁹ al.

Fe. iiij. qttuor tpm. Marcũ. ix.

IN illo tpe. Respondens
vn⁹ de turba dixit ad ie-
sum. Magister attuli filiũ meũ
ad te:habẽtẽ spm̃ mutũ. Et re.

Bede. Demoniacũ hũc:quez
descẽdẽs de mõte dñs sanauit:
marc⁹ quidẽ surdũ:mutũq; de
scribit. Mathe⁹ vero lunaticũ
fuisse cõmemorat. Significat
aũt eos de quib⁹ scriptum est.
Stultus vt luna mutat. Qui
nũq; in eodẽ statu permanẽtes

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nunc ad hec: nunc ad illa vitia
mutati crescũt atq̃ decrescũt.
Qui muti sunt nõ cõfitẽdo fidẽ
surdi nec ipm aliquatenꝰ fidei
audiẽdo sermonẽ. Tu. Lectio.

Spumãt aũt: cũ stulticia
tabescũt. Stultoꝝ nãq̃
et languẽtiũ atq̃ ebetũ est spu
mas saliuarũ ex ore dimittere.
Stridẽt dentibꝰ cum iracũdie
furore flammescũt. Arescũt: cũ
ocio torpente languescũt: cum
nulla virtutis industria cõfor-
tati: enormiter viuũt. Qđ autẽ
ait. Et dixi discipulis tuis vt
eijcerẽt illum: et nõ potuerũt.
Latẽter hoc dicto accusat apo
stolos: cũ impossibilitas curã-
di: interdũ nõ ad imbecillitatẽ
curãtiũ: sed ad eorũ qui curãdi
sunt fidem: referat̃: dicẽte dño.
Fiat tibi scđʒ fidẽ tuã. T. Lctõ.

Respõdẽs aũt iesꝰ dixit.
O generatio infidelis ꝛ
ꝑuersa. Usq̃quo ero apđ vos:
et q̃diu patiar vos. Et incre-
pauit iesus spm̃ immũdum: et
sanauit pueꝝ qui vim patiebat̃
Sed et demonẽ q̇ inferebat: i-
crepabat qꝛ qui peccantẽ emẽ-
dare desiderat: vitiũ vtiq̃ ar-
guẽdo et odiẽdo repellere: sed
ꝛ hoiẽ3 debet amãdo refouere:
donec sanatũ spiritalibꝰ eccle-
sie possit reddere patribꝰ. Tu.

¶ Feria.vj.omelia. Factũ est
i vna dieꝝ. q̃re. H.xiij. Sabbo
In i.t. Dice- ¶ Lucã.xiij.
bat iesus turbis similitu-
dinẽ hãc. Arborẽ fici habebat
quidã plantatam in vinea sua.
Et venit querens fructũ in ea
et nõ inuenit. Et rel̃. Gregorij.

Dñs ac redẽptor nr̃ ꝑ euãge-
liũ suum: aliq̃n verbis: aliq̃n re
bus loquit̃. Aliq̃n aliud verbis
aliud rebus ostẽdit. Aliq̃n aũt
hoc verbis qđ et rebus. Duas
et eñ res ex euangelio fratres
audistis: ficulneã infructuosaꝫ:
et mulierẽ curuã: et vtriq̃ rei
est pietas impensa. Illud autẽ
dixit per similitudinẽ: istđ egit
ꝑ exhibitionẽ. Sed hoc signifi-
cat ficulnea ĩfructuosa: qđ mu-
lier iclinata et hoc ficulnea re-
seruata qđ mulier erecta. Tu.

Dominus vinee Lectio.
tertio venit ad ficulneã:
et fructum minime inuenit. Et
mulier q̃ erecta ẽ: decẽ et octo
annis erat curua. Hoc autem
decem et octo annoꝝ numero
signat̃: q̃ tertio dñs vinee ad
infructuosam ficulneam venis-
se perhibet̃. Quia igit̃ premit-
tẽdo: summatim totã lectioneꝫ
perstrinximꝰ iam ꝑ singula ver
ba ipsius lectionis ordinẽ disse
ramus. Tu autem. Lectio.

Quid arbor fici: nisi huma-
nam naturā designat.
Quid mulier inclinata: nisi eā
dem naturā signādo denūciat
Que et bn̄ plantata est sicut fi-
cus: et bene erecta sicut mulier:
sed in culpam propriam spōte
lapsa. nec fructū seruabat opa-
tionis: neqꝫ statum rectitudi-
nis. Ad pctm̄ quippe ex volū-
tate corruēs: qꝛ fructū obediē-
tie ferre noluit: statū rectitudi-
nis amisit. Que ad dei silitudi
nē condita: dū in sua dignitate
non pstitit: qꝛ plātata vel crea
ta fuerat seruare cōtēpsit. Tu.

Dominica. xviij. Capim.

Gratias ago deo meo sē-
per p vobis: i gratia que
data est vobis i xp̄o iesu. Deo.

Dirigat corda [Colla.
nr̄a q. d. tue miseratiōis
operatio. qꝛ tibi sine te placere
nō possumus. p. Matheū. xxij.

In i. t. Cōuenerūt phari-
sei in vnū: et interrogauit
iesum vnꝰ ex eis legisdoctor tē-
ptās eū. Magister qd̄ est man-
datum magnū in lege. Et reli.

Bti iohānis epi. Conuenerūt:
vt multitudine vincerēt: quem
rōne vincere nō poterāt. A ve
ritate se nudos esse professi sunt
qui multitudine se armauerūt
Dicebant eni apud se. Vnꝰ lo-
quatur p omnibꝰ: et oēs loqua
mur p vnū: vt siquidem vicerit:
oēs videamur esse victores. Si
aūt victus fuerit: vel solꝰ videa
tur cfusus. O pharisei: qui oia
ppter hoies cogitatis et facitis
Primū quidē venietes cū vno
vincēdi estis p vnū. Tu. Lctō.

Magister qd̄ est mādatū
magnū in lege. Mgrm
vocat: cuiꝰ nō vult esse discipu
lus. Simplicissimꝰ interroga-
tor: et malignissimꝰ insidiator:
de magno mādato iterrogat:
qui nec minimū obseruat. Ille
eni debet iterrogare de maio-
re iusticia: q iam minorē cōple-
uit. Dn̄s aūt sic ei rn̄dit: vt iter
rogatiōis eiꝰ fictā cōsciētiā pri
mo rn̄so pcuteret dicēs. Dili-
ges dn̄m deū tuū ex toto corde
tuo. Id est nō sicut tu: q deuo-
tionē ostendis in ore: et fraudē
meditaris i corde. Tu. Lectio.

Magnum aūt et minimū
mādatū dicimus quātū
ad dignitatē mādatorꝫ: nō quā
tū ad vtilitatē. Alioquin vtili-
tas omniū mādatorꝫ vna est et
oia mādata q vnū videntur esse
mādatū: ita sibi cohērēt: vt al-
terū sine altero esse non possit.
Utputa si interroget te aliqs
in edificatione domorū: q pars
est melior dicis fundamētum.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Sȝ queadmodū edificatio non
pōt eē nisi fuerit fundamētum
ita nec fundamentū eē pōt: nisi
edificatio fuerit subsecuta. Tu.
Bñdict⁹. Magister qd est mā
datū magnū i lege: ait illi ies⁹.
Diliges dñm deum tuū ex toto
corde tuo al'a. Ad.vi.capitu.
In oib⁹ diuites facti estis
in oi verbo: et in oi sciētia
sicut testimoniū xp̄i cōfirmatū
est in vobis: ita vt nichil vobis
desit in vlla gratia: expectātes
reuelationē dñi nostri iesu chri
sti. Deo. Ad nonā.capitulum.
Qui ⁊ ꝯfirmabit vos vsqȝ
in finē sine crimie: in die
aduētus dñi nr̄i iesu xp̄i. Deo.
Magt. Quid vobis videtur de
xp̄o cui⁹ filius sit: dicūt ei om̄s
dauid: dicit eis ies⁹: quō dauid
in spiritu vocat eū dñm dicens
dixit dñs dño meo sede a dex-
tris meis. ¶ Dñica.xix.capi.
Renouamini spū mentis
vr̄e et iduite nouū hoiez
qui scdm deū creat⁹ est i iusti-
cia ⁊ sctitate ꝟitat. Deo. Coll.
Omnips ⁊ misericors deus:
vniuersa nobis aduersan
tia ꝓpiciat⁹ exclude: vt mēte
et corpe pariter expediti q̄ tua
sunt liberis mentibus exequa
mur. Per. Matheū.ix.
In illo tpe. Ascēdēs ies⁹
in nauiculā trāsfretauit: ⁊ vēit
in ciuitatē suā. Et ecce offere-
bāt ei paraliticū iacētē i lecto.
Et re. Bede. Marcus hoc in
ciuitate ei⁹ que nazareth voca
tur nō dicit factū: sed i caphar-
naū. Nisi forte poterit dici to-
ta galilea ciuitas xp̄i: in quocū
qȝ in ea opido esset xp̄s. In ga
lilea ei nazareth ⁊ capharnaū
hn̄tur. Siue legendū. Et ascē-
dēs in nauiculā trāsfretauit: et
venit in ciuitatē suā: id est naza
reth et qd ibi gestuz sit mathe⁹
pretermisit. Tu autē. Lectio.
Mare quod dñs trāsfre-
tauit: seculū istd signifi-
cat. Nauis vero in quā ascēdit
aliquotiēs corpus ei⁹: aliquo-
tiens crucem: aliquotiēs aīam
sctām: specialiter ꝓo vel gene-
raliter: totā signat ecclesiā. Ci
uitas vero sua q̄ nazareth vo-
cat: ad quā misericorditer vēit
que mūda siue custodia inter-
pretat: eādē ipam generaliter
totā signat ecclesiā. T. Lectio.
Et ecce offerebāt ei para
liticum iacentē in lecto.
Curatio paralitici hui⁹ anime
post diuturnā illecebre carnis
inertiā: ad xp̄m suspirātis idi-
cat saluationē: que primo oim
ministris q̄ eam subleuēt: ⁊ xp̄o
offerāt: id est bonis doctoribus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

quispē saluatiōis: opēq3 inter-
cessionis suggerēt: indiget. Un
de seqtur. Uidens iesus fidem
illorū dixit paralitico. Cōfide
fili remittunt tibi peccata tua.
Tu autē. Bñdict9 Dixit dñs
paralitico: cōfide fili: remittū-
tur tibi pctā tua. Ad.vi.capi.
Propter qd deponentes
mēdaciū: loqmini verita
tē vnusqsq3 cū pximo suo: qm su-
mus iuicē mēbra. D. Ad.ix.ca.
Qui furabat iā non furet
magis aūt laboret opan
do manib9 suis: vt habeat vnde
tribuat necessitatem patienti.
Deo. Magt. Tulit ergo lectū
suū in quo iacebat magnificās
deū: et ois plebs vt vidit dedit
laudem deo. Ordinari9 dicit.
Cū vidisset iesus fidē illoꝝ di-
xit palitico: surge ꝛ tolle lectu3
tuū et vade in domū tuā q2 fi-
des tua te saluu3 fecit vade in
pace. ¶ Dñica.xx.capitulum.
Uidete quō caute ambu
letis nō quasi insipiētes
s3 vt sapiētes redimētes tps qm
dies mali sunt. Deo. Collecta.
Largire qsumus dñe fi-
delib9 tuis indulgentiā
placatus et pacem: vt pariter
ab omibus mūdentur offensis
et secura tibi mente deseruiāt.
Per. Secundū Matheū.xxij.

In illo tpe. d.i.d.s. para-
bolā hanc. Simile factū
est regnum celoꝝ homini regi:
q fecit nuptias filio suo. Et re.
Gregorij. Certum euāgelice
lectiōis f.k. volo si possum sub
breuitate trāscurrere vt in fine
ei9 valeā ad loquendū latius
vacare. Sed querēdū pri9 est:
an hec apud matheum ipsa sit
lectio que apud lucā sub appel
latione cene describit. Et qui-
dē sunt nōnulla: q sibi dissona
esse videant: quia hic prādium
illic cena memorat. Hic qui ad
nuptias nō dignis vestibus in
trauit repulsus est illic nullus
qui intrasse dicit repulsus esse
perhibetur. Tu autē. Lectio.
Qua ex re recte colligit:
qhic p nuptias presens
ecclesia: ꝛ illic per cenā: eternū
et vltimū cōuiuiū designat. Q2
ad hāc nōnulli exituri intrant
et ad illud quisq3 semel intra-
uerit: vlteri9 non exibit. Et si
quis forte contēdat: hāc eandē
esse lectionē: ego melius puto
salua fide: alieno intellectui ce
dere: q3 cōtentionibus deserui
re. Quoniā et intelligi cōgrue
forsitan potest: q2 de piecto co
qui cum nuptiali veste non ve-
nerat: quod lucas tacuit: ma-
theus dixit Tu aūt. Lectio.ix.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Q Uod vero p illū cena: p
hunc aūt prādium dicit
nequaq̄ hoc nostre itelligētie
obsistit q2 cum ad horā nonam
apō antiquos quotidie prādiū
fieret: ipm quoq3 prandiū cena
vocat. Sepe autē iam dixisse
me memini: q2 plerūq3 in sācto
euāgelio regnū celoꝝ psens ec
clesia noiat. Cōgregatio q̄ppe
iustoꝝ: regnū celorū dicit. Tu.
Bndict9. D icite inuitatis ec-
ce prādiū meū paraui veīte ad
nuptias dicit dn̄s. Ad.vj.cap.
N Olite fieri iprudētes: sz
itelligētes q̄ sit volūtas
dei nolite inebriari vino i quo
est luxuria sed impleamini spi-
ritusctō. Deo. Ad.ix.capitulū.
G Ratias agite sp p oib9 in
noie dn̄i nr̄i iesu xp̄i deo
et pr̄i subiecti iuicē i timore xp̄i
Deo. Magt. Nuptie q̄dē pate
sunt sed q̄ inuitati erāt nō fue-
rūt digni: ite ad exitus viaꝝ: et
q̄scūq3 iuenerit] vocate ad nu-
ptias dt dn̄s. Dn̄ica.xxj.cp.
C Onfortamini i dn̄o 7 in
potētia virtutis ei9: in-
duite vos armatura dei: vt pos
sitis stare aduersus isidias dia
boli. Deo grās. Collecta.
F Amiliā tuā q.d. ptinua
pietate custodi vt a cūct]
aduersitatib9 te ptegēte sit li-
bera: et in bonis actib9 tuo noi
sit deuota. Per. Johān.iiij.
I N i.t. Erat q̄dā regulus
cuius fili9 infirmabat ca
pharnaū. Hic cū audisset q2 ie-
sus adueniret a iudea i galileā
abijt ad eū: 7 rogabat eū vt de
scēderet 7 sanaret filiū ei9 inci-
piebat ei mori. Et re. Gregorij.
L ectio scti euangelij quā mō
fratres audistis: expositiōe nō
indiget. Sed ne hāc tacite pte
risse videamur: exhortādo po
tius q̄3 exponēdo aliquid in ea
loquamur. Hoc aūt nobis solū
modo de expositione video re
quirēdum: cur is qui ad petē-
dā salutē filio venerat: audiuit
Nisi signa et pdigia videritis
nō creditis. Qui em̄ salutem q̄
rebat filio: proculdubio crede-
bat. Tu autem. Lectio octaua
N Eq3 eni ab eo q̄reret sa
lutē quē nō crederet sal
uatorē. Quare ergo dicit. Nisi
signa et pdigia videritis non
creditis: q̄ an̄ credidit q̄3 signa
videret. Sed memētote q̄d pe
tijt: et apte cognoscetis q2 in fi
de dubitauit. Poposcit nāq3
vt descēderet: et sanaret filium
ei9. Corporalē ergo pn̄tiā dn̄i
q̄rebat: q̄ per spm̄ nusq̄3 deerat
Min9 itaq3 in illo credidit: quē
putauit nō posse salutē dare: ni

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

si pūs eēt et corpe. Tu. Lectio.
SI eni pfecte credidisset: pculdubio sciret: qr non esset locus vbi nō esset de⁹. Ex magna eteni parte diffisus est: qui vtutē honoris nō dedit maiestati: sed pñtie corporali. Et salutē itaq3 filio petijt: z tñ in fide dubitauit. Qz eū ad quē venerat. et potentē ad curādum credidit: z tñ morieti filio absētem esse putauit. Sed dñs q̄ rogat vt vadat: quia nō deest vbi inuitat: indicat. Solo iussu salutem reddidit: q̄ solo nutu oia creauit. Tu. Benedict⁹. Erat quidā regul⁹ cuius filius infirmabat caphar naū: hic cum audisset qr iesus adueniret in galileā: rogabat eū vt descēderet et sanaret filiū ei⁹. Ad.vi.cap.
ACcipite armaturā dei: vt possitis resistere i die malo: et in oib⁹ pfecti stare: state ergo succincti lūbos vr̄os in veritate: induti lorica iusticie. Deo. Ad nonam.capitulum.
IN oibus sumentes scutū fidei in quo possitis om̄ia tela neq̄ssimi ignea extinguere et galeā salutis assumite: z gladiū spūs qd̄ est verbū dei. Deo.
Mag̃t Cognouit aūt pater qr illa hora erat i qua dixit iesus filius tu⁹ viuit z credidit ipe et dom⁹ ei⁹ tota. Ordinari⁹ dicit.
Dñe descende vt sanes filium meū priusq3 moriatur: dicit ei iesus vade filius tuus viuit alleluya. ¶ Dñica.xxij.capitu.
COnfidimus in dño iesu quoniā qui cepit i vobis opus bonū perficiet vsq3 in diē iesu xp̄i. Deo grās. Collecta.
DEus refugiū nr̄m et virtus: adesto pijs ecclesie tue p̄cib⁹ auctor ipe pietatis et presta: vt qd̄ fideliter petimus efficaciter consequamur. Per.
Secundum Matheum.xviij.
IN i.t.d.i.d.s. Sile est regnū celoz hoi regi: q̄ voluit rōnē ponere cū seruis suis Et reł. Hierony. Familiare est siris et marie palestinis: ad oēm sermonē suū parabolas iūgere vt qd̄ p simplex p̄ceptum teneri ab auditorib⁹ nō pōt: p similitudinē exēpli teneat. Precepit itaq3 hac pabola dñs petro: sub cōpatiōe regis z dñi et serui: qr debitor decēmiliū talētorū a dño rogās veniā ipetrauit vt ipe q̄q3 dimittat conseruis suis minora peccantibus. Tu.
SI eni ille rex [Le.viij. et dñs seruo debitori decēmiliū talētoz tā facile dimisit: quātomagis serui cōseruis suis minora debent dimittere.

Qd vt manifesti⁹ fiat: dicam⁹
sub exẽplo. Si q̃s nr̃m cõmise=
rit adulteriũ: homicidiũ: sacri=
legiũ maiora crimia decẽmiliũ
talẽtorũ illa q̃dẽ rogantib⁹ di
mittuntur: si ⁊ ipi dimittamus
minora precãtib⁹. Tu. Lec.ix.

SI aũt ob factã ꝯtumeliã
simus iplacabiles ⁊ ꝑpt
amarũ verbũ ꝑpetes hẽamus
discordias: nõne nob[is] videmur
recte redigẽdi in carcerẽ: ⁊ sub
exẽplo opis nr̃i hoc agere: vt
maiorũ nob[is] delictoꝝ venia nõ
relaxet. Oblat⁹ est ei vn⁹ q̃ de=
bebat decẽmilia talẽtoꝝ. Scio
quosdam istũ qui debebat decẽ
milia talẽtoꝝ diabolũ iterp̃ta=
ri cui⁹ vxorẽ ⁊ filios venũdatos
ꝑseverãte illo in malicia: isipiẽ
tiã et malas cogitatiões itelli=
gi volunt. Tu. Bñdict⁹. Dixit
aũt dñs seruo redde qd̃ debes:
ꝓcidẽs aũt seru⁹ ille rogabat
cũ dicẽs: patiẽtiã habe in me ⁊
oia reddã tibi. Ad.vi.capi.

SIcut est michi iustũ hoc
sentire ꝓ oib⁹ vobis: eo
ꝙ habeã vos i corde et i vincu=
lis meis: ⁊ in defensiõe et cõfir
matiõe euãgelij socios gaudij
mei oẽs vos eẽ. D. Ad.ix.cap.

TEstis eni mihi est deus:
quõ cupiã vos oẽs invi
scerib⁹ iesu xp̃i: ⁊ hoc oro vt cha
ritas vr̃a magis ac magis ha=
bũdet i sciẽtia: ⁊ in oi sensu vt ꝓ
betis potiora: ⁊ sitis sinceres ⁊
sine offensa i diẽ iesu xp̃i. Deo.
Madt. Serue neq̃ oẽ debituꝫ
dimisi tibi q̃m rogasti me nõne
ergo oportuit ⁊ te misereri cõ=
serui tui: sicut et ego tui miser=
tus sũ dt dñs. ¶ Dñica.xxiij.c.

IMitatores mei estote et
obseruate eos q̃ ita am=
bulant sicut habetis formã no
stram. Deo gr̃as. Collecta.

ABsolue q̃s dñe tuoruꝫ
delicta ppl'oꝝ vt a pctõ
rũ nr̃oꝝ nexib⁹ q̃ ꝓ nr̃a fragili
tate ꝯtraxim⁹ tua benignitate
liberemur. p. Mathenm.xxij.

IN i. t. Abeũtes pharisei
cõsiliũ inierũt vt caperẽt
iesum i sermone. Et re. Bede.
Querẽtes dñm cõp̃hẽdere
principes sacerdotũ ⁊ scribe: ti=
muerũt ppl'm: atq̃ ideo qd̃ per
se nõ poterãt: p̃sidis manib⁹ fa
cere temptabãt: vt velut ipi a
morte eius viderent immunes
Nup eni sub cesare augusto: iu
dea subiecta romanis: q̃n i toto
orbe ẽ celebrata descriptio: sti=
pẽdaria facta fuerat. Et erat
in ppl'o magna seditio dicẽtib⁹
alijs ꝓ securitate et quiete q̃a
romani ꝓ oib⁹ militarent debe
re tributa ꝑsolui. Lectio.viij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Pharisei vero q̄ sibi ap-
plaudebāt d̄ iusticia ecō-
trario nitentib⁹ nō debere po-
pulum dei qui decimas solue-
ret ꝛ primatiua daret: ꝛ cetera
que in lege scripta sunt: huma-
nis legibus subiacere. Et iter-
rogauerunt illū dicentes. Ma-
gister scim⁹ q̄ꝛ recte dicis ꝛ do-
ces: ꝛ nō accipis ꝑsonā s; i ṽita-
te viā dei doces. Licet nob; tri-
butū dare cesari an non. Lc.ix.
Blanda ꝛ frauduleta in-
terrogatio illuc ꝓuocat
respōdētē vt mag; deū ꝙ cesa-
rē timeat ꝛ dicat nō debere tri-
buta solui: et statim audientes
ministri ꝑsidis qui iuxta alios
euāgelistas affuisse legunt: se-
ditiones ꝯtra romanū pricipē
teneāt. Cōsiderās aūt dolū il-
loꝝ: dixit ad eos. Quid me tē-
ptat; ? Ostēdite mihi denariū:
cui⁹ habet imaginē ꝛ iscriptio-
nem. Tu. Bn̄dictus Magister
scim⁹ q̄ꝛ verax es ꝛ viam dei in
ṽitate doces all'a. Ad.vi.cap.
Multi ita ambulāt quos
sepe dicebā vobis: nunc
aūt ꝛ flens dico iīmicos crucis
xp̄i quoꝝ finis interit⁹: quoꝝ
de⁹ vēter est Deo. Ad.ix.cap.
Nostra aūt cōuersatio in
celis est: vñ etiā saluato-
rē expectam⁹ dn̄m nr̄m iesum
xp̄m: q̄ ꝛ reformabit corp⁹ hūi-
litatis nr̄e: ꝯfiguratū corpi cla-
ritat; sue. Deo. Magt. Reddi-
te q̄ q̄ sūt cesaris cesari: et q̄ sūt
dei deo all'. Dn̄ica xxiiij. cp.
Fratres nō cessam⁹ pro
bis orantes et postulan-
tes vt impleamini agnitiōe vo-
luntatis dei. Deo. Collecta.
Omnīps s.d. miam tuā ostē-
de supplicibus tuis: vt q̄
de meritoꝝ qualitate diffidi-
mus nō iudiciū sed idulgentiā
sentiamus. Per. Matheū.ix.
Nil.t. Loquente iesu ad
turbas: ecce pricēps vn⁹
accessit ꝛ adorabat eum: dicēs.
Dn̄e filia mea mō defuncta ē.
Et reliqua. Omelia lectionis
eiusdem. Inter omnia mira-
cula q̄ dn̄s iesus xp̄us p semet-
ip̄m ostendit in terris: tres tm̄
mortuos resuscitasse legit. Re-
suscitauit filiā archisynagogi i
domo iacentem: de qua nūc ser-
mo agit. Resuscitauit filiū vi-
due extra portam ciuitatis ad
sepeliendū delatum. Resuscita-
uit nihilominus lazarum qua-
triduanū: iam fetentem in mo-
numento. Qui ergo oēs credē-
tes in se venerat resuscitare in
aīa nō sine causa est: q̄ tres tm̄
mortuos resuscitasse legitur in
corpore. Tu aūt. Lctō octaua.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

TUrina namq̃ mortuoꝝ su
scitatio varietatē signi-
ficat peccantiū: atq̃ post pctm̄
digne penitētiū. Morit̄ enī per
pctm̄ aïa: q2 sicut ait scriptura
Aia q̃ peccauerit ipsa moriet̄.
Ipm aūt pctm̄ trib⁹ modis in
mente: trib⁹ ꝑpetrat̄ in corpe.
In mēte agitur suggestiōe: de
lectatiōe: cōsensu. In corpe ali
quādo occulte: aliqñ palā: ali-
quādo cōsuetudine. Qui ꝟo oc
culte peccat: quasi infra domū
mortu⁹ iacet. Sz cū diuia gra
cor eius ad agendā penitētiaz
inflāmat: quasi ifra domū mor
tuus resuscitatur. Tu. Lcō. ix.

TAles significat filia ar-
chisynagogi q̃ in puella
ri etate resuscitata ē. Qui aūt
manifeste peccat: q̃si extra por
tā ciuitatis ad sepeliendū mor
tuus expellit̄. Sz cū tales p di
uinā graz et alioꝝ correptionē
ad penitētiā ꝑducunt̄: q̃si anq̃
ad sepulchrū ꝑueniāt a dño re
suscitant̄. Hos significauit ado
lescēs fili⁹ vidue quē dñs extra
portas ciuitat̄ resuscitauit. T.
Bñdict⁹. Dicebat enī itra se si
tetigero fimbriā vestimēti ei⁹
tm̄ salua ero. ℭ Ad vi. Capm

IN oī ope bono fructificā
tes ꝛ crescētes i scia dei i
oī ꝟtute ꝯfirmati scdm potētiā
claritatis ei⁹. Deo. ℭ Ad ix.

GRatias agētes deo ꝛ pa
tri qui dignos nos fecit i
partem sortis sctoꝝ in lumine.
Deo. Magt. Si tetigero fim-
briam vestimenti ei⁹: salua esse
potero ab infirmitate mea. Si
deficiūt omel. ante aduētū dñi
tūc sequēs erit pēultima. Cpa
vt i ꝑcedēti dñica. Sed colla.

EXcita dñe potētiā tuā ꝛ
veni: ꝛ qđ ecclie tue ꝓmi
sisti vsq̃ in finē seculi elemēter
opare. Qui cū prē. Johañe. xi.

IN il. t. Respōdens iesus
dixit. Cōfiteor tibi pater
celi ꝛ terre: q2 abscōdisti hec a
sapientib⁹ ꝛ prudentib⁹: ꝛ reue
lasti ea paruulis. Et rel. Au-
gusti. Sanctū euāgeliū audi-
uimus exultasse dñm iesum in
spū ꝛ dixisse Confiteor tibi dñe
pater celi ꝛ terre. In clamādo
laborem⁹ ꝛ nos. Audiam⁹ er-
go quid dicat dñs. Uenite ad
me oēs q̃ laborat̄. Quare enī
oēs laboram⁹: nisi q2 sum⁹ oēs
mortales fragiles ifirmi: lutea
vasa portātes que faciūt iuicē
angustias. Sz cū āgustāt vasa
carnis: dilatant̄ opa charitat̄.
Quid ḡ dñs dicit? Uenite ad
me oēs q̃ laborat̄ nisi vt nō la-
boratis. Tu. Lcō. viii.

DEnīq̃ ꝓmissio ei⁹ i pro-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ptu est: qꝛ laborantes vocauit.
Querēt forte qua mercede vo-
cati sunt. Et ego inq̄t vos refi-
ciā. Tollite iugū meū sup vos.
Discite a me nō mūdū fabrica-
re nō cūcta visibilia ꝛ inuisibilia
creare: nō in ipso mundo mira-
cula facere: ꝛ mortuos suscita-
re. Sꝫ qꝛ mitis sum et humilis
corde. Magnꝰ vis esse: a mini-
mo icipe: cogitas magnā fabri
cam cōstruere celsitudinis: de
fundamentis prius cogita hu-
militatis. Tu. Lectio nona.
Et quantū vult q̄sq3 ꝛ di-
sponit supimponere mo-
lem edificij: quāto maius edifi
ciū tāto altius fodit fundamē-
tum. Et fabrica quidē cū con-
struitur: in superna consurgit.
Qui autē fodit fundamentum
ad ima deprimit. Ergo et fa-
brica ante celsitudinē humilia
tur: et fastigiū post humilitatē
erigit. Quod ē fastigiū cōstruē
de fabrice quā molimur: quo p
uēturū ē ad cacumē edificij: ci-
to dico vsq3 ad cōspectū dei. T.
Benedictꝰ. Venite ad me oēs
qui laboratis et onerati estis: ꝛ
ego reficiam vos dicit dominꝰ
Magt. Tollite iugum meū su-
per vos dicit dñs: et discite a
me qꝛ mitis sum et humilis cor
de: iugum eni meū suaue est et
onus meū leue. Si adhuc defi
ciunt omel. sumat hec. Cū sero
factū esset. quere D. xij. Bnd.
Quarta vigilia venit ad eos
ambulans supra mare ꝛ vole-
bat preterire eos. Magt. Oēs
quotquot tangebant eum salui
fiebant: a quacūq3 detinebant
infirmitate sua. Collecta.
Familiā tuā q. d. conti-
nua pietate custodi: vt q̄
in sola spe gratie celestis inni-
titur: tua semp ꝓtectione mu-
niat. Per. Dñica vltia. cap.
Ecce dies veniūt dicit do
minus ꝛ suscitabo dauid
germen iustū: ꝛ regnabit rex: ꝛ
sapiens erit: et faciet iudiciū et
iusticiam in terra. Deo. Colla
Excita q. d. tuoꝝ fideliū
volūtates: vt diuini ope
ris fructū ꝓpēsius exequētes:
pietatis tue maiora remedia ꝑ-
cipiant. Per. Johannem. vj.
In il. t. Cum subleuasset
oculos iesus: ꝛ vidisset qꝛ
multitudo maxia venit ad euꝫ
dicit ad philippuꝫ. Vñ ememꝰ
panes vt manducēt hi. Et rel.
Augusti. Maius miraculū est
gubernatio totius mūdi q̄3 sa-
turatio quinq3 miliū hoim de
quinq3 panibus: ꝛ tñ hoc nemo
miratur. Illud mirant hoies: nō
qꝛ maiꝰ est: sꝫ qꝛ rarū est. Quis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

eni ꝛ nūc pascit vniuersum mū-dū: nisi ille qui de paucis granis segetes ide de manib⁹ suis multiplicauit qnqꝫ panes. Potestas autem erat in manibus christi. Tu autē. Lectio octaua

Panes autē illi qnqꝫ quasi semina erāt: non quidē terre mādata: sꝫ ab eo q terrā fecit: multiplicata hoc ergo ad motū ē sensib⁹ quo erigeretur mens: ꝛ exhibitū oculis: vbi exerceret intellect⁹. Ut inuisibilē deū per visibilia opera miraremur. Et erecti ad fidem ꝛ purgati per fidē etiā ipm inuisibiliter videre cuperemus: quē de rebus visibilibus inuisibilē noscerem⁹. Nec tñ hec sufficit itueri in miraculis xpi. Tu. lc. ix.

Interrogem⁹ aūt ipa miracula quid nobis loquātur de xpo. Habent eni si intelligantur linguā suaꝫ. Nam qꝛ ipe xps verbū ē: etiā factū verbi: vbū nobis est. Hoc ergo miraculū sicut audiuimus q̃ magnū sit: queram⁹ etiā q̃ ꝓfundū sit. Nō aūt ei⁹ supficie delectemur: sed etiā altitudinē perscrutemur. Habet eni aliquid int⁹ hoc qđ miremur foris. T. Benedict⁹ Cū subleuasset oculos iesus et vidisset maximam multitudinē venientē ad se dicit ad philippū: vnde ememus panes vt māducēt hi: hoc aūt dicebat tēptās eū: ipe eni sciebat qđ eēt factur⁹. Ad. vi. Cp.

In dieb⁹ illis saluabit iuda ꝛ israel habitabit cōfidenter: et hoc est nomen quod vocabunt eum dñs iustus noster. Deo. ¶ Ad nonam Cap.

Ecce dies veniūt dicit dominus ꝛ nō dicent vltra viuit dñs qui eduxit filios isrl̃ de terra egypti: sed viuit dñs q̄ eduxit et adduxit semen dom⁹ israel de terra aquilonis: et de cunctis terris ad quas eiecerā eos illuc. Deo grās. Magt. Illi ergo hoīes cum vidissent q̄ fecerat signum: dicebant quia hic est vere ꝓpheta qui venturus est in mūdum.

Iohannes Thomey

¶ Oratio ad deum ante horas dicenda.

Aperi os meuꝫ dñe iesu xp̄e ad bñdicendū sctissimū nomen tuū: gl'osissimūqꝫ nomē btissime genitricis tue ꝟginis marie ac oīm sanctoꝝ tuoꝝ mūda cor meū ab oib⁹ vanis/ꝑuersis/ ꝛ imūdis cogitationib⁹ vt exaudiri merear añ conspectū diuine maiestatis tue Per xp̄m dñm nostrum. Amen.

Incipit liber horaꝝ canoni
carū ſcdm ordinē Sleſzwiceñ.
Inuitato. hyemale. Ado-
remus dominū. Qui fecit nos
ps. Venite exultem⁹. Hymn⁹
PRimo dierum oim
quo mundus extat
cōditus: vel quo re-
ſurgēs cōditor: nos
morte victa liberet
Pulſis ꝓcul torporib⁹ ſurga-
mus oēs ocius: et nocte quera
mus piū ſicut ꝓphetā nouim⁹
Noſtras ꝑces vt audiat ſuāq
dextram porrigat: et expiatos
ſordib⁹ reddat poloꝝ ſedibus.
Ut qꝫ ſacratiſſimo hui⁹ diei
tēpore: horis quietis pſallim⁹
donis btis muneret. Iam nūc
patna claritas te poſtulamus
affatim: abſit libido ſordidās
oiſq actus noxi⁹. Ne feda ſit
vel lubrica cōpago nri corꝑis:
ꝑ quā auerni ignib⁹ ipſi creme
mur acrius. Ob hoc redēptor
qūs vt probra nra diluas: vite
perhēnis cōmoda nobis beni-
gne cōferas. Quo carnis actu
exules effecti ipi celibes vt pre
ſtolamur cernui melos cana-
mus glie. Preſta pater piiſſi-
me priq cōpar vnice: cū ſpū pa
raclito regnās per oē ſclm.
Amen. ān. Beati. Inuita-
to. eſtiuale. Regē magnū Ado
remus dñm. Venite. Hymn⁹.
NOcte ſurgentes vigile-
mus oēs: ſēp in pſalmis
meditemur: atq virib⁹ totis
dño canam⁹ dulciter hymnos
Ut pio regi pariter canētes
cū ſuis ſctis mereamur aulam
ingredi celi ſimul et beatā du-
cere vitam. Preſtet hoc nobis
deitas beata: pris ac nati pa-
riterq ſancti ſpūs: cui⁹ reboat
in omni gloria mundo Amen.
ān. Seruite. Pſalmus prim⁹
BEat⁹ vir
ꝗ nō abijt
i ꝯſilio im
pioꝝ: et in
via pecca
toꝝ nō ſte
tit: et in ca
thedra pe
ſtilētie nō
ſedit. Sed in lege dñi volūtas
ei⁹: et i lege ei⁹ meditabit die
ac nocte. Et erit tanq lignū
qd plātatū eſt ſecus decurſus
aquaꝝ: qd fructū ſuū dabit in
tēpore ſuo. Et foliū ei⁹ nō de-
fluet: et oia quecūq faciet pro-
ſperabūtur. Non ſic impij nō
ſic: ſed tanq puluis quē proijcit
vētus a facie terre. Ideo non
reſurgūt impij in iudicio: neq
pctōres in cōſilio iuſtoꝝ. Qm
nouit dñs viā iuſtoꝝ: et iter im-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

piorum peribit. Psalmus.ii.
Quare fremuerũt gẽtes: et populi meditati sunt inania. Astiterũt reges terre et principes cõuenerũt in vnũ aduersus dñm: et aduersus xpm eius. Dirũpam⁹ vincula eorum: et proiiciamus a nobis iugum ipsorum. Qui habitat in celis irridebit eos: et dñs subsãnabit eos. Tũc loquetur ad eos in ira sua: et in furore suo conturbabit eos. Ego aũt cõstitutus sum rex ab eo sup syon mõtem sanctũ eius: predicãs preceptũ eius. Dñs dixit ad me filius me⁹ es tu: ego hodie genui te. Postula a me et dabo tibi gentes hereditatẽ tuã: et possessionem tuã terminos terre. Reges eos i virga ferrea: et tanq̃ vas figuli confringes eos. Et nũc reges itelligite: erudimini q̃ iudicatis terrã. Seruite dño in timore: et exultate ei cũ tremore. Apprehẽdite disciplinã neq̃n irascatur dñs: et pereatis de via iusta. Cũ exarserit in breui ira eius: beati oẽs qui confidunt in eo. Psalmus.iii.
Domine q̃d multiplicati sunt q̃ tribulãt me: multi insurgũt aduersũ me. Multi dicunt aie mee: non est salus ipsi in deo eius. Tu aũt dñe susceptor meus es gloria mea: et exaltans caput meum. Voce mea ad dñm clamaui: et exaudiuit me de monte sancto suo. Ego dormiui et soporat⁹ sum et exurrexi: qr dñs suscepit me. Non timebo milia ppli circũdãtis me: exurge dñe saluũ me fac de⁹ me⁹. Qm̃ tu pcussisti oẽs aduersantes mihi sine causa: dentes peccatorum cõtriuisti. Dñi est salus: et super populũ tuũ benedictio tua. Psal.iiii.
Cum inuocarem exaudiuit me de⁹ iusticie mee: in tribulatione dilatasti mihi. Miserere mei: et exaudi orationẽ meã. Filii hoim vsq̃quo graui corde: vt q̃d diligitis vanitatem et queritis mẽdaciũ. Et scitote qm̃ mirificauit dominu⁹ sanctũ suũ: dñs exaudiet me cũ clamauero ad eũ. Irascimini et nolite peccare: que dicitis i cordib⁹ vris: et in cubilibus vris cõpũgimini. Sacrificate sacrificiũ iusticie et sperate in dño: multi dicũt q̃s ostẽdit nobis bona. Signatũ est sup nos lumen vultus tui dñe: dedisti leticiã i corde meo. A fructu frumẽti vini et olei sui: multiplicati sunt. In pace i idipm dormiam et requiescam. Qm̃ tu dñe: singulariter in spe con

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

stituisti me. Psalmus.v.

Verba mea auribus per
cipe dñe: intellige cla-
morē meū. Intēde voci oratio
nis mee: rex me⁹ et de⁹ meus.
Qm̄ ad te orabo dñe: mane ex
audies vocē meā. Mane asta-
bo tibi ⁊ videbo: qm̄ non deus
volēs iniquitatē tu es. Neqȝ
habitabit iuxta te malignus:
neqȝ permanebūt iniusti ante
oculos tuos. Odisti oēs q̄ ope
rantur iniquitatē: perdes oēs
qui loquūtur mēdaciū. Virū
sanguinū et dolosū abhoiabit
dñs: ego autē in multitudine
mie tue. Introibo i domū tuā:
adorabo ad tēplū sanctū tuum
in timore tuo. Dñe deduc me
in iusticia tua ꝓpter inimicos
meos: dirige in conspectu tuo
viā meā. Qm̄ nō est i ore eoꝝ
veritas: cor eoꝝ vanū est. Se
pulchrū patens est guttur eoꝝ
linguis suis dolose agebāt: iu-
dica illos de⁹. Decidāt a co-
gitationib⁹ suis scd̄m multitu
dinem impietatū eoꝝ expelle
eos: qm̄ irritauerūt te domīe.
Et letētur oēs qui sperāt i te
ineternū exultabūt: et habita
bis in eis. Et gloriabuntur in
te oēs qui diligūt nomen tuū:
qm̄ tu benedices iusto. Dñe vt
scuto bone voluntatis tue co-
ronasti nos. Psalmus.vi.

Domine ne i furore tuo ar
guas me: neqȝ in ira tua
corripias me. Miserere mei do
mine quoniā infirmus sum sa-
na me domine: quoniam con-
turbata sunt ossa mea. Et ani
ma mea turbata est valde: sed
tu domine vsqȝquo. Conuer-
tere domine et eripe animam
meam: saluum me fac propter
misericordiā tuam. Quoniā
non est in morte qui memor sit
tui: in inferno autem quis con
fitebitur tibi. Laboraui in ge
mitu meo lauabo per singl'as
noctes lectum meum: lachry-
mis meis stratum meum riga
bo. Turbatus est a furore ocu
lus meus: inueteraui inter oēs
iīmicos meos. Discedite a me
omnes qui operamini iniqui-
tatem: quoniam exaudiuit do
minus vocē fletus mei. Exau-
diuit domin⁹ deprecationem
meam: dñs orationem meam
suscepit. Erubescant ⁊ contur
bentur vehemēter omnes ini-
mici mei: conuertantur et eru-
bescant valde velociter. Glo-
ria patri ⁊ filio. an. Beati qui
in lege tua iugiter meditātur
domine: beati qui in te confidē
tes tibi seruiunt in timore: de
monte sancto tuo nos clemēs

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

exaudi: ne nos arguas i die fu
rorie tui. an. Qui saluos facis.
an. Seruite dño in timore. an
Saluũ me fac. Psalmus. vij.
DOmine de⁹ me⁹ in te spe
raui: saluũ me fac ex oi-
bus persequētib⁹ me et libera
me. Neq̃n rapiat vt leo aiam
meā: dũ nō est q̄ redimat neqꝫ
qui saluũ faciat. Dñe de⁹ me⁹
si feci istud: si est iniq̄tas i mani
bus meis Si reddidi retribuē
tib⁹ mihi mala: decidā merito
ab inimicis meis inanis. Per
sequat inimic⁹ aiam meā et cō
prehēdat ⁊ cōculcet i terra vi-
tam meā: et gloriā meā in pul
uerē deducat. Exurge dñe in
ira tua: et exaltare i finib⁹ ini-
micorũ meoꝝ. Et exurge dñe
de⁹ me⁹ in precepto qđ māda
sti: et synagoga populoꝝ circũ
dabit te. Et ꝓpter hāc in altũ
regredere: dñs iudicat pplos.
Iudica me dñe scđm iusticiā
meā: et scđm innocētiā meā su
per me. Cōsumetur nequitia
pctōꝝ et diriges iustũ: scrutās
corda ⁊ renes de⁹. Iustũ adiu
toriũ meũ a dño: qui saluos fa-
cit rectos corde. Deus iudex
iustus fortis ⁊ patiēs: nũq̄d ira
scetur p singulos dies. Nisi cō
uersi fueritis gladiũ suũ vibra
uit: arcũ suũ tetēdit ⁊ parauit
illũ. Et i eo parauit vasa mor
tis: sagittas suas ardētib⁹ effe
cit. Ecce ꝑturit iniusticiā: con
cepit dolorē et peperit iniqui-
tatem Lacũ aperuit ⁊ effodit
eũ: et incidit i foueā quā fecit.
Conuertet dolor ei⁹ in caput
ei⁹: et in verticē ipsi⁹ iniquitas
eius descēdet. Cōfitebor dño
scđm iusticiā eius: et psallā no
mini domini altissimi. ps. viij.
DOmine dñs noster: q̄ȝ ad
mirabile est nomen tuũ
in vniuersa terra. Qm̃ eleua-
ta est magnificētia tua: sup ce-
los. Ex ore infantiũ et lactan
tiũ ꝑfecisti laudē ꝓpter inimi-
cos tuos: vt destruas inimicũ
et vltorem. Qm̃ videbo celos
tuos opa digitoꝝ tuoꝝ: lunā
et stellas q̄ tu fundasti. Quid
est homo q̄ memor es ei⁹: aut
fili⁹ hois qm̃ visitas eũ. Minui
sti eũ paulominus ab angelis
gloria ⁊ honore coronasti eum
et cōstituisti eũ sup opa manuũ
tuaꝝ. Oia subiecisti sub pedib⁹
ei⁹ oues ⁊ boues vniuersas: in
sup et pecora cāpi. Uolucres
celi ⁊ pisces maris: qui perābu
lant semitas maris. Dñe dñs
noster: q̄ȝ admirabile est nomē
tuũ in vniuersa terra. ps. ix.
COnfitebor tibi dñe i to-
to corde meo: narrabo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

omĩa mirabilia tua. Letabor
et exultabo in te: psallam no-
mini tuo altissime. In conuer
tẽdo inimicum meũ retrorsuz:
infirmabũtur et peribũt a fa-
cie tua. Quõ fecisti iudiciuz et
causam meam: sedes sup thro-
nũ qui iudicas iusticiã. Incre
pasti gentes et piit impius: no
mẽ eoꝝ delesti ineternũ ⁊ in se
culũ seculi. Inimici defecerũt
framee in finẽ: et ciuitates eo-
rũ destruxisti. Periit memo-
ria eoꝝ cũ sonitu: ⁊ dñs ineter-
nũ pmanet. Parauit in iudi-
cio thronũ suũ: ⁊ ipe iudicabit
orbẽ terre in equitate iudica-
bit pplos in iusticia. Et factus
est dñs refugiũ paupi: adiutor
in oportunitatibus in tribula
tione. Et sperẽt in te qui noue
rũt nomẽ tuũ: qm̃ nõ dereliqui
sti querentes te dñe. Psallite
dño qui habitat in syon: annũ-
ciate inter gentes studia eius.
Quõ requirẽs sanguinẽ eoruz
recordatus est: nõ est oblitꝰ cla
morem paupm. Miserere mei
dñe: vide hũilitatẽ meã ð iimi
cis meis. Qui exaltas me de
portis mortis: vt annũciẽ oẽs
laudatiões tuas in portis filie
syon Exultabo i salutari tuo:
infixe sunt gẽtes i interitu quẽ
fecerũt. In laqueo isto quẽ ab

scõderũt: comprehensus ẽ pes
eorũ. Cognoscetur dñs iudi-
cia faciẽs: in operibus manuũ
suarũ cõphensus est pecca-
tor. Cõuertãtur pctõres in in
fernũ: omes gẽtes quc obliuis-
cũtur deũ. Quõ nõ in finẽ ob-
liuio erit paupis: patiẽtia pau
perũ nõ pibit in finẽ. Exurge
dñe nõ cõfortetur homo: iudi-
centꝰ gẽtes i cõspectu tuo. Cõ-
stitue dñe legislatorẽ sup eos:
vt sciãt gentes qm̃ hoies sunt.
Ut quid dñe recessisti lõge: de
spicis in oportunitatibꝰ in tri
bulatiõe. Dũ supbit impiꝰ in-
cẽditur paup: cõprehendũtur
in cõsiliis qbus cogitãt. Quõ
laudatꝰ pctõr in desideriis aie
sue: et iniquus benedicitꝰ. Exa
cerbauit dñm pctõr: ſm multi-
tudinẽ ire sue nõ queret. Nõ
est deus in cõspectu eius: inqui
nate sunt vie illius in omĩ tpe
Auferuntur iudicia tua a fa-
cie eius: oim inimicoꝝ suoꝝ do
minabitꝰ Dixit eñ i corde suo:
nõ mouebor a gñatiõe in gña-
tionẽ sine malo. Cuiꝰ maledi
ctiõe os plenũ est et amaritu-
dine et dolo: sub lingua eiꝰ la-
bor et dolor. Sedet in insidiis
cũ diuitibus in occultis: vt in
terficiat innocentẽ. Oculi eiꝰ
in pauperẽ respiciũt: isidiatur

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

in abscōdito quasi leo in spelū-
ca sua. Insidiat᷑ vt rapiat pau
perē: rape pauꝑem dū attra-
hit eū. In laqueo suo humilia
bit eū: inclinabit se et cadet cū
dn̄atus fuerit pauperū. Dixit
em̄ in corde suo oblit⁹ ē deus:
auertit faciē suā ne videat i fi-
nē. Exurge dn̄e deus ⁊ exalte
tur man⁹ tua: ne obliuiscaris
pauperū. Propter quid irrita
uit impius deū: dixit em̄ i cor-
de suo non req̄ret. Uides q̄m
tu laborē ⁊ dolorē consideras:
vt tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est paup̄: or-
phano tu eris adiutor. Cōte-
re brachiū pctōris et maligni:
quere᷑ pctm̄ illius et nō inue-
nie᷑. Dn̄s regnabit ineternū
et in sclm̄ scl̄i: pibitis gētes de
terra illius. Desideriū paupe
rū exaudiuit dn̄s: p̄parationē
cordis eorū audiuit auris tua.
Iudicare pupillo et hūili: vt
nō apponat vltra magnifica-
re se homo sup̄ terrā. Psal. x.

IN dn̄o confido quomo-
do dicitis aie mee: trans
migra in montem sicut passer.
Q̄m ecce pctōres intenderūt
arcū: parauerūt sagittas suas
in pharetra. vt sagittēt in ob-
scuro rectos corde. Quoniaꝫ
que perfecisti destruxerūt: iu-
stus aūt q̄d fecit. Dn̄s in tem-
plo sctō suo: dn̄s in celo sedes
eius. Oculi ei⁹ in pauꝑem re-
spiciūt: palpebre eius interro-
gant filios hoim̄. Dn̄s inter-
rogat iustū et impium: qui aūt
diligit iniq̄tatē odit aiam suā.
Pluit sup̄ pctōres laqueos ig
nis sulphur ⁊ spūs procellarū:
pars calicis eoꝝ. Quoniā iu-
stus dn̄s ⁊ iusticias dilexit: eq̄-
tatem vidit vultus eius. Glo
ria prī. an̄. Qui saluos facis re
ctos corde: qui nomen admira
bile: de porta mortis nos erue
quia confidimus in te dn̄e. an̄.
Ineternū. an̄. Saluuꝫ me fac
dn̄e deus meus: q̄m in te spera
ui. An̄. Tu dn̄e. Psalmus. xi.

SAluum me fac domine
quoniā defecit sanctus:
q̄m diminute sunt veritates a
filijs hominum. Uana locuti
sunt vnusquisq̄ ad proximum
suum: labia dolosa in corde et
corde locuti sūt. Disp̄dat dn̄s
vniuersa labia dolosa: et lin-
guā magniloquā. Qui dixe-
rūt linguā nostrā magnificabi
mus: labia nostra a nobis sunt
quis noster dn̄s est. Propter
miseriam inopuꝫ et gemitum
pauperū: nunc exurgam dicit
dn̄s. Ponā in salutari: fiducia
liter agam in eo. Eloquia dn̄i

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

eloquia casta argētū igne exa-
minatū: probatū terre purga-
tum septuplum. Tu dñe ser-
uabis nos: et custodies nos a
generatione hac ineternū In
circuitu impij ambulāt: secun
dum altitudinē tuā multipli-
casti filios hominū. Psal. xij.

Usqquo dñe obliuisce-
ris me i finem: vsqquo
auertis facie3 tuā a me. Quā
diu ponā consilia in aīa mea:
dolorem in corde meo per diē.
Usqquo exaltabit inimicus
meus sup me: respice et exaudi
me dñe deus meus Illumina
oculos meos ne vnqȝ obdor-
miam i morte: ne quādo dicat
inimicus me⁹ preualui aduer-
sus eum. Qui tribulāt me ex-
ultabūt si mot⁹ fuero: ego aūt
in misericordia tua spaui. Ex
ultabit cor meū i salutari tuo.
cantabo dño qui bona tribuit
mihi: et psallam nomini domi
ni altissimi. Psalmus. xiij.

Dixit insipiens in corde
suo: non est deus. Cor-
rupti sūt et abhominabiles fa
cti sunt in studijs suis: non est
qui faciat bonū. Dominus de
celo ꝓspexit sup filios hoim:
vt videat si est intelligens aut
requirens deum. Omnes de-
clinauerūt simul inutiles facti
sunt: nō est qui faciat bonū nō
est vsqȝ ad vnum. Sepulchrū
patēs est guttur eorū linguis
suis dolose agebāt: venenū as-
pidū sub labijs eoꝝ. Quorum
os maledictione et amaritudi
ne plenū est: veloces pedes eo
rum ad effundendum sangui-
nē. Contritio ꝛ infelicitas in
vijs eoꝝ et viam pacis non co
gnouerūt: non est timor dei an
te oculos eorum. Nonne co-
gnoscent omnes qui opantur
iniquitatem: qui deuorāt ple-
bem meā sicut escā panis Do
minū nō inuocauerūt: illic tre-
pidauerūt timore vbi nō erat
timor. Quoniam dominus in
generatione iusta est consiliu3
inopis confudistis; quoniā do
minus spes eius est. Quis da
bit ex syon salutare israel: cum
auerterit dñs captiuitatē ple-
bis sue exultabit iacob et leta-
bitur israel. Psalmus. xiiij.

Domine quis habitabit
in tabernaculo tuo: aut
quis requiescet in monte san-
cto tuo. Qui ingreditur sine
macula: et operatur iusticiam
Qui loquit veritatem in cor-
de suo: qui non egit dolū in lin
gua sua. Nec fecit ꝓximo suo
malum: ꝛ opprobrium non ac-
cepit aduersus proximos suos

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Ad nihilū deductus est in cō
spectu ei⁹ malign⁹: timētes āt
dn̄m glificat. Qui iurat ꝓximo
suo et nō decipit q̄ pecuniā suā
nō dedit ad vsurā: ⁊ munera su
per inocētes nō accepit. Qui
facit hec: nō cōmouebit ineter=
nū. Glia. an. Ineternū tu nos
serua: oclo ȝ nr̄os illuia viā pa
cis agnoscere: teq₃ pauēdū in=
uocare: q̄ glificas oēs te dn̄e
timētes. an. Tribue nobis. an.
Tu dn̄e seruabis nos et custo=
dies nos ineternū. an. Bonoꝝ
meoꝝ. ℣. Memor fui nocte no
minis tui dn̄e. Et custodiui le=
gem tuā. In .ij. noc. Psal. xv.
Conserua me dn̄e q̄m spe
raui in te: dixi dn̄o deus
me⁹ es tu: q̄m bonoꝝ meoꝝ nō
eges. Sctis q̄ sunt i terra ei⁹:
mirificauit oēs volūtates me
as i eis. Multiplicate sunt ifir
mitates eoꝝ: postea accelera=
uerūt. Nō ꝯgregabo cōuenti
cula eoꝝ de sāguinib⁹: nec me
mor ero noīꝫ eoꝝ p labia mea.
Dn̄s ps hereditatis mee ⁊ ca
licis mei: tu es q̄ restitues he=
reditatē meā mihi. Funes ce
ciderūt mihi i p̄claris: etem̄ he
reditas mea p̄clara est michi.
Bn̄dicā dn̄m q̄ tribuit michi
intellectū: insup et vsq₃ ad no=
ctē increpuerūt me renes mei.

Prouidebā dn̄m in conspectu
meo sp: q̄m a dextris est michi
ne cōmouear. Propter hoc le
tatū est cor meum ⁊ exultauit
lingua mea: insup et caro mea
requiescet in spe. Qm̄ nō dereli
ques aiam meā in inferno: nec
dabis sctm̄ tuū videre corrup=
tionē. Notas mihi fecisti vias
vite adimplebis me leticia cū
vultu tuo: delectatiōes in dex
tera tua vsq₃ in finē. Glia. an.
Tribue nobis dn̄e itellectū ti
bi bn̄dicere: vt mereamur adi=
pleri leticia vultus tui. an. In
clina. an. Bonoꝝ meoꝝ nō in=
diges: in te spaui conserua me
dn̄e. An. Inclina. Psal. xvi.
Exaudi dn̄e iusticiā meā:
intēde dep̄catiōnē meā.
Aurib⁹ p̄cipe orōnē meā: non
i labijs dolosis De vultu tuo
iudiciū meū ꝓdeat: oculi tui vi
deāt equitates. Probasti cor
meū et visitasti nocte: igne me
examinasti et nō est inuenta in
me iniq̄tas. Ut nō loquat os
meū opa hoīm: ꝓpt verba la=
bioꝝ tuoꝝ ego custodiui vias
duras. Perfice gressus meos
in semitis tuis: vt nō mouean=
tur vestigia mea Ego clamaui
q̄m exaudisti me deus: inclina
aurē tuā mihi et exaudi verba
mea. Mirifica mias tuas: qui

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

saluos facis sperātes in te. A
resistētibus dextre tue: custodi
me vt pupillā oculi. Sub vm-
bra alarū tuarū protege me: a
facie impiorꝫ qui me afflixerūt.
Inimici mei aīam meā circū-
dederūt adipē suū cōcluserunt
os eorū locutū est supbiā. Pro
ijciētes me nūc circūdederunt
me: oculos suos statuerūt de-
clinare in terraꝫ. Susceperūt
me sicut leo ꝑatus ad ꝑdā: ꝛ si-
cut catulus leonis habitans in
abditis. Exurge dn̄e ꝑueni eū
et supplāta eū: eripe aīam meā
ab impio: frameā tuā ab inimi
cis manus tue. Dn̄e a paucis
de terra diuide eos i vita eorꝫ:
de abscōditis tuis adimpletus
est vēter eorꝫ. Saturati sunt fi
lijs: ꝛ dimiserūt reliquias suas
ꝑuulis suis. Ego aūt i iusticia
apparebo conspectui tuo: sacia
bor cū apparuerit glā tua Glā
ān. Inclina aurē tuā dn̄e et ex
audi nos: qui saluos facis spe-
rātes in te. ān. Uirtus nr̄a. ān
Inclīa dn̄e aurē tuā mihi: ꝛ ex
audi ꝟba mea. ā. Dn̄s. ꝓ. xvij.
Diligaꝫ te dn̄e fortitudo
mea: dn̄s firmamentum
meū et refugiū meū: et libera-
tor meus. Deus meꝰ adiutor
meus: et sperabo in eum. Pro
tector meꝰ ꝛ cornu salutꝭ mee:
et susceptor meus. Laudās in
uocabo dn̄m: ꝛ ab inimicis me
is saluus ero. Circūdederunt
me dolores mortis: ꝛ torrētes
iniqtatis conturbauerunt me.
Dolores iferni circūdederūt
me: preoccupauerūt me laquei
mortis. In tribulatione mea
inuocaui dn̄m: ꝛ ad deū meum
clamaui. Et exaudiuit de tem
plo sancto suo vocē meā: et cla
mor meus in cōspectu eiꝰ intro
iuit in aures eius. Cōmota est
et cōtremuit terra: fundamēta
montiū cōturbata sunt ꝛ com-
mota sūt: qm̄ iratꝰ ē eis. Ascē
dit fumꝰ in ira eiꝰ: ꝛ ignis a fa-
cie eius exarsit: carbones suc-
cēsi sunt ab eo. Inclinauit ce-
los et descendit: et caligo sub
pedibus eius. Et ascendit sup
cherubin ꝛ volauit: volauit su-
per pēnas ventorꝫ. Et posuit
tenebras latibulū suum in cir-
cuitu eiꝰ tabernaculū eius: te-
nebrosa aqua i nubibus aeris.
Pre fulgore in cōspectu eius
nubes transierunt: grando et
carbones ignis. Et intonuit
de celo dn̄s ꝛ altissimus dedit
vocem suam: grando et carbo
nes ignis. Et misit sagittas
suas et dissipauit eos: fulgura
multiplicauit et conturbauit
eos. Et apparuerunt fontes

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

aquarū: ⁊ reuelata sunt funda
mēta orbis terrarū. Ab incre-
patione tua dn̄e: ab inspiratio
ne sp̄us ire tue. Misit de sum-
mo et accepit me: assumpsit
me de aquis multis. Eripuit
me de inimicis meis fortissimis.
et ab his qui oderunt me: quo-
niā ꝯfortati sunt sup me. Pre
uenerūt me in die afflictionis
mee: et fact⁹ est dn̄s protector
meus. Et eduxit me in lati-
tudinē: saluum me fecit qm̄ vo
luit me. Et retribuet mihi do
minus sm̄ iusticiā meā: et sm̄
puritatē manuū mearū retri-
buet mihi. Quia custodiui vias
dn̄i: nec impie gessi a deo meo.
Qm̄ om̄ia iudicia eius in con
spectu meo: ⁊ iusticias eius nō
repuli a me. Et ero immacu-
latus cum eo: et obseruabo me
ab iniquitate mea. Et retri-
buet mihi dn̄s scd̄m iusticiam
meam: et scd̄m puritatem ma
nuū mearū in cōspectu oculoꝝ
eius. Cū sctō sanctus eris: et
cū viro innocēte innocēs eris.
Et cū electo electus eris: ⁊ cū
peruerso pu̇erteris. Qm̄ tu
populū humilem saluū facies:
et oculos supboꝝ humiliabis.
Qm̄ tu illuminas lucernam
meā dn̄e: deus meus illumina
tenebras meas. Qm̄ in te eri-
piar a tentatiōe: et in deo meo
transgrediar murum. Deus
meus impolluta via eius: elo-
quia dn̄i igne examinata. ꝓte
ctor est oīm sperantium in se.
Qm̄ quis deus preter dn̄m:
aut quis deus p̄ter deū nostrū.
Deus qui precinxit me virtu-
te: et posuit inmaculatā viam
meā. Qui pfecit pedes meos
tanq̄ ceruoꝝ: et sup excelsa sta
tuens me. Qui docet manus
meas ad preliū: ⁊ posuisti vt ar
cū ereū brachia mea. Et dedi-
sti mihi protectionē salutꝭ tue:
et dextera tua suscepit me. Et
disciplina tua correxit me in fi
nem: et disciplina tua ipsa me
docebit. Dilatasti gressus me
os subtus me: et non sunt infir-
mata vestigia mea. Persequar
inimicos meos et cōprehendā
illos: ⁊ nō conuertar donec de
ficiāt. Cōfringā illos nec po
terunt stare: cadēt subtus pe-
des meos. Et p̄cinxisti me vir
tute ad bellū: et supplātasti in
surgētes in me subtus me. Et
inimicos meos dedisti mihi
dorsum: ⁊ odiētes me disp̄disti
Clamauerūt nec erat q̇ saluos
faceret ad dn̄m: nec exaudiuit
eos. Et cōminuā eos vt pulue
rē ante faciē venti: vt lutū pla
teaꝝ delebo eos. Eripies me

de cōtradictionib⁹ ppli: consti-
tues me in caput gētiū. Pplˢ
quē nō ɔgnoui seruiuit mihi: in
auditu auris obediuit mihi.
Filij alieni mētiti sūt mihi: fi
lij alieni iueterati sunt. ꝛ clau-
dicauerunt a semitis suis. Ui-
uit dn̄s et bn̄dictus deus me⁹:
et exaltetur de⁹ salutis mee.
Deus q̄ das vindictas mihi
et subdis populos sub me: libe
rator meus de inimicis meis
iracūdis. Et ab insurgētib⁹ in
me exaltabis me: a viro iniquo
eripies me. Propterea ɔfite-
bor tibi in natiōibus dn̄e: ꝛ noi
tuo psalmū dicā. Magnificās
salutes regis ei⁹ ꝛ faciēs miaꝫ
xp̄o suo dauid: et semini ei⁹ vs-
q̄ in scl̄m. Glia. an̄ Uirtus no
stra dn̄e deus: vera lux: eterna
salus: esto refugiū nostrū i die
nostre afflictionis. An̄. Legis
tue dn̄e. an̄. Dn̄s firmamentū
meū et refugium meū. an̄ Nō
sunt loquele. ꝟ. Media nocte
surgebā ad confitendum tibi.
Sup iudicia iustificatiōis tue.
In .iij. noctur. Psalm⁹. xviij.
Celi enarrāt gl̄iam dei:
et opera manuū ei⁹ an-
nūciat firmamētū. Dies diei
eructat verbū: et nox nocti in-
dicat sciam. Nō sunt loq̄le ne-
q̄ sermones: quorū nō audian-
tur voces eoꝝ. In oēm terrā
exiuit sonus eorum: et in fines
orbis terre verba eorū. In so-
le posuit tabernaculū suum: et
ipse tanq̄ sponsus procedēs de
thalamo suo. Exultauit vt gi
gas ad currendā viam: a sum-
mo celo egressio ei⁹. Et occur
sus eius vsq̄ ad summum eius:
nec est qui se abscondat a calo-
re eius. Lex dn̄i immacula-
ta cōuertens animas: testimo
nium dn̄i fidele. sapientiā pre-
stans paruulis. Iusticie domi
ni recte letificantes corda: pre
ceptum domini lucidum illu-
minans oculos. Timor domi
ni sanctus permanens in secu-
lum seculi: iudicia domini ve-
ra iustificata in semetipsa. De
siderabilia super aurum et la-
pidem preciosum multū: ꝛ dul
ciora super mel et fauū. Etem
seruus tuus custodit ea: in cu-
stodiendis illis retributio mul
ta. Delicta quis intelligit ab
occultis meis munda me: ꝛ ab
alienis pce seruo tuo. Si mei
non fuerint dominati tunc im
maculatus ero: et emundabor
a delicto maximo. Et erūt vt
cōplaceāt eloquia oris mei: et
meditatio cordis mei in cōspe
ctu tuo sp. Dn̄e adiutor me⁹:
et redemptor meus. Glia. an̄.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Legistue dñe testimonio nos
ꝯuerte⁊t tuis illuiati p̄ceptis
a nr̄is mundemur occultis et
ab alienis. añ Exaudi nos. añ
Nō sunt loq̄le neq̃ sermones
quoꝝ non audiantur voces eo
rum. Añ Exaudiat. ps. xix.
Exaudiat te dñs i die tri
bulatiōis ꝓtegat te no-
mē dei iacob. Mittat tibi au-
xiliū de sctō: ⁊ de syon tueat̄ te.
Memor sit ois sacrificij tui: ⁊ ho
locaustū tuū pingue fiat. Tri
buat tibi f̄m cor tuū: ⁊ oē cōsi-
liū tuū cōfirmet. Letabimur
in salutari tuo: et in nomie dei
nostri magnificabimur. Im-
pleat dñs oēs petitiōes tuas:
nunc cognoui q̄m saluum fecit
dñs christū suū. Exaudiet illū
de celo sctō suo: i potētatibus
salus dextere ei⁹. Hi in curri-
bus et hi in equis: nos aūt i no
mine dñi dei nr̄i inuocabimus
Ipi obligati sūt et ceciderūt:
nos aūt surrexim⁹ et erecti su-
mus. Dñe saluū fac regē: ⁊ ex
audi nos in die qua inuocaue-
rimus te. Glia. á. Exaudi nos
in die qua inuocauerimus no-
mē tuū dñe. añ. Preueni nos.
añ. Exaudiat te dñs in die tri
bulationis. añ Dñe. Psal. xx.
Domine in virtute tua le
tabit̄ rex: ⁊ sup salutare
tuū exultabit vehemēter. De
sideriū cordis ei⁹ tribuisti ei: ⁊
volūtate labioꝝ ei⁹ nō frauda
sti eū. Qm̄ p̄uenisti eū in bene
dictiōib⁹ dulcedis: posuisti in
capite ei⁹ coronā de lapide p̄-
cioso Uitā petijt a te ⁊ tribui
sti ei lōgitudinē dierū in sclm:
et in sclm sclī. Magna ē glā ei⁹
in salutari tuo: glām ⁊ magnū
decorē impones sup eū. Qm̄
dabis eū in benedictionē in se-
culū seculi: letificabis eū i gau-
dio cū vultu tuo. Qm̄ rex spe-
rat in domino: et in misericor-
dia altissimi non cōmouebitur
Inueniatur manus tua omi-
bus inimicis tuis: dextera tua
inueniat omes qui te oderunt
Pones eos vt clybanū ignis
in tp̄e vultus tui: dñs in ira sua
conturbabit eos: et deuorabit
eos ignis. Fructū eoꝝ de ter-
ra pdes: ⁊ semē eoꝝ a filijs ho
minū. Qm̄ declinauerūt in te
mala: cogitauerūt ꝯsilia q̄ nō
potuerunt stabilire. Qm̄ po-
nes eos dorsum: in reliquijs tu
is preparabis vultū eoꝝ. Ex
altare domine in virtute tua:
cantabimus et psallemus vir-
tutes tuas. Glia pr̄i. añ. Pre
ueni nos dñe celesti bn̄dictio-
ne: vt in tua virtute letātes et
in tua pietate sperantes me-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

reamur assequi pmissum bea-
te immortalitatis premiũ. ãn.
Dñe in virtute tua letabit rex
℣. Exaltare dñe i virtute tua.
Cãtabim⁹ ⁊ psallem⁹ ℣tutes
tuas. Ante laudes. ℣. Excels⁹
sup oẽs gẽtes dñs. Et sup ce-
los gloria eius. Ad laudes.
Induit⁹ ẽ dñs fortitudinẽ
et precinxit se ℣tute allã
allã allã. ps. Dñs regna. cũ ce
teris. ãn. Glia ⁊ honor ⁊ bñdi-
ctio sedẽti sup thronũ viuẽti in
sclã sclor. ãn. De⁹ misereatur
nri ⁊ bñdicat nobis: illuiet vul
tũ suũ sup nos ⁊ misereatur nri
ãn. Benedictio ⁊ claritas ⁊ sa
piẽtia ⁊ grãx actio: honor vir-
tus ⁊ fortitudo deo nro in sclã
sclor amen. ãn. Sctũs sctũs sã
ctus dñs de⁹ oñs q erat et q est
et q vẽturus est. Capi. de dñi-
ca qd cõpetit. Hymn⁹.
Eterne rerũ cõditor no-
ctẽ dieq q regis: et tẽpor das
tẽpora vt alleues fastidiũ. Pre
co diei iã sonet noctis pfunde
puigil: nocturna lux viãtibus
a nocte noctem segregãs. Hoc
excitat⁹ lucifer soluit polũ ca-
ligine: hoc ois error chor⁹ viã
nocẽdi deserit. Hoc nauta vi-
res colligit pontiq mitescunt
freta: hoc ipsa petra ecclie ca-
nente culpã diluit. Surgam⁹
ergo strẽnue gallus iacẽtes ex
citat: et somnolẽtos increpat
gallus negãtes arguit. Gallo
canente spes redit egris salus
refundit: mucro latronis cõdi
tur lapsis fides reuertit. Iesu
labentes respice ⁊ nos vidẽdo
corrige: si respicis lapsi stabũt
fletuq culpa soluit. Tu lux re
fulge sensib⁹ mẽtisq somnũ disij
ce: te nrã vox primũ sonet ⁊ ore
psallamus tibi. Deo patri sit
glia eiusq soli filio: cũ spũ para
clito ⁊ nũc ⁊ in ppetuũ. Amen
℣⁹. In matutinis dñe medita
bor in te. Qr fuisti adiutor me⁹
Antiphona de dñica cõpetẽs.
Ecceiam [Hy⁹ estiualis
noctis tenuatur vmbra
lucis aurora rutilans choru-
scat nisib⁹ totis rogitem⁹ oẽs
cũctipotẽtẽ. Ut deus nri mi-
seratus oẽm pellat lãguorem
tribuat salutẽ donet et nobis
pietate patris regna polorũ.
Prestet hoc no. vts. ℣. In ma
tutinis. Ad primam Hymn⁹.
Iam lucis orto sydere deũ
precemur supplices vt in
diurnis actib⁹ nos seruet a no
centib⁹. Linguã refrenãs tẽ
peret ne litis horror insonet:
visum fouẽdo cõtegat ne vani
tates hauriat. Sint pura cor
dis intima absistat ⁊ vecordia

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

carnis terat superbiã: potus
cibiq₃ parcitas. Ut cũ dies ab
cesserit: noctẽq₃ sors reduxerit
mũdi per abstinẽtiam: ipsi ca-
nimus gloriã. Deo patri. An.
Adesto deus vnus. Psal. xxi.

Deus deus meus respice
in me quare me dereliqui
sti: lõge a salute mea ṽba deli-
ctorum meorum. Deus me⁹ clama
bo p diẽ et nõ exaudies: et no-
cte ⁊ non ad insipiẽtiam mihi
Tu aũt i sancto habitas: laus
israel. In te sperauerũt patres
nr̃i: sperauerũt ⁊ liberasti eos.
Ad te clamauerũt ⁊ salui fa-
cti sunt: in te sperauerũt ⁊ nõ sũt
cõfusi. Ego aũt sum ṽmis ⁊ nõ
homo: opprobriũ hoim ⁊ abie-
ctio plebis. Oẽs videntes me
deriserũt me: locuti sunt labiis
et mouerunt caput. Sperauit
in dño eripiat eũ: saluũ faciat
eũ qm̃ vult eũ. Qm̃ tu es q̃ ex
traxisti me de vẽtre. spes mea
ab vberib⁹ mr̃is mee: in te pie
ctus sum ex vtero. De ventre
matris mee de⁹ me⁹ es tu: ne
discesseris a me. Qm̃ tribula-
tio proxima est: et nõ est q̃ adiuuet
Circũdederũt me vituli mul
ti: thauri pingues obsederũt me.
Aperuerũt sup me os suũ: si-
cut leo rapiẽs ⁊ rugiẽs. Sicut
aqua effusus sum: ⁊ dispsa sunt
omnia ossa mea. Factũ est cor
meũ tanq₃ cera liquescẽs: in me
dio vẽtris mei. Aruit tanq₃ te
sta virtus mea. et lingua mea
adhesit faucib⁹ meis: et in pul
uerẽ mortis deduxisti me. Qm̃
circũdederũt me canes multi:
consiliũ malignãtium obsedit
me. Foderunt manus meas
et pedes meos: dinũerauerũt
oĩa ossa mea. Ipsi vero consi-
derauerũt ⁊ inspexerũt me. di-
uiserũt sibi vestimẽta mea: et su
per vestẽ meã miserũt sortem.
Tu aũt dñe ne elõgaueris au
xiliũ tuũ a me: ad defensionem
meã conspice. Erue a framea
deus aiam meã: et de manu ca
nis vnicã meã. Salua me ex
ore leonis: et a cornib⁹ vnicor-
niũ humilitatẽ meã. Narra-
bo nomen tuũ fratribus meis:
in medio ecclesie laudabo te.
Qui timetis dñm laudate eũ:
vniuersum semen iacob glori
ficate eum. Timeat eũ omne se
men israel: qm̃ nõ spreuit neq₃
despexit deprecationẽ paupe-
ris. Nec auertit faciẽ suã a me:
et cũ clamarẽ ad eũ exaudiuit
me. Apud te laus mea i eccle
sia magna: vota mea reddam
in cõspectu timẽtiũ eũ. Edent
pauperes ⁊ saturabũtur: ⁊ lau
dabũt dñm qui requirũt eum:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

viuēt corda eoꝝ in seculū seculi. Reminiscētur ꝛ cōuertētur
ad dn̄m: vniuersi fines terre.
Et adorabūt in cōspectu eius: vniuerse familie gētium Qm̄
dn̄i est regnum: et ipse dominabitur gentiū. Manducauerūt
ꝛ adorauerūt oēs pingues terre: in cōspectu eius cadent oēs
qui descendunt in terram. Et anima mea illi viuet: et semen
meum seruiet ipsi. Annūciabitur dn̄o generatio ventura.
et annunciabūt celi iusticiam eius populo qui nascetur: quē
fecit dominus Psalmus. xxij.

Dominus regit me ꝛ nihil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocauit. Super aquā refectionis educauit
me: aiam meā cōuertit. Deduxit me sup semitas iusticie: propter nomen suū. Nam ꝛ si ambulauero in medio vmbre mortis: nō timebo mala qm̄ tu mecum es. Uirga tua ꝛ baculus
tuus: ipsa me consolata sunt.
Parasti in cōspectu meo mensam: aduersus eos qui tribulāt
me. Impinguasti in oleo caput meū: et calix meꝰ inebriās
ꝙ preclarꝰ est. Et mia tua subsequetur me: oibus diebus vite mee. Et vt inhabitem i domo domini: in lōgitudine dierum. Gloria. Psalmus. xxiij.

Domini est terra ꝛ plenitudo eius: orbis terraꝝ
et vniuersi qui habitant in eo.
Quia ipe sup maria fundauit eū: et sup flumina ꝑparauit eū
Quis ascendet in montē dn̄i: aut quis stabit i loco sctō eiꝰ.
Innocēs manibꝰ et mūdo corde qui nō accepit in vano aiam
suā: nec iurauit in dolo ꝓximo suo Hic accipiet benedictionē
a dn̄o: et miam a deo salutari suo. Hec est generatio querentiū eū: querētium faciē dei iacob. Attollite portas principes vestras ꝛ eleuamini porte
eternales: et introibit rex glorie. Quis est iste rex glie: dn̄s
fortis ꝛ potens. dn̄s potens in prelio. Attollite portas principes vestras ꝛ eleuamini porte eternales: et introibit rex
glorie. Quis est iste rex glorie: dominus virtutum ipse est
rex glorie. Psalmus. xxiiij.

Ad te dn̄e leuaui animā meā: deꝰ meꝰ in te cōfido nō erubescā. Neqꝫ irrideāt
me inimici mei: etem̄ vniuersi qui sustinēt te non cōfundētur.
Cōfundātur oēs iniqua agentes: supuacue. Uias tuas domine demōstra mihi: ꝛ semitas tuas edoce me. Dirige me in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

veritate tua et doce me: qꝛ tu
es de⁹ saluatoꝛ me⁹: et te susti
nui tota die. R eminiscere mi
serationū tuaꝝ dñe: et miarū
tuaꝝ que a seculo sunt. D eli=
cta iuuētutis mee: et ignoꝛan=
tias meas ne memineris. S e
cundū miam tuā memēto mei
tu: ꝑpter bonitatem tuā dñe.
D ulcis ꝛ rect⁹ dñs: ꝑpter hoc
legē dabit delinquētib⁹ in via
D iriget māsuetos in iudicio:
docebit mites vias suas. U ni
uerse vie dñi mia ꝛ veritas: re=
qrētib⁹ testamētū ei⁹ et testio
nia eius. P ꝛopter nomen tuū
dñe ꝓpiciaberis pctō meo: mul
tū est eīn. Q uis est homo qui
timet dñm: legē statuit ei i via
quā elegit. A ia eius in bonis
demoꝛabit: et semen ei⁹ heredi
tabit terrā. F irmamentū est
dñs timētib⁹ eū: et testamētū
ipsi⁹ vt manifestet illis. O culi
mei semꝑ ad dñm: qm̄ ipse euel
let de laqueo pedes meos. R e
spice i me ꝛ miserere mei: quia
vnicus ꝛ pauper sum ego. T ri
bulatiōes coꝛdis mei multipli
cate sunt: de necessitatib⁹ meis
erue me. U ide hūilitatē meā
et laboꝛē meū: et dimitte vni=
uersa delicta mea. R espice ini
micos meos qm̄ multiplicati
sunt: et odio iniquo oderūt me

C ustodi aiaꝫ meā et erue me:
non erubescā qm̄ speraui in te.
I nnocētes ꝛ recti adheserūt
michi: quia sustinui te. L ibera
deus israel: ex oīb⁹ tribulatio=
nib⁹ suis. G lia. ps. xxv.
I Udica me dñe qm̄ ego in
innocētia mea ingressus sum:
et i dño sperās nō infirmaboꝛ.
P ꝛoba me dñe ꝛ tēpta me: vre
renes meos ꝛ coꝛ meum. Q m̄
mia tua ante oculos meos est:
et cōplacui i veritate tua. N ō
sedi cū consilio vanitatis: et cū
iniqua gerētib⁹ non introibo.
O diui ecclīam malignātium:
et cū impijs nō sedebo. L aua
bo inter innocētes man⁹ meas
et circūdabo altare tuum dñe.
U t audiā vocē laudis tue: et
enarrē vniuersa mirabilia tua
D ñe dilexi decoꝛē dom⁹ tue:
et locū habitatiōis gloꝛie tue.
N e ꝑdas cū impijs de⁹ aiam
meā: et cū viris sanguinū vitā
meā. I n quoꝝ manib⁹ iniqui
tates sunt: dextera eoꝝ reple=
ta est muneꝛib⁹. E go aūt i in=
nocētia mea ingressus sum: re=
dime me ꝛ miserere mei. P es
me⁹ stetit i directo: in ecclesijs
bñdicā te dñe. ps. Deus i noīe
ps. Cōfitemini. vel ps. Dñs re
gnauit. Beati imaculati. Re=
tribue. Quicūqꝫ vult salu⁹ esse

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

¶ Feria .ij. Inuitato. Uenite
Exultemꝰ dño. Uenite. Hyꝰ.
Somno refectis artubꝰ:
spꝛeto cubili surgimus:
nobis pater canētibꝰ: adesse te
deposcimꝰ. Te lingua pꝛimū
concinnat: te mētis ardoꝛ am-
biat: vt actuū sequētiū: tu san-
cte sis exoꝛdiū. Cedāt tenebꝛe
lumini ⁊ nox diurno syderi: vt
culpa quā nox intulit: lucis la
bescat munere. Pꝛecamur idē
supplices: noxas vt oēs ampu
tes: et oꝛe te canētiū: lauderis
in perpetuum. Pꝛesta pater.
ān. Dominus. Psalmꝰ. xxvj.
Dominus illumi
natio mea: et sa-
lus mea quem ti
mebo. Dñs pꝛo
tectoꝛ vite mee:
a quo trepidabo
Dum appꝛopiāt super me no
cētes: vt edant carnes meas.
Qui tribulāt me iimici mei:
ipsi infirmati sunt ⁊ ceciderūt.
Si cōsistant aduersum me ca-
stra: non timebit coꝛ meū. Si
exurgat aduersum me pꝛeliū:
in hoc ego sperabo. Unam pe
tij a dño hanc requiram: vt in
habitem in domo dñi: omībus
diebus vite mee. Ut videam
volūtatē dñi: ⁊ visitē tēplū eiꝰ
Qm̄ abscōdit me i tabernacu
lo suo: in die maloꝝ ꝓtexit me
in abscondito tabernaculi sui.
In petra exaltauit me: et nūc
exaltauit caput meū sup inimi
cos meos. Circuiui ⁊ immola
ui i tabernaculo eiꝰ hostiā vo-
ciferationis: cātabo et psalmū
dicā dño. Exaudi dñe vocem
meā qua clamaui ad te: misere
re mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit
coꝛ meū exq̄siuit te facies mea:
faciē tuā dñe req̄rā. Ne auer-
tas faciē tuā a me: ne declines
in ira a ſuo tuo. Adiutoꝛ meꝰ
esto ne derelinquas me: neq3 de
spicias me deꝰ salutaris meus
Qm̄ pater meꝰ et mater mea
dereliquerūt me: dñs aūt assū-
psit me. Legē pone mihi dñe
in via tua: et dirige me i semi-
ta recta ꝓpter inimicos meos
Ne tradideris me i aīas tribu-
lātiū me. qm̄ insurrexerūt i me
testes iniqui: et mētita est ini-
quitas sibi. Credo videre bo-
na dñi: in terra viuētiū. Expe
cta dñz viriliter age: ⁊ cōfoꝛtet
coꝛ tuū ⁊ sustine dñm. ps. xxvij
Ad te dñe clamabo deꝰ
meus ne sileas a me: ne
q̄n taceas a me et assimilaboꝛ
descēdētibꝰ i lacū. Exaudi dñe
vocē depcatiōis mee dum oꝛo
ad te: dum extollo manꝰ meas
ad tēplū sanctū tuū. Ne simul

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tradas me cū pctōribus: et cū
operātibus iniquitatē ne per=
das me. Qui loquūtur pacem
cū primo suo: mala aūt in cor=
dibus eorꝝ. Da illis scđm ope
ra eorꝝ: et scđm nequitiā adin=
uentionū ipsorꝝ. Scđm opera
manuū eorꝝ tribue illis: redde
retributionem eorꝝ ipsis. Qm̄
non intellexerūt opa dñi et in
opera manuū eius: destrues il
los ꝛ non edificabis eos. Be=
nedictꝰ dñs: qm̄ exaudiuit vo=
cem deprecationis mee. Dñs
adiutor meꝰ et ptector meꝰ: et
in ipo sperauit cor meū et adiu
tus sū. Et refloruit caro mea:
et ex volūtate mea confitebor
ei. Dñs fortitudo plebis sue:
et protector saluationū xpi sui
est. Saluū fac pplm tuū dñe.
et bñdic hereditati tue: ꝛ rege
eos ꝛ extolle illos vsqꝫ ineter=
nū. Glia. ān. Dñs defēsor vite
mee. ā. Adorate dñz. ps. xxviij
Afferte dño filij dei: af=
ferte dño filios arietū.
Afferte dño gloriā ꝛ honorē.
afferte dño gloriā nomini eiꝰ:
adorate dñm i atrio sancto eiꝰ
Vox dñi sup aquas deꝰ maie
statis intonuit: dñs sup aquas
multas. Vox dñi in virtute:
vox dñi in magnificētia. Vox
dñi cōfringētis cedros: et con
fringet dñs cedros libani. Et
cōminuet eos tanqꝫ vitulū li=
bani: et dilectꝰ queādmodum
filius vnicorniū. Vox dñi in=
tercidētis flammā ignis. vox
dñi cōcutiētis desertū: ꝛ cōmo
uebit dñs desertū cades. Vox
dñi pparātis ceruos ꝛ reuela=
bit cōdēsa: et i tēplo eiꝰ oēs di
cēt gliam. Dñs diluuiū inha=
bitare facit: et sedebit dñs rex
ineternū. Dñs virtutem po=
pulo suo dabit: dñs benedicet
populo suo i pace. Psal. xxix.
Exaltabo te dñe qm̄ susce
pisti me: nec dlectasti ini
micos meos sup me. Dñe deꝰ
meus clamaui ad te: et sanasti
me. Dñe eduxisti ab inferno
aīam meā: saluasti me a descē=
dētibus in lacū. Psallite dño
sancti eiꝰ: et cōfitemini mēorie
sctitatis eius. Qm̄ ira in indi
gnatione eiꝰ: et vita i volūtate
eius. Ad vesperū demorabit
fletus: et ad matutinū leticia.
Ego aūt dixi in habundantia
mea: non mouebor ineternum
Dñe i volūtate tua: prestitisti
decori meo virtutē. Auertisti
faciē tuā a me: et factꝰ sum cō=
turbatꝰ. Ad te dñe clamabo:
et ad deū meū depcabor. Que
vtilitas i sāguie meo: dū descē
do i corruptionē. Nūquid cō=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

fitebit tibi puluis:aut annūcia
bit veritatē tuā Audiuit dn̄s
et misertus est mei:dn̄s factus
est adiutor meus. Cōuertisti
planctū meū in gaudiū mihi:
cōscidisti saccū meū et circūde-
disti me leticia. Vt cātet tibi
glia mea ⁊ non cōpungar:dn̄e
de⁹ me⁹ ineternū cōfitebor tibi
Glia. ān. Adorate dn̄m i aula
sancta eius. ān. In tua iusticia
In te dn̄e speraui [ps. xxx.
nō cōfundar ineternū:in
iusticia tua libera me Inclina
ad me aurem tuā: accelera vt
eruas me. Esto mihi in deum
ptectorē et i domū refugij: vt
saluū me facias. Qm̄ fortitu-
do mea ⁊ refugiū meū es tu:et
ppter nomen tuū deduces me
et enutries me Educes me de
laqueo quē abscōderūt mihi:
qm̄ tu es ptector me⁹. In ma
nus tuas cōmēdo spm̄ meū:re
demisti me dn̄e deus veritatis
Odisti obseruātes vanitates:
supuacue Ego aūt i dn̄o spera
ui:exultabo ⁊ letabor i mia tua
Qm̄ respexisti hūilitatē meā:
saluasti de necessitatib⁹ aiam
meā. Nec cōclusisti me i mani
bus inimici:statuisti i loco spa
cioso pedes meos. Miserere
mei dn̄e qm̄ tribulor:cōturba-
tus est in ira oculus meus. aia
mea ⁊ vēter me⁹. Qm̄ defecit
in dolore vita mea:et anni mei
in gemitib⁹. Infirmata est in
paupertate virtus mea:⁊ ossa
mea cōturbata sunt. Sup oēs
inimicos meos factus sum op-
probriū vicinis meis valde:et
timor notis meis. Qui vide-
bant me foras fugerunt a me:
obliuioni datus sum tāq̄ mor
tuus a corde. Fact⁹ sum tāq̄
vas perditū:qm̄ audiui vitupe
rationē multoꝝ cōmorātiū in
circuitu. In eo dū conuenirēt
simul aduersum me:accipere
aiam meā cōsiliati sunt. Ego
aūt in te speraui dn̄e:dixi deus
meus es tu in manib⁹ tuis sor
tes mee. Eripe me de manib⁹
inimicoꝝ meoꝝ:et a persequē-
tibus me. Illustra faciem tuā
super seruum tuum:saluū me
fac in mia tua dn̄e. non cōfun-
dar quoniā inuocaui te. Eru-
bescant impij et deducātur in
infernum:muta fiant labia do
losa. Que loquūtur aduersus
iustum iniquitatem:in supbia
et i abusiōe. Quā magna mul
titudo dulcedinis tue dn̄e:quā
abscōdisti timētibus te. Per-
fecisti eis qui sperant in te:in
conspectu filioꝝ hominū. Ab
scōdes eos in abscōdito facici
tue:a cōturbatiōe hoim̄. Pro

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

teges eos i tabernaculo tuo: a
cōtradictiōe liguarꝝ. Bñdict⁹
dñs: qm̄ mirificauit miam suā
mihi in ciuitate munita. Ego
dixi i excessu mētꝫ mee: piect⁹
sum a facie oculorꝝ tuorꝝ. Ideo
exaudisti vocē orōnis mee: dū
clamarē ad te. Diligite dñm
oēs scti ei⁹: qm̄ veritatē requi-
ret dñs. et retribuet habūdā-
ter faciētib⁹ supbiā. Viriliter
agite ꝛ cōfortet cor vestrū: oēs
qui speratis in dño. ps. xxxi.
Beati quorꝝ remisse sūt ini
qtates: et quorꝝ tecta sūt
pctā. Btūs vir cui nō imputa
uit dñs pctm̄: nec est in spū ei⁹
dolus. Qm̄ tacui inueterauē
rūt ossa mea: dū clamarē tota
die. Qm̄ die ac nocte grauata
est sup me man⁹ tua: cōuersus
sum i erūpna mea dū cōfigitur
spina. Delictū meū cognitū ti
bi feci: et iniusticiā meā nō ab-
scōdi. Dixi ꝯfitebor aduersum
me iniusticiā meā dño: et tu re
misisti ipietatē pcti mei. Pro
hac orabit ad te ois sctūs: i tpe
oportuno. Verūtamen i dilu-
uio aquarꝝ multarꝝ: ad eū nō ap
proximabunt. Tu es refugiū
meū a tribulatiōe que circūde
dit me: exultatio mea erue me
a circūdātib⁹ me. Intellectū
tibi dabo ꝛ instruā te: i via hac
qua gradieris firmabo sup te
oculos meos. Nolite fieri si-
cut equ⁹ et mulus: quib⁹ nō est
intellect⁹. In chamo ꝛ freno
maxillas eorꝝ cōstringe: qui nō
approximāt ad te. Multa fla-
gella pctōris: sperātem aūt in
dño mia circūdabit. Letami-
ni in dño ꝛ exultate iusti: et glo
riamini oēs recti corde. Glia.
an. In tua iusticia libera me
domine. an. Rectos. ps. xxxij.
Exultate iusti in dño: re-
ctos decet collaudatio.
Confitemini dño in cythara:
i psalterio decē chordarū psal-
lite illi. Cātate ei cāticū nouū:
bene psallite ei in vociferatiōe
Quia rectū est vbū dñi: et ois
opa ei⁹ in fide. Diligit miam
et iudiciū: mia dñi plena est ter
ra. Verbo dñi celi firmati sūt:
et spū oris eius ois virtus eorꝝ
Cōgregās sicut i vtre aquas
marꝫ: ponēs i thesaurꝫ abyssos
Timeat dñm ois terra: ab eo
aūt cōmoueātur oēs inhabitā
tes orbē. Qm̄ ipe dixit ꝛ facta
sunt: ipe mādauit ꝛ creata sūt.
Dñs dissipat cōsilia gētiū: re-
probat aūt cogitatiōes pplorꝝ
ꝛ reprobat cōsilia pricipū. Cō
silium aūt dñi ieternū manet:
cogitationes cordis ei⁹ in ge-
neratiōe ꝛ generationē. Bea-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ta gens cui⁹ est dñs deus ei⁹:
ppls quē elegit in hereditatē
sibi. De celo respexit dñs: vi-
dit omes filios hoim. De pre-
parato habitaculo suo: respex-
it sup oēs qui habitāt terram.
Qui finxit singillatim corda
eoꝝ: qui intelligit oīa opera
eoꝝ. Non saluatur rex p mul
tā virtutē: et gigas nō saluabi
tur in multitudīe virtutis sue.
Fallax equ⁹ ad salutē: in ha-
bundātia aūt virtutis sue non
saluabit. Ecce oculi dñi super
metuētes eū: et in eis q sperāt
sup mia eius. Ut eruat a mor
te aīas eoꝝ: et alat eos in fa-
me. Aia nostra sustinet dñm:
qm adiutor ꝛ ptector noster ē.
Quia in eo letabitur cor no-
strū: et in noie sancto eius spe-
rauimus. Fiat misericordia
tua dñe sup nos: queadmoduꝫ
sperauimus in te. Psal. xxxiij.
Benedicā dñm in oī tpe:
semp laus ei⁹ in ore meo
In dño laudabit aīa mea: au-
diāt māsueti ꝛ letent. Magni
ficate dñm mecū: et exaltem⁹
nomē eius in idipm. Exqsiui
dñm ꝛ exaudiuit me: ꝛ ex oīb⁹
tribulatiōib⁹ meis eripuit me
Accedite ad eū ꝛ illuīamini:
et facies vr̄e nō ɔfundent. Iste
paup clamauit ꝛ dñs exaudi-
uit eū: et ex oīb⁹ tribulatiōib⁹
ei⁹ saluauit eū. Immittet an-
gel⁹ dñi i circuitu timētiū eū:
et eripiet eos. Gustate et vide
te qm suauis est dñs: btūs vir
q sꝑat in eo. Timete dñm oēs
scti ei⁹: qm nō est inopia timē-
tibus eū. Diuites eguerūt et
esurierūt: iqrētes aūt dñm nō
minuētur oī bono. Uenite fi-
lij audite me: timorē dñi doce-
bo vos. Quis est hō q vult vi
tā: diligit dies videre bonos.
Prohibe linguaꝫ tuā a malo:
et labia tua ne loquātur dolū.
Diuerte a malo et fac bonū:
inqre pacē et pseqre eā. Ocu
li dñi sup iustos: et aures eius
in pces eoꝝ. Uult⁹ aūt dñi su
per facientes mala: vt pdat de
terra memoriā eoꝝ. Clama-
uert iusti ꝛ dñs exaudiuit eos:
et ex oibus tribulatiōib⁹ eoꝝ
liberauit eos. Iuxta est dñs
his q tribulato sūt corde: ꝛ hūi
les spū saluabit. Multe tribu-
latiōes iustoꝝ: ꝛ de oibus his
liberabit eos dñs. Custodit
dñs omia ossa eoꝝ: vnū ex his
nō cōteretur. Mors pctōꝝ
pessima: et qui oderūt iustū de
linquēt. Redimet dñs aīas
seruoꝝ suoꝝ: et non delinquēt
oēs qui sperāt in eo. Glia. An.
Rectos decet collaudatio. A.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

I Expugna. Psal. xxxiiij.

Iudica dñe nocentes me: expugna ipugnātes me. Apprehende arma et scutū: et exurge in adiutoriū mihi. Effunde frameā et conclude aduersꝰ eos q̄ persequūtur me: dic aīe mee salus tua ego sum. Cōfundant⁊ ⁊ reuereant⁊: q̄rētes aīam meā. Auertant⁊ retrorsum et cōfundant⁊: cogitantes mihi mala. Fiāt tanq̄ puluis ante faciē venti: ⁊ angelꝰ dñi coartās eos. Fiat via illorꝫ tenebre et lubricū: et angelus dñi persequens eos. Qm̄ gratis abscōderunt mihi interitū laquei sui: supuacue exprobrauerūt aīam meā. Ueniat illi laqueꝰ quē ignorat. et captio quā abscōdit apprehēdat eū: et in laqueū cadat in ipo. Aīa aūt mea exultabit in dño: et delectabitur sup salutari suo. Oīa ossa mea dicent: dñe quis similis tibi. Eripiens inopē de manu fortiorū eius: egenū et pauperē a diripiētibus eū. Surgētes testes iniqui: que ignorabā iterrogabant me. Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem aīe mee. Ego aūt cū mihi molesti essent: induebar cilicio. Humiliabā in ieiunio aīam meā: et orō mea in sinu meo cōuertet⁊.

Quasi primū quasi fratrē nostrū sic cōplacebā: quasi lugēs et cōtristatus sic humiliabar. Et aduersū me letati sunt et cōuenerūt: congregata sunt sup me flagella et ignoraui. Dissipati sunt nec cōpūcti temptauerūt me. subsannauerūt me subsannatiōe: frenduerūt sup me dētibꝰ suis. Dñe qn̄ respicies. restitue aīam meā a malignitate eorꝫ: a leonibꝰ vnicā meā. Confitebor tibi in ecclia magna: in pplo graui laudabo te. Non supgaudeant mihi q̄ aduersant⁊ mihi inique: q̄ oderūt me gratis et annuunt oculis. Qm̄ mihi quidē pacifice loquebant⁊: ⁊ in iracūdia terre loquētes dolos cogitabāt. Et dilatauerūt sup me os suū: dixerūt euge euge viderūt oculi nostri. Uidisti dñe ne sileas: dñe ne discedas a me. Exurge et intēde iudicio meo deus meꝰ: et dñs meus in cām meā. Iudica me dñe secundū iusticiā tuā dñe deꝰ meus: ⁊ non supgaudeant mihi. Nō dicāt i cordibꝰ suis euge euge aīe nr̄e: nec dicāt deuorabimus eū. Erubescant et reuereātur simul: qui gratulātur malis meis. Induātur cōfusione et reuerētia: qui maligna loquunt⁊ sup me. Exultēt

et letent͡ q̃ volũt iusticiã meã:
et dicãt semp magnificet͡ dñs
qui volunt pacem serui eius.
Et lingua mea meditabit͡ iu-
sticiã tuã: tota die laudẽ tuam
Dixit iniust⁹ Psal. xxxv.
Dixit iniust⁹
ut delinquat i semetipo:
non est timor dei ante oculos
eius. Q̃m dolose egit in cõspe
ctu eius: ut inueniatur iniqui-
tas eius ad odiũ. Uerba oris
eius iniq̃tas ꝛ dolus: noluit in
telligere ut bene ageret. Ini
quitatẽ meditat⁹ est in cubili
suo. astitit om̃i vie nõ bone: ma
liciã aũt nõ odiuit. Dñe in ce
lo mia tua: et veritas tua us-
ꝗ ad nubes. Iusticia tua sicut
mõtes dei: iudicia tua abyssus
multa. Hoies et iumẽta salua
bis dñe: quẽadmodũ multipli-
casti miam tuã de⁹. Filij aũt
hoim: in tegmine alarũ tuarũ
sperabunt. Inebriabuntur ab
ubertate dom⁹ tue: ꝛ torrente
voluptatis tue potabis eos.
Q̃m apud te est fons vite: ꝛ in
lumine tuo videbimus lumen.
Pretẽde miaȝ tuã sciẽtib⁹ te:
et iusticiã tuã his q̃ recto sunt
corde. Nõ veniat mihi pes su
pbie: ꝛ manus pctõris nõ mo-
ueat me. Ibi ceciderũt q̃ ope-
rãtur iniq̃tatem: expulsi sunt
nec potuerũt stare. Gloria. an.
Expugna impugnantes me.
an. Reuela. Psalmus. xxxvi.
NOli emulari in malig-
nãtibus: neqȝ zelaueris
faciẽtes iniq̃tateȝ. Q̃m tanꝗ
fenũ velociter arescẽt: et quẽ-
admodũ olera herbarum cito
decidẽt. Spera in dño et fac
bonitatẽ: et inhabita terrã et
pasceris in diuitijs eius. De-
lectare in dño: ꝛ dabit tibi pe-
titiões cordis tui. Reuela do
mio viaȝ tuã et spera in eo: et
ipe faciet. Et educet quasi lu-
mẽ iusticiã tuã et iudiciũ tuuȝ
tanꝗ meridiem: subditus esto
dño et ora eũ. Noli emulari i
eo qui psperatur in via sua: in
hoie faciẽte iniusticias. Desi-
ne ab ira et derelinque furorẽ:
noli emulari ut maligneris.
Q̃m qui malignant͡ extermi-
nabũtur: sustinẽtes aũt domi-
nũ ipi hereditabũt terraȝ. Et
adhuc pusillũ et nõ erit pecca
tor: et queres locũ eius ꝛ nõ in
uenies. Mãsueti aũt heredita
bũt terrã: ꝛ delectabũt͡ i multi
tudie pacꝭ. Obseruabit pctõr
iustũ: ꝛ stridebit sup eũ dẽtib⁹
suis. Dñs aũt irridebit eũ: q̃m
pspicit ꝙ veniet dies ei⁹. Gla
diũ euaginauerũt pctõres: in-
tẽderũt arcũ suũ. Ut decipiãt
pauperẽ et inopẽ: ut trucident

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

rectos corde. Gladius eoꝝ in-
tret in corda ipsoꝝ: et arc⁹ eoꝝ
cōfringat. Melius est modicū
iusto: sup diuitias pctōꝝ mul-
tas. Qm̄ brachia pctōꝝ cōte-
rent: cōfirmat aūt iustos dn̄s.
Nouit dn̄s dies immaculato
rū: et hereditas eoꝝ ineternū
erit. Non confundētur in tpe
malo: et in diebus famis satu-
rabunt. qꝛ pctōres pibūt. Ini
mici ꝓo dn̄i mox vt honorifica
ti fuerint et exaltati: deficien-
tes queadmodū fum⁹ deficiēt.
Mutuabit pctōr et nō soluet:
iustus aūt miseret et retribuet
Qꝛ benedicētes ei heredita-
būt terrā: maledicētes aūt ei
dispibūt. Apud dn̄m gressus
hoīs dirigēt: et viā ei⁹ volet.
Cū ceciderit non collidet: qꝛ
dn̄s supponit manū suam. Iu
nior fui etenī senui: et non vidi
iustum derelictum: nec semen
ei⁹ querēs panē. Tota die mi
seret et cōmodat: ꝛ semē illius
in bn̄dictiōe erit. Declia a ma
lo et fac bonū: ꝛ inhabita in se
culū sclī. Qꝛ dn̄s amat iudiciū
et nō derelīquet sctōs suos: in-
eternū ꝯseruabunt. Iniusti pu
nient: ꝛ semē ipioꝝ pibit. Iu-
sti aūt hereditabūt terrā: ꝛ in-
habitabūt in sclm̄ sclī sup eam
Os iusti meditabit sapientiā:
et lingua eius loquet iudiciū.
Lex dei eius i corde ipsius: et
nō supplātabunt gressus eius.
Cōsiderat pctōr iustū: et que-
rit mortificare eum. Dn̄s aūt
nō derelinquet eū in manibus
eius: nec dānabit eū cū iudica-
bitur illi. Expecta dn̄m et cu-
stodi viā eius: ꝛ exaltabit te vt
hereditate capias terrā: cū pe
rierint pctōres videbis. Vidi
impiū supexaltatū: et eleuatū
sicut cedros libani. Et trāsiui
et ecce nō erat: quesiui eū ꝛ nō
est inuētus locus eius. Custo-
di innocentiā ꝛ vide equitatē:
qm̄ sunt reliquie hoī pacifico.
Iniusti aūt dispibūt: simul re
liquie impioꝝ interibūt. Sa-
lus aūt iustoꝝ a dn̄o: et prote-
ctor eoꝝ in tempe tribulatiōis
Et adiuuabit eos dn̄s ꝛ libe-
rabit eos: ꝛ eruet eos a pctōri-
bus. et saluabit eos qꝛ sperave
runt in eo. Psal. xxxvij

Domine ne in furore tuo
arguas me: neq̧ in ira tua cor-
ripias me. Qm̄ sagitte tue in
fixe sunt mihi: ꝛ confirmasti su
per me manū tuā. Non est sa-
nitas in carne mea a facie ire
tue: non est pax ossibus meis a
facie pctōꝝ meoꝝ. Quoniā
iniquitates mee supgresse sunt
caput meū: ꝛ sicut onus graue

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

grauate sunt sup me. Putrue
rūt ꝛ corrupte sunt cicatrices
mee: a facie isipiētie mee. Mi-
ser factus sum ꝛ curuatus sum
vsq; in finē: tota die cōtristat⁹
ingrediebar. Qm̄ lumbi mei
impleti sunt illusionib⁹: et non
est sanitas in carne mea. Af-
flictus sum et humiliatus sum
nimis: rugiebam a gemitu cor
dis mei. Dn̄e ante te oē desi-
deriū meū: et gemitus meus a
te nō est abscōditus. Cor meū
cōturbatum est dereliquit me
virtus mea: ꝛ lumē oculorum
meorum et ip̄m nō est mecum.
Amici mei et ꝑximi mei: ad-
uersum me appropiquauerūt
et steterūt. Et q̄ iuxta me erāt
de longe steterūt: et vim facie
bāt qui querebāt aiam meam
Et q̄ inquirebant mala michi
locuti sunt vanitates: et dolos
tota die meditabantur. Ego
aūt tanq̄ surdus nō audiebā:
et sicut mutus non aperiēs os
suū. Et fact⁹ sum sicut homo
nō audiens: et nō habēs in ore
suo redargutiones. Qm̄ in te
dn̄e speraui: tu exaudies me dn̄e
deus meus. Quia dixi nequā
do supergaudeāt mihi inimici
mei: et dū commouētur pedes
mei sup me magna locuti sunt
Qm̄ ego in flagella parat⁹ sum
et dolor meus in ꝯspectu meo
semp. Qm̄ iniquitatē meā an
nūciabo: et cogitabo ꝑ pecca-
to meo. Inimici autē mei vi-
uūt et ꝯfirmati sunt super me:
et multiplicati sunt qui oderūt
me inique. Qui retribuūt ma
la pro bonis detrahebāt mihi:
qm̄ sequebar bonitatē. Ne de
relinquas me dn̄e deus meus:
ne discesseris a me. Intēde in
adiutoriū meū: dn̄e deus salu-
tis mee. Gl'ia. an. Reuela do-
mino viam tuā. ℣ Dn̄e in celo
misericordia tua. Et veritas
tua vsq; ad nubes. Ante laud.
℣ Fiat mia tua dn̄e super nos
Quemadmodū. Laudes. an.
Miserere mei de⁹. ps. Ips.
an. Intellige clamorem
meū dn̄e. ps. Verba mea. an.
Deus deus meus ad te de lu-
ce vigilo. ps. Ipm. an. Cōuer
sus est furor tuus dn̄e: ꝛ conso-
latus es me. ps Cōfitebor. an
Laudate dn̄m de celis. ps. Ip
sum. Cap̄m. Fratres vigilate
orate. state i fide. viriliter agi-
te: et cōfortamini in dn̄o: ꝛ om
nia vr̄a in charitate fiāt. Deo.
Splendor pater Hym⁹.
ne glorie de luce lucē ꝑ-
ferens: lux lucis et fons lumi-
nis: dies diē illuminans. Ve-
rusq; sol illabere: micans nito-

re ꝑpetim: iubarq́ʒ sancti spūs
infunde nr̄is sensibus. Votis
vocemus te p̄rem: p̄rem ꝑhen-
nis glie pr̄ potētis gr̄e culpam
religet lubricā. Informet ac-
tus strēnuos: dētes retundat
inuidi: casus secūdet aspos: do
net gerēdi grām. Mentē gu-
bernet et regat casto fideli cor
pore: fides calore ferueat frau
dis venena nesciat. Christusq́ʒ
nobis sit cibus: potusq́ʒ noster
sit fides leti bibamus sobriam
ebrietatē spūs. Let⁹ dies hic
trāseat pudor sit vt diluculuʒ.
fides velut meridies crepus-
culū mēs nesciat. Aurora cur
sus ꝓuehit: aurora totus pro-
deat: in p̄re totus fili⁹: ⁊ totus
in verbo pr̄. Deo pr̄i. ℣. Re-
pleti sum⁹ mane mīa tua. Ex-
ultauim⁹ et delectati sum⁹ oī-
bus diebus nr̄is. Ad bn̄ƀ. Be-
nedictus de⁹ isrl̄. ¶ Feria .iiij.
Inui. Iubilem⁹ dō Saltari .n.
Consors p̄rni [Vlei hy⁹.
luis lux ipe lucis ⁊ dies
noctē canēdo rūpim⁹ assiste po
stulātib⁹. Aufer tn̄bras mētiū
fuga cateruas demonū expel-
le somnolentiā: ne pigritātes
obruat. Sic xp̄e nobis oīb⁹ in
dulgeas credētib⁹: vt ꝓsit ex-
orātib⁹ qđ p̄cinētes psallim⁹.
Pr̄a. ā. Ut nō delin. ps. xxxviij

D Ixi custodiā vi-
as meas: vt non
deliquā in ligua
mea. Posui ori
meo custodiā: cū
cōsisteret pecca-
tor aduersum me. Obmutui ⁊
humiliatus sum et silui a bo-
nis: et dolor meus renouat⁹ ē.
Cōcaluit cor meū intra me: ⁊
in meditatiōe mea exardescet
ignis. Locut⁹ sum in lingua
mea: notū fac mihi dn̄e finem
meū. Et numerū dierū meorū
quis est: vt sciā quid desit mihi
Ecce mēsurabiles posuisti di-
es meos: et substātia mea tan-
q̄ʒ nihilū ante te. Uerūtamen
vniuersa vanitas: oīs hō vi-
uēs. Uerūtamē in imagine ꝑ
transit hō: sed et frustra cōtur
bat. Thezaurizat: et ignorat
cui ꝯgregabit ea. Et nūc que
est expectatio mea nōne dn̄s: ⁊
substātia mea apud te est. Ab
oībus iniquitatib⁹ meis erue
me: opprobriū insipienti dedi-
sti me. Obmutui et nō aperui
os meū: q̄m tu fecisti. amoue a
me plagas tuas. A fortitudi
ne manus tue ego defeci in in-
crepatiōibus: ꝓpter iniqtatē
corripuisti hoiem. Et tabesce-
re fecisti sicut araneā aiaʒ ei⁹:
verūtn̄ vane cōturbat ois hō.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Exaudi orōnē meā dñe et de-
pcationē meā: aurib⁹ pcipe la
chrymas meas. Ne sileas qm̄
aduena ego sum apud te: et pe
grinus sicut omnes pr̄es mei.
Remitte mihi vt refrigerer
priusq̄ȝ abeam: et amplius nō
Ero. Psalmus. xxxix.
Expectās expectaui dñz:
et intendit mihi. Et exaudi-
uit pces meas. ⁊ eduxit me de
lacu miserie: et de luto fecis.
Et statuit supra petrā pedes
meos: et direxit gressus meos
Et immisit in os meū cāticuȝ
nouū: carmen deo nr̄o. Vide-
būt multi et timebūt: et spera
būt in dño. Beatꝰ vir cuius est
nomē dñi spes eius: ⁊ nō respe
xit in vanitates et insanias fal
sas. Multa fecisti tu dñe deus
meus mirabilia tua: et cogita
tiōibus tuis nō est qui silis sit
tibi. Annūciaui ⁊ locutus sū:
multiplicati sunt sup numerū.
Sacrificiū ⁊ oblationē nolui-
sti: aures āt pfecisti mihi. Ho
locaustū et p pctō nō postula-
sti: tūc dixi ecce venio. In capi-
te libri scriptū est de me vt fa-
cerē volūtatē tuā. de⁹ me⁹ vo
lui: et legē tuā in medio cordis
mei. Annūciaui iusticiā tuā i
eccl'ia magna: ecce labia mea
nō phibebo dñe tu scisti. Iusti
ciā tuā nō abscōdi i corde meo:
veritatē tuā ⁊ salutare tuū dixi.
Nō abscōdi miam tuā: et veri
tatē tuā a ꝯsilio mlto. Tu āt
dñe ne longe facias miseratio
nes tuas a me: mia tua et veri
tas tua semp susceperunt me.
Qm̄ circūderūt me mala q̄ꝝ
nō est nūerus: cōprehenderūt
me iniquitates mee et non po-
tui vt viderem. Multiplicati
sunt sup capillos capitis mei:
et cor meū dereliqt me. Com
placeat tibi dñe vt eruas me:
dñe ad adiuuandū me respice.
Cōfūdātur et reuereant̄ siƚ: q̄
querūt aiam meā vt auferant
eā. Cōuertant̄ retrorsuȝ ⁊ re-
uereant̄: q̄ volunt mihi mala.
Ferāt cōfestim ꝯfusionē suā:
q̄ dicūt mihi euge euge. Exul
tēt et letent̄ sup te oēs querē-
tes te: ⁊ dicāt semp magnifice-
tur dñs. q̄ diligūt salutare tuū
Ego aūt mēdicus sum et pau
per: dñs sollicit⁹ est mei. Ad-
iutor me⁹ ⁊ ptector me⁹ tu es:
de⁹ meus ne tardaueris. Gl'a.
An. Vt nō delinquā in lingua
mea. an. Sana dñe. Psal. xl.
BEatus qui intelligit sup
egenū et pauperē: in die
mala liberabit eū dñs. Dñs cō
seruet eū ⁊ viuificet eū ⁊ beatū
faciat eū in terra: et nō tradat

esti in aiam inimicoꝝ eius. Do
minus opē ferat illi sup lectuz
doloris eius: vniuersum stratū
eius ꝟsasti in infirmitate eius.
Ego dixi dñe miserere mei: sa
na aiam meā quia peccaui tibi
Inimici mei dixerūt mala mi
chi: qñ morieť et pibit nomen
eius. Et si ingrediebať vt vi-
deret vana loqbať: cor ei⁹ cō-
gregauit iniqtatē sibi. Egre-
diebať foras: ⁊ loquebať in id-
ipm. Aduersū me susurrabāt
oēs inimici mei: aduersum me
cogitabāt mala mihi. Verbū
iniquū ꝯstituerūt aduersū me:
nūqd q̄ dormit nō adijciet vt
resurgat. Etēm hō pacis mee
in quo speraui q̄ edebat panes
meos magnificauit sup me sup
plātationē. Tu aūt dñe mise-
rere mei et resuscita me: et re-
tribuā eis. In hoc ꝯgnoui qm̄
voluisti me: qm̄ nō gaudebit in
imicus meus sup me. Me aūt
ꝑpter innocentiā suscepisti: et
ꝯfirmasti me in conspectu tuo
ineťnū. Bñdict⁹ dñs deus isrl'
a sc'lo ⁊ in sclm: fiat fiat. ps. xli.

Quemadmoduz desiderat
ceruus ad fōtes aquaꝝ:
ita desiderat aia mea ad te de
us. Sitiuit aia mea ad deū fō
tē viuū: qñ veniā ⁊ appebo an-
te faciē dei. Fuerūt mihi la-
chryme mee panes die ac no-
cte: dū dr̄ mihi quotidie vbi est
deus tuus. Hec recordat⁹ suz
et effudi in me aiam meā: qm̄
trāsibo in locū tabernaculi ad
mirabilis vsq3 ad domum dei
In voce exultatiōis et cōfes-
sionis: son⁹ epulātis. Quare
tristis es aia mea: ⁊ quare con-
turbas me. Spera in deo qm̄
adhuc confitebor illi: salutare
vultus mei ⁊ deus meus. Ad
meipm aia mea cōturbata est
ꝓptea memor ero tui de terra
iordanis: et hermonijm a mō
te modico. Abyssus abyssū in
uocat: in voce catharactarum
tuaꝝ. Oia excelsa tua ⁊ fluct⁹
tui: sup me transierūt. In die
mādauit dñs miam suā: ⁊ no-
cte cāticū eius. Apud me orō
deo vite mee: dicā deo suscep-
tor meus es. Quare oblitus
es mei: et quare ꝯtristat⁹ ince
do dū affligit me inimic⁹. Dū
ꝯfringunť ossa mea exprobra-
uerūt mihi: q̄ tribulant me ini-
mici mei. Dū dicūt michi per
singulos dies vbi est deus tu⁹:
quare tristis es aia mea ⁊ qua
re conturbas me. Spa in deo
qm̄ adhuc ꝯfitebor illi: saluta-
re vult⁹ mei et de⁹ me⁹. Gla.
a. Sana dñe aiam meā qr pec-
caui tibi. a. Eructauit. ps. xliij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Iudica me deus ⁊ discer=
ne causam meā de gente
non sācta: ab hoīe iniquo ⁊ do
loso erue me. Qꝛ tu es de⁹ for
titudo mea quare me repulisti
et quare tristis incedo: dū affli
git me inimicus. Emitte lucē
tuā et veritatē tuā: ipsa me de
duxerūt ⁊ adduxerūt i mōtem
sctm̄ tuū et i tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei: ad
deū qui letificat iuuētutē meā
Cōfitebor tibi in cythara de⁹
deus me⁹: quare tristis es aīa
mea et quare conturbas me.
Spera in deo qm̄ adhuc confi
tebor illi: salutare vultus mei
et deus meus. Psalmus. xliii.

Deus auribus nostris au
diuim⁹: patres nr̄i annū
ciauerūt nobis. Opus qđ ope
ratus es i dieb⁹ eoꝝ: et i dieb⁹
antiquis. Manus tua gētes di
sperdidit ⁊ plātasti eos: afflixi
sti ppl'os ⁊ expulisti eos. Nec
eñ i gladio suo possederūt ter
ram: et brachiū eoꝝ non salua
uit eos. Sed dextera tua ⁊ bra
chiū tuū et illuminatio vultus
tui: qm̄ cōplacuisti in eis. Tu
es ipse rex meus ⁊ deus meus:
qui mādas salutes iacob. In
te inimicos nr̄os vētilabimus
cornu: et in noīe tuo spernemus
insurgētes in nobis. Non eñ
in arcu meo sperabo: et gladi⁹
me⁹ nō saluabit me. Saluasti
eñ nos de affligētibus nos: et
odiētes nos cōfudisti. In deo
laudabimur tota die: et i noīe
tuo cōfitebimur i seculū. Nūc
aūt repulisti ⁊ confudisti nos:
et nō egredieris de⁹ in virtu=
tibus nr̄is. Auertisti nos re=
trorsū post inimicos nostros:
et q̄ oderūt nos diripiebāt si=
bi. Dedisti nos tāq̄ oues esca
rum: et i gētib⁹ dispersisti nos.
Vēdidisti pplm̄ tuū sine p̄cio:
et nō fuit multitudo i cōmuta=
tionib⁹ eoꝝ. Posuisti nos op=
probriū vicinis nr̄is: subsanna
tionē ⁊ derisum his q̄ in circui
tu nr̄o sunt. Posuisti nos in si
militudinē gētib⁹: cōmotionē
capitis i pplis. Tota die vere
cūdia mea cōtra me est: et con
fusio faciei mee cooperuit me.
A voce exprobrantis ⁊ oblo=
quentis: a facie inimici ⁊ perse
quentis. Hec oia venerūt sup
nos nec obliti sum⁹ te: ⁊ inique
nō egim⁹ in testamēto tuo. Et
nō recessit retro cor nr̄m: et de
clinasti semitas nr̄as a via tua
Qm̄ hūiliasti nos i loco affli=
ctionis: et cooperuit nos vm=
bra mortis. Si obliti sum⁹ no
men dei nr̄i: et si expādim⁹ ma
nus nr̄as ad deū alienū. Nō=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ne de⁹ requiret iſta:ipe em̄ no=
uit abſcōdita cordis. Q̄m̄ pro
pter te mortificamur tota die:
eſtimati ſumus ſicut oues occi
ſionis. Exurge quare obdor=
mis dn̄e: exurge ⁊ ne repellas
in finē. Quare faciē tuā auer
tis: obliuiſceris inopie noſtre
et tribulatiōis nr̄e. Q̄m̄ hūi=
liata eſt in puluere aīa nr̄a:cō
glutinatus eſt ī terra vēter nr̄.
Exurge dn̄e adiuua nos:et re
dime nos ꝓpter nomen tuum.
Eructauit cor [ps. xliiij.
meū ꝟbū bonū:dico ego
opera mea regi Lingua mea
calam⁹ ſcribe:velociter ſcribē
tis Specioſus forma pre filijs
hoīm. diffuſa eſt gratia ī labijs
tuis:ꝓpterea bn̄dixit te de⁹ in
eternū Accingere gladio tuo
ſuper femur tuū:potentiſſime.
Spe tua ⁊ pulchritudine tua:
intēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna.
Propter veritatē et māſuetu
dinem ⁊ iuſticiā:et deducet te
mirabiliter dextera tua. Sa=
gitte tue acute: ppl'i ſub te ca=
dēt ī corda inimicoꝝ regiſ. Se
des tua de⁹ ī ſcl'm ſcl'i:ꝟga dire
ctiōis virga regni tui. Dilexi
ſti iuſticiā et odiſti iniquitatē:
ꝓpterea vnxit te de⁹ de⁹ tuus
oleo leticie pre cōſortib⁹ tuis.
Mirra ⁊ gutta ⁊ caſia a veſti=
mētis tuis a domib⁹ eburneis:
ex quibus delectauerūt te filie
regū in honore tuo. Aſtitit re
gina a dextris tuis in veſtitu
deaurato:circūdata varietate
Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina au
rem tuā:et obliuiſcere populū
tuū et domū p̄ris tui. Et cōcu
piſcet rex decorem tuū:q̄m̄ ipe
eſt dn̄s de⁹ tu⁹ et adorabūt eū
Et filie thiri ī mūerib⁹:vultū
tuū deprecabūtur oēs diuites
plebis. Oīs glīa ei⁹ filie regis
abintus in fimbrijs aureis:cir
cūamicta varietatib⁹. Addu
cētur regi ꝟgies poſt eā:ꝓxīe
eius afferētur tibi. Afferētur
in leticia ⁊ exultatiōe:adducē
tur ī tēplū regis. Pro patrib⁹
tuis nati ſūt tibi filij:cōſtitues
eos pricipes ſuper oēm terrā.
Meōr ero noīs tui:in om̄i gn̄a
tione ⁊ gn̄atiōem. Propterea
ppl'i cōfitebūtur tibi ineternū:
et ī ſcl'm ſcl'i. Glīa. an Eructa=
uit cor meū verbū bonum. an.
Adiutor. Pſalm⁹. xlv.
Deus noſter refugium et
virt⁹:adiutor ī tribulationib⁹
que inuenerūt nos nimis Pro
pterea nō timebim⁹ dū turba
bitur terra:et trāſferētur mō
tes in cor maris. Sonuerunt
⁊ turbate ſunt aque eoꝝ:cōtur
bati ſunt mōtes in fortitudine

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

eius. Fluminis impetus letificat ciuitatem dei: sctificauit tabernaculũ suũ altissimus. Deus in medio eius nõ cõmouebitur: adiuuabit eã deus mane diluculo. Cõturbate sũt gẽtes et inclinata sunt regna: dedit vocẽ suã mota est terra. Dñs virtutũ nobiscũ: susceptor nr deus iacob. Uenite et videte opa dñi q̃ posuit pdigia sup terrã: auferẽs bella vsq3 ad finẽ terre. Arcũ cõteret et cõfringet arma: et scuta cõburet igni. Uacate et videte qm̃ ego suz deus: exaltabor in gẽtibus et exaltabor in terra. Dñs virtutũ nobiscũ: susceptor noster deus iacob. ps. xlvi.

Omnes gẽtes plaudite manibus: iubilate deo i voce exultatiõis. Qm̃ dñs excelsus terribilis: rex magnus sup oẽz terrã. Subiecit pplos nobis: et gentes sub pedibus nr̃is. Elegit nobis hereditatẽ suã: speciem iacob quẽ dilexit. Ascẽdit deus in iubilo: et dñs i voce tube. Psallite deo nr̃o psallite: psallite regi nr̃o psallite. Qm̃ rex oĩs terre deus: psallite sapiẽter. Regnabit deus sup gẽtes: deus sedet sup sedẽ sanctã suã. Principes pplorũ congregati sunt cũ deo abrahã: qm̃ dii fortes terre vehemẽter eleuati sunt. Gl'ia. ãn Adiutor in tribulationibus. ãn Auribus percipite. ps. xlvii.

Magnus dñs et laudabilis nimis: i ciuitate dei nr̃i i mõte sctõ eius. Fũdat exultatiõe vniuerse terre: mõs syon latera aquilonis ciuitas regis magni. Deus i domibus eius cognoscetur: cũ suscipiet eã. Qm̃ ecce reges terre cõgregati sũt: cõuenerũt i vnũ. Ipi vidẽtes sic admirati sũt cõturbati sunt cõmoti sunt: tremor apprehẽdit eos. Ibi dolores vt parturiẽtis: in spũ vehemẽti cõteres naues tharsis. Sicut audiuimus sic vidim9 i ciuitate dñi virtutũ in ciuitate dei nr̃i: deus fũdauit eã in eternũ. Suscepimus deus miam tuã: in medio tẽpli tui. Scdz nomẽ tuũ deus sic et laus tua i fines terre: iusticia plena est dextera tua. Letetur mõs syon et exultẽt filie iude: pp̃ter iudicia tua dñe. Circundate syon et cõplectimini eã: narrate in turribus eius. Ponite corda vr̃a in virtute eius: et distribuite domos eius vt enarretis i pgenie altera. Qm̃ hic est deus deus nr̃ in eternũ et i scm̃ scli: ipe reget nos in secula. Psalmus. xlviii.

Audite hec oẽs gentes: auribus pcipite oẽs qui habitatis orbem. Quiq3 terri

gene ⁊ filij hoim: simul in vnũ
diues ⁊ pauper. Os meum lo
quet sapiētiā: et meditatio cor
dis mei prudētiā. Inclinabo
in parabolā aurē meā: aperiā
in psalterio ꝓpositionē meā.
Cur timebo i die mala: iniqui
tas calcanei mei circundabit
me. Qui cōfidūt i virtute sua:
et i multitudine diuitiaꝝ suaꝝ
gloriant. Frater nō redimit
redimet homo: ⁊ nō dabit deo
placationē suā. Et preciū re-
dēptionis aie sue: et laborabit
ineternū et viuet adhuc in finē
Non videbit interitū cū vide
rit sapiētes moriētes: simul in
sipiēs ⁊ stultus peribūt. Et re
linquēt alienis diuitias suas:
et sepulchra eoꝝ domus illoꝝ
ineternum. Tabernacula eoꝝ
in ꝓgenie ⁊ ꝓgenie: vocauerūt
noia sua i terris suis. Et homo
cū i honore esset nō intellexit:
cōparatus est iumētis insipiē-
tibus ⁊ similis factus est illis.
Hec via illoꝝ scandalum ipis:
et postea in ore suo cōplacebūt
Sicut oues in inferno positi
sūt: mors depascet eos. Et dnā
bunt eoꝝ iusti i matutino: et au
xiliū eoꝝ veterascet in inferno
a glīa eoꝝ. Verūtamen deus
redimet aiam meā de manu in
feri: cum acceperit me. Ne ti-
mueris cū diues factus fuerit
homo: et cum multiplicata fue
rit glīa domus eiꝰ. Qm̄ cū in
terierit nō sumet oia: neqꝫ de-
scēdet cū eo glīa eiꝰ. Quia aia
eiꝰ i vita ipsiꝰ bñdicet: cōfitebi
tur tibi cū bñfeceris ei. Introi
bit vsqꝫ in ꝓgenies patꝝ suoꝝ:
et vsqꝫ ineternū non videbit lu
men. Homo cū in honore esset
non intellexit: cōparatus est iu
mētis insipiētibꝰ ⁊ silis factus
est illis. Glia. an. Auribꝰ per-
cipite qui habitatis orbem. an
Deus deoꝝ. Psalmus. xlix.

Deus deoꝝ dn̄s locutꝰ est
et vocauit terrā. A so-
lis ortu vsqꝫ ad occasū: ex syon
species decoris eiꝰ. Deꝰ mani
feste veniet: deꝰ noster ⁊ nō sile
bit. Ignis i cōspectu eiꝰ exar-
descet: et i circuitu eiꝰ tēpestas
valida. Aduocauit celū desur
sum: et terrā discernere pplm
suū. Cōgregate illi sctōs eius:
qui ordināt testamētū eiꝰ sup
sacrificia. Et annūciabūt celi
iusticiā eiꝰ: qm̄ deus iudex est.
Audi pplus meus et loquar
israel et testificabor tibi: deus
deꝰ tuꝰ ego suz. Nō in sacrifi-
cijs tuis arguā te: holocausta
aūt tua i cōspectu meo sūt sem
per. Nō accipiā de domo tua
vitulos: neqꝫ de gregibꝰ tuis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

hircos. Qm̄ mee sunt oēs fere
syluarū: iumēta i mōtib⁹ et bo
ues. Cognoui oīa volatilia ce
li: ⁊ pulchritudo agri mecū est.
Si esuriero nō dicā tibi: me⁹
est em̄ orbis terre ⁊ plenitudo
ei⁹. Nūqd mādūcabo carnes
thauroꝝ: aut sanguinē hircoꝝ
potabo. Immola deo sacrifi-
ciū laudis: et redde altissimo
vota tua. Et inuoca me in die
tribulatiōis: eruā te ⁊ honori-
ficabis me. Pctōri autē dixit
de⁹ quare tu enarras iusticias
meas: et assumis testamētum
meū per os tuū. Tu ꝟo odisti
disciplinā: et piecisti sermōes
meos retrorsum. Si videbas
furē currebas cū eo: et cū adul
teris portionem tuā ponebas.
Os tuū habūdauit malicia: et
lingua tua cōcinnabat dolos.
Sedēs aduersus fratrem tuū
loquebaris. et aduersus filium
m̄ris tue ponebas scādalū: hec
fecisti ⁊ tacui. Existimasti ini-
que ꝙ ero tui similis: arguā te
et statuā cōtra faciē tuā. In
telligite hec qui obliuiscimini
deū: neqñ rapiat et non sit qui
eripiat. Sacrificiū laudis ho-
norificabit me: et illic iter quo
ostendā illi salutare dei. ps. l.

Miserere mei deus: scd̄m
magnā miam tuā. Et
scd̄m multitudinem miseratio
nū tuaꝝ: dele iniquitatē meā.
Amplius laua me ab iniqta-
te mea: ⁊ a pctō meo mūda me
Qm̄ iniqtatē meā ego cogno
sco: et pctm̄ meū contra me est
semp. Tibi soli peccaui ⁊ malū
corā te feci: vt iustificeris i ser-
monib⁹ tuis ⁊ vincas cū iudi-
caris. Ecce em̄ in iniqtatibus
cōcept⁹ sum: et i pctis cōcepit
me mater mea. Ecce em̄ veri
tatē dilexisti: incerta ⁊ occulta
sapiētie tue manifestasti mihi.
Asperges me dn̄e ysopo ⁊ mū
dabor: lauabis me et sup niuē
dealbabor. Auditui meo da-
bis gaudiū et leticiā: et exulta
būt ossa hūiliata. Auerte fa-
ciē tuā a pctis meis: et oēs ini-
quitates meas dele. Cor mū-
dum crea in me de⁹: et spiritū
rectū innoua in visceribus meis
Ne proiicias me a facie tua:
et spiritū sāctū tuū ne auferas
a me. Redde mihi leticiā salu
taris tui: et spū pricipali cōfir-
ma me. Docebo iniquos vias
tuas: ⁊ impij ad te couertētur
Libera me de sanguinib⁹ de⁹
deus salutis mee: et exultabit
lingua mea iusticiā tuā. Dn̄e
labia mea aperies: et os meū
annūciabit laudē tuā. Qm̄ si
voluisses sacrificium dedissem:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

vtiq3 holocaustis non delecta
beris. Sacrificiũ deo spũs cõ
tribulatus: cor cõtritũ et humi
liatũ de⁹ nõ despicies. Benig
ne fac dñe i bona volũtate tua
syon: vt edificent muri hierlm
Tũc acceptabis sacrificiũ iu=
sticie oblationes ⁊ holocausta:
tũc imponẽt sup altare tuũ vi=
tulos. ps. li.
Quid gloriaris in malicia: qui po
tẽs es i iniquitate. Tota die
iniusticiã cogitauit ligua tua:
sicut nouacula acuta fecisti do
lum. Dilexisti maliciã sup be
nignitatem: iniquitatẽ magis
q̃3 loqui equitatem. Dilexisti
oĩa verba precipitationis: lin=
gua dolosa. Propterea deus
destruet te in finẽ: euellet te et
emigrabit te de tabernaculo
tuo. et radicẽ tuã de terra vi=
uẽtiũ. Videbũt iusti ⁊ timebũt
et sup eũ ridebũt ⁊ dicent: ecce
homo q̃ nõ posuit deũ adiuto=
rem suũ. Sed spauit i multitu
dine diuitiaꝝ suaꝝ: ⁊ preualuit
in vanitate sua. Ego aũt sicut
oliua fructifera i domo dei spe
raui i mia dei ineternũ: et in se=
culũ seculi. Cõfitebor tibi i se
culũ q2 fecisti: et expectabo no=
men tuũ qm̃ bonũ est i cõspectu
sctõꝝ tuoꝝ. Gloria. an. Deus
deoꝝ dñs locut⁹ est. ps. Immo
la deo sacrificiũ laudis. Et red
de altissimo vota tua. Laudes
Secũdum magnã miam
tuam dñe miserere mei.
ps. Miserere. ã. Salutare vul
tus mei deus me⁹. ps. Judica
me de⁹ et discer. ãn. Ad te de
luce vigilo te⁹. ps. Deus de⁹
me⁹. ãn. Cũctis dieb⁹ vite nr̃e
saluos fac nos dñe. ps. Ego di
xi. ãn. In excelsis laudate deũ
ps. Laudate dñm. Capi. Fra=
tres vigilate. vt supra. Hy⁹.
Ales diei nũcius: lucem
ppiquã precinnit: nos
excitator mẽtiũ: iã xp̃s ad vitã
vocat. Auferte clamat lectu
los: egros sopore desides: ca=
steq3 recte ac sobrie vigilate iã
sum prim⁹. Iesum ciam⁹ voci
bus: flentes precãtes sobrie: in
tenta supplicatio: dormire cor
mũdũ vetat. Tu xp̃e somnum
disijce: tu rũpe noctis vincula:
tu solue pctm̃ vetus: nouũq3 lu
men ingere. Deo pri. ℣. Re=
pleti sum⁹. Ad bñdict⁹ Erexit
dñs nobis cornu salutis in do=
mo dauid pueri sui. ¶ Fe. iiij.
inuitatoriũ. In manu tua dñe
Oẽs fines terre. Venite. Hy⁹
Rerũ creator optime re=
ctorq3 noster aspice: nos
a quiete noxia: mersos sopore
libera. Te xp̃e scẽ poscimus:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ignosce tu criminib⁹: ad cõfitē
dū surgim⁹: morasq; noctis rū
pim⁹. Mētes manusq; tollim⁹
ꝓphetam sicut nouim⁹: nobis
gerēdū precipit: paulusq; gestis
censuit. Uides malū qd̄ gessi=
mus: occulta nr̄a pādim⁹: pre=
ces gemētes fundim⁹: dimit=
te qd̄ peccauimus. Presta pr.
an. Auertat dn̄s. Psalm⁹. lij.
Dixit insipiens in
corde suo non est
deus. Corrupti
sunt ꝛ abhoīabi=
les facti sūt i ini=
quitatib⁹: nō est
qui faciat bonū. Deus de celo
ꝓspexit sup filios hoim: vt vi=
deat si ē intelligēs aut reqrēs
deū. Oēs declinauerūt simul
inutiles facti sūt: nō ē q faciat
bonū nō est vsq; ad vnū. Nōne
sciēt oēs q operāt iniqtatē: qui
deuorāt plebē meā vt cibū pa=
nis. Deū nō inuocauerūt illic
trepidauerūt tiore: vbi nō erat
timor. Qm̄ de⁹ dissipauit ossa
eoꝝ q hoib⁹ placēt: cōfusi sunt
qm̄ de⁹ spreuit eos. Quis da=
bit ex syō salutare isrl. cū cō
uerterit dn̄s captiuitatem ple
bis sue: exultabit iacob et leta=
bitur israel. Psalmus. liij.
Deus i noīe tuo saluū me
fac: et i v̄tute tua iudica
me. Deus exaudi orōnē meā:
aurib⁹ ꝑcipe v̄ba oris mei. Qm̄
alieni insurrexert aduersū me:
et fortes q̄sierūt aiam meā: et
nō ꝓposuert deū āte cōspectū
suū. Ecce em̄ de⁹ adiuuat me:
et dn̄s susceptor est anime mee
Auerte mala inimicis meis:
ꝛ i v̄itate tua disꝑde illos. Uo
lūtarie sacrificabo tibi: et cōfi
tebor noi tuo dn̄e qm̄ bonū est.
Qm̄ ex oi tribulatiōe eripui=
sti me: ꝛ sup inimicos meos de
spexit ocl's me⁹. ps. liiij.
Exaudi de⁹ orōnē meā et
ne despexeris deꝑcationē meā:
intēde mihi ꝛ exaudi me. Cō=
tristat⁹ sū i exercitatiōe mea:
et cōturbat⁹ sū a voce inimici
ꝛ a tribulatiōe pctōris. Qm̄ de
clinauert i me iniqtates: ꝛ i ira
molesti erāt mihi. Cor meū cō
turbatū est i me: ꝛ formido mor
tis cecidit sup me. Timor ꝛ tre=
mor venert sup me: et cōtexert
me tenebre. Et dixi qs dabit
mihi pēnas sicut colūbe: et vo
labor reqescā. Ecce elōgaui fu
giēs: et māsi i solitudie. Expe
ctabā eū q saluū me fecit: a pu
sillanimitate spūs ꝛ tēpestate.
Precipita dn̄e diuide liguas
eoꝝ: qm̄ vidi iniqtatē et cōtra=
dictionē i ciuitate. Die ac no=
cte circūdabit eā sup muros ci⁹

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

iniquitas: et labor i medio ei⁹
et iniusticia. Et non defecit de
plateis ei⁹: vsura ⁊ dol⁹. Q m̄
si inimic⁹ me⁹ maledixisset mi
hi: sustinuissem vtiqꝫ. Et si is
q̄ oderat me sup me magna lo
cutus fuisset: abscondissem me
forsitan ab eo. Tu vero homo
vnanimis: dux meus et notus
meus. Qui simul mecū dulces
capiebas cibos: i domo dei am
bulauim⁹ cū cōsensu. Ueniat
mors sup illos: et descēdant in
infernū viuētes. Q m̄ nequicie
in habitaculis eoꝝ: i medio eo
rum. Ego aūt ad deū clamaui:
et dn̄s saluabit me. Uespere
et mane ⁊ meridie narrabo et
annūciabo: et exaudiet vocem
meam. Redimet in pace aīam
meā ab his qui appropinquāt
mihi: q̄m inter mltos erāt me
cū. Exaudiet de⁹ et hūiliabit
illos: qui est ante secula. Non
em̄ est illis cōmutatio ⁊ non ti
muerūt deū: extēdit manū suā
in retribuēdo. Cōtaminaue-
rūt testamētū ei⁹ diuisi sūt ab
ira vultus ei⁹: et appropinqua
uit cor illius. Molliti sunt ser
mones ei⁹ sup oleū: et ipsi sunt
iacula. Iacta sup dn̄m curam
tuā et ip̄e te enutriet: et nō da
bit ineternū fluctuationē iusto
Tu vero de⁹: deduces eos i pu-
teum interit⁹. Uiri sanguinū
et dolosi non dimidiabūt dies
suos: ego aūt sperabo in te dn̄e
Glia. an. Auertat dn̄s captiui
tatē plebis sue. an. Q m̄. ps. lv.
Miserere mei de⁹ q̄m cō-
culcauit me homo: tota
die impugnans tribulauit me
Cōculcauerūt me inimici mei
tota die: q̄m multi bellātes ad
uersum me. Ab altitudie diei
timebo: ego vero i te sperabo.
In deo laudabo sermōes meos
in deo spaui non timebo q̄d fa
ciat mihi caro. Tota die vba
mea execrabāt aduersum me:
oēs cogitationes eoꝝ in malū.
Inhabitabūt ⁊ abscōdēt: ipsi
calcaneū meū obseruabūt. Si
cut sustinuerunt aīam meā pro
nihilo saluos facies illos: i ira
pplos cōfringes. Deus vitam
meā annūciaui tibi: posuisti la
chrymas meas i cōspectu tuo.
Sicut ⁊ in pmissione tua: tūc
cōuertētur inimici mei retror
sum. In quacūqꝫ die inuocaue
ro te: ecce cognoui q̄m de⁹ me⁹
es. In deo laudabo verbū in
dn̄o laudabo sermonem: i deo
speraui nō timebo quid faciat
mihi homo. In me sunt deus
vota tua: que reddā laudatio-
nes tibi. Q m̄ eripuisti animā
meam de morte. ⁊ pedes meos

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

de lapsu: vt placeam corā deo
in luminē viuētiū. Psal. lvi.
MIserere mei deus mise-
rere mei: qm̄ in te confi
dit aīa mea. Et in vmbra ala
rū tuarū sperabo: donec tran-
seat iīq̄tas. Clamabo ad deū
altissimū: deū qui benefecit mi
hi. Misit de celo et liberauit
me: dedit in opprobriū ꝯculcā
tes me. Misit deus miam suā
et ꝟitatē suā. et eripuit aīam
meā de medio catuloꝝ leonū:
dormiui cōturbatꝰ. Filij ho-
minū dētes eoꝝ arma et sagit
te: et lingua eorū gladiꝰ acutꝰ
Exaltare sup̱ celos deꝰ: et su-
per oēm terram glīa tua. La
queū parauerūt pedibꝰ meis:
et incuruauerūt aīam meam.
Foderūt ante faciē mēā fo-
uēā: et inciderūt in eā. Para-
tū cor meū deus p̱atū cor meū:
cātabo et psalmū dicā. Exur-
ge glīa mea exurge psalteriū
et cythara: exurgam diluculo
Cōfitebor tibi in pp̄lis dn̄e: et
psalmū dicā tibi in gentibus.
Qm̄ magnificata est vsq̄ ad
celos mia tua: ꝛ vsq̄ ad nubes
ꝟitas tua. Exaltare sup̱ celos
deꝰ: ꝛ sup̱ oēm terrā glīa tua.
Glīa. aꝰ. Qm̄ i te ꝯfidit aīa mea
Sā Juste iudicate. p. lvij.
SI vere vtiq̄ iusticiā loq̄
mini: recte iudicate filij hoim.
Etenī in corde iniq̄tates op̱a
mini in terra: iniusticias manꝰ
vr̄e ꝯcinnāt. Alienati sūt pec
catores a vulua: errauerūt ab
vtero. locuti sunt falsa. Furor
illis s̄m silitudinē serpentis: si-
cut aspidis surde et obturātis
aures suas. Que nō exaudiet
vocē incātātiū: et venefici in-
cātantis sapiēter. Deus cōte-
ret dētes eoꝝ in ore ip̄oꝝ: mo-
las leonū cōfringet dn̄s. Ad
nihilū deuenièt tanq̄ aqua de
currēs: intēdit arcū suū donec
infirment. Sicut cera que fluit
auferent: sup̱cecidit ignis ꝛ nō
viderūt solē. Priusq̄ intellige
rēt spine vr̄e ramnū: sicut viuē
tes sic in ira absorbet eos. Le
tabit iustꝰ cū viderit vindictā:
manus suas lauabit in sanguīe
pctōris. Et dicet hō si vtiq̄ est
fructus iusto: vtiq̄ est deus iu-
dicās eos in terra. Psal. lviij.
ERipe me de inimicis me-
is deus meus: ꝛ ab insur-
gentibus i me libera me. Eri-
pe me de op̱antibꝰ iniq̄tatē: et
de viris sanguinum salua me.
Quia ecce ceperūt aīam meā: ir
ruerūt i me fortes. Neq̄ iniq̄-
tas mea neq̄ pctm̄ meū dn̄e: si
ne iniq̄tate cucurri et direxi.
Exurge in occursū meū et vi-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

de: et tu dñe deus virtutũ deus
israel. Intẽde ad visitandas
oẽs gẽtes: nõ misereris oib⁹
q̇ opantur iniq̇tatẽ. Cõuertẽ
tur ad vesperã et famẽ patien
tur vt canes: et circuibũt ciui-
tatẽ. Ecce loquẽtur in ore suo.
et gladius in labijs eoꝝ: quo-
niã q̇s audiuit. Et tu dñe de-
ridebis eos: ad nihilum dedu-
ces oẽs gẽtes. Fortitudinem
meã ad te custodiã: qꝛ de⁹ sus-
ceptor meus de⁹ me⁹ mia ei⁹
ꝑueniet me. Deus ostẽdit mi-
hi sup inimicos meos ne occi-
das eos: neq̃n obliuiscãtur po-
puli mei. Dispge illos in vir-
tute tua: ⁊ depone eos ꝓtector
meus dñe. Delictũ oris eoꝝ
sermonẽ labioꝝ ipoꝝ: ⁊ cõphẽ-
dant in supbia sua. Et de exe-
cratiõe ⁊ mẽdatio. annũciabũ
tur in cõsummatiõe: in ira con
summatiõis et nõ erũt. Et sci
ent qꝛ de⁹ dñabit iacob: ⁊ finiũ
terre. Cõuertant ad vesperã
et famẽ patient vt canes: ⁊ cir
cuibũt ciuitatẽ. Ipi dispgent
ad mãducãdũ: si vo nõ fuerint
saturati ⁊ murmurabũt. Ego
aũt cãtabo fortitudinẽ tuã: et
exaltabo mane miaꝫ tuã. Qꝛ
factus es susceptor me⁹ ⁊ refu-
giũ meũ: i die tribulatiõis mee
Adiutor meus tibi psallaꝫ: qꝛ
de⁹ susceptor me⁹ es. de⁹ me⁹
mia mea. Glia. ãn. Juste iudi-
cate filij hoim. ã. Da nob dñe.

Deus repulisti ps. lix.
nos ⁊ destruxisti nos: ira
tus es et misert⁹ es nob. Cõ-
mouisti terrã ⁊ cõturbasti eã:
sana cõtritiones eius qꝛ cõmo
ta est. Ostendisti pplo tuo du-
ra: potasti nos vino cõpũctio-
nis. Dedisti metuẽtibus te si-
gnificationẽ: vt fugiãt a facie
arc⁹. Ut liberent dilecti tui:
saluũ fac dextera tua ⁊ exaudi
me. Deus locutus est in sanc-
to suo. letabor et ptibor sichi-
mã: ⁊ cõuallẽ tabernaculorum
metibor. Meus est galaad et
meus est manasses: et effraim
fortitudo capitis mei. Iuda
rex meus: moab olla spei mee.
In idumeã extẽdã calciamẽ-
tũ meũ: mihi alienigene subdi-
ti sunt. Quis deducet me i ci-
uitatẽ munitã: q̇s deducet me
vsq̧ in idumeã. Nõne tu de⁹
q̇ repulisti nos: et nõ egredie-
ris deus in ꝟtutib⁹ nr̃is. Da
nobis auxiliũ de tribulatiõe:
qꝛ vana salus hoĩs. In deo fa
ciem⁹ virtutẽ: et ipe ad nihilũ
deducet tribulãtes nos. ps. lx.

Exaudi deus depcationẽ
meã: intẽde orõni mee.
A finibus terre ad te clama-

ul. dum anxiaret cor meum: in
petra exaltasti me. Deduxisti
me qr factus es spes mea: tur=
ris fortitudinis a facie inimici
Inhitabo in tabernaculo tuo
insecl'a: ptegar i velamẽto ala=
rũ tuar. Qm̃ tu de⁹ me⁹ ex=
audisti orõnẽ meã: dedisti he=
reditatẽ timẽtibus nomẽ tuũ.
Dies sup dies regis adijcies:
annos ei⁹ vsq in diẽ gñatiõis
et gñatiõis. Permanet ieter=
nũ in cõspectu dei: miam et ve
ritatẽ ei⁹ qs reqret. Sic psal
mũ dicã noi tuo in scl'm seculi:
vt reddaz vota mea de die in
diẽ. Glia. ã. Da nobis dñe au
xiliũ de tribulatiõe. ã. A tiõre.
NOnne deo subie ps. lxi.
cta erit aia mea: ab ipso
em salutare meum. Nã ꝛ ipse
deus meus et salutaris meus:
susceptor me⁹ nõ mouebor am
plius. Quousq irruitis i ho=
minẽ interficitis vniuersi vos:
tanq̃ parieti inclinato ꝛ ma=
cerie depulse. Verumtñ pre=
ciũ meũ cogitauerũt repelle=
re. cucurri in siti: ore suo bene=
dicebãt ꝛ corde suo maledice=
bãt. Verũtñ deo subiecta esto
aia mea: qm̃ ab ipo patientia
mea. Qr ipe deus meus. et sal
uator meus: adiutor meus non
emigrabo. In deo salutare
meũ et glia mea: deus auxilij
mei et spes mea in deo ẽ. Spe
rate in eo ois ꝯgregatio popu
li. effũdite corã illo corda vra:
deus adiutor nr̃ ineternũ. Ve
rũtñ vani filij hoim. mẽdaces
filij hoim in stateris: vt decipi
ant ipi de vanitate inidipsum
Nolite sperare in iniqtate. et
rapinas nolite ꝯcupiscere: di=
uitie si affluãt nolite cor appo
nere. Semel locutus est deus
duo hec audiui. qr ptãs dei est
et tibi dñe mia: quia tu reddis
vnicuiq iuxta opa sua. ps. lxij
DEus deus me⁹: ad te de
luce vigilo. Sitiuit in te
aia mea: q̃ multipliciter tibi
caro mea. In terra deserta in
uia ꝛ inaquosa sic in sctõ appa
rui tibi: vt viderẽ virtutẽ tuã
et gliam tuã. Qm̃ melior est
mia tua super vitas: labia mea
laudabũt te. Sic benedicã te
in vita mea: ꝛ in noie tuo leua=
bo manus meas. Sicut adi=
pe et pinguedine repleat ani=
ma mea: ꝛ labijs exultationis
laudabit os meum. Si me=
mor fui tui sup stratũ meum in
matutinis meditabor in te: qr
fuisti adiutor meus. Et in ve=
lamento alarum tuarum ex=
ultabo. adhesit aia mea post
te: me suscepit dextera tua.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Ipi ꝟo inuanũ q̄sierunt aiam
meã. introibũt i inferiora ter
re: tradētur in manus gladij ꝑ
tes vulpiũ erũt. Rex ꝟo leta=
bitur in deo laudabũtur oēs q̄
iurant in eo: quia obstructũ est
os loquētiũ iniqua. Psal. lxiij

Exaudi deus orōnē meã
cũ depcor: a timore inimi=
ci eripe aiam meã. Protexisti
me a cōuētu malignātiũ: a mul
titudine opantiũ iniq̄tatem.
Qꝛ exacuerũt vt gladiũ lin=
guas suas. intenderũt arcũ rē
amarã: vt sagittēt in occultis
immaculatũ. Subito sagitta
bũt eũ ꝛ nō timebũt: firmaue=
rũt sibi sermonē neq̄. Narra
uerũt vt abscōderēt laqueos:
dixerũt q̄s videbit eos. Scru
tati sũt iniq̄tates: defecerunt
scrutãtes scrutinio. Accedet
hō ad cor altũ: ꝛ exaltabit deꝰ.
Sagitte puulorꝫ facte sũt pla
ge eorꝫ: ꝛ infirmate sunt cōtra
eos ligue eorꝫ. Cōturbati sũt
omnes q̄ videbãt eos: et timuit
ois hō. Et annũciauerũt opa
dei: ꝛ facta eiꝰ itellexerũt. Le
tabit iustus in dño et sperabit
in eo: et laudabũtur oēs recti
corde. Glia. Psalmus. lxiiij.

Te decet ymnꝰ deꝰ i syō:
et tibi reddet votum in
iħrl'm. Exaudi orōnē meã: ad
te ois caro veniet. Uerba ini=
quorũ preualuerũt sup nos: et
impietatibus nostris tu ꝓpi=
ciaberis. Btũs quē elegisti et
assũpsisti: inhabitabit in atrijs
tuis. Replebimur i bonis do=
mus tue: sctm̄ est templũ tuũ
mirabile in equitate. Exaudi
nos deus salutaris nr̄: spes oim
finiũ terre et i mari lōge. Pre
parãs mōtes in ꝟtute tua ac=
cinctus potētia: q̄ cōturbas pro=
fũdũ maris sonũ fluctuũ eius.
Turbabũtur gētes ꝛ timebũt
q̄ hitãt termios a signis tuis:
exitus matutini et vespe dele
ctabis. Uisitasti terrã et ine=
briasti eã: mltiplicasti locuple=
tare eã. Flumē dei repletũ ē
aquis: pasti cibũ illorꝫ q̄m ita ē
ꝑpatio eius. Riuos eius ine=
bria. multiplica genimina eiꝰ:
in stillicidijs eius letabit ger=
minãs. Bñdices corone ãni be
nignitatis tue: ꝛ cãpi tui reple
bũt vbertate. Pinguescēt spe
ciosa deserti: ꝛ exultatiōe col=
les accigent. Induti sũt arie=
tes ouiũ. ꝛ valles habũdabunt
frumēto: clamabũt etem̄ hym
nũ dicēt. Glã. ã. A tiore inimi
ci eripe aiaz meã. ã. In eccl'ijs.

Jubilate deo ois ps. lxv
terra. psalmũ dicite noi
eius: date gl'iam laudi eiꝰ. Di

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

cite deo q̄ terribilia sunt opa
tua dñe: in multitudine ꝟtutis
tue mentiētur tibi inimici tui.
Ois terra adoret te de⁹ ⁊ psal
lat tibi: psalmuꝫ dicat noi tuo.
Uenite et videte opa dei: ter
ribilis in cōsilijs sup filios ho=
minū. Qui conuertit mare in
aridā in fluie ptrāsibūt pede:
ibi letabimur i ipo. Qui dñaẗ
in virtute sua. ineternuꝫ oculi
ei⁹ sup gentes respiciūt: q exas
perāt nō exaltētur i semetipis
Benedicite gētes deū nr̄m: et
auditā facite vocē laudis eius
Qui posuit aiam meā ad vi=
tā: et nō dedit in cōmotionem
pedes meos. Qm̄ pbasti nos
de⁹: igne nos examinasti sicut
examinaẗ argentū. Induxisti
nos in laqueū posuisti tribula=
tiones in dorso nr̄o: imposuisti
hoies sup capita nostra. Trā
siuimus p ignē et aquā: et edu=
xisti nos in refrigeriū. Intro
ibo in domuꝫ tuā i holocaustis:
reddā tibi vota mea q distinx
erūt labia mea. Et locutū est
os meū: i tribulatiōe mea. Ho
locausta medullata offerā ti=
bi cū incenso arietū: offerā ti=
bi boues cū hircis. Uenite au
dite et narrabo oēs q timetis
deū: quāta fecit aie mee. Ad
ipm ore meo clamaui: et exul=
taui sub lingua mea. Iniqta=
tē si aspexi in corde meo: nō ex
audiet dñs. Propterea exau=
diuit deus: et attēdit voci dep
cationis mee. Benedict⁹ de⁹:
qui nō amouit orōnē meam et
miam suam a me. Psal. lxvj.
Deus misereaẗ nr̄i et be=
nedicat nobis: illumiet
vultū suū sup nos et misereaẗ
nr̄i. Ut cognoscam⁹ in terra
viā tuā: in oibus gētibus salu=
tare tuū. Cōfiteātur tibi ppl'i
deus: cōfiteātur tibi ppl'i oēs.
Letenẗ et exultēt gētes quo=
niā iudicas pplos in eqtate: et
gētes in terra dirigis. Confi
teanẗ tibi ppl'i deus. cōfiteanẗ
tibi ppl'i oēs: terra dedit fru=
ctuꝫ suū. Benedicat nos deus
deus noster. benedicat nos de
us: et metuāt eum oēs fines
terre. Gl'ia. Psalmus. lxvij.
Exurgat deus et dissipē=
tur inimici ei⁹: et fugiāt
q oderūt eū a facie eius. Si=
cut deficit fumus deficiant: si=
cut fluit cera a facie ignis sic
pereāt pctōres a facie dei. Et
iusti epulenẗ et exultēt in ɔspe=
ctu dei: et delectenẗ in leticia.
Cātate deo psalmū dicite no
mini eius: iter facite ei q ascē=
dit sup occasum. dñs nomē il=
li. Exultate in ɔspectu ei⁹: tur

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

babūtur a facie ei⁹ pr̄is orpha
noꝝ. et iudicis viduarū. Deus
in loco sācto suo: de⁹ qui inha-
bitare facit vni⁹ moris i domo
Qui educit vinctos in fortitu
dine: similiter eos q̄ exasperāt
qui habitāt i sepulchris Deus
cū egredieris in cōspectu ppli
tui: cū pertrāsieris in deserto.
Terra mota est etem̄ celi di-
stillauerūt a facie dei synai: a fa
cie dei israel. Pluuiā volūta-
riā segregabis de⁹ hereditati
tue ꝛ infirmata est: tu vero per
fecisti eā. Animalia tua habi
tabūt i ea: parasti in dulcedine
tua pauperi deus. Dn̄s dabit
verbū euangelizātib⁹: virtute
multa. Rex virtutū dilecti di
lecti: et speciei dom⁹ diuidere
spolia Si dormiatis inter me
dios cleros pēne colūbe dear-
gētate: et posteriora dorsi ei⁹
in pallore auri Dum discernit
celestis reges sup eā niue deal
babuntur in selmon: mons dei
mons pinguis. Mons coagu-
latus mōs pinguis: vt quid su
spicamini mōtes coagulatos.
Mons in quo beneplacitū est
deo habitare in eo: etem̄ dn̄s
habitabit in finē. Currus dei
decē milib⁹ multiplex milia le
tātiū: dn̄s i eis i synai i sancto.
Ascēdisti i altū cepisti captiui
tatem: accepisti dona in hoib⁹
Etem̄ nō credētes: inhabita-
re dn̄m deū. Bn̄dict⁹ dn̄s die
quotidie: ꝓsperum iter faciet
nobis deus salutariū nostroꝝ.
De⁹ noster de⁹ saluos faciēdi:
et dn̄i dn̄i exitus mortis. Ue-
rūtamen de⁹ cōfringet capita
inimicoꝝ suoꝝ: verticē capilli
pābulātiū i delictis suis. Di-
xit dn̄s ex basan cōuertā: con-
uertā in profundū maris. Ut
intinguat pes tuus in sanguie:
lingua canū tuoꝝ ex inimicis
ab ipo Uiderūt ingressus tuos
deus: ingressus dei mei regis
mei qui est in sancto. Preuene
rūt pricipes cōiūcti psallētib⁹:
in medio iuuēcularū timpani-
striarū. In ecclesijs benedici-
te deo: dn̄o de fontibus israel.
Ibi benyamin adolescētulus:
in mētis excessu. Principes iu
da duces eoꝝ: principes zabu-
lon principes neptalim. Man
da de⁹ virtuti tue: cōfirma hoc
deus qd̄ operatus es in nobis
A tēplo tuo i hierlm: tibi offe
rent reges munera. Increpa
feras arundinis. congregatio
tauroꝝ in vaccis populoꝝ: vt
excludāt eos qui ꝓbati sunt ar
gēto. Dissipa gētes que bella
volunt. venient legati ex egy-
pto: ethiopia preueniet man⁹

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

eius deo. Regna terre cātate deo: psallite dn̄o. Psallite deo: ¶ ascendit sup celū celi ad oriētē. Ecce dabit voci sue vocē ꝟtutis. date glīam deo sup isrl: magnificētia eius ꝛ virtus eius in nubib⁹. Mirabilis de⁹ in sanctis suis. de⁹ isrl ipe dabit virtutē et fortitudinē plebi sue: benedictus deus. Gloria pri. an̄. In ecclijs bn̄dicite dn̄o. ℣. De⁹ vitā meā ānūciaui tibi Posuisti lachrymas me as i cōspctū tuo. Laud. Ampli⁹ laua me de⁹ ab iiusticia mea. ps Miserere. an̄. Te decet hymn⁹ deus in syon ps. Ipm. an̄. Labia mea laudabūt te in vita mea de⁹ me⁹ ps. Deus deus meus. an̄. Exultauit cor meū in dn̄o. ps. Ipsum. an̄. Celi celoꝝ laudate deū ps. Laudate. Capl̄m. Fratres vigilate. vt supra. Hymnus.

Nox et tenebre et nubila confusa mūdi ꝛ turbida lux intrat albescit polus. xp̄s venit discedite. Caligo terre scinditur. pcussa solis spiculo. rebusq͞z iam color redit vultu nitētis syderis. Te xp̄e solū nouimus. te mēte pura et simplici. flēdo canēdo qūs. intēde nr̄is sensib⁹. Sunt multa fucis illita. q̄ luce purgētur tua. tu lux eoy syderis. vultu sereno illūina. Deo pri. ℣. Repleti sum⁹. Ad bened. Salutē ex inimicis nr̄is. ꝛ de manu oīm q̄ nos oderunt libera nos dn̄e.

¶ Feria quinta. Inuitatoriū.

Adoremus dominū. Quoniā ipe fecit nos. Venite. Hymn⁹.

Nox atra rerum contegit terre colores oīm. nos ꝯfitentes poscim⁹ te iuste iudex cordiū. Ut auferas piacula. sordesq͞z mētis abluas. donesq͞z xp̄e graꝫ vt arceātur crimina. Mēs ecce torpet impia quam culpa mordet noxia. obscura gestit tollere. ꝛ te redemptor querere. Repelle tu caliginē intrinsecus q̄s maxime. vt in btō gaudeat. se collocari lumine. Pra pat pijssime prīq͞z cōpar vni. an̄. Domine deus.

Psalmus. lxviij.

Saluum me fac deus quoniā intrauerunt aque: vsq͞z ad animam meā. Infixus sum in limo profundi: et non est substantia. Ueni in altitudinem maris: et tempestas dimersit me. Laboraui clamans rauce facte sunt fauces mee: defecerunt oculi mei dum spero in deum meum.

Multiplicati sunt sup capil-
los capitis mei: qui oderũt me
gratis. Cõfortati sunt q̃ pse-
cuti sunt me inimici mei iniuste:
que nõ rapui tunc exoluebam
Deus tu scis insipiẽtiã meã:
et delicta mea a te nõ sunt ab-
scõdita. Nõ erubescãt in me q̃
expectãt te dñe: dñe virtutũ.
Non cõfundãtur sup me: qui
querũt te deus israel. Qm̃ p-
pter te sustinui opprobriũ: ope-
ruit cõfusio faciẽ meã. Extra-
neus fact⁹ sum fratrib⁹ meis:
et pegrinus filijs matris mee
Qm̃ zelus dom⁹ tue comedit
me: ꝛ opprobria exprobrãtium
tibi ceciderũt sup me. Et ope-
rui in ieiunio aiam meã: et fa-
ctum est in opprobrium mihi.
Et posui vestimentũ meũ cili-
ciũ: et factus sum illis in pabo-
laz. Aduersum me loquebant
qui sedebant in porta: et in me
psallebãt q̃ bibebant vinum.
Ego vo orõnẽ meã ad te do-
mine: tps beneplaciti de⁹. In
mltitudie mie tue exaudi me:
in veritate salutis tue. Eripe
me de luto vt nõ infigar: libera
me ab his qui oderũt me. ꝛ de
pfundis aquarũ. Nõ me di-
mergat tẽpestas aque neq̄ ab-
sorbeat me profundũ: neq̄ vr-
geat sup me pute⁹ os suũ. Ex-
audi me dñe qm̃ beigna est mi-
sericordia tua: scdm multitudi-
nẽ miserationũ tuarũ respice
in me. Et ne auertas faciẽ tuã
a puero tuo: qm̃ tribulor velo-
citer exaudi me. Intẽde anie
mee et libera eã: ppter inimi-
cos meos eripe me. Tu scis im-
properiũ meũ et cõfusionẽ me-
am: et reuerentiã meã. In cõ-
spectu tuo sũt oẽs qui tribulãt
me: improperiũ expectauit cor
meũ et miseriã. Et sustinui q̃
simul contristaret et non fuit:
et qui cõsolaretur ꝛ nõ inueni.
Et dederũt in escã meã fel: et
in siti mea potauerũt me ace-
to. Fiat mensa eorũ corã ipis
in laqueũ: ꝛ in retributiões et
in scandaluz. Obscurent oculi
eoꝝ ne videãt: et dorsum eoꝝ
semp incurua. Effunde super
eos irã tuã: et furor ire tue cõ-
prehẽdat eos. Fiat habitatio
eoꝝ deserta: ꝛ in tabernaculis
eoꝝ nõ sit q̃ inhitet. Qm̃ quẽ
tu pcussisti psecuti sunt: ꝛ super
dolorẽ vulnerũ meoꝝ addide-
rũt. Appone iniqtatẽ sup ini-
qtatẽ eoꝝ: ꝛ non intrẽt in iusti-
ciã tuã. Deleant de libro viuẽ-
tiũ: ꝛ cũ iustis nõ scribant. Ego
sum paup ꝛ dolẽs: sal⁹ tua de⁹
suscepit me. Laudabo nomen
dei cũ cantico: et magnificabo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

cũ ĩ laude. Et placebit deo sup vitulũ novellũ: cornua pducẽtem & vngulas. Videãt paupe res & letẽtur: querite deũ et vi uet aia vestra. Quoniam exaudiuit paupes dñs: et victos suos nõ despexit. Laudent illũ celi et terra: mare & oĩa reptilia ĩ eis. Quoniam de⁹ saluã faciet syon: et edificabuntur ciuitates iude. Et inhabitabũt ibi: et heredi tate adquirẽt eam. Et semen seruoꝝ eius possidebit eam: et qui diligunt nomen eius habi tabunt in ea. Psalmus. lxix.

Deus ĩ adiutoriũ meũ intẽde: dñe ad adiuuandũ me festina. Cõfundãtur & reuereãtur: qui querũt aiaȝ meã. Auertãtur retrorsum & erubescãt: q̃ volũt mihi mala. Auertãtur statim erubescẽtes: qui dicunt mihi euge euge. Exultẽt & letẽtur in te oẽs q̃ querũt te: et dicãt semp magnificetur dñs qui diligũt salutare tuum. Ego ꝟo egen⁹ et pauper sum: de⁹ adiuua me. Adiutor me⁹ et liberator meus es tu: dñe ne moreris. Gloria. an. Dñe de⁹ in adiutorium meum intende. an. Esto mihi. Psalmus. lxx.

In te dñe spaui nõ cõfundar ineternũ: in iusticia tua libera me & eripe me. Inclina ad me aurẽ tuã: et salua me. Esto mihi ĩ deũ ptectorẽ et ĩ locũ munitũ: vt saluũ me facias. Quoniam firmamẽtũ meũ: et refugiũ meũ es tu. Deus me⁹ eripe me de manu pctõris: et de manu ɔtra legẽ agẽtis & iniqui. Quoniam tu es pacientia mea dñe: dñe spes mea a iuuentute mea. In te cõfirmatus sum ex vtero: de vẽtre mr̃is mee tu es ptector meus. In te cãtatio mea semp: tãꝗ̃ pdigiũ factus sum multis & tu adiutor fortis. Repleat os meũ laude vt cãtem gl̃iam tuã: tota die magnitudinẽ tuã. Ne piicias me in tẽpore senectutis: cũ defecerit virt⁹ mea ne derelinquas me. Quia dixerũt inimici mei mihi: et q̃ custodiebãt aiam meã cõsilium fecerũt ĩ vnũ. Dicẽtes de⁹ dereliquit eũ psequimini et cõprehẽdite eũ: qꝛ nõ est qui eripiat. Deus ne elõgeris a me: de⁹ me⁹ in auxiliũ meũ respice. Cõfundãtur & deficiãt detrahẽtes aie mee: operiãtur cõfusione et pudore q̃ querũt mala mihi. Ego aũt semp sperabo: et adiiciã super oẽm laudẽ tuã. Os meũ annũciabit iusticiam tuã: tota die salutare tuũ. Quoniam non cognoui litteraturam introibo ĩ potẽtias dñi: dñe me-

moraboꝛ iusticie tue soli⁹. De⁹
docuisti me a iuuẽtute mea: et
vsqȝ nunc ꝓnūciabo mirabilia
tua. Et vsqȝ in senectam et se-
nium: de⁹ ne derelinquas me.
Donec annunciē brachiū tuū:
generationi omni que ventura
est. Potentiam tuā et iusticiā
tuā de⁹ vsqȝ in altissima que fe
cisti magnalia: deus quis simi
lis tibi. Quātas ostendisti mi
hi tribulationes multas ⁊ ma
las. et cōuersus viuificasti me:
et de abyssis terre iterū redu-
xisti me. Multiplicasti magni
ficētiam tuā: et cōuersus conso
latus es me. Nam ⁊ ego cōfi-
teboꝛ tibi in vasis psalmi veri
tatem tuā deus: psallā tibi i cy
thara sctūs israel. Exultabūt
labia mea cum cantauero tibi:
et aīa mea quā redemisti Sed
et lingua mea tota die medi-
tabitur iusticiā tuā: cū confusi
et reuersi fuerint qui querunt
mala mihi. Psalmus. lxxi.

Deus iudicium tuū regi
da: ⁊ iusticiā tuā filio re
gis. Iudicare populū tuū i iu
sticia: et pauperes tuos in iudi
cio. Suscipiāt montes pacem
populo: et colles iusticiā. Iu-
dicabit paupes ppl'i. et saluos
faciet filios pauperū: et humi-
liabit calūniatorem. Et pma
nebit cū sole ⁊ ante lunā: in ge-
neratione ⁊ generationē. De
scendet sicut pluuia in vellus:
et sicut stillicidia stillantia sup
terrā. Orietur in diebus eius
iusticia ⁊ habundantia pacis:
donec auferat luna. Et dñabi
tur a mari vsqȝ ad mare: ⁊ a flu
mine vsqȝ ad terminos orbis
terrarū. Coram illo procidēt
ethiopes: et inimici eius terrā
lingēt. Reges tharsis ⁊ insu-
le munera offerent: reges ara
bum ⁊ saba dona adducēt. Et
adoꝛabūt eū oēs reges: oēs gē
tes seruiēt ei. Quia liberabit
pauperem a potēte: et paupe-
rem cui nō erat adiutoꝛ. Par
cet pauperi ⁊ inopi: ⁊ aīas pau
perū saluas faciet. Ex vsuris
et iniquitate redimet aīas eo-
rum: et honoꝛabile nomen eo-
rum corā illo. Et viuet ⁊ dabi
tur ei de auro arabie ⁊ adoꝛa-
būt de ipso semp: tota die bñdi
cēt ei. Erit firmamētū i terra
in summis montiū. superextolle
tur sup libanū fructus eius: et
floꝛebūt de ciuitate sicut fenū
terre. Sit nomen eius benedi
ctū in secula: ante solem perma
net nomen ei⁹. Et benedicētur
in ipso oēs trib⁹ terre: oēs gē
tes magnificabūt eū. Benedi
ctus dñs deus israel: qui facit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

mirabilia solus. Et benedictū
nomen maiestatis eius ineter
num. et replebit maiestate ei⁹
ois terra: fiat fiat. Gloria. añ.
Esto mihi in deū protectorem
añ. Liberasti virgā. ps. lxxij.
Quam bonus israel de⁹:
his qui recto sunt corde
Mei aūt pene moti sūt pedes:
pene effusi sūt gressus mei. Q ⁊
zelaui sup iniquos: pacē pecca-
toꝝ vidēs. Quia non est respe
ctus morti eoꝝ: et firmamentū
in plaga eoꝝ. In labore hoim
non sunt: et cū hoibus non fla-
gellabuntur. Ideo tenuit eos
supbia: operti sunt iniqtate et
impietate sua. Prodijt quasi
ex adipe iniquitas eoꝝ: trāsie-
rūt in affectū cordis. Cogita-
uerūt ⁊ locuti sunt nequitiam:
iniquitatē in excelso locuti sūt
Posuerūt in celū os suū: et lin
gua eorum transiuit in terra.
Ideo cōuertetur ppl's meus
hic: et dies pleni inuenietur in
eis. Et dixerūt quomodo scit
deus: et si est sciētia in excelso.
Ecce ipi pctōres ⁊ habūdātes
in seculo: obtinuerūt diuitias.
Et dixi ergo sine causa iustifi-
caui cor meū: et laui inter inno
cētes manus meas. Et fui fla-
gellatus tota die: ⁊ castigatio
mea i matutinis. Si dicebam
narrabo sic: ecce natione filio-
rum tuorum reprobaui. Existi
mabā vt cognoscerē: hoc labor
est ante me. Donec intrem in
sanctuariū dei: et intelligā in
nouissimis eoꝝ. Veruntamen
ppter dolos posuisti eis: deie
cisti eos dū alleuarētur. Quo
modo facti sunt i desolationē:
subito defecerūt perierūt pro-
pter iniquitatē suā. Velut sō
niū surgētiū: dñe i ciuitate tua
imaginē ipsoꝝ ad nihilū redi-
ges. Quia inflāmatū est cor meū
et renes mei cōmutati sunt: et
ego ad nihilū redactus sum et
nesciui. Ut iumētū factus sum
apud te: et ego semp tecū. Te
nuisti manū dexterā meā: ⁊ in
volūtate tua deduxisti me. et
cū gloria suscepisti me. Quid
enim mihi est in celo: et a te quid
volui sup terrā. Defecit caro
mea ⁊ cor meū: de⁹ cordis mei
et pars mea deus ineternum.
Quia ecce qui elongāt se a te
peribūt: pdidisti oēs qui forni-
cantur abs te. Mihi aūt adhe
rere deo bonū est: ponere i dño
deo spem meā. Ut annūciem
oēs predicationes tuas: in por
tis filie syon. Psalmus. lxxiij.
Ut quid de⁹ repulisti in
finē: irat⁹ est furor tuus
sup oues pascue tue. Memor esto

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

cõgregatiõis tue: quã possedi-
sti ab initio. Redemisti virgã
hereditatis tue: mons syon in
quo habitasti in eo. Leva ma
nus tuas in supbias eoꝝ i finẽ:
quãta malignatus est inimic⁹
in sancto. Et gloriati sunt qui
oderũt te: in medio solẽnitatis
tue. Posuerũt signa sua signa:
et nõ cognouerũt sicut in exitu
sup summũ. Quasi in sylua li-
gnoꝝ securib⁹ exciderũt ianuas
eius in idipm: in securi et ascia
deiecerũt ea. Incẽderũt igni
sanctuariũ tuũ in terra: pollue
rũt tabernaculũ nois tui. Di-
xerũt i corde suo cognatio eoꝝ
simul: quiescere faciamus oẽs
dies festos dei a terra. Signa
nr̃a nõ vidim⁹ iam non est pro
pheta: ꝛ nos nõ cognoscet am
plius. Usqquo de⁹ impropera-
rabit inimic⁹: irritat aduersa-
rius nomen tuũ in finẽ. Ut qd
auertis manũ tuã: et dexterã
tuã de medio sinu tuo in finem
Deus aũt rex noster ante se-
cula: opatus es salutẽ i medio
terre. Tu cõfirmasti i virtute
tua mare: contribulasti capita
draconũ in aquis. Tu cõfregi
sti capita draconis: dedisti eũ
escã pplis ethiopũ. Tu diru-
pisti fontes ꝛ torrẽtes: tu sicca
sti fluuios ethan. Tu⁹ est dies
et tua est nox: tu fabricatus es
aurorã et solẽ. Tu fecisti oẽs
terminos terre: estatem ꝛ ver
tu plasmasti ea. Memor esto hui⁹
inimic⁹ improperabit dño: et
ppl's insipiẽs incitauit nomen
tuum. Ne tradas bestijs aĩas
cõfitẽtes tibi: et aĩas pauperũ
tuoꝝ ne obliuiscaris i finẽ. Re
spice i testamẽtũ tuũ: qꝛ reple-
ti sunt qui obscurati sunt terre
domib⁹ iniqtatũ. Ne auertat
hũilis factus cõfusus: pauper
et inops laudabũt nomen tuũ.
Exurge de⁹ iudica causã tuã:
mẽor esto iproperioꝝ tuoꝝ eoꝝ
que ab insipiẽte sunt tota die.
Ne obliuiscaris voces inimi-
coꝝ tuoꝝ: supbia eoꝝ q te ode-
rũt ascẽdit sẽp. Gl'ia. an. Libe
rasti vgã hereditatis tue dñe.
an. Et inuocabim⁹. ps. lxxiiij.
Confitebimur tibi deus
cõfitebimur: et inuoca-
bimus nomen tuũ. Narrabi-
mus mirabilia tua: cũ accepe-
ro tẽp⁹ ego iusticias iudicabo.
Liquefacta est terra ꝛ oẽs
q habitãt in ea: ego cõfirmaui
colũnas ei⁹. Dixi iniquis no-
lite inique agere: ꝛ delinquẽti
bus nolite exaltare cornu. No
lite extollere i altũ cornu vr̃m:
nolite loqui aduersus deũ ini-
quitatẽ. Q ꝛ neqꝫ ab oriẽte neqꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ab occidēte neq̃ a desertꝭ mō-
tibus: qm̄ de⁹ iudex est. Hunc
hūiliat ꝛ hunc exaltat: qꝛ calix
in manu dn̄i vini meri plenus
mixto. Et inclinauit ex hoc in
hoc. verūtn̄ fex ei⁹ nō est exina
nita: bibent oēs pctōres terre.
Ego aūt annūciabo in seculū:
cātabo deo iacob. Et oīa cor-
nua pctōꝝ cōfringā: et exalta
buntur cornua iusti. ps. lxxv.
Notus i iudea de⁹: in isrl'
magnū nomen ei⁹. Et
fact⁹ est i pace loc⁹ ei⁹: et habi-
tatio ei⁹ in syon. Ibi cōfregit
potētias: arcū scutū gladiū et
bellū. Illuminās tu mirabili
ter a mōtib⁹ etn̄is: turbati sūt
oēs insipiētes corde. Dormie
rūt sōnū suū: et nihil inuenerūt
oēs viri diuitiaꝝ i manib⁹ suis
Ab increpatiōe tua deus ia-
cob: dormitauerūt q̄ ascēderūt
equos. Tu terribilis es et q̄s
resistet tibi: ex tūc ira tua. De
celo auditū fecisti iudiciū: ter-
ra tremuit ꝛ quieuit. Cū exur
geret i iudicio de⁹: vt saluos fa
ceret omnes mā suetos terre.
Q̄m cogitatio hoīs cōfitebit
tibi: ꝛ reliquie cogitatiōis diē
festū agēt tibi. Uouete ꝛ red-
dite dn̄o deo vr̄o: oēs qui i cir-
cuitu ei⁹ affertis munera Ter
ribili ꝛ ei q̄ aufert spm̄ pricipū:
terribili apd̄ reges terre Glo
ria. an. Et inuocabim⁹ nomen
tuū dn̄e. ā. Tu es de⁹. ps. lxxvi
Voce mea ad dn̄z clama
ui: voce mea ad deū ꝛ in
tēdit mihi. In die tribulatio
nis mee deū exquisiui manib⁹
meis nocte cōtra eū: et nō sum
deceptus Renuit cōsolari aīa
mea. mēor fui dei et delectat⁹
sum: ꝛ exercitat⁹ sum ꝛ defecit
spūs me⁹. Anticipauerūt vi-
gilias oculi mei: turbatus sum
et non sum locut⁹. Cogitaui
dies ātiquos: ꝛ ānos eternos
in mēte habui. Et meditatus
sum nocte cū corde meo: ꝛ exer
citabar ꝛ scopebā spiritū meū.
Nūq̄d in eternū piiciet deus:
aut nō apponet vt cōplacitior
sit adhuc. Aut i finē miam suā
abscidet: a gn̄atiōe i gn̄atiōem
Aut obliuiscet misereri de⁹:
aut continebit in ira sua mias
suas. Et dixi nūc cepi: hec mu
tatio dextre excelsi. Mēor fui
operꝝ dn̄i: qꝛ mēor ero ab initio
mirabiliū tuoꝝ Et meditabor
in oīb⁹ opib⁹ tuis: et i adinuē-
tionib⁹ tuis exercebor. De⁹ in
sancto via tua. q̄s de⁹ magn⁹
sicut de⁹ nr̄: tu es deus q̄ facis
mirabilia Notā fecisti i pplīs
ꝟtutē tuā: redemisti i brachio
tuo ppl'm tuū filios iacob ꝛ io-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

seph. Viderűt te aque deꝰ vi-
derűt te aque ⁊ timuerűt: ⁊ tur
bate sunt abyssi. Multitudo so
nitus aquaꝝ: vocē dederűt nu
bes. Etem sagitte tue trāseűt:
vox tonitrui tui in rota. Allu
xerűt chorußcationes tue orbi
terre: cōmota est ⁊ cōtremuit
terra. In mari via tua et se-
mite tue in aq̄s multis: et vesti
gia tua non cognoscētur. De
duxisti sicut oues ppl'm tuű: in
manu moysi ⁊ aaron. ps lxxvij
Attēdite pple meꝰ legē
meā: inclinate aurē ve
strā i ꝟba oris mei. Aperiā in
parabolis os meű: loquar ꝓpo
sitiōes ab initio. Quāta audi
uimꝰ et cognouimꝰ ea: et prēs
nr̄i narrauerűt nobis. Nō sűt
occultata a filijs eoꝝ: i gn̄atiōe
altera. Narrātes laudes dn̄i
et ꝟtutes eiꝰ: et mirabilia eiꝰ
que fecit. Et suscitauit testimo
niű in iacob: et legē posuit i isrl'.
Quāta mādauit patribꝰ nr̄is
nota facere ea filijs suis: vt co
gnoscat gn̄atio altera. Filij
q̄ nascētur ⁊ exurgēt: et narra-
bűt filijs suis. Vt ponāt i deo
spē suā ⁊ nō obliuiscātur opeꝝ
dei: et mādata eiꝰ exq̄rāt. Ne
fiāt sicut prēs eoꝝ: gn̄atio pra-
ua ⁊ exasperās. Gn̄atio q̄ non
direxit cor suű: et nō est creditꝰ
cű deo spűs eius. Filij effrem
intēdētes ⁊ mittētes arcű: cō-
uersi sunt i die belli. Non custo
dierűt testamētű dei: et in lege
eiꝰ noluerűt ābulare. Et obli
ti sunt bn̄factoꝝ eiꝰ: et mirabi-
liű eiꝰ que ostēdit eis. Coram
prībꝰ eoꝝ fecit mirabilia i ter-
ra egypti: in campo thaneos.
Interrupit mare et perduxit
eos: et statuit aquas q̄si i vtre.
Et deduxit eos i nube diei: et
tota nocte in illuiatione ignis.
Interrupit petrā in heremo:
⁊ adaquauit eos velut i abysso
multa. Et eduxit aquā de pe-
tra: et deduxit tanq̄ȝ flumina
aquas. Et apposuerűt adhuc
peccare ei: in iram excitauerűt
excelsum i inaquoso. Et tēpta
uerűt deű in cordibꝰ suis: vt pe
terēt escas aiabꝰ suis. Et ma-
le locuti sunt de deo: dixerunt
nűq̇d poterit deꝰ parare mē-
sam in deserto. Qm̄ ꝑcussit pe
tram ⁊ fluxerűt aque: et torrē-
tes inűdauerűt. Nűq̇d ⁊ panē
poterit dare: aut parare men-
sam populo suo. Ideo audiuit
dn̄s ⁊ distulit ⁊ ignis accensus
est i iacob: et ira ascēdit i israel.
Quia non crediderűt in deo:
nec sperauerűt in salutari eius.
Et mādauit nubibꝰ desuper:
⁊ ianuas celi aperuit. Et pluit

filijs māna ad māducādum:et
panē celi dedit eis. Panē an-
geloꝝ māducauit homo: ciba-
ria misit eis i abūdātia. Trā
stulit austrū de celo:et induxit
in virtute sua affricū Et pluit
sup eos sicut puluerē carnes:
et sicut arenā maris volatilia
pēnata. Et ceciderūt i medio
castroꝝ eoꝝ: circa tabernacu-
la eoꝝ. Et māducauerūt ꝛ sa
turati sunt nimis:et desideriū
eoꝝ attulit eis.nō sunt frauda
ti a desiderio suo. Adhuc esce
eoꝝ erāt in ore ipsoꝝ:et ira dei
ascēdit sup eos Et occidit pin
gues eoꝝ:et electos israel im-
pediuit. In oib⁹ his peccaue-
rūt adhuc:et nō crediderūt in
mirabilib⁹ eius. Et defecerūt
in vanitate dies eoꝝ:et āni eo-
rum cū festinatiōe. Cū occide
ret eos qrebāt eū ꝛ reuertebā
tur:et diluculo veniebāt ad eū
Et rememorati sunt qꝛ de⁹ ad
iutor est eoꝝ:et de⁹ excelsus re
dēptor eoꝝ est. Et dilexerunt
eū in ore suo:et lingua sua mē-
titi sūt ei. Cor aūt eoꝝ nō erat
rectū cū eo: nec fideles habiti
sunt i testamēto ei⁹. Ipse aūt
est misericors et propicius fiet
pctis eoꝝ:et nō disperdet eos.
Et habundauit vt auerteret
irā suā:et non accēdit oēm irā
suā. Et recordat⁹ est qꝛ caro
sunt:spūs vadēs ꝛ non rediēs.
Quotiēs exacerbauerūt eum
in deserto:in irā concitauerūt
eū in inaquoso Et cōuersi sunt
et tēptauerūt deū: et sctm̄ isrl̄
exacerbauerūt. Nō sūt recor-
dati man⁹ ei⁹: die qua redemit
eos de manu tribulātis. Si-
cut posuit in egypto signa sua:
et ꝑdigia sua i cāpo thaneos.
Et cōuertit i sanguinē flumina
eoꝝ:et imbres eoꝝ ne biberent
Misit in eos cinomiā et cōme
dit eos:et ranam et dispdidit
eos Et dedit erugini fructus
eoꝝ:et labores eoꝝ locuste Et
occidit in grādine vineas eoꝝ:
et moros eoꝝ i pruina. Et tra
didit grandini iumēta eoꝝ:et
possessionē eoꝝ igni. Misit in
eos irā indignationis sue:indi
gnationē et irā ꝛ tribulationē
immissiōes p angelos malos.
Uiā fecit semite ire sue et nō
pepcit a morte aiaꝝ eoꝝ: et iu
menta eoꝝ in morte conclusit.
Et pcussit oīe primogenitū in
terra egypti: primitias oīs la
boris eoꝝ i tabernaclis cham.
Et abstulit sicut oues populū
suū:et ꝑduxit eos tanq̄ gregē
in deserto. Et eduxit eos i spe
et non timuerunt:et inimicos
eoꝝ operuit mare Et induxit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

eos i mōtē sctificatiōis sue: mō
tem quē adq̄siuit dextera eius
Et eiecit a facie eoꝝ gētes: et
sorte diuisit eis terrā in funicu
lo distributiōis. Et habitare
fecit i tabernaculis eoꝝ: trib⁹
israel. Et tēptauerūt ꝛ exacer
bauerūt deū excelsum: et testi=
monia ei⁹ nō custodierūt. Et
auerterūt se ꝛ non seruauerūt
pactū: queadmodū patres eoꝝ
cōuersi sunt in arcū prauū. In
irā cōcitauerūt eū i collib⁹ suis:
et in sculptilib⁹ suis ad emula
tionē eū ꝓuocauerūt. Audi=
uit de⁹ et spreuit: et ad nihilū
redegit valde israel. Et repu=
lit tabernaculum silo: taberna
culū suū vbi habitauit in hoīb⁹
Et tradidit i captiuitatē vir=
tutē eoꝝ: et pulchritudinē eoꝝ
in manus inimici. Et cōclusit
in gladio ppl'm suū: ꝛ heredita
tem suā spreuit. Iuuenes eorū
comedit ignis: ꝛ ꝟgies eoꝝ nō
sunt lamentate. Sacerdotes
eoꝝ i gladio ceciderūt: ꝛ vidue
eoꝝ nō plorabātur. Et excita
tus est tāq̄ dormiēs dn̄s: tāq̄
potēs crapulatus a vino. Et
percussit inimicos suos i poste
riora: opprobriū sempiternum
dedit illis. Et repulit taber=
naculū ioseph: et tribū effrem
nō elegit. Sed elegit tribū iu

da: montē syon quē dilexit Et
edificauit sicut vnicornis sctifi
ciū suū: in terra quā fundauit
in secl'a. Et elegit dauid seruū
suū et sustulit eum de gregib⁹
ouiū: de post fetantes accepit
eū. Pascere iacob seruū suū: et
israel hereditatē suā Et pauit
eos i innocētia cordis sui: et in
intellectibus manuū suarū de
duxit eos. Glia. an. Tu es de⁹
qui facis mirabilia. an. Propi
cius esto. Psal. lxxviij.
Deus venerūt gētes i he
reditatē tuā: polluerūt tēplū
sctm̄ tuū. posuerūt hierl'm i po
moꝝ custodiā. Posuerūt mor
ticina seruoꝝ tuoꝝ escas volati
lib⁹ celi: carnes sctōꝝ tuoꝝ be=
stijs terre Effuderūt sanguinē
ipsoꝝ tāq̄ aquā i circuitu hie=
rusalem: et nō erat q̄ sepeliret.
Facti sum⁹ opprobriū vicinis
nr̄is: subsannatio et illusio his
q̄ in circuitu nr̄o sūt. Usq̄quo
dn̄e irasceris i finē: accēdet velut
ignis zel⁹ tu⁹ Effunde irā tuā
in gētes q̄ te nō nouerūt: ꝛ i re
gna q̄ nomen tuū nō inuocaue
rūt. Quia comederūt iacob: ꝛ lo
cū ei⁹ desolauerūt. Ne memi=
neris iniq̄tatū nr̄arū ātiquaꝝ:
cito anticipent nos mīe tue q̄r
pauperes facti sumus nimis.
Adiuua nos de⁹ salutaris no

ster:et ꝓpter gl'iam nomis tui
dñe libera nos. ⁊ ꝓpicius esto
pctis nostris ꝓpter nomē tuū
Ne forte dicāt in gētibus vbi
est deus eoꝝ:⁊ innotescat i na=
tionib⁹ corā oculis nr̄is. Ul=
tio sanguinis seruoꝝ tuoꝝ qui
effusus est: introeat in ꝯspectu
tuo gemitus cōpeditoꝝ. Se=
cūdū magnitudinē brachij tui:
posside filios mortificatoꝝ Et
redde vicinis nr̄is septuplum
in sinu eoꝝ: improperiū ipoꝝ
qđ exprobrauerūt tibi domie.
Nos aūt pplus tuus et oues
pascue tue:ꝯfitebimur tibi i se=
culū. In gñatiōe ⁊ gñationez:
ānūciabim⁹ laudē tuā. ps. lxxix

Qui regis isrl' intende :q
deduci velut ouē ioseph
Qui sedes sup cherubin: ma=
nifestare corā effraim bēiamin
et manasse. Excita potentiaz
tuam et veni : vt saluos facias
nos. Deus ꝟtutū ꝯuerte nos:
et oñde faciē tuā ⁊ salui erim⁹
Dñe deus ꝟtutū:quousq₃ iras
ceris sup orōnē serui tui. Ciba
bis nos pane lachrymarū:⁊ po
tū dabis nobis i lachrymis in
mensura. Posuisti nos in con=
tradictionē vicinis nr̄is: et ini
mici nostri subsānauerūt nos.
Deus virtutū cōuerte nos:et
ostēde faciē tuā et salui erim⁹
Vineā de egypto trāstulisti:
eiecisti gentes et plantasti eā.
Dux itineris fuisti in ꝯspectu
eius:⁊ plātasti radices eius et
ipleuit terrā. Operuit montes
vmbra eius:et arbusta eius ce=
dros dei. Extendit palmites
suos vsq₃ ad mare:⁊ vsq₃ ad flu
men ꝓpagines ei⁹. Ut qd de
struxisti maceriam ei⁹:⁊ vinde
miāt eā oēs q̄ ptergrediūtur
viā. Exterminauit eā aper de
sylua: ⁊ singularis fer⁹ depast⁹
est eā. Deus virtutū cōuerte=
re:respice de celo et vide ⁊ visi
ta vineā istā. Et pfice eā quā
plātauit dextera tua: et super
filiū hois quē confirmasti tibi.
Incēsa igni et suffossa: ab in=
crepatione vultus tui pibunt.
Fiat man⁹ tua sup virū dex=
tere tue:et sup filiū hois quem
cōfirmasti tibi. Et nō discedi=
mus a te viuificabis nos: ⁊ no
mē tuū iuocabimus. Dñe de⁹
virtutū cōuerte nos:⁊ oñde fa
ciē tuā et salui erimus. Gl'a. a.
Propicius esto pctis nr̄is dñe
℣ Gaudebūt labia mea cū cā=
tauero tibi Et aīa mea quā re
demisti. Laud. Tibi soli pec=
caui. dñe miserere mei. ps. Mi
serere. ān Dñe refugiū factus
es nobis. ps. Ipm. ān. In ma=
tutinis dñe meditabor i te. ps.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Deus deus meus. An. Preter
nū dn̄s regnauit et vltra. ps.
Cantemus. an. In sāctis eius
laudate deū. ps. Laudate. ca.
Fres vigilate. vls. Hymnus.

Lux ecce surgit aurea.
pallens fatiscat cecitas
que nosmet in pceps diu. erro
re traxit deuio. Hec lux sere=
nū pferat. purosq nos prestet
sibi. nihil loquamur subdoluz.
voluamus obscurū nihil. Sic
tota decurrat dies. nec ligua
mendax. manus oculi nec pec=
cēt lubrici. nec noxa corpus in=
quinet. Speculator astat de=
sup. q nos diebus omībus. ac=
tusq nr̄os prospicit a luce pri=
ma in vespm. Deo pri. ℣. Re=
pleti sumus. Ad bened. In san
ctitate seruiamus dn̄o. ⁊ libe=
rabit nos ab inimicis nostris.

¶ Feria. vi. Inui. Dn̄z q fecit
nos. Veīte ado. Venite. Hy9.

Tu trinitatis vnitas. or
bez potēter q regis. at=
tēde laudū cātica que excubā=
tes psallim9. Nā lectulo con
surgimus. noctis qeto tpe. vt
flagitem9 vulnerū. a te mede=
lā oim. Quo fraude qcqd de=
monū in noctibus deliqmus.
abstergat illud celit9 tue ptās
glē. Nec corp9 assit sordidum
nec torpor istet cordiū. nec cri=
minis cōtagio tepescat ardor
spūs. Ob hoc redēptor qs. re=
ple tuo nos lumie. p qd dieruz
circulis. nullis ruamur actib9
Psal. Exltate deo ps. lxxx.

Exultate deo ad=
iutori nr̄o: iubila
te d̄o iacob. Su
mite psalmuz et
date timpanum
psalteriū iocun=
duz cū cythara. Buccinate in
neomenia tuba: in insigni die
solēnitatis vr̄e. Q2 preceptū
in isrl' est: et iudiciū deo iacob.
Testimoniū in ioseph posuit
illud: cū exiret d terra egypti
liguā quā nō nouerat audiuit.
Diuertit ab oneribus dorsum
ei9: man9 ei9 i cophino seruierūt
In tribulatione inuocasti me
liberaui te ⁊ exaudiui te in ab=
scōdito tempestatis: pbaui te
apud aquā cōtradictiōis. Au
di ppl's meus ⁊ ptestabor te. is
rael si me audieris nō erit i te
deus recēs: neq adorabis deū
alienū Ego em sum dn̄s deus
tuus q eduxi te de terra egyp=
ti: dilata os tuū et implebo il=
lud Et nō audiuit ppl's meus
vocē meā: ⁊ isrl' nō intēdit mi=
hi. Et dimisi eos ſm d̄sideria
cordis eor: ibūt i adinuētioni=
bus suis. Si ppl's meus audis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

set me: isrl'si in vijs meis am-
bulasset. Pro nihilo forsitã in
inicos eo℞ hũiliassem: ⁊ super
tribulãtes eos misissem manũ
meã. Inimici dñi mẽtiti sunt
ei: et erit tps eorũ in scl'a. Et
cibauit illos ex adipe frumẽti:
et d' petra melle saturauit eos
Deus stetit in ps. lxxxi.
synagoga deorũ: in me-
dio aũt deos dijudicat. Usq
quo iudicatis iniq̃tatẽ: ⁊ facies
pctõ℞ sumitis. Iudicate ege-
no et pupillo: hũilẽ et paupe-
rẽ iustificate. Eripite paupe-
rẽ: et egenuz de manu pctõris
liberate. Nescierũt neq intel
lexerũt in tenebris ambulant:
mouebũtur oĩa fũdamẽta ter-
re. Ego dixi dij estis: ⁊ filij ex
celsi oẽs. Uos aũt sicut hoĩes
moriemini: ⁊ sicut vnus de pri-
cipibus cadetis. Surge deus
iudica terrã: qm̃ tu hereditab
in oib⁹ gẽtib⁹. Gl'a. A. Exulta
te do ad. n. A. Tu sol⁹. p. lxxxij.
Deus q̃s siĩs erit tibi: ne
taceas neq cõpescaris
deus. Qm̃ ecce inimici tui so-
nuerũt: ⁊ q̃ oderũt te extulerũt
caput. Sup pplm̃ tuũ malig-
nauerũt cõsiliũ: ⁊ cogitauerũt
aduers⁹ sctõs tuos. Dixerunt
veite ⁊ disp̃dam⁹ eos de gẽte:
et nõ memoref nomẽ isrl' vltra
Qm̃ cogitauerũt vnanimiter:
sil' aduersũ te testamẽtũ dispo-
suerũt tabernacl'a idumeo℞ et
hismahelite. Moab ⁊ agareni
gebal ⁊ amõ ⁊ amalech: alieni
gene cũ hitãtib⁹ thyrũ. Etem
assur venit cũ illis: facti sũt i ad
iutoriũ filijs loth. Fac illis si
cut madiã ⁊ sisare: sicut yabin
i torrẽte cison. Disperierũt i en-
dor: facti sũt vt sterc⁹ tre. Po
ne pricipes eo℞ sicut oreb ⁊ zeb:
et zebee et salmana. Oẽs prici
pes eorũ q̃ dixerũt: hereditate
possideam⁹ sanctuarium dei.
Deus me⁹ pone illos vt rotã:
et sicut stipulã ante faciẽ vẽti.
Sicut ignis q̃ cõburit syluaz:
et sicut flãma cõburẽs mõtes.
Ita psequeris illos in tempe
state tua: ⁊ in ira tua turbabis
eos. Imple facies eo℞ igno-
minia: et querẽt nomẽ tuũ dñe
Erubescãt et cõturbent in secu
lũ scli: ⁊ cõfundant et pereant.
Ut cognoscãt quia nomẽ tibi
dñs: tu solus altissimus in om
ni terra. Psalmus. lxxxiij.
Quã dilecta tabernacl'a
tua dñe virtutũ: cõcupiscit
et deficit aĩa mea in atria dñi.
Cor meũ et caro mea: exulta
uerũt in deũ viuũ. Etem pas-
ser inuenit sibi domũ: ⁊ turtur
nidũ vbi reponat pullos suos.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Altaria tua dñe virtutũ: rex meus et deus meus. Beati q̄ habitãt in domo tua dñe: in secula scloꝝ laudabũt te. Beatus vir cui⁹ est auxiliũ abs te: ascẽsiones i corde suo disposuit i valle lachrymarũ in loco quẽ posuit. Etenim bñdictionez dabit legislator: ibũt de ꝟtute in virtutẽ videbit de⁹ deoꝝ in syon. Dñe de⁹ virtutũ exaudi orõnẽ meã: auribus ꝑcipe de⁹ iacob. Protector nr̄ aspice de⁹: et respice in faciẽ x̄pi tui. Q2 melior est dies vna i atriis tuis: sup milia. Elegi abiect⁹ eẽ in domo dei mei: magis q̄ habitare in tabernaculis pctõꝝ. Q2 miam ꝛ ꝟitatẽ diligit deus: grãm ꝛ gloriam dabit dñs Nõ priuabit bonis eos q̄ ambulãt in innocẽtia: dñe ꝟtutũ. btũs hõ q̄ spat in te. Glia. ãn. Tu solus altissim⁹ sup oẽm terrã. ã. Bñdixisti. Psal. lxxxiiij.

Benedixisti dñe terrã tuã: auertisti captiuitatẽ iacob Remisisti iniq̄tatẽ plebtue: opuisti oia pctã eoꝝ. Mitigasti oẽz irã tuã: auertisti ab ira indignationis tue. Conuerte nos de⁹ salutaris nr̄: ꝛ auerte irã tuã a nobis. Nũqd ineternũ irasceris nobis: aut extendes irã tuã a gñatiõe in gñatione. Deus tu cõuersus viuificabis nos: ꝛ plebs tua letabit in te. Ostẽde nobis dñe miam tuã: et salutare tuũ da nobis. Audiaz q̄d loquat in me dñs deus: qm̄ loquet pacẽ in plebẽ suã. Et sup sctõs suos: et i eos q̄ cõuertũtur ad cor. Verũtamẽ ꝑpe timẽtes eũ salutare ipsius: vt inhabitet glia in terra nr̄a. Mia et ꝟitas obuiauerũt sibi: iusticia ꝛ pax osculate sunt Veritas de terra orta est: et iusticia de celo ꝓspexit. Etenim dñs dabit benignitatẽ: et terra nr̄a dabit fructũ suũ. Iusticia ante euz ambulabit: et ponet i via gress⁹ suos. ps. lxxxv.

Inclina dñe aurẽ tuã ꝛ exaudi me: qm̄ inops ꝛ pauper sum ego. Custodi animaz meã qm̄ sctũs suz: saluũ fac seruũ tuũ deus meus spantẽ in te Miserere mei dñe quoniã ad te clamaui tota die: letifica aĩmã serui tui qm̄ ad te dñe aĩaz meam leuaui. Qm̄ tu dñe suauis ꝛ mitis: ꝛ multe mie omnibus inuocãtibus te Auribus ꝑcipe dñe orõnẽ meã: et intende voci deꝑcationis mee. In die tribulatiõis mee clamaui ad te: q2 exaudisti me. Nõ est silis tui in diis dñe: ꝛ nõ est ꝑm opa tua. Oẽs gẽtes q̄scũq3 fe-

cisti venient et adorabũt corã te dñe: et glorificabũt nomẽ tuũ. Qm̃ magnus es tu et faciẽs mirabilia: tu es de⁹ solus. Deduc me dñe in via tua et ingrediar in veritate tua: letet̃ cor meũ vt timeat nomẽ tuũ. Cõfitebor tibi dñe de⁹ me⁹ in toto corde meo: et glĩficabo nomẽ tuũ ineternũ. Qr mĩa tua magna est sup me: et eruisti animã meã ex inferno inferiori. Deus iniqui insurrexerũt sup me: et synagoga potentiũ q̃sierũt aiam meã: et nõ ꝓposuerũt te in cõspectu suo. Et tu domine de⁹ miserator et misericors: patiẽs et multe mĩe et verax. Respice i me et miserere mei. da imperiũ tuũ puero tuo. et salũm fac filiũ ancille tue. Fac mecũ signũ in bono vt videant qui me oderũt et confundant̃: qm̃ tu dñe adiuuisti me et consolatus es me. Glĩa. ãn. Benedixisti dñe terrã tuã. ãn. Fundamenta. Psalmus. lxxxvi.

Fundamẽta ei⁹ in montibus sanctis: diligit dñs portas syon sup om̃ia tabernacula iacob. Gloriosa dicta sũt de te: ciuitas dei. Memor ero raab et babilonis: scientium me. Ecce alienigene et thyr⁹ et populus ethiopũ: hi fuerũt illic. Nunq̃d syon dicet hõ et hõ natus ẽ in ea: et ip̃e fundauit eã altissim⁹. Dñs narrabit iscripturis pplor̃: et pricipũ hor̃ q̃ fuerũt in ea. Sicut letantiũ oĩm: habitatio est in te. Psal. lxxxvii.

Domie deus salut̃ mee: in die clamaui et nocte corã te. Intret in ꝯspectu tuo orõ mea: inclina aurẽ tuã ad p̃cẽ meã. Qr repleta est malis aia mea: et vita mea iferno appropinquauit. Estimatus sũ cũ descẽdentibus in lacũ: fact⁹ sum sicut hõ sine adiutorio iter mortuos liber. Sicut vulnerati dormientes in sepulchris quor̃ nõ es memor ampli⁹: et ipi de manu tua repulsi sunt. Posuerũt me i lacu inferiori: in tñbrosis et in vmbra mortis. Sup me confirmat⁹ est furor tuus: et oẽs fluctus tuos induxisti sup me. Lõge fecisti notos meos a me: posuerunt me abhominationẽ sibi. Tradit⁹ sũ et nõ egrediebar: oculi mei languerũt pre inopia. Clamaui ad te dñe: tota die expandi ad te manus meas. Nunq̃d mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabũt et ꝯfitebunt̃ tibi. Nunq̃d narrabit aliquis in sepulchro misericordiã tuã: et veritatem tuã in ꝑditione.

Numquid cognoscetur in tene-
bris mirabilia tua: et iusticia
tua i terra obliuiõis. Et ego
ad te dñe clamaui: ꝛ mane orõ
mea pueniet te. Ut qd dñe re
pellis orõnẽ meam: auertis fa
ciẽ tuã a me. Pauper suꝫ ego
et in laborib⁹ a iuuẽtute mea:
exaltat⁹ aũt hũiliat⁹ sum et cõ
turbatus. In me transierunt
ire tue: et terrores tui cõturba
uerũt me. Circũdederũt me
sicut aqua tota die: circũdede-
rũt me simul. Elongasti a me
amicũ ꝛ ꝓximũ: ꝛ notos meos
a miseria. Gloria. an. Fundamẽ-
ta eius in mõtibus sanctis. an.
Bñdictus. Psalmus. lxxxviij
Misericordias dñi: i eter-
nũ cãtabo. In gñatio-
ne et gñationẽ: annũciabo ve-
ritatem tuã in ore meo. Quo-
niam dixisti ineternum miseri
cordia edificabitur in celis: pre
parabitur veritas tua in eis.
Disposui testamẽtum electis
meis: iuraui dauid seruo meo
vsqꝫ ineternum preparabo se-
men tuũ. Et edificabo in gene
ratione ꝛ generationem: sedẽ
tuam. Confitebuntur celi mi-
rabilia tua dñe: etenĩ veritatẽ
tuã in ecclesia sanctoꝝ. Quo-
niã quis in nubib⁹ equabitur
dño: similis erit deo i filijs dei

Deus qui glorificatur in con-
silio sanctoꝝ: magnus et terri
bilis sup oẽs qui in circuitu ei⁹
sunt. Dñe deus virtutũ qs si-
milis tibi: potens es dñe et ve-
ritas tua in circuitu tuo. Tu
dominaris potestati maris: mo
tũ aũt fluctuũ eius tu mitigas.
Tu humiliasti sicut vulnera-
tũ supbum: in brachio virtutis
tue dispersisti inimicos tuos.
Tui sunt celi et tua est terra.
orbẽ terre et plenitudinẽ eius
tu fundasti: aquilonẽ et mare
tu creasti. Thabor et hermon
in noie tuo exultabũt: tuũ bra-
chiũ cũ potẽtia. Firmet ma-
nus tua ꝛ exaltet dextera tua:
iusticia et iudiciũ ꝑparatio sedis
tue. Mia et veritas ꝑcedent
faciẽ tuã: btũs ppls qui scit iu-
bilationẽ. Dñe in lũine vult⁹
tui ambulabunt et in noie tuo
exultabunt tota die: ꝛ in iusti-
cia tua exaltabunt. Qm glia
virtutis eoꝝ tu es: ꝛ in bñpla-
cito tuo exaltabit cornu nrm.
Quia dñi est assumptio nra: ꝛ
sancti isrl regis nri. Tunc lo-
cutus es in visiõe sanctis tuis.
et dixisti posui adiutoriũ in po
tẽte: ꝛ exaltaui electũ de plebe
mea. Inueni dauid seruũ meũ:
oleo sancto meo vnxi eũ. Ma-
nus enĩ mea auxiliabitur ei: et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

brachiũ meũ ꝯfirmabit eũ. Nihil ꝓficiet inimicus in eo: et filius iniq̃tatis nõ apponet nocere ei. Et cõcidã a facie ipsi⁹ inimicos eius: ⁊ odientes eũ in fugã ꝯuertã. Et veritas mea et mĩa mea cũ ipo: ⁊ in nomine meo exaltabit̃ cornu eius. Et ponã in mari manũ eius: et in fluminibus dexterã ei⁹. Ipse inuocabit me pr̃ me⁹ es tu: de⁹ meus et susceptor salutis mee. Et ego primogenitũ ponã illũ: excelsum pre regibus terre. Ineternũ seruabo illi misericordiã meã: ⁊ testamẽtũ meũ fidele ipi. Et ponã in sclm̃ seculi semen eius: ⁊ thronũ eius sicut dies celi. Si aũt dereliquerit filij eius legẽ meã: ⁊ in iudicijs meis nõ ambulauerint. Si iusticias meas ꝓphanauerint: et mandata mea nõ custodierint. Visitabo in virga iniq̃tates eoꝝ: ⁊ in verberibus pctã eoꝝ. Miam aũt meã nõ dispergaꝫ ab eo: neqꝫ nocebo in veritate mea. Neqꝫ ꝓphanabo testamentũ meũ: ⁊ que ꝓcedũt de labijs meis nõ faciã irrita. Semel iuraui in sancto meo si dauid mẽtiar: semẽ eius ineternũ manebit. Et thronus ei⁹ sicut sol in conspectu meo: ⁊ sicut luna perfecta ineternũ et testis in celo fidelis. Tu vo repulisti et despexisti: distulisti xp̃m tuũ. Auertisti testamentũ serui tui: ꝓphanasti in terra sanctuariuꝫ eius. Destruxisti oẽs sepes eius: posuisti firmamẽtũ ei⁹ formidinẽ. Diripuer̃t euꝫ oẽs transeũtes viã: factus est opprobriũ vicinis suis. Exaltasti dexterã deprimentiũ eũ: letificasti om̃es inimicos eius. Auertisti adiutorium gladij ei⁹: et nõ es auxiliatus ei i bello. Destruxisti eũ ab emũdatione: et sedẽ eius in terra collisisti. Minorasti dies tp̃is ei⁹: ꝑfudisti eũ cõfusione. Usqꝫquo dñe auertis in finẽ: exardescet sicut ignis ira tua. Memorare que mea substantia: nunq̇d enĩ vane constituisti omnes filios hoim. Quis est homo q̇ viuet et nõ videbit mortẽ: eruet animã suaꝫ de manu inferi. Ubi sunt mie tue antique dñe: sicut iurasti dauid in veritate tua. Memor esto dñe opprobrij seruorum tuoꝝ: qđ cõtinui in sinu meo multarũ gentiuꝫ. Quod exprobrauerũt inimici tui dñe: qđ exprobrauerũt cõmutationẽ xp̃i tui. Bñdictus dñs ineternũ: fiat fiat.

Psal. lxxxix.

DOmine refugiũ fact⁹ es nobis: a gñatione in ge-

neratione͂. Priusq̃ mo͂tes fie-
rent aut formaret terra et or-
bis: a sc̄lo ꝛ vsq̃ i sc̄lm tu es de-
us. Ne auertas hoiem in hu͂i-
litate͂: ꝛ dixisti co͂uertimini fi-
lij hoim. Qm̄ mille anni ante
oculos tuos: tanq̃ dies hester
na que preterijt. Et custodia
in nocte: q̄ p nihilo habe͂tur eo
ru͂ anni eru͂t. Mane sicut her-
ba transeat mane floreat ꝛ tra͂
seat: vespe decidat induret et
arescat. Q ꝛ defecimus in ira
tua: et in furore tuo turbati su-
mus. Posuisti iniq̄tates n̄ras
in co͂spectu tuo: sc̄lm n̄rm in il-
luminatio͂e vultus tui. Quo-
nia͂ o͂es dies n̄ri defeceru͂t: ꝛ in
ira tua defecim⁹. Anni nostri
sicut aranea meditabu͂t: dies
annoꝝ n̄roꝝ in ipis septuagin
ta anni. Si aute͂ in pote͂tatib⁹
octoginta anni: ꝛ amplius eoꝝ
labor et dolor. Qm̄ superue-
nit ma͂suetudo: ꝛ corripiemur.
Quis nouit p̄tate͂ ire tue: et p̄
timore tuo ira͂ tua͂ dinumera-
re. Dextera͂ tua͂ sic nota͂ fac: ꝛ
eruditos corde i sapie͂tia. Co͂-
uertere d̄ne vsq̄q̄: ꝛ dep̄cabilis
esto sup seruos tuos. Repleti
sumus mane mi̅a tua: exultaui
mus ꝛ delectati sumus o͂ibus
dieb⁹ n̄ris. Letati sum⁹ p die
bus q̄bus nos hu͂iliasti: annis
q̄bus vidimus mala. Respice
in seruos tuos et in op̄a tua: et
dirige filios eoꝝ. Et sit splen-
dor d̄ni dei n̄ri sup nos et op̄a
manuu͂ n̄raꝝ dirige sup nos: ꝛ
op⁹ manuu͂ n̄raꝝ dirige. Gl̄a.
Qui hitat in adiu- Ps. xc.
torio altissimi: i ptectio
ne dei celi co͂morabit. Dicet
d̄no susceptor meus es tu et re
fugiu͂ meu͂: de⁹ meus spabo in
eu͂. Qm̄ ipe liberauit me de la
queo venatiu͂: ꝛ a verbo aspo.
Scapulis suis obumbrabit ti
bi: ꝛ sub pe͂nis ei⁹ spabis. Scu
to circu͂dabit te veritas eius:
no͂ timebis a timore nocturno
A sagitta vola͂te in die a ne-
gocio pambula͂te in tenebris:
ab incursu et demonio meri-
diano Cadent a latere tuo mil
le et dece͂ milia a dextris tuis:
ad te au͂t no͂ appropinquabit.
Veru͂tn̄ oculis tuis co͂sidera-
bis: ꝛ retributione͂ p̄ctoꝝ vide
bis Quonia͂ tu es domie spes
mea: altissimu͂ posuisti refugiu͂
tuu͂. No͂ accedet ad te malu͂: ꝛ
flagellu͂ no͂ appropinquabit ta
bernaculo tuo. Qm̄ a͂gelis su
is ma͂dauit de te: vt custodia͂t
te in oib⁹ vijs tuis. In mani-
bus portabu͂t te ne forte offen-
das: ad lapide͂ pede͂ tuu͂. Sup
aspide͂ et basiliscu͂ ambulabis:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

et cōculcabis leonē ₇ draconē.
Qm̄ i me sꝑauit liberabo eū:
ꝓtegā eū qm̄ cognouit nomē
meuꝫ. Clamauit ad me et ego
exaudiā eū cū ipo sum in tribu
latiōe: eripiā eū et glorificabo
eū. Lōgitudine dierū reple=
bo eū: et ostendam illi saluta=
re meū. Glia pri. Psal. xcj.
Bonū est confiteri dn̄o: et
psallere noī tuo altissime
Ad annūciandū mane miam
tuā: et veritatē tuā per noctē
In decachordo psalterio: cū
cātico i cythara. Qꝛ delecta=
sti me dn̄e in factura tua: et in
opibus manuū tuarū exultabo
Quā magnificata sunt opera
tua dn̄e: nimis profunde facte
sunt cogitatiōes tue. Vir insi
piēs nō cognoscet: et stult⁹ nō
intelliget hec. Cū exorti fue=
rint pctōres sicut fenū: ₇ appa
ruerit oēs q̄ opantur iniqtatē
Et intereāt in scl'm scli: tu aūt
altissimus in eternū dn̄e. Qm̄
ecce inimici tui dn̄e qm̄ ecce in
imici tui pibūt: ₇ dispgent oēs
qui opanť iniqtatē. Et exalta
biť sicut vnicornis cornu meū:
et senectus mea in mia vberi.
Et despexit oculus meus ini=
micos meos: ₇ insurgētibus in
me malignātibus audiet au=
ris mea. Iust⁹ vt palma flore

bit: sicut cedr⁹ libani multipli
cabitur. Plātati i domo dn̄i:
in atrijs domus dei nr̄i flore=
būt. Adhuc multiplicabūtur
in senecta vberi: ₇ bn̄patiētes
erūt vt annūciēt. Qm̄ rectus
dn̄s deus nr̄: et non est iniqui=
tas in eo. Psalmus. xcij.
Dominus regnauit deco
rē indut⁹ est: indutus est
dn̄s fortitudinē et precinxit se.
Etenim firmauit orbeꝫ terre: q̄
nō cōmouebiť. Parata sedes
tua extūc: a seculo tu es. Ele=
uauerūt flūina dn̄e: eleuauerť
flūina vocē suam. Eleuauerūt
flūina fluctus suos: a vocibus
aquarū multaruꝫ. Mirabiles
elationes maris: mirabilis in
altis dn̄s. Testimonia tua cre
dibilia facta sūt nimis: domū
tuā decet sanctitudo dn̄e in lō
gitudine dieꝝ. Psalmus. xciij.
Deus vltionū dn̄s: deus
vltionū libere egit. Ex
altare q̄ iudicas ťrā: redde re=
tributionē supbis. Vsqꝫ q̄ pctō
res dn̄e: vsqꝫ q̄ pctōres gl'iabūť
Effabūť ₇ loqueť iniqtatē: lo=
queť oēs q̄ opanť iniusticiā. Po
pulū tuū dn̄e hūiliauerūt: ₇ he
reditatē tuā vexauerūt. Vi=
duā ₇ aduenā iterfecerūt: ₇ pu
pillos occiderūt. Et dixerūt
nō videbit dn̄s: nec intelliget

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

deus iacob Intelligite insipiē
tes i pplo:ꝛ stulti aliqñ sapite.
Qui plātauit aurē nō audiet:
aut q̄ finxit oclm nō cōsiderat
Qui corripit gētes nō arguet:
q̄ docet hoiēz sciētiā Dñs scit
cogitatiōes hoīz:qm̄ vane sūt
Btūs homo quē tu erudieris
dn̄e:ꝛ de lege tua docueris eū
Ut mitiges ei a dieb⁹ malis:
donec fodiatur pctōꝝ fouea.
Qꝛ nō repellet dn̄s plebē suā:
ꝛ hereditatē suā nō derelinqt
Quoadusqꝫ iusticia cōuertat
in iudiciū:et qui iuxta illā oēs
q̄ recto sunt corde Quis cōsur
get mihi aduersus malignan=
tes:aut q̄s stabit mecū aduer=
sus operātes iniquitatē. Nisi
qꝛ dn̄s adiuuit me:paulomin⁹
habitasset in inferno aīa mea.
Si dicebā mot⁹ est pes me⁹:
mia tua domie adiuuabat me.
Scdm multitudinem doloꝝ
meoꝝ in corde meo:cōsolatio=
nes tue letificauerūt aīam meā
Nūqd adheret tibi sedes ini=
quitatis:q̄ fingis laborē in pre
cepto. Captabāt i aīam iusti:
et sanguinē innocentē cōdēna
bant. Et factus est mihi dn̄s
in refugiū:et de⁹ me⁹ in adiu=
toriū spei mee Et reddet illis
iniqtatē ipsoꝝ:et i malicia eoꝝ
disp̄det eos.disp̄det illos dn̄s

deus nr̄. Glia. ān. Bn̄dictus
dn̄s ineternū. ān. Cātate dn̄o
Uenite exul= [ps.xciiij.
tem⁹ dn̄o:iubilem⁹ deo
salutari nr̄o. Preoccupem⁹ fa
ciē ei⁹ in cōfessiōe:et i psalmis
iubilem⁹ei. Qm̄ de⁹ magnus
dn̄s:et rex magnus super oēs
de⁹. Qꝛ in manu ei⁹ sunt oēs
fines terre:et altitudines mō
tiū ipsi⁹ sunt. Qm̄ ipsi⁹ est ma
re ꝛ ipse fecit illud:et siccā ma
nus eius formauerūt. Uenite
adorem⁹ et p̄cidam⁹ ante deū
plorem⁹ corā dn̄o q̄ fecit nos:
qꝛ ipse est dn̄s de⁹ noster. Et
nos pplus pascue eius:et oues
man⁹ ei⁹. Hodie si vocē ei⁹ au
dieritis:nolite obdurare cor=
da vestra. Sicut i irritatione
scdm diē tētatiōis in deserto:
vbi tēptauerūt me p̄res vestri
p̄bauerūt ꝛ viderūt opa mea.
Quadraginta annis offensus
fui gn̄ationi illi:ꝛ dixi semp hi
errāt corde. Et isti nō cogno=
uerūt vias meas vt iuraui i ira
mea:si introibūt i requiē meā.
Cantate dn̄o [ps.xcv.
cāticum nouū:cantate
dn̄o oīs terra. Cātate dn̄o et
bn̄dicite nomini ei⁹:annūciate
de die in diē salutare ei⁹. An
nūciate inter gētes gloriā ei⁹:
in oībus pplis mirabilia eius.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Qm magn⁹ dñs ⁊ laudabilis
nimis: terribilis est super oēs
deos Qm oēs dij gētiū demo
nia: dñs aūt celos fecit. Con
fessio et pulchritudo i cōspectu
eius: sctimonia ⁊ magnificētia
in sctificatiōe ei⁹. Afferte dño
patrie gētiū afferte dño gl'iam
⁊ honorē: afferte dño gl'iam no
mini ei⁹. Tollite hostias ⁊ in-
troite i atria ei⁹: adorate dñz i
atrio sācto ei⁹. Cōmoueatur
a facie ei⁹ vniuersa terra: dici-
te in gētibus qr dñs regnauit.
Etem correxit orbē terre qui
nō cōmouebit: iudicabit ppl'os
in eqtate. Letētur celi ⁊ exul
tet terra cōmoueat mare ⁊ ple
nitudo eius: gaudebūt cāpi et
oia que i eis sunt. Tūc exulta-
būt oia ligna syluarum a facie
dñi qr venit: qm venit iudicare
terrā. Iudicabit orbē terre in
equitate: ⁊ ppl'os i veritate sua
Dominus re- [ps. xcvj.
gnauit exultet terra: le-
tētur insule multe. Nubes et
caligo in circuitu eius: iusticia
et iudiciū correctio sedis eius.
Ignis āte ipm precedet: et in
flāmabit i circuitu inimicos ei⁹
Alluxerūt fulgura eius orbi
terre: vidit ⁊ cōmota est terra
Mōtes sicut cera fluxerūt a fa
cie dñi: a facie dñi omnis terra
Annūciauerūt celi iusticiam
eius: et viderūt oēs ppl'i gl'iam
eius. Cōfundātur oēs q̄ ado-
rāt sculptilia: et q̄ gl'iantur in
simulachris suis. Adorate eū
oēs angeli ei⁹: audiuit ⁊ letata
est syon. Et exultauerunt filie
iude: propter iudicia tua dñe.
Qm tu dñs altissim⁹ sup oēm
terrā: nimis exaltatus es sup
oēs deos. Qui diligitis dñm
odite malū: custodit dñs aīas
sctōꝝ suoꝝ. de manu pctōris li
berabit eos. Lux orta ē iusto:
et rectis corde leticia. Leta-
mini iusti in dño: et cōfitemini
memorie sctificatiōis ei⁹. Gl'ia
ān. Cātate dño ⁊ bñdicite noi
ei⁹. ℣. Intret orō mea i cōspe-
ctu tuo dñe. Inclina aurē tuā
ad precem meam. Laudes.
Sacrificiū deo spūs cōtri
bulat⁹. ps. Miserere. ān
In ꝟitate tua exaudi me dñe.
ps. Dñe exaudi. ij. ān. Illumi-
na dñe vultū tuū sup nos. ps.
Deus de⁹ me⁹. ān. Dñe audi-
ui auditionem tuā et timui. ps
Ipm. ān. In timpano ⁊ choro
in chordis et organo laudate
deū. ps. Laudate. Capi. Fra-
tres vigilate. vrs. Hy⁹.
Eterna celi gl'ia: btā spes
mortaliū: celsi tonantis vnice:
casteqꝫ ples virginis. Da dex

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

terā ſurgentib⁹ exurgat ⁊ mēs
ſobria: flagrāſq; in laudem dei
grates repēdat debitas Ort⁹
refulget lucifer: ſparſāq; lucē
nūciat: cadit caligo noctiū lux
ſctā nos illuiet. Manēſq; nr̄is
ſenſib⁹: noctem repellat ſeculi:
oiq; fine diei purgata ſeruet pe
ctora. Queſita iā primū fides
radicet altis ſenſib⁹: ſcda ſpes
ꝯgaudeat qua maior extat cha
ritas. Deo prī. ℣. Repleti ſu-
mus. Ad bn̄dict⁹. Per viſcera
mie dei nr̄i i qb⁹ viſitauit nos
oriēs ex alto. ¶ Sabbato. In
uitato. Dn̄m deū noſtrū. Veni
te adorem⁹. Venite. Hymn⁹.

SUmme de⁹ clemētie: mū
diq; factor machine vn⁹
potētialiter trinuſq; pſonali-
ter Noſtros pijs cū cāticis fle
tus benign⁹ ſuſcipe: quo corde
puro ſordib⁹ te pfruamur lar-
gius Lūbos iecurq; morbidū
adure igne cōgruo: accincti vt
ſint ppetim luxu remoto peſſi-
mo. Vt qq; horas noctiū: nūc
cōcinēdo rūpim⁹: donis beate
patrie: ditemur omēs affatim
Pra. ā. Qr mirabilia. p̄s. xcvij.

CAntate dn̄o cāti
cū nouū: q2 mira
bilia fecit. Sal-
uauit ſibi dexte-
ra ei⁹: et brachiū
ſanctū ei⁹. Notū fecit dn̄s ſa-
lutare ſuū: in cōſpectu gētiū re
uelauit iuſticiā ſuā. Recorda-
tus eſt mie ſue: et veritatis ſue
domui iſrael Viderūt oēs ter
mini terre: ſalutare dei noſtri.
Iubilate deo ois terra: canta
te ⁊ exultate ⁊ pſallite. Pſalli
te dn̄o i cythara i cythara ⁊ vo
ce pſalmi: in tubis ductilib⁹ et
voce tube cornee. Iubilate in
cōſpectu regis dn̄i moueat ma
re ⁊ plenitudo ei⁹: orbis terra-
rū et q̄ habitāt i eo Flumina
plaudēt manu ſimul mōtes ex
ultabūt a cōſpectu dn̄i: qm̄ ve-
nit iudicare terrā. Iudicabit
orbē terrarꝫ i iuſticia: et pplos
in equitate. Pſalmus. xcviij.

DOmin⁹ regnauit iraſcā
tur ppli: qui ſedes ſuper
cherubin moueat terra. Dn̄s
in ſyon magn⁹: et excelſus ſup
oēs pplos. Cōfiteātur nomi-
ni tuo magno qm̄ terribile ⁊ ſā
ctū eſt: et honor reg' iudiciū di
ligit Tu paraſti directiones:
iudiciū et iuſticiā in iacob tu fe
ciſti. Exaltate dn̄m deū nr̄m:
et adorate ſcabellū pedū eius
qm̄ ſctm̄ eſt. Moyſes et aaron
in ſacerdotib⁹ ei⁹: et ſamuel in
ter eos q̄ inuocāt nomen eius
Inuocabāt dn̄m ⁊ ipſe exau-
diebat eos: et in colūna nubis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

loquebaẗ ad eos Custodiebāt testimonia eiꝰ: et preceptū qđ dedit illis. Dn̄e deꝰ noster tu exaudiebas eos. deꝰ tu ꝓpiciꝰ fuisti eis: et vlciscēs i oēs adinuētiones eoꝝ. Exaltate dn̄m deū nostrum et adorate i mōte sctō eiꝰ: qm̄ sctūs dn̄s deus nr̄. Gloria. an. Qꝛ mirabilia fecit dn̄s. an. Jubilate. Psal. xcix.

Jubilate deo om̄is terra: seruite dn̄o i leticia. In troite i cōspectu eiꝰ: in exultatione. Scitote qm̄ dn̄s ipse est deꝰ: ipe fecit nos ꝛ non ipi nos Populꝰ eiꝰ et oues pascue eiꝰ introite portas eiꝰ in cōfessione: atria eiꝰ in hymnis cōfitemini illi. Laudate nomen eiꝰ qm̄ suauis est dn̄s in eternū misericordia eiꝰ: et vsq̄ i gn̄atiōe et gn̄atiōem veritas eiꝰ. ps. c.

Misericordiam ꝛ iudiciū: cātabo tibi dn̄e Psallā et intelligā i via immaculata: qn̄ venies ad me Perābulabā in innocētia cordis mei: in medio domꝰ mee Non ꝓponebā ante ocl'os meos rem iniustā: faciētes preuaricatiōes odiui. Non adhesit mihi cor prauū: declinantē a me malignū non cognoscebā. Detrahētē secreto ꝓximo suo: hūc ꝑsequebar Superbo ocl'o ꝛ insatiabili corde: cū hoc nō edebā. Ocl'i mei ad fideles terre vt sedeant mecū: ambulās i via immaculata hic mihi ministrabat. Non habitabit i medio domus mee ꝗ facit supbiā: ꝗ loquiẗ iniqua non direxit i cōspectu ocl'oꝝ meoꝝ. In matutino interficiebā oēs pctōres terre: vt disperderem de ciuitate dn̄i oēs operantes iniq̄tatē Glia. ā. Jubilate deo ois t̄ra. an. Clamor meꝰ. p. cj.

Domine exaudi orationē meā: ꝛ clamor meꝰ ad te veniat. Nō auertas faciē tuā a me: i quacūq̄ die tribulor inclina ad me aurē tuā. In quacūq̄ die iuocauero te: velociter exaudi me Qꝛ defecerūt sicut fumꝰ dies mei: et ossa mea sicut cremium aruerūt. Percussus sum vt fenū et aruit cor meū: qꝛ oblitꝰ sū comedere panē meū A voce gemitꝰ mei: adhesit os meū carni mee. Similis factus sum pellicano solitudinis: factꝰ sum sicut nocticorax in domicilio Uigilaui: ꝛ factꝰ sum sicut passer solitarius i tecto. Tota die exprobrabāt mihi inimici mei: et qui laudabāt me aduersum me iurabāt. Qꝛ cinerē tanq̄ panē mādūcabā: et potū meū cū fletu miscebā. A facie ire indignatiōis tue:

quia eleuãs allisisti me. Dies
mei sicut vmbra declinauerũt:
et ego sicut fenũ arui. Tu aũt
dñe ineternũ permanes:et me
moriale tuũ in gñatiõe ⁊ gña-
tionem Tu exurgẽs miserebe
ris syon: qꝛ tẽpus miserẽdi eiꝰ
qꝛ venit tempus. Qm̃ placue
runt seruis tuis lapides eius:
et terre eiꝰ miserebũtur. Et ti
mebũt gẽtes nomen tuũ dñe:
et oẽs reges terre gloriã tuã.
Qꝛ edificauit dñs syon:et vi-
debitur in gloria sua. Respe-
xit in orationẽ humiliũ:et non
spreuit precẽ eoꝝ. Scribãtur
hec in generatiõe altera:et po
pulus q̃ creabit laudabit dñm
Quia ꝓspexit de excelso san-
cto suo: dñs de celo in terram
aspexit. Vt audiret gemitus
compeditoꝝ:vt solueret filios
interẽptoꝝ. Vt annũcient in
syon nomen dñi: et laudẽ eius
in hierusalẽ. In cõueniẽdo po
pulos in vnum:et reges vt ser
uiãt dño. Respondit ei in via
virtutis sue: paucitatem dieꝝ
meoꝝ nũcia mihi Ne reuoces
me in dimidio dierũ meorũ:in
generatione ⁊ generationẽ an
ni tui. Initio tu dñe terrã fun
dasti:et opera manuũ tuarum
sunt celi. Ipsi peribũt tu aũt
ꝑmanes:et oẽs sicut vestimẽtũ
veterascẽt. Et sicut opertoriũ
mutabis eos ⁊ mutabũtur: tu
aũt idẽ ipse es. et anni tui non
deficiẽt. Filij seruoꝝ tuoꝝ ha
bitabunt:et semen eoꝝ in secu-
lum dirigetur. Psalmus.cij.

BEnedic aĩa mea domio:
et oĩa que intra me sunt
nomini sancto eiꝰ. Bñdic aĩa
mea dño: et noli obliuisci oẽs
retributiões eiꝰ. Qui ꝓpicia
tur oĩbꝰ iniquitatibꝰ tuis: qui
sanat omẽs infirmitates tuas
Qui redimit de interitu vitã
tuã: qui coronat te i mĩa ⁊ mi-
serationibꝰ. Qui replet in bo
nis desideriũ tuũ: renouabitur
vt aquile iuuẽtus tua Faciẽs
mĩas dñs: et iudiciũ oĩbꝰ iniu-
riam patientibꝰ. Notas fecit
vias suas moysi: filijs israel vo
lũtates suas. Miserator ⁊ mi
sericors dñs: lõganimis ⁊ mul
tũ misericors. Non in ꝑpetuũ
irascetur: neq̃ ineternũ cõmi-
nabit. Non scdm pctã nr̃a fe-
cit nobis: neq̃ scdꝫ iniquitates
nostras retribuit nobis. Qm̃
scdm altitudinem celi a terra:
corroborauit mĩam suã sup ti-
mẽtes se. Quãtũ distat ortus
ab occidẽte: lõge fecit a nobis
iniqtates nr̃as Quomodo mi
seret pater filioꝝ misertus est
dñs timẽtibꝰ se: qm̃ ipe cogno

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

uit figmētū nr̄m. Recordat⁹ est qm̄ puluis sum⁹: homo sicut fenū. dies eius tanq̄ȝ flos agri sic efflorebit. Qm̄ spūs ptrāsi bit in illo ⁊ non subsistet: et nō cognoscet amplius locū suum. Mia aūt dn̄i ab eterno: et vsq̄ȝ in eternū sup timentes eū. Et iusticia illi⁹ in filios filiox: his q̇ seruāt testamētū ei⁹. Et memores sunt mādatox ipsi⁹: ad faciēdū ea. Dn̄s in celo parauit sedē suā: et regnū ipsi⁹ oib⁹ dn̄abitur Benedicite dn̄o oēs angeli ei⁹: potētes virtute faciētes verbū illi⁹. ad audiēdā vocē sermonū illi⁹. Benedicite dn̄o oēs virtutes eius: ministri eius qui facitis volūtatem eius. Bn̄dicite dn̄o oia opera eius: in om̄i loco dn̄ationis ei⁹ benedic aia mea dn̄o. Glia. ān Clamor me⁹ ad te veniat de⁹.

ān. Benedic. Psalmus. ciij.

BEnedic aia mea dn̄o: dn̄e deus meus magnificat⁹ es vehemēter. Confessionem et decorem induisti: amict⁹ lumine sicut vestimēto Extēdēs celū sicut pellē: qui tegis aq̇s superiora ei⁹ Qui ponis nubē ascensum tuū: qui ambulas sup pēnas vētox. Qui facis angelos tuos spiritus: ⁊ ministros tuos ignē vrentē. Qui fūdasti terrā sup stabilitatē su᷑: nō inclinabi᷑ in sclm̄ seculi Abyssus sicut vestimentū amictus eius: sup mōtes stabūt aque. Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabūt Ascēdunt mōtes ⁊ descēdūt cāpi: in locū quē fūdasti eis Terminū posuisti quē nō trāsgredietur: neq̄ȝ cōuertētur operire terrā Qui emittis fontes i cōuallibus: inter mediū montiū pertransibūt aque. Potabūt oēs bestie agri: expectabūt onagri in siti sua. Sup ea volucres celi habitabunt: de medio petrarum dabūt voces. Rigās mōtes de superiorib⁹ suis: de fructu operū tuox satiabi᷑ terra. Producēs fenū iumētis: ⁊ herbā seruituti hoim̄. Ut educas panē de terra: et vinū letificet cor hois. Ut exhilaret faciem in oleo: et panis cor hois cōfirmet. Saturabūtur ligna cāpi et cedri libani quas plantauit: illic passeres nidificabūt. Herodij dom⁹ dux est eox: mōtes excelsi ceruis. petra refugium erinacijs Fecit lunā i tēpora: sol cognouit occasum suū. Posuisti tenebras et facta est nox: i ipa ptrāsibūt oēs bestie sylue Catuli leonū rugiētes vt rapiant: et querāt a deo escā sibi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Ortus est sol et cōgregati sūt:
et i cubilib⁹ suis collocabūtur:
Exibit homo ad opus suū: et
ad operationē suā vsq₃ ad ve-
sperā. Quā magnificata sunt
opa tua dn̄e oia in sapiētia fe-
cisti: impleta est terra possessio
ne tua Hoc mare magnum et
spaciosum manibus: illic repti
lia quoꝝ non est nūerus Aia-
lia pusilla cū magnis: illic na-
ues ptrāsibūt. Draco iste quē
tu formasti ad illudēdū ei: oia
a te expectant vt des illis escā
in tēpore. Dāte te illis colli-
gent: aperiēte te manū tuā oia
implebūtur bonitate Auertē
te aūt te faciē tuā turbabunt.
auferes spiritū eoꝝ et deficiēt:
et in puluerem suū reuertētur.
Emitte spiritū tuū et creabū
tur: et renouabis faciem terre
Sit gloria dn̄i in seculū: leta-
bitur dn̄s in oib⁹ operib⁹ suis.
Qui respicit terrā et facit eā
tremere: qui tāgit mōtes ꝛ fu-
migāt. Cantabo dn̄o in vita
mea: psallā deo meo q̄diu sum
Iocūdum sit ei eloquiū meū:
ego vero delectabor i domino
Deficiāt pctōres a terra ꝛ ini
qui ita vt non sint: benedic aia
mea dn̄o. Psalm⁹. ciiii.
Confitemini dn̄o ꝛ inuo
cate nomen eius: annūciate in-
ter gētes opera ei⁹. Cantate
ei ꝛ psallite ei: narrate oia mi-
rabilia ei⁹. Laudamini i noie
sancto ei⁹: letet cor querētium
dn̄m. Querite dn̄m ꝛ cōfirma
mini: querite faciē ei⁹ semper.
Memētote mirabiliū ei⁹ q̄ fe
cit: prodigia ꝛ iudicia oris ei⁹.
Semen abrahā serui ei⁹: filij
iacob electi ei⁹. Ipe dn̄s de⁹
noster: i vniuersa terra iudicia
ei⁹. Memor fuit in seculū testa
mēti sui: verbi q̄d mandauit in
mille gn̄atiōes. Quod dispo-
suit ad abrahā: et iuramēti sui
ad ysaac. Et statuit illd̄ iacob
in preceptū: et israel i testamē-
tum eternū. Dicēs tibi dabo
terrā chanaan: funiculū here-
ditatis vr̄e. Cū essent nūero
breui: paucissimi ꝛ incole eius.
Et ptrāsierūt de gēte i gētē:
et de regno ad ppl̄m alterum
Nō reliquit hoiē₃ nocere eis:
et corripuit ꝓ eis reges. No
lite tangere xp̄os meos: et in
ꝓphetis meis nolite maligna
ri. Et vocauit famē sup terrā:
et oē firmamētū panis cōtri
uit. Misit āte eos virū: i seruū
venūdat⁹ est ioseph. Hūiliaue
rūt i cōpedib⁹ pedes ei⁹ ferrū
ptrāsijt aiam eius: donec veni
ret verbū ei⁹. Eloquiū dn̄i in
flāmauit eū misit rex et soluit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

eū:princeps pplorū et dimisit
eū. Cōstituit eū dn̄m domus
sue:et principē ois possessiōis
sue. Ut erudiret pricipes eiꝰ
sicut semetipsum:et senes eius
prudentiā doceret. Et intra-
uit isrl' in egyptū:et iacob acco
la fuit in terra cham. Et aux-
it pplm suū vehemēter: et fir-
mauit eū sup inimicos eiꝰ Cō
uertit cor eorū vt odirēt pplm
eius: et dolū facerēt in seruos
eius. Misit moysen seruū suū:
aarō quē elegit ipm. Posuit i
eis verba signoꝝ suoꝝ:et ꝓdi-
gioꝝ in terra cham. Misit te-
nebras et obscurauit:et nō ex-
acerbauit sermones suos. Cō
uertit aquas eoꝝ in sanguinē:
et occidit pisces eorū. Edidit
terra eoꝝ ranas:in penetrali-
bus regū ipoꝝ. Dixit ⁊ venit
cynomia et cynifes:in omībꝰ fi
nibus eoꝝ. Posuit pluuias eo
rū grandinē:ignē cōburentē in
terra ipoꝝ. Et ꝑcussit vineas
eoꝝ et ficulneas eoꝝ:et contri
uit lignū finiū eoꝝ. Dixit ⁊ ve
nit locusta: et brucus cuius nō
erat nūerus. Et comedit om-
ne fenū in terra eoꝝ:et come-
dit oēm fructum terre eorum.
Et percussit oīe primogeni-
tū ī terra eoꝝ: primicias oīs
laboris eoꝝ. Et eduxit eos cū
argento et auro: et nō erat in
tribubus eorū infirmus. Le-
tata est egyptus in ꝓfectione
eoꝝ:qr incubuit timor eorū su-
per eos. Expandit nubē in ꝓ
tectionē eoꝝ: ⁊ ignē vt luceret
eis ꝑ noctē. Petierūt et venit
cothurnix: et pane celi satura
uit eos. Dirupit petrā et flu-
xerūt aque:abierūt in sicco flu
mina. Qm̄ memor fuit verbi
sancti sui:qđ habuit ad abrahā
puerū suū. Et eduxit pplm su
um in exultatiōe:et electos su
os in leticia. Et dedit illis re
giones gentiū:et labores pplo
rū possederūt. Ut custodiant
iustificatiōes eiꝰ: et legē eiꝰ ex
quirāt. Gl'ia. an Benedic aia
mea dn̄o. a Uisita nos. ps. cv.
Confitemini dn̄o qm̄ bo
nus: qm̄ in sclm mia eiꝰ
Quis loquet potētias dn̄i: au
ditas faciet oēs laudes eius.
Beati qui custodiunt iudiciū:
et faciūt iusticiam in omni ope
Memēto nr̄i dn̄e in beneplaci
to ppli tui: visita nos in saluta
ri tuo. Ad videndū in bonita
te electoꝝ tuoꝝ:ad letandū in
leticia gentis tue. vt lauderis
cum hereditate tua. Peccaui
mus cū prībus nr̄is:iniuste egi
mus iiq̄tatē fecimꝰ. Pres nr̄i
in egypto nō intellexerūt mi-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

rabilia tua: nō fuerūt memores
multitudinis mie tue. Et irri
tauerūt ascēdētes in mare: ma
re rubrū. Et saluauit eos pro
pter nomē suū: vt notā faceret
potētiā suā. Et increpuit ma
re rubrū ꝛ exiccatū est: et dedu
xit eos in abyssis sicut in deser
to. Et saluauit eos de manu
odientium: et redemit eos de
manu inimici. Et operuit aqua
tribulātes eos: vnus ex eis nō
remāsit. Et crediderūt in ver
bis eius: et laudauerūt laudez
eius. Cito fecerūt obliti sunt
operū eius: nō sustinuerūt con
siliū eius. Et cōcupierūt con
cupiscentiā in deserto: ꝛ tenta
uerūt deū in inaquoso. Et de
dit eis petitionē ipoꝝ: et misit
saturitatē in aīas eoꝝ. Et irri
tauerūt moysen in castris: aa
ron sctm̄ domini. Aperta est
terra et deglutiuit dathan: et
operuit sup cōgregationē aby
ron. Et exarsit ignis in syna
goga eoꝝ: flamma cōbussit pec
catores. Et fecerūt vituluz in
oreb: et adorauerūt sculptile.
Et mutauerūt gloriā suam: in
similitudinem vituli comedē
tis fenuz. Obliti sunt deuz qui
saluauit eos. qui fecit magna
lia in egypto. mirabilia in ter
ra cham: terribilia in mari ru
bro. Et dixit vt disperderet
eos: si nō moyses electus eius
stetisset in cōfractiōe in cōspe
ctu eius. Ut auerteret irā eiꝰ
ne disperderet eos: ꝛ ꝓ nihilo
habuerūt terrā desiderabilez.
Nō crediderūt in verbis eiꝰ
et murmurauerūt in taberna
culis suis: nō exaudierūt vocē
dn̄i. Et eleuauit manū suā su
per eos: vt ꝓsterneret eos in
deserto. Et vt deijceret semē
eoꝝ in nationibus: ꝛ dispgeret
eos in regionibus. Et iniciati
sunt beelphegor: ꝛ comederūt
sacrificia mortuoꝝ. Et irrita
uerūt eū in adinuētionibꝰ suis:
et multiplicata est in eis ruina
Et stetit phinees et placauit:
et cessauit quassatio. Et repu
tatū est ei ad iusticiā: in gene
ratiōe et gn̄atione vsq; in sem
piternū. Et irritauerūt eū ad
aquas cōtradictionis ꝛ vexa
tus ē moyses ꝓpter eos: quia
exacerbauerunt spm̄ eius. Et
distinxit in labijs suis: nō disp
diderūt gētes quas dixit dn̄s
illis. Et cōmixti sunt inter gē
tes ꝛ didicerunt opera eoꝝ. et
seruierūt sculptilibꝰ eoꝝ: et fa
ctum est illis in scandaluz. Et
immolauerūt filios suos: et fi
lias suas demonijs. Et effu
derūt sanguinem innocentem.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

sanguinē filioꝝ suoꝝ et filiaruꝫ
suarū: quas sacrificauerūt scul
ptilibus chanaan. Et interfe
cta est terra in sanguinibus et
cōtaminata est in opibus eoꝝ:
et fornicati sunt in adinuētio-
nibꝰ suis. Et iratus est furore
dñs in ppl'm suū: et abhomina
tus est hereditatē suā. Et tra
didit eos in manus gentiū: et
dominati sunt eoꝝ qui oderūt
eos. Et tribulauerūt eos ini-
mici eorū. ⁊ humiliati sunt sub
manibus eorum: sepe liberauit
eos. Ipi aūt exacerbauerunt
cū in consilio suo: et humiliati
sunt in iniqtatibus suis. Et vi
dit cum tribularent: ⁊ audiuit
orōnē eoꝝ. Et memor fuit te-
stamēti sui: et penituit eum sm
multitudinē misericordie sue.
Et dedit eos in mias: in ɔspe-
ctu oīm q ceperant eos. Sal-
uos fac nos dñe deus noster: et
cōgrega nos de natiōibꝰ. Ut
confiteamur nōi sancto tuo: et
glorīemur in laude tua. Benedi
ctus dñs deus isrl' a sclo et vs-
q in seculum: et dicet oīs po
pulus fiat fiat. Psalmus.cvi.

Confitemini domīo quo
niam bonus: quoniā in
in seculū misericordia eiꝰ. Di
cant nunc qui redempti sunt a
domino. quos redemit de ma-
nu inimici: et de regionibꝰ con
gregauit eos. A solis ortu et
occasu: ab aqlone et mari. Er
rauerūt in solitudine in inaquo-
so: viā ciuitatis habitacul' nō
inuenerūt. Esurientes ⁊ sitien
tes: anima eoꝝ in ipis defecit.
Et clamauerūt ad dñm cū tri
bularentur: et de necessitatibꝰ
eorū eripuit eos. Et deduxit
eos in viā rectā: vt irēt in ciui
tatē habitationis. Cōfiteantur
tur domino misericordie eius:
et mirabilia eius filijs hominū
Quia satiauit animā inanē:
et animā esurientem satiauit
bonis. Sedentes in tenebris
et vmbra mortis: victos in mē
dicitate et ferro. Quia exa-
cerbauerunt eloquia dei: et cō
silium altissimi irritauerunt.
Et humiliatum est in labori-
bus cor eorum: et infirmati sūt
nec fuit qui adiuuaret. Et cla
mauerunt ad dominū cum tri
bularentur: et de necessitatibꝰ
eorum liberauit eos. Et edu-
xit eos de tenebris et vmbra
mortis: et vincula eorum diru
pit. Confiteantur domīo mi
sericordie eius: ⁊ mirabilia eiꝰ
filijs hominum. Quia contri
uit portas ereas: et vectes fer
reos confregit. Suscepit eos
de via iniqtatis eoꝝ: ppter in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

iusticias em suas humiliati sũt
Oẽm escã abhominata est aia
eoꝝ: ⁊ appropinquauerũt vsq3
ad portas mortis. Et clama-
uerũt ad dñm cũ tribularent:
et de necessitatibus eoꝝ libera
uit eos. Misit verbũ suũ et sa-
nauit eos: et eripuit eos de in-
teritioib⁹ eoꝝ. Cõfiteant dño
mie ei⁹: et mirabilia eius filijs
hoim. Et sacrificẽt sacrificiuʒ
laudis: et annũciẽt opa eius in
exultatiõe. Qui descẽdũt ma
re in nauibus: faciẽtes opatio-
nẽ in aquis multis. Ipi vide-
rũt opa dñi: et mirabilia eius
in pfundo. Dixit et stetit spi-
rit⁹ pcelle: et exaltati sunt flu-
ctus eius. Ascendunt vsq3 ad
celos et descẽdũt vsq3 ad abys
sos: aia eoꝝ in malis tabesce-
bat. Turbati sũt et moti sũt si
cut ebri⁹: ⁊ ois sapiẽtia eoꝝ de
uorata est. Et clamauerũt ad
dñm cũ tribularent: et de ne-
cessitatibus eorum eduxit eos
Et statuit pcellã eius i aurã:
et siluerũt fluctus eius. Et le-
tati sunt qr siluerũt: et deduxit
eos in portũ volũtatis eorum.
Cõfiteant dño mie eius: ⁊ mi
rabilia eius filijs hoim. Et ex
altẽt eũ in ecclia plebis: et i ca
thedra senioꝝ laudẽt eũ. Po-
suit fluina in desertũ: et exitus
aquaꝝ in sitim. Terrã fructi
ferã in salsuginẽ: a malicia in-
habitãtiũ in ea. Posuit deser-
tũ in stagna aquarũ: ⁊ terrã si
ne aqua in exitus aquarũ. Et
collocauit illic esuriẽtes: et cõ
stituerũt ciuitatẽ habitatiõis.
Et seminauerũt agros et plã
tauerũt vineas: et fecerũt fru
ctũ natiuitatis. Et benedixit
eis et multiplicati sunt nimis:
et iumẽta eoꝝ non minorauit.
Et pauci facti sũt: ⁊ vexati sũt
a tribulatiõe maloꝝ et dolore
Effusa est cõtentio sup princi-
pes: et errare fecit eos i inuio
et nõ in via. Et adiuuit pau-
perẽ de inopia: et posuit sicut
oues familias. Videbũt recti
et letabunt: et ois iniqtas opi-
labit os suũ. Quis sapiens et
custodiet hec: et intelliget mi-
sericordias dñi. Glia. án. Visi
ta nos dñe in salutari tuo. án.
Confitebor dño. Psal. cvij.
Paratũ cor meũ deus pa
ratũ cor meũ: cantabo et
psallã i glia mea. Exurge glo
ria mea exurge psalteriũ et cy
thara: exurgã diluculo. Cõfi-
tebor tibi in pplis dñe: et psal-
lã tibi in natiõib⁹. Quia mag
na est sup celos mia tua: ⁊ vsq3
ad nubes veritas tua. Exalta
re super celos deus et sup om-

ne terrā gloria tua: vt liberen-
tur dilecti tui. Saluū fac dex-
tera tua et exaudi me: de⁹ lo-
cutus est in sancto suo. Exul-
tabo et diuidā sichimā: et con-
uallē tabernaculoꝝ dimetiar.
Meus est galaad et meus est
manasses: et effraim suceptio
capitis mei. Iuda rex meus:
moab lebes spei mee. In idu-
meā extēdā calciamētū meū:
mihi alienigene amici facti sūt
Quis deducet me in ciuitatē
munitā: quis deducet me vsq₃
in idumeā. Nōne tu deus qui
repulisti nos: et nō exibis de⁹
in virtutibus nr̄is. Da nobis
auxiliū de tribulatiōe: quia va-
na salus hominis. In deo fa-
ciemus virtutē: ⁊ ip̄e ad nihilū
deducet īimicos nr̄os. ps. cviij.

Deus laudē meam ne ta-
cueris: q2 os pctōris et
os dolosi sup me aptū est. Lo-
cuti sunt aduersum me lingua
dolosa: et sermonibus odij cir-
cūdederunt me. et expugnaue-
runt me gratis. Pro eo vt me
diligerent detrahebant mihi:
ego aūt orabam. Et posuerūt
aduersum me mala pro bonis:
et odium pro dilectione mea.
Constitue super eū peccato-
rem: ⁊ diabolus stet a dextris
eius. Cū iudicatur exeat con-
demnatus: et oratio eius fiat
in pctm̄. Fiāt dies ei⁹ pauci:
episcopatū eius accipiat alter
Fiant filij eius orphani: ⁊ vx-
or eius vidua. Nutātes trans-
ferantur filij eius et mendicēt:
eijciantur de habitationibus
suis. Scrutetur fenerator om-
nē substantiā eius: et diripiāt
alieni labores eius. Non sit il-
li adiutor: nec sit qui misereaᵗ
pupillis eius. Fiāt nati eius
in interitū: in generatione vna
deleatur nomen eius. In me-
moriam redeat iniquitas pa-
trū eius in cōspectu dn̄i: et pec-
catū matris eius nō deleatur.
Fiāt cōtra dn̄m semp. et dis-
peat de terra memoria eoꝝ:
pro eo q̄ non est recordatus fa-
cere miam. Et psecut⁹ est ho-
minē inopē et mendicū: ⁊ com-
punctū corde mortificare. Et
dilexit maledictionē et veniet
ei: et noluit benedictionē ⁊ elō-
gabitur ab eo. Et induit male-
dictionē sicut vestimentum. et
intrauit sicut aqua in interio-
ra eius: et sicut oleū in ossibus
eius. Fiat ei sicut vestimentū
quo operitur: ⁊ sicut zona qua
semp precingitur. Hoc opus
eoꝝ q̄ detrahūt mihi apud do-
minū: et qui loquūtur mala ad-
uersus aiam meā. Et tu domi-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ne fac mecū ꝓpter nomen tuū:
q2 suauis est mia tua. L ibera
me q2 egenus ꝛ paup ego sum:
et cor meū cōturbatū est intra
me. S icut vmbra cū declinat
ablatus sum: et excussus sum si
cut locuste. G enua mea infir=
mata sūt a ieiunio: ꝛ caro mea
immutata est ꝓpter oleū. E t
ego factus sū opprobriū illis:
viderūt me et mouerūt capi=
ta sua. A diuua me dn̄e deus
meus: saluū me fac ẜm miseri=
cordiā tuā. E t sciāt q2 manus
tua hec: et tu dn̄e fecisti eam.
M aledicēt illi ꝛ tu benedices:
q̄ insurgūt in me cōfundantur.
seruus aūt tuus letabitur I n
duant qui detrahūt mihi pu=
dore: ꝛ operiātur sicut dyploi
de confusione sua. C ōfitebor
dn̄o nimis in ore meo: et i me=
dio multoꝝ laudabo eū. Q ui
astitit a dextris paupis: vt sal
uā faceret a psequētibus aiam
meam. G ꝉia patri. An. Confi=
tebor dn̄o nimis in ore meo. ℣.
Dn̄e exaudi oratiōnē meā. Et
clamor me⁹ ad te veniat. Lau
des. B enigne fac in bona vo=
luntate tua dn̄e. ps. Miserere.
An. Bonū est confiteri dn̄o. ps.
Ipm. An. Metuāt dominum
omes fines terre. ps. De⁹ de⁹
meus. An. Et in seruis suis do
minus miserebitur. ps. Audi=
te celi. An. In cymbalis bene
sonantibus laudate dn̄m. ps.
Laudate. Cap. Fr̄es vigi. ver.
Hy. A urora iam spar
git polū. terris dies il=
labitur. lucis resultat spiculū
discedat oīne lubricū. F ātas=
ma noctis decidat. mētis rea=
tus subruat. quicquid tenebris
horridū nox attulit. culpe ca=
dat. V t mane illud vltimum
qd prestolamur cernui. in lucē
nobis effluat. dum hoc canore
cōcrepat. D eo pr̄i. ℣. Repleti
sumus. Ad benedict⁹. Illumi=
nare dn̄e his qui in tenebris se
dent. et dirige pedes nostros
in viam pacis deus israel.

¶ Dominica die ad vesperas.
An. Sede a dextris meis.

Psalmus. cix.

D ixit do=
min⁹ dn̄o
meo: sede
a dextris
meis D o
nec ponā
inimicos
tuos: sca
bellū pedū tuoꝝ. V irgā vir=
tutis tue emittet domin⁹ ex syō:
dominare in medio inimicoꝝ
tuoꝝ. T ecum principiū in die
virtutis tue in splendorib⁹ sān

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ctorū: ex vtero āte luciferū ge-
nui te. Iurauit dn̄s et nō pe-
nitebit eū: tu es sacerdos ine-
ternū ꝑm ordinē melchisedech
Dn̄s a dextris tuis: cōfregit
in die ire sue reges. Iudica-
bit in natiōibus implebit rui-
nas: cōquassabit capita in ter-
ra multoꝝ. De torrēte in via
bibet: ꝓpterea exaltabit caput
Gloria. Añ. Sede a dextris
meis dixit dn̄s dn̄o meo. Añ.
Fidelia. Psalmus .cx.

Confitebor tibi dn̄e i to-
to corde meo: in cōsilio
iustoꝝ ⁊ cōgregatiōe. Magna
opa dn̄i: exq̄sita in oēs volūta-
tes eius. Cōfessio et magnifi-
cētia opus eius: et iusticia ei⁹
manet in sclm̄ scl'i. Memoriam
fecit mirabiliū suorum miseri-
cors et miserator dn̄s: escā de-
dit timētibus se. Memor erit
in sclm̄ testamēti sui: ꝟtutē ope
rū suoꝝ annunciabit pplo suo.
Ut det illis hereditatē gētiū:
opa manuū eius veritas et iu-
diciū. Fidelia oia mādata ei⁹
cōfirmata in sclm̄ scl'i: facta in
veritate et equitate. Redem-
ptionē misit dn̄s pplo suo: mā-
dauit ineternū testamentū suū
Sanctū ⁊ terribile nomē ei⁹:
Iniciū sapiētie timor dn̄i. In-
tellectus bon⁹ oībus facien-
tibus eū: laudatio eius manet
in sclm̄ seculi. Gl'ia. Añ. Fidelia
oīa mādata eius cōfirmata
in seculū scl'i. Añ. In mādatis.

Beatus vir qui ps. cxi.
timet dn̄m: in mandatis
eius volet nimis. Potēs i ter
ra erit semen eius: gn̄atio re-
ctoꝝ benedicet. Gl'ia ⁊ diuitie
in domo eius: ⁊ iusticia ei⁹ ma
net in seculū seculi. Exortū est
in tenebris lumē rectis: miseri
cors et miserator ⁊ iustus. Io
cūd⁹ hō q̄ miseret ⁊ cōmodat.
disponit sermones suos in iu-
dicio: q: ineternū nō cōmouebi
tur. In memoria eterna erit
iust⁹: ab auditione mala nō ti-
mebit. Paratū cor eius spare
in dn̄o. cōfirmatū est cor ei⁹: nō
cōmouebit donec despiciat ini-
micos suos. Dispsit dedit pau
perib⁹. iusticia ei⁹ manet i sclm̄
scl'i: cornu eius exaltabit in gl'a
Pctōr videbit et irascet. dēti-
bus suis fremet et tabescet: de
sideriū pctōꝝ ꝑibit. Gl'ia. Añ.
In mādatis eius volet nimis.
Añ. Sit nomē. Psalm⁹ .cxii.

Laudate pueri dn̄m: lau
date nomē dn̄i. Sit no
mē dn̄i bn̄dictū: ex hoc nūc ⁊ vs
q3 in sclm̄. A solis ortu vsq3 ad
occasum: laudabile nomē dn̄i.
Excelsus sup oēs gētes dn̄s: ⁊

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

sup celos glia eius. Quis sicut dñs deus nr qui i altis habitat: et hūilia respicit in celo et in terra. Suscitās a terra inopē: ꝛ de stercore erigēs pauperē. Ut collocet eū cū principibus: cum principib⁹ ppli sui. Qui habitare facit sterilē in domo: mrem filioꝝ letantem. Glia. ān. Sit nomē dñi benedictū i scla. ān. Nos q̄ viuim⁹.

In exitu isrl' de ps. cxiij. egypto: domus iacob de pplo barbaro. Facta ē iudea sanctificatio eius: isrl' potestas eius. Mare vidit et fugit: iordanis cōuersus est retrorsum. Montes exultauerūt vt arietes: et colles sicut agni ouium. Quid est tibi mare q̄ fugisti: et tu iordanis q2 ꝯuersus es retrorsum. Mōtes exultastis sicut arietes: ꝛ colles sicut agni ouiū. A facie dñi mota ē terra: a facie dei iacob. Qui conuertit petrā in stagna aquaꝝ: et rupē in fōtes aquarū. Non nobis dñe nō nobis: sed nomini tuo da glam. Sup mia tua et veritate tua: neq̄n dicāt gentes vbi est de⁹ eoꝝ. De⁹ āt nr in celo: oia quecūq3 voluit fecit. Simulachra gētiū argentū ꝛ aurum: opa manuū hoim. Os habēt ꝛ nō loquētur: oclos habēt et nō vidēbūt. Aures habēt ꝛ nō audiēt: nares habent et nō odorabūt. Manus habēt et nō palpabūt. pedes habēt ꝛ nō ambulabūt: nō clamabūt in gutture suo. Siles illis fiāt q̄ faciūt ea: et oēs q̄ confidūt in eis. Domus isrl' spauit in dño: adiutor eoꝝ et ptector eoꝝ est. Domus aaron spauit in dño: adiutor eoꝝ et ptector eorum est. Qui timēt dñm spauerūt in dño: adiutor eoꝝ et ptector eoꝝ est. Dñs memor fuit nri: ꝛ benedixit nobis. Benedixit domui isrl': bñdixit domui aaron. Benedixit oibus q̄ timēt dñm: pusillis cū maiorib⁹. Adiciat dñs sup vos: sup vos ꝛ sup filios vros. Bñdicti vos dño: q̄ fecit celū et terrā. Celū celi dño: terram aūt dedit filijs hoim. Nō mortui laudabūt te dñe: neq3 oēs qui descēdūt in infernū. Sed nos q̄ viuimus benedicim⁹ dño: ex hoc nunc et vsq3 in sclm. Glia. ān. Nos q̄ viuim⁹ bñdicim⁹ dño.

Lucis creator opti hy⁹. me. lucē dierū proferēs. primordijs lucis noue. mundi parās origīnē. Qui mane iūctū vesperi. diem vocari precipis. tetruz chaos illabit: audi preces cuz fletibus. Ne mens

grauata crimine: vite sit exul
munere: dũ nil pheñe cogitat:
seseqȝ culpis illigat. Celorum
pulset intimũ vitalē tollat pre
miũ: vitem⁹ oĩe noxiũ: purge
mus oĩe pessimũ. Presta pat
pijssime. ℣. Dirigatur dñe oro
mea. sicut incẽsũ i ꝯspectu tuo.
¶ Fe. ij. ã. Inclinauit. ꝑ. cxiiij
Dilexi quoniam exau
diet dñs: vocem ora
tionis mee Quia in
clinauit aurē suã mihi: et i die
bus meis inuocabo. Circũde
derunt me dolores mortis: et
pericula inferni inuenerũt me
Tribulationē et dolorē inue
ni: et nomen domini inuocaui.
O dñe libera aiam meã mise
ricors dñs ꝛ iustus: et deus no
ster miseretur Custodiēs par
uulos dñs: hũiliatus sum ꝛ li
berauit me. Conuertere aia
mea in requiē tuã: qꝛ dñs bñfe
cit tibi. Q ꝛ eripuit aiam meã
de morte. ocl'os meos a lachry
mis: pedes meos a lapsu Pla
cebo dño: in regione viuorum.
Gloria pa. ãn. Inclinauit dñs
aurem suã mihi. ãn. Credidi.
Credidi ꝓpter ꝑs. cxv.
qđ locutus sum: ego au
tem hũiliat⁹ sum nimis. Ego
dixi in excessu meo: ois homo
mendax. Quid retribuã dño:
pro oĩbus que retribuit mihi.
Calicē salutaris accipiã: ꝛ no
men dñi inuocabo Uota meã
dño reddã corã oĩi pplo eius:
preciosa in cõspectu dñi mors
sctoꝝ ei⁹. O dñe qꝛ ego seruus
tuus: ego seruus tuus ꝛ filius
ancille tue. Dirupisti vincula
mea tibi sacrificabo hostiã lau
dis: et nomē dñi inuocabo Uo
ta mea dño reddã in cõspectu
ois ppl'i eius: in atrijs domus
dñi in medio tui hierl'm. Glia.
ãn. Credidi ꝓpter qđ locutus
sum. ãn. Laudate. Psal. cxvj.
Laudate dñm oẽs gẽtes:
laudate eum oẽs populi
Qm̃ cõfirmata est super nos
mia eius: et veritas dñi manet
ineternum. Gloria patri. ãn.
Laudate dñm oẽs gentes. ãn.
Clamaui. Psal. cxvij.
Confitemini dño qm̃ bo
nus: qm̃ in seculũ mia ei⁹. Di
cat nũc israel qm̃ bonus: qm̃ in
seculũ mia eius. Dicat nũc do
mus aaron: qm̃ i seculũ mia ei⁹
Dicãt nũc qui timẽt dñm: qm̃
in seculũ mia ei⁹. De tribula
tione inuocaui dñm: et exaudi
uit me in latitudine dñs Dñs
mihi adiutor: non timebo quid
faciat mihi homo. Dñs mihi
adiutor: et ego despiciã inimi
cos meos. Bonũ est confidere

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

in dño:q̄ȝ confidere in homine
Bonū est sperare i dño:q̄ȝ spe-
rare in principib⁹. Oēs gētes
circuierūt me:et in noie dñi q2
vltus sum i eos. Circūdātes
circūdederūt me:et in noie dñi
q2 vltus sum in eos. Circūde
derūt me sicut apes.et exarse-
runt sicut ignis in spinis:et in
noie dñi quia vltus sum in eos
Impulsus euersus sum vt ca-
derē:et dñs suscepit me. For
titudo mea ⁊ laus mea dñs:et
factus est mihi in salutē. Vox
exultatiōis et salutis:in taber
naculis iustorū. Dextera dñi
fecit virtutē dextera dñi exal-
tauit me:dextera dñi fecit vir
tutē. Non moriar sed viuā:et
narrabo opa dñi. Castigans
castigauit me dñs:et morti nō
tradidit me Aperite mihi por
tas iusticie ingressus in eas cō
fitebor dño: hec porta dñi iusti
intrabūt in eā. Cōfitebor tibi
qm̄ exaudisti me: ⁊ fact⁹ es mi
hi i salutē. Lapidē quē repro
bauerūt edificātes:hic factus
est in caput anguli. A dño fa-
ctū est istd:et est mirabile i ocu
lis nris Hec est dies quā fecit
dñs:exultemus ⁊ letemur i ea.
O dñe saluū me fac o dñe bene
prosperare:bñdictus qui venit
in noie dñi. Bñdiximus vobis
de domo dñi: de⁹ dñs ⁊ illuxit
nobis. Cōstituite diē solēnem
in cōdensis:vsq3 ad cornu alta
ris. Deus me⁹ es tu ⁊ confite-
bor tibi:deus me⁹ es tu ⁊ exal
tabo te. Confitebor tibi dñe
qm̄ exaudisti me:et fact⁹ es mi
hi in salutē. Confitemini dño
qm̄ bonus:qm̄ in seculū miseri
cordia eius. Psalmus.cxviij.

BEati immaculati in via:
qui ambulant in lege dñi
Beati qui scrutātur testimo-
nia ei⁹:in toto corde exquirūt
eū. Non eīm qui operātur ini-
quitatē:in vijs ei⁹ ābulauerūt
Tu mādasti:mādata tua cu-
stodiri nimis. Utinā dirigan
tur vie mee:ad custodiēdas iu
stificatiōes tuas. Tūc non cō-
fundar:cū pspexero i oib⁹ mā-
datis tuis. Confitebor tibi in
directione cordis:in eo q̄ didi
ci iudicia iusticie tue. Iustifica
tiones tuas custodiam: nō me
derelinquas vsq3quaq3 In quo
corrigit adolescentior viā suā:
in custodiendo sermones tuos
In toto corde meo exq̄siui te:
ne repellas me a mādatis tuis.
In corde meo abscondi eloq̄a
tua:vt nō peccē tibi. Bñdict⁹
es dñe:doce me iustificationes
tuas. In labijs meis pnūcia-
ui:oia iudicia oris tui. In via

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

testimonio⁊ tuo⁊ delectatus sum: sicut in oib⁹ diuitijs. In mādatis tuis exercebor: et cōsiderabo vias tuas. In iustificatiōib⁹ tuis meditabor: nō obliuiscar sermones tuos. Gloria

Retribue seruo tuo viuifica me: et custodiam sermones tuos. Reuela oculos meos: et cōsiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego sum in terra: nō abscōdas a me mādata tua. Cōcupiuit aīa mea desiderare iustificatiōes tuas: in omi tēpore. Increpasti superbos: maledicti q declināt a mādatis tuis. Aufer a me opprobriū et contēptū: q: testimonia tua exqsiui. Etem sederūt principes ⁊ aduersum me loquebātur: seruus aūt tuus exercebat in iustificationib⁹ tuis. Nam et testionia tua meditatio mea est: et cōsiliū meū iustificatiōes tue. Adhesit pauimento aia mea: viuifica me scdm vbū tuū. Uias meas enūciaui ⁊ exaudisti me: doce me iustificatiōes tuas. Uiā iustificationū tua⁊ instrue me: et exercebor in mirabilib⁹ tuis. Dormitauit aia mea pre tedio: confirma me in verbis tuis. Uiā iniquitatis amoue a me: et de lege tua miserere mei. Uiā veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus. Adhesi testimonijs tuis dñe: noli me confundere. Uiā mādato⁊ tuo⁊ cucurri: cū dilatasti cor meū. ps. Quicūq₃ vult. an dñicalis. Adesto de⁹ vnus ops: pater ⁊ filius ⁊ spūsctūs. an ferialis Deus exaudi orationem meā auribus percipe verba oris mei. Capitulum.

Domine miserere nostri: te em̄ expectauim⁹: esto brachiū nostrū in mane: et sal⁹ nostra in tēpore tribulationis Deo grās. ℟ Xpe fili dei viui Miserere nobis. ℣ Qui sedes ad dexteram dei patris. Miserere. Glia. Xpe fi. ℣ Exurge dñe adiuua nos Et libera nos ꝓpter nomen scm̄ tuū. Kyrieleyson ter Xpe eleyson ter Kyriel. ter. Pater nost. Aue ma. Et ne nos. Sed libe. Uiuet aia mea ⁊ laudabit te. Et iudicia tua adiuuabūt me. Erraui sicut ouis q perijt. Quere seruum tuū q: mādata tua nō sū oblit⁹. Credo. Carnis resurrectionē. Et vitā eternā amen Et ego ad te dñe clamaui. Et mane orō mea pueniet te. Repleat os meū laude. Ut cantē gliaz tuā tota die magnitudinem tuā. Dñe auerte faciē tuā a pctis meis. Et oēs iniquita

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tes meas dele. Cor mundum
crea i me deꝰ. Et spm̄ rectū in
noua i visceribꝰ meis. Ne pij
cias me a facie tua. Et spiritū
sanctum tuū ne auferas a me.
Redde mihi leticiā salutaris
tui. Et spū principali cōfirma
me. Eripe me dn̄e ab hoie ma
lo. A viro iniquo eripe me Eri
pe me de inimicꝭ meis deꝰ meꝰ
Et ab insurgētibꝰ in me libera
me Eripe me de operātibꝰ ini
q̄tatē. Et de viris sāguinū sal
ua me. Sic psalmū dicā nomi
ni tuo i seculū seculi. Ut reddā
vota mea de die i diē. Exaudi
nos deꝰ salutarꝭ noster. Spes
oim finiū terre et i mari longe
Deus i adiutoriū meū intēde.
Dn̄e ad adiuuādū me festina.
Sācte deꝰ sācte fortis sancte
et imortalis. Miserere nobis.
Benedic aia mea dn̄o. Et oia
que intra me sunt noi sctō eiꝰ.
Benedic aia mea dn̄o. Et noli
obliuisci oēs retributiones eiꝰ
Qui ppiciatur oibꝰ iniquita-
tibus tuis. Qui sanat oēs infir
mitates tuas Qui redimit de
interitu vitā tuā. Qui coronat
te i mia ꝛ miseratiōibꝰ Qui re
plet i bonis desideriū tuū. Re
nouabit vt aquile iuuētus tua
Confitemini dn̄o qm̄ bonus.
qm̄ in sclm̄ mia eius. Cōfiteor.

Misereatur Dignare dn̄e die
isto. Sine pctō nos custodire.
Miserere nostri dn̄e Miserere
nr̄i. Fiat mia tua dn̄e sup nos
Queadmodū sperauimꝰ in te.
Dn̄e deꝰ virtutū cōuerte nos
Ostēde nobis faciē tuā et salui
erimꝰ. Dn̄e exau. Et clamor.
Dn̄s vobiscū. Et cū. Oremꝰ.
Domine sācte pater oīs
eterne deꝰ: qui nos pctō
res ad principiū huiꝰ diei: non
nr̄is meritis sed tua sola sctissi
ma gr̄a puenire fecisti: tua nos
hodie salua virtute: et cōcede
vt in hac die et in alijs diebus
ad nullū declinemus mortale
peccatū: nec vllū incurramus
mortis periculū vel vite scāda
lum: sed semp ad tuā iusticiam
faciēdam nr̄a pcedāt eloquia
dirigātur simul ad te cogita-
tiones ꝛ opa. Per do. Amen
Dn̄s vobiscū. Et cū spiritu tuo
Benedicamꝰ dn̄o. Deo grās.
Preciosa in cōspectu domini.
Mors sctōꝝ eius. Exultabūt
sancti in gloria. Letabūtur in
cubilibꝰ suis. Oremus.
Sancta maria mater dn̄i
nostri iesu xp̄i pia et perpetua
virgo regina celi: cū oibꝰ sctis
et electis dei intercedere di-
gnare p nobis miseris pctori
bus ad dn̄m nr̄m oipotentē: vt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

mereamur ab eo adiuuari: saluari: liberari: ꝓtegi ꝛ defendi. Qui in trinitate pfecta viuit. Amen. Deus i adiutoriū meū intēde. Dñe ad adiuuādū me festina. Deus i adiutoriū meū intēde. Dñe ad adiuuādū me festina. O pie pater ꝛ clementissime deꝰ in adiutoriū meū intende. Dñe ad adiuuādū me festina. Glia patri. Kyrieleyson Xpe el. Kyriel. Pat nr̄. Et ne nos. Sꝫ libera. O dñe respice in seruos tuos et i opa tua ꝛ dirige filios eoꝝ. Et sit splendor dñi dei nr̄i sup nos. Et opera manuū nostraꝝ dirige sup nos et opus manuū nr̄aꝝ dirige.

Dirigere custodi Or. eꝰ. Dre ꝛ regere dignare rex creator celi et t̄re: hodie ꝛ quotidie corda ꝛ corpa nr̄a sensus quoqꝫ sermões ꝛ oēs actꝰ nr̄os in via tua ꝛ in lege tua sancta: et i oibꝰ operibꝰ mādatoꝝ tuorum: vt hic ꝛ ineternū te auxiliante semp sani salui ac liberi esse mereamur: saluator mūdi rex glorie salua nos. Qui i trinitate pfecta viuis. Adiutoriū nostrū in noie dñi. Qui fecit celū et terrā. Hō sequit legēt fratres kalēdaꝝ soli ad id obligati ex statuto: et nō de ordinario. Iube dñe bn̄dicere.

Diuinū auxiliū maneat sēp nobiscū. Amen. Gra dñi nr̄i iesu xpi pax ꝛ charitas dei: cōmunicatio spūs sc̄ti: defēsio sc̄te crucis: auxiliū bt̄e marie virginis intercessio oīm sc̄toꝝ: custodia oīm angeloꝝ sit semp cū oibus nobis amen. Tu aūt. ps. Deus misereatur nostri. rc. Extēde dñe iesu xpe brachiū tuū. Et libera aīas nostras ne pereamꝰ Kyriel. Xpe el. Kyriel. Pr̄ no. Et ne nos. Saluos fac fuos tuos ꝛ ancillas tuas. Deꝰ meꝰ sperātes i te. Mitte eis dñe auxiliū de sc̄tō. Et de syon tuere eos. Esto nobis dñe turris fortitudis. A facie inimici. Dñe exaudi orationē meā. Et clamor meꝰ ad. Dñs vo. Oremꝰ.

Deus q̄ charitatis dona per grām sc̄tispūs tuoꝝ cordibꝰ fideliū infudisti: da famulis ac famulabꝰ tuis ꝑ q̄bꝰ tuā depcamur clemētiā salutē mētis ꝛ corpis: vt te tota v̄tute diligāt et q̄ tibi placita sunt tota dilectiōe pficiāt. Per x. Oremꝰ ꝑ oibꝰ fidelibꝰ defūctis Requiē et̄nā. rc. ps. De pfūd. ℣. Audiui vocē. Kyriel. Xpe el. Kyriel. Pat no. Et ne. A porta. Credo vid. Dñe exau. Dñs vobiscū. Collecta. Deꝰ venie largi. Fideliū. ¶ Ad. iij. hyꝰ.

Nunc sancte nobis spūs:
vnū pr̄i cū filio: dignare
p̄ptus ingeri: nr̄o refusus pe
ctori. Os lingua mens sensus
vigor: cōfessionē psonēt: flāme
scat igne charitas: accēdat ar
dor proximos. Presta pater.
ān. dn̄icalis. Te vnū ān. feria
lis. Deduc me dn̄e. Psalmus.
Legē pone mihi dn̄e
viam iustificationū
tuarū: et exquirā eā
sp̄. Da mihi intellectū et seru
tabor legē tuā: et custodiā illā
in toto corde meo. Deduc me
in semita mādatoꝝ tuoꝝ: quia
ipam volui. Inclina cor meū
in testimonia tua: et nō in aua
riciā. Auerte oculos meos ne
videāt vanitatē: in via tua vi-
uifica me. Statue seruo tuo elo
quiū tuū: i timore tuo. Ampu
ta opprobriū meū qđ suspicat⁹
sum: qꝛ iudicia tua iocūda. Ec
ce cōcupiui mādata tua: i equi-
tate tua viuifica me. Et veniat
super me mīa tua dn̄e: salutare
tuū scđꝫ eloquiū tuū. Et respō
debo exprobrātib⁹ mihi verbū:
qꝛ speraui in sermonib⁹ tuis. Et
ne auferas de ore meo ꝟbū ve
ritatis vsqꝫquaqꝫ: qꝛ in iudicijs
tuis supsperaui. Et custodiam
legē tuā semp: in seculū et in se
culū seculi. Et ambulabā i la-
titudine: qꝛ mādata tua exqui
siui. Et loquebar de testimo-
nijs tuis i cōspectu regū: et nō
cōfundebar. Et meditabar in
mandatis tuis: que dilexi. Et
leuaui manus meas ad māda
ta tua que dilexi: et exercebor
in iustificationib⁹ tuis. Gloria
Memor esto verbi tui ser
uo tuo: i quo mihi spem
dedisti. Hec me cōsolata est in
hūilitate mea: qꝛ eloquiū tuū
viuificauit me. Supbi inique
agebant vsqꝫquaqꝫ: a lege aūt
tua non declinaui. Memor fui
iudicioꝝ tuoꝝ a seculo dn̄e: et
cōsolat⁹ sum. Defectio tenuit
me: ꝓ pctōrib⁹ derelinquētib⁹
legē tuā. Cātabiles mihi erāt
iustificatiōes tue: in loco pere-
grinatiōis mee. Memor fui no
cte nois tui dn̄e: et custodiui le
gē tuā. Hec facta est mihi: qꝛ iu
stificatiōes tuas exqsiui. Por
tio mea dn̄e: dixi custodire le-
gē tuā. Depcatus sum faciem
tuā in toto corde meo: misere-
re mei scđm eloquiū tuū. Co-
gitaui vias meas ꝛ cōuerti pe
des meos: in testiōnia tua. Pa
ratus sum ꝛ nō sum turbatus:
vt custodiā mādata tua. Fu-
nes pctōꝝ circūplexi sunt me:
et legem tuā non sum oblitus.
Media nocte surgebā ad cōfi-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tendum tibi: sup iudicia iustifi-
cationis tue. Particeps ego
sum oim timētiū te: et custodiē
tiū mādata tua. Mia tua dñe
plena est terra: iustificationes
tuas doce me. Gloria.
Bonitatē fecisti cuz seruo
tuo dñe: scdm vbū tuū. Boni-
tatē et disciplinā et sciētiā do
ce me: qz mādatis tuis credidi
Priusqz humiliarer ego deli-
qui: ppterea eloquiū tuū custo
diui. Bon9 es tu: et i bonitate
tua doce me iustificationes tu
as Multiplicata est sup me ini
quitas supbor: ego aūt i toto
corde meo scrutabor mādata
tua Coagulatum est sicut lac
cor eor: ego vo legē tuā medi
tat9 sum Bonū mihi qz hūilia
sti me: vt discam iustificatiōes
tuas. Bonū mihi lex oris tui:
sup milia auri z argēti Man9
tue dñe fecerūt me z plasma-
uerūt me: da mihi intellectum
vt discā mādata tua. Qui ti-
mēt te videbūt me z letabunt:
qz i vba tua supspaui. Cogno
ui dñe qz eqtas iudicia tua: et
i vitate tua hūiliasti me Fiat
mia tua vt cōsolet me: scdm elo
quiū tuū seruo tuo Veniāt mi
hi miseratiōes tue z viuā: quia
lex tua meditatio mea est Cō
fundant supbi qz iniuste iniqui
tatē fecerūt i me: ego aūt exer-
cebor i mādatis tuis. Conuer
tātur mihi timētes te: et q no
uerūt testimonia tua. Fiat cor
meū immaculatū i iustificatio-
nib9 tuis: vt nō cōfundar. Glo
ria. ān. dñicalis. Te vnū in sub
stantia trinū in personis cōfite
mur. Capitulum de dñica. R.
Inclina cor meū de9. In testi-
monia tua. V. Auerte oclos me
os ne videāt vanitatem in via
tua viuifica me. In testi. Glia.
Inclina. V. Adiutor meus esto
dñe ne derelinquas me. Neqz
despicias me de9 salutaris me9
ān. ferialis. Deduc me dñe i se
mita mādator tuor. Capitu.
Sana me dñe et sanabor:
saluū me fac z salu9 ero:
qm laus meā tu es. Deo g. R.
Sana aiam meā Qz peccaui ti
bi. V. Ego dixi dñe miserē mei
Qz. Glia. Sana. V. Adiutor
me9. vts. Ad oēs horas pces.
Kyriel. Xpe el. Kyriel. Pater
no. Et ne nos. Ego dixi dñe
miserere mei. Sana aiaz meā.
Ostēde nobis dñe miam tuā.
Et salutare tuū da nobis Cō
uertere dñe vsqquo. Et depre
cabilis esto. Cōfiteāt tibi dñe
oia opa tua. Et scti Fiat mia
tua dñe sup nos. Quēadmodū
sperauim9. Dñe de9 virtutū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

cõuerte nos. Et ostēde. Dñe exaudi oratio. Dñs vobiscum Oremus. Collec. dñicalis que cõpetit. Ad sextã. Hymnꝰ.

Rector potēs verax deꝰ: qui tēperas rerũ vices: splendore mane instruis: ꝛ ignibus meridiē. Extingue flāmas litiũ: aufer calorē noxiũ: confer salutē corpoꝝ: verãqꝫ pacē cordiũ. Pra pr. an. dñicalis. Te sp idē esse. an. ferial. Adiuua me.

Defecit i salutare tuũ aia mea: ꝛ in ṽbũ tuũ sup sperauí. Defecerũt oculi mei i eloquiũ tuũ: dicētes qñ consolaberis me. Q2 factꝰ sum sicut vter in pruina: iustificatiões tuas nõ sum oblitus. Quot sunt dies serui tui: qñ facies de persequētibꝰ me iudiciũ. Narrauerũt mihi iniqui fabulatiões: sed non vt lex tua Oia mãdata tua veritas: iniqui psecuti sunt me adiuua me. Paulominꝰ cõsũmauerũt me i terra: ego aũt non dereliquí mãdata tua Scõm miam tuã viuifica me: et custodiã testimonia oris tui. Ineternum dñe: verbũ tuũ pmanet in celo In gñatiõe et gñatione ṽitas tua: fundasti terrã et pmanet. Ordinatione tua pseuerat dies: qm omia seruiũt tibi. Nisi

qꝛ lex tua meditatio mea ē: tũc forte perissem i hũilitate mea. Ineternũ nõ obliuiscar iustificatiões tuas: qꝛ i ipis viuificasti me. Tuꝰ sum ego saluũ me fac: qm iustificationes tuas exquisiui Me expectauerũt pctõres vt pderēt me: testionia tua intellexi. Ois cõsũmatiõis vidi finē: latũ mãdatũ tuũ nimis

Quomodo dilexi Glia. legem tuã dñe: tota die meditatio mea est Sup inimicos meos prudētem me fecisti mãdato tuo: qꝛ ineternũ mihi est. Sup oēs docētes me intellexi: qꝛ testimonia tua meditatio mea est. Sup senes intellexi: quia mãdata tua quesiui. Ab omni via mala phibui pedes meos: vt custodiã ṽba tua A iudicijs tuis nõ declinaui: qꝛ tu legē posuisti mihi. Quã dulcia faucibus meis eloquia tua: sup mel ori meo A mãdatis tuis intellexi: ppterea odiui oēm viã iniqtatis. Lucerna pedibꝰ meis ṽbũ tuũ: et lumen semitis meis. Iuraui et statui: custodire iudicia iusticie tue. Hũiliatus sum vsqꝫ quaqꝫ dñe: viuifica me scõm ṽbũ tuũ. Volũtaria oris mei beneplacita fac dñe: et iudicia tua doce me. Anima mea in mani-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

bus meis semꝑ: et legē tuā nō
sum oblitus. Posuerūt pctō=
res laqueū mihi: et de mādā=
tis tuis nō erraui. Hereditā=
te acq̄siui testimonia tua inet=
nū: q2 exultatio cordis mei sūt.
Inclinaui cor meū ad facien=
das iustificatiōes tuas ineter=
nū: ꝓpter retributionē. Glia.
Iniquos odio habui: ꝛ le=
gem tuam dilexi. Adiu
tor et susceptor meꝰ es tu: et in
verbū tuū sugsꝑaui. Declina=
te a me maligni: et scrutabor
mādata dei mei. Suscipe me
ſm eloquiū tuū et viuā: et non
cōfundas me ab expectatione
mea. Adiuua me et saluꝰ ero:
et meditabor in iustificatiōibꝰ
tuis semꝑ. Spreuisti oēs disce
dētes a iudicijs tuis: q2 iniusta
cogitatio eoꝝ. Preuaricātes
reputaui oēs pctōres terre: iō
dilexi testimonia tua. Cōfige
timore tuo carnes meas: a iu=
dicijs eīn tuis timui. Feci iu=
diciū et iusticiā: nō tradas me
calūniātibus me. Suscipe ser
uum tuū in bonū: nō calūnient
me supbi. Oculi mei defecerūt
in salutare tuū: et in eloquiū iu
sticie tue. Fac cū seruo tuo se=
cundū miam tuā: et iustificatio
nes tuas doce me. Seruꝰ tuꝰ
sum ego: da mihi intellectū vt
sciam testimonia tua. Tempꝰ
faciendi dn̄e: dissipauerūt legē
tuam. Ideo dilexi mandata
tua: sup aurū ꝛ topazion. Pro
pterea ad oia mandata tua di
rigebar: omnē viā iniquā odio
habui. Glia patri. An. domi=
nicalis. Te semꝑ idem esse vi=
uere et intelligere profitemur
℟. Ineternū dn̄e. Permanet
verbū tuū. ℣. In celo et in secu
lum seculi veritas tua. Per=
manet. Gloria. Ineternū. ℣.
Dn̄s regit me et nihil mihi de
erit. In loco pascue ibi me col
locauit. Collecta cōpetēs. An.
ferialis. Adiuua me et saluus
ero domine. Capitulum.
Alter alteriꝰ onera por
tate ꝛ sic adimplebitis
legem christi. Deo grās. ℟.
Benedicā dominū In omi tē
pore. ℣. Sēper laus eius in ore
meo. In omi. Gloria. Benedi
cam. ℣. Dominus regit me. vt
supra. Preces. vt s. Colla. do=
minicalis. ¶ Ad .ix. Hymnꝰ.
Rerū deus tenax vigor.
immo tꝰ in te pmanens.
lucis diurne tpa. successibꝰ de=
terminās. Largire clarū ves
pere. q̄ vita nusq̄ decidat. s3p=
miū mortis sacre. phēnis istet
glia. Pfa. An. dn̄icalis Libe=
ra nos. An. ferial. Aspice i me.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Mirabilia testimonia
tua dñe: ideo scruta-
ta ē ea aīa mea. De
claratio sermonū tuoꝝ illumi-
nat: et intellectū dat paruulis
Os meū apui et attraxi spm̄:
q2 mandata tua desiderabam.
Aspice in me et miserere mei:
ẜm iudiciū diligētiū nomē tuū
Gressus meos dirige ẜm elo-
quiū tuū: et nō dñetur mei om
nis iiusticia. Redime me a ca
lūnijs hoim: vt custodiā man-
data tua. Faciē tuā illumina
sup seruū tuū: et doce me iusti-
ficatiões tuas. Exitus aquaꝝ
deduxerūt oculi mei: q2 nō cu-
stodier ūt legē tuā. Iustus es
dñe: et rectū iudiciū tuū. Mā-
dasti iusticiā testimonia tua: et
veritatē tuā nimis. Tabescе-
re me fecit zelus meus: q2 ob-
liti sunt verba tua inimici mei
Ignitū eloquiū tuū vehemē-
ter: ꝛ seruus tuus dilexit illud
Adolescētulꝰ sum ego et ꝯtē-
ptus: iustificatiões tuas nō suꝫ
oblitꝰ. Iusticia tua iusticia in-
eternū: ꝛ lex tua veritas. Tri
bulatio et angustia inuenerūt
me: mandata tua meditatio
mea est. Equitas testimonia
tua ineternū: intellectū da mi-
hi et viuam. Glia prī.
Clamaui i toto corde ex
audi me dñe: iustificatiões tu-
as requiram. Clamaui ad te
saluū me fac: vt custodiā māda
ta tua. Preueni in maturitate
et clamaui: q2 i ṽba tua supspa
ui. Preuenerūt oculi mei ad te
diluclo: vt meditarer eloquia
tua. Vocē meā audi ẜm miaꝫ
tuā dñe: ꝛ ẜm iudiciū tuū viui-
fica me. Appropiquauerūt p
sequētes me iniqtati: a lege aūt
tua lōge facti sūt. Prope esto
dñe: et oēs vie tue ṽitas. Ini-
tio cognoui de testimōnijs tuis:
q2 ineternū fundasti ea. Vide
hūilitatē meā ꝛ eripe me: q2 le
gē tuā nō sū oblitꝰ. Iudica iu
diciū meū ꝛ redime me: ppter
eloquiū tuū viuifica me. Lon
ge a pctōribus salus: q2 iustifi-
catiões tuas nō exqsierūt Mi-
sericordie tue multe dñe: ẜm iu
diciū tuū viuifica me. Multi q
psequūtur me et tribulāt me:
a testimonijs tuis nō declina-
ui. Vidi puaricātes ꝛ tabesce
bā: q2 eloquia tua nō custodie-
rūt. Vide qm̄ mādata tua di
lexi dñe: in mia tua viuifica me
Principiū verboꝝ tuoꝝ veri-
tas: ineternū oia iudicia iusti-
cie tue. Glia patri et fil.
PRincipes psecuti sūt me
gratis: et a verbis tuis formi-
dauit coꝛ meuꝫ. Letaboꝛ ego

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

sup eloq̄a tua: sicut q̄ inuenit spolia multa. Iniq̄tatē odio habui et abhominat⁹ sū: legē aūt tuā dilexi. Septies i die laudē dixi tibi: sup iudicia iusti cie tue. Pax multa diligētib⁹ legē tuā: ꝛ nō ē ill' scādalū. Expectabam salutare tuū dn̄e: et mādata tua dilexi. Custodiuit aīa mea testimonia tua: et dilexit ea vehemēter. Seruaui mandata tua et testimonia tua: q̄r oēs vie mee in cōspectu tuo. Appropinquet depcatio mea in cōspectu tuo dn̄e: iuxta eloquiū tuū da mihi intellectū. Intret postulatio mea in ꝯspectu tuo: ſm eloquiū tuum eripe me. Eructabunt labia mea hymnū: cum docueris me iustificatiōes tuas. Pronūciabit lingua mea eloquiū tuū: q̄r omnia mandata tua equitas. Fiat man⁹ tua vt saluet me: q̄m mandata tua elegi. Concupiui salutare tuū dn̄e: et lex tua meditatio mea est. Uiuet aīa mea et laudabit te: et iudicia tua adiuuabūt me. Erraui sicut ouis q̄ perijt: quere seruum tuū. quia mandata tua nō sum oblitus. Gloria patri. an̄. Diucat. Libera nos. salua nos. iustifica nos. o beata trinitas. Rm̄. Clamaui in toto corde. Exaudi me dn̄e. ℣. Justificationes tuas req̄rā. Exaudi. Glia. Clamaui. ℣. Ab occult' meis munda me dn̄e. Et ab alienis parce seruo tuo. An̄. ferialis. Aspice in me et miserere mei Omnia pbate [dn̄e. Cap. quod bonū est tenete. ab omi specie mala abstinete vos Deo. R. Redime me dn̄e. Et miserere mei. ℣. Pes em̄ me⁹ stetit in via recta. i ecclesijs benedicam te dn̄e. Et miserere. Glia. Redime. ℣. Ab occult'. vts. an̄. Clamaui. Psal. cxix.

Ad dominum cum tribularer clamaui: et exaudiuit me. Domine libera animam meam a labijs iniquis: et a lingua dolosa. Quid detur tibi aut quid apponatur tibi: ad linguam dolosam. Sagitte potētis acute: cū carbonibus desolatorijs. Heu mihi q̄r icolat⁹ me⁹ plōgat⁹ est. habitaui cū hitantib⁹ cedar: multū incola fuit aīa mea. Cū his q̄ oderūt pacē erā pacific⁹: cū loq̄bar ill' īpugnabāt me gratis Glia. an̄. Clamaui et exaudiuit me. an̄. Auxiliū. Psal. cxx.

Leuaui ocl'os meos i mōtes: vn̄ veniet auxiliū mihi. Auxiliū meū a dn̄o: q̄ fecit celū et terrā. Non det in cō-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

motionē pedē tuū: neq dormi
tet qui custodit te. Ecce non
dormitabit neq dormiet: qui
custodit isrl. Dñs custodit te
dñs ꝓtectio tua: sup manum
dexterā tuā. Per diē sol non
vret te: neq luna p noctē. Do
minus custodit te ab omi ma-
lo: custodiat aiam tuā domin⁹
Dñs custodiat introitū tuū et
exitū tuū: ex hoc nūc et vsq in
sclm. Gla. an. Auxiliū meū a
Domin⁹ aūt[dño. Cpm.
Dirigat corda et corpo-
ra vra in charitate dei et i pa-
tientia iesu xpi. Deo. Hymn⁹.
Immense celi cōditor. qui
mixta ne cōfunderēt. aq
fluēta diuidēs. celū dedisti li-
mitē. Firmās locū celestib⁹.
siml terre riuulis. vt vnda flā
mās tempet: terre solū ne dissi
pet. Infunde nūc piissime. do
nū ꝑhennis grē. fraudis noue
ne casib⁹. nos error atterat ve
tus. Lucem fides inueniat. sic
lūinis iubar ferat. vt vana cū-
cta terreat. hāc falsa nulla cō
primāt. Presta pr. V⁹. Dirigat.
magt. Magnificat aia mea do
minū. ps. Ipm. ¶ Feria. iii.
ad vesp. an. In domū. ps. cxxi
Letat⁹ sū in his q̄ di-
cta sūt mihi: i domū
dñi ibimus. Stātes
erāt pedes nri: i atriis tuis hie
rusalē. Ierl'm q̄ edificat vt ciui
tas: cui⁹ ꝑticipatio ei⁹ i idipm
Illuc em ascēdert trib⁹ trib⁹
dñi: testimoniū isrl ad ꝯfitendū
noi dñi. Quia illic sederūt sedes in
iudicio: sedes sup domū dauid
Rogate q̄ ad pacē sūt ihrl'm: et
abūdātia diligētib⁹ te. Fiat
pax i vtute tua: et abūdātia in
turrib⁹ tuis. Propt fres meos
et pxios meos: loq̄bar pacē de
te. Propter domū dñi dei nri:
q̄siui bona tibi. Glia. ā. In do
mum dñi letātes ibimus. ān.
Qui habitas. Psalmus. cxxii
Ad te leuaui oculos me
os: q̄ hitas i celis Ecce
sicut oculi seruor: i maib⁹ dño
rū suor. Sicut oculi ācille in
maib⁹ dñe sue: ita oculi nri ad
dñm deū nrm donec misereat
nri. Miserere nri dñe miserere
nri: qz multū repleti sum⁹ de-
spectiōe. Qz multū repleta ē
aia nra: opprobriū abūdātib⁹
et despectio supbis. Glia. ān.
Qui habitas in celis miserere
nobis. a. Adiutoriū. ps. cxxiii.
Nisi qz domin⁹ erat i no
bis: dicat nunc isrl nisi
quia dominus erat in nobis.
Cū exurgerēt hoies i nos: for
te viuos deglutissēt nos. Cū
irasceret furor eor in nos: for-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

sitan aqua absorbuisset nos.
Torrentē ptransiuit aīa nr̄a:
forsitā ptrāsisset aīa nr̄a aquā
intollerabilē. Bn̄dictus dn̄s:
q̄ nō dedit nos in captionē dē-
tibus eoꝝ. Aīa nr̄a sicut paſ-
ser erepta est: de laqueo venā-
tiū. Laqueus cōtritus est: et
nos liberati sum⁹. Adiutoriū
nr̄m in noīe dn̄i: q̄ fecit celū et
terrā. Glia. an̄. Adiutoriū no-
strū in noīe dn̄i. an̄. Benefac.
Qui ↄfidūt in ps. cxxiiii.
dn̄o sicut mōs syō: nō cō
mouebit ieternū q̄ habitat in
ihr̄m. Mōtes in circuitu eius
et dn̄s in circuitu populi sui: ex
hoc nūc et vsq; in sec̄m. Quia
nō relinquet dn̄s virgā pctōꝝ
sup sortē iustoꝝ: vt nō extēdāt
iusti ad iniq̄tatē manus suas.
Benefac dn̄e: bonis et rectis
corde. Declinātes aūt in obli
gatiōes adducet dn̄s cū ope-
rātib⁹ iniq̄tatē: pax sup israel.
Glia. a. Bn̄fac dn̄e bonis et re
ctis corde. a. Fcti sum⁹. p. cxxv
In cōuertēdo dn̄s capti-
uitatē syon: facti sum⁹ si-
cut cōsolati. Tūc repletū est
gaudio os nr̄m: et ligua nr̄a ex-
ultatiōe. Tūc dicēt inter gen
tes: magnificauit dn̄s facere cū
eis. Magnificauit dn̄s facere
nobiscū: facti sum⁹ letātes Cō
uertere dn̄e captiuitatē nr̄am:
sicut torrēs in austro. Qui se
mināt in lachrymis: in exulta
tiōe metēt. Eūtes ibāt et fle-
bāt: mittētes semina sua. Ve
niētes aūt veniēt cū exultatio
ne: portātes manipulos suos.
Glia. an̄. Facti sum⁹ sicut ↄso
lati. Ca. Dn̄s āt dirigat. vrs.
Telluris ingēs cō Hy⁹.
ditor. mūdi solū q̄ eruēs
pulsis aque molestijs. terrā de
disti immobilē. Vt germē ap
tū pferēs. fuluis decora flori-
bus. fecūda fructu sisteret. pa-
stūq; gratū redderet. Mentis
puste vulnera. munda vigoris
grā. vt facta fletu diluat. mo-
tusq; prauos atterat. Iussis tu
is obtempet. nullis malis ap-
proxiet. bōis repleri gaudeat.
et mortis actus nesciat. Pra
pr̄. Hy⁹. Dirigat. mḡt. Exulta-
uit spūs me⁹ i dō salutari meo
¶ Feria. iiij. an̄. Nisi tu dn̄e.
Nisi dn̄s edi- p. cxxvi.
ficauerit domū: in va
nū laborauerūt q̄ edi
ficāt eā. Nisi dn̄s custodierit
ciuitatē: frustra vigilat q̄ custo
dit eā. Vanū est vobis āte lu
cē surgere: surgite postq̄ sederi
tis q̄ māducatis panē doloris
Cū dederit dilectis suis som
nū: ecce hereditas dn̄i filij mer

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ces fructus vētris. Sicut sa-
gitte in manu potētis: ita filiĳ
excussoꝝ. Beatus vir q̄ imple
uit desideriū suū ex ipsis: nō cō
fundet cū loquetur inimicis su
is in porta. Gloria. āñ. Nisi tu
dñe servasses nos inanū vigilant
ocli nr̄i. a. Btī oēs. ps. cxxvij.
Beati oēs qui timēt dñm: qui ambulāt in viis eius
Labores manuū tuaꝝ q2 mā-
ducabis: beatus es ꝛ bene tibi
erit. Uxor tua sicut vitis ha-
bundans: in lateribus domus
tue. Filiĳ tui sicut novelle oli
varū: in circuitu mēse tue. Ec
ce sic benedicetur hō: qui timet
dñm. Bñdicat tibi dñs ex syō
et videas bona hierlm: oībus
diebus vite tue. Et videas fi-
lios filioꝝ tuoꝝ: pacē sup isrl̄.
Glia. āñ. Beati omēs q̄ timēt
dominū. āñ. Benedixim⁹ vob.
Sepe expugna p. cxxviij
verūt me a iuuētute mea:
dicat nunc isrl̄. Sepe expug-
nauerūt me a iuuētute mea: et
eñ nō potuerūt mihi. Supra
dorsum meū fabricauerūt pec-
catores: prolongauerūt iniqui
tatē suam. Dñs iustus cōcidet
ceruices pctōꝝ: cōfundātur et
cōuertant retrorsuꝫ oēs q̄ ode
rūt syon. Fiant sicut fenū te-
ctoꝝ: qđ priusq̄ euellatur exa-
ruit. De quo nō implebit ma-
nū suā qui metet: et sinuꝫ suū q̄
manipulos colligit. Et nō di-
xerūt q̄ pteribāt bñdictio dñi
sup vos: benediximus vobis in
noie dñi. Glia. Āñ. Benedixi-
mus vobis inoie dñi. Āñ. De
profundis. Psalmus. cxxix.
De pfundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocē
meā. Fiāt aures tue intendē
tes: in vocē depcatiōis mee.
Si iniquitates obseruaueris
dñe: dñe quis sustinebit. Quia
apud te ppiciatio est: ꝛ ppter
legē tuā sustinui te dñe. Susti
nuit aīa mea in verbo eius: spe
rauit aīa mea in dño. A custo
dia matutina vsq3 ad noctem:
speret israel in dño. Q2 apud
dñm mia: et copiosa apud eum
redēptio. Et ipse redimet isrl̄:
ex oībus iniqtatibus ei⁹. Glo
ria. Āñ. De pfundis clamaui
ad te dñe. āñ. Speret. ps. cxxx
Domine nō est exaltatuꝫ cor meū: neq3 elati sunt
oculi mei. Neq3 ambulaui in
magnis: neq3 in mirabilibus
super me. Si nō hūiliter sētie
bā: sed exaltaui aīam meā. Si
cut ablactat⁹ ē sup mrē sua: ita
retributio in aīa mea. Spet is
rael in dño: ex hoc nūc et vsq3
in sclm. Glia. Āñ. Spet isrl̄ in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

dño. Ca. Dñs aũt dirigat. hy⁹

CEli deus sctissime. q̄ lu-
cidũ cẽtrũ poli. cãdore
pigis igneo. augẽs decoro lũi-
ne. Quarta die q̄ flammeã. so
lis rotã constituẽs. lune mini-
strãs ordini. vagos recurs⁹ sy-
derũ. Ut noctib⁹ vel lũini di-
reptiõis terminũ. primordiis
et mensiũ. signũ dares notissi-
mũ. Illũina cor hoĩm. abster-
ge sordes mentiũ. resolue cul-
pe viculũ. euerte moles crimi-
nũ. Pra. ℣ Dirigatur. Mag.
ãn. Qr fecit mihi dñs magna
q: potẽs est ꝛ sctm̃ nomẽ eius.
¶ Feria.v.ãn. Et ois. p.cxxxi.

MEmẽto dñe dauid: ꝛ
ois mãsuetudis eius
Sicut iurauit dño:
votũ vouit deo iacob. Si itro
iero i tabernaculũ dom⁹ mee:
si ascendero in lectũ strati mei
Si dedero sõnũ oculis meis:
et palpebris meis dormitatio
nẽ. Et requiẽ tpibus meis do
nec inueniã locũ dño: taberna-
culũ deo iacob. Ecce audiuim⁹
eã i effrata: inuenim⁹ eã i cam
pis sylue. Introibim⁹ i taber
naculũ ei⁹: adorabim⁹ in loco
vbi steterũt pedes eius. Sur-
ge dñe i requiẽ tuã: tu ꝛ archa
sctificatiõis tue. Sacerdotes
tui induãt iusticiã: ꝛ scti tui ex-
ultẽt. Propt̃ dauid seruũ tuũ:
nõ auertas faciẽ xpi tui. Iura
uit dñs dauid ṽitatẽ ꝛ nõ fru-
strabit eũ: de fructu vẽtris tui
ponã super sedẽ tuã. Si custo
dierint filij tui testamẽtũ meũ
et testioniã mea hec: q̄ docebo
eos. Et filij eorũ vsq3 in sclm:
sedebũt sup sedẽ tuã. Qm̃ ele
git dñs syõ: elegit eã in hita-
tionẽ sibi. Hec requies mea in se
culũ sclĩ: hic habitabo qm̃ ele-
gi eã. Viduã eius benedicẽs
bñdicã: paupes eius saturabo
panibus. Sacerdotes eius in
duã salutari: ꝛ scti eius exulta
tiõe exultabũt. Illuc pducã
cornu dauid: paraui lucernã xpo
meo. Inimicos ei⁹ induã con
fusiõe: sup ipm aũt efflorebit sã
ctificatio mea. Glia. ã. Et ois
mãsuetudis eius. ã. Habitare

ECce q̄ bonũ et p.cxxxij.
q̄ iocundũ: hitare fres in
vnũ. Sicut vnguẽtũ i capite:
qd descẽdit in barbã barbã aa
ron. Quod descẽdit i orã vesti
mẽti ei⁹: sicut ros hermõ q̄ de
scẽdit i mõtẽ syõ. Qm̃ illic mã
dauit dñs benedictionẽ: ꝛ vitã
vsq3 in sclm. Glia. Añ. Hitare
fratres in vnũ. Psal.cxxxiij.

ECce nũc benedicite dño:
oẽs serui dñi. Qui sta
tis in domo dñi: i atrijs dom⁹

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

dei nr̄i. In noctibus extollite
manus vr̄as in sancta: et bn̄dici
te dn̄o. Bn̄dicat te dn̄s ex syō:
qui fecit celum et terrā. Glīa.
ān. Om̄ia. Psalmus. cxxxiiij.
Laudate nomen dn̄i: lau
date serui dn̄m Qui sta
tis i dn̄o dn̄i: i atrijs dom9 dei
nr̄i. Laudate dn̄m qr bonus
dn̄s: psallite nomini ei9 qm̄ sua
ue ē. Qm̄ iacob elegit sibi do-
minus: isrl̄ in possessionem sibi.
Qr ego cognoui q magn9 est
dn̄s: et deus nr̄ pre oībus dijs.
Om̄ia quecūq voluit dn̄s fe-
cit in celo et in terra: in mari et
in oībus abyssis. Educēs nu-
bes ab extremo terre: fulgura
in pluuiā fecit. Qui pducit vē
tos de thesauris suis: q̄ pcussit
primogenita egypti ab homīe
vsq ad pecus. Et misit signa et
pdigia i medio tui egypte: in
pharaonē et in oēs seruos ei9.
Qui pcussit gētes multas: et
occidit reges fortes. Seon re
gē amorreoꝝ et og regē basan:
et oīa regna chanaan. Et de-
dit terrā eoꝝ hereditatē: here
ditatem isrl̄ pplo suo. Dn̄e no
mē tuū in eternū: dn̄e memoria
le tuū in gn̄atiōe et gn̄ationē.
Qr iudicabit dn̄s pplm̄ suū:
et in seruis suis depcabit. Si-
mulachra gētiū argentū et au
rū: opa manuū hoīm. Os ha-
bent et nō loquētur: oculos ha
bent et nō videbūt. Aures ha
bēt et nō audiēt: neq eīm est spi
ritus in ore ipoꝝ. Silēs illis
fiāt qui faciūt ea: et om̄es q̄ cō
fidūt in eis. Domus isrl̄ bn̄di-
cite dn̄o: dom9 aaron benedici
te dn̄o. Domus leui benedici-
te dn̄o: q̄ timetis dn̄m benedi-
cite dn̄o. Benedictus dn̄s ex
syon: q̄ habitat in ihrl̄m. Glīa.
ān. Oīa quecūq voluit dn̄s fe
cit. ān. Qm̄. Psalmus. cxxxv.
Confitemini dn̄o quo-
niā bonus: qm̄ in eternū
mia ei9. Cōfitemini deo deo-
rū: qm̄. Confitemini domino
dn̄oꝝ: qm̄. Qui facit mirabilia
magna sol9: qm̄. Qui fecit ce-
los in intellectu: qm̄. Qui fir-
mauit terrā super aquas: qm̄.
Qui fecit luminaria magna:
qm̄. Solē in ptātem diei: qm̄.
Lunam et stellas in potesta-
tem noctis: quoniā. Qui per-
cussit egyptū cum primogeni-
tis eoꝝ: qm̄. Qui eduxit israel
de medio eoꝝ: quoniā. In ma
nu potēti et brachio excelso: qm̄
Qui diuisit mare rubrū in di
uisiones: quoniā. Et eduxit is-
rael per mediū eius: quoniam
Et excussit pharaonē et virtu
tem ei9 in mari rubro: quoniā.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Qui traduxit populũ suũ per desertũ: qm̄. Qui percussit reges magnos: qm̄. Et occidit reges fortes: qm̄. Seon regē amorreorũ: qm̄. Et og regem basan: qm̄ Et dedit terrā eorꝫ hereditatē: qm̄ Hereditatem israel seruo suo: qm̄. Quia in humilitate nostra memor fuit nostri: qm̄. Et redemit nos ab inimicis nostris: qm̄ Qui dat escā omi carni: qm̄. Cōfitemini deo celi: qm̄. Confitemini dn̄o dn̄orꝫ: qm̄. Gloria pa. an̄. Qm̄ in eternum mia eius. an̄. Hymnum. Psalmus. cxxxvj.

Super flumina babylonis illic sedimus ⁊ fleuimus: dum recordaremur syon In salicibus in medio ei⁹: suspendim⁹ organa nostra. Qꝛ illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos: verba cantionum. Et qui adduxerũt nos hymnũ cantate nobis: de canticis syon. Quomodo cantabimus cāticum dn̄i: in terra aliena. Si oblitus fuero tui hierusalē: obliuioni detur dextera mea. Adhereat lingua mea faucib⁹ meis: si non meminero tui. Si non proposuero hierl'm: in pricipio leticie mee. Memor esto dn̄e filiorꝫ edom: in die hierusalem. Qui dicũt exinanite exinanite: vsqꝫ ad fũdamētum in ea. Filia babylonis misera: btũs qui retribuet tibi retributionem tuā quā retribuisti nobis. Beat⁹ qui tenebit: ⁊ allidet paruulos suos ad petrā. Gloria. an̄. Hymnũ cātate nobis de canticis syon Capi. Dn̄s aũt dirigat. Hy⁹.

Magne de⁹ potētie: qui ex aquis ortũ gen⁹ partim remittis gurgiti: partim leuas i aera Dimersa limphis imprimēs: subuecta celis irrogās: vt stirpe vna prodita: diuersa rapiāt loca. Largire cũctis seruulis: quos mũdat vnda sanguinis: nescire lapsus criminũ: nec ferre mortis tedium Ut culpa nullũ deprimat: nullum leuet iactātia: elisa mens ne cōcidat: elata mens ne corruat. Presta pa. ℣. Dirigatur magt. Deposuit potētes sctōs psequētes: et exaltauit hũiles xp̄m cōfitētes. ¶ Feria. vj. an̄. In cōspectu. Psalm⁹. cxxxvij

Confitebor tibi dn̄e in toto corde meo: quoniam audisti oia ꝟba oris mei. In cōspectu angelorum psallā tibi: adorabo ad tēplũ sanctũ tuũ et cōfitebor nomini tuo. Sup mia tua ⁊ veritate tua: qm̄ magnificasti sup

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

omne nomen sanctũ tuum In quacũqȝ die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in aia mea virtuté. Cõfiteãtur tibi dñe oẽs reges terre: qꝛ audierũt oia verba oris tui. Et cantent in vijs dñi: qm̃ magna est glia dñi. Qm̃ excelsus dñs et hũilia respicit: ꝛ alta a lõge cognoscit. Si ambulauero i medio tribulatõis viuificabis me et sup irã inimicoꝝ meoꝝ extẽdisti manũ tuã: et saluũ me fecit dextera tua. Dñs retribuet pro me dñe mia tua i seculum: opera manuũ tuarũ ne despicias. Gloria. ãn. In conspectu angeloꝝ psallã tibi deꝰ meus. ãn. Dñe ꝓbasti me. ps. cxxxviii.

Domine ꝓbasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionẽ meã et resurrectionẽ meã Intellexisti cogitationes meas delõge: semitã meã et funiculum meũ inuestigasti Et oẽs vias meas preuidisti: qꝛ non est sermo i lingua mea. Ecce dñe tu cognouisti oia nouissima et antiqua: tu formasti me ꝛ posuisti sup me manũ tuã Mirabilis facta est sciẽtia tua ex me: cõfortata est ꝛ non potero ad eã. Quo ibo a spũ tuo: et quo a facie tua fugiam. Si ascẽdero i celũ tu illic es: si descẽdero ad infernum ades. Si sũpsero pẽnas meas diluculo: et habitauero i extremis maris. Etem̃ illic manus tua deducet me: et tenebit me dextera tua. Et dixi forsitã tenebre cõculcabũt me: ꝛ nox illuminatio mea i delitijs meis. Quia tenebre nõ obscurabũtur a te et nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebre eiꝰ ita ꝛ lumen eiꝰ Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee. Cõfitebor tibi qꝛ terribiliter magnificatus es: mirabilia opa tua. et aia mea cognoscet nimis. Non est occultatũ os meũ a te qꝺ fecisti i occulto: et substãtia mea i inferioribus terre. Impfectũ meũ viderũt oculi tui ꝛ in libro tuo oẽs scribent: dies formabũtur ꝛ nemo in eis. Mihi aũt nimis honorificati sunt amici tui deꝰ: nimis cõfortatꝰ est pꝛicipatꝰ eoꝝ Dinũerabo eos ꝛ sup arenã multiplicabũtur: exurrexi ꝛ adhuc sum tecũ Si occiderꝭ deꝰ pctõres: viri sanguinum declinate a me. Quia dicitis i cogitatiõe: accipiant i vanitate ciuitates suas. Nõne qui oderũt te dñe oderã: et sup inimicos tuos tabescebã Perfecto odio oderã illos: inimici facti sunt mihi.

Proba me deꝰ ⁊ scito cor meū:
interroga me ⁊ cognosce semi
tas meas. Et vide si via ini-
quitatis in me est: et deduc me
in via eterna. Gloria. an. Dn̄e
ꝓbasti me ⁊ cognouisti me. an
E A viro iniquo. ps. cxxxix
Ripe me dn̄e ab homie
malo: a viro iniquo eripe me.
Qui cogitauerūt iniquitates
in corde: tota die cōstituebant
prelia. Acuerūt linguas suas
sicut serpentes: venenū aspidū
sub labijs eoꝝ Custodi me do
mie de manu pctōr͂: et ab hoi-
bus iniq̄s eripe me. Qui cogi
tauer̄t supplātare gressus me
os: abscōder̄t supbi laqueū mi-
hi. Et funes extēderūt in la-
queū: iuxta iter scādalū posue-
rūt mihi. Dixi dn̄o deꝰ meus
es tu: exaudi dn̄e vocē depreca
tionis mee. Dn̄e dn̄e ꝟtus sa-
lutis mee: obūbrasti sup caput
meū i die belli. Nō tradas me
dn̄e a desiderio meo pctōri: co
gitauerūt cōtra me ne derelin
quas me. ne forte exaltent̄ Ca
put circuitꝰ eoꝝ: labor labiorū
ipoꝝ operiet eos. Cadēt sup
eos carbones. in ignē deijcies
eos: in miserijs non subsistent.
Vir liguosus nō dirigetᷣ i ter-
ra: virū iniustū mala capiēt in
interitu. Cognoui quia faciet
dn̄s iudiciū inopis: et vindictā
pauperū. Verūtn̄ iusti cōfite-
būtur noi tuo: et habitabūt re
cti cū vultu tuo. Glia. an. A vi
ro iniq̄ libera me dn̄e. an. Dn̄e
D Omi- [clamaui. ps. cxl.
ne clamaui ad te exaudi
me: intēde voci mee cū clama-
uero ad te. Dirigat̄ oro mea
sicut incēsum i ꝯspectu tuo: ele
uatio manuū mearū sacrificiū
vesꝑtinū. Pone dn̄e custodiā
ori meo: et ostiū circūstātie la-
bijs meis. Non declines cor
meū in ꝟba malicie: ad excusan
das excusationes in pctis Cū
hoibꝰ operātibꝰ iniquitatē: et
nō cōicabo cū electis eoꝝ Cor
ripiet me iustꝰ i mia ⁊ increpa
bit me: oleū aūt pctōris nō im-
piguet caput meū Qm̄ adhuc
et oro mea i bn̄placitis eoꝝ: ab
sorpti sunt iūcti petre iudices
eoꝝ. Audiēt ꝟba mea qm̄ po
tuerunt: sicut crassitudo terre
erupta est sup terrā. Dissipa-
ta sunt ossa nr̄a secus infernū:
q2 ad te dn̄e dn̄e ocl̄i mei. in te
speraui nō auferas aiam meā
Custodi me a laqueo quē sta-
tuerūt mihi: ⁊ ab scādalis ope
rātiū iniq̄tatē. Cadēt i retia-
culo eiꝰ pctōres: singl̄ariter sū
ego donec trāseā. Gloria. an.
Dn̄e clamaui ad te exaudi me.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ān. Portio mea dn̄e. ps.cxli.
V Oce mea ad dn̄z clama
ui: voce mea ad dn̄m de
precatus sum. Effundo in con
spectu eiꝰ orationē meā: et tri
bulationē meā ante ipm ꝓnū-
cio. In deficiēdo ex me spiritū
meū: et tu cognouisti semitas
meas. In via hac qua ambu-
labā: abscōderūt supbi laqueū
mihi. Considerabā ad dexte
ram ⁊ videbā: et non erat qui
cognosceret me. Perijt fuga
a me: et nō est q̇ requirat aīam
meā. Clamaui ad te dn̄e dixi
tu es spes mea: portio mea in
terra viuētium. Intēde ad de
precationē meā: qꝛ humiliatꝰ
sum nimis. Libera me a perse
quētibꝰ me: qꝛ confortati sunt
sup me. Educ de custodia ani
mam meā ad cōfitēdū nomini
tuo: me expectāt iusti donec re
tribuas mihi. Gloria. ān. Por
tio mea dn̄e sit i terra viuētiū.
Capi. Dn̄s aūt dirigat. Hyꝰ.
P Lasmator hois deꝰ: qui
cūcta solus ordinās: hu-
mum iubes ꝓducere: reptātis
et fere genꝰ. Qui magna rerū
corpora: dictu iubentis viuida:
vt seruiāt per ordinē: subdens
dedisti homini. Repelle a ser
uis tuis: q̇cq̇d per immundiciē
aut moribꝰ se suggerit: aut acti
bus se interserit. Da gaudiorꝫ
premia: da grāꝫ mūera: dissol-
ue litis vincula: astringe pacis
federa. Presta pa. ℣. Dirigat
magt. Suscepit deꝰ israel pue
rū suū sicut locutus est abrahā
et semini eiꝰ: et exaltauit hūi-
les vsq̨ in seculū. Psal.cxlij.
D Omine exaudi orationē
meā auribꝰ percipe obse
cratione meā: in veritate tua
exaudi me i tua iusticia. Et nō
intres in iudiciū cū seruo tuo:
qꝛ non iustificabitur i cōspectu
tuo oīs viuēs. Quia ꝑsecutus
est inimicus aīam meā: hūilia-
uit in terra vitā meā. Collo-
cauit me in obscuris sicut mor
tuos seculi: et anxiatus est sup
me spūs meꝰ. in me turbatum
est cor meū. Memor fui dierū
antiquorꝫ meditatus sum in oi
bus operibꝰ tuis: in factis ma-
nuū tuarū meditabar. Expādi
manꝰ meas ad te: aīa mea sicut
t̄ra sine aq̄ tibi. Velociter ex
audi me dn̄e: defecit spūs meꝰ.
Non auertas faciē tuā a me:
et silis ero descēdētibꝰ in lacū.
Auditā fac mihi mane miam
tuā: qꝛ in te speraui. Notā fac
mihi viā in qua ambulē: qꝛ ad
te leuaui aīam meā. Eripe me
de inimicis meis dn̄e ad te cō-
fugi: doce me facere voluntatē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tuā qꝛ deus meus es tu S pūs
tuus bonus deducet me in ter
rā rectā: ꝓpter nomē tuū dn̄e
viuificabis me i equitate tua.
E duces de tribulatiōe aiam
meā: et i mīa tua disꝑdes oēs
inimicos meos. Et ꝑdes oēs
q̇ tribulāt aiam meā: qm̄ ego
seruus tuus sum. Gloria pa.

Sabbato ad vesperas. ān.
Benedictus. Psalmꝰ. cxliij.

BEnedictus dn̄s deus
meus q̇ docet manus
meas ad pꝛeliū: et di
gitos meos ad bellū. Mia mea
et refugiū meū: susceptoꝛ meꝰ
et liberatoꝛ meus. Protectoꝛ
meꝰ et i ip̄o speraui: qui subdit
populū meū sub me. Dn̄e quid
est homo qꝛ innotuisti ei: aut fi
lius hoīs qꝛ reputas eū. Ho-
mo vanitati similis factus est:
dies eiꝰ sicut vmbꝛa pꝛetereūt
Dn̄e inclina celos tuos et de-
scēde: tange mōtes ⁊ fumiga-
būt. Fulgura choꝛuscationem
et dissipabis eos: emitte sagit-
tas tuas et conturbabis eos.
Emitte manū tuā de alto eri
pe me. et libera me de aq̄s mul
tis: et de manu filioꝝ alienoꝝ.
Quoꝝ os locutū est vanitatē:
et dextera eoꝝ dextera iniqui
tatis. Deus cāticū nouū cāta
bo tibi: i psalterio decachoꝛdo
psallā tibi. Qui das salutē re
gibus q̇ redemisti dauid seruū
tuuꝫ: de gladio maligno eripe
me. Et erue me de manu filio-
rum alienoꝛū quoꝛū os locutū
est vanitatem: et dextera eoꝝ
dextera iniq̄tatis. Quoꝝ filij
sicut nouelle plātationes: a iu
uētute sua. Filie eoꝝ cōposite:
circūoꝛnate vt similitudo tem
pli. Promptuaria eoꝝ plena:
eructātia ex hoc i illud. Oues
eoꝝ fetose abūdātes i gressibꝰ
suis: boues eoꝝ crasse. Non est
ruina macerie neqꝫ transitus:
neqꝫ clamoꝛ i plateis eoꝝ. Bea
tum dixerūt ppl'm cui hec sūt:
btūs pplus cuiꝰ dn̄s deus eiꝰ.
Gloria. ān. Bn̄dictꝰ dn̄s deus
meus. ān. In eternū. ps. cxliiij.

EXaltabo te deꝰ meꝰ rex
et bn̄dicā nomini tuo i se
culū: et i seculū seculi. Per sin
gulos dies bn̄dicā tibi ⁊ lauda
bo nomen tuū in seculū: et i se-
culū seculi. Magnus dn̄s ⁊ lau
dabilis nimis: ⁊ magnitudinis
eius non est finis. Generatio
et gn̄atio laudabit opera tua:
et potētiam tuā pꝛonūciabūt.
Magnificētiam glīe sc̄titatis
tue loquētur: et mirabilia tua
narrabūt. Et virtutē terribi-
liū tuoꝝ dicēt: et magnitudinē
tuā narrabūt. Memoꝛiā habū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

dantie suauitatis tue eructa-
bunt:et iusticia tua exultabūt.
Miscrator et misericors dñs:
patiens ⁊ multum misericors.
Suauis dñs vniuersis:et mi-
serationes eiꝰ sup oia opa eiꝰ.
Confiteātur tibi dñe oia ope-
ra tua:et sancti tui bñdicāt ti-
bi. Gloriam regni tui dicēt:et po
tētiā tuā loquētur Ut notam
faciāt filijs hoim potētiā tuā:
et gloriam magnificētie regni
tui. Regnū tuū regnū oim se-
culoꝝ:et dñatio tua in omi ge-
neratione ⁊ generationē. Fi-
delis dñs i oibꝰ verbis suis:et
sctūs in oibꝰ operibꝰ suis. Al
leuat dñs oēs q̄ corruūt:et eri
git oēs elisos. Oculi oim in te
sperāt dñe:et tu das escā illoꝝ
in tempore oportuno Aperis
tu manū tuā: et imples omne
animal bñdictiōe. Iustus dñs
in oibꝰ vijs suis:et sctūs i oibꝰ
operibus suis. Prope est dñs
oibꝰ inuocātibus eū:oibꝰ inuo
cātibꝰ eū in veritate. Volūta
tem timētiū se faciet ⁊ depca-
tionem eoꝝ exaudiet: ⁊ saluos
faciet eos. Custodit dñs oēs
diligētes se:et oēs pctōres di-
sperdet Laudationem dñi lo
quetur os meū et bñdicat ois
caro noi sctō eiꝰ isclm: et i secu
lū seculi Gloria. ān Ineternū
et i seculū seculi. ān. Laudabo

Lauda ani- [ps.cxlv.
ma mea dominū lauda-
bo dñm i vita mea: psallā deo
meo q̄z diu fuero. Nolite con-
fidere in principibus: in filijs
hoim in qbꝰ non est salus. Exi
bit spūs eiꝰ et reuertet i terrā
suā: in illa die peribūt oēs co-
gitatiōes eoꝝ. Btūs cuiꝰ deꝰ
iacob adiutor eiꝰ spes eiꝰ i dño
deo ipsiꝰ: qui fecit celū ⁊ terrā
mare ⁊ oia que i eis sunt. Qui
custodit veritatē in seculū fa-
cit iudiciū iniuriā patiētibus:
dat escam esuriētibꝰ. Dñs sol
uit cōpeditos: dñs illuminat
cecos. Dñs erigit elisos: dñs
diligit iustos. Dñs custodit
aduenas pupillum ⁊ viduā su-
scipiet: et vias pctōꝝ disꝑdet.
Regnabit dñs in secula deus
tuus syon: in generatione ⁊ ge
nerationem. Gloria patri ⁊ fi.
ān. Laudabo deū meū in vita
mea. ān. Deo nr̄o. ps.cxlvj.

Laudate dñm qm̄ bonus
est psalmꝰ: deo nostro sit
iocūda decoraq̄z laudatio Edi
ficās hierl'm dñs: dispersiones
israel cōgregabit. Qui sanat
cōtritos corde: et alligat cōtri
tiones eoꝝ Qui numerat mul
titudinem stellaꝝ: et oibus eis
noia vocās. Magnus dñs no-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ster et magna virtus eius: et sa-
piētie ei⁹ nō est numer⁹. Susci
piēs māsuetos dñs: humilians
aūt pctōres vsq̧ ad terrā. Pre
cinite dño in cōfessiōe: psallite
deo nr̄o in cythara. Qui ope-
rit celū nubib⁹: et parat terre
pluuiā. Qui pducit i mōtib⁹
fenū et herbā: seruituti hoim.
Qui dat iumētis escā ipsorū:
et pullis coruoꝝ inuocātibus
eum. Non in fortitudine equi
volūtatem habebit: neq̧ in ti-
bijs viri bn̄placitū erit ei. Be-
neplacitū est dño sup timētes
eū: et i eis q̄ sperāt sup mia ei⁹
Glia. an. Deo nr̄o iocunda sit
laudatio. a. Bn̄dixit. p̄. cxlvij.
Lauda hierusalem dñm:
lauda deum tuum syon.
Qm̄ confortauit seras porta-
rum tuaꝝ: benedixit filijs tuis
in te. Qui posuit fines tuos pa
cem: et adipe frumēti satiat te
Qui emittit eloquiū suū ter-
re: velociter currit sermo ei⁹.
Qui dat niuem sicut lanam:
nebulā sicut cinerem spargit.
Mittit cristallū suā sicut bucel
las: ante faciē frigoris eius q̄s
sustinebit. Et mittet verbū suū
et liquefaciet ea: flauit spirit⁹
eius et fluēt aque. Qui annun-
ciat verbum suū iacob: iusticias
et iudicia sua israel. Non fecit
taliter om̄i nationi: et iudicia
sua non manifestauit eis. Glo-
ria. an. Bn̄dixit filijs tuis i te.
Capitulum de dñica quod cō-
petit. Hymn⁹ hyemalis
Deus creator oim: poliq̧
rector vestiēs: diem decoro lu-
mine: noctem soporis gratia.
Artus solutos vt quies: red-
dat laboris vsui: mētesq̧ fessas
alleuet: luctusq̧ soluat anxios
Grates peracto iam die: et no
ctis exortu preces voti reos vt
adiuues: hymnum canētes sol
uimus. Te cordis ima concin
nant: te vox canora concrepet:
te diligat castus amor: te mēs
adoret sobria. Ut cum pfun-
da clauserit: diē caligo noctiū:
fides tenebras nesciat: et nox fi
dei luceat. Dormire mentem
ne sinas: dormire culpa noue-
rit: castos fides refrigeret som
ni vaporem temperet. Exuta
sensu lubrico: te cordis alta sō-
nient: ne hostis inuidi dolo: pa
uor quietos suscitet. Christū
rogemus et patrem: christi pa-
trisq̧ spiritum: vnum potens
per omnia: foue precantes tri-
nitas. Amen. ℣. Uespertina
oratio. Hymn⁹ estiualis
O Lux beata trinitas et pri
cipalis vnitas: iam sol recedit
igneus: infunde lumen cordib⁹

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Te mane laudum carmine: te deprecamur vesperi: te nr̃a supplex glia: p cũcta laudat secla. Deo pa. ℣. Vespṫina orõ ascẽdat ad te dñe. Et descẽdat sup nos mia tua. an. ⁊ colle. de dñica cõpetẽtes. ¶ Ad cõple. an. Miserere mihi dñe et exaudi orõnẽ meã. vel an. Alla quicq̃ ps. Cũ invoca. cũ ceteris. Capi.

Tu i nobis es dñe: et nomen tuum invocatũ est sup nos: ne derelinquas nos dñe de⁹ noster. Deo. g. ℟. In manus tuas dñe Cõmẽdo spm̃ meũ. ℣ Redemisti me dñe de⁹ ṽitat. Cõmẽ. Hy⁹ hyemalis.

Iesu redẽptor seculi: ṽbũ patris altissimi lux lucis invisibilis: custos tuoꝝ ꝑuigil. Tu fabricator oĩm: discretor atq̃ tẽpoꝝ: fessa labore corpora: noctis quiete recrea. Te deprecamur supplices: vt nos ab hoste liberes: ne valeat seducere: tuo redẽptos sanguie. Ut dũ gravi i corpe: brevi manem⁹ tẽpore: sic caro nr̃a dormiat: vt mẽs soporem nesciat. Sit xp̃e rex piissime: tibi prĩq̃ glia cũ spũ pacli to: et nunc ⁊ in ꝑpetuũ. Amen. Hy⁹ estivalis.

Te lucis ante terminũ: rex creator poscim⁹: vt solita clemẽtia: sis presul at custodia. Procul recedãt sõnia: et noctiũ fantasmata: hostẽq̃ nostrũ cõprime: ne polluantur corpora. Presta pater oipotẽs per iesum xp̃m dñm: qui tecum in ꝑpetuũ: regnat cũ sctõ spũ. Amen. ℣. Custodi nos dñe vt pupillã oculi. Sub vmbra alarũ tuaꝝ ꝓtege nos. In dñicis et i festis. ix. lec. ad Nũc dimittis ãn. Pacem tuam q̃s dñe et pax tua xp̃e maneat i mentibus nr̃is: vt non timeam⁹ a timore nocturno: sed semp vigilemus cũctis in operib⁹ mãdatoꝝ tuoꝝ. In ferijs ⁊ in festis triũ lectionũ ad Nũc dimi. ãn. Salua nos dñe vigilãtes: custodi nos dormiẽtes: vt vigilemus i xp̃o ⁊ req̃escam⁹ in pace. Kyrieleyson. novies. Pat no. Et ne nos. Sed libe. In pace in idipm. Dormiã ⁊ requiescã. Credo i deũ. Carnis resurrectionẽ. Et vitã eternã amen. Bñdicam⁹ patrẽ et filiũ cũ sancto spũ. Laudem⁹. Benedict⁹ es dñe in firmamento celi. Et laudabilis. Benedicat ⁊ custodiat nos pater etern⁹. Amen. Cõfitemini dño qm̃ bon⁹ Qm̃ in seculũ. Confiteor. Misereatur. Dignare dñe nocte ista. Sine pctõ. Miserere nostri dñe. Fiat mia tua dñe su. Dñe deus

virtutū conuerte. Dn̄e exaudi orōnē. Dn̄s vobiscū. Et cū. ꝛ c. Illumina q̄s dn̄e. Orē⁹. deus tenebras nr̄as. ꝛ totius huius noctis insidias tu a nobis repelle propicius: salua nos oīps pr̄: et lucē tuā nobis concede ꝑpetuā: et benedictio tua sit sup nos semp: et nos indignos famulos tuos ab om̄i aduersitate custodi. Per do. Post benedicam⁹ de domia.

¶ In sabbatis. an̄. Aue regia celoꝝ. aue dn̄a angeloꝝ. salue radix sancta. ex qua mūdo lux est orta. aue glīosa sup oēs speciosa. vale valde decora et pro nobis semp xp̄m exora. In dn̄ica. O florēs rosa. Quere infra. A. iij. Feria. ij. Audi dn̄a. Ibidem. Feria. iij. Speciosa facta es. Ibidē. Feria. iiij. O lucis lūinū. Ibid. Feria. v. Alma redēptoris. Ibid. Feria. vj. Salue regia. A. xviij. ꝟ. Post ptū Colla. Cōcede nos famulos.

Laudate dn̄m de cel̄: laudate eū i excelsis. Laudate eū oēs angeli eius: laudate eū oēs ꝟtutes eius. Laudate eū sol et lūa: laudate eū oēs stelle et lumē. Laudate eū celi celoꝝ: ꝛ aque oēs que sup celos sunt laudēt nomē dn̄i. Q ꝛ ipe dixit et facta sunt: ipe mandauit et creata sunt. Statuit ea in sclm̄ ꝛ in sclm̄ scl̄i: ꝑceptū posuit et nō ꝑteribit. Laudate dn̄m de terra: dracones et oēs abyssi. Ignis grando nix glacies spūs ꝓcellarū: que faciūt verbū eius. Mōtes ꝛ oēs colles: ligna fructifera et oēs cedri. Bestie et vniuersa pecora: serpētes et volucres pennate. Reges terre ꝛ oēs ppl̄i: principes et oēs iudices terre. Iuuenes et virgines senes cū iunioribus laudēt nomē dn̄i: q꞉ exaltatū est nomē eius solius. Confessio ei⁹ sup celū ꝛ terrā: et exaltauit cornu populi sui. Hymnus oībus sanctis ei⁹: filiis isrl̄ ppl̄o appropinquāti sibi. Cātate dn̄o cāticū nouū: laus ei⁹ in ecclīa sctōꝝ. Letet isrl̄ in eo q̄ fecit eū: et filie syon exultēt in rege suo. Laudent nomē eius in choro: in tympano et psalterio psallāt ei. Q ꝛ beneplacitū est dn̄o i ppl̄o suo: et exaltauit mansuetos in salutē. Exultabūt sancti in glīa: letabūtur in cubilibus suis. Exultatiōes dei in gutture eoꝝ: et gladij ancipites in manib⁹ eoꝝ. Ad faciendā vindictā in natiōibus: increpatiōes in populis. Ad alligandos reges eoꝝ in compedibus: et nobiles

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

eoꝝ in manicis ferreis. Vt fa
ciant in eis iudiciũ cõscriptuꝫ:
glĩa hec est oĩbus sanctis eius
Laudate dñm in sãctis eius:
laudate eũ in firmamẽto ꝟtu-
tis eius. Laudate eũ in ꝟtuti
bus eius: laudate eũ ꝭm multi
tudinẽ magnitudis eiꝰ. Lau-
date eum in sono tube: laudate
eũ i psalterio ⁊ cythara. Lau
date euꝫ in tympano et choꝛo:
laudate eũ i choꝛdis et oꝛgano
Laudate eum in cymbalis be
nesonãtibus laudate eũ i cym
balis iubilatiõis: oĩs spũs lau-
det dñm. Glĩa. Ysaie. xlj.

Confitebor tibi dñe qm̃
iratus es mihi: cõuersꝰ
est furoꝛ tuus et cõsolatus es
me. Ecce deus saluatoꝛ meꝰ:
fiducialiter agã et nõ timebo.
Qꝛ fortitudo mea ⁊ laus mea
dñs: et factus est mihi in salu-
tem. Haurietis aquas in gau
dio de fontibus saluatoꝛis: et
et dicetis in illa die confitemi
ni dño et inuocate nomen eiꝰ.
Notas facite in pplis adinuẽ
tiones eius: memẽtote qm̃ ex-
celsum est nomẽ eius. Canta-
te dño qm̃ magnifice fecit: an-
nũciate hoc in vniuersa terra.
Exulta et lauda habitatio sy
on: qꝛ magnꝰ i medio tui scũs
isrl. Glĩa pri. Ysaie. xxxviij.

Ego dixi in dimidio die-
rum meoꝝ: vadã ad poꝛ
tas inferi. Quesiui residuũ an
noꝝ meoꝝ: dixi nõ videbo do-
minũ deũ i terra viuẽtiũ. Nõ
aspiciã hoiem vltra: et habita
toꝛẽ quietis. Generatio mea ab-
lata est et conuoluta est a me:
quasi tabernaculum pastoꝛuꝫ.
Precisa est velut a texẽte vi-
ta mea: dũ adhuc oꝛdirer succi
dit me. De mane vsqꝫ ad vespe
rã finies me. Sperabaꝫ vsqꝫ ad
mane: quasi leo sic cõtriuit oĩa
ossa mea. De mane vsqꝫ ad vesper
perã finies me sicut pullus hy
rundinis sic clamabo: medita-
boꝛ vt colũba. Attenuati sũt
oculi mei: suspiciẽtes in excel-
so. Dñe vim patioꝛ respõde ꝓ
me qd dicã aut qd respõdebit
mihi: cũ ipe fecerim. Recogi-
tabo tibi oẽs annos meos: in
amaritudine aĩe mee. Dñe si
sic viuitur et in talibus vita
spũs mei coꝛripies me et viui-
ficabis me: ecce in pace amari
tudo mea amarissima. Tu aũt
eruisti aiam meã vt nõ piret:
piecisti post tergũ tuũ oĩa pec
cata mea. Qꝛ nõ infernꝰ cõfi-
tebitur tibi neqꝫ moꝛs lauda-
bit te: nõ expectabũt q descen-
dũt in lacũ veritatẽ tuã. Vi-
uẽs viuẽs ipe ꝯfitebitur tibi si

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

cut et ego hodie: pr filijs notā
faciet ṽitatē tuā. Dñe saluuz
me fac ꝛ psalmos nr̄os cātabi
mus cūctis dieb⁹ vite nr̄e: in do
mo dñi. Gl'a. j.Reg.ij. Anne.
Exultauit cor meū i dño:
et exaltatū est cor meuz
in deo meo. Dilatatuz est os
meū sup inimicos meos: q2 le-
tata sum in salutari tuo. Nō
est sctūs vt est dñs. neqꝫ em̄ est
alius extra te: et nō est fortis
sicut deus noster. Nolite mul
tiplicare loq sublimia: glorian
tes. Recedāt vetera de ore ve
stro q2 de⁹ sciarū dñs est: et ipi
ꝑpanf cogitatiōes. Arc⁹ for-
tiū supatus est: et infirmi acci-
cti sunt robore. Repleti prius
ꝓ panibus se locauerūt: et fa-
melici saturati sūt. Donec ste
rilis pepit plurimos: et q̄ mul
tos habebat filios infirmata ē
Dñs mortificat et viuificat:
deducit ad inferos et reducit.
Dñs paupem facit ꝛ ditat: hu
miliat et sublimat. Suscitās
de puluere egenū: et de sterco-
re erigēs paupem. Ut sedeat
cū principib⁹: et solium glie te
neat. Dñi em̄ sunt cardies ter
re: et posuit sup eos orbē. Pe-
des sctōꝝ suoꝝ seruabit et im-
pij in tenebris ꝯticescent: q2 nō
in fortitudine sua roborabitur
vir. Dñm formidabūt aduer
sarij eius: et sup ipos in celis
tonabit. Dñs iudicabit fines
terre et dabit impiuz regi suo:
et sublimabit cornu christi sui.
Glia pri. Exodi. xv. Moysi.
Cantem⁹ dño gl'iose em̄
magnificat⁹ est: equū ꝛ
ascēsorē ꝓiecit in mare. Forti
tudo mea et laus mea dñs: et
factus est mihi in salutē. Iste
deus meus ꝛ glorificabo eum:
deus pr̄is mei et exaltabo eū.
Dñs quasi vir pugnator om̄i
potēs nomē eius: currus pha-
raonis et exercitū eius ꝓiecit
in mare. Electi pricipes eius
submersi sūt i mari rubro: abys
si operuerūt eos descēderunt
in ꝓfundū quasi lapis. Dexte
ra tua dñe magnificata est in
fortitudine. dextera tua dñe ꝑ
cussit inimicū: et i mltitudie glie
tue deposuisti aduersarios me
os. Misisti irā tuaz q̄ deuora-
uit eos sicut stipulā: ꝛ i spū fu-
roris tui ꝯgregate sūt aq̄ Ste
tit vnda fluēs: cōgregate sunt
abyssi in medio mari Dixit ini
mic⁹ ꝑseq̄r ꝛ cōꝑhēdā: diuidā
spolia et iplebit aia mea. Eua
ginabo gladiū meū: iterficiet
eos manus mea. Flauit spūs
tu⁹ ꝛ opuit eos mare: submersi
sunt q̄si plūbū i aquis vehemē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tibus. Quis similis tui in fortib⁹
dñe: quis similis tui magnific⁹ i san
ctitate: terribilis atq laudabi
lis et faciēs mirabilia. Extē-
disti manū tuam: et deuorauit
eos tra. Dux fuisti in mia tua:
pplo quē redemisti. Et porta-
sti eū in fortitudine tua: ad ha-
bitaculū sctm̄ tuū. Ascēderūt
populi ⁊ irati sunt: dolores ob
tinuerūt habitatores philisti-
im. Tūc cōturbati sunt princi-
pes edō robustos moab obti-
nuit tremor: obriguerunt oēs
habitatores chanaan Irruat
sup eos formido ⁊ pauor: in ma
gnitudine brachij tui. Fiāt i-
mobiles quasi lapis donec p-
transeat ppls tuus dñe: donec
ptrāseat ppls tu⁹ iste quē pos-
sedisti. Introduces eos ⁊ plā
tabis in mōte hereditatis tue:
firmissimo habitaculo tuo qd
opat⁹ es dñe. Sāctuariū tuū
dñe qd firmauerūt man⁹ tue:
dñs regnabit ineternū ⁊ vltra
Ingress⁹ ē em̄ eques pharao
cū curribus et eqtibus eius in
mare: et reduxit super eos dñs
aquas maris. Filij aūt israel
ambulauerūt p siccū: in medio
eius. Gloria. Abacuc. iij.

Domine audiui auditio-
nē tuā: ⁊ timui. Domine
opus tuū: in medio annoꝝ vi-
uifica illud. In medio annoꝝ
notū facies: cū irat⁹ fueris mie
recordaberis. Deus ab austro
veniet: ⁊ sctūs de mōte pharā.
Operuit celos glīa eius: et lau-
dis eius plena est terra. Splē
dor ei⁹ vt lux erit: cornua i ma
nibus eius. Ibi abscondita est
fortitudo eius: ante faciē eius
ibit mors. Egrediet diabolus
ante pedes eius: stetit et men-
sus est terrā. Aspexit et dissol
uit gētes: ⁊ cōtriti sunt mōtes
seculi. Incuruati sunt colles
mūdi: ab itineribus eternita-
tis eius. Pro iniqtate vidi tē
toria ethiopie: turbabūtur pel
les terre madian. Nūqd i flu
minibus iratus es dñe aut in
fluminib⁹ furor tuus: vel i ma
ri indignatio tua. Qui ascen-
dis sup equos tuos: et quadri-
ge tue saluatio. Suscitās susci
tabis arcū tuū: iuramēta tribu
bus q̄ locut⁹ es. Fluuios scin
des terre viderūt te aque ⁊ do
luerūt mōtes: gurges aquarū
transijt. Dedit abyssus vocē
suā: altitudo manus suas leua
uit. Sol et luna steterūt i ha-
bitaculo suo i luce sagittaꝝ tua
rū: ibūt in splēdore fulgurātis
haste tue. In fremitu cōculca
bis terrā: in furore obstupefa
cies gētes. Egress⁹ es i salutē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

pplī tui: in salutē cum xp̄o tuo.
Percussisti caput ð domo im
pij: denudasti fundamētū ei⁹
vsq ad collū. Maledixisti sce-
ptris eius: capiti bellatoꝝ ei⁹
veniētibus vt turbo ad disper
gendū me. Exultatio eoꝝ si-
cut eius: q̄ deuorat pauperē in
abscōdito. Viā fecisti in mari
equis tuis: in luto aquarū mul
tarū. Audiui et cōturbat⁹ est
vēter me⁹: a voce cōtremuerūt
labia mea. Ingrediaꝛ putre-
do in ossibus meis: ꝛ subter me
scateat Vt requiescā i die tribu
latiōis: ꝛ ascēdā ad pplm̄ acci-
ctū nr̄m Ficus em̄ nō florebit
et non erit germen in vineis.
Mētieꝛ opus oliue: ꝛ arua nō
afferēt cibū. Abscideꝛ de oui-
li pecus: et nō erit armentū in
p̄sepibus. Ego aūt i dn̄o gau-
debo: ꝛ exultabo i d̄o iesu meo.
De⁹ dn̄s fortitudo mea: ꝛ po
net pedes meos quasi ceruoꝝ
Et super excelsa mea deducet
me victor: in psalmis canentē.
Glia patri. Deutronō. xxxij.

Audite celi que loquar:
audiat terra v̄ba oris
mei. Concrescat in pluuiā do
ctria mea: fluat vt ros eloquiū
meū. Quasi ymber sup herbā
et quasi stille sup gramina: q2
nomē dn̄i inuocabo. Date ma
gnificentiā deo nr̄o dei p̄fecta
sunt opa: et om̄es vie eius iudi
cia. Deus fidelis et absq vlla
iniq̄tate iustus et rectus: pec-
cauerūt ei et nō filij eius i sor-
dibus. Generatio praua atq per
uersa: heccine reddis dn̄o po-
pule stulte et insipiēs. Nūqd
nō ip̄e est pr̄ tuus: q̄ possedit et
fecit et creauit te. Memento
dierū antiquoꝝ: cogita gene-
rationes singulas. Interro-
ga p̄rem tuū et annūciabit ti-
bi: maiores tuos et dicēt tibi.
Qñ diuidebat altissimus gen
tes: quādo sepabat filios adā.
Cōstituit terminos pploꝝ: iu
xta numerū filioꝝ isrl̄. Pars
aūt dn̄i ppl̄s eius: iacob funi-
culus hereditatis eius. Inue
nit eū in terra deserta: in loco
horroris et vaste solitudinis.
Circūduxit eū et docuit: ꝛ cu-
stodiuit quasi pupillā oculi sui
Sicut aquila p̄uocās ad vo-
landū pullos suos: et sup eos
volitās. Expandit alas suas
et assūpsit eū: atq portauit in
humeris suis. Dn̄s solus dux
eius fuit: et nō erat cū eo deus
alienus. Constituit eū sup ex-
celsam terram: vt comederet
fructus agroꝝ. Vt suggeret
mel de petra: oleumq de saxo
durissimo. Butyrū de armēto

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

et lac de ouibus: cū adipe ag-
noꝝ et arietū filioꝝ basan. Et
hircos cū medulla tritici: ⁊ san
guinē vue biberet meracissimū
Incrassatus est dilectus ⁊ re-
calcitrauit: incrassatus impin
guatus dilatat⁹. Dereliquit
deū factorē suū: et recessit a deo
salutari suo. Prouocauerunt
eū in dijs alienis: ⁊ in abhomi
natiōibus ad iracundiā cōcita
uerūt. Immolauerunt demo-
nijs et nō deo: dijs quos igno-
rabāt. Noui recentesq̧ vene
rūt: quos nō coluerūt pr̄es eo
rū. Deū q̄ te genuit dereliqui
sti: et oblitus es dn̄i creatoris
tui. Uidit dn̄s et ad iracūdiā
cōcitatus est: q̄r ꝓuocauerunt
eū filij sui et filie. Et ait abscō
dā faciē meā ab eis: et conside
rabo nouissima eoꝝ. Genera-
tio em̄ ꝑuersa est: et infideles fi
lij. Ipsi me prouocauerūt i eo
qui non erat deus: et irritaue-
runt in vanitatibus suis. Et
ego ꝓuocabo eos in eo qui nō
est ppl̄us: et in gente stulta ir-
ritabo illos. Ignis succensus
est in furore meo: et ardebit vs
q̧ ad inferni nouissima. Deuo
rabitq̧ terram cum germine
suo: et montiū fundamēta com
buret. Congregabo sup eos
mala: et sagittas meas cōple-
bo in eis. Consumētur fame:
et deuorabūt eos aues morsu
amarissimo. Dētes bestiarū
mittā in eos: cum furore trahē
tium super terram atq̧ serpen
tiū. Foris vastabit eos gla-
dius et intus pauor: iuuenē si-
mul ac virginem lactantē cum
homine sene. Et dixi vbinam
sunt: cessare faciā ex hominib⁹
memoriā eoꝝ. Sed ꝑpter irā
inimicorum distuli: ne forte su-
perbirēt hostes eorum. Et di
cerēt manus nr̄a excelsa: ⁊ nō
dn̄s fecit hec oīa. Gens absq̧
cōsilio est ⁊ sine prudentia: vti
nam saperēt et intelligerent
ac nouissima ꝓuiderēt. Quo-
modo ꝑsequebatur vnus mil-
le: et duo fugarent decē milia.
Nōne ideo quia deus suus vē
didit eos: et dn̄s cōclusit illos
Nō em̄ est deus noster vt dij
eoꝝ: et inimici nostri sunt iudi
ces. De vinea zodomoꝝ vinea
eoꝝ: ⁊ de suburbanis gomorre
Uua eoꝝ vua fellis: ⁊ botrus
amarissimus. Fel draconū vi
nū eoꝝ: et venenū aspidū insa-
nabile. Nōne hec cōdita sunt
apud me: et signata in thesau-
ris meis. Mea est vltio ⁊ ego
retribuā eis in tempore: vt la
bat pes eorū. Iuxta est dies ꝑ
ditiōis: et adesse festināt tp̄a.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Iudicabit dñs pplm suũ: ⁊ in
seruis suis miserebit. Uidebit
ꝙ infirmata sit manꝰ: ⁊ clausi
q̄ꝗ defecerũt residuiq̄ꝫ ꝯsũpti
sunt. Et dicẽt vbi sunt dij eoꝝ:
i qbꝰ habebãt fiduciã. De q̄ꝝ
victimis comedebãt adipes:
et bibebãt vinum libaminum.
Surgãt ⁊ opitulent vobis: et
in nccitate vos ꝓtegãt. Uide
te ꝙ ego sim solus: ⁊ nõ sit aliꝰ
deus ꝑter me. Ego occidã et
ego viuere faciã ꝑcutiã et ego
sanabo: ⁊ nõ est q̄ de manu mea
possit eruere. Leuabo ad celũ
manũ meã: et dicã viuo ego in
eternuꝫ. Si acuero vt fulgur
gladiũ meũ: et arripuerit iudi
ciũ manus mea. Reddã vltio
nẽ hostibus meis: et his q̄ ode-
rũt me retribuã. Inebriabo sa
gittas meas sanguine: et gla-
dius meus deuorabit carnes.
De cruore occisoꝝ: et de capti
uitate nudati inimicoꝝ capitꝭ
Laudate gẽtes pplm eius: q̄ꝛ
sanguinẽ seruoꝝ suoꝝ vlciscet.
Et vindictã retribuet in ho-
stes eoꝝ: ⁊ ꝓpiciꝰ erit terre po
puli sui. Glia. Ambro. ⁊ Aug.

Te deũ laudamꝰ: te dñm
confitemur. Te eter-
nũ patrẽ: oĩs terra venerat.
Tibi oẽs angeli: tibi celi et
vniuerse ptãtes. Tibi cheru-
bin et seraphin: incessabili vo-
ce ꝓclamãt. Sctus. Sctus.
Sctũs dñs deꝰ sabaoth. Ple
ni sunt celi et terra: maiestatis
glie tue. Te gliosus aploꝝ
chorus. Te ꝓphetarũ lauda-
bilis nũerus. Te martyꝝ can
didatus: laudat exercitꝰ. Te
ꝑ orbẽ terraꝝ: sctã ꝯfitet eccl'ia
Patrẽ imẽse maiestatis. Ue-
nerãdũ tuũ verũ et vnicũ filiũ
Sctm̃ q̄ꝫ paclitum spm̃. Tu
rex glie xp̄e. Tu pr̃is sempiter
nus es filius. Tu ad liberãdũ
suscepturꝰ hoĩem: nõ horruisti
ꝟginis vterũ. Tu deuicto mor
tis aculeo: apuisti credẽtibus
regna celoꝝ. Tu ad dexteraꝫ
dei sedes: in glia pr̃is. Iudex
crederis esse vẽturꝰ. Te ergo
q̄s tuis famulis subueni: quos
ꝑcioso sãguie redemisti. Eter
na fac cũ sctis tuis glia mune-
rari. Saluũ fac pplm tuũ dñe:
et bñdic hereditati tue. Et re
ge eos: et extolle illos vsq̄ꝫ in e
ternũ. Per singulos dies be-
nedicimus te. Et laudamꝰ no
mẽ tuũ in seculũ: et in sclm̃ scli.
Dignare dñe die isto: sine pec
cato nos custodire. Miserere
nr̃i dñe: miserere nr̃i. Fiat mia
tua dñe sup nos: queadmoduꝫ
sperauimꝰ in te. In te dñe spe
raui nõ confundar ineternum.

¶ Canticũ triũ puerorũ.

BEnedicite om̄ia opa dn̄i
dn̄o: laudate et superexal-
tate eũ in scl'a. Benedicite an
geli dn̄i dn̄o: bn̄dicite celi dn̄o.
Bn̄dicite aque om̄es q̄ sup ce
los sunt dn̄o: benedicite om̄es
ṽtutes dn̄i dn̄o. Bn̄dicite sol
et luna dn̄o: bn̄d stelle celi dn̄o
Bened ymber ꝛ ros dn̄o: bn̄d
oēs spūs dei dn̄o Bn̄d ignis ꝛ
estꝰ dn̄o: bened frigus et estas
dn̄o. Bn̄d rores ꝛ pruina dn̄o:
benedicite gelu ꝛ frigus dn̄o.
Benedicite glacies et niues
dn̄o: benedicite noctes et dies
dn̄o. Bn̄dicite lux et tenebre
dn̄o: benedicite fulgura et nu-
bes dn̄o. Bn̄dicat terra dn̄o:
laudet et superexaltet eũ in scl'a.
Benedicite montes et colles
dn̄o: bn̄dicite vniuersa germi-
nātia in terra dn̄o. Benedici-
te fontes dn̄o: bn̄dicite maria
et flūina dn̄o. Bn̄d cete et oia
q̄ mouēt in aquis dn̄o: bn̄d oēs
volucres celi dn̄o. Bn̄d oēs be
stie ꝛ pecora dn̄o: bn̄d filij hoim
dn̄o. Bn̄dicat isrl' dn̄o: laudet
et superexaltet eũ i scl'a. Bn̄d sa-
cerdotes dn̄i dn̄o: bn̄d ſui dn̄i
dn̄o. Bn̄d spūs ꝛ aie iustorum
dn̄o: bn̄d scti ꝛ hūiles corde dn̄o
Bened anania azaria misahel
dn̄o: laudate et superexaltate eũ
in scl'a. Bn̄dicamꝰ p̄rem et fi-
liũ cũ sctō spū: laudemꝰ ꝛ sup-
exaltemus eũ in scl'a. Bn̄dictꝰ
es dn̄e in firmamēto celi: ꝛ lau
dabilis et gl'iosus et superexal-
tatꝰ i scl'a. Sacharie. Luce. j.

BEnedictꝰ dn̄s deꝰ isrl': q̄
visitauit et fecit redem-
ptionem plebis sue. Et erexit
cornu salutis nobis: in domo
dauid pueri sui. Sicut locutꝰ
est p os sctōꝝ: q̄ a scl'o sunt p-
phetaꝝ eius. Salutē ex inimi
cis nr̄is: et de manu oim q̄ ode
rūt nos. Ad faciēdā miam cū
p̄ribus nr̄is: et memorari testa
mēti sui sancti. Iusiurādū qd
iurauit ad abrahā p̄rem nr̄m:
datuꝝ se nobis. Ut sine tiore
de manu inimicoꝝ nr̄oꝝ libera
ti: seruiamus illi. In sctitate
et iusticia corā ipo: oibus die-
bus nr̄is. Et tu puer pphetā
altissimi vocaberis: p̄ibis em̄
ante faciē dn̄i pare vias eius.
Ad dandā sciam salutis ple-
bi eiꝰ: in remissionē pctōꝝ eoꝝ.
Per viscera mie dei nr̄i: in qui
bus visitauit nos oriēs ex alto
Illūinare his q̄ in tenebris ꝛ
in vmbra mortis sedēt: ad diri
gēdos pedes nr̄os in viā pacis
Gl'ia. ¶ Canticū marie.

MAgnificat aia mea do-
minū. Et exultauit spi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ritus me⁹: in deo salutari meo
Quia respexit hūilitatem an
cille sue: ecce em̄ ex hoc beatā
me dicēt om̄es generationes.
Quia fecit mihi magna q̄ po=
tēs est: et sanctum nomen eius
Et mia eius a ꝓgenie in ꝓge
nies: timētib⁹ eū. Fecit potē=
tiam i brachio suo: dispersit su
perbos mēte cordis sui. Depo
suit potētes de sede: et exalta=
uit humiles. Esuriētes imple
uit bonis: et diuites dimisit in
anes. Suscepit israel puerum
suū: recordatus mie sue. Sicut
locutus est ad patres nostros:
abraham ꝛ semini ei⁹ in secula.
Gloria. Symeonis. Luce. ij.
Nunc dimittis seruū tuū
dn̄e: scd̄m verbū tuū i pa
ce. Quia viderūt oculi mei: salu
tare tuū. Quod parasti: ante
faciem oim populoꝝ. Lumen
ad reuelationē gētiū: et gloriā
plebis tue israel. Glori a pa.

¶ Symbolum athanasij.

Quicūqꝫ vult saluus esse:
ante oia opus est vt te=
neat catholicā fidē. Quā nisi
quisqꝫ integrā inuiolatāqꝫ ser
uauerit: absqꝫ dubio ineternū
peribit. Fides aūt catholica
hec est: vt vnū deū in trinitate
et trinitatē in vnitate venere
mur. Neqꝫ cōfūdētes ꝑsonas:
neqꝫ substātiā separātes. Alia
est em̄ ꝑsona pr̄is alia filij: alia
spūs scti. Sꝫ pr̄is ꝛ filij ꝛ spūs
scti vna est diuinitas equalis
glia: coeterna maiestas. Qua
lis pater talis fili⁹: talis spūs
sctūs. Increat⁹ pater increa
tus fili⁹: increatus spūs sctūs.
Immēsus pat̄ immēsus fili⁹:
immēsus spūs sctūs. Eternus
pater etern⁹ fili⁹: etern⁹ spūs
sctūs. Et tn̄ nō tres eterni: sed
vn⁹ etern⁹. Sicut nō tres in=
creati nec tres immēsi: sꝫ vn⁹
increat⁹ et vn⁹ immēsus. Silr̄
op̄s pater op̄s filius: op̄s spūs
sctūs. Et tn̄ non tres oipotē=
tes: sed vn⁹ op̄s. Ita de⁹ pater
de⁹ fili⁹: de⁹ spūs sctūs. Et tn̄
nō tres dij: sed vn⁹ est de⁹. Ita
dn̄s pater dn̄s filius: dn̄s spūs
sctūs. Et tn̄ non tres dn̄i: sed
vnus est dn̄s. Quia sicut sigilla
tim vnāquāqꝫ personā deū ac
dn̄m cōfiteri: xp̄iana veritate
compellimur. Ita tres deos
aut dn̄os dicere: catholica re=
ligiōe ꝓhibemur. Pater a nul
lo est fact⁹: nec creat⁹ nec geni
tus. Fili⁹ a pr̄e solo est: nō fa=
ct⁹ nec creat⁹: sꝫ genit⁹. Spūs
sctūs a pr̄e ꝛ filio: nō fact⁹ nec
creat⁹ nec genit⁹ sed ꝓcedēs.
Vn⁹ ergo pater nō tres pr̄es
vn⁹ fili⁹ nō tres filij: vn⁹ spūs

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

sctūs nō tres spūsscti. Et ī hac trinitate nihil prius aut posterius: nihil maius aut minus. Sed tote tres persone coeterne sibi sunt: et coequales. Ita vt p oīa sicut iā supradictū est: vt vnitas i trinitate ꝛ trinitas in vnitate venerāda sit. Qui vult ergo saluꝰ esse: ita de trinitate sentiat Sed necessariū est ad eternā salutem: vt incarnationē quoqꝫ dñi nr̄i iesu xp̄i fideliter credat. Est ḡ fides recta vt credamꝰ et cōfiteamur: qꝛ dñs noster iesus xp̄s dei filiꝰ deꝰ et homo est Deꝰ est ex substātia pr̄is ante secula genitꝰ: et hō ex substātia mr̄is i sc̄lo natus. Perfectꝰ deus pfectꝰ hō: ex aīa rōnali ꝛ hūana carne subsistēs. Equalis pr̄i ƒm diuinitatē: minor pr̄e ƒm hūanitatē. Qui licet deꝰ sit ꝛ hō: nō duo tn̄ sꝫ vnꝰ ē xp̄s. Unus aūt nō cōuersiōe diuinitatis in carnē: sed assūptiōe hūanitatis i deū. Unus oīno nō cōfusiōe substātie: sꝫ vnitate psone. Nā sicut aīa rōnalis et caro vnꝰ est hō: ita deꝰ et hō vnꝰ est xp̄s. Qui passus est p salute nr̄a descēdit ad inferos: tertia die resurrexit a mortuis. Ascendit ad celos sedet ad dexterā dei pr̄is oīpotētis: inde vēturꝰ est iudicare viuos ꝛ mortuos. Ad cuius aduētū oēs hoīes resurgere hn̄t cū corpibꝰ suis: et reddituri sunt de factis pprijs rōnē Et q̄ bona egerūt ibūt in vitā eternā: qui vero mala i ignem eternū. Hec est fides catholica quā nisi q̄sqꝫ fideliter firmiterqꝫ crediderit: saluꝰ esse non poterit. Gloria. an. Ne reminiscaris dn̄e delicta mea vel parētum meoꝝ: neqꝫ vindictā sumas de pctis nr̄is. Letania.

Kyrieleyson Xp̄e eleysō
Kyriel. Xp̄e audi nos.
Pater de celis deus: miserere nobis
Fili redēptor mūdi deꝰ miserere nobis.
Spūssācte benigne deꝰ: mise. no.
Sācta trinitas vnus deus: miserere. no.
Saluator mūdi: adiuua nos.
Scā mūdi dn̄a. Ora p nobis
Sācta dei genitrix: ora p no.
Sācta virgo virginū. or
Sancta maria. or
Sancte michael. or
Sancte gabriel. or
Sancte raphael. or
Oēs scti āgeli ꝛ archāgeli. or
Sācte iohānes baptista. or
Oēs scti pr̄iarche ꝛ pphe. or
Sancte petre. or
Sancte paule. or
Sancte andrea. or
Sancte iacobe. or

NB Haec Litania convenit cum Litania in Agenda Jutland. § 39 b / sq.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Letanie.

Sancte iohannes. or
Sancte thoma. or
Sancte iacobe. or
Sancte philippe. or
Sancte bartholomee. or
Sancte mathee. or
Sancte symon. or
Sancte thadee. or
Sancte mathia. or
Sancte barnaba. or
Sancte luca. or
Sancte marce. or
Omnes sancti apostoli et euangeliste: or
Omnes sancti discipuli domini: orate pro.
Sancte stephane. or
Sancte line. or
Sancte clete. or
Sancte clemens. or
Sancte sixte. or
Sancte corneli. or
Sancte cipriane. or
Sancte laurenti. or
Sancte vincenti. or
Sancte cosma. or
Sancte damiane. or
Sancte fabiane. or
Sancte sebastiane. or
Sancte dionysi cum sociis t. or
Sancte maurici cum sociis t. or
Sancte ypolite cum sociis t. or
Omnes sancti martyres: orate pro no.
Omnes sancti innocentes: orate pro n.
Sancte siluester. or
Sancte leo. or
Sancte gregori. or
Sancte ambrosi. or
Sancte augustine. or
Sancte martine. or
Sancte nicolae. or
Sancte hieronyme. or
Sancte benedicte. or
Sancte bernarde. or
Sancte dominice. or
Sancte francisce. or
Omnes sancti confessores: orate pro no.
Sancta anna. or
Sancta maria magdalena. or
Sancta felicitas. or
Sancta barbara. or
Sancta maria egyptiaca. or
Sancta agatha. or
Sancta agnes. or
Sancta lucia. or
Sancta cecilia. or
Sancta katherina. or
Sancta margareta. or
Sancta walburgis. or
Sancta gertrudis. or
Sancta perpetua. or
Sancta vrsula cum soda. t. or
Sancta sophia cum filiabus t. or
Omnes sancte virgines et vidue et continentes. Orate pro nobis.
Omnes sancti. Orate pro nobis.
Propicius esto: parce nobis domine. Propicius esto: libera nos domine. Ab omni malo: libera nos domine. Ab insidiis diaboli. l. A subitanea et improuisa morte. l. Per natiuitatem et cir

cunſciſionē tuā.l. Per baptiſ-
mū et ieiuniū tuū.l. Per mor-
tem ꝛ ſepulturā tuā.l. Per re
ſurrectionē et admirabilē aſcē
ſionē tuā.l. Per aduētū ſpiri-
tusſācti paracliti.l. In die iu-
dicij.l. In hora mortis.lib.n.
Peccatores: te rogamus
audi nos. Ut pacē et cō
cordiā nobis dones.t.r. Ut ec
cleſiā tuā regere et defendere
digneris.t. Ut dñm aplicum
et oēs grad⁹ eccl'iaſticos i ſctā
religiōe cōſeruare digneris.t.
Ut regē noſtrū ꝛ cūctū pplm
xpianū cōſeruare digneris.t.
Ut antiſtitē nrm cū oib⁹ ſibi
cōmiſſis in tuo ſctō ſeruitio cō
ſeruare digneris.t. Ut fruct⁹
terre dare ꝛ cōſeruare digne-
ris.t. Ut aīas nr̄as ꝛ parētū
nroꝝ ab eterna dānatione eri
pias.t. Ut oib⁹ bn̄factoribus
noſtris ſempiterna bona retri
buas.t. Ut miſerias pauperū
et captiuoꝝ intueri ꝛ releuare
digneris.t. Ut oibus fidelib⁹
defūctis requiē eternā donare
digneris.t. Ut nos exaudire di
gneris.t. Fili dei.t. Agnus
dei q tollis pctā mūdi: pce no-
bis dñe Agn⁹ dei q tollis pctā
mūdi: exaudi nos dñe. Agn⁹
dei q tollis pctā mūdi: miſere-
re nob. ℣. Ne reminiſcaris dñe
delicta mea vel parētū meoꝝ.
Neqꝫ vindictā ſumas de pctis
noſtris. Kyriel. Xpe el. Kyriel.
Pat nr̄. Aue ma. Et ne nos.
Dñe nō ſcdm pctā nr̄a facias
nobis. Neqꝫ ſcdꝫ iniqtates no
ſtras retribuas nobis. Dñe ex
audi ora. Dñs vobiſcū. Oremꝰ
Parce dñe pce pctis nr̄is
et q̄uis inceſſabiliter de
liquētib⁹ cōtinua pena debeat
pſta qs: vt qd ad ppetuū mere
mur exitiū: trāſeat ad pie cor-
rectiōis auxiliū Per. Preces
Ego dixi dñe maiores.
miſerere mei. Sana aiaꝫ
meā qꝛ peccaui tibi. Conuerte
re dñe vſqꝫquo. Et depcabilis
eſto ſup ſuos tuos. Fiat mia
tua dñe ſup nos. Queadmodū
ſperauim⁹ in te. Orem⁹. Pro
pace ꝛ vnitate eccl'ie. Fiat pax
in ꝟtute tua ꝛ habūdātia i tur
rib⁹ tuis. Pro oi gradu eccl'ie
Sacerdotes tui induātur iu-
ſticia ꝛ ſcti tui exultēt. Pro pa
ſtore nr̄o. Btūs q intelligit ſu
per egenū et pauperē i die ma
la liberabit eū dñs. Pro anti
ſtite nr̄o. Dñs cōſuet eū et oēs
ſibi cōmiſſos. Pro rege noſtro
Dñe ſaluū fac regem ꝛ exaudi
nos i die qua inuocauerim⁹ te
Pro cōgregatione nr̄a. Memor
eſto cōgregatiōis tue quā poſ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

sedisti ab initio. Pro cūcto po pulo catholico. Saluū fac po- pulū tuū dn̄e ꝛ bn̄dic heredita ti tue ꝛ rege eos ꝛ extolle illos vsꝫ ineternū. Pro iter agēti b9. O dn̄e saluos eos fac o dn̄e bn̄ ꝓsperare: bn̄dict9 q̄ vētur9 es i noie dn̄i. Pro nauigātib9 in bonis. Exaudi nos de9 salu tarꝭ nr̄ spes oim finiū terre ꝛ in mari lōge. Pro aduersantib9 et calūniātibus nos. Dn̄e iesu xp̄e ne statuas illis hoc pctm̄ qꝛ nesciūt q̄d faciūt. Pro discor dātib9. Et pax dei q̄ exuperat oēm sensum custodiat corda et corpa eoꝝ i pace. Pro penitēti bus. Conuertere dn̄e vsꝫquo ꝛ deprecabilis esto sup seruos tuos. Pro oib9 nobis bona fa ciētib9. Retributor oīꝫ bonoꝝ de9: retribuere dignare oibus nobis bona faciētib9 ꝓpter no men sctm̄ tuū vitā eternā amē Pro fructib9 terre. Dn̄s da- bit benignitatē ꝛ terra nr̄a da bit fructū suū. Pro infirmis et captiuis. Libera de9 israel ex oib9 tribulatiōib9 suis. Pro fi delib9 defūctꝭ. Requiē eternā dona eis dn̄e ꝛ lux ꝑpetua lu- ceat eis. Requiescāt i pace. Amē Orem9 Pro pctis ꝛ negligē- tijs nr̄is. Dn̄e ne memineris ini quitatū nr̄aꝝ antiquaꝝ cito an ticipēt nos mie tue qꝛ paupes facti sum9 nimis. Adiuua nos de9 salutaris nr̄. Et ꝓpter glo riā nois tui dn̄e libera nos et ꝓpicius esto pctis nr̄is ꝓpter nomen sctm̄ tuū. Pro fratrib9 ꝛ sororib9 nr̄is. Saluos fac ser uos tuos ꝛ ancillas tuas deus me9 sperātes in te. Mitte eis dn̄e auxiliū de sctō. Et de syon tuere eos. Esto nobis dn̄e tur ris fortitudinis. A facie inimi ci. Exaudi dn̄e vocē meā qua clamaui ad te. Miserere mei ꝛ exaudi me. ps. Miserere mei de9. vsꝫ ad finē. Exurge dn̄e adiuua nos. Et libera nos pro pter nomē sctm̄ tuū. Dn̄e de9 virtutū cōuerte nos. Et ondē. Dn̄e exau. Dn̄s vobi. Orem9

Collecta cōpetēs. ¶ Preces minores.

Ego dixi dn̄e miserere mei. Sana aiaꝫ meā qꝛ peccaui tibi. Conuerte re dn̄e vsꝫquo. Et deꝑcabilis esto sup suos tuos. Fiat mia tua dn̄e sup nos. Quēadmodū spauim9 i te. Sacerdotes tui induātur iusticia. Et sācti tui exultēt. Dn̄e saluū fac regem Et exaudi nos i die qua inuo- cauerim9 te. Saluū fac ppl̄m tuū dn̄e. Et bn̄dic hereditati tue et rege eos et extolle illos vsꝫ ineternū. Fiat pax i ṽtu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

te, tua. Et habūdātia i turribꝰ
tuis. Pro infirmis ꝛ captiuis.
Libera deꝰ isrl. cū ceteris vrs̄.
¶ Pro defunctis ad vespas.
P Lacebo dn̄o in regiōe vi
uoꝝ. ps. Dilexi. an̄. Heu
me qꝛ incolatꝰ meꝰ plōgatꝰ est
ps. Ad dn̄m cū tribu. an̄. Dn̄s
custodit te ab om̄i malo custo-
diat aīaȝ tuā dn̄s. ps. Leuaui.
an̄. Si iniq̄tates obseruaueris
dn̄e: dn̄e quis sustinebit. ps. De
pfūdis. an̄. Opa manuū tuarū
ne despicias deꝰ. p. Cōfitebor
magt. Tuā deꝰ deposcimꝰ pie-
tatem vt eis tribuere digner
lucidas ꝛ quietas mansiones.
℣. Audiui vocē de celo dicētē
mihi. Scribe beati mortui q̄ in
dn̄o moriūtur. Kyriel. Xp̄e el.
Kyriel. Pat nr̄. ps. Lauda aīa
mea dn̄ȝ. In pmo nocturno. an̄
D irige dn̄e deꝰ meꝰ in cōspe-
ctu tuo viam meā. ps. Verba.
an̄. Cōuertere dn̄e ꝛ eripe aīaȝ
meā: qm̄ nō est i morte q̄ meōr
sit tui. ps. Dn̄e ne i fu. an̄. Ne-
qn̄ rapiat vt leo aīam meā: dū
nō est q̄ redimat neq̄ q̄ saluū fa
ciat. ps. Dn̄e deꝰ meꝰ in te spe.
℣. Dirige dn̄e deꝰ meꝰ. Lcō. j.
P Arce mihi dn̄e: nihil em̄
sunt dies mei. Quid ē ho
mo qꝛ magnificas eū: aut quid
apponis erga eū cor tuū? Visi
tas eū diluculo: et subito pbas
illū. Vsq̄ quo non parcis mihi
nec dimittis me vt glutiā sa-
liuā meā? Peccaui. Quid fa-
ciā tibi o custos hoim̄? Quare
posuisti me cōtrariū tibi: et fa-
ctus sum mihimetipi grauis?
Cur nō tollis pctm̄ meū: ꝛ qua
re nō aufers iniquitatē meā?
Ecce nūc i puluere dormio: et
si mane me quesier nō subsistā
℟. Credo q̄ redēptor meꝰ vi-
uit: et i nouissimo die de terra
surrecturꝰ sum: et i carne mea
videbo deū Saluatorem meū
℣. Quē visurꝰ sum ego ipe ꝛ nō
alius et oculi mei conspecturi
sunt. Saluatorē. Lectio scda.
T Edet aīam meam vite
mee: dimittā aduersum
me eloquium meū. Loquar in
amaritudine aīe mee dicā deo
noli me cōdēnare. Indica mi-
hi: cur me ita iudices? Nunq̄d
bonū tibi videtur si calūnieris
me: et opprimas me opus ma-
nuū tuarū: et consiliū impioꝝ
adiuues? Nunq̄d oculi carnei
tibi sunt: aut sicut videt homo
ꝛ tu videbis? Nūq̄d sicut dies
hoīs dies tui: et anni tui sicut
hūana sūt tēpora? Vt queras
iniquitatem meā et pctm̄ meū
scruteris. Et scias qꝛ nihil im-
piū fecerim: cū sit nemo qui de

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

manu tua possit eruere. Rm. Qui lazarū resuscitasti a monumēto fetidū Tu eis dñe dona requiem ꝛ locū indulgētie. ℣. Qui vēturus es iudicare viuos ꝛ mortuos ꝛ seculū p ignē [Tu. Lcō. iij.

Manus tue dñe fecerūt me: et plasmauerūt me totū i circuitu: et sic repēte pcipitas me. Memēto queso ꝙ sicut lutū fecer' me: et i puluerē reduces me. Nōne sicut lac mulcisti me: ꝛ sicut caseum me coagulasti? Pelle et carne vestisti me: ossibus et neruis cōpegisti me. Vitā ꝛ miām tribuisti mihi: et visitatio tua custodiuit spiritū meū. R. Requiem eternā dona eis dñe Et lux ppetua luceat eis. ℣. Qui lazarū resuscitasti a monumento fetidum tu eis dñe dona requiem. Et lux. In scđo noc.

In loco pascue ibi me collocauit. ps. Dñs regit. añ. Delicta iuuentutis mee ꝛ ignorantias meas ne memineris dñe. ps. Ad te dñe leua. añ. Credo videre bona dñi in terra viuētiū ps. Dñs illumina. añ. Delicta iuuentutis. Lectio. iiij.

Respōde mihi. Quātas habeo iiqtates ꝛ pctā: scelera mea atqꝫ delicta oñde mihi? Cur faciē tuā abscōdis: et arbitraris me inimicū tuū? Cōtra foliū qđ vēto rapit ostēdis potētiā tuā: ꝛ stipulā siccā persequeris. Scribis enim cōtra me amaritudines et cōsumere me vis pctis adolescētie mee. Posuisti in neruo pedem meū ꝛ obseruasti oēs semitas meas et vestigia pedū meoꝝ cōsiderasti. Qui quasi putredo consumēdus sum: et quasi vestimētū qđ comeditur a tinea. R. Heu mihi dñe qꝛ peccaui nimis i vita mea: quid faciā miser: vbi fugiā nisi ad te deus me⁹ miserere mei dum veneris In nouissimo die. ℣. Aia mea turbata est valde: sed tu dñe succurre ei In nouis. Lectio quīta.

Homo natus de muliere breui viuēs tēpore replet multis miserijs. Qui q̄si flos egreditur ꝛ conteritur: et fugit velut vmbra: et nūqꝫ in eodē statu pmanet. Et dignū ducis super huiuscemodi aperire oculos tuos: ꝛ adducere eū tecum in iudiciū. Quis potest facere mūdum de imūdo conceptū semine. Nōne tu qui solus es? Breues dies hois sunt: numerus mēsiū ei⁹ apud te est. Cōstituisti terminos ei⁹ qui preteriri non poterunt. Recede ergo paululum ab eo vt quiescat

donec optata veniat: et sicut mercenarij dies ei9. ℞. Me recorderis pctā mea dñe. Dū veneris iudicare seculū per ignē. ℣. Dirige dñe de9 me9 in cōspectu tuo viā meā. Dū. Lctō. vj.

Quis mihi hoc tribuat vt in inferno protegas me et abscōdas me donec ptrāseat furor tu9: et cōstituas mihi tēpus i quo recorderis mei. Putas ne mortu9 hō rursuz viuat Cūctis dieb9 qb9 nūc milito: expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me et ego rñdebo tibi: opi manuū tuaꝝ porriges dexterā. Tu qdē gressus meos dinūerasti: sed pce pctis meis ℞. Libera me dñe de vijs inferni. Qui portas ereas confregisti: et visitasti infernū et dedisti eis lumē vt viderēt te qui erāt in penis tenebraꝝ. ℣. Clamātes et dicētes aduenisti redēptor nr̄. Qui. In.iij.nock.

Ne derelinquas me dñe de9 meus: ne discesseris a me. ps. Dñe ne in fu. ij.ān. Sana dñe aiam meam qr peccaui tibi. ps Btūs q intelli. ān. Sitiuit aia mea ad deū fontē viuū qn veniā et apparebo ante faciē dñi ps. Queādmodū. ℣. In memoria eterna erūt iusti. Ab auditiōe mala nō timebūt. Le. vij.

Spūs me9 attenuabitur dies mei breuiabūtur: et solū mihi supest sepulchrū. Nō peccaui et i amaritudinib9 morabit oculus meus. Libera me dñe et pone me iuxta te: et cuiusuis manus pugnet contra me Dies mei trāsierūt: cogitationes mee dissipate sunt torquētes cor meū. Noctē verterūt in diē: et rursuz post tenebras spero lucē. Si sustinuero infern9 dom9 mea est et i tenebris strani lectulū meū. Putredini dixi. Pater me9 es mater mea et soror mea vermib9. Ubi est ergo nūc pstolatio mea vel patiētia mea: tu es dñe de9 me9. ℞. Peccātē me quotidie et nō me penitentē timor mortis cōturbat me. Quia i inferno nulla est redemptio miserere mei de9 et salua me. ℣. Deus i noie tuo saluū me fac: et in virtute tua libera me. Quia. Lcō. viij.

Pelli mee cōsūptis carnibus adhesit os meū: et derelicta sūt tātūmō labia circa dētes meos. Miseremini mei miseremini mei: saltē vos amici mei: qr man9 dñi tetigit me. Quare me psequimini sicut de9: et carnib9 meis saturamini? Quis mihi tribuat vt scribant sermōes mei? Quis mihi det

vt exarentur in libro stilo ferreo vel plumbi lamina. vel celte sculpantur in silice? Scio enim quod redemptor meus viuit. et in nouissimo die de terra surrecturus sum: et rursum circundabor pelle mea. et in carne mea videbo deum saluatorem meum. Quem visurus sum ego ipse. et oculi mei conspecturi sunt et non alius. Reposita est enim hec spes mea in sinu meo. ℟. Deus eterne in cuius humana conditio potestate consistit. animas omnium fidelium defunctorum quas ab omnibus absolue peccatis. Ut penitentie fructum quem voluntas eorum optauit. preuentione mortalitatis non perdant. ℣. Qui in cruce positus latronem sero penitentem suscepisti. eorum precamur pie peccata dilue. Ut.

Quare de vulua Lec. ix. eduxisti me. Qui vtinam consumptus essem ne oculus me videret. fuissem quasi non essem de vtero translatus ad tumulum. Numquid non paucitas dierum meorum finietur breui? Dimitte ergo me domine vt plangam paululum dolorem meum antequam vadam et non reuertar ad terram tenebrosam. et opertam mortis caligine. Terram miserie et tenebrarum. vbi vmbra mortis et nullus ordo. sed sempiternus horror inhabitat. ℟. Libera me domine de morte eterna in die illa tremenda. Quando celi mouendi sunt et terra. ℣. Dies illa dies ire calamitatis et miserie dies magna et amara valde. Quando. Dum veneris iudicare seculum per ignem. Laudes. Exultabunt domino ossa humiliata. ps. Miserere. an. Exaudi domine orationem meam ad te omnis caro veniet. ps. Te decet. an. Me suscepit dextera tua domine. ps. Deus deus meus. an. A porta inferi erue domine animas eorum. ps. Ego dixi. an. Omnis spiritus laudet dominum. ps. Laud. Bened. Omne quod dat mihi pater ad me veniet: et eum qui venit ad me non eiiciam foras. ℣. Audiui vocem. Kyriel. Christeel. Kyriel. Pater noster. ps De profundis. Requiescant in pace. A porta inferi Domine exaudi. Dominus vobiscum. Oremus. Collecta. Fidelium.

Explicit psalterium siue soliloquium. quasi solius sancti spiritus eloquium de christo Deuote quidem et attente cum animi hylaritate ab omnibus decantandum.

Nota bene. Qui psalmos resecat: et verba dauitica curtat Nil magis inde feret quam si sua lingua taceret.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

¶ Incipit hymnarius. Et pri
mo in aduentu dñi ad vespas.

Conditor Hyꝰ.
alme syderū. eter
na lux credētium
xpe redēptor om
niuꝫ. exaudi pces
supplicū. Qui cō
dolēs interitu mortis pire se
culū. saluasti mundū languidū
donās reis remediū. Vergē
te mūdi vespe. vti sponsus de
thalamo. egressus honestissi
ma. ꝟginis mřis clausula. Cu
ius forti potētie. genu curuan
tur oīa. celestia terrestria. fatē
tur nutu subdita. Occasum sol
custodiēs. lūa pallorē retinēs.
cādor in astris relucēs. certos
obseruat limites. Te depreca
mur agie. vēture iudex sclī. cō
serua nos in tpe. hostis a telo
ꝑfidi. Laus honor virtus glā
deo pri et filio. vna cū sctō spū
in sempiterna secula. Amen.

Veni redēptor Ad cōpl.
gentiū. ostēde partū vir
ginis. miret omē sclm. talis de
cet ꝑtus deū. Non ex virili se
mine. sꝫ mystico spiramine. ver
bū dei factū est caro. fructusq̃
vētris floruit. Aluꝰ tumescit
virginis. claustra pudoris per
manēt. vexilla virtutū micant
versatur in tēplo deus. Pro-
cedēs de thalamo suo. pudoris
aula regia. gemine gigas sub-
stantie. alacris vt currat viaꝫ.
Egressus eiꝰ a pře regressus
eius ad přem. excursus vsq̃ ad
inferos. recursus ad sedeꝫ dei.
Equalis eterno pri. carnis tro-
pheo accingere. infirma nostri
corpis. virtute firmās perpeti

In vigilia natiuitatis. Prese
pe iam fulget tuū. lumēq̃ nox
spirat nouū: qđ nulla nox inter
polet. fideq̃ iugi luceat. Laus
honor virtus. Ad nocturnū.

Verbū supnum pdiēs. a
pře olim exiēs. q̄ natus
orbi subuenis. cursu decliui tē
poris. Illumina nūc pectora.
tuoq̃ amore cōcrema. audito
vt pconio. sint pulsa tandē lu
brica. Iudexq̃ cū post aderis.
rimari facta pectoris. reddēs
vicē p abditis. iustisq̃ regnuꝫ
p bonis. Non demū arcemur
malis. p qualitate criminis. sꝫ
cū btis cōpotes. simus ꝑhenne
celibes. Laus honor. Laud.

Vox clara ecce intonat.
obscura queq̃ increpat
pellātur eminꝰ sōnia. ab ethe
re xps pmicat. Mēs iā resur
gat torpida. q̄ sorde extat sau
cia. sydus refulget iā nouū. vt
tollat oē noxiū. E sursū agnꝰ
mittit. laxare gratis debituꝫ.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

dēs ꝑ indulgētia. vocē demus cū lachrymis. Secundo vt cū fulserit. mūdusq͵ horror cinxe= rit. nō ꝓ reatu puniat. sed pi⁹ nos tūc ꝓtegat. Laus honor

Ad noct. in nocte natalis dn̄i.

Christe redēptor oim. ex pr̄e pr̄is vnice. sol⁹ ante pricipiū. nat⁹ ieffabiliter. Tu lumē tu splēdor pr̄is. tu spes ꝑ hēnis oim. intēde quas fundūt preces. tui ꝑ orbē famuli. Me= mento salutis auctor. q nostri quōdā corpis. ex illibata ꝟgie nascendo formā sūpseris. Gl'ia tibi dn̄e. q̄ natus es devirgine cū pr̄e et sctō spū. in sempiter= na secula. Amen. Ad laudes.

Hoc presens testat̄ dies currēs ꝑ anni circulū. q̄ solus a sede pr̄is. mūdi sal⁹ ad ueneris. Hunc celū terra. hūc mare hūc om̄e qḋ in eis est. au ctorē aduētus tui laudās exul tat cantico. Nos quoq͵ q̄ sctō tuo redēpti sum⁹ sanguine. ob diē natalis tui. hymnū nouum cōcinnim⁹. Gl'ia tibi d. Ad .j.

Agnoscat om̄e sclm. ve= nisse vite p̄miū. post ho stis asperi iugū. appuit redem ptio. Isaias q̄ cecinit. ꝯpleta sūt in ꝟgine. ānūciauit angel⁹ sanctus repleuit spūs. Gloria tibi domine. ꝛc. Ad tertiam.

Maria vētre cōcepit. ver bi fidelis semine. quē to tus nō capit orbis. portāt puel le viscera. Radix yesse iā flo= ruit. et ꝟga fructū edidit. fecū da partū ꝓtulit. ꝛ ꝟgo mater ꝑmanet. Gl'ia tibi dn̄e. Ad .vj.

Presepe poni ꝑtulit. qui lucis auctor extitit. cū pa= tre celos ꝯdidit. sub mr̄e pan= nos induit. Legē dedit q̄ sclo cui⁹ decē p̄cepta sunt. dignan= do factus est hō.. sub legis esse vinculo. Gl'ia tibi. Ad nonā.

Adā vetus qḋ polluit. adā nou⁹ hoc abluit. tu mēs qḋ ille deiecit. hūillim⁹ hoc erigit. Iā nata lux et salus ē. fugata nox ꝛ victa mors. veni= te gētes credite. deū maria ꝓ tulit. Gl'ia. Ad vespas. Hy⁹.

A Solis ort⁹ cardine. ad usq͵ terre limitē. xp̄m canam⁹ principē. natū maria virgie. Btūs auctor sclī. serui le corp⁹ induit. vt carne carnē liberās. ne ꝑderet q̄s cōdidit. Clausa ꝑntis viscera. celestis itrat gr̄a. vēter puelle baiulat secreta que nō nouerat. Dom⁹ pudici pectoris. tēplū repente fit dei. intacta nesciēs viꝝ ver= bo ꝯcepit filiū. Enixa est puer pera. quē gabriel p̄dixerat. quē matris aluo gestiens. clausus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

iohãnes senserat. Feno iace-
re ptulit. p̄sepe nō abhorruit.
quoqȝ lacte pastus est: p quem
nec ales esurit. Gaudet chor⁹
celestiũ. et angeli canunt deo.
palā qȝ fit pastorib⁹. pastor cre
ator oim. Gl'ia ti. Ad cōpleto.

Corde natus ex parētis
ante mundi exordiũ. al-
pha et o cognomiatus. ipe fōs
et clausula. oim que sunt fuerīt
queqȝ post futura sunt. seculo-
rũ sclis. O btũs ptus ille. v̄go
cũ puerpa. edidit nr̄am salutē.
feta sā̄cto spũ. ⁊ puer redēptor
orbis. os sacratum ptulit. ss.
Psallat altitudo celi. psallāt
oēs angeli. quicq̄d est virtutis
vsq̄ȝ. psallat in laudē dei. nulla
linguarũ silescat vox et ois cō
sonet. ss. Ecce quē vates vetu-
stis. ɔcinnebāt seculis. quē pro
phetaꝝ fideles pagine spopon
derant. emicat pmissus olim
cũcta collaudāt deũ. ss. Te se
nes et te iuuēt⁹. puulorꝝ te cho
rus. turba matrũ v̄ginũqȝ sim
plices puellule. voce cōcordes
pudicis pstrepēt cōcentib⁹. ss.
Tibi xp̄e sit cũ p̄re. agioqȝ spũ
hymnus. melos. laus p̄hēnis.
grarum actio. honor. virtus.
victoria. regnũ eternaliter. ss.

¶ De sancto stephano.

Sancte dei p̄ciose ptho-
martyr stephane. q̄ v̄tute cha
ritatis circũfult⁹ vndiqȝ. dñm
p inimico exorasti pp̄lo. Hun
de p̄ces p deuoto tibi nũc col-
legio. vt tuo ppiciat⁹ interuē
tu. dñs nos purgatos a pctis.
iũgat celi ciuibus. Ubi chor⁹
btōꝝ letat̄ spirituũ. vbi sctōrũ
aie claro gaudēt lũine. cernen
tes cũ iubilo. regē i decore suo.
Gl'ia ⁊ honor deo. vsqȝ q̄ altissi
mo. vna p̄ri filioqȝ inclyto pa-
clito: cui laus est et potestas p
eterna scl'a. Amen. Ad noctnũ

Hymnum canamus dño.
hymnũ martyri stepha-
no. xp̄o vt regi oim: stephano
vt p̄rio martyꝝ. Xp̄o vt p̄ris
vnico. stephano vt vernaculo
xp̄o vt deo hoi. stephano vt sā
cto hoi. Xp̄o q̄ mũdo genit⁹
stephano q̄ mortu⁹. christo q̄
vitā cōtulit: stephano q̄ mor-
tē ptulit. Xp̄o q̄ descēderat.
stephano q̄ ascēderat. christo
q̄ terras adijt. stephano q̄ ce
los petijt. Laus p̄ri sit inge-
nito. laus nato vnigeito. laus
sit sctō spũi. tāta prestāti mar-
tyri. Amē. De s. Johāne euan.

Solennis dies aduenit.
quo virgo celum petijt.
euangelista maximus. ioānes
et apostolus. Hinc vota lau-
dũ soluere: et hymnũ gestit p-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

mere.caterua nr̄i ordinis ho=
nore tanti celibis. Que sacro
sup pectore. tuo facis recumbe
re.vltima in cena dn̄e. qua pa
tereris pridie. Qui matrē ta=
li federe.mortis coniugis tem
pore.vt nouerit se colere.ma=
tris ac plis noie. Qui carne
solo positus. mēte polo conti=
gu9.verbū inedicibile.mentis
cōspexit lūme. Huius pce assi=
dua.vt nr̄a soluas crimina: et
celi dones premia. voce preca
mur cernua. Sursum erectis
cordib9.p̄sis in terrā vultib9:
in trinitatis noie. te adoram9
kyrie. Amen. Ad nocturnum.
Depre verbū pdiēs.cor
pus de mr̄e induēs.ioā=
nis testimonio.qd erat in prin
cipio. Iohānes virgo ceteris
dilectior aplis. rogatus apud
ephesum. cōscripsit euāgeliuz:
Eructās almo pectore. Nuē=
ta euāgelij.que hausit in cōui=
uio.passuro mūdi dn̄o. Ascen
dens crucis arborē.cōmendat
mr̄em virginē. iesus huic disci
pulo. vt suimet vicario. Ut
virgo viri nescia. et castitatis
cōscia.solamen viri pudi.ha=
beret dies seculi. Accepit vir
go virginē. corruptiōis nesciā
vt par post xp̄m filius. seruiat
integerrim9. Scte iohēs opti
me.absolue nr̄a crimina.vt me=
reamur liberi. seruire summo
principi. Prsta btā trinitas:in=
dulge clemens vnitas. vt tibi
casto corpe letemur oi tpe. A.

Epyphanie ad vespas.

Hostis herodes impie.
xp̄m venire qd times.nō arri=
pit mortalia.q regna dat cele
stia. Ibāt magi quā viderāt:
stellā sequētes puiā.lumē req
rūt lūine.deū fatētur munere.
Lauacbra puri gurgitis.cele
stis agn9 attigit.pctā q nō de
tulit. nos abluendo sustulit.
Nouū gen9 potētie.aque ru=
bescūt hydrie.vinūq iussa fun
dere.mutauit vnda originem.
Gl'ia tibi dn̄e. q appuisti i ior=
dane.cū pr̄e et sctōspū in sempi
terna scla. Amē. Ad nocturnum
A Patre vnigenitus ad
nos venit p virginē.ba
ptisma cruce cōsecrās. cūctos
fideles generās. E celo cels9
pdijt. excepit formā hois.fa=
cturā morte redimēs. gaudia
vite largiēs. Hoc te redēptor
qs:illabere ppici9.clarūq no
stris sensib9. lumē pbe fidelib9
Mane nobiscū dn̄e. noctē ob=
scurā remoue.oē delictū ablue
piā medelā tribue. Quē iā ve
nisse nouimus. venire itē credi
mus.p sceptrū tuū inclytū tuū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

defēdas pplm. Glia ti. Laud.
IEsus refulsit oim. pi9 re
dēptor gentiū. totū gen9
fideliū. laudes celebret drama
tū. Quez stella natū fulgida.
mōstrās micat in ethera. ma-
gosqꝫ duxit p̄uia. ipius ad cu-
nabula. Illi cadētes puulum
pānis adorāt obsitū. verū fa-
tent et deū. munus ferēdo my
sticū. Ter denis annoꝝ ciclis
iam parte vigens corpis. lim-
phā petit baptismatis. cūctis ca-
rēs contagiis. Glia. Diuisio.
FElix iohēs mergere. il-
luz tremiscit flūine. pōt
suo q̄ sanguine. pctā cosmi ter-
gere. Vox ĝ plē de polis te-
statur excelsi p̄ris. xtus adest-
qꝫ pneumatis. scti datrix caris
matis Nos ergo supplici p̄ce
precamur oēs ptege. q̄ p̄cipis
rubescere. potēter aquas hy-
drie. Pr̄a benignū sedulo. so-
lamē adiutorio. raptosqꝫ nos e
tartaro. regnare fac tecū polo
Laus trinitati debita. honor
ptās glia. phēniter sit oia. per
scloꝝ scl'a. A. Purifi. i. ij. vesp.
QVod chor9 vatū vene-
rādus olim. spūsctō ceci
nit repletus. in dei factū geni-
trice constat esse maria. Hec
deū celi. dn̄mqꝫ terre. xgo cō-
cepit. pepitqꝫ xgo. atqꝫ post p
tū meruit manere inuiolata.
Quē senex iustus symeon i vl
nis. in domo sumpsit dn̄i gau
sus. ob qd̄ optauit pprio vide-
re lumine xp̄m. Tu libēs vo-
tis petim9 p̄cātes. regis eter-
ni genitrix faueto. claraqꝫ cel-
si retinēs olympi regna petisti
Sit deo n̄ro dec9 et potestas
sit salus ppes. sit honor phen-
nis. q̄ poli summa residet iar-
ce trin9 et vnus. Amē. Cathe
PEtre ponti dre petri.
fex inclyte. athleta xp̄i
splendide. adesto n̄ris p̄cibus.
quas tibi pie fundim9. O glo
riose p̄rone n̄re salutis opifex.
vt digne demus cātica. n̄ra di
rūpe vincula. Adesse tuis fa-
mulis. dignare dux amabilis.
sentiāt n̄ra pectora. tua semp
munimina. Tu es nostrū refu
giū. tu robur potētissimū. tu sa
lus et ptectio. nostraqꝫ iubila
tio. O pastor pie et clare. no-
bis benigne succurre. nosqꝫ sup
plices respice. vota seruoꝝ sus-
cipe. Deo patri. De domina.
AVe maris stella. dei mr̄
alma. atqꝫ semp virgo.
felix celi porta. Sumēs illud
aue. gabrielis ore. fūda nos in
pace. mutās nomē eue. Sol-
ue vincla reis. pfer lumē cecis
mala n̄ra pelle. bona cūcta po-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

sce. Monstra te esse matrem. su-
mat p te precē. q̄ p nobis natꝰ
tulit esse tuus. Uirgo singu-
laris. inter omnes mitis. nos
culpis solutos. mites fac et ca
stos. Uitā p̄sta purā. iter pa-
ra tutū. vt videntes iesū. semp
colletemur. Sit laus deo pr̄i
summū xp̄o decus. sp̄ui sctō. ho
nor tribus vnus. A. Ad cple.
Fit porta xp̄i peruia. refer
ta plena gr̄a. transitq3
rex et pmanet. clausa vt fuit p
scl'a. Genus supni lūinis. pces
sit aula v̄ginis. sponsus redē-
ptor cōditor. sue gigas ecclie.
Honor mr̄is et gaudiū. immē
sa spes credentiū. p atra mor-
tis pocula. resoluit nr̄a crimi-
na. Maria mater gr̄e. mr̄ mie
tu nos ab hoste ptege. in hora
mortis suscipe. Gl'ia tibi dn̄e.
qui natus es de. Ad noctur.
Quē terra pontus ethe-
ra colūt adorāt p̄dicant
trinā regentē machinā. clau-
strū marie baiulat. Cui luna
sol et om̄ia. deseruiūt p tpa. p-
fusa celi gr̄a. gestāt puelle vis-
cera. Btā mater munere. cu-
ius supnus artifex. mūdū pu-
gillo cōtinēs. vētris sub archa
clausus est. Bn̄dicta celi nun-
cio. fecūda sctō spū. desideratꝰ
gentibus. cuiꝰ p aluū fusus est

Maria mater gratie. Gloria
tibi dn̄e qui natus. Ad laudes
O Gloriosa dn̄a. excelsa su
per sydera. qui te creauit
prouide. lactasti sacro vbere.
Quod eua tristis abstulit. tu
reddis almo germine. intrēt
vt astra flebiles. celi fenestra
facta es. Tu regis alti ianua.
et porta lucis fulgida. vitā da
tā p virginē. gentes redēpte
plaudite. Maria mr̄ gr̄e. Gl'a
tibi dn̄e. In quadrage. Hyꝰ.
Ex more docti mystico ser
uemꝰ hoc ieiuniū. deno
dierū circulo. ducto quater no
tissimo. Lex et pphete primi-
tus hoc ptulerūt. postmodū
xp̄s sacrauit. oīm rex atq3 fa-
ctor tpm. Utamur ergo parcius
verbis. cibis et potibꝰ. somno
iocis. et artius pstemus in cu-
stodia. Uitemus aūt pessima
que subruūt mētes vagas. nul-
lūq3 demꝰ callido. hosti locū ty
rānidis. Dicamus oēs cernui
clamemꝰ atq3 singuli. ploremꝰ
ante iudicē. flectamꝰ irā vīdi-
cē. Nr̄is malis offēdimꝰ. tuā
deus clementiā. effūde nobis
desup. remissor indulgentiam
Memēto q̄ sumus tui. licet ca
duci plasmatis. ne des honorē
nois. tui p̄camur alteri. Laxa
malū quod gessimus. auge bo-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nuꝫ qđ poscimus. placere quo tandē tibi possumus. hic ⁊ per- petim. P ra btā trinitas. con cede simplex vnitas: vt fruc- tuosa sint tuis ieiunioꝝ mune- ra. Amen. ¶ Ad cōple.

C Hriste q̄ lux es et dies. noctis tenebras detegis. luciſ q̄ lumē crederis. lumē beatuꝫ predicās. P recamur scte dn̄e. defēde nos in hac nocte. sit no bis in te requies. quietā noctē tribue. N e grauis somnus ir- ruat. nec hostis nos surripiat. nec caro illi cōsentiēs. nos ti- bi reos statuat. O culi somnuꝫ capiāt. cor ad te semp vigilet. dextera tua ptegat. famulos q̄ te diligūt. D efensor noster aspice. insidiātes reprime. gu- berna tuos famulos. quos san guine mercatus es. M emen- to nr̄i dn̄e. in grauī isto corpe. qui es defensor anime. adesto nobis dn̄e. D eo pri. Ad noct.

O Nazarene dux bethleeꝫ verbū pr̄is. quē ptus al- ui virginalis ptulit. adesto ca stis xp̄e psimonijs. festūq̄ no- strū rex serenus aspice. ieiunio rū dū litam⁹ victimam. N il hoc pfecto purius mysterio. q̄ fibra cordis expiatur liuidi. in- tempata quo domātur visce- ra. aruinaꝫ putrē ne resudans crapula. obstrangulate mētis ingeniū premat. S it trinitati in vnitate glīa vnitati in trini tate grā. ptās honor atq̄ iubi latio. nr̄a benigne cū beniuolē tia. ieiunioꝝ acceptāti munia. Amen. Ad laudes.

C Larū decus ieiunij mō stratur orbi celitus. quod xp̄s auctor oīm. cibis dicauit absti- nēs. H oc moyses charus deo legislator factus est. hoc he- lyam p aera curru leuauit ig- neo. H inc daniel mysteriū vi- ctor leonū viderat. p hoc ami cus intimus spōsi iohānes cla ruit. H ec nos sequi dona de⁹ exempla parsimonie. tu ro- bur auge mentiū. dās spirita- le gaudiū. P ra pr̄ p filiū. pr̄a p almū spm̄. cū his p euū tripli ci vnus deus cognoie. Amen. Dn̄ica oculi ad vespas. Hy⁹.

A Udi benigne conditor nr̄as p̄ces cū fletib⁹. in hoc sacro. ieiunio fusas qua- dragenario. S crutator alme cordiū. infirma tu scis viriū. ad te reuersis exhibe. remissionis grām. M ultum quidem pecca uimus. penasq̄ ꝯpauimus. sed cūcta q̄ solus potes. confer me delā languidis. S ic corp⁹ ex- tra cōteri. dones p abstinētiā. ieiunet vt mens sobria. a labe

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

prorsus criminũ. Presta beata trinitas. Ad noctur.
Summi largitor premij spes q̃ es vnica mũdi: preces intende seruorum: ad te deuote clamãtiũ Nostra te cõsciẽtia graue offẽdisse mõstrat: quã emũdes supplicam⁹ ab oĩbus piaculis. Si rẽnuis q̃s tribuet: indulge q͛ potẽs es: si corde rogamus mũdo: certe debes ex ꝓmisso. Ergo accepta hoc nostrũ: qui sacrasti ieiuniũ: quo mystice paschalia capiamus sacramẽta. Sũma nobis hoc conferat: in deitate trinitas: i qua gl'iatur vn⁹: p cũcta secula de⁹. Amen
Iesu quadra- [Ad laud. genarie: dicator abstinẽtie: q̃ ob salutẽ mẽtiũ: hoc sanxeras ieiuniũ. Quo paradiso redderes: seruata parsimonia quos ide gastrimargia: huc illecebra depulit. Adesto nunc eccl'ie: adesto penitẽtie: qua ꝓ suis excessib⁹: orat ꝓfusis fletibus. Tu retroacta crimina: tua remitte gr̃a: et a futur͛ adhibe custodiã mitissime. Ut expiati ãnuis: ieiuniorum victimis tẽdam⁹ ad paschalia: digne colẽda gaudia. Presta pater p filiũ
Dn̄ica in passiõe ad vespas
Uexilla regis ꝓdeũt fulget cruc͛ mysteriũ: quo carne carnis cõditor: suspẽsus est patibulo. Cõfixa clauis viscera: tẽdẽs man⁹ vestigia: redẽptiõis gr̃a hic immolata est hostia. Quo vulnerat⁹ insup: mucrone dire lãcee: vt nos lauaret crimine: manauit vnda sanguie. Impleta sũt que cecinit: dauid fidelis carmie: dicẽdo nationib⁹: regnauit a ligno de⁹. Arbor decora ⁊ fulgida: ornata reg͛ purpura: electa digno stipite: tã sc̄tã mẽbra tãgere. Beata cui⁹ brachijs: secl'i pepẽdit p̄ciũ: statera facta est corporis: predamq̃ȝ tulit tartari. O crux aue spes vnica: hoc passionis t̄pe: auge pijs iusticiam: reisq̃ȝ dona veniã. Te summa de⁹ trinitas: collaudat oĩs spiritus: quos p crucis mysteriũ: saluas rege per secula. Amen.
Pange lingua [Ad noct. gl'iosi preliũ certaminis et sup crucis tropheũ dic triũphũ nobilẽ: qualiter redẽptor orbis immolatus vicerit. De parẽtis ꝓthoplasti fraude factor cõdolẽs: q̄n pomi noxialis morsu i mortem corruit: ipe lignũ tũc notauit: dãna ligni vt solueret. Hoc opus nr̄e salutis ordo depoposcerat: multiformis ꝓditoris ars vt artẽ falleret: et medelã ferret inde: ho-

stis vñ leserat. Q ñ venit ergo
sacri plenitudo tēporis: missus
est ab arce pr̄is natꝰ orbis cōdi
tor: atqꝫ vētre virginali caro fa
ctus ꝓdijt. V agit infās inter
arta cōditus p̄sepia: mēbra pā
nis inuoluta virgo mater alli
gat: ⁊ pedes manꝰqꝫ crura stri
cta cingit fascia. G lia ⁊ honor
deo vsqꝫquo altissimo: vna pr̄i
filioqꝫ inclyto paclito: cui laus
est ⁊ ptās p eterna scl'a. Amen

[Ad laud.

L Ustra sex qui
iam pacta tēpꝰ implens
corpis: se volēte natus ad hoc
passiōis deditꝰ: agnꝰ i cruce le
uat̄ immolādꝰ stipite. H ic ace
tū fel arūdo sputa claui lācea:
mite corpus perforat̄: sanguis
vnda ꝓfluit: terra pontꝰ astra
mūdus quo lauātur flumine.
C rux fidelis inter oēs arbor
vna nobilis: nulla sylua talem
ꝓfert frōde flore germie dulce
lignū dulces clauos dulce pō-
dus sustinet. E lecte ramos ar
bor alta: tēsa laxa viscera: et ri
gor lētescat ille quē dedit nati
uitas: vt supni mēbra regis mi
ti tendas stipite. S ola digna
tu fuisti: ferre p̄ciū scl'i: atqꝫ por
tū preparare nauta mūdo nau
frago: quē sacer cruor perūxit:
fusus agni corpe. G lia ⁊ honor.

¶ In cena domini ad laudes.

R Ex xp̄e factor oim: redē
ptor ⁊ credētiū: placare
votis supplicū: te laudibꝰ colē
tiū. C uiꝰ benigna gr̄a: crucis
p alma vulnera: virtute soluit
ardua: primi parētis vincula.
Q ui es creator syderū: tegmē
subisti carneū: dignatus hanc
vilissimā: pati doloris formu-
lam. L igatus es vt solueres:
mūdi ruētis cōplices: per pro-
bra tergēs crimina: que mūdꝰ
hausit plurima. C ruci redē-
ptor figeris: terrā sed oēm cō-
cutis: tradis potētē spiritū: ni
grescit atqꝫ seculū. M ox in pa
terne glorie: victor resplēdēs
culmine: cum spūs munimine:
defēde nos rex optime. Amen

¶ In octa. pasche ad vespas.

V Ita sanctoꝝ decus an-
geloꝝ: vita cūctoꝝ pari
ter pioꝝ: xp̄e q̄ mortis moriēs
ministrum exuperasti. T u tuo
letos famulos tropheo: nūc in
his serua placidis diebꝰ: in qui
bus sāctū celebrat̄ oēm pascha
per orbem. P ascha quo victor
rediēs ab ymo: atqꝫ cū multis
alijs resurgēs: ipse susceptā su-
per alta carnem astra leuasti.
N ūc in excelsis dn̄s refulgēs:
et supra celos deꝰ eleuatus: in
deventurus homo iudicatꝰ: de-
nuo iudex. C orda tu sursum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

modo nostra tolle: quo pr̄i dex-
ter resides in alto ne resurgen-
tes facias in yma precipitari.
Hoc pater tecum hoc idem sa
cratus: prestet ambo pie xp̄e
flatus: cū quibus regnas deus
vnus om̄i iugiter euo. Amen.

Ad completorium.

Ad cenam agni prouidi
et stolis albis candidi:
post transitū maris rubri: xp̄o
canamus principi. Cuius cor
pus sanctissimū: in ara crucis
torridū: cruore ei⁹ roseo: gustā
do viuim⁹ deo. Protecti pas-
che vespe: a deuastāte angelo
erepti de durissimo: pharao-
nis imperio. Iam pascha no-
strū xp̄s est: q̄ immolat⁹ agn⁹
est: sinceritatis azima: caro ei⁹
oblata est. O vere digna ho-
stia: per quā fracta sunt tarta-
ra: redempta plebs captiuata
redit ad vite p̄mia. Cū surgit
xp̄s tumulo: victor redit de ba
ratro: tyrānū trudēs vinculo:
et reserās paradisum. Quesu
mus auctor oīm: i hoc paschali
gaudio: ab om̄i mort[is] impetu:
tuū defendas pplm̄. Gl'ia tibi
dn̄e q̄ surrexisti a mortuis cum
pr̄e et sancto spū: in sempiterna
secula. Amen. Ad nocturnū.

Chorus noue hierusalē:
noua melos dulcedine:
p̄mat colēs cū sobriis: pascha
le festū gaudiis. Quo xp̄s in-
uictus leo: dracone surgens
obruto: dum voce viua p̄sonet:
a morte functos excitat. Quā
deuorarat improbus: predā re
fudit tartarus: captiuitate li-
bera: iesum sequūtur agmina.
Triūphat ille splēdide: et di-
gnus amplitudine: soli poli q[ue]
patriā: vnā fecit rēpublicam.
Ipm canēdo supplices: regē
precemur milites: vt i suo cla-
rissimo: nos ordinet pallatio.
Per secula mēte nescia: p̄ri su
premo gl'ia: honor q[ue] sit cū filio
et spiritu paraclito. Amen.

Ad laudes

Aurora lucis rutilat: celū laudi-
bus intonat: mūd⁹ exultās iu-
bilat: gemēs infernus vlulat.
Cū rex ille fortissim⁹: mortis
cōfract[is] virib⁹: pede cōculcās
tartara: soluit a pena miseros.
Ille q̄ clausus lapide: custodi
tur sub milite: triūphās pōpa
nobili: victor surgit de funere.
Solutis iam gemitibus: et in-
ferni doloribus: q[uia] surrexit dn̄s:
splendens clamabat angelus.
Tristes erāt apostoli de nece
sui dn̄i: quē pena mortis crude
li: serui dānarant impii. Que
sumus auctor oīm. Gloria tibi
domine qui surre. Diuisio.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

S Ermone blādo angelus
pdixit mulierib⁹:in gali
lea dñs:vidēdus est quā toti⁹.
I lle dū pgūt cōcite aplis hec
dicere: vidētes eū viuere:oscu
lātur pedes dñi. Q uo agnito
discipuli:i galileā ppere:pgūt
videre faciem:desideratā dñi.
C laro pascali gaudio:sol mū
do nitet radio:cū xpm iā apli:
visu cernūt corporeo. O stensa
sibi vulnera:in xpi carne fulgi
da:resurrexisse dñm:voce fatē
tur publica. R ex xpe clemen=
tissime:tu corda nr̄a posside:vt
tibi laudes debitas: reddam⁹
omi tēpore. Q uesum⁹ auctor
oim. Gl'a tibi. De sctā cruce.
S Alue crux sctā salue mū
di glia vera spes nostra
vera ferēs gaudia:signū salu=
tis salus i periculis:vitale li=
gnū vitā portās oim. T e ado
randā te crucem viuificā:in te
redēpti dulce decus seculi sem
per laudam⁹ semper tibi cani
mus:per lignū serui p te lignū
liberi. O riginale crimē necās
i cruce:nos a priuatis xpe mū=
da maculis:hūanitatē misera=
tus fragilē:per crucē sctām la
psis dona veniā. P rotege sal
ua bñdic sctifica pplm:cūctum
crucis per signaculū: morbos
auerte corpis ꝛ aie:hoc cōtra
signū nullū stet periculū. S it
deo patri laus in cruce filij:sit
coequalis laus sancto spūi:ciui
bus summis gaudiū sit āgelis
honor i mūdo sit cruci inuētio.
vel exaltatio. Amen Ad noc.
S Ignum crucis mirabile
olim per orbē renitēs:in
qua pepēdit innocēs:xps redē
ptor oim. H ec arbor est subli=
mior:cedris habet quas liba=
nus:que poma nescit noxia:sed
ferre vite premia. T u xpe rex
piissime:hui⁹ crucis signaculo
horis momētis oibus:munire
nos nō abnuas. V t ore tibi cō
sono:et corde deuotissimo possi
mus oi tpe:laudes referre de
bitas. D eo pri. Ascēsiōis dñi.
F Estum nunc celebre ma=
gnaqꝫ gaudia: cōpellūt
aios carmina promere:cū xps
soliū scādit ad arduū:celorum
prius arbiter. C ōscēdit iubilās
letus ad ethera:sctōꝝ popul⁹
predicat inclytū:cōcinnit pari
ter angelicus chorus:victoris
boni gliam. Q ui scādēs supe
ros vincula vinxerat: donans
terrigenis mūera plurima:di
strict⁹ rediet arbiter oim: quí
mitis modo trāsijt. O ramus
dñe cōditor inclite:deuotos fa
mulos respice ptege:ne nos li
uor edax demonis obruat:de=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

mergat vel i inferos. Ut cũ flã miuoma nube reuerteris:occulta hoiz pãdere iudicãs:ne des supplicia horrida noxiis:sed iustis bona premis. Pr̃a hoc genitor optie maxie: hoc tu nate dei ⁊ bone spũs:regnãs perpetuo fulgida trinitas: p cuncta pie scl'a. Amen. Ad cõpletoriũ

Iesu nr̃a redẽptio: amor et desideriũ: de⁹ creator oim:homo in fine tẽpoꝝ. Que te vicit clemẽtia:vt ferres nostra crimina:crudelẽ mortẽ patiens:vt nos a morte tolleres Inferni claustra penetrans: tuos captiuos redimẽs:victor triũpho nobili:ad dextrã pr̃is residẽs. Ipa te cogat pietas: vt mala nr̃a superes parcẽdo: et voti cõpotes:nos tuo vultu saties. Tu esto nostrũ gaudiũ q̃ es futur⁹ premiũ:sit nr̃a in te gl'ia:p cũcta pie scl'a. Gl'ia tibi dñe:qui scãdis supra sydera:cũ patre ⁊ sãcto spũ:in sẽpiterna secula. Amen. Ad nocturnũ.

Eterne rex altissime: redemptor ⁊ fidelium:quo mors soluta deperit:dat triũphus gr̃e. Scandẽs tribunal dextere:pr̃is ptãs oim:collata est iesu celitus:que nõ erat hũanit⁹. Ut trina rex machina:celestiũ terrestriũ et infernoꝝ cõdita:flectãt genu iã subdita. Tremũt videtes angeli v̄sam vicẽ mortaliũ:culpat caro,purgat caro:regnat de⁹ dei caro. Tu esto nr̃m gau. Gl'ia tibi dñe q̃ scãdis. Ad laudes.

Tu xp̃e nostrũ gaudium manens olimpo preditum:mũdi regis q̃ fabricã:mũdana vincẽs gaudia. Hinc te precantes qũs : ignosce culpis oibus:et corda sursum subleua ad te supna gr̃a Ut cũ rubẽte ceperis : clarere nube iudicis: penas repellas debitas : reddas coronas pditas. Tu esto nr̃m gau. Gl'ia tibi dñe q̃ scan.

In die penthecostes.

Veni creator spũs:mentes tuorũ visita : imple supna gr̃a:que tu creasti pectora. Qui paclit⁹ diceris:donũ dei altissimi : fons viuus ignis charitas : et spiritalis vnctio. Tu septiformis munere:dextre dei tu digit⁹tu rite,pmisso pr̃is : sermone ditãs guttura. Accẽde lumen sensib⁹:infũde amorẽ cordib⁹:infirma nr̃i corporis:virtute firmãs perpeti. Hostẽ repellas longi⁹:paceq̃ dones ptin⁹:ductore sic te preuio:vitem⁹ om̃e noxiũ. Per te sciam⁹ da patrẽ:noscam⁹ atq̃ filiũ:te vtriusq̃ spm̃ : credam⁹

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

omni tempore Sit laus patri
cū filio: sancto simul paraclito
nobisq; mittat filius: carisma
sancti spūs. Amen. Ad cõple.
BEata nobis gaudia: an=
ni reduxit orbita: cū spi=
ritus paraclitus: effulsit in di=
scipulos. Ignis vibrāte lumi
ne: lingue figurā detulit: verbis
vt essent ꝓflui: et charitate fer
uidi. Linguis loquūtur oīm:
turbe pauēt gētiliū: musto ma
dere deputāt: quos spūs reple
uerat. Patrata sunt hec my=
stice: pasce pacto tēpore: sacro
dierū nūero: quo lege fit remis
sio. Te nūc de⁹ piissime: vultu
p̄camur cernuo: illapsa nobis
celit⁹: largire dona spūs. Du
dum sacrata pectora tua reple
sti grā: dimitte nūc peccamina
et da quieta tēpora. Sit laus.
IAm xp̄s astra [Ad noc.
ascēderat: regress⁹ vnde
venerat: promisso pr̄is mūere:
sctm̄ daturus spm̄. Solēnis vr
gebat dies quo mystico septē=
plici orbe voluto septies signat
beata tēpora. Dū hora cūctis
tertia: repēte mūdus intonat:
orātibus apl'is: deū venisse nū=
ciat. De pr̄is ḡ lumine: deco=
rus ignis alm⁹ est: quo fida xp̄i
pectora: calore verbi cōpleat.
Sit laus patri. Ad laudes.

IMpleta gaudēt viscera:
afflata sctō spū: voces di
uersas intonāt: fantur dei ma
gnalia. Ex omi gente cogniti
grecis latinis barbaris: cun=
ctisq; admirātibus: linguis lo
quūtur oim. Iudea tūc incre=
dula vesana toruo spū: ructare
musti crapulā: alūnos xp̄i con
crepat. Sed signis et virtuti=
bus: occurrit et docet petrus:
falsa ꝓfari ꝑfidos: iohelis te=
stimonio. Sit laus pr̄i cū fi.

¶ De corpore christi.

PAnge lingua gl'iosi cor=
poris mysteriū: sāguinis
q; preciosi: quē in mūdi preciū
fruct⁹ vētris generosi rex effu
dit gētiū. Nobis natus nobis
datus ex intacta virgine: et in
mūdo cōuersatus sparso verbi se
mine: sui moras incolat⁹ miro
clausit ordine. In supreme no
cte cene recūbēs cū fratribus:
obseruata lege plene cibis i le
galibus: cibū turbe duodene se
dat suis manib⁹. Uerbū caro
panē verū verbo carnē efficit:
fitq; sanguis xp̄i merū et si sen
sus deficit: ad firmādū cor sin=
cerū sola fides sufficit. Tātū
ergo sacramētum veneremur
cernui: et antiquū documentū
nouo cedat ritui: prestet fides
supplemētum sensuū defectui.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Genitori genitoqꝫ laus ꝛ iubi
latio: salꝰ honor virtus quoqꝫ
sit ꝛ bn̄dictio: ꝓcedēti ab vtro-
qꝫ cōpar sit laudatio. Amen.
VErbū supnū [Ad ꝯple.
ꝓdiēs: nec p̄ris linquēs
dextera: ad opus suū exiēs: ve-
nit ad vite vesperū. In mortē
a discipl'o: suis tradēdus emu-
lis: prius i vite ferculo: se tradi
dit discipulis. Quibꝰ sub bina
specie: carnē dedit ꝛ sanguinē:
vt duplicis substātie: totū ciba
ret hoiem. Se nascēs dedit so
ciū: cōuescēs i eduliū: se moriēs
in p̄ciū: se regnās dat in p̄miū
O salutaris hostia: que celi pa
ras ostium: bella premūt hosti
lia: da robur fer auxiliū. Uni
trinoqꝫ dn̄o: sit sempitēna glīa:
q̇ vitā sine termino: nobis do-
net in patria. Amen. Ad noc.
SAcris solēnijs iūcta sint
gaudia: et ex p̄cordijs so
nēt p̄conia: recedāt vetera no
ua sint oīa corda voces ꝛ opa.
Noctis recolit hora nouissi-
ma: qua xp̄s credit agnū et azi
ma: dedisse fratribꝰ iuxta legi
tima: nostris indulta patribꝰ.
Post agnum tipicū expletis
epulis: corpꝰ dn̄icū datū disci-
pulis: sic totū oibꝰ q̄ totū sin-
gulis: eius fatemur manibus.
Dedit fragilibꝰ corporis fer-
culum: dedit ꝛ tristibꝰ sangui-
nis poculū: dicens accipite q̄
trado vasculū: oēs ex eo bibite
Te trina deitas vnaqꝫ posci-
mus: vt nos sic visites sicut te
colimus: per tuas semitas duc
nos quo tendimꝰ: ad lucē quā
inhabitas. Amen. Ad laudes.
SIc sacrificium istud insti
tuit: cuius officiū cōmit-
ti voluit: solis presbyteris: qui
bus sic cōgruit: vt sumāt ꝛ dēt
ceteris. Panis angelicꝰ fit pa
nis hoim: dat panis celicus fi-
guris terminum: o res mirabi
lis māducat dn̄m: pauper ser-
uus ꝛ hūilis Te trina deitas.

¶ De sancto iohāne baptista.

UT queāt laxis resonare
fibris: mira gestorum fa
muli tuorū: solue polluti labij
reatū sancte iohēs. Nūciꝰ cel
so veniens olympo: te p̄rima-
gnū fore nasciturū: nomen ꝛ vi
te seriem gerēde ordine ꝓmit.
Ille ꝓmissi dubiꝰ supni: per-
didit prōpte modulos loquele
sꝫ reformasti genitus perēpte:
organa vocis. Uētris obstru-
so positus cubili: senseras re-
gem thalamo manētem: hinc
parens nati meritis vterqꝫ: ab
dita pandit. Gloriam patri re
sonemus omnes: et tibi chri-
ste genite superni: cum quibus

sanctus simul ꝛ creatoꝛ spirit⁹
regnat. Amen. Ad nocturnū.
Antra deserti: teneris
sub annis ciuiū turmas
fugiēs petisti: ne leui saltē: ma
culare vitā famie posses. Pre
buit hirtū tegimen camelus:
artub⁹ sacris strophiū bidētes
cui latex haustū: sociata pastū:
mella locustis. Ceteri tm̄ ce-
cinere vatū: corde presago: iu-
bar affuturū: tu qd̄ē mūdi sce-
lus auferētē: indice ꝑdis. Nō
fuit vasti spaciū per orbis: san-
ctioꝛ quisq̄ genit⁹ iohāne: qui
nephas secli meruit lauantem
tingere limphis Gloriā patri
resonem⁹ oēs. ꝛc. Ad laudes.
O Nimis felix meritiq̄ cel
si nesciēs labē niuei pudo
ris: prepotēs martyr eremiq̄
cultor: maxime vatū. Serta
terdenis alios coronāt: aucta
cremētis duplicata quosdā tri
no cēteno cumulata fructu: te
sacer ornāt Hinc potēs nostri
meritis opimis: pectoris du-
ros lapides repelle: asperum
planans iter ꝛ reflexos dirige
calles. Ut pius mūdi satoꝛ et
redēptoꝛ: mētibus pulsa luuio
ne puris: rite dignet veniēs sa
cratos ponere gressus. Lau-
dibus ciues celebrant supni: te
de⁹ simplex piterq̄ trine: sup-
plices ac nos veniā precamur
pce redēptis. Gloriā patri re
sonem⁹. vts. ¶ Petri ꝛ pauli.
Aurea luce ꝛ decore ro-
seo lux lucis oīe pfudi
sti sclm̄ decorās celos inclyto
martyrio hac sacra die que dat
reis veniā Ianitoꝛ celi doctoꝛ
orbis pariter iudices seculi ve
ra mundi lumina per crucē al
ter: alter ense triūphans: vite
senatū laureati possidēt Iam
bone pastoꝛ petre clemēs acci-
pe vota precātū et pcti vincula
resolue: tibi ptāte tradita: qua
cūctis celū vbo claudis aperis
Doctoꝛ egregie paule mores
instrue ꝛ mēte polū nos trans-
ferre satage donec pfectū lar-
giat pleni⁹ euacuato qd̄ ex pte
gemim⁹. Oliue bine pietatis
vnice: fide deuotos: spe robu-
stos: marie fonte repletos cha
ritatis gemine: post mortē car
nis impetrate viuere. Sit tri
nitati sēpiterna glīa: honoꝛ po
testas atq̄ iubilatio: in vnita-
te: cui manet imperium ex tūc
et modo p eterna secula. Amē
¶ Uisitationis marie.
Im mariā vite viā: matrē
verā viuētium: pie venit
q̄ redemit pctā delinquētium.
Gressum cepit cū cōcepit: ma-
ria multū pperās: visitauit cō

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

fortauit elizabeth. cōpatiens. Salutat inflāmat elizabeth et filius. inaudita fiunt ita. de dono sctispūs. Impregnata gra uidata fit mater olim sterilis. infans dat⁹ nondū natus exultat xpo iubilis. Seruit maior gaudet mior. maria fert solatiū. visitatis ꝑpatis ad spm ꝓpheticū. Precursorē et doctorē. maria manu indicat. qui rectorē purgatorē. digito mūdi nūciat. Nena gregē duc ad regē. maria cūctos visitās. vt saluet et letet. cū tu sis mater medians. Amen. Ad noctur.

O Christi mr̄ celica. fōs viuus fluēs grā. lux pellēs cūcta scisinata. maria deo proxima. Ex motu veri luminis. trāsiuit in mōticulis. virgo iuuare vetulā. de ꝑcursore grauidā. Mr̄ veit de nazareth vt salutet elizabeth. replētur dono spiritus. anus et eius filius Elizabeth ꝯplacuit ꝙ mr̄ dei affuit. infans gaudet in vtero pn̄te xpo dn̄o. Marie visitatio exēplū dat ꝓ brauio. ꝙ sit parata oibus. ipam pie q̄rētib⁹. Trinitatis clemētia. cuncta laxet facinora. per matris christi merita. nos ducat ad celestia. Amen. Ad laudes.

De sacro tabernaclo virtutū flos egreditur. i mōtis di uerticulo. odor marie spargit. Ex charitatis germine. elizabeth appropiat. et pietatis culmie. ipam deuote visitat. Salutat seruam dn̄a. hec matrem xp̄i nominat. cōfertur ingens grā. mrēm et ꝓlem satiat. En xp̄i incarnatio ꝓ nondū natus pāditur. hūc adorat cū iubilo qui ventre matris clauditur. Clamat senex i iubilo. vidēs marie gloriam. beata credens angelo fuisti rē veridicā. Hic stupet rex regula. nature mutās ordinē. vbi fiunt miracl̄a. per verbum celi principē. Ora virgo purissima sufficiēs auxiliū. cū sis mr̄ largissima. nos visites in sclm̄. A. Marie mag.

Iesu xp̄e auctor vite. qui in tuo sanguine pctm̄ lauisti ade. marie magdalene tribuisti salutarē fructū penitentie Preciosam margaritā stellamq; clarissimam. eamq; locasti in arce vranice curie. vt esset euidens tue exemplum clemētie. Interuentu ergo eius sis nobis propicius. ac nostra dele peccata et da vite gaudia. q regnas cum deo patre et spiritu compare. Amē. Ad noct.

Votiua cunctis orbita. lucis triumphat grā. qua

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ſcandit aſtra vernula. maria
chriſti fulgida. Calcans bea-
ta luridā ſeculi ruētis machi-
nam: ardore ſctiſpūs ignes ſub
egit lubricos. Hec ſacras ieſu
lachrymis. plātas rigauit in-
timis. terſit capillis oſculans
mētis tenebras expiās. Te q̄
ſumus gratiſſimā depoſce cle-
mēs veniā. celeſtis aule tinnu
lis q̄ ꝯfruamur organis. Sal
ue btā trinitas ꝯhēni manēs
gaudio iuua creatrix ſclm qui
regnas i ꝑpetuū. Amē. Laud.

Sydꝰ ſolare reuehit: op-
tate feſta diei. qua ma-
ria magdalena arcē poloꝝ ſub
ijt. Peccatricē ſe dn̄o que fa-
tetᷣ in publico. ſpretis mūdi il-
lecebris. veniam ſic ꝓmeruit.
Hec prima pedes dn̄i poſtq̄ꝫ a
morte ſurrexit. q̄s lauerat iaꝫ
lachrymis. leta deuote tenuit
Huius peccatricis p̄cibꝰ nos
xp̄e ſolue nexibꝰ. tergēdo nr̄a
crimina. in ſempiterna ſcl'a. A.

Conſcendat Laurētij.
vſq̄ꝫ ſydera celiq̄ꝫ pulſet
intima. vox atq̄ꝫ cātus oim̄. te
deū collaudantiū. Adeſt nā-
q̄ꝫ feſtiuitas et dies venerabil'.
in qua celū ꝑ meritis laurētiꝰ
ingreſſus eſt. Qui ſupatis ig-
nibus ⁊ impijs tortoribꝰ deui-
ctis ſeuis hoſtibꝰ. nūc gaudet
in celeſtibꝰ. Ipe digneᷣ dn̄m
rogare clemētiſſimū: vt ab eter-
nis ignibꝰ. nos ſeruet ⁊ demo
nibus. Deo pr̄i. Ad noctur.

Apl'oꝝ ſuparē. lauren-
tiū dyaconē pari coro-
na martyruꝫ romana ſacrauit
fides. Sixtū ſequēs hic mar-
tyrē. rn̄ſa vatis intulit. merere
fili deſine. ſeq̄ris me poſt tri-
duū. Nec territus pene metu
heres futurus ſanguinis. ſpe-
ctauit obtutu pio. qđ ip̄e mor
ꝯſolueret. Iā nūc in illo mar
tyre. egit triumphū martyris.
ſucceſſor equꝰ ſingraphū voti
tenens et ſanguinis. Pōſt tri-
duū iuſſus. tn̄ cēſus ſacratos ꝓ
dere ſpōdet pie. nec abnuit ad
dēs dolū victorie. Spectacu-
lum pulcherrimū egena cogit
agmina. inopes monſtrās p̄di
cāt. hi ſunt opes eccl'ie. Vere
pioꝝ ꝑpetes. iopes ꝑfecto ſūt
opes. auarus illuſus dolet. flā
mas ⁊ vltrices parat. Fugit
puſtus carnifex. ſuiſq̄ꝫ cedit ig
nibus ꝓ ſate me martyr vocat.
vorate ſi coctū eſt iubet. Laus
trinitati debita. hōr ptās glia
ꝯhēniter ſit oia. ꝑ ſcl'oꝝ ſcl'a. A.

Deuota mēte ſo Laud.
cij. p̄ces fundamꝰ mar-
tyri. q̄ nobis celi dn̄m. poſcat
fauere placidū. Laurēti mar

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tyr inclyte. sacrato coctꝰ sāgui
ne. ꝓphanū spernēs iudicē. six
tum secutus ꝑsulē. Cauernas
atri carceris. milleꝗ penas
corpis. ac minas crucis accu-
bis. tēnis athleta nobil. Car-
punt sacra viscera. seua ꝑsul-
tēt ꝟbera. suspēdit craticula.
subdūtur et incēdia. Sed for-
tis xp̄i signifer. talia profert
alacer. interritusꝗ funestū ver
bis lacescit deciū. Quid furis
hostis impie. xp̄m ne putas vi
cere. q̄ suo pio militi tyrānum
subdit sclī. Per penas tui cor-
poris. ꝑꝗ squalorē carcerꝭ. ro-
gamꝰ martyr inclyte. nob mi-
sellis annue. Laus sit parēti
dn̄o. laudes canamꝰ vnico. lau
des amboꝝ flamini. ꝑ tp̄a lau-
dabili. Amen. Jn. ij. vesperis.

Em martyris laurētij ar-
mata pugnauit fides.
nā morte mortem diruit ac se
met ipēdit sibi. Hore hoc sa-
cerdos dixerat. iā sixtus affixꝰ
cruci. laurētiū flētē vidēs. cru
cis sub ip̄o stipite. Desiste dis-
cessu meo fletū dolēter funde-
re. p̄cedo frater. tu q̄ꝗ pꝰ hoc
seq̄ris triduuz. Extrema vox
ep̄i p̄nūciatrix glie. nihil fefel-
lit nā dies p̄dicta palmā p̄sti-
tit. Hic sancte laurēti tuā nos
passionē colimꝰ: qꝫ supplex q̄s

ꝗ postulat cūctꝭ fauēdo p̄rogs
Gl'ia p̄ri ingeito. gl'a vnigeito
vna cū sctō sp̄ū. in sempitna se-
cl'a. A. Assūptiōis marie

O glifica luce chorus-
cas. stirpis dauitice rgia ꝓles
sublimis residēs ꝟgo maria. su
pra celigenas etheris oēs. Tu
cū ꝟgineo mr̄ hōre. āglоꝝ dn̄o
pectoris aulā. sacris visceribꝰ
casta ꝑasti. natꝰ hic deꝰ est cor
pore xp̄us. Quē cūctus vene-
rās orbis adorat. cui nunc rite
genu flectit om̄e. a quo nos pe
timꝰ. te veniēte. abiectis tene-
bris. gaudia lucis. Hoc largi-
re p̄r lūinis ois. natuꝫ ꝑ ꝓpriū
flamie sctō. q̄ tecū nitida viuit
in ethera. regnās ac moderās
scl'a cūcta. Amen. Augustini.

Magne p̄r augustie p̄ces
nr̄as suscipe. ⁊ ꝑ eas cō-
ditori nos placari satage. atꝗ
rege gregē tuū: summuꝫ decus
p̄sulū. Amatorē pauptatis te
collaudāt paupes. assertorem
ꝟitatis amāt veri iudices. frā
gis nobis fauos. mellis de scri
pturis disserēs. Que obscura
pri⁹erāt. nobis plana faciens.
tu de ꝟbis saluatoris dulcē pa
nē ꝯficis. et ꝓpinas potū vite.
de psalmoꝝ nectare. Tu ō vi-
ta clericoꝝ. sctām scribis regu
lā: quā qui amant et sequūtur.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

viā tenent regiā. atq tuo sancto ductu redeunt ad patriam. Regi regū salus vita. dec⁹ et imperiū. trinitati laus et honor. sit per omne sclm. qui conciues nos adscribat supernorū ciuium. Amen. Ad nocturnū.

Christe saluator. pietatis auctor iure laudaris famulorū odis. leta quos p̄stas celebrare festa temporis huius. Instat en solis reuolutus orbis. quo petit celum augustinus heros. atq sanctorū numero locatus gaudet habūde. Cui⁹ obtentu rogitās benignū. si quis accedit prece cū fideli. sētit effectu retinere votū dante benigno. Ergo submissi augustine scte. quesumus nobis veniam preceris. vt pio tecū liceat per euū viuere xp̄o. Prestet hoc nobis. Ad laud.

Celi ciues applaudite. et vos fratres concinnite p̄ris nostri solennia solis redu xit orbita. Hic ergo psalmi resonent. hinc lectiōes cōcrepēt. et hymnorū dulcisona multiplicētur cātica. Quod lingua foris p̄sonat. intus affectus sentiat. nec imitari pigeat. qd̄ laudare mēs approbat. Hūc post mūdi curricula. celi suscepit curia. quē cū seruis fidelib⁹. iā salutauit dn̄s. Conemur totis viribus. iūgam⁹ p̄ces p̄cibus. vt augustini meritis celi fruamur gaudijs. Pra.p. Decollatiōis iohis.

Almi propheте ꝓgenies pia clarus parēte nobilior p̄re. quem m̄ris aluus claudere nesci⁹. ortus herilis ꝓdidit indice. Cū ꝟginalis regio glīam. summi tonātis noie pignoris. gestaret aula nobilis intimo. claustro pudoris fertilis integro. Vox suscitauit missa puerpe. fouitq vatis gaudia puuli. matres ꝓphetāt munere pignorū mutus locutus nomie filij est. Scribēdus hic est votis vt augeat. nr̄e canores duraq vincla. dissoluat oris larga ꝓphetiis. verborū habenis lr̄a nois. Vox nāq verbi vox sapiētie est. maior ꝓphetis sed minor āgelis. q̄ p̄parauit corda fideliū. strauitq rectas iusticie vias. Sit trinitati vnice glīa virt⁹ ꝓtās summa potētia. regnū retentās. q̄ deus vn⁹ est p cūcta semp secli scl'a. Amen. Laud.

Assertor equi nō ope regia nec morte dura linquere tramitē. veri coact⁹ nō licz ait tibi vxorē h̄re fr̄is adulterā. Hic ira regꝫ seuaq furia saltatiōis mūere vēdita. men

sas tyrãni et virginis ebrios.
luxus repleuit sanguie sobrio.
Nec vitricus dat dona vesa-
nior. q̃ si veneni pocula trade
ret. negare pstat q̃ dare vitri
cũ odisse pstat plus nocet hoꝝ
amor. Sit tri. Natiuit. marie
Gaude visceribus mrĩ in-
timis felix ecclia. q̃ sacra
replicas scte festa marie. plau
dãt astra solum mare. Cuius
magnifica est gñatio. cuius vi-
ta sacris claruit actib⁹. cui⁹ fi
nis honorem summum sine te
net fine. Que ꝟgo pepit. ꝟgo
ꝙ pmanet. lactauit ppriis vbe
ribus deũ. portantẽq; gerebat
vlnis pna tremẽtibus. Felix
mltiplici laude puerpa. regis
porta sui clausa phẽniter. mun
di stella fluẽtꝭ. floris ꝟgula re-
gia Te nũc suppliciter sancta
theotocos. regis ppetui spon-
saq; poscimus. vt nos sp vbiq;
miti munere ptegas. Sãctis
obtineas ꝟgo pcatib⁹. pacis p
sidiũ. dulce diutine. nobis atq;
bti regni dona phẽnia. Prã sũ
me pr. pris ac vnice. amboꝝq;
sil spũs annue. q̃ regnas deus
vn⁹. omi tpe scli. Amẽ. De san
cto michaele.
Tibi xpe splẽdor pris vita ac ꝟt⁹
oim. in ꝯspectu angeloꝝ votis
voce psallim⁹. alternãtes con
crepãdo. melos dam⁹ vocib⁹.
Collaudam⁹ venerãtes oẽs
celi milites. sed pcipue prima-
tẽ celestis exercitus michaelẽ.
in ꝟtute ꝯterẽtẽ zabulõ. Quo
custode pcul pelle. rex xpe cle-
mẽtissime oẽ nephas inimici.
mundo corde et corpe. padiso
redde tuo nos sola clementia.
Gliam pri melodis resonem⁹
vocib⁹. gliam xpo canamus.
gliam paclito. q̃ deus trin⁹ et
vn⁹ extat ãte scla. A. Ad noc.
Christe sctoꝝ dec⁹ ange-
loꝝ. rector huani gñis z
auctor. nobis eternũ tribue be
nignus scandere celũ. Ange-
lũ pacis michael ad istã celit⁹
mitte rogitem⁹ aulã. nobis vt
crebro veniẽte crescãt pspera
cũcta. Prestet hoc nobis. Ad
laud.
Angel⁹ fortis ga
briel vt hostẽ pellat an
tiquũ. volitet ab alto. sepi⁹ tẽ-
plũ veniat ad istud visere nrm
Angelũ nobis medicũ salutis
mitte de celis raphael. vt oẽs
sanet egrotos. piterq; nros di
rigat actus. Hinc dei nri ge-
nitrix maria. tot⁹ z nobis cho
rus angeloꝝ sp assistat. siml et
btã concio tota. Prestet hoc.
De omibus sanctis.
Iesu saluator scli. redẽ-
ptis ope subueni. et pia dei ge-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nitrix. salutẽ posce miser/. Ce
tus oẽs ãgelici. et pr̃iarcha=
rũ cunei. ⁊ pphetarũ merita no
bis p̃cent veniã. Baptista xp̃i
p̃uius. ⁊ clauiger ethereus. cũ
ceteris ap̃lis. nos soluãt nexu
criminis. Chor⁹ sacrat⁹ mar
tyrũ. confessio sacerdotũ. ⁊ v̄gi
nalis castitas. nos a pctis ab=
luãt. Monachorum suffragia.
oẽsq3 ciues celici. ãnuãt votis
supplicũ. ⁊ vite poscãt p̃mium
Laus honor virtus glĩa. deo
pr̃i ⁊ filio. vna cũ sctõ spũ. i sem
piterna sc̃la. A. Ad nocturnũ.

Christe redemptor oĩm:
cõserua tuos famulos:
beate semp virginis placatus
sanctis p̃cibus. Beata quoq3 ag
mina celestiũ spirituũ. p̃terita
presentia futura mala pellite.
Vates eterni iudicis. aposto=
liq3 dñi suppliciter exposcim⁹.
saluari vestris p̃cibus. Marty
res dei inclyti. confessoresq3 lu
cidi. vestris orationibus nos
ferte in celestibus. Chori san
ctarum virginum. monacho=
rumq3 omnium. simul cum san
ctis omnibus. consortes chri=
sti facite. Gentem auferte per
fidam. credentium de finibus.
vt christi laudes debitas. per=
soluamus alacriter. Deo pa=
tri sit gloria ⁊c. Ad laudes

Omnes supni ordines. qui
bus dicatur hic dies. mil
le milleni milies. vr̃os audite
supplices. Nec festa nobis p=
sperans. dicata sanctis omib⁹
quo dãte te celestibus. ipa fru
amur sedibus. Qua virgo ful
get v̄ginũ. semp genitrix filij.
quo iugiter te splẽdidi. laudãt
adorãt angeli. Primũ virtu=
tes ignee: mox replete sciẽtie.
ex inde iuuate nos p̃ce. sessiões
dominice. Hinc dicati virtu=
tibus. et fulgurosis vultibus.
nosq3 tremendi nutibus. chri=
sti fauete plebibus. Tu pater
assis abraham. clarã gerẽs p=
sapiam. cũ ipis necessariam. no
bis precendo veniam. His iũ
ctus es consortio. p̃cursor ⁊ ag
nemine. cũ patriarchis omni=
bus. vatũq3 gaudens cetibus.
Sacer adesto clauiger. et no=
ue pacis legifer. omisq3 christi
crucifer. actus mũdate parit.
Que lingua que vox explicet
ap̃lor glãm. aut cãdidati mar
tyres. q̃bus coronis emicent.
Donãtur illic premia eterna
p̃fessoribus. agnũ sequẽtes vir
gines. nouo resultãt cantico.
Laus. honor. virtus. gloria.

De sancta Elizabeth.

Hymnũ deo vox iocunda
decãtat ecclie: nã p̃gaudẽt le=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tabunda fyō mr̄ filie. ascendē-
ti de ꝓfundo cōualle miserie.
Qua regali stirpe natā. in an
nis infantie. vir accepit despō
satā indolis eximie. semꝑ tñ in
spiratā voto cōtinētie. Fide
ple sacramēto ratū hoc con-
iugiū. vero docet sacramento
qd patrū celestium. vite sancte
succremento attigit consortiū.
Lege carnis sic ligata. nō ex-
tinxit spiritū sed impleuit fide
rata. nec reliquit irritū. quod
a deo mens pata. gerebat p-
positū. Glia et honor deo vsqꝫ
quo altissimo. vna pr̄i filioqꝫ i-
clyto paclito. cui laus est et po
testas p eťna scl'a. A Ad noct.

Nouū sydus emicuit. er-
ror vetus cōticuit. nouo
splendore rutilat. plebs nouas
laudes iubilat. In cuius nūc
pconio. ligua soluat eccl'ia. no-
ue preconis gl'iam. pmat spe-
rando veniam. Dies solennis
agitur. dies salutis colitur. in
quo spes que pmittit. hac at-
testante redditur. Ergo dei
famula elizabeth per secula.
christo conregnans veniā. no-
bis poscas et gratiam. Deo
patri sit gloria. eiusqꝫ soli filio

Ad laudes.

Hec insignis. hec beata.
pauperū nutritia. fastu mun-
di non elata. nec parentū glo-
ria. in se carne trucidata cru-
cifixit vitia. Aqua eam duin
riguit hostis innocentie. po-
tum lacte perforauit clauo pe
nitentie. ⁊ sic sese liberauit vir
tus patientie. Tandem viro
destituta. munda mundum ex-
uit. christum mente iam indu-
ta. carni saccum consuit. in tē-
pore hoc statuto lāpas sic emi
cuit. Veras censu pauperta-
tis redimens diuitias. de the-
sauro pietatis auri fudit copi-
as. et multoꝝ egestatis supple
uit inopias. Fecit opus fuso
cibi querens alimoniam. et vi
lescens ipa sibi. spreuit igno-
miniam. sciens soli christe tibi
recte dare gloriam. Gloria sit
iesu bone tibi nunc et iugiter.
qui certantes in agone adiu-
uas fideliter. et mercedeꝫ das
corone vincēti viriliter. Amē.

De sancta Katherina.

Katherine collaudemus
virtutum insignia. cordis ei p̄-
sentemus. et oris obsequia. vt
spe certa respiremus per eius
suffragia. Multa fide katheri-
na. iudicem marentium nō for
midat lex diuina sic firmat elo
quiuꝫ. qꝫ confutat ex doctrina.
doctores gentiliū. Victi chri
stum cōfitentur relictis errori

bus. iudex iubet vt cremetur. nec pilis nec vestibus nocet ignis. sed torrent iniustis corpib⁹ Velut aurū ꝓprobauit fornacis adustio. nā quos foris conseruauit xp̄us ab incēdio. corrit intus et purgauit fides et confessio. Post hec blādis rex molitur ỽginē seducere. nec ꝓmissis emollitur nec terret verbere. cōpeditur custoditur tetro clausa carcere Clause lumē ne claudatur. illucet porphirio. q̄ regine federat fidei colloquio quorꝫ fidē imitatur ducentena contio. Hinc rex furit et tabescit. nec intra se capitur. ꝙ nox ibi noctē nescit. nox in diē vertitur. soli turba mlt'a crescit ieiuna reficitur. Huius ergo cōcionis cōcordes ꝯstantia. vim mūdane passionis pari paciētia supemus. vt cū bonis letemur in glia. Amē. Ad noctur. Pange lingua glīose. virginis martyriū gēme iubar ꝑciose descēdat in mediuꝫ. vt illustret tenebrose mēt' domiciliū. Virgo penis iā attrita. rotarū patibulo. ꝑsentatur premunita fidei signaculo. genu flectit orat ita. circūstante pp̄lo. Vt confirmes spē tuorꝫ. et honorem nominis. et elides supborū vim virtute numinis struem deus hanc lignorꝫ ictu frange fulminis. Mox cōpletur mox rotarū iunctura dissoluitur. astans molis ex pressura populi pars teritur. pars baptismi suscepturs. ỽgini cōiungitur. Inde fidens occultata. regis vxor emicat. deos regis detestata. xp̄m regē predicat. tortis mammis cruciata. spe constanti dimicat. De collari cū iubetur. caput offert gladio. petit sibi suffraget virginis orō. ex defectu ne fraudetur palme sue premio. Huius et nos imploremus deuote suffragia. mentes ita cōformem⁹ katherine gratia. vt regine cōregnemus in celesti patria. Amen. Ad laudes. Desidēs dies expandetur in eius preconiū. cuius virtus dilatatur in ore laudātiū. si gestorū teneatur finis et initium Verbo vite roboratus prosilit porphirius. cum ducentis decollatur migrat palme socius. katherine cruciatus minatur maxentius. Imminente passione. palam hec intersērit. assequatur iesu bone. quod a te petierit. suo q̄squis i agone memor mei fuerit. Post hec caput amputatur. fluit lac cū sanguine. angelorum sublena

tur corpus multitudine:et sy-
nai collocatur in supremo cul-
mine. Hoc declarat hoc expla
nat: meritũ virgineũ: q ex ei9
tũba manat incessanter oleum
cuius virtus oĩs sanat doloris
aculeum. Cum doloris corpo
ralis vt hec sanet vnctio: sic li
quoris spiritalis mundet nos
infusio: et eterno tẽporalis do
lor cedat gaudio. Amen.

De sancta anna.

Anne festum cũ gaudio
presens celebret concio
vt iũgas mẽtes vocibus: veni
creator spirit9. Anna spreta
q sterilis: tandem fit iure cele
bris: cui9 tulit opprobriũ: deus
creator oĩm. Fecũdata natã
pfert: fert ad tẽplũ deo offert
quã castitatis speculum: agno
scat oĩne seculũ. Sacris locis
educat: miro modo impregna
tur: cui9 fit vẽter cõcipiẽs: ver
bum supnum pdiẽs. Conce-
ptus sine semine: tandem pdit
de virgie: quẽ queris interfice
re: hostis herodes impie. An
na mater placa iesum: p pctis
orbis cesum: nos salua rogent
singuli: iesu saluator sclĩ. Tri-
no deo z simplici: canam9 vo-
ce supplici: tibi manet diuini-
tas: tu trinitatis vnitas. Amẽ

Ad nocturnum.

Presentis festi tempore:
nos monet sõnũ rũpere:
lucis ppique presci9: ales diei
nũcius. Solam9 anne trãsitũ
laudemus ei9 meritũ: quã iam
fecit laudabilẽ: vrbs beata hie
rusalem. Eterna xpi munera
iam gustas sup ethera: preca-
mur solue vicula: o gl'iosa dña.
Duc nos tecũ ad gaudia: vbi
manes i patria: pax nr̃a iugis
et quies: xp̃e qui lux es z dies.
Hic trinitati gl'ia: sit semper
et victoria: tu finis z principiũ
rex xp̃e factor oĩnĩũ. Amen.

Laudes.

Lux ecce ful-
get celebris: qua migra
uit de tenebris: ãna soluta cor-
pore: iã lucis orto sydere. Ma
tri cõgaudet filia: inter cãtus
tripudia: simul cum sctĩs oib9:
exultet celũ laudib9. Leuerit
sup ethera: ante qui suxit vbe-
ra: qui te ad thronum sustulit:
presepe poni ptulit. Audi pre
cãtes seruulos: in tua laude se-
dulos: da nobis frui p secula:
eterna celi gloria. Laus patri
sit cũ filio: sctõ simul paraclito
quem laudemus cũ cantico: ex
more docti mystico. Amen.

Dedicationis.

Urbs beata hierusalẽ di
cta pacis visio: que con-
struitur in celis viuis ex lapi-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

dibus: et angelicis ornata: vt
spõsata comite. Noua veniẽs
e celo: nuptiali thalamo: ꝑpa=
rata vt spõsata copulata dño:
platee ⁊ muri eius ex auro pu
rissimo. Porte nitẽt margari
tis aditis patẽtibus: et virtu=
te meritoꝝ illuc introducitur
oĩs qui ꝓ xp̄i noĩe hic in mũdo
premitur. Tusionibus pressu=
ris expoliti lapides suis ada=
ptãtur locis p manũ artificis
disponũtur permãsuri sacris
edificiis. Angularis fũdamẽ
tum lapis xp̄s missus est: q̃ cõ=
page parietũ in vtroq; nectit:
quẽ syon sancta suscepit: in quo
credẽs pmanet. Qis illa deo
sacra et dilecta ciuitas: plena
modulis in laude ⁊ canore iu=
bilo: trinũ deũ vnicũq; cũ fauo
re predicat. Hoc in tẽplo sum
me de⁹ exoratus adueni: et cle
mẽti bonitate precũ vota susci
pe: largã benedictionẽ: hic in=
funde iugiter. Hic ꝓmerean=
tur oẽs petita accipere: et ade
pta possidere cũ sanctis perhẽ
niter: paradisum introire trãs
lati in requiẽ. Gloria ⁊ honor
deo vsq;quo altissimo: vna pa
tri filioq; inclyto paraclito cui
laus est et potestas per eterna
secula. Amen. Ad noct.
Christe cunctorũ dñator
alme: patris eterni genitus ab
ore: supplicum vota pariter et
hymnũ cerne benignus. Cer
ne quod puro deus in honore:
plebs tua supplex resonet i au
la: annua cui⁹ redeũt colẽdum
tẽpora festũ. Hec domus rite
tibi dedicata nascitur i qua po
pulus sacratũ corpus assumit
bibit ⁊ beati sanguinis haustũ.
Hic sacrosancti latices veter
nas: diluũt culpas perimũtq;
noxas: crismate vero genus vt
creetur christicolaꝝ. Hic sal⁹
egris medicina fessis: lumen or
batis veniaq; nostris: fert offẽ
sis timor atq; meror pellitur
omĩs. Quesumus ergo deus
vt sereno: annuas vultu famu
los gubernãs: qui tibi summo
celebrãt honore gaudia tẽpli.
Nulla nos rite cruciãt mole
sta: sint dies leti placideq; no=
ctes: nullus ex nobis pereũte
mũdo: sentiat ignes. Hec dies
in quo tibi cõsecratã: conspicis
aram tribuat perhenne: gaudiũ
nobis vigeatq; longo tẽporis
vsu. Gloria sũmũ resonet parẽ
tem: glia natũ pariterq; sctm
spm̃ dulci modulemur hymno
omẽ p euũ. Amen. Ad laudes
Hic locus nẽpe vocitatur
aula: regis eterni ianuaq;
celi portaq; vite patriã peten

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tes accipit oēs. Turbo quam
nullus quatit aut vagātes: di
ruunt vēti penetrātq; nymbi:
nec tetris ledit piceꝰ tenebris
tartarus horrēs. Quesumus
ergo deus vt sereno: annuas
vultu famulos gubernās: qui
tibi summo celebrant honore:
gaudia tēpli. Nulla nos rite
cruciāt molesta: sint dies leti
placideq; noctes: nullus ex no
bis peūte mūdo: sentiat ignes
Prestet hoc nobis deitas bea
ta: patris ac nati pariterq; san
cti spūs cuius reboat in omni
gloria mundo. Amen.

¶ De sancto andrea. Hymnꝰ.

Andrea pie sanctoꝝ mi
tissime: obtine nr̄is rea
tibus veniā: et qui grauamur
sarcina peccaminum: subleua
tuis intercessionibus. Annue
christe seculoꝝ dn̄e. vt infra.

¶ De sancto thoma.

O thoma xp̄i perlustrator la
teris: per illa sancta te roga=
mus vulnera: que mūdi cūcta
diluerūt crimina: nostros rea
tus terge tuis p̄cibꝰ. Annue.

¶ De sancto mathia.

Mathia iuste: duodeno solio
residēs sorte nos a cūctis sor=
dibus solue peccati vere lucis
gaudijs quo perfruamur tuis
s̄ctis precibus. Annue xp̄e.

¶ De sancto paulo.

Doctor egregie vt s̄. in Au=
rea luce Annue xp̄e. vt infra.

¶ Philippi et iacobi.

Iacobe iuste: iesu frater dn̄i
sit tibi pia sup nos compassio
quos reos fecit supba iactātia
atq; fedauit mūdi petulantia.
Proni rogamus philippe os
lampadis pias celestis aures
pulsa iudicis: vt que meremur
repellat supplicia: et q̄ p̄camur
det supna gaudia Annue xp̄e

¶ De sancto iohanne.

Sācte iohēs xp̄o dilectissime
q̄ supra eiꝰ pectus recubueras
obtine nobis pctōꝝ veniā: p ti
bi datā castitat' gl'iaz Annue.

¶ De sancto iacobo.

Iacobe celi lumiare maximū
exaudi tuos te precātes famu
los: et posce nobis veniā rogā
tibꝰ quā venit xp̄s gratis da=
re miseris. Annue. ¶ De san
cto petro. Iam bone pastor.
quere in Aurea luce. Annue.

¶ De sācto bartholomeo.

Bartholomee celi sydus au=
reum: milies supra solis iubar
radiās: erige mentes nostras
polo turbidas: reasq; nostras
sana cōsciētias. Annue xp̄e.

¶ De sancto matheo.

Mathee sācte bino pollēs mu
nere: sedulis iesum interpella

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

questib⁹:vt nos in mūdi turbi
nibus gubernet ne post etern⁹
sorbeat interit⁹. A nnue xp̄e.

¶ Symonis ⁊ iude.

E eate symon ⁊ thadee incly-
ti cernite nr̄os gemit⁹ cū fleti
bus: quiq; per lapsum merui-
mus baratrū:per vos celorum
mereamur aditū A nnue xp̄e.

¶ De apostolis.

A Nnue xp̄e sctoꝝ dn̄e:no
bis p hui⁹ vel hoꝝ tibi
chara merita: vt q̄ te corā gra
uiter deliq̄m⁹:hui⁹ vel hoꝝ sal
uemur glosis precib⁹. S alua
redēptor plasma tuū nobile:si
gnatū sancto vult⁹ tui lumine
nec lacerari sinas fraude de-
monū ꝓpter qd mortis exsol-
uisti precium. N ole captiuos
esse tuos famlos:absolue reos
cōpeditos erige:⁊ quos cruore
redemisti ꝓprio:rex bone tecū
fac gaudere ppeti. S it tibi ie
su bn̄dicte dn̄e:glia xt⁹ honor
et imperiū:vna cū p̄re sāctoq;
paraclito:cū qb⁹ regnas deus
ante secula. Amen. Ad noct.

E Terna xp̄i mūera:aploꝝ
gliam: laudes canentes
debitas:letis canam⁹ mētib⁹.
E cclesiarū pricipes:belli triū
phales duces:celestis aule mi-
lites:⁊ vera mūdi lumina D e
uota sctoꝝ fides: inuicta spes
credentiū:pfecta xp̄i charitas
mūdi triūphat pricipē I n his
patna glia: i his volūtas sp̄us
exultat in his fili⁹: celū replet
gaudijs T e nūc redēptor q̄s
vt ipoꝝ cōsortio:iungas precā
tes seruulos:in sempiterna se-
cula. Amen. Ad laudes

E Xultet celū laudibus:re
sultet terra gaudijs:aploꝝum
gliaz:sacra canūt solēnia V os
seculi iusti iudices:et vera mū-
di lumina:votis precamur cor
dium: audite preces supplicū.
Q ui celum verbo clauditis:se
rasq; eius soluitis: nos a pctis
oib⁹:soluite iussu q̄s. Q uorū
precepto subdit:salus ⁊ lāguor
oim:sanate egros morib⁹:nos
reddētes virtutib⁹. V t cū iu-
dex aduenerit:xp̄s i fine seculi:
nos sempiterni gaudij: faciat
esse cōpotes. D eo p̄ri. De vno martyre

D Eus tuoꝝ mi litū:sors ⁊ corona p̄miū:
laudes canētes martyris: ab-
solue nexu criminis. H ic nēpe
mūdi gaudia:et blādimēta no
xia:caduca rite deputās:pue-
nit ad celestia. P enas cucur-
rit fortiter:et sustulit viriliter
p te effundēs sanguinē:eterna
dona possidet. O b hoc preca-
tu supplici:te poscim⁹ pijssime
i hoc triūpho martyris: dimit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tenorā seruulis Laus et perhē
nis glia: deo prī et filio: sācto si
mul paraclito: in sempiterna se
cula. Amen. Ad laud.
Martyr dei q̄ vnicū prīs
sequēdo filiū: victis triūphans
hostib⁹: victor fruēs celestib⁹.
Tui pcat⁹ munere: nrm reatū
dilue: arcēs mali cōtagia: vite
remouēs tedia. Soluta sūt iā
vincula: tui sacrati copis: nos
solue vinculis seculi amore filij
dei. Deo prī. De martyrib⁹.
Sanctor meritis incly=
ta gaudia: pangam⁹ so=
cij gestaq3 fortia: nā gliscit ani
mus pmere cātib⁹: victor ge=
nus optimū. Hij sunt quos re
tinens mūdus inhorruit: ipm
nam sterili flore p aridū: spre=
uere penit⁹ teq3 secuti sunt: rex
xpe bone celitus. Hi p te fu=
rias atq3 ferocia: calcarūt ho=
minū seuaq3 verbera: cessit his
lacerans fortiter vngula: nec
carpsit penetralia. Ceduntur
gladijs more bidētiū: nō mur=
mur resonat non querimonia:
sed corde tacito mēs bene con
scia: cōseruat pacientiā. Que
vox que poterit lingua retexe
re: que tu martyrib⁹ mūera pre
paras: rubri nam fluido sāguie
laureis: ditātur bene fulgidis
Te summa deitas vnaq3 po=
scim⁹: vt culpas abluas noxia
subtrahas: des pacem famulis
nos quoq3 gloriā: per cūcta ti=
bi secula. Amē. Ad nocturnū.
Eterna christi munera:
et martyrum victorias:
laudes canētes debitas: letis
canamus mētib⁹. Terrore vi
cto seculi: penisq3 spretis corpo
ris: mortis sacre cōpēdio: vitā
beatā possidēt. Traduntur igni
martyres: et bestiarū dentib⁹:
armata seuit vngulis: tortoris
insani manus. Nudata pēdēt
viscera: sanguis sacratus fun=
ditur: sed pmanēt immobiles:
vite perhēnis grā. Te nūc redē
ptor qs: vt martyrū cōsortio:
iūgas precātes seruulos: in sem
piterna scla. Amen. Ad laud.
Rex gloriose martyrum.
corona cōfitētiū: qui re=
spuētes terrena: pducis ad ce=
lestia. Aurē benignā ptinus:
appone nris vocibus: trophea
sacra pangimus: ignosce qd de
liquimus. Tu vincis in marty
ribus: parcēdo cōfessoribus: tu
vince nra crimina: donādo in=
dulgētiam. Deo patri sit glia.

¶ De vno confessore.

Iste cōfessor dñi sacrat⁹
festa plebs cui⁹ celebrat
per orbem: hodie letus meruit
secreta scādere celi. Qui pius

prudens humilis pudicus:so-
brius castus fuit ꝛ quietus:vi-
ta dum presens vegetauit ei⁹
corporis artus Ad sacrū cui⁹
tumulū frequenter:mēbra lan
guētū modo sanitati:quolibet
morbo fuerit grauata restituū
tur. Unde nūc noster chorus
in honore: ipsius hymnū canit
hūc libēter:vt pijs ei⁹ meritis
iuuemur omē per euū. Sit sa-
lus illi decus atq; virt⁹:qui su
pra celi residēs cacumen:toti⁹
mūdi machinam gubernat:tri
nus ꝛ vnus. Amen. Ad noct.

IEsu redēptor oīm:ppes
corona presulū in hac die
clemēti⁹:nr̄is faueto precibus
Tui sacrati noīs:confessor al-
m⁹claruit:cui⁹celebrat annua
deuota plebs solēnia. Qui ri-
te mūdi gaudia:huius caduca
respuēs:cū angelis celestib⁹:le
tus potit premijs. Hui⁹ beni-
gnus annue:nobis sequi vesti-
gia:huius precatu seruulis:di-
mitte noxa criminis. Sit xp̄e
rex pijssime:tibi patriq; gloria
cū spiritu paraclito et nūc ꝛ in
perpetuū. Amen. Ad laudes.

HIc est verus cristicola:
aplor̄ assecla:cuius ma-
ter ecclia:sacra pmit solēnia.
Quis ille felix gaudia:ouans
cōscēdit ardua:celigenar̄ cpu
lis:fruiturus phēnib⁹. Nutus
o xp̄e meritis:nr̄is adesto pre-
cib⁹:quo tibi laudū debita de-
feram⁹obsequia Tibi patriq;
glia cū sctō sit spiramine: i sum
ma celi curia:nūc et p cūcta se
cula. Amen. ¶ De vna virgīe

VIrginis ples opifexq;
mr̄is virgo quem gessit
peperitq; virgo:virginis festū
canimus tropheū accipe votū
Hec tua virgo duplici beata
sorte dū gestit fragilē domare
corpis sexū domuit cruētū cor
pore seclū. Unde nō mortem
nec amica mortis:seua penarū
gn̄a pauescēs: sanguie fuso me
ruit secreta scādere celi. Hui⁹
obtētu de⁹ alme nr̄is:pce iam
culpis vitia remittēs:quo tibi
puri resonem⁹ almū: pectoris
hymnū Gloria patri geniteq;
pli:et tibi cōpar vtriusq; semp
spūs alme deus vnus om̄i:tē-
pore secli. Amen. Ad laudes.

IEsu corona virginū: quē
mater illa cōcepit:que so
la virgo peperit:hec vota cle-
mēs accipe. Qui pascis inter
lilia:septus choreis virginum
sponsus decorus gloria:spon-
sisq; reddēs premia Quocūq;
pergis virgines:sequūtur atq;
laudibus:post te canētes cursi
tant:hymnosq; dulces psonāt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Te deprecamur largius: nostris adauge mētibus: nescire prorsus oia: corruptionis vulnera. Deo patri sit gloria. &c.

¶ Incipiunt benedictiones.
¶ Dñicis dieb⁹ in primo noct.
Benedictione ppetua benedicat nos maiestas etna. Amen.
Unigenitus dei filius: sit nobis clemēs ꝛ propicius. Amē.
Spiritus sancti gratia: illuminare dignetur sensus corda et corpora nostra. Amen.
¶ In secundo nocturno.
Sācta trinitas et insepabilis vnitas nos ꝓtegat ꝛ bñdicat.
Nos cum prole pia benedicat virgo maria.
Diuinum auxiliū maneat semper nobiscum.
¶ Ad omeliam.
Exaudi dñe iesu xpe pces seruoꝝ tuoꝝ ad te deuote clamātiū: qui i trinitate pfecta viuis et regnas de⁹ in secula seculorum amen. Jube dñe bñdicere
Intellectum sancti euāgelij adaperiat nobis grā spūs scti.
Sancti euāgelij lectio: sit nobis sempiterna sal⁹ et ꝓtectio.
Per hec sctā euāgelica dicta deleātur vniuersa nrā delicta.
¶ In die vni⁹ vel pluriū sctoꝝ in primo nocturno prime tres bñdictiōes de trinitate vtꝫ. in dñica die. In scdo nocturno.
Nos cum prole pia. vt supra.
Sācti. N. aut sctoꝝ sctārūve precib⁹: liberemur a malis oibus. vel sic. Cuius quorum vel quarū colim⁹ festū: ipe ipi vel ipsa intercedant pro nobis ad dominum iesum christum.
Diuinum auxilium. vt supra.
que semper est sexta bñdictio.
¶ De beata maria virgīe totū vt supra: preterq̄ i scdo nocturno, p quinta bñdictiōe dicitur.
Per marie ṽgis conceptionē. Natiuitatē. aut p xpi incarnationē. aut p marie visitationē: purificationē aut assūptionem celestē cōsequamur bñdictionē.
¶ In natiuitate dñi totū vt supra: p quīta bñdictiōe dicitur.
Qui natus est hodie de virgine dignetur nos benedicere.
¶ In epyphania dñi p quīta.
Per saluatorꝭ nrī apparitiōeꝫ celestē ꝯsequamur bñdictionē.
¶ De angelis pro quinta.
Per sctoꝝ merita angelorum perducamur ad regna celoꝝ.
Cetera vt supra.
¶ In ferijs dicūtur bñdictiones prime nocturne dñice diei Altera feria dicuntur de scdo nocturno. Tertia feria iterū de primo: et sic de alijs.

¶ Incipit cõmune sanctoꝝ.

¶ In vigilia aplõꝝ ad matutinas Omelia scdm Johẽm.xv.

IN illo tpe.d.i.d.
suis. Ego sum vitis vera ꝛ pater
meꝰ agricola est
Et reliq̄. Omelia bti Augustini
epi de eadẽ lectiõe. Iste locꝰ
euãgelicꝰ frẽs vbi se dñs dicit
vitẽ: et discipulos suos palmi-
tes: scdm hoc dicit ꝙ ipse est ca-
put eccl'ie nos quoqꝫ mẽbra eiꝰ
Mediatoꝛ dei et hoim hõ xp̃s
iesus. Uniꝰ q̇ppe nature sũt vi
tis ꝛ palmites: ꝓpt̃ qd cũ esset
deꝰ (cuiꝰ nature nos nõ sumꝰ)
factus est homo vt in illo esset
vitis hũana natura: cuiꝰ ꝛ nos
hoies palmites esse possemus.
Tu aũt dñe miserere nr̃i. D.g.
R. de historia dñicali. Lcõ.ij.
QUid ergo est. Ego sum
vitis vera: ab illa vtiqꝫ
se discernit cui dicit̃. Q̃uo con-
uersa es i amaritudinem vitis
aliene? Nam quo pacto est vi
tis v̾a: que expectata est vt fa-
ceret vuas fecit autem spinas
Ego sum inquit vitis vera: et
pater meus agricola est. Oẽm
palmitẽ i me nõ ferẽtẽ fructũ:
tollet eum: et oẽm qui fert fru
ctum purgabit eum vt fructũ
plus afferat. Tu. Lectio.iij.
NUnq̇d vnũ sunt agrico-
la ꝛ vitis? Scdm hoc er
go vitis xp̃s: scdꝫ qd ait: pater
maioꝛ me est. Scdm aũt id qd
ait: ego ꝛ pater vnũ sumꝰ: ꝛ ip̃e
agricola est nec talis quales
sunt q̇ extrinsecus operãdo ex
hibẽt ministerium: sed talis vt
det etiã intrinsecꝰ incremẽtũ.
Nam neqꝫ qui plãtat est aliq̇d
neqꝫ q̇ rigat: sed q̇ incrementũ
dat deus. Et vtiqꝫ deꝰ est xp̃s
qꝛ deꝰ erat v̾bũ: vñ et ip̃e ꝛ pa-
ter vnũ sunt. Et si v̾bũ caro fa
ctum est qd nõ erat: manet qd
erat. Tu. Ad.ix.ãn. In pacien
tia vr̃a. A.iij. Capitulũ.
BEnedictio dñi sup caput
iusti: ideo dedit illi hereditatẽ
et diuisit illi ꝑtẽ in tribubꝰ duo
decim: et inuenit gr̃am i cõspe
ctu ois carnis. D.g. R. Nimis
honorati sunt. V. Annũciauerũt
COncede q̃s opa dei. Col.
q.o.deꝰ vẽturã bti. N.
apl'i tui solẽnitatẽ: cõgruo ꝓue-
nire honoꝛe: et veniẽtẽ digna
celebrare deuotiõe. Per dñm
¶ Ad vespas.ãn. Estote for-
tes i bello: et pugnate cũ anti-
quo serpẽte: ꝛ accipietis regnũ
etnũ all'a. vi.feria. Cap.
IAm nõ estis hospites et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

aduene. ſʒ eſtis ciues ſctōꝝ ꝛ do
meſtici dei. ſupedificati ſupra
fundamētū aploꝝ et ꝓphetaꝝ
ipo ſūmo angulari lapide xpo
ieſu. D. ℟. Fuerūt ſine quere-
la. hy᷒. Annue xpe. Pro po-
nēdo verſū feſto cōgruentē. ℣.
In oēʒ terrā. magt. Ecce ego
mitto vos ſicut oues in medio
lupoꝝ. eſtote ergo prudētes ſicut
ſerpētes. et ſimplices ſicut co-
lūbe. Coll. Cōcede q̄s om̄ipo-
tēs deus. vt ſ. Inuita. Regeʒ
aploꝝ dn̄m. Venite adorem᷒.
Venite. hy᷒ Eterna xpi mūe-
ra. In .j. no. In oēm trā exi-
uit ſon᷒ eoꝝ. ꝛ i fines orbis ter
re ꝟba eoꝝ. ps. Celi enar. an.
Clamauerūt iuſti et dn̄s exau
diuit eos. ps Bndicā. an. Cō-
ſtitues eos principes ſup oēm
terrā. meōres erūt nois tui do
mie. ps Eructauit. ℣. In oēm
ter. Lectiões q̄re de feriis. ℟.
Ecce ego mitto vos: ſic̄ oues
imedio lupoꝝ dicit dn̄s. Eſto
te ergo prudētes ſicut ſerpētes. ꝛ
ſimplices ſicut colūbe. ℣. Duʒ
lucē habetis credite in lucē vt
filij lucis ſitis dicit dn̄s. Eſto-
te. ℟. Tollite iugū meū ſuper
vos dicit dn̄s: et diſcite q2 mi-
tis ſum et hūilis corde. Iugū
em̄ meū ſuaue eſt et onus meū
leue. ℣. Et inuenietis requiē
aiabus vr̄is. Iugū. ℟. Dū ſtete
rit̄ añ reges ꝛ pſides. nolite co
gitare quō aut q̄d loq̄mini Da
bit̄ ei vobis in illa hora q̄d loq̄-
mini. ℣. Nō em̄ vos eſtis q̄ loq̄
mini: ſed ſpūs pr̄is vr̄i q̄ loqui
tur in vobis. Dabit. In .ij. no.
Principes ppl̄oꝝ ꝯgregati ſūt
cū deo abrahā. ps. Oēs gētes.
an. Dediſti hereditatē timēti
bus nomē tuū dn̄e. ps Exaudi
de᷒ depcationē. an. Annūcia-
uerūt opa dei: et facta eius in-
tellexerūt. ps. Exaudi de᷒ orō.
℣. Conſtitues eos. ℟. Vidi cō
iunctos viros habentes ſplen
didas veſtes: ꝛ angelus domi-
ni locutus eſt ad medicēs. Iſti
ſunt viri ſancti facti amici dei.
℣. Vidi angelū dei volantem
per medium celi voce magna
clamantē ꝛ dicentē. Iſti ſunt.
℟m Iſti ſunt triūphatores et
amici dei: qui contēnentes iuſ-
ſa principum/ meruerunt pre-
mia eterna. Modo coronātur
et accipiunt palmam. ℣. Iſti
ſunt qui venerūt ex magna tri
bulatione: et lauerunt ſtolas
ſuas in ſanguine agni. Modo
coronātur. ℟. Iſti ſunt qui vi-
uentes in carne plantauerunt
eccleſiam ſanguie ſuo. nō ſunt
de terra corpora eorū ſepara-
ta. Quorum merito ſunt in ce-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

lis anime sanctoꝝ coequales.
℣. In oēm terrā exiuit sonus
eoꝝ. et in fines orbis terre ver
ba eoꝝ. Quoꝝ. In. iij. noctur.
Exaltabunt cornua iusti all'a.
ps Cōfitebimur. a Lux orta
est iusto all'a rectis corde leti-
cia all'a. ps Dn̄s regnauit. i. a.
Custodiebāt testimonia eius.
et p̄cepta eius all'a. ps Dn̄s re
gnauit. ij. ℣. Nimis honorati
sunt. Scdm Johanē. xv
In illo tp̄e. d. i. d. s. Hoc ē
p̄ceptū meū. vt diligatis inui-
cem. Et rel. Omelia bti Gre-
gorij pape de eadem lectione.
Cū cūcta sacra eloquia dn̄icis
sint plena p̄ceptis. qd est q̄ de
dilectiōe q̄si de singulari man
dato dn̄s dicit Hoc est p̄ceptū
meū vt diligatis inuicem. Nisi
q: oē mādatū de sola dilectio-
ne est. et oīa vnū preceptum
sunt. Q: qcqd p̄cipitur. in sola
charitate radicatur et solidat.
Ut eñ multi arboris rami ex
vna radice pdeūt. sic et multe
v̄tutes ex sola charitate gene
rant. Tu. ℟ Isti sunt viri san-
cti quos elegit dn̄s in charita-
te nō ficta. et dedit illis gl'iam
sempiternā. Quoꝝ doctrina ful
get eccl'ia vt sol et luna. ℣. Sā
cti p fidē vicerūt regna opati
sunt iusticiā. Quoꝝ. Lect. viij.

Nec habet aliqd viridita
tis ramus boni operis.
si nō manserit in radice chari-
tatis. Precepta g̃ dn̄ica mul-
ta sunt ꝛ vnū. Multa sunt p di
uersitatē boni opis. ꝛ vnū i ra
dice dilectiōis. Qualiter autē
ista dilectio sit tenēda. ipe insi
nuat q̄ in plerisq; scripture sue
sentētijs. et amicos iubet dili-
gi in se: et inimicos diligi pro-
pter se. Tu. ℟ Fuerūt sine que
rela ante dn̄m. et ab inuicē nō
sunt sepati. Calicē dn̄i biberūt
et amici dei facti sunt. ℣. Tra-
diderunt corpa sua ppter deū
ad supplicia. ideo coronantur.
et accipiūt palmā. Calicē dn̄i.
Ille eñ veraciter L. ix.
charitatē habet. q̄ ꝛ ami
cū diligit in deo. et inimicum
diligit ppter deū. Nā sunt nō
nulli q̄ diligūt pximos p affe-
ctū cognationis et carnis. qui
bus tamē in hac dilectione sa-
cra eloquia nō cōtradicūt. Sz
aliud est qd sponte impēdit na
ture. et aliud qd p̄ceptis dn̄icis
ex charitate debet obedientie.
Hi nimirū pximū diligunt: et
tñ illa sublimia dilectiōis pre-
mia nō assequūtur. Q: amorē
suū nō spiritualiter. sed carna-
liter impendūt. Tu. ℟ Ciues
aplōꝝ et domestici dei adue-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nerūt hodie. Portātes pacē
et illuminantes patriā. Dare
pacē gentib⁹ et liberare pplm
dn̄i. ℣ Audite pces supplicum
vite eterne poscentes p̄mia. q
fertis i dextris manipulos iu-
sticie. qꝫ gaudētes aduenistis
hodie. Portātes. Glia patri.
Portā. Te deū. ℣. Annūciaue
rūt opa. Laudes. Hoc est pre
ceptū meū vt diligatis inuicē.
sicut dilexi vos. an Maiorem
charitatē nemo habet: vt ani-
māsuā ponat qs p ouib⁹ suis.
an Uos amici mei estis si fece-
ritis q̄ pcipio vobis dicit dn̄s.
An. Bti mundo corde: qm̄ ipi
deū videbūt. an. In patientia
vr̄a possidebitis aīas vr̄as. ca.
PEr man⁹ aūt aplor fie-
bant signa et pdigia mlt
ta in plebe. Deo. hy⁹. Exultet
celū. ℣. Annūciauerūt opa dei
Et facta eius itellexerūt. Be-
nedict⁹. Tradēt em̄ vos in cō-
silijs. et in synagogis suis fla-
gellabūt vos. et ante reges et
psides ducemini pp̄ter me. in
testimoniū ill' et gentib⁹. Col.
ppria. Ad ho. diei añe de laud
¶ Ad. iij. cap. Per man⁹ aūt
vr̄a ℟ In oēm terrā. Exiuit
son⁹ eor. ℣. Et i fines orbis ter
re vba eor. Exiuit. Glia. In
oēm. ℣. Cōstitues. Ad. vj. cap

IBāt apl'i gaudētes a cō
spectu consilij. qm̄ digni
habiti sunt p noie iesu cōtume
liā pati. D. ℟ Constitues eos
pricipes sup oēz terrā. ℣ Me
mores erūt nois tui dn̄e. Sup
Glia. Cōstitues. ℣. Nimis ho
norati sunt. ¶ Ad. ix. ca.
SCimus qm̄ diligētibus
deū oīa coopant in bonū. his q
ſm ppositū vocati sūt sc̄ti. D.
℟. Nis honorati sūt. Amici tui
de⁹. ℣⁹. Nimis ꝯfortat⁹ ē prin
cipat⁹ eor. Amici. Glia. Ni-
mis. ℣. Annūciauert opa. In
ij. vespis. an. Iurauit dn̄s et
nō penitebit eū. tu es sacerdos
ineternū. ps Dixit dn̄s. a. Col
locet eū dn̄s cū principib⁹ ppli
sui. ps. Laudate pueri. an. Di-
rupisti dn̄e vincula mea. tibi sa-
crificabo hostiā laudis. p. Cre
didi. an. Eūtes ibāt et flebant
mittētes semina sua. p. In cō-
uertēdo. an. Cōfortat⁹ est pri-
cipat⁹ eor. ⁊ honorati sūt ami
ci tui de⁹. ps. Dn̄e pbasti. Ca.
HJ sunt ecc'liar colūne qs
vita sc̄tissima venerabilē
duxit ad mortē. ⁊ gl'ios⁹ occas⁹
fecit eē ppetuos. D. hy⁹. Exul
tet celū. ℣⁹. In oēm ter. magt.
Bti eritis cū vos oderint ho-
mines. ⁊ cū sepauerint vos. et
exprobrauerint. et eiecerit no-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

men vr̄m tanq̄ malū ꝓpter fi
liū hominis: gaudete et exulta
te ecce em̄ merces vr̄a multa
est i cel. Col. noia. Matheū. x.
IN.i.l.t.d.i.d.s. Ecce ego
mitto vos sicut oues in
medio lupoꝝ. Et rel. Ambro
sij epi. Cōtraria sibi sunt ista
aialia: vt alia ab alijs deuorē
tur. Sed bonus pastor gregē
suum lupos timere non nouit.
Ideoq̄ isti discipuli. nō in pre
dā: sed in gratiā dirigūt. Sol
licitudo em̄ pastoris boni effi
cit: vt lupi in agnos audere nil
possint. Lupi quid significare
videtur debemus aduertere.
Bestie nempe sunt q̄ insidiant
ouibus. Circa pastorales ver
santur casas: habitacula tamē
domoꝝ intrare nō audent. Tu.
Sonū canū ab Lec. viij.
sentiam aut desidiā pa
storis explorāt: ouiū guttur in
uadūt: vt cito strangulēt. Feri
rapaces: ideq̄ natura corpis
rigidiores: vt se facile nō possit
inflectere. Impetu quodā suo
ferunt: et ideo sepe ledunt. Tū
p̄terea si quē priores hoiem vi
derint: vocē ei⁹ q̄dā nature vi
fertur eripe. Si aūt hō prius
eos viderit: exagitari memo
rantur. Tu. Lectio. ix.
Et ideo cauēdū mihi est:
ne si in hodierno tractatu spi
ritualiū mysterioꝝ gr̄a nō po
tuerit refulgere lupi me prius
vidisse credatur: et solēne vo
cis extorsisse suffragiū. Nonne
lupis istis heretici ꝯpandi sūt
q̄ insidiātur ouilib⁹ xp̄i. Fre
mūt circa caulas. nocturno ma
gis tp̄e q̄ diurno Semp em̄ p
fidis nox est. q̄ lucē xp̄i sue ne
bulis interp̄tatiōis obducere:
et q̄ntū in eis est obfuscare co
nantur. Tu. Johem. xv.
IN i.t.d.i.d.s. Hec mādo
vobis vt diligatis inuicē. Et
rel. Augu. Merito mgr̄ bon⁹
dilectionē sic sepe ꝯmēdat: tan
q̄ sola p̄cipiēda sit. Sine q̄ nō
possunt ꝓdesse cetera bona: et
que nō possit haberi sine cete
ris bonis: q̄bus hō efficitur bo
n⁹. Pro hac aūt dilectiōe de
bemus patiēter ꝓ dn̄o mundi
mala sustinere. Necesse ē em̄ vt
nos oderit: quos cernit nolle
amare qđ ipe diligit. Tu. L. viij.
SEd nō parū nos de se ip
so dn̄s ꝯsolat: q̄ cū dixis
set. Hec mādo vobis vt diliga
tis inuicē: adiecit atq̄ ait. Si
mūdus vos odit: scitote quia
me priorē vobis odio habuit.
Non est discipulus sup mgr̄m
Adhereant capiti membra: vt
quod prius caput patiebatur:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

nõ recusent membra pati. Tu.
SI de mũdo essetis. L. ix.
mũd⁹ q̃d suũ erat dilige
ret. Aliter enĩ mũdus intelli-
gitur in sctis: aliter in pecca-
torib⁹. Aliter in his q̃ diligũt
deum: atq; aliter in his q̃ dili
gũt hoc sclm̃. Nã mũdi nomie
sepe eccl'ia designatur. Sicuti
est illud. Deus erat in xp̃o. mũ
dũ sibi recõcilians. id est eccl'iã;
Itẽq; illud. Nõ enĩ venit fili⁹
hoĩs vt iudicet mundũ: sed vt
saluetur mundus p ip̃m. Tu.
IN illo Scd'm Lu. xxij.
tpe. Facta est cõtẽtio in
ter discipulos iesu: q̃s eorũ vi-
deretur esse maior. Et rel'. Be-
de. Sicut bonis solet esse mo-
ris i scripturis semp exẽpla pa
trũ p̃cedẽtiũ q̃bus ad meliora
p̃ficiant: q̃bus agnitis de suis
actibus humilient/inquirere.
Sic ecõtrario reprobi si forte
in electis aliquid rep̃hensibile
repererint: quasi suas ex eo ne
q̃cias obtecturi: aut p iusto de
fensuri libẽtissime solẽt ample
cti. Ideoq; multo ardẽtius le-
gũt q facta est cõtentio inter
discipulos iesu quis eoꝝ vide-
retur esse maior: q̃; q multitu-
dinis credentiũ erat cor vnũ;
Et aĩa vna. Tu. Lec. viij.
MUlto recolũt tenacius
q facta est dissensio inter bar-
nabam et paulũ. ita vt discede-
rẽt ab inuicẽ: q̃; q idẽ paulus
ait. Cũ enĩ sit iter vos zelus et
cõtentio: nõne carnales estis.
nõne hoĩes estis. Quasi nobis
infirmitas sctõꝝ imitanda p-
ponatur: et non istud libẽtius.
Qr cõualuerũt de infirmitate
fortes facti sunt in bello. Hoc
maxime in loco: vbi et ip̃a con-
tẽtionis eoꝝ causa est nobis in
cognita. Tu. Lectio. ix.
NEq; enĩ incredibile est:
q̃ iuxta hoc quod alibi p̃cipit.
Cõtẽdite itrare p angustã por-
tã: apl'i honore se iuicẽ p̃ueniẽ-
do certarẽt. Uerũ qualibet ex
causa cõtenderint: nos potius
nõ carnales adhuc discip'li q̃d
gesserit: s; spiritualis magister
quid intulerit videamus. Dixit
autem eis. Reges gentiũ do-
minantur eorum: et qui pote-
statem habent super eos. bene
fici vocantur. Uos aũt non sic
sed qui maior est in vobis/fiat
sicut iunior: et qui p̃cessor est si-
cut ministrator. Tu. De euã
gelistis ad vesp'as Capitulũ.
QUi vicerit vestietur
vestimentis albis. &
non delebo nomen
eius de libro vite.
Deogratias. R̷ Quatuor ani

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

malia. Hyꝰ Annue xpe. Cum
veriu ꝓprio. ℣. In oēm terraȝ
magt. Ecce ego iohānes vidi
ōstiuȝ aptum in celo: et ecce se=
des posita erat in eo: et in me=
dio sedis et in circuitu eiꝰ qua
tuor animalia plena oculis an
te et retro. et dabāt gl'iam et
honorē et benedictionē sedēti
sup thronū. viuēti in scl'a scl'oꝝ
Colta. ꝓpria. Inuitato. Re=
gē euangelistaꝝ dn̄m. Venite
adoremꝰ. Venite. Hymni. pi.
et ℣. de aplis: ꝑterqꝫ de sancto
marco. In primo noctur. an.
Conuocatis iesus duodecim
apostolis misit illos predicare
regnū dei. egressi aūt euāgeli=
zabant et curabant vbiqꝫ. ps.
Celi enar. an. Mittens dn̄s ꝛ
alios ad ꝑdicandū. dicebat il=
lis. messis quidem multa: ope=
rarij pauci alleluya. ps. Be=
nedicā. an. Jesu christi domi=
ni gratia. credētibus populis
doctores et euāgeliste sunt in
ministeriū fidei missi. ℣. Eruc=
tauit. ℟. In oēm terrā. Lectio
nes ꝓprie. ℟. In visiōe dei vi
di et ecce vētus turbinis venie
bat ab aquilone. nubesqꝫ mag=
na ꝛ ignis inuoluēs. splēdorqꝫ
in circuitu eius. Et ex medio
eoꝝ similitudo quatuor anima
liū. et aspectus hominis erat in
eis. ℣. De medio aūt eius qua=
si species electri. hoc est de me
dio ignis. Et. ℟. Quatuor fa=
cies vni erāt et quatuor pen=
ne vni. pedes eoꝝ pedes recti
plāta pedis eoꝝ vt vituli. Et
sintille quasi aspectus eris cā=
dētis. ℣. Sub pēnis eoꝝ ma=
nus hoīs in quatuor ꝑtibꝰ. Et
℟. Si'litudo vultus aīaliū fa=
cies hoīs et facies leonis. a de
xtris ipoꝝ quatuor. facies ꝟo
vituli atqꝫ aquile a sinistris ip
soꝝ quatuor. Et facies et pen
ne extēte desup erāt. ℣. Due
pēne singulorum iūgebātur. et
due tegebāt eoꝝ corpora. Et.
In. ij. noc. Sapiētia dn̄i euā=
gelij eruperūt abyssi. et an̄ū=
ciātes fecūdati rore celesti mū
do intonāt. ps. Om̄es gentes.
a. Labia eoꝝ salutarē dissemi=
nauerūt sciam. opꝰ facto dignū.
bn̄dictiōe plenū fecerūt. ꝛ mini
steriū sibi traditū. deuote iple
ue. ps. Exaudi deus deꝑcatio
nē. an. Elegit eos ex om̄i car=
ne. ꝛ dedit illis ꝑcepta ac legē
vite et discipline. ps. Exaudi
deꝰ orōnē. ℣. Cōstitues. ℟. Fa
cies et pennas ꝑ quatuor ꝑtes
habebāt. incedētia nō reuerte
bātur. Sed vnūqdqꝫ ibat ante
faciē suā. ℣. Pedes eoꝝ pedes
recti. planta pedis vt plāta vi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tuli. Sed. ℞. Similitudo aspectus aialiuꝫ vt carbonū ignis ardentiū. et velut aspectꝰ lāpadarū. Ubi erat spūs impetꝰ illuc gradiebātur cū ambularēt. ℣. Et vnūquodqꝫ eoꝝ ambulabat corā facie sua. Ubi. ℞m Quatuor aialia ibāt et reuertebātur in silitudinē fulguris choruscātis. Et erat in medio splendor ignis: et de igne fulgur egrediēs. ℣. Erat aūt quasi visio discurrēs in medio quatuor aialium. Et erat. In. iii. noct. Electi sunt in xp̄o ante mūdi ↄstitutionē vt essent sancti et immaculati in conspectu dei in charitate. ℣s. Cōfitebimur. ān Sapientiā sanctorū narrāt omēs ppl'i. ⁊ laudē eoꝝ ↄnūciat omīs eccl'ia sanctorū. ℣s. Dñs regnauit. ān. Placētes deo facti dilecti. qm̄ grā et mīa est in sctōs eius: ⁊ respectus in electos illius. ℣s. Dñs reg. ℞. ℣. Nimis ho. Lucā. x. IN i. t. Designauit dñs ⁊ alios septuaginta duos discipulos. et misit illos binos ante faciē suā. in oēm ciuitatē et locū quo erat ip̄e vēturus. Et rel. Grego. Dñs ac saluator nr̄ fratres kmi. aliquando nos sermonibus aliquādo vero opibus admonet ip̄a etem facta. eiꝰ precepta sunt. Quia dū aliquid tacitus facit: quid agere debeamus / innotescit. Ecce em̄ binos in p̄dicatione discipulos mittit. qꝛ duo sunt precepta charitatis. dei videlicet et p̄rimi. Et minus q̄ꝫ inter duos haberi charitas non potest. Nemo em̄ ꝓprie ad semetip̄m habere charitatē dicitur. sed dilectio in alterū se extendit. vt charitas esse possit. Tu. ℞. Cū aspicerē aialia apparuit rota vna iuxta ea quatuor habēs facies. Et vna silitudo ip̄oꝝ quatuor. ℣. Aspectꝰ rotarū et opus eaꝝ erat quasi visio maris. Et vna. Lec. viii. BInos ergo ad p̄dicandū dñs discip'los mittit. quatinus hoc nobis tacitus innuat. quia qui charitatem erga alterū nō habet: p̄dicatiōis officiū suscipe nullatenus debet. Bene aūt dicitur qꝛ misit eos ante faciem suam in omnē ciuitatem et locū quo ip̄se erat vēturus. Predicatores em̄ suos dominus sequitur. quia predicatio preuenit. et tūc ad mentis nostre habitaculum dominus venit. qn̄ v̄ba exhortatiōis p̄currūt. atqꝫ ꝑ hec veritas in mēte suscipitur. Tu. ℞. Cū ambularēt animalia ambulabāt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

et rote iuxta ea. Quocūq3 ibat spūs illuc pariter ⁊ rote eleuabā tur sequētes ea. ℣. Cū eleuarē tur aīalia de terra. eleuabāt ⁊ rote iuxta ea. Quocūq3. Le. ix.

Hinc nāq3 eisdē pdicatoribus ysaias dicit. Preparate viā dño. rectas facite semitas dei nr̄i. Hic psalmista ait illis. Iter facite ei qui ascē dit sup occasum. Sup occasum nāq3 dñs ascēdit. qz mortē quā ptulit resurgēdo calcauit. Ei ergo qui ascendit sup occasum iter facim⁹. cū nos eius gl'iam vestris mētibus pdicamus: vt eas et ipe postea veniens. per amoris sui presentiā illustret. Tu. ℟. Audiebā sonū aīalium sicut sonu3 alarum multarum sicut sonum sublimis dei. nam cū fieret vox supra firmamentū. quod imminebat capiti eorū. Stabant et submittebant alas suas. ℣. Cū ambularēt vt son⁹ multitudinis atq3 castrorū erant. cum vero starent dimittebantur penne eo℞. Stabant. Laudes. Dilecti deo et hominibus sctī euāgeliste. qui ordinauerūt tpa xp̄i bono odore. vsq3 ad cōsummationē vite An. Dederūt i celebratiōe operis sctī dec⁹. ideo memoria eorū est in bn̄dictione in sclm sclī. An. Impleuit eos dñs spū sapiētie et intellectus. iocunditatē et exultationē thesaurizauit sup eos. An. Ex omi corde laudauerūt nomē sctm̄ dñi. vt amplificarēt nomē sanctitatis An. Datū est opus eorū in veritate. ideo in terra sua duplicia possidebūt. ⁊ leticia sempiterna erit eis in xp̄o. Capm.

Qui vicerit ⁊ custodierit opa mea. dabo illi ptātē sup gentes. et reget illas in virga ferrea. et dabo illi stellā matutinam. Deo. Hymn⁹. Exultet celū. ℣. Annūciauerūt opa. Bñd. In medio et in circuitu sedis dei. quatuor aīalia senas alas habētia. oculis vndiq3 plena. nō cessant nocte ac die dicere. Sctūs. sctūs sanctus dñs deus ops. q̄ erat et qui est et qui vēturus est. Colla ppria Ad horas diei añe de laud. ℟ et ℣. de aplis: preterq3 de sancto marco. ❡ Ad. iij. Capit.

Qui vicerit faciā illū columnā in tēplo dei mei et scribā sup eū nomen meū et nomē ciuitatis noue hierusalem. Deo. ❡ Ad. vi. ca.

Si q̄s audierit vocē meā et apuerit mihi ianuam: intro ibo ad illū et cenabo cū illo: et ipe mecū. Deo. ❡ Ad. ix. Ca.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Beatꝰ vir q̇ facit iudiciū et iusticiā: custodiēs manꝰ suas ne faciat om̄e malū. D. ¶ In scōis vespis an̄e de laud' pi hyꝰ et ℣ꝰ de aplis: excepto de sancto marco. Capi.

Qui vicerit dabo illi sedere in throno meo: sicut ⁊ ego vici et sedi cū pr̄e meo. D. g. hyꝰ. Exultet celū. ℣ꝰ. In oēm ter. magt. Cōspicit i celis mēs prudēs ezechiel: Quattuoꝛ obscuris aialia stare figuris: Prima leoninā faciē: ſ; deutra bouinā Trita hoiez ostētat: aquilā tetrarda retētat: Ex his theologi celebrātes gaudia. M. Xp̄o dulcisonas resonemꝰ carminis odas. ¶ De vno marty. Cap.

Beatus vir q̇ suffert tēptationē: qm̄ cum pbatus fuerit accipiet coronā vite quā repromisit deꝰ diligētibꝰ se. D. ℟ Glia ⁊ bono. hyꝰ Deꝰ tuoꝝ mili. ℣ Glia ⁊ ho. magt. Beatus vir q̇ suffert tēptationem qꝛ cū pbatꝰ fuerit accipiet coronā vite: quā repromisit deꝰ his q̇ diligūt illū. Coll. ppria. Inuita. Regē martyꝝ dn̄m Venite adoremꝰ. Venite. hyꝰ Deꝰ tuoꝝ militū. In prio noc. In lege dn̄i fuit volūtas eius die ac nocte. ps Beatꝰ vir ān Predicās preceptū dn̄i: constitutus est i mōte sancto eiꝰ. ps. Quare fremue. ān. Voce mea ad dn̄m clamaui: et exaudiuit me de mōte sācto suo. ps. Dn̄e q̇d multi. ℣. Glia ⁊ ho. Leō. j.

Quia beati martyris natalis hodie illuxit dies quem nobiscū frēs kmi nos voluit dn̄s celebrare: aliq̇d donāte illo de martyrum pacientia disseramꝰ. Glia q̇dē mūdana ab ipis cōtēpta est: et ideo paciētia pbata est. Nam glia coꝝ abscōdita latebat in celis qꝛ paciētia coꝝ exercebat i terris. Qui nō exhoꝛret paciētiā eoꝝ pueniet ad gloiā. Tu aūt ℟ Iste sctūs p lege dei sui certauit vsq; ad mortē: et a vbis impioꝝ nō timuit. Fūdatꝰ em̄ erat supra firmā petrā. ℣ Munimine regio septꝰ nullatenus ē ab aduersariis supatꝰ. Fūda. ¶ Le. ij.

Miseria ei putat pati dura ⁊ aspera i carne: qꝛ reuera molestū est. Nisi esset oibꝰ molestū: nō esset martyribus gliosum. Multis ergo lasciuis ⁊ auaris martyres sancti insanire visi sunt qn̄ pro xp̄i noie tāta patiebātur: et eū semp veraciter confitebātur. Etem vt cū negarēt vrgebātur. Tu. ℟ Iustꝰ germiabit sicut liliū.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Et florebit ineternū ante dn̄z. ℣. Plātat⁹ i domo dn̄i i atrijs domus dei nr̄i. Et. Lectio. iij.

Alij virgis et flagellis diutissime sunt ꝟberati Alij fustibus et plūbatis cesi. Alij mēbratim laniati: alij gladio occisi. Alij excoriati: pice et plūbo liquato pfusi: alij ardore prunarū excruciati. Alij bestijs deputati: alij carcerum sunt horrore et fame necati. Quot em̄ gn̄a penaꝝ ꝛ mortiū hostis excogitare poterat tot martyrib⁹ sine vlla miseratione infligebat. Tu aūt. ℟. Desiderium aīe ei⁹ tribuisti ei dn̄e. Et volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudisti eū. ℣. Qm̄ preuenisti eū in bn̄dictionib⁹ dulcedinis: posuisti i capite ei⁹ coronā de lapide precioso. Et. In. ij. noctur. Alij hoim scitote: qꝛ dn̄s sanctū suū mirificauit. ps. Cū inuocarē. an. Scuto bone volūtatis tue coronasti eū dn̄e. ps. Uerba. an. In vniuersa terra: gloria ꝛ honore coronasti eum ps Dn̄e dn̄s nr̄. ℣. Posuisti domine. Lectiōes ppriе. ℟. Iste cognouit iusticiā et vidit mirabilia magna: et exorauit altissimū. Et inuēctus est i nūero sanctoꝝ. ℣. Iste est q̄ cōtēpsit vitā mūdi: et ꝑuenit ad celestia regna. Et. ℟. Stola iocunditatis induit eū dn̄s Et coronam pulchritudis posuit sup caput ei⁹. ℣. Induit eū dn̄s lorica fidei ꝛ armauit eū. Et. ℟. Corona aurea sup caput ei⁹: expssa signo scītitatis gloria honoris. Et opus fortitudinis. ℣. Qm̄ preuenisti eum. vl's. Et opus. In. iij. nocturno. Iustus dn̄s et iusticias dilexit: equitatē vidit vultus ei⁹. ps. In dn̄o cōfido. an. Habitabit i tabernaculo tuo requiescet i mōte scō tuo ps Dn̄e q̄s habi. an. Posuisti dn̄e sup caput ei⁹: coronā de lapide precioso. ps. Dn̄e i ꝟtute. ℣. Magna est glīa. Luce. xiiij.

In i. t. d. i. d. s. Si q̄s venit ad me et non odit patrē suū et matrē: et vxorē et filios et frēs et sorores. Adhuc aūt ꝛ aiam suā: nō pōt me⁹ esse discipul⁹ Et re. Greg. Quid est frēs kr̄mi ꝗ parētes et ppinquos precipimur odisse: q̄ iubemur et inimicos diligere. Et certe de vxore veritas dicit. Quos de⁹ cōiūxit: homo nō separet. Et paul⁹ ait. Uiri diligite vxores vestras sicut ꝛ xp̄s ecclīam. Ecce discipul⁹ vxorē diligēdā predicat: cū magister dicat. Qui vxorē nō odit non pōt me⁹ esse discipul⁹. Nunqd

aliud iudex nũciat: aliud preco clamat? An simul ⁊ odisse possumus et diligere. Tu. ℟. Hic est vere martyr q̃ pro xp̃i noīe sanguinē suū fudit Qui minas iudicū non timuit: nec terrene dignitatis gl'iam quesiuit: sed ad celestia regna puenit. ℣. Iustū deduxit dñs p vias rectas et oñdit illi regnum dei. Qui.

L. viij.

Sed si vim precepti ppendim⁹: vtrūq3 agere p discretionē valeam⁹. Ut ⁊ eos qui nobis carnis cognatione cõiūcti sunt: et quos prios nouim⁹ diligam⁹: et q̃s aduersarios i via dei patimur odiēdo et fugiēdo nesciamus. Quasi eñ p odiū diligit: q̃ carnaliter sapiēs dū praua nobis ingerit non audit. Ut aūt dñs demonstraret: hoc erga prios odiū nō de afflictione pcedere sed de charitate adiūxit ptin⁹ dicens. Adhuc aūt ⁊ aīam suā Tu. ℟. Posuit coronā capiti meo ⁊ circūdedit me vestimēto salutis Ad expugnādas gētes ⁊ oēs inimicos. ℣. Iudica dñe nocentes me: expugna impugnātes me: apprehende arma ⁊ scutū. Ad ex. Lectio. ix.

Constat ergo q̃ amādo debet odisse pximū qui sic eū odit sicut semetipm. Tūc etenī bñ aīam nostrā odim⁹ cū eius appetitū frāgimus: eiusq3 voluptatib⁹ reluctamur. Que ergo cōtēpta ad melius ducit quasi per odium amatur. Sic nimirum exhibere pximis nostris odij discretionem debemus: vt in eis et diligamus q̃ sunt et habeam⁹ odio q̃ in dei nobis itinere obsistūt. Tu aūt. ℟. Gloria ⁊ honore coronasti eū dñe: et cōstituisti eum super opera manuū tuarū. Qia subiecisti sub pedibus ei⁹. ℣⁹. Dñi eleuata est magnificentia tua sup celos deus. Qia. Laudes.

Qui me confessus fuerit corā hoībus cōfitebor ⁊ ego eū corā patre meo. ān. Qui sequit me non ambulat i tenebris: sed habebit lumen vite dicit dñs. ān. Si q̃s mihi ministrauerit: honorificabit eum pater me⁹ qui in celis est dicit dominus. ān. Si quis per me introierit saluabitur: et pascua inueniet dicit dominus. ān. Uolo pater vt vbi ego sum illic sit et minister meus. Capitulum.

Custodiuit dominus sanctum suum ab inimicis et a seductorib⁹ tutauit illum et certamen forte dedit illi vt vinceret. Deo g. hy⁹ Martyr dei. ℣. Corona aurea super ca

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

put ei⁹. Expssa signo sctitatis
Bñd⁹. Hic vir despiciēs mun
dum ꝛ terrena triūphās diui-
tias celo condidit oꝛe ꝛ manu
Ad horas diei aīe de laudib⁹
Benedictio [Ad. iii. capi.
dei i mercedem iusti festi
nat: et i honoꝛe veloci ꝓcessus
illi⁹ fructificat. D. g. ℞. Glia
et honoꝛe Coronasti eū dñe. ℣.
Et constituisti eū sup opa ma-
nuū tuaꝝ. Coronasti. Glia pri
Glia ꝛ ho. ℣. Posuisti. Ad. vi.
Beatus vir q̄ exco [Cap.
gitat vias dñi: et i abscō-
sis illi⁹ intelligit: vadit post il
lū quasi inuestigatoꝛ: et in vijs
eius cōsistit. D. g. ℞. Posuisti
dñe Sup caput ei⁹. ℣. Coronā
de lapide p̄cioso. Sup. Glia.
Posuisti. ℣. Magna est glia.
Statuet iust⁹ [Ad. ix. ca.
fiduciā suā sub tegmine
dñi: et sub ramis illi⁹ moꝛabit:
et in glia ei⁹ requiescet. D. g.
℞. Magna est glia ei⁹ In salu
tari tuo. ℣. Gliaꝫ ꝛ magnū de
coꝛē impones sup eū. In. Glia
Magna. ℣. Corona aurea. In
scdis vespis. Iocūdus homo
q̄ miseret i dño: nō cōmouebit
ineternū. ps. Beatus vir. an.
Quid retribuā dño ꝓ oib⁹ que
retribuit mihi: calicē salutaris
accipiā. ps. Credidi. an. Dñe
libera aiaꝫ meā a labijs iniq̄s
et a ligua dolosa. ps. Ad dñm.
an. Miserere mei dñe miserere
mei: qꝛ multū repletussum de-
spectione. ps. Ad te leuaui. an.
Sustinuit aia mea i verbo dñi:
sperauit aia mea i ipo. ps. De
Iñscript⁹ [ꝓfūdis. Cap.
est i iudicijs tēpoꝝ: in po
tētia nemo vicit illū mortisq̄
per plagā feliciter trāsiuit ad
dñm. D. g. hy⁹. De⁹ tuoꝝ mi.
℣. Glia ꝛ ho. magt. Hic est ve-
re martyꝛ q̄ ꝓ xpi noie sangui
nē suū fudit: q̄ minas iudicū nō
timuit: nec terrene dignitatis
gliam quesiuit: sed ad celestia
regna feliciter ꝑuenit. Colle-
cta ppria. Scdm matheū. xvi.
In i. t. d. i. d. s. Si q̄s vult
post me venire: abneget
semetipm ꝛ tollat crucem suā
et sequat me. Et reli. Grego.
Qꝛ dñs ac redēptoꝛ noster no
uus homo veniēs in mūdū: no
ua p̄cepta edidit mūdo. Uite
eni nr̄e veteri i vitijs enutrite
cōtrarietatē opposuit nouita-
tis sue. Quid eni vetus: q̄d car
nalis hō nouerat: nisi sua reti-
nere: aliena rapere si posset: cō
cupiscere si non posset. Sed ce
lestis medicus: singulis q̄busq̄
vitijs obuiātia adhibet medi-
camēta. Tu aūt. Lectio. viij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

NAm sicut arte medicine frigida calidis ⁊ calida frigidis curant᷑: ita dñs noster cõtraria opposuit medicamẽta pctis: vt lubricis cõtinẽtiã: tenacib⁹ largitatem: iracũdis mãsuetudinẽ: elatis pciperet hũilitatẽ. Certe cũ se sequentibus: noua mãdata pponẽs dixit. Nisi qs renũciauerit oib⁹ que possidet non põt me⁹ esse discipul⁹. Acsi apte dicat Qui p vitã veterẽ aliena cõcupiscitis: p noue cõuersatiõis studiũ et vr̃a largimini. Tu. Lcõ.ix.

QUid vo i hac lectiõe dicat audiamus. Qui vult venire post me abneget semet ipm. Reliquam⁹ nosmetipos quales nos peccãdo fecimus: et maneamus nosipsi quales per grãm facti sum⁹. Ecce em̃ q̃ supb⁹ fuit: si cõuersus ad xpm hũilis fact⁹: semetipz reliquit. Si luxuriosus q̃sq3 ad cõtinentiam vitã mutauit: abnegauit vtiq3 qd̃ fuit. Si auarus quisq3 aliena ambire iam desijt: ⁊ largiri didicit propria: q̃ prius rapiebat aliena proculdubio semetipsum reliquit. Tu. Scd̃m

IN illo t. d. i. Ꝫmatheũ.x. d. s. Nihil opertũ est qd̃ nõ reuelet᷑: ⁊ occultũ qd̃ nõ sciatur. Et reliqua. Hierony. Et quõ in presenti seculo multoꝝ vitia nesciũtur. Sed de futuro tẽpore scribit᷑: qñ iudicabit de⁹ occulta hoĩz: et illuminabit latebras tenebraꝝ: et manifesta faciet cõsilia cordiũ. Et est sensus. Nolite timere psecutorũ seuitiã et blasphemãtiũ rabiẽ: quia veniet dies iudicij in quo et vr̃a virtus ⁊ illoꝝ nequitia demõstrabitur. Quod dico vobis in tenebris dicite in lumine: et qd̃ in aure auditis predicate sup tecta. Tu. Lectio.viij

QUod auditis i mysterio aperti⁹ predicate: qd̃ diciistis abscõse publice loquimini. Qd̃ vos erudiui in puulo iudee loco: in vniuersis vrbibus et in toto mũdo audacter dicite. Nolite timere eos qui corpus occidũt: aiam aũt non possunt occidere. Sed q̃ corp⁹ occidũt aiam non possunt occidere: ergo aia inuisibilis ⁊ incorporalis est. Tu. Lectio.ix.

SEcũdum crassiorem dico nr̃i corpis substãtiam vel eo certe tempore punietur et supplicia sentiet qñ pristinũ corp⁹ receperit: vt cũ quo peccauit ⁊ cũ ipo puniat᷑. Eum timete q̃ põt aiam ⁊ corpus mittere in gehẽnam. Futura ergo supplicia ⁊ pene perpetue qui-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

bus pctõres cruciãdi sunt:hu-
ius vocabulo gehẽna denotã-
tur. Duplicem aũt gehẽnã ni-
mij ignis & frigoris in iob ple-
nissime legim⁹. T. Johẽm. xij.

In i.t.d.i.d.s. Amen amẽ
dico vobis Nisi granum
frumẽti cadẽs i terrã mortuũ
fuerit ipm solũ manet. Et reli.
Augustini. Seipsum dicebat
dñs esse granũ mortificãdum
et multiplicãdũ. Mortificãdũ
infidelitate iudeorum: multipli-
candũ fide populorum. Jam ve-
ro exhortãs ad passiõis sue se-
ctãda vestigia: q amat inquit
aiam suã perdet eã. Qđ duo-
bus modis intelligi põt. Qui
amat pdet: id est si amas pdes
Si cupis vitã tenere i xpo noli
mortẽ timere p xpo. T. Le. viij.

Item alio modo. Qui a-
mat aiam suã perdet eã.
Noli amare ne perdas. Noli
amare i hac vita ne perdas in
eterna vita. Hoc aũt qđ poste
rius dixi magis hre videt sen-
sus euãgelicus. Sequitur eñ.
Et q odit aiam suã in hoc mũ
do: in vitã eternã custodit eã.
Ergo quod supradictũ est: qui
amat/subintelligit in hoc mũ
do: ipse vtiq perdat. Qui aũt
odit i hoc mũdo i vitã eternã
custodit eã. Tu. Lectio nona.

Magna & mira sententia
quẽadmodũ sit hois in
aiam suã amor vt pereat: odiũ
ne pereat. Si male amaueris
tũc odisti. Si bene oderis: tũc
amasti. Felices q oderũt custo
diẽdo ne pdãt amãdo. Sed vi
de ne tibi subrepat vt teipm ve
lis interimere: sic intelligẽdo
q debes odisse i hoc mũdo aiaz
tuã. Hic eñ qdã maligni atq
puersi & in semetipis crudelio
res et sceleratiores homicide
flãmis se donãt: aqs prefocãt:
precipitio collidunt & pereũt.
Hoc christus non docuit. Tu
autem dñe. Scdm Lucã. xij.

In illo tempore di.i.d.s.
Attẽdite a fermẽto pha
riseorum qđ est ypocrisis. Et re.
Bede. Ad hoc fermẽtũ perti
nẽt oia que recũbẽs apud pha-
riseũ superi⁹ disputauerat. De
quo & aplus pcepit. Itaq epu
lemur: non in fermento veteri
neq i fermẽto malicie & nequi-
tie: sed in azimis sinceritatis &
veritatis. Nam sicut modicũ
fermẽti totã farine cui inijcit
massam corrũpit vniuersamq
mox cõspersionem suo sapore
cõmaculat: sic nimirũ simula-
tio cuius semel aim imbuerit:
tota virtutũ sinceritate & ve-
ritate fraudabit. Tu. Le. viij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

NIchil aũt opertũ est qḋ non reueletur: neqꝫ abscõditũ qḋ non sciatur. Et quõ in p̃nti sc̃lo multoꝝ diu latet ypocrisis. Ergo de futuro tẽpore intelligẽdum est qñ iudicabit de⁹ occulta hoim. Nam sicut vn⁹ amicoꝝ beati iob verissime dixit: laus impioꝝ breuis est: ⁊ gaudiũ ypocrite ad instar pũcti. Si ascẽderit vsqꝫ ad celum supbia ei⁹ et caput ei⁹ nubes tetigerit quasi sterquiliniũ i fine pdet. In fine inquit pdetur: qr in pricipio florere videbat. Tu.

Est ergo sensus [Le. ix. Ne emulemini simulatores: qꝛ veniet pfecto tp̃s i quo et vr̃a virt⁹ oib⁹ et eoꝝ reuelet ypocrisis. Verũ qḋ sequit: qm̃ que i tenebris dixistis in lumine dicẽtur: et qḋ i aure locuti estis i cubilib⁹ p̃dicabit in tectis: nõ solũ in futuro qñ cũcta cordiũ abscõdita pferentur ad lucẽ: sed ⁊ i p̃nti tpe põt cõgruẽter accipi. Qm̃ que inter tenebras quondã pressurarũ carcerũqꝫ vmbras: vel locuti vel passi sunt apl̃i nũc clarificata per orbẽ eccl̃ia: lectis eoꝝ actibus publice predicãtur. Tu aũt.

IN i. t. d. i. d. [Matheũ. x. Qui amat patrem aut matrẽ plusqꝫ me nõ est me dignus Et re. Hieronymi. Q ante premiserat: non veni pacẽ mittere sed gladiũ: et diuidere hoies aduersus patrẽ suũ ⁊ matrẽ et socrũ ne qs pietatẽ religioni anferret: subiecit dicens Qui amat patrẽ aut matrem plusqꝫ me nõ est me dign⁹. Et in cãtico cãticoꝝ legim⁹. Ordinate i me charitatẽ. Hic ordo in omni affectu necessarius est Ama post deũ patrẽ: ama matrem: ama filios. Tu. Lcõ. viij

SI aũt necessitas venerit vt amor parẽtũ ac filioꝝ dei amori cõparet: et nõ possit vtrũqꝫ seruari: odiũ in suos pietas i deũ habẽda est. Nõ ergo phibuit amari patrẽ aut matrẽ: sed signãter addidit. Qui amat patrẽ aut matrẽ plusqꝫ me. Et q̃ non accipit crucẽ suã et sequit me nõ est me dignus. In alio euangelio scribit. Qui nõ accipit crucẽ suã quotidie. Ne semel putemus ardorem fĩ dei posse sufficere: semper crux portanda est vt semp nos xp̃m amare doceam⁹ T. l. ix.

QUi recipit vos me recipit. Et q̃ me recipit recipit eũ q̃ me misit Ordo pulcherrim⁹ Ad p̃dicatiõez mittit docet pericula nõ timẽda. Affectũ subiecit religioni: aurũ supratule

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

rat es ꝛ ꝫona excuſſerat. Dura
euāgeliſtaꝝ cōditio. Unde er-
go ſūpt⁹ vnde vict⁹ neceſſaria
Auſteritatem mandatoꝝ: ſpe
temperat ꝓmiſſorum. Tu aūt.

¶ De martyribus. Capitulū.

Stabūt iuſti in ma-
gna conſtātia ad-
uerſus eos q̄ ſe an-
guſtiauerūt: ꝛ qui
abſtulerīt labores
coꝝ. D. g. ℟. Iſti
ſunt ſancti q̄ pro teſtamēto dei
ſua corpora tradiderūt. Et in
ſanguine agni lauerunt ſtolas
ſuas. ℣. Tradiderūt corꝑa ſua
ꝓpter deū ad ſupplicia: et me-
ruerunt hr̄e coronas ꝑpetuas
Et. hy⁹. Sctōꝝ meritis. ℣ Le
tamini. magt. Sāctū eſt verū
lumen ꝛ admirabile miniſtrās
lucē: his q̄ permāſerūt i agone
certamis recipiūt ab ipo ſplē-
dorē ſempiternū: i quo aſſidue
felices letātur. Collec. ꝓpria.
Inuita. Regem martyꝝ dn̄m
Uenite adorem⁹. Uenite. hy⁹.
Eterna xp̄i mu. In pⁱo noct.
Secus decurſus aquarū plan
tauit vineam iuſtoꝝ: ſed i lege
dn̄i fuit volūtas eoꝝ. ps Btūs
vir. an. Predicātes preceptū
dn̄i: cōſtituti ſunt i mōte ſancto
ei⁹. ps Quare fre. a. Filij hoīꝫ
ſcitote q2 dn̄s ſctōs ſuos mirifi
cauit. ps. Cū inuo. ℣. Letamī-
Quotienſcūqꝫ [ni. Lcō. j.
frēs kr̄mi ſctōꝝ martyrū
ſolēnia celebram⁹: ita ipis in-
tercedētibus expectem⁹ a dn̄o
conſequi tꝑalia bn̄ficia vt ipos
ſctōs martyres imitādo acci-
pere mercamur etn̄a. Ab eis
eīm ſctōꝝ martyrū in veritate
feſtiua gaudia celebrātur: qui
ipoꝝ martyꝝ exēpla ſequūtur
Solēnitates eīm martyrū ex-
hortatiōes ſūt martyrizādoꝝ:
vt imitari non pigeat qꝺ cele
brare delectat. Tu. ℟. Abſter-
get de⁹ oēm lachrymā ab ocu
lis ſctōꝝ: ꝛ iam nō erit ampli⁹
neqꝫ luctus neqꝫ clamor ſꝫ nec
vllus dolor. Qm̄ priora trāſie
runt. ℣. Iuſtoꝝ aīe i manu dei
ſunt: et non tāget illos tormē-
tum malicie. Qm̄. Le. ij.
Si nos volum⁹ gaudere
cū ſctis tribulatiōes mūdi de-
bem⁹ ſuſtinere cū illis. Qui ei
ſctōs martyres vel in quātum
potuerit voluerit imitari ad
eoꝝ btitudinē poterit ꝑuenire
Sicut ꝛ aplus paul⁹ predicat
dicēs. Si fuerim⁹ ſocij paſſio-
num: erim⁹ et cōſolationū. Et
dn̄s i euāgelio. Si mūdus vos
odit: ſcitote qm̄ me priorē vo-
bis odio habuit. Tu. ℟. Uiri
ſcti gl'ioſum ſanguinē fuderūt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ꝑ dño: amauerũt xp̃m in vita
sua: imitati sunt eũ i morte sua
Et ideo coronas triũphales
meruerũt. ℣ Unus spũs et vna
fides erat i eis. Et. Lectio. iij.
Recusat esse in corpe qui
odiũ non vult sustinere
cũ capite. Sz forte dicit aliqs
Et qs est q̃ possit btõꝝ marty
rũ vestigia sequi. Huic ꝗ rñdeo
q2 nõ solũ martyres sz ip̃z etiã
dñm cũ ip̃ius adiutorio si volu
mus possumus imitari. Audi
nõ me: sz ip̃m dñm gñi hũano
clamãtẽ. Discite a me q2 mitis
sum et hũilis corde. T. ℟. Tra
diderũt corpa sua ꝓpter deũ
ad supplicia. Et meruerũt hr̃e
coronas ꝑpetuas. ℣. Isti sunt
q̃ venerunt ex magna tribula-
tione: et lauerũt stolas suas in
sanguie agni. Et. In. ij. noct.
Scuto bone volũtatis tue co-
ronasti eos dñe. ps Uerba. ãn
In vniuersa terra glĩa et hõre
coronasti eos. ps Dñe dñs nr̃.
ãn. Habitabũt in tabernaculo
tuo: reqescẽt in mõte sctõ tuo.
ps Dñe qs ha. ℣ Exultẽt iusti
Lctões ꝓprie. ℟. Scti tui dñe
mirabile cõsecuti sunt iter: ser-
uiẽtes p̃ceptis tuis. Ut inueni
renᵗ illesi i aqs validis. Terra
apparuit arida: et i mari rubro
via sine impedimento. ℣. Qm̃
ꝑcussit petrã et fluxerũt aque:
et torrẽtes inũdauerᵗ. Terra.
℟. Uerbera carnificum non ti
muerũt scti dei moriẽtes ꝓ xp̃i
noie. Ut heredes fierẽt in do-
mo dñi. ℣ Tradiderũt corpa
sua ad supplicia ꝓpt dñm. Ut.
℟. Hec est ꝟa fraternitas que
nũqꝫ potuit violari certamine
qui effuso sanguine secuti sunt
dñm. Cõtẽnẽtes aulã regiam
ꝑuenerũt ad regna celestia. ℣.
Ecce qꝫ bonũ et qꝫ iocũdũ habi
tare frẽs in vnũ. Cõtẽ. In. iij.
noct. Sctis q̃ in terra sunt ei⁹
mirificauit oẽs volũtates me-
as inter illos. ps. Cõserua. ãn
Hec est gñatio querẽtiũ dñm
querẽtiũ faciem dei iacob. ps.
Dñi est terra. ãn Letamini in
dño et exultate iusti et glĩamini
omnes recti corde. ps. Beati
quoꝝ. ℣ Iusti aũt. Luca. xxi.
In i. t. d. i. d. s. Cũ audie-
ritis prelia et seditiones
nolite terreri. Oportet ei hec
primũ fieri: sed nõdum statim
finis. Et reli. Gregorij. Pen-
sanda sunt ꝟba redẽptoris no
stri: per que nos aliud interi⁹
aliud exterius passuros denũ-
ciat. Bella quippe ad hostes
ꝑtinẽt: seditiões ad ciues. Ut
ergo nos indicet interi⁹ exte-
riusqꝫ turbari: aliud nos fateᵗ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ab hostibus. aliud a fratrib⁹ p
peti. Sed his malis puenien-
tibus: q2 nō statim finis sequat
adiūgit. Surget gēs cōtra gē
tē: et regnū aduersus regnū: et
terremotus magni erūt p lo-
ca: et pestilētie et fames terro
resqꝫ de celo: et signa magna
erunt. Tu. ℟. Sancti mei q in
isto seculo certamē habuistis.
Mercedē laboꝝ ego reddā vo
bis. ℣. Venite benedicti pris
mei. pcipite regnū. Mer. L. viij.
Ultima tribulatio mul
tis tribulatiōib⁹ puent
tur: et p crebra mala que pue-
niūt indicātur ppetua mala q
sequūtur. Et ideo post bella ꝛ
seditiones nō statim finis. Q2
multa mala debent precurre-
re: vt malū valeāt sine fine nū
ciare. Sed cū tot signa ptur-
bationis dicta sint / oportet vt
eoꝝ considerationē breuiter p
singula pstringamus. Tu. ℟.
Propter testamētū dñi et le-
ges paternas astiterūt scti dei
in amore fraternitatis. Quia
vn⁹ fuit sp spūs in eis et vna fi
des. ℣. Ecce qꝫ. vts Q2. Le. ix.
Quia necesse est vt alia e
celo: alia e terra. alia ab
elemētis: alia ab hoibus patia
mur. Ait em. Surget gēs con
tra gētē. ecce pturbatio hoim.
Erūt terremotus magni p lo
ca: ecce respectus ire desuper.
Erūt pestilētie: ecce inequali-
tas corporū. Erit fames: ecce
sterilitas terre. Terroresqꝫ de
celo et tēpestates: ecce inequa
litas aeris. Q2 ergo oīa con
sūmāda sunt: ante cōsūmatio-
nē oia pturbātur. Tu. ℟in. In
circuitu tuo dñe lumē est quod
nūqꝫ deficiet: vbi cōstituisti lu-
cidissimas māsiōes. Ibi reqes-
cunt sanctoꝝ aie. ℣. Magn⁹ do
minus et laudabilis nimis in
ciuitate dei nri in mōte sancto
eius. Ibi. Laud. Omes sancti
quāta passi sunt tormēta: vt se
curi puenirēt ad palmā mar-
tyrii. ā. Cū palma ad regna p-
uenerunt scti: coronas decoris
meruerūt de manu dei. ā. Cor
pora sanctoꝝ i pace sepulta sūt
et viuēt noia eoꝝ ineternū. ān
Martyres dñi dñm benedicite
ineternū. ān. Martyꝝ chorus
laudate dñm de cel' all'a. Cap.
Sancti p fidē vicerūt re-
gna: opati sūt iusticiam:
adepti sunt repromissiōes. ℣.
hy⁹. Rex gl'iose. ℣. Iustoꝝ aie.
Bñd Absterget deus oēm la-
chrymā ab oculis sctōꝝ: ꝛ iam
nō erit ampli⁹ neqꝫ luct⁹ neqꝫ
clamor: sꝫ nec vllus dolor: qm
priora transierūt. Coll'a ppria

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ad ho. diei añe de laud. Ad.iij.
Tanq̃ aurũ in for Cap.
nace ꝓbauit electos do
minus: ⁊ q̃si holocausta hostie
accepit illos. D. ℟. Letamini
in dño. Et ex.iusti. ℣. Et glia-
mini oẽs recti corde. Et. Glã.
Le. ℣ Exultẽt iusti. Ad.vj.ca
Expectatio iustoꝝ leticia
spes aũt impioꝝ ꝑibit. D.
℟. Exultẽt iusti. In cõspectu
dei. ℣. Et delectẽt i leticia. In
cõspe. Glia. Exul. ℣ Iusti aũt
Isti sunt q̃ ve Ad.ix.ca.
nerũt ex magna tribula-
tiõe: et lauerũt stolas suas: et
dealbauerũt eas in sanguie ag
ni. D. ℟. Iusti aũt. In ꝑpetuũ
viuẽt. ℣. Et apd dñm ẽ merces
eoꝝ. In. Glia. Iusti. ℣. Iusto
rũ aie in manu dei sũt. Et non
tãget illos tormentũ malicie.
In.ij.vesp. Virgã ꝟtutis tue
emittet dñs in splẽdorib⁹ sctõ
rũ. ps Dixit dñs. añ Gñatio
rectoꝝ bñdicet: q2 exortũ est lu
mẽ rectis corde. ps. Btũs vir.
añ. Veniẽtes veniẽt cũ exulta
tiõe portãtes manip̃los suos.
ps In cõuertẽ. añ. Iusti ꝯfite
buntr noi tuo: ⁊ hitabũt recti cũ
vultu tuo. ps Eripe me. ã. Lau
da hielr̃m dñm: q̃ posuit fines
tuos pacem: et benedixit filijs
tuis in te. ps Ipm. Capitulũ.

Reddet de⁹ mercedẽ la-
boꝝ sctõꝝ suoꝝ: ⁊ deducz
illos i via mirabili. Deo. hy⁹.
Sctõꝝ me. ℣ Leta. mag Gau
dẽt i cel' aie sctõꝝ q̃ xp̃i vestigia
sũt secuti: ⁊ q2 ꝓ ei⁹ amore san-
guinẽ suũ fuderũt. iõ cũ xp̃o reg
nabũt ineternũ. Lu.xxj.
In i.t.d.i.d.s. Ponite in
cordib⁹ vr̃is nõ p̃meditari quẽ
admodũ rñdeatis. Et re. Ore.
Premissis aliq̃b⁹ terroribus/
turbari poterãt ifirmoꝝ corda
Et iõ hic adiũgit cõsolatio cũ
dr̃. Poite i cordib⁹ ⁊c̃ Ac si ap
te dicat mẽbris suis ifirmãtib⁹.
Nolite terreri: nolite ꝑtimes-
cere. Vos ad certamẽ accedi-
tis: sz ego ꝑlioꝝ vos ꝟba editis:
sz ego sũ q̃ loq̃r. Seq̃r. Trade-
mini ãt a pñtib⁹ ⁊ frĩb⁹ et cog
natis ⁊ amicis: ⁊ morte afficiẽt
ex vobis. Tu. Lec.viij.
Maiorẽ dolorẽ mala ige
rũt: q̃ ab extraneis inferũtur.
Pl⁹ ꝓo i nobis ea tormẽta se-
uiũt: q̃ ab alijs patimur: de q̃ꝝ
mẽtibus p̃sumebamus. Q2 cuz
dãno corpis mala nos cruciãt
amisse charitatis. Oẽs q̃ electi.
qui summi capitis mẽbra sunt:
caput quoq3 suum in passiõib⁹
sequũtur: vt ipos aduersarios
in sua morte sentiãt: de q̃ꝝ vi-
ta presumebãt. Tu. Lectio.ix.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Et tāto eis crescat merces opis: quāto eis ꝓ tutis lucrū ꝓficit ex aliene damno charitat[is]. Sꝫ qꝛ dura sunt q̄ ꝓdicūtur de afflictiōe mort[is] ꝑtin⁹ cōsolatio subdit de gaudio resurrectiōis cū dī. Capillus de capite vr̄o nō ꝑibit. Ac si diceret. Cur timet[is] ne ꝑeat qđ iscisū dolꝫ: qñ ⁊ illđ i vob perire nō pt qđ iscisū nō dolꝫ. Tu.

Iñ i.t. Descendēs iesus de mōte stetit in loco cāpestri. Et reł. Lucā.vi. Bede.

E lecturus apl'os dñs in montana subijt. rursus ꝓ doctur⁹ ad cāpestria redit. Qꝛ nō nisi in hūili xp̄m turbe videre sufficiūt. Nā hec ē norma: quā secutus apl'us ait. Nō potui vobis loqui quasi spūalibus: sed quasi carnalib⁹: q̄si ꝑuulis in xp̄o: lac vobis potū dedi: nō escam. Nondū eīm poteratis: sed necdū quidē potestis. Tu. Le.viii.

Apostoli nāqꝫ ꝓm mattheū quasi ꝑfectiores: et in mōte et apto saluatoris ore docti esse narrātur. Ubi si quis diligentius vtrūqꝫ velit euāgelistā ꝑscrutari potest intelligi: cū in monte duodecim apl'os elegit e pluribus: quos et apl'os nomiauit quod lucas ꝑtermisit: tūc illū habuisse sermonē quē mattheus interposuit: et lucas tacuit. hoc ē i mōte. Tu aūt. Lectio.ix.

Ac deinde cū descēdiss[et] de mōte in loco cāpestri habuisse alterū similē: de quo matheus tacet: lucas nō tacet: et vtrūqꝫ sermonē eodē modo eē cōclusum. Ab omi iudea et hierusalē et maritima: et tyri ⁊ sydonis et cetera. Maritimā multitudinē nō a primo mari galilee: neqꝫ eīm hoc miraculi loco poneret / a mari magno reor esse cognominatā: in qua ēt tyrus et sydon cōprehēdi poterant. Tu. Scđm matheū.v.

Iñ i.t. Uidens iesus turbas ascēdit in montē. Et cū sedisset accesserūt ad eū discipuli eius. Et re. August. Si q̄ritur q̄d significet mōs. bene intelligit significare maiora ꝓcepta iusticie. Qꝛ minora erāt: que iudeis data sunt. Unus tñ deus ꝑ sctōs ꝓphetas ⁊ famulos suos: ꝓm ordinatissimā distributionē tp̄m dedit minora ꝓcepta pp'lo: quē timore alligari adhuc oportebat. Et per filiū suū maiora pp'lo. quē charitate iā liberari conuenerat.

Cum āt minora minorib⁹ maiora maioribus dātur. ab eo dantur q̄ T. l.viii.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

solus nouit cōgruentē suis tē-
poribus hūano generi exhibe-
re medicinā. Nec mirū. q dan
tur maiora pcepta ppter reg-
nū celorū: et minora data sūt p
pter regnū terrenū ab vno et
eodē deo q fecit celū et terrā.
De hac ergo iusticia q maior ē
dicit ppheta. Justicia tua sicut
montes dei. T. Lectio .ix.
Bene aūt deus excelsus in
montē excelsū ascēdit cū homi
nibus excelsis pdicaret excel-
sa. Et apte noua lex in monte
pdicatur: quia vetus moysi i mō-
te data est Sedēs aūt docebat
quod ptinet ad dignitatē ma-
gistri. Et accedūt ad eū disci-
puli eius: vt audiendis verbis
illius hi essent corpe etiā vici-
niores: q preceptis implendis
animo appropinquabant. Tu.

De vno confessore et ponti.
Ad vespas Capim.
Ecce sacerdos mag-
nus q in diebus suis
placuit deo et inuē-
tus est iustus: et in tpe iracun-
die factus est recōciliatio. D.
R. Sint lumbi. Hy. Iste con
fessor. V. Amauit. mag. Sacer
dos et pōtifex et vtutū opifex.
bonus pastor in pplo. sic placui-
sti dño. Colla. ppria Inuita.
Regē cōf. Veni. ado. Venite.

hy. Jesu red. In .i. no. Btūs
vir q in lege dñi meditat: volū
tas eius pmanet die ac nocte:
et oia quecūqz faciet semp pro-
sperabunt. ps. Btūs vir q. an.
Btūs iste sanctus q pfisus est i
dño: pdicauit pceptū dñi: con-
stitutus est in mōte sancto eius.
ps Quare fre. an. Tu es glia
mea: tu es susceptor meus dñe.
tu exaltas caput meū: et exau-
disti me de monte scō tuo. ps.
Dñe qd mul. V. Amauit. Le .i.
Ad beatissimi istius pris
nr̄i. cuius hodie festa ce
lebramus laudes addidisse ali-
qd decerpsisse ē. Cū siquidem
vtutū eius gra nō sermonibus
exponēda sit: sed opibus com-
probāda Cū em̄ dicat scriptu-
ra: glia pris est filius sapiens:
quāte huius sunt glie q tātorū fi
liorū sapiētia et deuotione leta
tur. Jn christo em̄ iesu p euāge
liū ipe nos genuit. T. R. Euge
serue bone et fidelis: quia in pau
ca fuisti fidelis supra multa te
cōstituam. Intra in gaudiū dñi
tui. V. Dñe quinqz talēta tradi
disti mihi: ecce alia quinqz sup
lucratus sum. Intra. Lect. ii.
Quicqd igit i hac sancta
plebe pōt esse vtutis et
grē: de hoc q̄si quodā fōte luci
dissimo oim riuulorū puritas

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

emanauit. Etem̄ q2 castitatis pollebat vigore: q2 abstinentie gl'iabat angustijs: q2 blādimē- tis erat ꝑditus lenitatis: oim̄ ciuiū in deū ꝓuocauit affectuȝ. Et q2 pōtificis administratiōe fulgebat plures e discipul' reli quit sui sacerdotij successores. Tu. ℟. Ecce sacerdos magn⁹ qui in diebus suis placuit deo. Ideo iureiurādo fecit illū dñs crescere in plebē suā. ℣. Bene- dictionē oim̄ gētiū dedit illi: ꝛ testamētū suū confirmauit sup caput eius. Ideo. Le. iij. Bene et cōgrue in hac die quā nobis bti p̄ris nr̄i hui⁹ ad paradisū trāsitus/exultabileȝ reddit p̄ntis psalmi versiculuȝ decātauim⁹. In meōria eter- na erit iustus. Digne em̄ in me moriā vertitur hoim: q̄ ad gau diū transijt angeloꝝ. Dicit ser mo diuinus. Nō laudabis ho- minē in vita sua. Tāq̄ꝫ si dice- ret. Lauda post vitā: magnifi- ca post consumationē. Tu. ℟. Iurauit dñs ꝛ nō penitebit eū tu es sacerdos ineternum. Se cundū ordinē melchisedech. ℣. Dixit dñs dño meo sede a dex tris meis. Scd̄m ordinem. In ij. noct. Inuocantē exaudiuit dñs sctm̄ suū. dñs exaudiuit eū et cōstituit eū in pace. ps. Cuȝ inuocarē. an. Letent oēs q̄ spe rāt i te dñe: qm̄ tu benedixisti iusto. scuto bone volūtatis tue coronasti eū. ps. Verba mea. an. Dñe dñs nr̄ q̄ꝫ admirabile est nomē tuū in vniuersa terra q2 glīa et honore coronasti san ctū tuū: et ꝯstituisti eū sup opa manuū tuarū. ps. Ipm. ℣. Iu- stū dedux. Lectiōes ꝓprie. ℟. Posui adiutoriū sup potentē: ꝛ exaltaui electū de plebe mea Manus em̄ mea auxiliabit ei. ℣. Inueni dauid seruū meum oleo sctō meo vnxi eū. Manus ℟ Iste est q̄ ante deū magnas virtutes opatus est: et ois ter- ra doctrina ei⁹ repleta est. Ip se itercedat ꝓ pctis oim̄ pplo- rū. ℣⁹ Iste est q̄ ꝯtēpsit vitam mūdi et ꝑuenit ad celestia reg na. Ipe. ℟. Iste hō ab adolef- cētia sua parti meruit īfirmos curare. Dedit illi dñs clarita- tē magnā: cecos illūinare: ꝛ de mōes effugare. ℣. Ecce homo sine q̄rela. verus dei cultor. ab stinens se ab oīm opere malo. et permanēs in innocētia sua. Dedit. In iij. nocturno. Dñe iste sctūs habitabit in taberna culo tuo operatus est iusticiaȝ requiescet in mōte sancto tuo. ps Dñe quis habita. an Vitā petijt a te. tribuisti ei dñe glo-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ria: et magnū decorē imposui-
sti super eum posuisti in capite
eius coronā de lapide p̄cioso.
ps. Dn̄e in virtute. an. Hic ac-
cipiet benedictionem a dn̄o et
miam a deo salutari suo: quia
hec est gn̄atio q̄rentiū dn̄m. ps.
Dn̄i est ter. v. Ecce sacerdos.
IN i. t. d. i. d. s. Lucā. xij.
Sint lumbi vr̄i p̄cincti
et lucerne ardētes in manibus
vr̄is. Et rel. Grego. Sancti
euāgelij lectio fratres kmi no
bis est apte recitata. Sed ne
aliq̄bus ip̄a eius planicies al-
ta fortasse videat. eā sub breui-
tate transcurrim⁹: quatin⁹ ei⁹
expositio ita nesciētib⁹ fiat co
gnita: vt tn̄ sciētib⁹ nō sit one-
rosa. Quia viris luxuria sit in
lumbis: feminis in vmbilico te
statur dn̄s: q̄ de diabolo ad be
atū iob loq̄tur dicens. Uirtus
eius in lumbis eius: et fortitu-
do illi⁹ in vmbilico vētris ei⁹.
Tu aūt. R. Amauit eū dn̄s et
ornauit eū: stola glīe induit eū.
Et ad portas paradisi corona
uit eū. v. Induit eū dn̄s lorica
fidei et armauit eū Et ad. L. viij
A Principali igit̄ seru: lū-
borū nomie luxuria de
signatur cū dn̄s dicit. Sint lū
bi vestri p̄ecicti. Lumbos eñ
precingimus. cū carnis luxu-
riam per continētiam coarta-
mus. Sed quia minus est ma-
la non agere: nisi etiam quisq̄
studeat bonis operibus insu-
dare: protinus additur. Et lu-
cerne ardentes in manibus ve
stris. Lucernas quippe arden
tes in manibus tenemus: cum
p bona opera p̄ximis nostris
lucis exēpla monstramus. Tu
aūt. R. Iste hō p̄fecit omnia q̄
locutus est ei deus. et dixit ad
eū. Ingredere in requiē meā.
quia te vidi iustum coram me
ex omnibus gentibus. v. Iu-
stum deduxit dn̄s per vias re-
ctas: et ostendit illi regnū dei
et ait. Ingredere. L. ix.
DE quib⁹ p̄fecto opibus
dn̄s dicit. Luceat lux vestra co
rā hominibus. vt videant op̄a
vestra bona: et glorificēt p̄rem
vestrū q̄ in celis est. Duo autē
sunt que iubent̄: et lūbos restrin
gere: et lucernas tenere: vt et
mūdicia sit castitatis in corpe
et lumē veritatis in opatione.
Precinctos habeat lūbos: vt
fugeat elationē: ardentem ha
beat lucernā: vt seruet hūilita
tem. Precinctos habeat lum
bos: vt expellat a se inuidiam.
et liuorē: ardētē habeat lucer-
nā: vt puram cūctis exhibeat
charitatē. Tu. R. Sint lumbi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

vr̄i p̄cincti. et lucerne ardētes
in manibus vr̄is. Et vos sil'es
hoibus expectātibus dn̄m suū
quādo reuertat a nuptijs. R̄s.
Vigilate ergo q2 nescitis qua
hora dn̄s vr̄ venturus sit. Et.
Laud. Ecce sacerdos magnꝰ
qui in diebus suis placuit deo
et inuētus est iustus. An̄. Non
est inuētus sil'is illi. qui cōser=
uaret legē excelsi. ān. Ideo iu
reiurādo fecit illū dn̄s cresce=
re in plebē suam. ān. Benedi=
ctionē oim gentiū dedit illi: et
testamentū suū confirmauit su
per caput eius. ān. Statuit il=
li testamentū sempiternū: ꝛ de
dit illi sacerdotiū magnū. Ca.
COllaudabūt multi sapi
entiā iusti et vsq3 in se=
culū nō delebit. Deo. hyꝰ Hic
est verus christicola. v̄. Posui
adiutoriū sup potentē. Et ex=
altaui electū d̄ plebe mea. Be
nedictꝰ. Euge serue bone et fi=
delis. q2 in pauca fuisti fidelis
supra mlt'a te ꝯstituā dicit do
minus. Coll'. ppria. Ad horas
diei. aīe de laud. Ad. iij. Cap.
BEatus vir q̄ in sapia mo
rabit: ꝛ in iusticia medi=
tabit. ꝛ in sensu cogitabit circū
spectionē dī. D. R̄. Amauit eū
dn̄s Et ornauit eū. v̄. Stola gl'e
induit eū. Et. Glia. Amauit. v̄.
Iustū deduxit. Ad. vj. Cap.
BEatus vir q̄ inuētus est
sine macula. ꝛ q̄ post au=
rū nō abijt. nec spauit i thesau
ris pecunie. D. R̄. Iustū dedu
xit dn̄s Per vias rctās. v̄. Et
ostēdit illi regnū dei. Per vi.
Gl'a. Iustū. v̄. Ecce sacer. Ad
DEdit dn̄s sctō [ix. Ca.
suo p̄cepta ac legē vite
et discipline. et excelsū fecit il=
lū. D. R̄. Ecce sac̄dos magnꝰ.
Qui i diebꝰ suis. v̄sꝰ. Placuit
deo ꝛ iuētꝰ est iustꝰ. Qui. Gl'a.
Ecce. v̄. Posui adiutoriū. In
ij. ves. Iurauit dn̄s et nō peni
tebit eū: tu es sacerdos ineter
nū. ps. Dixit dn̄s. ān. Cōfessio
et magnificētia opus eius. ps.
Cōfitebor. ān Potēs i terra
erit semē eius. gn̄atio rectorū
bn̄dicet. ps Btūs vir. ān Col
locet eū dn̄s cū principibꝰ ppl'i
sui. p̄. Laud pue. ān. Dirupisti
dn̄e vincula mea. tibi sacrifica=
bo hostiā laudis. p̄. Credi. ca.
CHristus purgauit pctā
ipius ꝛ exaltauit ieter=
nū cornu illiꝰ: ꝛ ornauit tp̄a vs
q3 ad ꝯsūmationē vite. D. hyꝰ
Iste cōfes. v̄. Amauit eū. mag't
Iste hō ab adolescētia sua p̄ti
meruit infirmos curare: dedit
illi dn̄s claritatem magnā: ce=
cos illūinare: et demones effu=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

gare. Scdm matheum.xxv.
IN i.t.d.i.d.s.pabolã hãc Homo qdã pegre pficiscẽs vocauit seruos suos: et tradidit illis bona sua. Et rel. Grego. Lectio scti euãgelij. fres cha rissimi sollicite psiderare nos admonet: ne nos q plus ceteris in hoc mundo accepisse aliquid cernimur ab auctore mũdi grauius inde iudicemur. Cũ em augẽtur dona: rõnes etiaz crescũt donoz. Tãto ergo hũilior: atq ad seruiendũ deo pmptior qsq debet esse ex munere: quãto se obligatiorẽ cõspicit in reddẽda rõne. T. L. viij.
Ecce homo q pegre pficiscitur seruos suos vocat eisq ad negociũ talẽta partit. Post multũ vo tpis positur rõnẽ reuertit: bene opantes p apportato lucro remunerat. seruũ vero a bono ope torpentẽ/damnat. Quis itaq iste hõ est: qui pegre pficiscit: nisi redemptor noster qui in ea carne quã assumpserat abijt in celũ. Carnis em pprius locus terra est: que quasi ad pegrina ducitur. dũ p redemptorẽ nostrũ in celo collocatur. Tu. Lec.ix.
SEd homo iste pegre pficiscẽs seruis suis bona sua tradidit: quia fidelib suis spiritualia dona concessit. Et vni quidẽ dedit quinq talẽta alij aũt duo. alij vo commisit vnũ. Quinq etem sunt corpis sensus: videlicet visus auditus gustus. odoratus et tact. Quinq igitur talentis donũ quinq sensuuz. id est exterioz scientia exprimitur. duob vero. intellectus et opatio designatur. Unius aũt talẽti noĩe: intellectus tmmõ designatur. Tu.
IN illo Scdm. Luc.xix.
tpe. d.i.d.s.pabolã hanc Homo quidam nobilis abijt in regionem longinquam accipere sibi regnuz et reuerti. Et reliqua. Bede. Iste homo nobilis qui abire in regionẽ longinquam dicitur: ipe dñs iesus xpus intelligitur. Regio longinqua ecclesia gentilium vsq ad fines terre dilatata dicitur Abijt enim dñs et saluator nr de synagoga iudeoz: que proprie ps et hereditas eius dicitur in regionem gentilium: vt plenitudo eoz p sanctos predicatores intraret ad fidẽ ei. Qui tunc de regione longinqua reuertitur: quando in nouissimis tempoibus p pdicationem helie et enoch omnis israel ingredietur ad fidem vt saluus fiat. Tu aũt. Lect. viij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Vocatis autem decē ser-
uis suis dedit illis decē
mnas: et ait illis. Negociami
ni dū venio. Denarius nūerus
ad legē ptinet ppter decalo-
gū. Vocat itaq pater familias
decē seruos: qr elegit discipl'os
p litterā legis imbutos. Dat
illis decē mnas: qr legis dicta
spūaliter intelligēda reuelat.
Post passionē quippe resurre
ctionēq suā aperuit illis sen-
sum vt intelligerēt scripturas
Mna quippe [Tu. Lcō. ix.
cētū dragmis appendit
Et oīs scripture sermo q ad vi
tā eternā ptinet quasi i nūeri
cētenarij pōdere fulgescit. Ci-
ues aūt ei9 oderat illū: et mise
rūt legationē post illū dicētes
Nolum9 hūc regnare sup nos
Ciues ipsos iudeos dicit. De
qb9 alibi ptestat. Nūc aūt vi-
derūt r oderūt r me r patrem
meū: q nō solū eū presentē vsq
ad mortē crucis oderūt sz etiā
post resurrectionē ei9: miserūt
psecutionē aplis r predicatio-
nē regni celestis spreuerūt. T.
In i.t.d.i.d.s. [Lucam.
Vos estis sal terre: q si
sal euanuerit i q salief? Et re-
li. Grego. S i igit sal sum9: cō-
dire mentes fideliū debemus.
Vos igit qui pastores estis: pē
sate quia aialia dei pascit'. De
qb9 pfecto aialib9 deo p psal-
mistā dicit. Aialia tua habita-
būt i ea. Et sepe videm9 q pe-
tra salis brutis aialib9 ponitur
vt eādē salis petrā lābere de-
beant r meliorari. Quasi g in-
ter bruta aialia petra salis sa-
cerdos in pplis debet esse. Tu.
Curare nāq [Lcō. viij.
sacerdotem necesse est:
q singulis dicat: vnūquēq qua
liter moneat vt qsqs sacerdo-
ti iūgitur quasi ex salis tactu
eterne vite sapore cōdiat. Sal
etem terre nō sum9 si corda au
dictiū non cōdim9. Qd pfecto
cōdimētū ille veraciter impē-
dit q predicationis verbū non
subtrahit. T. Lectio. ix.
Ed tūc vere alijs recta
predicam9: si dicta reb9 ostēdi
mus. Si nosipsi diuino amori
cōpūgimur: et hūane vite que
sine culpa nequaq trāsire po-
test quotidianas maculas la-
chrymis lauamus. Tūc aūt de
nobis vere compūgimur si stu-
diose patrū facta pensam9: vt
ex conspecta illoꝝ glia in nrīs
oculis vita sordescat. Tūc vere
cōpūgimur cum precepta dei
studiose perscrutamur: et per
hec pficere ipi cōtēdimus: per
que iam pfecisse nouim9 quos

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

veneramur. Tu. Lucam. xi.

L In i. t. d. i. d. s. Nemo accendit lucernã: et i abscõdito ponit neqȝ sub modio sed sup candelabrũ: vt q̃ ingrediũtur lumẽ videãt. Et re. Bede. Lucerna corporis tui est oculus tu⁹. Corpus quippe dicit opera que palã cũctis apparẽt oculũ vero ipaȝ mẽtis intẽtionem q̃ operat. Et de cui⁹ merito eadẽ opera lucis an tenebrarũ sint opera discernũtur: sicut ipe cõsequẽter exponit dicẽs. Si oculus tuus fuerit simplex totũ corpus tuũ lucidum erit. Si aũt nequã fuerit etiã corp⁹ tuũ tenebrosum erit. Tu.

S I inquit pura [Le. viij. rectaqȝ intẽtiõe: que potes agere studueris bona: lucis pfecto sunt opa que facis: etiã si corã hoib⁹ impfectiõis aliq̃d hr̃e videãtur. Qm̃ diligẽtib⁹ deũ oia cooperãtur i bonũ: his q̃ scd̃m ppositũ vocati sunt sctĩ Si aũt puersa est intẽtio q̃ precedit prauũ est om̄e opus qđ sequit: quãuis rectũ videat. Tu.

U Ide ğ ne lumẽ [Le. ix. qđ in te est tenebre sint Hoc est ne ipa cordis intentio que lumen est aie vitiorꝝ caligine fuscet sedula intẽtiõe perpẽde. Iuxta qđ alibi precipitur. Omni custodia serua cor tuũ: qm̃ ex ipo vita pcedit. Si ergo corpus tuũ lucidũ fuerit nõ hñs aliquã partẽ tenebrarum erit lucidũ totũ et sicut lucerna fulgoris illuminabit te. Tu.

De vno ɔfessore nõ põt. cap.

I Ustus cor suũ tradidit ad vigilãdũ diluculo: ad dñm q̃ fecit illũ: et in cõspectu altissimi deprecabit. D. g. R. Iustũ deduxit. hy⁹. Iste cõfessor. ℣⁹. Amauit. magt. Simulabo eũ viro sapiẽti: q̃ edificauit domũ suã supra petrã. Colle. propria. Inuita. Regem cõfessorꝝ dñm. Venite adoremus. Venite. hy⁹. Iste ɔfessor. In primo noct. an. Btũs vir. cũ ceteris de vno ɔfes. z põti. A. xi. ℣. Ama-

H Odie f. k. na [uit eũ. L. j. talẽ scti. N. cõfessoris diẽ celebram⁹: quo hãc vitã laboriosã et caducã reliquẽs i vitã renat⁹ est ppetuã. Qui finiuit laborẽ certaminis et percepit p̃miũ cõfessiõis. Qui de hoc seculo migrans celestia pmissa a dño suscepit. Qr diuinorꝝ cõpleuit regulã preceptorꝝ: adeptor premiorꝝ fact⁹ est z etnorꝝ Tu. R. Euge serue bone z fidelis: qr in pauca fuisti fidelis: supra multa te constituã. Intra

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

in gaudiũ dñi tui. ℣. Dñe quinq̧
talẽta tradidisti mihi ecce alia
quinq̧ suplucratus sum. Intra.
Erat igit iste sctũs [L.ij.
cõfessor: vicioꝝ psecutor:
et virtutũ amator: mũdi cõtẽ-
ptor: celi desiderator. Qui dũ
supbiã satagebat fugere hũili
tatem oim virtutũ magistrã
meruit i corde portare. Et ideo
dona phẽnis vite pcepit eter-
naliter. Qr diuina se precigẽs
militia fortiter pugnauit ꝛ ca-
put ois malitie feliciter morti
ficauit. Tu. ℟ Iust⁹ germina-
bit sicut liliũ. Et florebit ine-
ternũ ante dñm. ℣. Plãtatus
in domo dñi i atrijs dom⁹ dei
nostri. Et. Lectio tertia
Itaq̧ i hui⁹ sãcti pectore
feruebat amor dñi salutaris:
qr refrixerat i eo pestilẽs calor
diaboli. Regebat em̃ eũ pudi-
citia: fides illuminabat: spes
subleuabat: charitas vera ꝛ nõ
ficta pfectũ eũ reddebat. Et q̃
pauper elegit esse inter hoies
inter angelos meruit effici di
ues. Tu. ℟ Desideriũ aie eius
tribuisti ei dñe. Et volũtate la
bioꝝ ei⁹ nõ fraudasti eũ. ℣. Qm̃
pueniſti eũ i bñdictiõib⁹ dulce
dinis: posuisti i capite ei⁹ coro-
nã de lapide pcioso. Et. In. ij.
nocťno. Inuocãtẽ. cũ ceteris

A. xiij. Lcões pprie. ℣⁹. Iustũ
deduxit. ℟. Iste cognouit iu-
sticiã ꝛ vidit mirabilia magna
et exorauit altissimũ. Et inuẽt⁹
est i nũero sctõꝝ. ℣. Iste est qui
cõtẽpsit vitã mũdi: et puenit
ad celestia regna. Et. ℟. Iste
est q̃ ante deũ magnas ꝟtutes
opatus est: et ois terra doctri
na ei⁹ repleta est. Ipe interce
dat p pctis oim pploꝝ. ℣. Iste
est q̃ cõtẽpsit vitã mũdi: et per
uenit ad celestia regna. Ipse.
℟. Iste homo ab adolescentia
sua ptim meruit infirmos cu-
rare. Dedit illi dñs claritatẽ
magnã cecos illuiare ꝛ demo-
nes effugare. ℣. Ecce homo si-
ne querela ver⁹ dei cultor: ab-
stinẽs se ab omi ope malo et p-
manẽs i innocẽtia sua. Dedit.
In. iij. nocť. Dñe iste sctũs. cũ
ceťis. A. xiij. ℣. Iust⁹ germina
bit si. li. Scdm matheũ. xxiiij.
In i. t. d. i. d. s. Vigilate:
qr nescitis qua hora dñs
vester vẽtur⁹ sit. Et re. Bede
Notãd q̧ nõ dixit qr nescim⁹
qua hora dñs vester vẽtur⁹ sit
sed dixit nescitis: vcꝫ sese dicẽs
scire quod asserit illos nescire.
Illd aũt scitote qm̃ si sciret pa
terfamilias qua hora fur vẽtu
rus esset: vigilaret vtiq̧ ꝛ nõ si
neret pfodi domũ suã. Nesciẽ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

te pr̄familias fur domū ꝑfo-
dit. Quia dū a sui custodia spūs
dormit improuisa mors veniēs
carnis nr̄e habitaculū irrūpit
Tu. ℟. Amauit eū. A. xij. L. viij.
Et quē dormiētem inue-
niet necat: quia dū vētura
dāna spūs minime ꝓuidet: hūc
mors ad supplicia nesciētē ra-
pit. Sed pr̄familias furi resi-
steret si vigilaret: quia ad aduen
tum iudicis q̄ occulto iudicio
aiam rapit: precauēs ei penitē
do occurreret ne subito impe-
nitēs periret. Ex qua premissa
silitudine oib⁹ nobis exhorta-
tionis cōmonitio subinfert cū
dicit. Ideo ⁊ vos estote para-
ti: quia qua hora nō putatis fili⁹
hois vētur⁹ est. Tu. ℟. Iste ho
mo ꝑfecit oia. A. xij. Lcō. ix.
Horam autē illā vltimā
dn̄s noster idcirco nobis
voluit esse incognitam atq; su
spectā: vt dū illā preuidere nō
possum⁹ ad illā sine itermissio
ne nos preparem⁹. Proinde
fr̄es mei i cōditione mortalita
tis vr̄e mētis vr̄e oculos figi-
te venieti ad vos iudici ꝑ flet⁹
et lamēta quotidie preparate.
Cū certa mors maneat oibus
nolite de tēporalis vite ꝓuidē
tia incerta cogitare. Tu. ℟m.
Iustū deduxit dn̄s ꝑ vias re-
ctas: et ondit illi regnū dei: et
dedit illi sciētiā sctōꝝ: honesta
uit illū in laborib⁹. Et cōpleuit
labores illi⁹. ℣⁹ Immortalis
est eni mēoria illius: quia ⁊ apud
deū nota est ⁊ apud hoies. Et.
Ante laud. ℣. Iust⁹ vt palma
florebit. Et sicut cedrus libani
multiplicabitur in domo dn̄i.
Laudes. Quinq; mihi dn̄e ta
lēta tradidisti: lucrat⁹ sum in-
sup alia quinq; ān. Euge serue
bone i modico fidelis: intra in
gaudiū dn̄i tui. ān. Serue bo-
ne ⁊ fidelis: intra i gaudiū dn̄i
tui. ā. Fidelis seruus ⁊ prudēs
quē constituit dn̄s sup familiā
suā. ān. In pauca fuisti fidelis
supra multa te constituā dicit
dn̄s. capi. Collaudabūt multi
A. xiij. hy⁹. Hic est verus xp̄i-
cola. ℣. Iustus vt pal. Bn̄d⁹.
Amauit eū dn̄s ⁊ ornauit eum
stola glīe induit eū: et ad por-
tas paradisi coronauit eum.
Colle. ppria. Ad horas diei
añe de lau. Cap. de vno ꝯfesso.
⁊ pōti. A. xiiij. Ad. iij. ℟. Ama
uit eū. ℣⁹ Iustū dedu. Ad. vj.
℟. Iustū deduxit. ℣. Iust⁹ ger
minabit. Ad. ix. ℟. Iust⁹ ger-
minabit Sicut liliū. ℣. Et flo-
rebit ineternū añ dn̄m. Sicut.
Glia. Iust⁹. ℣. Iustus vt pal.
In. ij. vesp. Iocūd⁹ hō. cū cete-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ris. A. vij. cap. Xps purgauit. A. xiij. hy⁹. Iste ↄfes. ℣. Amauit. magt. Iste bō. A. xiij. Col le. ppria. ¶ De vna ꝟgie. cap.

Confitebor tibi domine rex: et collaudabo te deū saluatorē meū qm̄ adiutor et protector factus es mihi: et liberasti corp⁹ meū a pditiōe. D. g. ℟. Regnū m̄di. hy⁹. Virgis ples ℣. Spe tua. magt Veni electa mea et ponā in te thronū meū: qr concupiuit rex speciem tuā. Colle. ppria. Inuita. Regem virginū dn̄m Venite adorem⁹ Venite. hy⁹. Virginis proles. In p̄mo nocṫ. O q̄ pulchra est casta gn̄atio cū charitate. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. an Hec est que nesciuit thoꝝ in delicto: habebit fructū in respectiōe aiaꝝ sctāꝝ ps. Celi enar. an. Ante thorū hui⁹ virgis frequētate nobis dulcia cātica dramatis. ps Dn̄i est ter. ℣. Spe tua. Lectiones ppie. ℟. Veni spōsa xpi: accipe coronā quā tibi dn̄s preparauit: p cuius amore sanguinē tuū fudisti. Et cū angelis i paradisum introisti. ℣. Veni electa mea et ponam in te thronū meū: qr ↄcupiuit rex speciē tuā Et. ℟. Veni electa mea et ponā in te thronū meū. Quia concupiuit rex speciē tuā. ℣⁹. Specie tua et pulchritudine tua intēde pspere pcede et regna. Qr. ℟. Hec est virgo sapiēs quā dn̄s vigilātē inuenit: que acceptis lāpadib⁹ sumpsit secū oleū. Et veniēte dn̄o introiuit cū eo ad nuptias. ℣⁹. Media aūt nocte clamor fact⁹ est: ecce spōsus venit exite obuiam ei. Et. In. ij. noc. Spe tua et pulchritudine tua: intēde pspere pcede et regna. ps. Eructa. an. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo: de⁹ in medio ei⁹ nō cōmouebit. ps. De⁹ nr̄ refu. an. Nigra sum sed formosa filie hierl̄m: ideo dilexit me rex et introduxit me i cubiculū suū. ps. Fūdamēta. ℣. Diffusa. ℟. Diffusa est grā i labijs tuis Proptea bn̄dixit te deus ineternū. ℣⁹. Dilexisti iusticiā et odisti iniqtatē. Pro. ℟. Dilexisti iusticiā et odisti iniqtatē Propterea vnxit te deus de⁹ tuus oleo leticie. ℣⁹. Propter veritatē et māsuetudinē et iusticiā. Pro. ℟. Cōcupiuit rex speciē tuā: qr ip̄e est deus tuus. Et adorabūt eū. ℣⁹. Spe tua. Et ado. In. iij. noc. Leua ei⁹ sub capite meo: et dextera illi⁹ amplexab: t me. ps. Cātate. an. Veni spōsa xpi accipe corona quā tibi dn̄s pparauit ine-

ternū. ps. Dn̄s reg. j. an̄. Jnuē
ta vna preciosa margarita: de
dit oīa sua ⁊ cōparauit eā. ꝟ. Cā
ta ij ꝟ. Adiuua. Mathei. xxv.
I Mil. t. d. i. d. s. parabolā
hāc. Sil'e est regnū celo-
rum decē ꝟginib⁹: que accipiē
tes lampades suas exierūt ob
uiam sp̄oso ⁊ sp̄ose. Et reliqua.
Gregorij. S epe vos frēs kmi
admoneo praua opera fugere
mūdi hui⁹ inq̄namēta deuita-
re. Sed hodierna sc̄ti euāgelij
lectiōe cōpellor dicere vt ⁊ bo
na que agitis cū magna caute
la timeatis. Ne ꝑ hoc qd a vo
bis rectū gerit: fauor aut grā
hūana requiratur ne appetit⁹
laudis surripiat: et quod foris
ostēdit intus a mercede vacue
tur. Tu. R. Propter veritatē
et mā suetudinē et iusticiā. Et
deducet te mirabiliter dexte-
ra tua. ꝟ. Audi filia ⁊ vide ⁊ in
clina aurē tuā: qr cōcupiuit rex
speciē tuā. Et. Lcō. viij.
E cce eniȝ redēptoris nr̄i
voce decē virgīes: et oēs dicū
tur virgines: et tn̄ intra beati
tudinis ianuā nō sunt oēs rece
pte. Qr quedā car dū de virgi
nitate sua glīam foris expetūt
in vasis suis oleū hr̄e noluerūt
Sed prius querendum nobis
est qd sit celor regnū: aut cur
decē virgib⁹ cōparet: que etiā
prudētes ꝟgies ⁊ fatue dicant
Dū em̄ cōstat qr celorū regnū
reproborū null⁹ ingredit: etiā
fatuis ꝟgib⁹ cur sil'e esse ꝑhibe
tur. Tu. R. Pulchra facie sed
pulchrior fide btā es virgo: re
spuēs mūdū letaberis cū ange
lis. Intercede ꝑ oibus nobis.
ꝟ. Spe tua. Intercede. L. ix.
S Ed sciēdū q sepe i sacro
eloquio regnū celor p̄n̄-
tis tēporis ecclia dicit. De quo
alio i loco dn̄s dicit. Mittet fi
lius hois angelos suos et colli
gent de regno suo oīa scādala.
Neq₃ em̄ in illo regno btitudi
nis i quo pax summa est inueni
ri scādala poterūt q̄ colligant
Vn̄ et rursum dr̄. Qui ergo sol
uerit vnū de mādatis istis mi-
nimis: et docuerit sic hoies mi
nimus vocabit in regno celor.
Tu. R. Regnū mūdi ⁊ oēm or
natū seculi cōtēpsi: ꝑpter amo
rem dn̄i mei iesu xp̄i. Quē vidi
quē amaui: in quē credidi: quē
dilexi. ꝟ. Eructauit cor meum
verbum bonum dico ego ope-
ra mea regi. Quem. Laudes.
H cc est virgo sapiens et vna
de numero prudentū. an̄. Hec
est virgo sapiēs: quā dn̄s vigi
lantē inuenit. an̄. Veni etē spō
so: ecce prudēs virgo p̄parata

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

introiuit cū eo ad nuptias. an. Hec virgo sancta atqȝ gloriosa: q2 dn̄s oim̄ elegit eā. an. Ornatā in monilib9: filiā hierusalem dn̄s cōcupiuit. Capitu.

Laudabo nomen tuū assidue ⁊ collaudabo illd in cōfessiōe: et exaudita est oratio mea. Deo g. hy9. Jesu corona. ℣. Audi filia. Bn̄d9. Ueni spōsa xp̄i: accipe coronā quā tibi dn̄s pparauit ineternū. Coll. ppria. Ad ho. diei an̄e de lau.

Liberasti [Ad. iij. capi. me a pditiōe: ⁊ eripuisti me de tp̄e iniquo: ppterea cōfitebor tibi: et laudē dicā nomini tuo dn̄e deus me9. D. g. ℟. Spe tua Et pulchritudie tua. ℣. Intēde pspere pcede ⁊ regna. Et. Glia Spe. ℣. Diffusa

Sapiētia vin [Ad. vj. ca. cit maliciā: attigit ergo a fine vsqȝ ad finē fortiter: ⁊ disponit oia suauiter. Deo. g. ℟. Diffusa est gr̄a In labijs tuis. ℣. Propterea bn̄dixit te deus ineternū. In. Glia. Diffusa. ℣. Adiuuabit Ad. ix. capi.

Qui gliatur i dn̄o glietur nō eiū q̄ seip̄z cōmēdat ille probat9 est: sȝ quē de9 ɔmēdat. D. ℟. Adiuuabit eā Deus vultu suo. ℣. De9 i medio ei9 nō cōmouebitur. De9. Glia. Adiuua.

℣. Audi fi. In. ij. vel. ãe de lau. ps Dixit dn̄s. Laudate pueri. Letat9. Nisi dn̄s. Lauda hie. Laudabit vsqȝ ad capi.

mortē aia mea dn̄m: q̄m eruis sustinētes te: et liberas eos de manu angustie: dn̄e de9 me9. D. g. hy9. Uirginis ples ℣. Spe tua. magt. Prudēs et vigilās ṽgo: qualis es cū sposo illo q̄ te elegit de mūdo: q̄ pulchra es: q̄ mirabilis: quāta luce spectabilis: inter syon iuuēculas ⁊ hierl'm filias: thalamo gaudēs regio: cōiūcta dei filio Coll. ppria. De ṽgib9. Ca.

Uirginitatis nomen est honorabile: qd āplectēdo prudētes ṽgies: leticiā bonoꝝ operū in corde atqȝ cōsciētia posuerūt. D. g. ℟. Audiui vocē. hy9. Sctoꝝ meritis. ℣. Letamini. magt. Iste sunt prudētes ṽgies q̄ accepto oleo in vasis suis cū lāpadib9: exierūt obuiā sposo ⁊ spōse: quo veniēte intrauerūt parate cū eo ad nuptias Coll. ppria. Inuita. Eternā dn̄o laudē sup astra ferētes Uirgineis meritis cūcti iubilādo venite. Uenite. hy9. Etna xp̄i mune De martyrib9

In p̄io noc. Insignes sponse xp̄i a puerilibus annis: pudicitiā deo amabilē fideliter ama

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

uerūt. ps Beatus vir. an Ipse
ꝓ integritatē pudicitie dño
deo suo cōsecrarūt. ps. Quare
fre. an Quarū meritū inhabi-
tator est xps. q cōsolatiōis sola-
tiū cōtra tribulationē illis sēp
ingerit. ps. Cū inuoca. ℣. Le-
tamini. Lectiōes ppe. ℟. Au
diui vocē de celo venientē. ve-
nite oēs ꝟgines sapiētissime.
Oleū recōdite i vasis vr̄is. dū
sponsus aduenerit. ℣. Media
aūt nocte clamor factus est: ec
responsus venit. Oleū. ℟. Fe-
liciter ꝟgines vincūt mundū.
Que post victoriā vinci nō no
rūt. ℣. Beate de plio redeunt
aut hostem victrices moriēdo
deuincūt. Que. ℟. Media aūt
nocte clamor fact⁹ est: ecce spō
sus venit exite obuiā ei. Tunc
surrexerūt oēs virgines: et or-
natis lampadibus suis intra-
uerūt cū eo ad nuptias. ℣. Ho
ra eñ noctis media vox into-
nuit de celis lapsa: ecce spons⁹
venit. Tunc. In .ij. noct. Sa-
cratissima virginitas. deo dis-
ponēte. in suo gradu vsqꝫ ad sā
guinis effusionem pmāsit. ps.
Verba mea. an Igit dū nimis
hanc dilexit: nec supplicia: nec
gladios tyrāni furentis expa-
uit. ps. Dñe dñs nr̄. an Una et-
eñ fides sctās dei in passiōe ex
ercuit: et diuerso gñe tormēto-
rū reddidit celo victrices. ps.
Dñe qs ha. ℣. Exultēt iusti. ℟.
Offerent regi ꝟgines post eaꝫ
ꝓxime eius. Adducētur in le-
ticia et exultatiōe. ℣. Adducē
tur i tēplū regi dño. Adducēt.
℟. Has ꝟgines et fidei et cor-
poris commendat integritas.
Has vite sinceritas: et merito
rum exaltat sublimitas. ℣. Mo
mē ergo sempiternū dabit eis
dñs qd non peribit. Has. ℟.
Quinqꝫ prudētes virgines ac
ceperūt oleū in vasis suis cum
lāpadibus. Media autē nocte
clamor fact⁹ est: ecce spōsus ve
nit. exite obuiam xpo dño. ℣.
Tūc surrexerūt oēs ꝟgines il-
le: et ornauerūt lāpades suas.
Media. In .iij. noct. He sunt q̄
nō nubēt neqꝫ nubētur: sed sūt
sicut angeli dei in celo. ps. Cō
serua. an Ideo laudabilis vir
ginitas: q̄r in martyrib⁹ inue
nitur: et ipa martyres facit. ps.
Dñi est terra. an Merito mi-
rantur que angelis cōpant: et
āgelor dño copulant. ps. Eti
quor. ℣. Justi aūt. Math. xiij.
I Nil. t. di. i. d s. pabolam
hāc. Sile est regnū celo-
rū thesauro abscōdito in agro
quē qui inuenit hō abscōdit: et
pre gaudio illius vadit et ven

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

dit vniuersa que habet, ꝛ emit
agrũ illũ. Et re. Grego. Ce-
lorũ regnũ fratres kmi idcir-
co terrenis rebus sile dicit: vt
ex his que anim⁹ nouit surgat
ad incognita. q̃ nõ nouit. Qua
tin⁹ exẽplo visibiliũ se ad inui-
sibilia rapiat: et p ea que vsu di
dicit quasi cõfricatus incales-
cat: vt per hoc qđ scit notũ di
ligere discat ꝛ incognita ama
re. Ecce em̃ celoꝝ regnũ the-
sauro abscõdito in agro ꝯpat.
quẽ q̃ inuenit homo abscondit
et p̃ gaudio illius vadit et vẽ-
dit vniuersa que habet et emit
agrũ illũ. Tu. ℟. Simile est re
gnũ celoꝝ decẽ virginib⁹: que
accipiẽtes lampades suas. Ex
ierũt obuiã sponso et sponse. ℣.
Prudẽtes aũt virgines acce-
perũt oleũ in vasis suis cũ lã-
padibus. Exiernut. Lect. viij.

Q Uia in re hoc quoq; no-
tandũ est q̃ inuẽtus the
saurus abscõditur vt seruetur
Quia studiũ celestis desiderij
a malignis spiritibus custodi-
re nõ sufficit: qui hoc ab huma
nis laudibus nõ abscondit. In
presenti etem̃ vita. quasi in via
sum⁹: qua ad patriã pergim⁹.
Maligni aũt spiritus iter no-
strũ quasi quidã latrunculi ob
sident. Depredari ergo desi-
derant qui thesaurũ publice in
via portãt. Tu. ℟. Innumera
bilis virginũ chorus spreta li-
beroꝝ ꝓpagie. Dũ sponso qui
in celis est phenni mẽte actu ꝛ
habitu applicari maluit. ℣. Ec
ce florẽtẽ mundũ mẽtis despe

H ctu calcauit Dũ. Lec. ix.
Oc aũt dico fratres. nõ
vt ꝓximi nr̃i opera nr̃a nõ vi-
deãt: cũ scriptũ sit: videãt opa
vr̃a bona: et glorificẽt p̃rem ve
strũ q̃ in celis est. Sed vt per
hoc qđ agim⁹ laudes exterius
nõ queramus. Sic aũt sit op⁹
in publico: quatin⁹ intẽtio ma
neat in occulto. Vt et de bono
ope ꝓximis prebeamus exem
pluz: ꝛ tñ p intentionẽ qua soli
deo placere q̃rimus: semp op-
tem⁹ secretũ. Tu. ℟. Ver⁹ pu
dicitie amator ꝛ custos: qui ex
virgine natus multos excita-
sti ad sctm̃ amorem castitatis.
Xp̃e fortitudo spes et corona
ṽginũ btãrũ: nos orõne. mẽte
et corpe castos ꝯserua. ℣. Fõs
vite et origo lucis ꝑpetue: at-
q; om̃is bonitatis auctor. Xp̃e
Ante laud. ℣. Iustoꝝ aie. Lau
des. Prudẽtes virgines acce
perũt oleũ in vasis suis cũ lã-
padibus. ãn. Media aũt nocte
clamor factus est: ecce sponsus
venit. exite obuiã ei. ãn. Tunc

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

surrexerunt oēs virgines ille et ornauerūt lampades suas. an. Virgines dn̄i dn̄m benedicite ineternū. an. Virginū chorus laudate dn̄m de celis all.

Amiserūt maiorē Ca. pulchritudinez corpis sui amātes deū: quibus terrene nuptie viluerunt: que terrenos amplexus nō desiderauerūt. Deo. hy. Rex gl'iose martyrū. ℣. Justorum aie. Benedict⁹ Quicq prudē. ℣gi. accep. oleū i va. su. cū lāp. me. āt noc. cla. f. ē ec. s. v. ex. ob. xp̄o. d. vts. i. vj. ℟ Colla ppria. ¶ Ad ho. diei aīe de laud. ℟. et ℣ de martyribus. ¶ Ad. iij. Capitu.

Ornamētis celestibus studētes dei virgines: nec qd licebat appetierūt: nec qd cogitabat cōsēserūt. D. ¶ Ad. vj. ca.

Se ornari desiderauerūt q totā carū curā gereret: specios⁹ ādē forma p filijs hoim. Deo. Ad. ix. Cap.

Oleū effusū nomē tuū: idcirco adolescētule dilexerūt: et attraxerūt te. Deo. In. ij. vesp. Virgā ℣tu. cū cete. A. x. cap.

Iste sūt prudētes ℣gines qb⁹ bonū testimoniū corā deo pscia phibebit. qb⁹ mūda aia sempiterno dei ℣bo fecūda copulat. D. hy. Sctōrum meri. ℣. Leta. magt O dec⁹ virtutū custos pitercq beigne. maxima ℣ginibus tribuisti facta p orbē. qs placuisse tibi nobis miracula pdūt. harū nos meritis defēdito spvbiq: has eni ℣gines et fidei et corpis commēdat itegritas. has vite sinceritas. Coll. ppria ¶ Historia de dn̄a singulis diebus sabbatinis simplicib⁹ extra aduētū et quadragesimā qn̄ nō occurrit festū. ix. lect. dicēda est.

Stella maria maris. paris expers nos tuearis. hi. Oia laud. an. Nescia ℣go maris paris hic merito dominaris. an. Sis lumē mētis: gētis solamē egētis. an. Nos ℣go mūda. mūda de criminis vnda. a. Nob ppicia: pia sis in morte maria. ca.

In oibus reqē qsiui et i hereditate dn̄i morabor: tūc pcepit et dixit m creator oiz. et q creauit me reqeuit i tabernaculo meo D. ℟ Maria viuē. hy. Aue ma. stel. ℣. Spe. magt. O fons hortorum: flos florū gēma polorum gl'a sctōrum: vas morum. spes miserorum. splēdor celorum nos duc ad culmē eorum. col

Oncede n. f. t. q. d. d. ppetua mē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

tis et corpis sanitate gaudere et gliosa btē marie sp ꝟginis itercessiōe: a pñti liberari tristicia et eterna ꝑfrui leticia. P. Ad cōpl. añ. Cū iocūdita. ps. Cū inuocarē. cū ceteris capit. Tu in nobis. R. In manus. hy. Fit porta. ℣. Custodi. Ad nūc dimitt. Salue regi. Uel dicitur alia añ. ßm exigentiā tpis. Cetera solito more. Inuitato. Uoti voce pie. Plebs xpi psalle marie. Uenite. hy. Quē terra. In. i. noct. Nouū vas es veterū manibus allatū in quo salutiferū fuit sal locatū. ps. Dñe dñs nr. añ. Florēs es ꝛ eminēs hort⁹ voluptatis lignū vite cōtinēs fontē pietatis. ps. Celi enarrāt. añ. Ligno vite refice tibi seruiētes. fōte dignas effice mētes sitiētes ps. Dñi est ter. ℣. Spē. Lec. i.

Sacrosctām venerabilis dī geitric ꝟginis marie meōriā ꝯgrue diuinis laudib⁹ catholica frequentat ecclia: qr eius sine intermissiōe salutari indiget auxilio. Nā reuerētia q̄ matri deferꝛ illi etiā q̄ eā talē fecit: vt virgo ꝛ mater esset exhibeꝛ. Ideoq₃ totis desideriis totisq₃ ꝑconiis eius insistamus laudib⁹: vt et mrem sentiam⁹ nob pijssimā: filiūq₃ ei⁹ iudicē serenissimū. Tu. R. Mystice ꝑphetica te signarūt ora stella nō erratica iacob ꝓfulgora. De stirpe dauitica surgis vt aurora. ℣. Te vox angelica cōmēdat ꝟgo decora. De.

Hec est ꝟgo que an L. ii. tiquū deditiōis diabolice cirographū aboleuit. totiq₃ seculo subuenit. et celeste regnū patefecit. dum p spm̄sctm̄ ꝯcepit dei filiū. Opepciū quippe est: vt intētis celebreꝛ laudib⁹ in terris: cui officiosissime angeli famulātur in celis. Nā si eā ille ꝑcipuus gabriel hūiliter salutās honorabat in terris: multo āplius eā sup celos exaltatā: et vt ita dicā in throno dei collocatā: nūc cū sāctis oībus. honorat laudib⁹ dignissimis. T. R. Mūdi lux primaria. decor creature. te precessit nūcia p moduz figure. O lumē et glīa hūane facture. ℣. Nobis irradia dans vitaz ducere pure. O lu. Lectio. iii.

Hec ē sola cui nulla virgo pōt cōparari: qr tāta ē vt quāta sit nō possit enarrari. Hāc scti expectabāt pꝛiarche: hāc ꝑconabātur ꝑphete: omnesq₃ quos spūsctūs attigerat optabāt videre. Hec tāta hācq₃ sctā ꝟgo. digno exigit venerari ꝑconio:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

280

cui⁹ ꝯstat mūdus saluat⁹ suf-
fragio. Hec inq̄ ē fenestra celi
aurora solis eterni. ianua para
disi veri. ⁊ archa ꝓpiciatorij.
Tu. ℟. Una māne mētib⁹. vn
de dulcis esus. igneis ardorib⁹
rub⁹ es illesus. Mōsq̄ sine ma
nibus: de q̄ lapis cesus. ℣. Est
ex visceribus castis nat⁹ tibi ie-
sus. Monsq̄. In. ij. noct. Pro-
piciatoriū archā dei velās. fac
nobis ꝓpiciū deū carne celās
ps. Eructa. an. Salomōis fer
culū. moysi fiscella. sis nob̄ ve
hiculū a mūdi ꝓcella. ps. De⁹
nr̄ refu. an. Juxta piū residēs
throno salomonē. nr̄e paci pre
uidēs fac petitionē. ps. Fūda.
℣. Diffusa est. Lect. iiij.
Hec est q̄ dn̄a reginarum
dec⁹ mulierꝝ: gēma ꝟginū. lux
sctoꝝ: ꝯgratulatio angeloꝝ. cō
solatio miseroꝝ refugiū pctoꝝ
oimq̄ repatio credētiū. Quic
q̄d igit̄ boni mūd⁹ habet. ab il
la vtiq̄ habet: ex q̄ salutis nr̄e
initiū manat. Hec nobis suis
sp̄ subuenire dignet̄ venerato-
ribus atq̄ suis sacris piisq̄ p̄ci
bus a viciis purget oīb⁹. secū-
q̄ ꝯsedere et se collaudare do-
net in celestib⁹. Tu. ℟. Marga-
rita fulgida. rosa sine spina vir
go ꝟga arida. florēs vi diuina
Ex te creuit sapida. nux amig-
dalina. ℣. Infirmis placida q̄
nobis sit medicina. Ex. Lec. v.
O Btā maria q̄s digne ti-
bi valeat iurā gr̄aꝝ: ⁊ lau
dū p̄conia repēdere: que singu
lari tuo cōsensu. mūdo succur-
risti ꝑdito. Quas tibi laudes
fragilitas hūana ꝑsoluet: q̄
solo tuo cōmercio recuꝑandi
iuenit: Accipe itaq̄ quascūq̄
exiles laudes. ⁊ quascūq̄ meri
tis tuis impares gr̄arū actio-
nes. ⁊ cū susceꝑis vota. culpas
nr̄as orādo excusa. Tu. ℟. Pul
chra es vt cynthia vt ven⁹ scin
tillās. dulcis in memoria fau⁹
mel distillās. Fiat tua gr̄a fir-
ma mēs vacillās. ℣. Ne trahat
in vitia. nos hostis fraude ca-
uillans. Fiat. Lect. vj.
Admitte piissima dige
nitrix p̄ces nr̄as. intra sacra-
riū tue exauditiōis: et reporta
nobis antidotū tue recōcilia-
tiōis. Sit ꝑ te excusabile. q̄d ꝑ
te ingerim⁹. fiat impetrabile.
q̄d tuta fide poscimus. Accipe
itaq̄ quod offerimus: excusa
quod timemus. redona quod
rogamus. Sancta maria suc-
curre miseris: iuua pusillani-
mes: refoue flebiles: ora ꝓ po-
pulo. interueni ꝓ clero. inter-
cede ꝓ deuoto feminco sexu.
Sentiant oīes tuū iuuamen

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

quicūq; celebrāt tuā cōmemo rationē. Tu. ℟. Coloris saphi rij tu es firmamētū vbi thronus filij tuū ornamentū. Reis vrbs refugij egroꝝ fomētū. ℣. Huiꝰ i exilij latebris remoue nocumentū. Reis. In .iij. noct. Signū magnū feīa est amicta sole. sic refulges dn̄a gl'iosa ꝑ le. ps. Cātate. .j. an. Oliua fructifera decus castitatis. claudis intra viscera deū maiestatis. ps. Dn̄s reg. .j. an. Ut hester ꝓpicia celoꝝ regia aures ad suspiria tuoꝝ inclina. ps. Cātate. .ij. ℣. Adiuuabit. Lucā .xj. In illo tp̄e. Loquēte iesu ad turbas extollēs vocē quedā mulier de turba dixit illi. Btūs vēter q̄ te portauit: ꝛ vbera que suxisti. Et rc. Bede. Magne deuotiōis et fidei hec mlier describit: q̄ scribis ꝛ phariseis dn̄m tentātibꝰ / simul et blasphemātibꝰ tāta sinceritate eiꝰ incarnationē p̄ oībus cognoscit: tāta fiducia cōfitetur: vt p̄sentiū ꝓcerū calūniā et futuroꝝ hereticoꝝ cōfundat ꝑfidiā. Spūalit autē mulier ista sctām significat eccliam: que a turbis iudeoꝝ paganoꝝ et hereticoꝝ credula xp̄m dn̄m confitet. Cuius reuera voce vēter marie virginis btūs ꝑdicat: q̄ totius mūdi redēptorē meruit portare: sicut de seipsa ait. Ex hoc btām me dicēt oēs generatiōes q: fecit mihi magna q̄ potēs est. Tu. ℟. Paradisi ianua. vite spes et via: tibi seruit cernua celi hierarchia. Te decet assidua: laus regina pia. ℣. Nobis v̄go tua p̄ce. detur gratia dia. Te. Lec. viij. Beatus vēter q̄ te portauit et vbera q̄ suxisti. vere em̄ btā parens est. sicut poeta seduliꝰ ait. Salue sancta parēs enixa puerpa regē. Qui celum terrāq; regit p̄ scl'a. cuiꝰ. Numē et eterno ꝯplectēs oīa giro. Imperiū sine fine manet: q̄ ventre btō. Gaudia mr̄is habēs cū v̄ginitatis honore. Nec p̄mā silem visa es: nec habere sequētē. T. ℟. Miris rex ethereus te ditauit donis. thronꝰ es eburneꝰ. celi p̄stās thronis. Xp̄s flos v̄gineus fuit lesionis. ℣. Uellere qn̄ deus se vestiuit gedeonis. Ex. Lectio .ix. At ille dixit. Quinimmo. Bti q̄ audiūt v̄buꝫ dei. et custodiūt illō. Pulchre saluator attestationi mulieris annuit. Nec eā tm̄modo q̄ verbū dei corporaliter meruerat portare: sed oēs q̄ verbū dei spiritualiter. auditu fidei cōcipe.

et boni opis custodia: vel i suo: vel in primoꝝ corde parere: ⁊ quasi alere studuerint. asserēs esse btōs. Quia et eadē dei genitrix. inde quidē beata. quia. verbi incarnati ministra facta est tpalis Inde multū beatior quia eiusdem sp amādi custos manebit etna. Tu. ℟. Maria viuētiū pute⁹ aquaꝝ: fons crescens in fluuiū vena veniarum Riga prata mentiū riuis gratiarū. ℣. Uite pricipiū fōs horti delitiarū. Riga. Laud. In te iacob situla ros descēdit celi: dum fuisti credula misso gabrieli. An. Hortus es aromatū delectās dilectū. dulcis fons carismatū. dulcorās affectum. An. Austro flāte floridus es cōclusus hortus. fons signatus placidus. in pcellis portus. An. Nubes leuis baiula. dn̄i fuisti: quē cū carnis nebula. in mūdū vexisti. An. Fons ⁊ mater grē. grām propina: que nos hic in acie seruet a ruina. Ca. In oibus requiē. hy⁹. O gliosa dn̄a. ℣⁹. Audi filia. Bened. Uirgo decus virginum. potēs imperatrix. spes et salus hoim. vite restauratrix. sis post luctus terminū mitis cōsolatrix. Col vts. Ad .i. an. de laud. hy⁹. Iā lucis ⁊c. Maria mater gratie. Glīa tibi. ℟. Christe fili dei. Qui nat⁹ es de virg. ⁊c. Et sic di in oib⁹ festiuitatibus marie virginis. Ad alias ho. añe de laudibus ℟m. et ℣. de .s. virg e. Ad .vi. Capitulum.

Et sic in syon firmata suz: et in ciuitate sanctificata similiter requieui. et in hierusalez potestas mea. D. Ad .ix. capit.

Et radicaui i populo honorificato: ⁊ in ptes dei mei hereditas illi⁹: ⁊ i plenitudine sctoꝝ detētio mea D. Post natiuitatē dn̄i de dn̄a: loco O fons hortoꝝ. Ad magr di. an. Germinauit. Ad nūc di. Ecce maria Ad bened. an. Rubum Ad .iii. capi Quāto tpe heres C. v. Ad .vi. Ubi venit plenitudo. C. i. Ad .ix. Capitu.

Itaq iā nō est seruus sed filius. Quod si filius et heres p deū. D Omel. Scdm Lucā.

In illo tempore. Erant ioseph et maria mater iesu mirātes sup his q̄ dicebāt de illo Et re Omel. orige. doctoris. Cōgregem⁹ in vnū: que in ortu iesu dicta scriptaq sunt de eo. et tunc poterimus scire singula queq digna esse miraculo. Quamobrem mirabatur et pr̄. sic em̄ appellat⁹ ē ioseph qr nutritius ei⁹ fuit. Mirabat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

et mater super omnibus que di cebantur de illo. Que nã ergo sunt que de puulo iesu fama dis pserat. Pastores erãt i regione illa vigilantes et obseruantes vigilias noctis sup gregez suũ. Uenit angelus dñi sub ipsa hora natiuitatis iesu: et ait ad eos Annũcio vobis gaudiũ magnũ. Ite et inuenietis infãtẽ inuolutũ pãnis et positũ in presepio. Tu. Lectio. viij

Recdũ ãgelus ꝟba finierat: et ecce multitudo celestis exercitus laudare cepit et benedicere deũ. Cũ hoc pastores trepidi pspexissent: et angelus ab eis recessisset / dixerũt ad inuicẽ. Eamus in bethleem et videam⁹ ꝟbũ qđ factũ ẽ qđ fecit dñs et ostẽdit nobis. Uenerũt et inuenerunt puulum: et tam illi ꝙ parentes de his que facta fuerant mirabantur. Tu.

Sup hoc et de sy Le. ix. meone legit ꝙ rumorez auxerit et miraculi vel ps magna fuerit. Tenuit eñi pueꝝ in brachijs suis: et ait. Nũc dimittis seruũ tuũ dñe: ſm ꝟbũ tuuz in pace. Fastigiũ et vt ita dicã et culmen sup his q̃ iactabant de iesu: et pr̃ et mr̃ eius mirabãtur sermo symeonis fuit. Non eñi suffecit ei tenere puulũ: sed et bñdixit pr̃i illius et mr̃i. Tu.

Deus q̃ salutis eter Col. ne btẽ marie ꝟginitate fecũda hũano generi pmia p̃stitisti: tribue q̃s vt ipam pro nobis intercedere sentiamus: p quã meruimus auctorẽ vite suscipe. Dñm. Post pascha.

In i.t. Sta Scđm Joh. bãt iuxta crucẽ iesu maria mr̃ eius et soror mr̃is eius maria cleophe: et maria magdalene. Et rel. Omel lectiõis eiusdẽ. Saluatore nr̃o dilectissimi redẽptionis nr̃e mysteriũ pagẽte: ac triũphali potentia cõtra mũdi huius principẽ in agone crucis decertãte: intemerata virgo maria tanꝙ mr̃ et sponsa morituro familiari⁹ atꝗ deuotius assistebat. Cui⁹ sacratissimã aniam possederat tota vis doloris in testimoniũ ineffabilis atꝗ erimie dilectionis. Tu aũt. Lectio. viij.

Beato siqdẽ igne amoris inflãmata: et pacuto charitatis spiculo vulnerata passiõis calicẽ quẽ vnigenitus su⁹ corpore ipa quoꝗ bibebat mente Et iuxta veridicũ pphete symeonis oraculum psecutionis gladi⁹ pciosã ipius aiam ptrã siens multiplici dolore vulnerabat. Quis igit̃ digne valeat

explicare: quo dolore qb⁹ estuabat affectib⁹ mater sup vnicũ: spõsa sup spõsum dũ pati cõspiceret ac mori: quẽ tãq creatorem ꝛ dñm: toto corde tota aia totaq virtute diligebat. Tu.

Q Clauis eñ gliosa L. ix. virgo iam esset i spiritu et tota supni amoris incãduisset ardorib⁹: i carne tñ manẽs sensib⁹ mouebat carnis. Quia et amor ex imi⁹ vidẽdi xp̃m pariebat desiderium: visio beata dulce quoddã prebebat amori solatiũ. Habet quippe pfecta charitas vt creatorẽ suũ quem amat semp desideret: semp sine fastidii satietate requirat. Et veluti exterioꝝ immemor oino aliud q̃ qd diligit cogitare nõ põt. Tu aũt. Collecta.

P Rosit nobis semper oipotẽs pater: et precipue inter hec festa paschalia: filii tui solẽnia cõtinuata dei genitricis ꝛ virginis marie memoria: que ꝛ astitit vulnerata charitate in cruce pẽdẽti: et astat nũc a dextris ĩ celo regina regnanti eidem domino nostro iesu christo. Qui.

Historia de sãcto petro diebus iouis simplicib⁹ extra aduẽtum ꝛ quadragesimam quãdo non occurrit festũ dicenda.

Ad vespas psalmi feriales. añ

S Olue iubẽte deo terrarũ petre cathenas q facis vt pateãt celestia regna beatis. Capitulum

N Unc scio vere quia misit dñs angelũ suum: et eripuit me de manu herodis ꝛ de omi expectatiõe plebis iudeorũ. D. g. ℞. Petre amas me.

I Am bone pastor Hy⁹. petre clemẽs accipe vota precatũ et peccati vincula resolue tibi potestate tradita qua cũctis celũ verbo claudis aperis. A nnue christe. ℣. In oẽm terrã magt. Symon bar iona tu vocaberis cephas: qd interpretatur petrus ianitor celi pulsantib⁹ aperi supra modum peccauimus oẽs dimitte septuagiessepties. Collecta.

D Eus q beato petro apostolo tuo collatis clauibus regni celestis aias ligãdi atq soluẽdi pontificiũ tradidisti: cõcede vt intercessionis ei⁹ auxilio a pctõꝝ nostroꝝ nexibus: et a malis oib⁹ liberemur Qui cũ patre. Ad cõple. solito more. Inuita. Regẽ regũ adoremus dñm. Qui i celo ꝛ in terra primum sancto dono dedit petro ius ligandi atq soluẽdi. Uenite. hy⁹. Eterna xp̃i mũe.

In prio noc. In plateis pone batur infirmi in lectulis: vt ve niēte petro saltem vmbra illi⁹ obūbraret quēq3 illoꝝ et libe rarētur ab infirmitatibus suis ps. Celi enar. an. Ait petrus principib⁹ sacerdotum: iesum quē vos interemistis suspēden tes i ligno hūc deus suscitauit et principem ac saluatorē exal tauit ad dādam penitentiā in remissionē pctoꝝ. ps Bndicā. an. Petrus apłus dixit para litico: enea sanet te dn̄s iesus xp̄s surge ꝛ sterne tibi: qui con tinuo surrexit: et oēs qui vide bant cōuersi sunt ad dn̄m. ps. Eructauit. ℣ In oēm. Lcō. j.

Apostolici senatus mo narcha celestium terre striūq3 clauiger: et toti⁹ nostre salutaris ecclesie censor: angu larisq3 petra. Petre saluatori nostro tertio an ip̄m amares interrogāti respōdisti. Dn̄e tu oia nosti: tu scis q2 amo te: et ti bi dn̄s. Pasce oues meas. Er go pasce petre oues xp̄i: quas i cura suscepisti. Nā a xp̄o ter audisti vt sis pastor ouium. T. ℟. Symon petre antequ3 de na ui vocarē te noui te: et sup ple bem meā principē te constitui Et claues regni celoꝝ tradidi tibi. ℣. Quodcūq3 ligaueris su per terrā erit ligatū et i celis: et quodcūq3 solueris super ter ram erit solutū et in celis. Et.

Te etiam trino [Le. ij. mie heros saluator no ster intuēs dixit. Tu es symon filius iohāna: tu vocaberis ce phas quod interpretatur pe trus. Fuisti inter ꝛ supra cete ros coapostolos precipui fer uoris: ad vni⁹ em̄ iussionis vo cem reliquisti oia sequēs dn̄m. Hinc tu es petra fundamenti tu colūna firmamenti. Firma robur nostre mēti tuū per pre sidiū. Tu. ℟. Si diligis me sy mon petre pasce oues meas: dn̄e tu nosti q2 amo te. Et ani mam meā pono pro te. ℣. Si oportuerit me mori tecū nō te negabo. Et aiam. Lectio. iij.

Es quoq3 ille symon bar iona: cui iesum xp̄m filiū dei viui presentibus aliis disci pulis indubitāter confitēti ab eodem respōsum est: btūs es sy mon bariona: quia caro ꝛ san guis non reuelauit tibi: sed pa ter meus q̄ in celis est. Et ego dico tibi quia tu es petrus ꝛ su per hāc petrā edificabo eccle siam meam. Unde claues celi petre geris: nomen petri pro mereris: dū de xp̄o cōfiteris ꝙ sit dei fili⁹ Tu. ℟. Tu es petr⁹

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

et super hāc petram edificabo
ecclesiam meam: et porte infe-
ri non preualebūt aduersus eā
Et tibi dabo claues regni celo
rum. ℣. Quodcūq; ligaueris
sup terram erit ligatū et in ce
lis: et quodcūq; solueris super
terrā erit solutū et i celis. Et.
In .ij. noc. ān. Petrus ⁊ iohā
nes ascēdebāt in tēplū ad ho-
ram orationis nonā. ps. Dēs
gentes. ān. Claudus quidā cū
vidisset petrum ⁊ iohēm cepit
rogare eos vt elemosynā acci
peret. ps. Exaudi de⁹ dep̄ca.
ān. Argētū et aurū non est mi
hi: quod aūt habeo hoc tibi do
ps. Exaudi deus orationē. ℣.
N Constitues. Lectio .iiij.
Ec tue sup illustrissime
impator segniciei impingi po-
test q ancille voce fueris pstra
tus: cū paulo āte duos gladios
adesse gliabaris. Et vere nec
verbis contētus malcho scele
ratoꝝ stipato caterua dexte-
ram intrepide amputaueras
auriculā: et postmodū tyrāni-
dem ⁊ qdē neronianā minime
expaueras. Tu nāq; ad aplice
supremū euectionis hūanc api
cem diuinit⁹ predestinat⁹ acce
ptis celi et terre clauibus labi
humanū et lapsis reuertētib⁹
miserendum discere habebas.
Hinc plenitudo potestatū: ti-
bi datur ⁊ est ratū: quicquid li-
gas est ligatū: omi vinculo fir
mius. Tu. ℟. Dñe si tu es iube
me venire ad te sup aquas: et
extendēs manū apprehēdit eū
Et dixit ies⁹ modice fidei qua
re dubitasti. ℣. Cūq; vidisset vē
tum validū venientem timuit
et cū cepisset mergi clamabat
dicēs: dñe saluum me fac. Et.
O Rbis vniuersi [Lctō. v.
tandem partes post sal-
uatoris nostri resurrectionem
et spūssancti missionem aposto
licis principib⁹ vobis ptienti-
bus: tibi anthiochia primū ob
tigit noster petre: vbi i dei no
mine multitudinē languentiū
et quosdā vmbra quidē tui cor
poris liberasti. Theophilum
et populū ibidem cōuertēs ba
ptisasti: edes theophili i basili
cā cōsecrasti: et ibidē septē an-
nis cathedrā rexisti. Quicqd
soluis est solutū: qđ tueris hoc
est tutū: ad solius dei nutū: fre-
nās moderamina. Tu. ℟. Ite
in orbem vniuersum ⁊ predica
te dicentes alla. Qui credide-
rit et baptisatus fuerit saluus
erit alla alla alla. ℣. In noie
patris ⁊ filij ⁊ spūssancti. Qui.
Sed in .lxx. et .lx. loco isti⁹ dice
tur ℟. Fuerūt. A .ij. Lcō. vi.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

P Rinceps deniq apostolici ordinis petre ad arcem romani cōuolās imperij symonē magū superasti: vicariatū xpi primus ibidem vigitiquinq annis gessisti. Tādem mlta post heroica facinora impio seuiente nerone crucifixus saluatorem nostrū sequēs martyr milesq inuictus. Et iulio ⁊ octauiano cesaribꝰ augustior indeficibilis imperij: moderator victor et triūphator celos introisti. Ergo nostri miserere et ope precis sincere: solue culpas ⁊ tuere deuotorꝝ agmina. Tu. ℟. Tu es pastor ouiū princeps apostolorū: tibi tradidit deus oia regna mūdi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celorꝝ. ℣. Tibi em̄ a dn̄o collata est potestas ligādi atq soluēdi. Et ideo. ¶ In .iij. noc. an. Cornelius cēturio vir religiosus ac timēs deū vidit manifeste angelū dei dicētē sibi: corneli mitte ⁊ accersi symonem qui cognoiatur petrus: hic dicet tibi qd te oporteat facere. ps. Cōfitebimur. an. Aperiēs petrus os suum dixit: in veritate comperi qm̄ non est personarꝝ acceptor deꝰ: sed in omi gente qui timet deū et operatur iusticiā acceptꝰ est illi. ps. Dn̄s regnauit. .j. an. Adhuc loquēte petro cecidit spūssctūs sup oēs qui audiebāt verbū et erāt loquēres linguis ⁊ magnificantes deū: tunc petrus iussit eos baptisari in noie dn̄i iesu xpi. ps. Dn̄s regnauit. .ij. ℣. Nimis ho. Omelia scd̄m matheū. xvj.

I N illo tēpore. Venit iesus i partes cesaree philippi: et interrogauit discipulos suos dicēs. Quē dicūt homines esse filiū hois? Et reli. Omelia venera. Bede. Non hec quasi nesciēs percūctatur tanq ignorare potuerit quid de se hoies sentirēt: sed vt confessionē recte fidei illorꝝ digna mercede remuneret ⁊ populū falsis traditioibꝰ corruptū ab errore liberaret. Scribe nāq et pharisei qui i populo iudeorum honore ⁊ sapiētia eminebāt: vidētes se a populo deseri ⁊ dn̄m iesum xpm sequi: propter vite sanctitatē et predicationē salutiferā ac miraculorꝝ signa que ab eo assidue fieri cernebāt zelo inducti inuidebant illi. Tu. ℟. Quem dicūt hoies esse filiū hois dixit iesus discipulis suis: respōdēs symon petrus dixit: tu es xps filius dei viui. Et ego dico tibi: qr tu es petrus ⁊ sup hāc petram edifi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

cabo ecclīam meā. ℣. Beatus
es simō bariona: q2 caro ꝛ san-
guis non reuelauit tibi: sed pr̄
meus: qui est in celis. Et ego.

ET licet lege et Lc. viij.
ꝓphetis edocti xp̄m il-
lū esse sentirēt: timētes aūt hu
manā pdere gl'iam: si populus
eoꝝ doctrinā desereret: et dn̄i
precepta sequeret: laborabant
quibus modis poterant corda
ppl'i subuertere: ne xp̄m illū es-
se crederent: q̄ in lege et ꝓphe
tis pr̄ib9 eoꝝ fuerat repromis-
sus. Unde et iudei vsq3 hodie
estimant christū necdū in hunc
mundū venisse: sed adhuc ven-
turū esse. Tu aūt. ℟. Ego pro
te rogaui petre: vt nō deficiat
fides tua. Et tu aliquādo con
uersus cōfirma frēs tuos. ℣.
Simon ecce sathanas expeti-
uit vos vt cribraret sicut triti
cū: ego aūt rogaui ꝓ te. Et tu.

CErnens ergo Lec. ix.
dn̄s scribarū et phari-
seoꝝ traditionib9 populos cor
ruptos: et se nō xp̄m estimari a
populo: sed poti9 iohannē aut
helyā vel hieremiam: voluit
eos ab hoc errore liberare. Et
ideo interrogās eos requirit.
q̄d alij de se sentiāt vt pbaret
discipuli nō de opiniōe vulga-
ri pcepisse veritatē sue cōditio
nis: sed potius diuine inspira-
tiōis. Et ideo ne iactāter vul-
garē sniam de se querere vide
retur. pulchre interrogās ait.
Quē dicūt hoies esse filiū hois
℟m. Petre amas me. tu scis
dn̄e quia amo te. Pasce oues
meas. ℣. Simō ioānis diligis
me pl9 his: tu scis dn̄e q2 amo
te. Pasce. Te deū laud. ℣.
Annūciauerūt. Laud. Petre
amas me pasce oues meas: tu
scis dn̄e q2 amo te. an̄. Simon
ioānis diligis me plus his: tu
scis dn̄e quia amo te. an̄. Ego
pro te rogaui petre: vt non de
ficiat fides tua: et tu aliquādo
conuersus cōfirma fratres tu-
os. an̄ Benedictionē oim gen
tiū dedit illi: et testamentum
suū cōfirmauit sup caput eius.
an̄ Tu es petrus: et super hāc
petrā edificabo ecclesiā meā.

MIsit hero Capitulū.
des rex manus vt affli-
geret quosdam de ecclesia: oc-
cidit autem iacobum fratrem
ioannis gladio. Uidens autē
quia placeret iudeis apposuit
apprehendere et petruz. Deo
gratias. Hym9 Exultet celū.
℣. Annunciauerunt opera.
Ad benedictus. an̄. Tu es pa-
stor ouium: princeps apostolo-
rum: tibi tradite sunt claues

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

regni celorum. Collecta.

Deus qui beatum petruꝫ apostolum a vinculis absolutũ illesum abire fecisti nostrorũ quesumus absolue vincula peccatorũ: et omnia mala a nobis ꝓpiciatus exclude. Per dñm. Ad horas dici. ân. de laudibus. Ad .iij. Capitu.

Petrus quidem seruabatur in carcere. oratio aũt fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. Deo g̃. Rña. et v̄sus. de apostolis. Ad vi. Ca.

Cum aũt produ cturus eũ esset herodes in ipsa nocte erat petrus dormiens inter duos milites vinctus cathenis duabus. Ad .ix. Capit.

Nunc scio vere quia misit dñs angelum suũ: et eripuit me de manu herodis. et de omĩ expectatione plebis iudeoꝝ. Deo gratias. In .ij. vesp. Si non occurrit festuꝫ. ân. Jurauit. cũ ceteris de apostolis. A .ij. Caplm. Petrus quidem seruabatur. et cet. Hy⁹. Exultet. ℣. In oẽm terrã. Ad magt. ân. Angelus domini astitit et lumẽ refulsit in habitaculo carceris ꝑcussoqꝫ latere petri excitauit eum dicens. surge velociter et ceciderunt cathene de manibus ei⁹.

Col. Deus qui beatum petrũ. Completorium. solito more.

¶ Sequuntur cõclusiones horarum. Quas quidã ante quaslibet horas diuisim premittũt quod et prestantius secundum peritorum consilia. Alij vero horis dictis simul subinferunt cum suffragijs sequentibus.

In nomine iesu oĩe genu flectatur: celestiũ terrestriũ et infernorum: xp̄s factus est pro nobis obediẽs vsqꝫ ad mortẽ. mortem aũt crucis. Crucem tuam dñe adoramus tuam recolimus passionẽ: miserere nobis qui passus est ꝓ nobis in cruce iesu christe.

Ante matutinas.

Patris sapientia veritas diuina. Xp̄s homo captus hora matutina. A suis discipulis et notis derelictus. Judeis est vẽditus traditus et afflictus. Deo gratias.

Ante primas.

Hora prima ducunt iesum ad pylatũ. Falsis testimonijs in multis accusatum. In collum percutiunt manibus ligatum. Conspuentes in faciem eius: vt est prophetatum. Deo gra.

Ante tertias.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Crucifige crucifige clamitant hora tertiarum. Illusus induitur veste purpurarum. Caput suum pungitur corona spinarum fert crucem in humeris ad locum penarum. Deo gratias.

Ante sextas.

Hora sexta est dn̄s iesus cruci conclauatus. Pre tormētis sitiens felle saturatus Pēdens cum latronibus vilis reputatus. Sinister eum reprobat latro sceleratus. Deo gratias.

Ante nonā.

Hora nona dn̄s iesus expirauit. Hely hely clamans aiam patri commendauit. Eius latus miles lancea perforauit. Terra tunc contremuit et sol se obscurauit. Deo gratias.

Ante vesperas.

De cruce deponitur hora vespertina. Fortitudo latuit in mente diuina. Talem mortem subiit vite medicina. Heu corona glorie iacet hic supina. Deo gratias.

Ante cōpletorium.

Hora cōpletorii datur sepulture. Corpus christi nobile vi tespes future. Conditur aromate vt impleantur scripture Iugis sit memorie mors hec tue cure. Deo gratias.

Post finem horarum.

Has horas canonicas cū deuotiōe. Tibi iesu xp̄e recolim⁹ pia rōne. Sicut tu passus es p nobis penas in agone. Sic cōdolentes laboremus vt cōsortes simus tue corone. Deo gratias. ℣. Adoramus te christe et benedicimus tibi: quia per crucem tuam. Oremus.

Domine iesu xp̄e fili dei viui pone amarissimam passionem. quinq3 vulnera. crucem. acerbissimam mortem. resurrectionem. ascensionē tuam. et magnam misericordiā tuā. Infinitam bonitatē tuam dilectissime matris tue compassionem: paratamq3 eius intercessionē. inter strictum iudiciū tuum et animas nr̄as. Et largiri digneris viuis gratiam et misericordiam. defunctis veniam et requiem. Ecclesie tue pacē et cōcordiā: nobis aūt miseris pctōrib⁹ post hāc miserā vitā leticiā sēpiternā. p xp̄m.

Si quis bis de die concludere cōsueuit. legat mane. Ego sum panis viuus qui de celo descēdi: si quis māducauerit ex hoc pane viuet ineternū alleluya.

Vespere ℣o legat. O sacrum conuiuium in quo christ⁹ sumitur recolitur memoria passiōis eius. mens impletur gratia et fu-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ture glorie nobis pignus da-
tur alleluia. ℣. Educas panẽ
de terra. Et vinũ letificet cor
hominis. Collecta.
DEus qui nobis sub sacra
mento mirabili. passionis tue
memoriã reliquisti: tribue que
sumus: ita nos corporis et san
guinis tui sacra mysteria ve-
nerari: vt redẽptionis tue fru
ctũ in nobis iugiter sentiam⁹.
Qui cũ patre et spũsctõ viuis
et regnas deus p omĩa secula
scloꝝ Amẽ. Item de dña. Sal
ue regina. Uel aliud iuxta exi
gentiã tpis cũ ℣. et coll'. d dña
Deinde. ãn. Proprio filio suo
nõ pepcit deus: sed pro nobis
omĩbus tradidit illũ. ℣. De
ore leonis libera me dñe: et a
REspice qs [cornib⁹ Col'
dñe sup hanc familiam
tuam pro qua dominus noster
iesus christus nõ dubitauit ma
nibus tradi nocentium: et cru-
cis subire tormentum. Qui te-
cum. Diuinum auxilium ma-
neat semper nobiscum. Amen
Sancte et indiuidue trinita-
ti: simplici vnitati iesu christi
crucifixi humanitati: et beate
marie virginitati: ⁊ omnibus
sanctis dei sit laus ⁊ gloria ab
omni creatura per infinita se-
culorũ secula. Amen. Item.

OBsecro te dulcissime ie-
su christe: vt passio tua sit
mihi virtus qua muniar: pro-
tegar: et defendar. Uulnera
tua sint mihi cibus et potus:
qbus pascar: inebriar. reficiar:
et delecter. Aspsio sanguinis
tui sit ablutio delictoꝝ meoꝝ:
mors tua sit michi vita indefi-
ciens: crux tua sit mihi gloria
sempiterna: in his sint mihi re
fectio. exultatio: sanitas: ⁊ dul
cedo. In his sint mihi studiuz.
gaudiũ. desideriũ. et solatium
cordis mei in ppetuũ. Amen.
HAnc orationem prefa-
tam edidit Joãnes. xxii
In numero apostolicoꝝ papa
ducentesimus: et cõtulit cui-
libet deuote dicẽti post lectas
horas. aut post missam. ccc. di-
es indulgentiarũ. Insuper re
misit per hanc oẽs titubatio-
nes: reiterationes et defalca-
tiones. ac negligẽtias factas
sub horis. aut in sacro canone.
ideo nemo hãc negligat: quia
via indulgentiaruz est semita
ad vitam eternam. omnes ob-
liquitates deuitans. Nam ẽm
Jo. an. Indulgentia est remis
sio pene temporalis pro pecca
tis actualibus penitentiũ non
remisse in absolutiõe sacramẽ-
tali a prelato ecclesie rationa

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

bili.p re rationabili. de pena indebita iustorum. vide de pe. et re.ca. vltimo. lib. vi. Ideo etiã dicit Hostiensis. q si confessor iniungendo penitentias nõ addiderit ad pniam spãlit confesso iniunctam. Et concedo tibi: q omnes remissiones et indulgẽtie tibi facte: aut q̃s promereri poteris. psint tibi. Insuper oĩa alia bona: que feceris: et mala que toleraueris iniungo tibi pro penitentia. in remissionem oim peccatorum tuorum. minus iuste agit confitenti: et si addiderit satisfacit ei: vt oĩa talia sibi prosint in genere. acsi nominatim ei iniũxisset. quia plus valet vnũ pater noster iniunctũ. q̃ decẽ extra penitentiam iniũctã dicta et hoc rõne sacramẽti confessionis et absolutionis. Hec ille.

Sed diceres. si duo in peccatis mortalibus constituti sibi inuicem cõfiteãtur: quis illorum primũ potest aliũ absolue re. cum dicat sãctus Thomas sup quarto sententiarũ. distinctione quinta. questione quinta. articulo quarto. in corde q̃stionis: q qui cum solennitate ministrum ecclesie se exhibet. cristẽs in peccato mortali peccet mortaliter. Dicendum ṡm Hostiensem et Thomam sup quarto sententiarum. distinctione. xvij. q in vera contritione deletur peccatum: quãdo scilicet fit cũ proposito cõfitendi et satisfaciendi. Cõtritus igitur vere non dicit peccator mortalis: quãdo est in pposito vt prefertur: cui proposito si non satisfecerit tempore cõgruo peccat mortaliter. peccatum tamẽ prius dimissum p cõtritionem non redit. Et sic intelligitur canon de pe. dist. .j. Magna.

Sed diceres. si peccatum per solam contritionem deletur. vt etiam dicitur psalmo. xxxj. Dixi confitebor aduersum me iniustitiam meã dño. et tu remisisti. et cet. Quid igitur facit sacerdos in absolutione sacramentali. Dicendum secundum Henricum de Hassia: q peccator offẽdit deũ et ecclesiam damnificat: ideo debet reconciliari deo per veram contritionem: et ecclesie per absolutionem sacerdotalem: quam offendit: quando se per peccatum mortale ab ecclesia abscidit. Qui igitur prius a deo per veram contritionez est absolutus. postea debet ab solui per sacerdotẽ ab obligatione ecclesie militantis: quaz

peccãdo mortaliter grauiter offendit ratione culpe contracte. Et sic sẽsus est. Ego te absoluo: scilicet inquantũ obligaris ecclesie. Et licet ad solam veram contritionẽ peccata remittantur: quãtũcunq̃ igitur quis de peccatis doleat corã deo nõ iustificatur: nisi confessionẽ in facto si sacerdotem habere poterit: aut in proposito si sacerdote caruerit habeat. cum sit statutũ ecclesie de facto confiteri. de peni. et re. omnis vtriusq̃ sexus: quia sine sacramentis potest quis iustificari: sed contemnẽs sacramenta non iustificatur coram deo dum habeat confessorem et cõfiteri valeat. Peccat igit̃ mortaliter iam contritus nõ volẽs confiteri q̃uis possit. nõ tamẽ redeũt peccata contrita propter non confessionem. Prouerb. xxviij. Qui abscondit scelera sua non dirigetur. i. iustificabitur. Qui aũt confessus fuerit et reliquerit ea. misericordiam consequetur. Sacerdos tamẽ in confessione principaliter peccata non dimittit: quia clauiũ pricipalis auctoritas tam discernendi q̃ sentẽtiandi conuenit deo sicut principali presidenti Auctoritas vo nõ principalis sed precellens conuenit christo. Apo. iij. Qui habet clauem. zc. Auctoritas vero non principalis nec precellens. sed ministrans conuenit summo pontifici. Math. xvj. Quodcũq̃ ligaueris super terrã. zc. Et cuilibet sacerdoti rite ordinato. Et hoc dupliciter quia illa potestas est duplex. scilicet iurisdictionis: z illa cõuenit episcopis. Alia ordinis. et illa conuenit sacerdotibus. non tamen semper quantũ ad vsum: quia si non habet cõmissionem a prelato. et subditum absoluere non potest. Sicut si deficit ei panis. consecrare nõ potest. Hec Doc. iiij. sententiarum. distinctione. xviij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

¶ Utilitates horarum canonicarum

Nota ex dictis venerabil' Bede presbyteri. Sex utilitates eveniunt omni dicenti cum devotione. et recta intentione cordis horas canonicas. Prima. quia deus nunquam ita profunde cadere permittet illum sicut alium. Et si ceciderit: eum per alium eriget. Secunda quod non angelus proprius sibi a deo deputatus in bonum: sed etiam alii angeli efficiuntur sibi subditi et familiares. Tertia. quod omnia opera sua fiunt fructuosa tam vivis: quam defunctis. Quarta quod homo inde efficatior erit in omnibus verbis et factis suis. expeditione. et sermone. Quinta est quod deus nunquam vult eum perire: sed in ultima hora et summa necessitate. sua bonitate vult ei misericorditer subvenire. Sexta est quod per bonam diligentiam: quam in dicendis horis habet ad excellentias summi premii (quod non datur nisi perfectis) in celo poterit pervenire. ¶ Nota versus.

¶ Non vox/sed votum/non musica consona/sed cor
Non clamor/sed amor/cantat in ore dei.
Nunquam posterior versus prius incipiatur
Donec anterior omnino perficiatur.
Syncopa/precursus/vaga mens/erronea verba.
Horas dicendo. ut fulgur sunt fugienda.

Augustinus episcopus.

¶ Justo dei iudicio sine verbo moritur.
Qui in eius servitio/negligenter loquitur.
Fragmina verborum tintinulus colligit horum.
Nempe die mille vicibus se sarcinat ille
Qui cantat voce/cum cor dissentit ab ore
Non magis inde feret: quam si sua lingua taceret.

Bernardus.

¶ Auscultando cane/simul incipe/desine plane.
Mens sit in sublimis/pes iunctus/visus in imis.
Dum domino psalles/psallendo tu tria serves.
Dirige cor sursum/bene profer / respice sensum.

Deo gratias.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Orationes gregoriane.

D Omine iesu xpe adoro te in cruce pendentē: et coronā spineā i capite portantē. Depcor te vt tua crux liberet me ab angelo pcutiente. Amē. Pr nr. Aue ma.

D ñe iesu xpe adoro te in cruce vulneratū: felle z aceto potatū: depcor te vt tua vulnera sint remediū aie mee. Pr. A.

D ñe iesu xpe adoro te i sepulchro positū: myrrha et aromatibus conditū: deprecor te vt tua mors sit vita mea. P. A.

D ñe iesu xpe adoro te ad inferos descendentē. captiuosq̧ liberātē: depcor te ne pmittas me illuc itroire. Amē. Pr. A.

D ñe iesu xpe adoro te resurgentē a mortuis. ascēdentē ad celos. sedētēq̧ ad dextrā pris. Depcor te miserere mei. Amē

D ñe iesu xpe pastor bone: iustos ɔsua. pctores iustifica. oibus fidelib⁹ misere: et ppici⁹ esto mihi pctori. Amē. Pr. A.

D ñe iesu xpe: rogo te ppter illā amaritudinē tuā quā pro me sustinuisti in cruce. et maxime in illa hora: qñ nobilissima aia tua egressa ē d nobilissimo corpe tuo: miserere aie mee in egressu suo. Amē. Pr nr. Aue

℟. Adoramus te xpe et benedicimus tibi: qz per crucē tuam redemisti mundū. Coll.

D Omie iesu xpe fili dei viui q̃ sāctissime passiōis tue mysteriū btō gregorio famlo tuo mirabiliter reuelasti: da mihi misero pctōri illā pfecte cōseq remissionē pctōꝝ et indulgentiā: quā idē venerabilis antistes ceteriq̧ pontifices tui de plenitudine ptātis aplice oibus vere penitētibus et arma tue passionis recolentib⁹ liberaliter sunt largiti. Qui cū patre et filio. zc. Oratio.

O Amātissime dñe pr celestis ego offero tibi innocētem mortem dilecti filij tui: et amorē sui deifici cordis p omi pena et culpa: quas ego miserrimus pctor pctis meis merui Et p oibus charis aicis meis viuis z defūctis z oibus electis tuis: z p oibus pctorib⁹. Depcor miserere nri. Amē. Deus ppici⁹ esto mihi pctori. Iesu fili dauid miserere mei. Miserere mei de⁹: sm magnā miaz tuā. D ñe dirupisti vicla mea tibi sacrificabo hostiā laudis.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Incipit de sanctis.

¶ Pro impositiõe aduẽt⁹ dñi notãdũ ꝙ qñ b. vel c. vel d. fuerit lr̃a dñicalis: tũc aduẽt⁹ dñi erit dñica die ante festum Andree. Si a. f. vl' g. fuerit littera dñicalis: tũc aduẽtus dñi erit post diẽ Andree. Si ꝟo e. fuerit lr̃a dñicalis: tũc aduẽt⁹ dñi cadit ĩ diẽ sc̃i andree. Festum beati andree trãsponat̃ tũc in proximam feriam sequentem.

¶ In vigilia sancti andree.

¶ Secundum Johannem. j.

In illo tpe. Stabat iohẽs ⁊ ex discipl'is ei⁹ duo et respiciẽs iesũ ambulãtẽ dicit. Ecce agnus dei. Et rel'. Bede. Tãta ac talis ẽ scripture diuine sublimitas vt nõ solũ ꝟba que a sc̃is vel ab ipo dño dicta referũtur: ſ; etiã circunstantia rex que simpliciter posita videt̃ spiritalib⁹ sit plena mysteriis. Ecce ei narrãte euãgelio f. k. audiuim⁹: ꝙ stabat iohẽs ⁊ ex discipl'is ei⁹ duo et respiciẽs iesum ambulãtẽ dicit. Ecce agn⁹ dei. Tu. Lec. ij.

Statimq; cognouim⁹ immo iã notũ ad memoriã reuocam⁹: quare iesum precursor suus agnum dei vocauerit. Qr videlicet eũ pre ceteris mortalib⁹ singulariter inocẽtẽ: id est ab oĩ pctõ mundũ nouit. Qr nos suo sanguine redẽpturum: qr dona sui velleris spõte largitur: ex quo vestem nobis nuptialẽ facere possem⁹: id est exẽpla viuendi nobis relictur previdit: qb⁹ ĩ dilectiõe dei calefieri deberem⁹. Tu. Lec. iij.

Hoc ergo testimoniũ precursoris dñi: qr facile patet fidelib⁹ qđ citũ amoris intimi fomitẽ audiẽtiũ cordib⁹ infundit. Sed nõ est putãdũ qr si ne certi rõne mysterij hoc relaturus euãgelista p̃miserit stetisse iohẽm cũ discipl'is: iesũ ꝟo ambulasse. Et illo vtiq; ambulasse: vbi sequẽtib⁹ se discipulis iohis: mãsionẽ in qua hitabat ondẽret: ceteraq; hmõi que sequẽtia lectiõis euãgelice ꝯmemorãt: si enucliati⁹ discutiant̃ inuenim⁹ celestibus redũdare mysteriis. T. ¶ Ad. ip. ã. Maximilla xp̃o amabilis. Cp. Bñdictio dñi. A ⁊ R. Nimis honorati ꝟ. Annũciauerũt opa. Col.

Quesum⁹ oĩps de⁹ vt beatus andreas ap'lus tuũ p nobis imploret auxiliũ: vt a nr̃is reatib⁹ absoluti: a cunctis etiã periculis eruamur. Per.

¶ Nota si festū ādree z ēt festo. in dn̄ica adue. iciderit: sabbato pcedenti ieiuniū z missa et nona seruet de vigil. officiū po diei festi i scd'az feriā totaliter trāsferat. Ad vesp. ān.

Ambulās ies' iuxta mare galilee vidit petrū z andreā fratrem eius: z ait illis: venite post me faciā vos fieri piscatores hoim: at illi relictis retib' et naui secuti sunt eum. ps. Dia laudate. ā. Unus ex duob' qui secuti sunt dn̄z erat ādreas frater symonis petri all'a. ān. Vidēs ādreas crucē cū gaudio dicebat: q amator tuus semp fui et desideraui amplecti te o bona crux. ān. Btūs ādreas orabat dicens: dn̄e rex eterne gl'ie suscipe me pēdētē in patibulo. ān. Dilexit andreā dn̄s in odorem suauitatis alleluya. Cpm

Corde credit ad iusticiā ore aūt cōfessio fit ad salutē: dicit ei scriptura ois q̄ credit in illū nō ɔfundet. Deo. R. Nō dei. Hy'. Andrea pie. An nuc xpe. V. In oēm ter. Magt. Mox vt vocē dn̄i pdicantis audiuit btūs andreas relictis retibus quoꝝ vsu actuq; viuebat eterne vite secut' est pmia largiētē. col. Quesum' ops deus. vts. Si i aduētu occurrerit suffraget de aduētu. Silr mō fiet in q̄buscūq; festiuitatib' et solēnibus ifra aduētū occurrētib'.

¶ Inuitato. Adorem' victoriosissimū regē xp̄m. Qui victorem p crucis tropheū coronauit btm̄ andreā apl'm. Uenite. Hy' Eterna xpi mūera. In. j. nocturno. Andreas apl's dixit ad egeā: tātū meo regi cro acceptior q̄tū p ei' noie fuero pmanēs i tormētis ɔfessor. ps. Celi enar. ān. Ego crucis xpi seruus sum z crucis tropheum optare poti' debeo q̄ timere. ps. Bn̄dicā. ān. Cūq; carnifices apl'm ducerēt vt crucifigeret: cōcursus factus est pplorūz clamātiū: iust' homo z amicus dei q̄d fecit vt ducat ad crucez at ille rogabat ppl'm vt nō impediret passionē eius. p. Eructauit. V. In oēm. Lectio. j.

Post ascēsionē dn̄i diuisis ad predicādū apl'is sctūs andreas murgūdiā ingressus nūciabat gētibus illis fidē xpi. Ligatis igit manib' et pedib' trahitur p plateas: qui dū trahendo anxiaret orauit pro psequētibus z pnia ducti conuersi sunt ad xp̄z. Egeas aūt pcōsul puicie hoc audiēs patras ciuitatē igressus cepit ɔpellere credētes xp̄o ad sacrificia ydoloꝝ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Tu. ℟. Du͂ deābularet dn̄s iux-
ta mare secus littus galilee vi
dit petru͂ ꝛ andreā retia mittē
tes i mare vocauit eos dicens.
Venite post me faciā vos pisca
tores hoim ℣. Erāt eni͂ pisca-
tores ꝛ ait illis. Venite. Le. ij.

Cui sctu͂s ādreas dixit:
oportebat vt tu q̄ iudex
hoim esse meruisti iudicē tuu͂: q̄
est in celo agnosceres ꝛ agnitu͂
coleres ꝛ colēdo eu͂ q̄ ver⁹ de⁹
est ab his q̄ veri dij nō su͂t alm
reuocares. Cui egeas rn̄dens
ait. Tu es andreas q̄ destruis
tēpla deoꝝ nr̄oꝝ ꝛ suades hoi-
busire ad supstitiosā sectā quā
nup detectā romani pricipes
extermiari iusserūt. Tu. ℟. Mox
vt vocem dn̄i pdicātis audiuit
btu͂s ādreas relictis retib⁹ q̄-
rum vsu actuq̄ viuebat/eterne
vite secut⁹ est. Premia largiē-
tē. ℣. Ad vnius iussiōis vocē pe
trus ꝛ ādreas relictis retib⁹ se
cuti su͂t redēptorē. Pre. Le. iij.

Sanctus andreas rn̄dit.
Romani pricipes nōdu͂
cognouerūt hoc q̄ p salute ho-
minu͂ veniēs dei fili⁹ docuerit
ista idola nō solu͂ deos nō eē sꝫ
etiā demonia pessima ꝛ hu͂ano
generi inimica. Que hoc docēt
hoies vt offendat deus: vt du͂
offensus fuerit auertat ꝛ nō ex-
audiat ꝛ cum nō exaudierit ha
beāt a diabolo ipi captiui ꝛ tā
diu eos deludat quo᷑ de corpe
excāt rei ꝛ nudi nihil secu͂ pter
ptā portātes. Tu. ℟. Hō dei
ducebat vt crucifigeret: pplꝰ
aūt clamabat voce magna di-
cēs. Innocēs hui⁹ sanguis sine
cā damnat. ℣. Cu͂q̄ carnifices
ducerēt eum vt crucifigeret fa
ctus est cōcursus pploꝝ clamā
tiu͂ ꝛ dicētiu͂. Inno. In. ij. noc.

Cum puenisset btu͂s an-
dreas ad locu͂ vbi crux
parata erat vidēs eā a lōge ex
clamauit voce magna dicens
salue crux q̄ i corpe xp̄i dedica
ta es: ꝛ ex mēbris ei⁹ tāq̄ mar-
garitis ornata. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. a͂.
Anteq̄ te ascēderet dn̄s nr̄ o btā
crux timorē terrenu͂ hu͂isti: mō
vo amorē celestē obtinēs p vo
to suscipis. ℣. Exaudi deus de-
preca. a͂. Amator tuus sp̄ fui et
desideraui te amplecti o bona
crux. ps. Exau. de. or. ℣. Cōsti.

Egeas dixit. Mi- [le. iiij.
ror te prudētē viru͂ istum
sectari velle: quē q̄cunq̄ pacto
aut spōte aut inuite cruci tu͂ cō
fiteris affixu͂. Andreas rn̄dit.
O si velles scire mysteriu͂ cruc[is]
et q̄ rōnabili charitate auctor
hu͂ani gn̄is p restauratiōe no-
stra hoc crucis patibulu͂ nō in-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

vite sꝫ spōte susceperat. Egeas
dixit. Cū tradit⁹ asserat a suo
discipulo: ꝛ a iudeis tētus ꝛ p̄=
sidi adductus: ꝛ ad petitionē iu
deoꝝ a militib⁹ p̄sidis crucifi=
xus. Quō tu dicis spōtaneū cū
crucis subiisse patibulū T. ū. R.
Doctor bon⁹ ꝛ amicus dei an=
dreas ducit ad crucē: aspiciēs
a longe vidit crucē: salue crux.
Suscipe discipulū ei⁹ qui pepē
dit i te magister meus xp̄s. V.
Salue crux q̄ i corpe xp̄i dedi=
cata es: ꝛ ex mēbrꝫ ei⁹ tāq̄ꝫ mar
garitꝫ ornata. Suscipe. Lec. v.

Andreas rn̄dit. Ideo
ego dico spōtaneū quo=
niā cū ipo simul fui cū a suo di=
scipulo traderet. Et antequā tra
deretur dixit nobis: q̄ traden=
dus esset et crucifigendus pro
salute hominum. Et die tertia
surrecturū se esse predixit. Cui
cū frater me⁹ petr⁹ diceret: p=
picius tibi esto dn̄e: ne fiat istō.
Indignat⁹ sic ait petro. Vade
retro sathana quia nō sapis ea
q̄ sūt dei. T. R. Expādi man⁹
meas tota die i cruce ad pp̄lm
nō credētē: sed cōtradicētē mi=
hi. Qui ābulāt vias nō bonas
sed post pctā sua. V. De⁹ vltio=
nū dn̄s de⁹ vltionū libere egit
exaltare q̄ iudicas terā redde
retributionē supbis. Qui. lc. vi

At vt pleni⁹ nos instrue=
ret qm̄ spōte passionē su=
sciperet dicebat nobis. Ptātē
hēo ponēdi aīaꝫ meā ꝛ iteꝝ as=
sumēdi eā ꝛ g̊ magnū ē myste=
riū crucꝫ. Egeas dixit. Myste=
riū nō pōt dici sed suppliciū et
ipm mysteriuꝫ crucis accipies
Andreas rn̄dit. Ego si patibu
lū crucꝫ expauescerē: crucꝫ glīā
nō p̄dicarē. Tūc iratus egeas
iussit eū icarcerari. T. R. O bo
na crux q̄ decorē ꝛ pulchritudi
nē de mēbris dn̄i suscepisti: acci
pe me ab hoīb⁹ et redde me ma
gistro meo. Vt per te me reci=
piat: q̄ p te me redemit. V. Sal
ue crux. vrs. In. iij. noctur. an.

Accedētes carnifices le
uauerūt eū i cruce ꝛ ex=
tēdētes funib⁹ totū corp⁹ eius
sicut eis fuerat iussū suspēderūt.
ps. Cōfitebimur. a. Omis iter
ea pp̄ls ꝯclamabat dicēs virū
sctm̄ pudicū ornatū morib⁹ bo=
nū doctorē: piū: modestū: rōna=
bilē nō debere hec pati sed de=
bere de cruce deponi. ps. Dn̄s
regna. i. a. Tūc sctūs andreas
ait iā regē meū video: iā ado=
ro iā in cōspectu ei⁹ cōsisto. ps.
Dominus regna. ij. V. Nimis
honorati sunt. Mathei. iiij.

In. i. t. ambulās iesus iux
ta mare galilee vidit du=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

os fres symonē q̄ vocat petrus
et andreā frem ei⁹ mittētes re-
the in mare. Et reliq̄. Grego.
Audistis f.k. q: ad vni⁹ iussio-
nis vocē petrus et ādreas reli-
ctis retib⁹ secuti sūt redēpto-
rē. Nulla vero hūc facere mira-
cula viderāt nullū ab eo p̄miū
eterne retributiōis audierant: et
tū ad vnū dn̄i preceptū hoc qd̄
possidere videbātur obliti sūt.
Quāta nos ei⁹ miracula vide-
mus: q̄t flagellis affligimur:
Quāt minaꝝ aspitatib⁹ terre
mur: et tū vocātē seq̄ ꝯtēnim⁹.
T. R. Salue crux q̄ i corpe xp̄i
dedicata es: et ex mēbris ei⁹ tā-
q̄ margaritis ornata. Susci-
pe discipulū ei⁹ q̄ pepēdit i te.
V. O bōa crux diu desiderata
et iā ꝯcupiscēti aīo p̄pata. Su-
In celo iā [l.viij.] [scipe.
sedet q̄ de cōuersiōe nos
admonet. Jaz iugo fidei colla
gētiū subdidit. Jā mūdi gl'iam
strauit. Jā ruinis ei⁹ crebrescē
tib⁹ districti sui iudicij diē ap-
propiquātē denūciat. Et tū su-
pba mēs nr̄a nō vult hoc spon-
te dserere qd̄ q̄tidie pdit iuite.
Quid g̊ f.k. qd̄ i ei⁹ iudicio di-
cturi sumus: q̄ ab amore p̄ntis
scl'i nec preceptis flectimur nec
verberib⁹ emēdamur. T. R. Di
lexit ādreā dn̄s in odorē suaui-
tatis dū pēderet i cruce dignū
sibi cōputauit martyrē: quem
vocauit apl'z dū eēt i mari. Et
ideo amic⁹ dei appellat⁹ ē. V.
Tu es magr̄ me⁹ xp̄s: quē dile
xi: quē cognoui: quē ꝯfessus fuꝫ
tm̄ in ista voce exaudi me. Et.
Sed fortasse aliq̄s [l.ix.]
secū tacitis sibi cogitati
onib⁹ dicat. Ad vocē dn̄icam
vterq̄ iste piscator qd aut quā
tū dimisit: q̄ pene nihil habuit
Sed i hac re. f.k. affectū debe-
mus poti⁹ q̄ cēsuz pēsare. Mul
tū reliquit q̄ sibi nihil retinuit
Multū reliq̄t q̄ q̄tūlibet parū
totū deseruit. Certe nos et ha-
bita cū amore possidem⁹ et ea q̄
minime habem⁹ ex desiderio
q̄rim⁹. Multū g̊ petr⁹ et ādre-
as dimisit qn̄ vterq̄ desideria
habēdi dereliq̄t. T. R. Vir iste
in pp'lo suo mitissim⁹ apparuit
sctitate aūt et gr̄a plen⁹ iste ē q̄
assidue orat Pro pp'lo et ꝓ ciui
tate ista. V. Pro eo vt me dili-
gerēt detrahebāt m̄: ego autē
orabā. Pro. Te deū. Laud.
Salue crux p̄ciosa: susci-
pe discipulū ei⁹ q̄ pepē-
dit i te magr̄ me⁹ xp̄s. An. Sal
ue crux q̄ i corpe xp̄i dedicata
es: et ex mēbris ei⁹ tāq̄ marga
ritis ornata. An. Andreas xp̄i
famulus dign⁹ deo apl's ger-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

manꝰ petri et i passiõe sociꝰ. ã. Qui ꝑseq̃bant iustũ dimersisti eos dñe in īfernũ: ⁊ i ligno crucis dux iusti fuisti. ã. Maximilla xp̃o amabil' tulit corpꝰ apl̃i optio loco cũ aromatibꝰ sepeliuit. Cp̃m. Corde credit. vl'ſ. hyꝰ. Exultet celũ. ℣. Annūciauerūt opa. Bñd. Cõcede nobi hoīem iustũ: redde nobis hoīez sc̃tm̃: ne īterficias hoīez dō charũ: iustũ: mãsuetũ ⁊ piũ. Colla.

Maiestatẽ tuam dñe supplicit̃ exoramꝰ: vt sicut eccl'ie tue btũs ãdreas apl's extitit p̃dicator et rector: ita apd̃ te sit ꝓ nob̃ ꝑpetuꝰītercessor. Per. Suffra. de aduẽ. ¶ Ad ho. diei añe. d̃ laud. cp̃. de epl'a ℟. ⁊ ℣. de apl'is. ¶ Ad. vj. Cp̃.

Non ẽ distinctio iudei et greci nã idẽ dñs oim diues in oẽs: q̃ īuocãt illũ: ois eni q̃cũq3 īuocauerit nomẽ dñi saluus erit. Deo. ¶ Ad. ix. Cp̃m.

Quã speciosi pedes euãgelizantium pacẽ euangelizãtiũ bona: s3 nõ oẽs obediunt euãgelio. D. In. ij. vel'. Iurauit dñs. cũ ce. A. iij. Cp̃. Corde credit. hyꝰ Exultet celũ. ℣. Inocẽz ter. Magt. Cũ ꝑuenisset btũs andreas ad locũ vbi crux ꝑ ata erat exclamauit et dixit. O bona crux diu desiderata ⁊ iã ꝯcupiscẽti aĩo ꝑpata securꝰ ⁊ gaudens venio ad te: ita vt ⁊ tu exultans suscipias me discipulũ eiꝰ q̃ pepẽdit in te. Coll'. vl'ſ. Per octauã agat eiꝰ memoria. ¶ Nota si dies sc̃ti andree fuerit sabbato: quo intrat aduẽtꝰ dñi: sc̃dẽ vespere de aduẽtu dñi totaliter: sc3. Bñd. cũ ceteris. Et post Bñdicamus habeat solũ mẽoria de apostolo. ¶ Barbare ad vesperas.

Gratulemur regi digna psallẽtes p̃conia: q̃ ditauit hic ꝑ signa barbaram insignia. ps Oia lauda. ã. Hec preclara stirpe nata decus mũdi respuit: gaudẽs grata xp̃o: chara pauptatẽ coluit. ãn. Mũdũ apta viri voto: mẽtẽ celo reddidit et sic totaz corde toto sese deo subdidit. ãn. Sic exculta multo flore spõsa sypõ floruit et p̃cept's miro mõ se diuinis imbuit. ã. Quãto plus electa dei mal' mũdi p̃mit tãto mag's sũme spei gaudijs iuehit. cp̃. Cõfitebor ti. do. A. xvi. ℟ Laus phẽnis gl'ie regi sclo℞ q̃ iuexit hodie cetibꝰ polo℞. Paruulã eximio regni coronãs solio. ℣. Hec attẽte ℣gines cordibꝰ signate q̃ztis istã chorusare signis fecit dñs Par. hyꝰ

Nuo ꝯcurrẽs huic lasci

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

ulit sol virgie claro fecūdās ger
mine celo euulso turbine Ter
rā ditat multo flore iā ↄscēdit
in decore ꝟgo thronos cū cano
re mortis deuicto flumie. Sic
lāpas mūdi barbara felix eua
dēs tartara fulgur excecās vc
spex collisit orcho cerbex Ei⁹
laudū preconia redūdāt ꝑ insi
gnia chorus dulcoris iubilo ꝓ
pulso mētis nubilo Tibi dec⁹
iesu bōe laborātes q̄ corone ce-
li corones brauio mūdi curren
tis stadio. Amen. ℣. Spe tua.
Magt Adest dies gr̄alis i qua
martyr triūphalis fastus stra-
uit verticē minas hostis euellē
do: torq̄s ei⁹ cōterēdo celi scan
dit apicē: eya spōsa salomonis
veri syd⁹ lucēs thronis te poscē
tes assum⁹: q͛ respexit humilē
rex a thronis famulā te beatā
dicim⁹ sis ꝓ nobis q̄s. Collcā
DEus q̄ btām barbaram
ꝟginē tuā: maximū de-
dec⁹ i suo corpe ꝓ tui nois ho-
nore pati voluisti. presta q̄s: vt
oēs q̄ ei⁹ implorant auxiliū ab
hui⁹ scli vituꝑatiōe ⁊ mala fa-
ma ⁊ a morte corpis ⁊ aie libe-
rētur Per. Postea de aduē. ⁊
de s. ādrea. Inuita. Regi spō-
so iocūdemur Psallētes vene
remur barbarā cū glia. Veni.
Hy⁹. Virgis ples. In. j. noct.

Subiecisti sub pedib⁹ ei⁹ idola
tria tu q̄ regnas celos ornans
hui⁹ mūdi lachria. ps. Dn̄e d.n.
ā. Hāc auro solis vestiēs nouo
figuras calamo tāq̄ spōs⁹ gau
dēs spōsā ↄducis thalamo. ps
Celi enar. ā. Hec innocēs ma-
nib⁹ voto signis claruit ⁊ culti
bus ianib⁹ resistēs deo paruit
ps. Dn̄i ē terra. ℣. Spe tua. L. j
TEmporib⁹ dyocleciani
et maximiani impatorū
erat q̄dā vir gētilis dyoscorus
noie diues valde sꝫ idola colēs
Hic hūit filiā vnicam noie bar
barā: quā i turri pat ob ei⁹ pul
chritudinē iclusit. Et suaserūt
ei amici ⁊ cognati sui vt eā vi-
ro traderet. Qd cū pr̄ filie nar
rasset respōdit se sup hac re cū
āpli⁹ nolle audire: nec virū vel-
le hr̄e: q͛ virū hr̄et i celis iesum
xp̄m filiū dei. Tu. R. Hanc in-
uitā maritali iungi petit copu
la: sꝫ renitēs voto tali stat con-
stāter paruula. Jussa pr̄is exe
crādo sic futuris inhiādo dete
stat singła. ℣. Rore celi fecūda
ta ↄtra phana excitata se obū-
brat clypeo. Jussa. Lc. ij.
QVod audiēs pr̄ idigna-
tus euaginato gladio nis⁹ ē eā
velle ꝑfodere: et statī aꝑt⁹ ē ei
paries ⁊ dyoscoro clausus: ⁊ sic
fugit a facie ei⁹. Persecut⁹ est

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

eā pater vsq3 ad ꝓximū mōtē.
Ubi erāt duo pastores quos i
terrogauit dyoscorꝰ: quo puel
la fugisset. Unꝰ dixit se nescire
volēs eā saluare. Alter ṽo di=
gito demonstrans ꝑdidit illā
Et protinꝰ oues eiꝰ i locustas
mutate sūt. Tu. ℟. Ornatā in
structurā turrim fecit ↄstrui et
quadratā ifiguris; cui iubet in
cludi Gnosam pater rosa3 ple
be nolēs ꝑfrui. ℣. Eius formā
venustatis se decenter ꝓtātis
tenet i custodiā. Gnosam. L. iij.
PEruenīēs aūt pat̄ ad eā
irruit sup illā: et per co=
mas capitis sui duxit eā ad p̄si=
dē: adiurās p deos suos vt eā
ꝑderet Preses igit̄ artauit eā
vt dijs imortalibꝰ immolaret
Illa aūt dixit. ꝑeant dij tui: ⁊
oēs ꝗ cōfidūt i eis. Iratꝰ p̄ses
iussit ṽginē expoliatā multis
plagis torq̄ri. Lāpades ardē=
tes ad latera eiꝰ applicari ⁊ ca
put eiꝰ malleo tūdi T. ℟. Pe=
regrinos sumēs vultꝰ pat̄ ver=
git ꝓpere ad ꝓphanos tēdēs
cultꝰ Dū puellā cernere vt cā
cellos vidit binos turrī i cacu=
mine. ℣. Sic iuitis iubet addi
tertiū structoribus. Dū. In. ij.
noc. H emur cingit gladio dū
decurrit stadio mūdi pellēs vi
ciū sic expectat brauiū. ps. Eru
ctauit. a. Arcū fregit ⁊ subegit
ignibꝰ ꝑfidie arma scuta quibꝰ
tuta lues erat neq̄tie. ps. Deꝰ
nr̄ refu. an. Portas syon pate
fecit fundamēta dū ꝑfecit scā=
dēs sup sydera. ps. Fūdamēta
S ℣. Diffusa est. L cō. iiij.
SAncta ṽgo barbara ora
bat vt dn̄s eā nō desereret. Et
post hec iussit p̄ses mamillas
eiꝰ abscidi: ⁊ nudā p totā ciui=
tatē trahi. Et ṽgo cōstās ora=
bat vt dn̄s nuditatē eius tege=
ret Et subito āgelꝰ dn̄i appuit
stola cādida eā coopuit ⁊ sana
ta ē a plagis. Inde iter̄ dedu=
cta virgo barbara: iudici noīe
dolasio i predio suo p̄ntat̄. Et
cū eā ad idola ⁊ ad suā volūta=
tē inclinare nō posset post mul
ta tormēta iussit eā gladio con
sumi. Tu. ℟. Dū i granū nōdū
recens barbara maturuit mit
tēs manū ṽgo decēs phana tē
pli destruit. Huiꝰ vite sēp rite
fata sp̄nēs vilia. ℣. Sic ṽtutū
sūpsit scutū debellando vitia.
PAter aūt Lc. v. [Huiꝰ.
indignatus ⁊ furore ple=
nꝰ suscipiēs btām ṽginē: duxit
extra ciuitatē i mōtē vt eā de=
collaret. Et ṽgo btā orabat di
cēs. Dn̄e deꝰ meꝰ iesu xp̄e ꝗ de
disti mihi tollerātiā passiōis:
da mihi petitionē hāc/ vt si q̄s

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

mēoratꝰ fuerit nōis mei: ⁊ fece
rit mēoriā dierū martyrij mei
ꝓpiciare pctis eiꝰ nūc ⁊ i die iu
dicij. Tu. ℟. Pat dū reuertit
mox de causa q̄rit triū cācello
rū. Stant structores exclamā
tes ⁊ puellā accusantes simul
ꝯmissoꝝ ℣. Quā ꝯmotꝰ p̄r totꝰ
dyoscorꝰ aggredit Stāt. l. vi.
Et vox facta est ad eā: di
cens. Ueni ad me spōsa
mea dilecta: et que petisti con
cessa sūt tibi. Qd audiēs virgo
sacra grās deo agēs a p̄re de-
collata est. Descēdēte ꝟo eo de
mōte cecidit ignis de celo ⁊ eū
penitꝰ cōsūpsit: ita vt nec pul-
uis eiꝰ inueniret. Ualētinus q̊
vir venerabilis corpꝰ ꝟgis ho-
norifice sepeliuit. Tu. ℟. Dum
ꝑquirit rei causā nullā trahit
ꝟgo pausam sꝫ cōstāter loquit
Tres sūt mūdū illuminātes ⁊
stellaꝝ regulātes cursꝰ ⁊ qđ te
git. ℣. Firmamēti tā decēti sub
stellato cardine. Tres. In. iij.
noct. D ij gētiū sophistici oēs
demoniaci: est q̄ trinꝰ regnat
vnꝰ victor orbis celici. ps. Cā
tate. i. ā. Cōfundāt q̄ letāt lau
dibꝰ sculptiliū viuit pater cui
sacer seruit grex fidelium. ps.
Dn̄s regnauit. i. ān. In tubis
ductilibꝰ buccinet exercitꝰ celi
q̄ barbarā coronauit dn̄s. ps.
Cāta. ij. ℣. Adiuuabit. Omel.
Sile ē regnū celorū thesauro.
l. xviij. ℟. Hoc mirādū cerni
te quāto sapiē paruo dono flo-
ruit. Dū sigillū trinitatꝭ ⁊ sup-
ne maiestatis cordi formā imp̄
mit. ℣. Hāc dat pater flagella
ri et angusto mācipari mōtis
i tugurio. Dū. ℟. Hic afflicta
p̄ntat p̄sidis aspectui: sꝫ libare
dedignat idoloꝝ cultui. Huiꝰ
carnē lacerari ⁊ i arta vinculari
rursum iubet clausula. ℣. Deū
orat ⁊ irrogitat lux de celo cu-
ius velo sanatur paupercula.
Huiꝰ. ℟. Preses vidēs hāc sa
natā dijs ascribit gl̄am: virgo
dei hic nudat et p vicos trahi-
tur. Orat et per āgelū suscepit
induuiū. ℣. Sic tyrāno reddit
⁊ in mōte plectit ꝟgo gloriosa
Orat. ¶ Ad laudes P recixit
igenuā dn̄s splēdore: dū firma
uit thronū eius aureo fulgore.
ān. Strauit in leticia ceruicē
agnella: sic plectentis suscepit
gladij flagella. ā. Hec palme
victoriā fortiter adiuit: dū tor-
toꝝ stimulos feruenter sitiuit.
ān. Uidit deus opa q̄ faciebat
tenera ꝓpterea bn̄dixit eā i se-
cula. ā. Triūphauit hodie bar
bara fidelis: iuuenes ⁊ ꝟgines
laudate dn̄ꝫ de celis. Cap. hyꝰ
⁊ ℣. de vna ꝟgie. Bn̄dꝰ. Salu

tem eccl'ie de⁹ istillauit cornu qd creuerat golie dū ꝓstrauit ꝛ babylonis castris triūphare suā fecit hodie famulā regnare sine metu nos cuȝ cetu sinat āgelorū. Coll'. vts. Postea de aduē. ꝛ de s. andrea. ¶ Ad horas diei añe. de laud. Cap. ℞. ꝛ ℣. de vna ꝟgie. ¶ In scdis vesper' añe. de laud. pi. cpȝ hy⁹ ꝛ ℣. de vna ꝟgie. Ad magt. Rex i cena ꝟginali sedēs vocabat barā laude plēa triūphali spōsa veni laureā flore rose sāguinatā et cādore dealbatā stolā primā accipe aduocatā te celorū icessanter āgelorꝫ concētus magnificat. Coll'. vts. Postea de aduē. et de s. andrea. ¶ De sctō nicolao ad vespas pi. ꝛ āe. feriales. Cpm. Ecce sacerdos mag. A. xij. ℞. Btūs nicolaus Hy⁹. Iste ꝯfessor. ℣. Amauit. magt. O pastor etne o clemēs ꝛ bone custos: qui dum deuoti gregis preces attēderes voce lapsa de celo: presuli sctissimo dignū epātu nicolaū ostēdisti tuum famulū. Collecta

Deus q btm̄ nicolaū piū pōtificē tuū inumer' decorasti miraculis. tribue nobis qs: vt eius meritis ꝛ pcibus a gehenne incendijs liberemur. Per. Postea de aduē. ꝛ de s. ādrea

Inuitato. Cōfessor regē adorem⁹ Qui celestis regni meritū et gl'iam cōcessit sctō suo nicolao Venite. hy⁹. Iesu redēptor oim. In pmo noct. Nobilissimis siquidē natalib⁹ ortus velut lucifer nicolaus emicuit ps. Btūs vir. a. Postq̄ domi puerilē decursat etatē cunctis mūdi huius spectis oblectationib⁹ xpi se iugo subijciēs documētis sctis suū pbuit auditum ps. Quare fre. an. Pudore bono replet⁹ dei famulus sumptibus datis stupri nephas phibuit. ps. Dñe qd multiplic. ℣. Amauit eum. Lectio prima.

Nicolaus ciuis patere vrbis ex diuitib⁹ ꝛ sctis parētib⁹ originē duxit: pr̄ ei⁹ epyphanius: mater ꝟo iohāna dicta ē. Quē cū i primeuo iuuētutis sue flore parētes genuissēt: deiceps cōtinēter viuētes celibē vitā duxerūt. Hic pma die dū balnearet erect⁹ stetit i pelui. Insup quarta ꝛ sexta ferijs tm̄ semel vbera suggebat. Tu. ℞. Cōfessor dei nicola⁹ nobilis ꝓgenie sȝ nobilior morib⁹: Ab ipo puerili euo secut⁹ dn̄m meruit diuīa reuelatiōe ad sūmū pōtifi sacerdotiū. ℣. Erat eni valde cōpatiēs ꝛ sup afflictos pia gestās viscera. Ab ipo. Lij.

Hact⁹ aũt iuuenis alioꝝ
iuuenũ deuitãs lasciui-
as: eccl'iarũ poti⁹ frequẽtabat
limina. Et qcq̇d ibidẽ de sacra
sc̄ptura itelligere poterat me-
moriter retinebat. Parẽtibus
ꝟo suis defunctis cogitare ce-
pit qualiter tãtã diuitiarũ co-
piã nõ ad laudẽ: hũanã sed ad
dei gl'iam dispẽsaret. Tũc q̇dã
ꝯuicaneus su⁹sat⁹ nobilis tres
filias virgines ob inopiã ꝓsti-
tuere cogit: vt sic infami earũ
cõmercio aleret. Tu. ℟. Opi-
bus sctis nicolao hũiliter insi-
stẽte reuelatiõe diuia ꝓuect⁹
est Ad summũ sacerdotij gra-
dũ. ℣. Uoce quippe de celo la-
psa cuidã insinuat ꝑsuli dignũ
ep̄atu nicolaum. Ad. Lectõ. iii.

Quod vbi sctũs cõperit:
scelus abhorruit: ⁊ mas-
sam auri pãno inuolutã in do-
mũ ei⁹ ꝑ fenestrã nocte clã ie-
cit clãq; recessit. Mane aũt sur
gẽs hõ massaꝫ auri repit ⁊ deo
grãs agẽs / ṗmogẽite nuptias
celebrauit. Nõ multo post tp̄e
dei famulus simile ꝑegit op⁹.
Qd rursus ille reperiens et in
laudes imensas ꝓrũpẽs de ce-
tero vigilare ꝓposuit vt sciret
qs esset q̇ sue iopie subuenisset.
T. ℟. Quadã die tẽpestate se-
uissima quassati naute ceperũt
sanctũ vocare nicolaũ. Et sta-
tim cessauit tẽpestas. ℣. Uox
illis clamantibus appuit q̇dã
dicẽs eis. Ecce assum quid vo-
castis me. Et. In. ii. noctur.

Auro virginũ incestus:
auro patris eaꝝ iopiã:
auro prorsus vtrorũq; detesta
bilẽ infamiã dei seru⁹ ademit
nicolaus. ps. Cũ iuocarẽ. ãn.
Innocẽter puericia iura tran-
scendẽs euãgelice institutiõis
discipulus effectus ẽ. ps. Uer-
ba. ãn Gl'iam mũdi spreuit cuꝫ
suis oblectatiõib⁹: ⁊ iõ meruit
ꝓuehi ad sũmũ sacerdotij gra
dũ. ps. Dñe dñs nr̄. ℣. Iustũ de.

Post paucos ꝟo [Lc. iiii.
dies duplicatã auri mas
sam i domũ ꝓiecit ad cui⁹ soni
tũ ille excitat ⁊ nicolaũ fugien
tẽ isequit taliq; voce alloq̇t. Si-
ste gradũ: teq; aspectui ne sub-
trahas meo: sicq; accurrẽs ve-
loci⁹ nicolaũ hũc eẽ cognouit.
Mox humi ꝓstratus volebat
osculari pedes ei⁹. Qd ille re-
fugiẽs ab eo exegit ne eũ q̃diu
viueret publicaret. T. ℟. Au-
diẽs xp̄i ꝯfessor triũ iuuenũ in-
nocẽtiũ necẽ ꝑcucurrit q̃ztoci⁹
ad locũ: q̇ fuerãt plectẽdi. Et
liberauit eos. ℣. Statimq; solu-
tos a vinculis ad vsq; pretoriũ
cõsulis secũ adduxit. Et. Lc. v.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)

Post hec miree citatis de
functo epo puenerūt epi il-
li eccle d epo puisuri. Aderat
aūt iter eos qdā magne aucto
ritatis eps ad cui' electionem
oim snia pēdebat. Cū igit cun-
ctos ieiunijs z oronib' insiste-
re monuisset nocte illa vocem
audiuit dicētē sibi vt hora ma-
tutinali fores eccle obseruaret
et quē primū ad ecclam: cui'
etiā nomē ē nicola' venire cō-
spiceret ipm in epm psecraret
Tu. ℟. Qui cū audissent scti ni
colai nomē stati expādūt ma-
nus vtrasq; ad celū Saluatori
laudātes clementiā. ℣. Clara
qppe voce corā hoib' dignū re
ferebāt illū dei famulū Sal-
Hoc g alijs [L. vj.] [uatoris
reuelās epis admonuit
vt oēs oronib' isisterēt z ipe p
forib' excubaret. Mirū i modū
hora matutinali: qsi a deo mis-
sus an oēs veniebat nicolaus.
Quē apphēdēs epus dixit ei.
Qd tibi nomē ē? At ille incli-
nato capite. Nicola' inqt vo-
cor: vre scititatis seru'. Quē in
ecclam ducētes: licet plurimū
renitētē in epali cathedra col-
locauerūt. Tu. ℟. Btūs nico-
laus iam triūpho potit' nouit
suis famulis pbere celestia cō-
moda: qui toto corde poscunt
eius petitiōes. Illi nimirū to-
ta nos deuotiōe oportet cōmit
tere. ℣. Ut apud xpm ei' pro-
cinijs adiuuemur semp. Illi.
Pontifices [In. iij. noct.
almi diuia reuelatiōe le
tificati nicolaū tūc presulē de-
uotissime psecrauerūt. Ps. Dñe
quis habita. An. Sāctus quidē
triticū qd a nautis postulaue-
rat acceptū z sagacitate distri
buere z augeri pcibus ipetra-
uit. Ps. Dñe in vtu. An. Mune
ribus datis neci sunt iuuenes
inocēter addicti qbus dñi ser-
uus fuit vite presidiū festinan-
ter. Ps. Dñi ē terra. ℣. Ecce sa
cerdos. Omel. Hō qdā nobil.
L. viij. ℟. Sūme dei psul nico
lae tuā caternā ptege. Nāq;
credim' tuis pcib' nos sp esse
saluādos. ℣. Qui tres pueros
morti deditos illesos abire fe-
cisti tuis laudib' instante pser
ua plebē. Nāq;. ℟. Ex ei' tū-
ba marmorea sacrum resudat
oleū: quo liniti sanant ceci: sur-
dis auditus reddit. Et debilis
qsq; sospes regredit. ℣. Cater
uati ruūt ppli cernere cupiētes
q p eū fiūt mirabilia. Et. ℟. Dū
mirrensiū qdā antistes pulsus
ob iuidiā eēt de sede sua. Stil-
licidiū manare stati olei sacri
desijt. ℣. Tādiu qppe salutari

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1156 8° (LN 33 8° copy 2)